

ปฏิบัติราชการของท้องถิ่นอำเภอ และผู้กำกับดูแลราชการส่วนท้องถิ่น

กลุ่มที่ 1 กฎหมายจัดตั้งและอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กลุ่มที่ 2 กฎหมายที่ให้อำนาจหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะ

กลุ่มที่ 3 กฎหมายว่าด้วยงบประมาณ การเงิน การคลัง การเบิกจ่าย และทรัพย์สิน

✓ **กลุ่มที่ 4 กฎหมายว่าด้วยรายได้และภาษีอากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

กลุ่มที่ 5 กฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคล สิทธิประโยชน์ และบำเหน็จบำนาญ

กลุ่มที่ 6 กฎหมายที่ใช้ในการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กลุ่มที่ 7 กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาท้องถิ่น

กลุ่มที่ 8 กฎหมายว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและบริหารพัสดุภาครัฐ

กลุ่ม 4 เล่มที่ 5/5

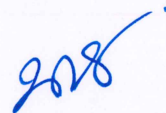
คำนำ

ที่เรียกว่า “คู่มือปฏิบัติราชการของท้องถิ่นอำเภอและผู้กำกับดูแลราชการส่วนท้องถิ่น” อันเนื่องมาจากบทบาทและอำนาจหน้าที่ของ “ท้องถิ่นอำเภอ” ตามการจัดระเบียบโครงสร้างการบริหารราชการแผ่นดินและโครงสร้างการปกครองบังคับบัญชา ตำแหน่งท้องถิ่นอำเภอ มี ๒ สถานะ กล่าวคือ **สถานะที่หนึ่ง** เป็นผู้แทนของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอ มีอำนาจหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ให้คำปรึกษาแนะนำและกำกับดูแลการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ **สถานะที่สอง** เป็นผู้ช่วยเหลือนายอำเภอในการกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบล และกำกับดูแลเทศบาลตำบล เทศบาลเมือง ตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายให้นายอำเภอ ปฏิบัติการแทน ตำแหน่งท้องถิ่นอำเภอจึงเป็นกลไกสำคัญของราชการในการเสริมสร้างความเข้มแข็ง ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดทำบริการสาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุผล ในการบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้กับประชาชน

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จึงได้รวบรวมกฎหมาย พระราชบัญญัติ อนุบัญญัติ แนวทางปฏิบัติ การตอบข้อหารือ ความเห็นทางกฎหมาย และคำพิพากษาของศาลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของท้องถิ่นอำเภอ โดยจัดเนื้อหาออกเป็นกลุ่มและหมวดหมู่ เพื่อให้ง่ายต่อการนำไปใช้อ้างอิง จัดทำเป็น “คู่มือปฏิบัติราชการ ของท้องถิ่นอำเภอและผู้กำกับดูแลราชการส่วนท้องถิ่น” ขึ้น จำนวน ๘ กลุ่มเนื้อหา ดังนี้

- กลุ่มที่ ๑ กฎหมายจัดตั้งและอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- กลุ่มที่ ๒ กฎหมายที่ให้อำนาจหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะ
- กลุ่มที่ ๓ กฎหมายว่าด้วยงบประมาณ การเงิน การคลัง การเบิกจ่าย และทรัพย์สิน
- กลุ่มที่ ๔ กฎหมายว่าด้วยรายได้และภาษีอากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- กลุ่มที่ ๕ กฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคล สิทธิประโยชน์ และบำเหน็จบำนาญ
- กลุ่มที่ ๖ กฎหมายที่ใช้ในการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- กลุ่มที่ ๗ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาท้องถิ่น
- กลุ่มที่ ๘ กฎหมายว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและบริหารพัสดุภาครัฐ

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือที่จัดทำขึ้นนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติ ราชการของท้องถิ่นอำเภอ บุคลากรของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ผู้กำกับดูแล ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น ข้าราชการ/พนักงานส่วนท้องถิ่น ตลอดจนหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับราชการ ส่วนท้องถิ่น สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน ในท้องถิ่น ประโยชน์ส่วนรวม และประโยชน์ของประเทศอย่างแท้จริง ต่อไป

(นายณฤช ไขหาศิริไลซ์)

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

[illegible][illegible]

ש. ונאמר שיהיה זהו המצב
 של המצב של המצב של המצב
 של המצב של המצב של המצב
 של המצב של המצב של המצב
 של המצב של המצב של המצב

۱۲۲

(นายมนัส สุวรรณรินทร์)

ឆត.សត.

၂၄ = ၈၁၆၇၈၉ = ၇၆၅၄၃၂၁
 မှ ၁၂.၄. ၂၀၁၆

คณะที่ปรึกษา

๑) นายณฤช โฆษาศิริวิไลซ์	อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๒) นายศิริพันธ์ ศรีกงพลี	รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๓) นายสุรพล เจริญภูมิ	รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๔) นายธนนท์ พรพืภาส	รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๕) นายประเสริฐ สุภัครพงษ์กุล	ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น

คณะกรรมการจัดทำคู่มือปฏิบัติราชการของท้องถิ่นอำเภอ และผู้กำกับดูแลราชการส่วนท้องถิ่น

๑) นายมนัส สุวรรณรินทร์	ผู้ตรวจราชการกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	ประธานคณะกรรมการ
๒) นายสุวิชา เพ็งไพบูลย์	ผู้อำนวยการกองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น	คณะกรรมการ
๓) นางพุทธิพร พลอยผักแว่น	ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น	คณะกรรมการ
๔) พันจ่าเอก สาคร สิทธิศักดิ์	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคล ส่วนท้องถิ่น	คณะกรรมการ
๕) นายเศรษฐพงศ์ แหล่งสท้าน	ผู้แทนผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่	คณะกรรมการ
๖) นายบุญประสงค์ นวลสายย์	ผู้อำนวยการกองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงาน ท้องถิ่น	คณะกรรมการ
๗) นายพลวัฒน์ การุณภาสกร	ผู้อำนวยการกองส่งเสริมและพัฒนากิจการ การศึกษาท้องถิ่น	คณะกรรมการ
๘) นางขบาไพร ชุนถนอม	ผู้อำนวยการกองคลัง	คณะกรรมการ
๙) นางประอรรัตน์ กาญจน์ธนภัทร	ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์และแผนงาน	คณะกรรมการ
๑๐) นางสาวปรียาภัทร์ จันทรทิพย์	ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ท้องถิ่น	คณะกรรมการ
๑๑) นายธีร์ พัฒนากุล	ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศท้องถิ่น	คณะกรรมการ
๑๒) นายพลิชฐ์ เกิดขวัญ	เลขานุการกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	คณะกรรมการ
๑๓) นางสาวพรพิชชา พานแก้ว	ผู้อำนวยการกลุ่มงานพัฒนาระบบการตรวจสอบ รักษาราชการแทน ผู้อำนวยการกองตรวจสอบ ระบบการเงินบัญชีท้องถิ่น	คณะกรรมการ
๑๔) นางสาวกวิตา วาจากิจ	ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร	คณะกรรมการ
๑๕) นายพีรพงศ์ ทองคำ	ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมายและระเบียบ ท้องถิ่น ๑	เลขานุการ และคณะกรรมการ
๑๖) นายสุริษา จำปาจ้อย	นิติกรปฏิบัติการ กลุ่มงานกฎหมายและระเบียบ ท้องถิ่น ๑	ผู้ช่วยเลขานุการ และคณะกรรมการ
๑๗) นางสาวอานีรา ยูโซะ	นิติกรปฏิบัติการ กลุ่มงานกฎหมายและระเบียบ ท้องถิ่น ๑	ผู้ช่วยเลขานุการ และคณะกรรมการ

กลุ่มที่ ๔ (เล่ม ๕/๕)
กฎหมายว่าด้วยรายได้และภาษีอากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สารบัญ

	หน้า
หมวดที่ ๙ รายได้ตามกฎหมายอื่น (ต่อ)	
๑. กฎหมายว่าด้วยอาคารชุด	
๑.๑ พระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑	๑
๑.๒ กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๕๓	๓๑
๒. กฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ	
๒.๑ พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒	๓๕
๒.๒ กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและอัตราขึ้นสูงสำหรับค่าบริการในสนามบิน พ.ศ. ๒๕๕๔	๒๑๓
๒.๓ กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและอัตราขึ้นสูงสำหรับค่าบริการในสนามบิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙	๒๓๐
๒.๔ กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและอัตราขึ้นสูงสำหรับค่าบริการในสนามบิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๗	๒๓๖
๓. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒	๒๔๔
๔. กฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล	
๔.๑ พระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖	๒๖๙
๔.๒ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐	๒๘๕
๔.๓ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐	๒๘๘
๔.๔ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐	๒๙๐
๔.๕ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐	๒๙๔
๔.๖ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐	๒๙๘
๔.๗ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐	๓๐๑
๔.๘ กฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าใช้น้ำบาดาลที่นำส่งเข้ากองทุนพัฒนาน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๔๗	๓๐๔

	หน้า
๔.๙ กฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลและหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การเรียกเก็บค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๔๗	๓๐๖
๔.๑๐ กฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลและหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การเรียกเก็บค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕	๓๑๐
๔.๑๑ กฎกระทรวงกำหนดประเภทการใช้น้ำบาดาลและการขอใบอนุญาตและการออก ใบอนุญาตเกี่ยวกับการประกอบกิจการน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๕๖	๓๑๓
๕. กฎหมายว่าด้วยการพนัน	
๕.๑ พระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๐๕	๓๒๑
๕.๑.๑ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงื่อนไขการพนัน ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ การพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ (ฉบับที่ ๒)	๓๓๑
๕.๑.๒ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๐๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติ การพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘	๓๓๓
๕.๑.๓ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติ การพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘	๓๔๘
๕.๒ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพนันแข่งม้า พ.ศ. ๒๕๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๑	๓๕๒
๕.๓ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพนันชนไก่และกั๊ดปลา พ.ศ. ๒๕๕๒	๓๕๕
หมวดที่ ๑๐ กฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดสรรรายได้ตามกฎหมายแผนและขั้นตอนการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
๑. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙	๓๖๐
๒. กฎกระทรวงการมอบให้เอกชนดำเนินการแทนในการกิจหรือกิจการขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๗	๓๘๑
๓. ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง การจัดสรรเงินค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่มีทุนทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายที่ดินและกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๔๓	๓๘๗
๔. ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง การจัดสรรค่าภาคหลวงแร่และค่าภาคหลวงปิโตรเลียมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๔	๓๘๙
๕. ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง การจัดสรรเงินภาษีสุราและภาษีสรรพสามิตให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๗	๓๙๔

๖. ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง การจัดสรรเงินภาษีมูลค่าเพิ่มตามพระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๔ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๗	๓๙๖
๗. ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดสรรเงินภาษีให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๓	๓๙๘
๘. ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดสรรเงินภาษีมูลค่าเพิ่มตามพระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๔ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๔	๓๙๙
๙. ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิตให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๔	๔๐๑
๑๐. ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดสรรเงินภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๔	๔๐๒
๑๑. ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดสรรเงินภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๖	๔๐๓
๑๒. ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดสรรเงินภาษีมูลค่าเพิ่มตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๖	๔๐๕
๑๓. ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๗	๔๐๗

คิวอาร์โค้ด (QR Code)

สื่อการเรียนรู้ (ถ้ามี)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานพระราชบัญญัติ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อาคารชุด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พ.ศ. ๒๕๖๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๖๒”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่

วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วใน
พระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“อาคารชุด” หมายความว่า อาคารที่บุคคลสามารถแยกการถือกรรมสิทธิ์ออกได้

เป็นส่วน ๆ โดยแต่ละส่วนประกอบด้วยกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินบุคคลและกรรมสิทธิ์ร่วมในทรัพย์สิน
ส่วนกลาง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“ทรัพย์สินส่วนบุคคล” หมายความว่า ห้องชุด และหมายความรวมถึงสิ่งปลูกสร้าง
หรือที่ดินที่จัดไว้ให้เป็นของเจ้าของห้องชุดแต่ละราย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“ห้องชุด” หมายความว่า ส่วนของอาคารชุดที่แยกการถือกรรมสิทธิ์ออกได้เป็นส่วน
เฉพาะของแต่ละบุคคล

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“ทรัพย์สินส่วนกลาง” หมายความว่า ส่วนของอาคารชุดที่มีใช้ห้องชุด ที่ดินที่ตั้งอาคารชุด
และที่ดินหรือทรัพย์สินอื่นที่มีไว้เพื่อใช้หรือเพื่อประโยชน์ร่วมกันสำหรับเจ้าของร่วม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖/ตอนที่ ๖๗/ฉบับพิเศษ หน้า ๒๙/๓๐ เมษายน ๒๕๖๒

“หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด” หมายความว่า หนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินส่วนบุคคล และกรรมสิทธิ์ร่วมในทรัพย์สินส่วนกลาง

“เจ้าของร่วม” หมายความว่า เจ้าของห้องชุดในอาคารชุดแต่ละอาคารชุด

“นิติบุคคลอาคารชุด” หมายความว่า นิติบุคคลที่ได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

“ข้อบังคับ” หมายความว่า ข้อบังคับของนิติบุคคลอาคารชุด

“การประชุมใหญ่”^๒ หมายความว่า การประชุมใหญ่สามัญหรือการประชุมใหญ่วิสามัญของเจ้าของร่วม แล้วแต่กรณี

“คณะกรรมการ”^๓ หมายความว่า คณะกรรมการนิติบุคคลอาคารชุด

“กรรมการ”^๔ หมายความว่า กรรมการนิติบุคคลอาคารชุด

“ผู้จัดการ”^๕ หมายความว่า ผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุด

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑ มการกฤษฎีกา

การจดทะเบียนอาคารชุด

มาตรา ๖ ผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินและอาคารใดประสงค์จะจดทะเบียนที่ดินและอาคารนั้นให้เป็นอาคารชุดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนอาคารชุดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่พร้อมหลักฐานและรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) โฉนดที่ดิน

(๒) แผนผังอาคารชุด รวมทั้งเส้นทางเข้าออกสู่ทางสาธารณะ

(๓) รายละเอียดเกี่ยวกับห้องชุด ทรัพย์สินส่วนบุคคล และทรัพย์สินส่วนกลาง ได้แก่ จำนวนพื้นที่ ลักษณะการใช้ประโยชน์และอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

^๒ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “การประชุมใหญ่” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๕๑

^๓ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “คณะกรรมการ” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๕๑

^๔ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “กรรมการ” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

^๕ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “ผู้จัดการ” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๔) อัตราส่วนที่เจ้าของห้องชุดแต่ละห้องชุดมีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินส่วนกลางตาม มาตรา ๑๔

(๕) คำรับรองของผู้ยื่นคำขอว่าอาคารที่ขอจดทะเบียนอาคารชุดนั้นปราศจากภาระ ผูกพันใด ๆ เว้นแต่การจำนองอาคารรวมกับที่ดิน

(๖) ร่างข้อบังคับของนิติบุคคลอาคารชุด

(๗) หลักฐานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖/๑^๗ ในกรณีที่ผู้ที่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินและอาคารตามมาตรา ๖ ทำการ โฆษณาขายห้องชุดในอาคารชุด ต้องเก็บสำเนาข้อความหรือภาพที่โฆษณา หรือหนังสือชักชวนที่นำ ออกโฆษณาแก่บุคคลทั่วไปไม่ว่าจะทำในรูปแบบใดไว้ในสถานที่ทำการจนกว่าจะมีการขายห้องชุด หมด และต้องส่งสำเนาเอกสารดังกล่าวให้นิติบุคคลอาคารชุดจัดเก็บไว้อย่างน้อยหนึ่งชุด

การโฆษณาขายห้องชุดในอาคารชุดในส่วนที่เกี่ยวกับหลักฐานและรายละเอียดที่ กำหนดไว้ในมาตรา ๖ ข้อความหรือภาพที่โฆษณาจะต้องตรงกับหลักฐานและรายละเอียดที่ยื่นพร้อม คำขอจดทะเบียน และต้องระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินส่วนกลางนอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕ ให้ชัดเจน

ให้ถือว่าข้อความหรือภาพที่โฆษณา หรือหนังสือชักชวนเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาจะ ซื้อจะขายหรือสัญญาซื้อขายห้องชุด แล้วแต่กรณี หากข้อความหรือภาพใดมีความหมายขัดหรือแย้ง กับข้อความในสัญญาจะซื้อจะขายหรือสัญญาซื้อขายห้องชุด ให้ตีความไปในทางที่เป็นคุณแก่ผู้จะซื้อ หรือผู้ซื้อห้องชุด

มาตรา ๖/๒^๘ สัญญาจะซื้อจะขายหรือสัญญาซื้อขายห้องชุดระหว่างผู้ที่มีกรรมสิทธิ์ ในที่ดินและอาคารตามมาตรา ๖ กับผู้จะซื้อหรือผู้ซื้อห้องชุดต้องทำตามแบบสัญญาที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด

สัญญาจะซื้อจะขายหรือสัญญาซื้อขายห้องชุดตามวรรคหนึ่งส่วนใด มิได้ทำตามแบบ สัญญาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดและไม่เป็นคุณต่อผู้จะซื้อหรือผู้ซื้อห้องชุด สัญญาส่วนนั้นไม่มีผลใช้ บังคับ

มาตรา ๗ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอจดทะเบียนอาคารชุดตามมาตรา ๖ แล้ว ถ้ามีรายชื่อเจ้าหนี้จำนองหรือเจ้าหนี้ซึ่งมีบุริมสิทธิเหนือที่ดินและอาคารที่ขอจดทะเบียนนั้นปรากฏอยู่ ในโฉนดที่ดิน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศคำขออนั้นพร้อมกับหนังสือแจ้งไปยังเจ้าหนี้ดังกล่าวให้มา แจ้งแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ พร้อมทั้งแสดงหลักฐานภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือแจ้ง วรรคสอง^๙ (ยกเลิก)

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาเห็นว่าเป็นการถูกต้องและที่ดินนั้นปราศจากภาระ ผูกพันใด ๆ หรือในกรณีที่ที่ดินนั้นติดการจำนองแต่ผู้รับจำนองยินยอมให้จดทะเบียนอาคารชุด

^๗ มาตรา ๖/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

^๘ มาตรา ๖/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

^๙ มาตรา ๗ วรรคสอง ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับจดทะเบียนอาคารชุดได้ แต่ในกรณีที่อาคารติดการจำนองโดยไม่ครบถึงที่ดิน ห้ามมิให้รับจดทะเบียนอาคารชุด

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าการขอจดทะเบียนอาคารชุดดังกล่าวไม่ถูกต้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนอาคารชุดและมีหนังสือแจ้งไปยังผู้ยื่นคำขอพร้อมด้วยเหตุผลโดยไม่ชักช้า

การจดทะเบียนอาคารชุด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๘ การขอจดทะเบียนตามมาตรา ๖ การประกาศ การแจ้งเจ้าหน้าที่และการ

จดทะเบียนตามมาตรา ๗ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่รับจดทะเบียนอาคารชุดแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งโฉนดที่ดินที่ยื่นมาตามมาตรา ๖ ไปยังเจ้าพนักงานที่ดินท้องที่ที่อาคารชุดนั้นตั้งอยู่ภายในสิบห้าวันเพื่อให้จัดแจ้งในสารบัญสำหรับจดทะเบียนของโฉนดที่ดินว่าที่ดินนั้นอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้และให้เก็บรักษาโฉนดที่ดินนั้นไว้

ในกรณีที่ที่ดินติดการจำนองแต่ผู้รับจำนองยินยอมให้จดทะเบียนอาคารชุด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกความยินยอมของผู้รับจำนองตามมาตรา ๗ วรรคสาม และจำนวนเงินที่ผู้รับจำนองจะได้รับชำระหนี้จากห้องชุดแต่ละห้องชุดตามมาตรา ๒๒ ไว้ด้วย

มาตรา ๑๐ เมื่อมีการจดทะเบียนอาคารชุดและเจ้าพนักงานที่ดินได้จัดแจ้งในโฉนดที่ดินตามมาตรา ๙ แล้ว ห้ามมิให้จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับที่ดินดังกล่าวอีกต่อไป เว้นแต่กรณีที่บัญญัติไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ และห้ามมิให้ขอจดทะเบียนอาคารชุดนั้นก่อนการระงับผูกพันเกี่ยวกับอาคารชุดดังกล่าว

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนอาคารชุด ผู้ยื่นคำขอมีสสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง ให้รัฐมนตรีวินิจฉัยภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

หมวด ๒

กรรมสิทธิในห้องชุด

มาตรา ๑๒ กรรมสิทธิในห้องชุดจะแบ่งแยกมิได้

มาตรา ๑๓ เจ้าของห้องชุดมีกรรมสิทธิในทรัพย์สินส่วนบุคคลที่เป็นของตน และมีกรรมสิทธิร่วมในทรัพย์สินกลาง

พื้นห้อง ผนังกันห้องที่แบ่งระหว่างห้องชุดใด ให้ถือว่าเป็นกรรมสิทธิร่วมของเจ้าของร่วมระหว่างห้องชุดนั้น และการใช้สิทธิเกี่ยวกับทรัพย์สินดังกล่าวให้เป็นไปตามข้อบังคับ

เจ้าของห้องชุดจะกระทำการใด ๆ ต่อทรัพย์สินส่วนบุคคลของตนอันอาจจะเป็นการกระทบกระเทือนต่อโครงสร้าง ความมั่นคง การป้องกันความเสียหายต่อตัวอาคารหรือการอื่นตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ได้

มาตรา ๑๔^{๑๐} อัตราส่วนในกรรมสิทธิ์ร่วมในทรัพย์สินกลางของเจ้าของร่วมให้เป็นไปตามอัตราส่วนระหว่างเนื้อที่ของห้องชุดแต่ละห้องชุดกับเนื้อที่ของห้องชุดทั้งหมดในอาคารชุดนั้นในเวลาที่จดทะเบียนอาคารชุดตามมาตรา ๖

มาตรา ๑๕ ทรัพย์สินต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นทรัพย์สินกลาง

- (๑) ที่ดินที่ตั้งอาคารชุด
- (๒) ที่ดินที่มีไว้เพื่อใช้หรือเพื่อประโยชน์ร่วมกัน
- (๓) โครงสร้าง และสิ่งก่อสร้างเพื่อความมั่นคงและเพื่อการป้องกันความเสียหายต่อตัวอาคารชุด
- (๔) อาคารหรือส่วนของอาคารและเครื่องอุปกรณ์ที่มีไว้เพื่อใช้หรือเพื่อประโยชน์ร่วมกัน
- (๕) เครื่องมือและเครื่องใช้ที่มีไว้เพื่อใช้หรือเพื่อประโยชน์ร่วมกัน
- (๖) สถานที่ที่มีไว้เพื่อบริการส่วนรวมแก่อาคารชุด
- (๗) ทรัพย์สินอื่นที่มีไว้เพื่อใช้หรือเพื่อประโยชน์ร่วมกัน
- (๘)^{๑๑} สำนักงานของนิติบุคคลอาคารชุด
- (๙)^{๑๒} อสังหาริมทรัพย์ที่ซื้อหรือได้มาตามมาตรา ๔๘ (๑)
- (๑๐)^{๑๓} สิ่งก่อสร้างหรือระบบที่สร้างขึ้นเพื่อรักษาความปลอดภัยหรือสภาพแวดล้อมภายในอาคารชุด เช่น ระบบป้องกันอัคคีภัย การจัดแสงสว่าง การระบายอากาศ การปรับอากาศ การระบายน้ำ การบำบัดน้ำเสีย หรือการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- (๑๑)^{๑๔} ทรัพย์สินที่ใช้เงินตามมาตรา ๑๘ ในการดูแลรักษา

มาตรา ๑๖ ทรัพย์สินกลางที่เป็นอสังหาริมทรัพย์จะถูกฟ้องให้แบ่งแยกบังคับจำนอง หรือบังคับให้ขายทอดตลาด แยกจากทรัพย์สินส่วนบุคคลมิได้

มาตรา ๑๗ การจัดการและการใช้ทรัพย์สินกลางให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และตามข้อบังคับ

มาตรา ๑๗/๑^{๑๕} ในกรณีที่มีการจัดพื้นที่ของอาคารชุดเพื่อประกอบการค้าต้องจัดระบบการเข้าออกในพื้นที่ดังกล่าวเป็นการเฉพาะไม่ให้รบกวนความเป็นอยู่โดยปกติสุขของเจ้าของร่วม

^{๑๐} มาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๑} มาตรา ๑๕ (๘) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๒} มาตรา ๑๕ (๙) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๓} มาตรา ๑๕ (๑๐) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๔} มาตรา ๑๕ (๑๑) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๕} มาตรา ๑๗/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

ห้ามผู้ใดประกอบการค้าในอาคารชุด เว้นแต่เป็นการประกอบการค้าในพื้นที่ของ
อาคารชุดที่จัดไว้ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๘^{๑๖} เจ้าของร่วมต้องร่วมกันออกค่าภาษีอากรตามอัตราส่วนที่เจ้าของร่วม
แต่ละคนมีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินส่วนกลางตามมาตรา ๑๔
เจ้าของร่วมต้องร่วมกันออกค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการให้บริการส่วนรวมและที่เกิดจาก
เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีไว้เพื่อใช้หรือเพื่อประโยชน์ร่วมกัน และ
ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการดูแลรักษาและการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินส่วนกลาง ตามอัตราส่วนที่เจ้าของ
ร่วมแต่ละคนมีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินส่วนกลางตามมาตรา ๑๔ หรือตามส่วนแห่งประโยชน์ที่มีต่อห้องชุด
ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในข้อบังคับ

ให้ผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินและอาคารตามมาตรา ๖ เป็นเจ้าของร่วมในห้องชุดที่ยังไม่มี
การโอนกรรมสิทธิ์ให้แก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง และต้องร่วมออกค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง
สำหรับห้องชุดดังกล่าวด้วย

มาตรา ๑๘/๑^{๑๗} ในกรณีที่เจ้าของร่วมไม่ชำระเงินตามมาตรา ๑๘ ภายในเวลาที่
กำหนดต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราไม่เกินร้อยละสิบสองต่อปีของจำนวนเงินที่ค้างชำระโดยไม่คิดทบต้น
ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในข้อบังคับ

เจ้าของร่วมที่ค้างชำระเงินตามมาตรา ๑๘ ตั้งแต่หกเดือนขึ้นไปต้องเสียเงินเพิ่มใน
อัตราไม่เกินร้อยละสิบสองต่อปีและอาจถูกระงับการให้บริการส่วนรวมหรือการใช้ทรัพย์สินส่วนกลางตามที่
กำหนดในข้อบังคับ รวมทั้งไม่มีสิทธิออกเสียงในการประชุมใหญ่
เงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งให้ถือเป็นค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๑๘

มาตรา ๑๙^{๑๘} คนต่างด้าวและนิติบุคคลซึ่งกฎหมายถือว่าเป็นคนต่างด้าว อาจถือ
กรรมสิทธิ์ในห้องชุดได้ ถ้าเป็นคนต่างด้าวและนิติบุคคล ดังต่อไปนี้

- (๑) คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้มิถินที่อยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคน
เข้าเมือง
- (๒) คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการ
ส่งเสริมการลงทุน
- (๓) นิติบุคคลตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๙๗ และมาตรา ๙๘ แห่งประมวลกฎหมาย
ที่ดิน ซึ่งจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย
- (๔) นิติบุคคลซึ่งเป็นคนต่างด้าวตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ ลงวันที่
๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการ
ลงทุน

^{๑๖} มาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑
^{๑๗} มาตรา ๑๘/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑
^{๑๘} มาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

(๕)^{๑๙} คนต่างด้าวหรือนิติบุคคลที่กฎหมายถือว่าเป็นคนต่างด้าวซึ่งนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรหรือถอนเงินจากบัญชีเงินบาทของบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศหรือถอนเงินจากบัญชีเงินฝากเงินตราต่างประเทศ

มาตรา ๑๙ ทวิ^{๒๐} อาคารชุดแต่ละอาคารชุดจะมีคนต่างด้าวหรือนิติบุคคลตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙ ถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุดได้เมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกินอัตราร้อยละสี่สิบเก้าของเนื้อที่ของห้องชุดทั้งหมดในอาคารชุดนั้นในขณะที่ขอจดทะเบียนอาคารชุดตามมาตรา ๖

มาตรา ๑๙ ตรี^{๒๑} การโอนกรรมสิทธิ์ในห้องชุดให้แก่คนต่างด้าวหรือนิติบุคคลตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙ ให้ผู้ขอโอนกรรมสิทธิ์ในห้องชุดแจ้งรายชื่อคนต่างด้าวหรือนิติบุคคลตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙ พร้อมทั้งอัตราส่วนเนื้อที่ของห้องชุดที่คนต่างด้าวหรือนิติบุคคลดังกล่าวถือกรรมสิทธิ์อยู่แล้วต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้คนต่างด้าวหรือนิติบุคคลผู้ขอรับโอนกรรมสิทธิ์ในห้องชุดแสดงหลักฐานดังต่อไปนี้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย

(๑) สำหรับคนต่างด้าวตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙ (๑) ต้องแสดงหลักฐานการเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

(๒) สำหรับคนต่างด้าวตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙ (๒) ต้องแสดงหลักฐานการเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน

(๓) สำหรับนิติบุคคลตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙ (๓) ต้องแสดงหลักฐานการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย

(๔) สำหรับนิติบุคคลตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙ (๔) ต้องแสดงหลักฐานการเป็นผู้ได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน

(๕)^{๒๒} สำหรับคนต่างด้าวและนิติบุคคลตามมาตรา ๑๙ (๕) ต้องแสดงหลักฐานการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรหรือหลักฐานการถอนเงินจากบัญชีเงินบาทของบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศหรือถอนเงินจากบัญชีเงินฝากเงินตราต่างประเทศในจำนวนไม่น้อยกว่าค่าห้องชุดที่จะซื้อ

มาตรา ๑๙ จัตวา^{๒๓} เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับเอกสารและหลักฐานตามมาตรา ๑๙ ตรี และตรวจสอบแล้วเห็นว่าเป็นเอกสารและหลักฐานที่ถูกต้องตามมาตรา ๑๙ ตรี และอัตราส่วนการถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุดของคนต่างด้าวหรือนิติบุคคลตามมาตรา ๑๙ ทั้งผู้ที่ถือกรรมสิทธิ์อยู่แล้วและผู้ขอรับโอนไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๙ ทวิ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับห้องชุดตามหมวด ๔ ให้แก่คนต่างด้าวหรือนิติบุคคลผู้ขอรับโอนนั้น

^{๑๙} มาตรา ๑๙ (๕) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๒๐} มาตรา ๑๙ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๑} มาตรา ๑๙ ตรี เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

^{๒๒} มาตรา ๑๙ ตรี (๕) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๒๓} มาตรา ๑๙ จัตวา แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๑๙ เบญจ^{๒๔} คนต่างด้าวหรือนิติบุคคลตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙ ต้อง
 จ่าหน่วยห้องชุดในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑)^{๒๕} เมื่อคนต่างด้าวหรือนิติบุคคลตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙ ได้มาซึ่งห้องชุดโดย
 ได้รับมรดกในฐานะทายาทโดยธรรม หรือผู้รับพินัยกรรม หรือโดยประการอื่น แล้วแต่กรณี เมื่อรวม
 กับห้องชุดที่มีคนต่างด้าวหรือนิติบุคคลตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙ ถือกรรมสิทธิ์อยู่แล้วในอาคารชุด
 นั้นเกินอัตราที่กำหนดตามมาตรา ๑๙ ทวิ

(๒) เมื่อคนต่างด้าวตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙ (๑) ถูกเพิกถอนการอนุญาตให้มีถิ่นที่
 อยู่ในราชอาณาจักรหรือใบสำคัญถิ่นที่อยู่ของคนต่างด้าวใช้ไม่ได้

(๓) เมื่อคนต่างด้าวตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙ (๑) (๒) และ (๕) ถูกสั่งเนรเทศ
 ออกไปนอกราชอาณาจักรและไม่ได้รับการผ่อนผันหรือถูกส่งไปประกอบอาชีพ ณ ที่ใดแทนการ
 เนรเทศ

(๔) เมื่อคนต่างด้าวตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙ (๒) ไม่ได้รับอนุญาตจาก
 คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนให้อยู่ในราชอาณาจักร

(๕) เมื่อนิติบุคคลตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙ (๔) ถูกเพิกถอนบัตรส่งเสริมการลงทุน
 คนต่างด้าวหรือนิติบุคคลซึ่งต้องจ่าหน่วยห้องชุดตามวรรคหนึ่ง ต้องแจ้งเป็นหนังสือ
 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในกำหนดเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่มีเหตุต้องจ่าหน่วยตามวรรคหนึ่ง
 ทั้งนี้ สำหรับกรณี (๑) ให้จ่าหน่วยเฉพาะห้องชุดที่เกินอัตราที่กำหนด สำหรับกรณี
 (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้จ่าหน่วยห้องชุดที่มีกรรมสิทธิ์อยู่ทั้งหมด

การจ่าหน่วยห้องชุดตามวรรคสาม ให้จ่าหน่วยภายในกำหนดเวลาไม่เกินหนึ่งปีนับ
 ตั้งแต่วันที่ได้อา ซึ่งกรรมสิทธิ์ในห้องชุด หรือวันที่ถูกเพิกถอนการอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร
 หรือใบสำคัญถิ่นที่อยู่ใช้ไม่ได้ หรือวันที่ถูกสั่งเนรเทศ หรือวันที่ถูกคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพิกถอน
 การอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร หรือวันที่ถูกเพิกถอนบัตรส่งเสริมการลงทุน แล้วแต่กรณี ถ้าไม่
 จ่าหน่วยภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้อธิบดีกรมที่ดินมีอำนาจจ่าหน่วยห้องชุดนั้น และให้นำ
 บทบัญญัติเรื่องการบังคับจ่าหน่วยที่ดินตามความในหมวด ๓ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน และ
 กฎกระทรวงที่ออกตามบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้บังคับแก่การจ่าหน่วยห้องชุดดังกล่าวด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๙ ๒^{๒๖} เมื่อเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจมีคำสั่งเพิกถอนการอนุญาตให้คนต่าง
 ด้าวมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏแก่เจ้าพนักงานว่าใบสำคัญถิ่นที่อยู่ของคน
 ต่างด้าวใช้ไม่ได้สำหรับคนต่างด้าวตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙ (๑) หรือเมื่อเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจมี
 คำสั่งเนรเทศคนต่างด้าวตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙ (๑) (๒) หรือ (๕) ออกไปนอกราชอาณาจักรหรือมี
 คำสั่งเพิกถอนการอนุญาตให้คนต่างด้าวตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙ (๒) อยู่ในราชอาณาจักร หรือมี
 คำสั่งเพิกถอนบัตรส่งเสริมการลงทุนสำหรับนิติบุคคลตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙ (๔) แล้วแต่กรณี
 ให้เจ้าพนักงานดังกล่าวข้างต้นแจ้งให้อธิบดีกรมที่ดินทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มีคำสั่งหรือ
 วันที่ทราบข้อเท็จจริงดังกล่าว

^{๒๔} มาตรา ๑๙ เบญจ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔
^{๒๕} มาตรา ๑๙ เบญจ (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑
^{๒๖} มาตรา ๑๙ ๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๑๙ สัตต^{๒๗} คนต่างด้าวหรือนิติบุคคลซึ่งกฎหมายถือว่าเป็นคนต่างด้าว นอกจากที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙ ได้มาซึ่งห้องชุดโดยได้รับมรดกในฐานะเป็นทายาทโดยธรรม หรือผู้รับ พินัยกรรมหรือโดยประการอื่น แล้วแต่กรณี ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายใน กำหนดเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่ได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในห้องชุด และต้องจำหน่ายห้องชุดนั้นภายใน กำหนดเวลาไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในห้องชุด ถ้าไม่จำหน่ายภายในกำหนดเวลา ดังกล่าว ให้นำความในมาตรา ๑๙ เบญจ วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๙ อัฐฐ^{๒๘} ผู้ใดได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในห้องชุดในขณะที่มีสัญชาติไทย ถ้าต่อมา ผู้นั้นเสียสัญชาติไทย เพราะการสละสัญชาติไทย การแปลงสัญชาติ หรือถูกถอนสัญชาติไทย ตาม กฎหมายว่าด้วยสัญชาติ และมีใช่เป็นคนต่างด้าวตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙ ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบถึงการเสียสัญชาติไทยและการที่ไม่อาจถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุดต่อไปได้ ภายในกำหนดเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่เสียสัญชาติไทย และต้องจำหน่ายห้องชุดที่มีกรรมสิทธิ์อยู่ ทั้งหมดภายในกำหนดเวลาไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่เสียสัญชาติไทย ถ้าไม่จำหน่ายภายในกำหนดเวลา ดังกล่าว ให้นำความในมาตรา ๑๙ เบญจ วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๙ นว^{๒๙} ผู้ใดได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในห้องชุดในขณะที่มีสัญชาติไทย ถ้าต่อมา ผู้นั้นเสียสัญชาติไทย เพราะการสละสัญชาติไทย การแปลงสัญชาติ หรือการถูกถอนสัญชาติไทย ตาม กฎหมายว่าด้วยสัญชาติ และเป็นคนต่างด้าวตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙ ถ้าประสงค์จะมีกรรมสิทธิ์ใน ห้องชุดต่อไปต้องแจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบถึงการเสียสัญชาติไทย และต้องนำ หลักฐานว่าเป็นคนต่างด้าวตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙ มาแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในหนึ่งร้อย แดสิบวันนับแต่วันที่เสียสัญชาติไทย แต่ถ้าการมีกรรมสิทธิ์ในห้องชุดของคนต่างด้าวนั้นเกินอัตรา ตามมาตรา ๑๙ ทวิ ต้องจำหน่ายห้องชุดที่เกินอัตราที่กำหนดภายในกำหนดเวลาไม่เกินหนึ่งปี นับแต่ วันที่เสียสัญชาติไทย ถ้าไม่จำหน่ายภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๑๙ เบญจ วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม^{๓๐}

ถ้าคนต่างด้าวตามวรรคหนึ่งไม่ประสงค์จะมีกรรมสิทธิ์ในห้องชุดต่อไป ต้องแจ้งเป็น หนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบถึงการเสียสัญชาติไทยภายในกำหนดเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่เสีย สัญชาติไทย และต้องจำหน่ายห้องชุดที่มีกรรมสิทธิ์อยู่ทั้งหมดภายในกำหนดเวลาไม่เกินหนึ่งปีนับแต่ วันที่เสียสัญชาติไทย ถ้าไม่จำหน่ายภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้นำความในมาตรา ๑๙ เบญจ วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๙ ทศ^{๓๑} นิติบุคคลซึ่งมีสัญชาติไทยและมีกรรมสิทธิ์ในห้องชุดอยู่แล้วถ้า ต่อมาสภาพของนิติบุคคลนั้นเปลี่ยนแปลงไปเป็นนิติบุคคลซึ่งกฎหมายถือว่าเป็นคนต่างด้าวและมีใช่ เป็นนิติบุคคลตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙ ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบถึงการเปลี่ยน

^{๒๗} มาตรา ๑๙ สัตต เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔
^{๒๘} มาตรา ๑๙ อัฐฐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔
^{๒๙} มาตรา ๑๙ นว เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔
^{๓๐} มาตรา ๑๙ นว วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑
^{๓๑} มาตรา ๑๙ ทศ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

สภาพและการที่ไม่อาจถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุดต่อไปได้ภายในกำหนดเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่เปลี่ยนสภาพ และต้องจำหน่ายห้องชุดที่มีกรรมสิทธิ์อยู่ทั้งหมดภายในกำหนดเวลาไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่เปลี่ยนสภาพ ถ้าไม่จำหน่ายภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้นำความในมาตรา ๑๙ เบญจ วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๙ เอกเทศ^{๓๒} นิติบุคคลซึ่งมีสัญชาติไทยและมีกรรมสิทธิ์ในห้องชุดอยู่แล้ว ถ้าต่อมาสภาพของนิติบุคคลนั้นเปลี่ยนแปลงไปเป็นนิติบุคคลซึ่งกฎหมายถือว่าเป็นคนต่างด้าวและอาจถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุดได้เพราะเป็นนิติบุคคลตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙ ถ้าประสงค์จะมีกรรมสิทธิ์ในห้องชุดต่อไป ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบถึงการเปลี่ยนสภาพ และต้องนำหลักฐานว่าเป็นนิติบุคคลตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙ มาแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่เปลี่ยนสภาพ แต่ถ้าการมีกรรมสิทธิ์ในห้องชุดของนิติบุคคลนั้นเกินอัตราที่กำหนดตามมาตรา ๑๙ ทวิ ต้องจำหน่ายห้องชุดที่เกินอัตราที่กำหนดภายในกำหนดเวลาไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่เปลี่ยนสภาพ ถ้าไม่จำหน่ายภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้นำความในมาตรา ๑๙ เบญจ วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้านิติบุคคลตามวรรคหนึ่งไม่ประสงค์จะมีกรรมสิทธิ์ในห้องชุดต่อไป ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบถึงการเปลี่ยนสภาพภายในกำหนดเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่เปลี่ยนสภาพ และต้องจำหน่ายห้องชุดที่มีกรรมสิทธิ์อยู่ทั้งหมดภายในกำหนดเวลาไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่เปลี่ยนสภาพ ถ้าไม่จำหน่ายภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้นำความในมาตรา ๑๙ เบญจ วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๙ ทวาตศ^{๓๓} (ยกเลิก)

มาตรา ๑๙ เตรส^{๓๔} (ยกเลิก)

หมวด ๓

หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด

มาตรา ๒๐ เมื่อได้รับจดทะเบียนอาคารชุดตามมาตรา ๗ แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดตามแผนผังอาคารชุดที่จดทะเบียนนั้นโดยไม่ชักช้า การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับห้องชุดจะกระทำมิได้จนกว่าจะจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุดตามมาตรา ๓๑ เว้นแต่เป็นการจดทะเบียนไถ่ถอนจำนองที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้จดทะเบียนการจำนองไว้ตามมาตรา ๒๒ หรือเป็นการโอนกรรมสิทธิ์ในห้องชุดทั้งหมดให้แก่บุคคลคนเดียวหรือหลายคนโดยถือกรรมสิทธิ์รวม

^{๓๒} มาตรา ๑๙ เอกเทศ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

^{๓๓} มาตรา ๑๙ ทวาตศ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๔} มาตรา ๑๙ เตรส ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๒๑ หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

- (๑) ตำแหน่งที่ดินและจำนวนเนื้อที่ของที่ดินของอาคารชุด
- (๒) ที่ตั้ง เนื้อที่ และแผนผังของห้องชุด ซึ่งแสดงความกว้าง ความยาว และความสูง
- (๓) อัตราส่วนแห่งกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินส่วนกลาง
- (๔) ชื่อตัวและชื่อสกุลของผู้มีกรรมสิทธิ์ในห้องชุด
- (๕) สารบัญสำหรับจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม
- (๖) ลายมือชื่อพนักงานเจ้าหน้าที่
- (๗) ประทับตราประจำตำแหน่งของพนักงานเจ้าหน้าที่

หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดให้ทำเป็นคู่ฉบับรวมสองฉบับ มอบให้ผู้มีกรรมสิทธิ์ในห้องชุดฉบับหนึ่ง อีกฉบับหนึ่งเก็บไว้ที่สำนักงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ สำหรับฉบับที่เก็บไว้ที่สำนักงานของพนักงานเจ้าหน้าที่นั้นจะจำลองเป็นรูปถ่ายก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้ลงลายมือชื่อและประทับตราประจำตำแหน่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย

แบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดรวมทั้งใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่อสังหาริมทรัพย์ตามมาตรา ๑๕ (๑) หรือ (๒) ติดการจำนองอยู่ก่อนจดทะเบียนอาคารชุด แต่ผู้รับจำนองได้ยินยอมให้จดทะเบียนอาคารชุดตามมาตรา ๗ วรรคสาม เมื่อออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องระบุให้ผู้ขอจดทะเบียนเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ในห้องชุดและจดทะเบียนการจำนองนั้นในหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดทุกฉบับ พร้อมทั้งระบุจำนวนเงินที่ผู้รับจำนองจะได้รับชำระหนี้จากห้องชุดแต่ละห้องชุด โดยคำนวณจำนวนเงินดังกล่าวตามอัตราส่วนแห่งกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินส่วนกลางไว้ในสารบัญสำหรับจดทะเบียนด้วย

เมื่อได้ออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าห้องชุดแต่ละห้องเป็นประกันหนี้จำนองเฉพาะส่วนที่ระบุไว้ในหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดนั้น

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้จดทะเบียนการจำนองอสังหาริมทรัพย์ในหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดตามมาตรา ๒๒ แล้ว การจำหน่ายห้องชุดแต่ละห้องในครั้งแรกโดยผู้ขอจดทะเบียนอาคารชุดซึ่งเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดจะจำหน่ายห้องชุดนั้นให้ผู้รับโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดได้รับโอนไปโดยปลอดจำนอง

มาตรา ๒๔ เมื่อปรากฏว่า การออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับห้องชุด หรือการจดทะเบียนรายการในสารบัญสำหรับจดทะเบียนตลาดเคลื่อนหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเพิกถอนหรือแก้ไขได้ แล้วแต่กรณี

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสอบสวนและเรียกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด เอกสารที่ได้จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม เอกสารที่ได้จดทะเบียนรายการในสารบัญสำหรับจดทะเบียน หรือเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องมาพิจารณา แต่ก่อนที่จะดำเนินการเพิกถอนหรือแก้ไข ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้มีส่วนได้เสียทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันเพื่อให้โอกาสคัดค้าน ถ้าไม่คัดค้านภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ให้ถือว่าไม่มีการคัดค้าน ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เรียก

หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดมาดำเนินการไม่ได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดได้

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามวรรคหนึ่งพิจารณาประการใดแล้ว ให้ดำเนินการไปตามนั้น

ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดให้เพิกถอนหรือแก้ไขอย่างใดแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น

มาตรา ๒๕ หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดของผู้ใดสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้เจ้าของขอรับใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดนั้นได้

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่มีการออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ แล้ว ให้หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดฉบับเดิมเป็นอันยกเลิก เว้นแต่ศาลจะสั่งเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดฉบับที่เก็บไว้ที่สำนักงานของพนักงานเจ้าหน้าที่สูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดฉบับเจ้าของห้องชุดมาพิจารณา แล้วจัดทำขึ้นใหม่โดยอาศัยหลักฐานเดิม

หมวด ๔ การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม

มาตรา ๒๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับห้องชุด

มาตรา ๒๙ ผู้ใดประสงค์จะจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับห้องชุดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดมาจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

ในกรณีที่ขอจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมโอนกรรมสิทธิ์ในห้องชุด พนักงานเจ้าหน้าที่จะรับจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมได้เมื่อห้องชุดดังกล่าวปลอดจากหนี้อันเกิดจากค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๑๘ โดยต้องมีหนังสือรับรองการปลอดหนี้คราวที่สุดท้ายจากนิติบุคคลอาคารชุดมาแสดง

ผู้จัดการต้องดำเนินการออกหนังสือรับรองการปลอดหนี้ตามวรรคสองให้แก่เจ้าของร่วมภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอและเจ้าของร่วมได้ชำระหนี้อันเกิดจากค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๑๘ ครบถ้วนแล้ว

ความในวรรคสองมิให้ใช้บังคับแก่กรณีการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมโอนกรรมสิทธิ์ในห้องชุดก่อนจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุด

มาตรา ๒๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๓๐ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายที่ดิน หมวด ๖ การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม และกฎกระทรวงที่ออกตามบทบัญญัติดังกล่าว มาใช้บังคับแก่การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับห้องชุดโดยอนุโลม

หมวด ๕

นิติบุคคลอาคารชุด

มาตรา ๓๑ การโอนกรรมสิทธิ์ในห้องชุดให้แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด โดยไม่เป็นการโอนกรรมสิทธิ์ในห้องชุดทั้งหมดในอาคารชุดให้แก่บุคคลคนเดียวหรือหลายคนโดยถือกรรมสิทธิ์รวม จะกระทำได้อต่อเมื่อผู้ขอโอนและผู้ขอรับโอนกรรมสิทธิ์ในห้องชุดดังกล่าวยื่นคำขอโอนกรรมสิทธิ์ในห้องชุดพร้อมกับคำขอจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุด โดยมีสำเนาข้อบังคับและหลักฐานในการจดทะเบียนอาคารชุดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาเห็นว่าเป็นการถูกต้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ในห้องชุดให้แก่ผู้ขอรับโอนกรรมสิทธิ์ในห้องชุดและจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุดตามวรรคหนึ่งพร้อมกันไปและให้ประกาศการจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุดในราชกิจจานุเบกษา

การขอและการจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การโอนกรรมสิทธิ์ในห้องชุดภายหลังที่ได้จดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุดแล้ว

มาตรา ๓๒^{๓๖} ข้อบังคับอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อนิติบุคคลอาคารชุดซึ่งต้องมีคำว่า “นิติบุคคลอาคารชุด” ไว้ด้วย
- (๒) วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๓๓
- (๓) ที่ตั้งสำนักงานของนิติบุคคลอาคารชุด ซึ่งจะต้องตั้งอยู่ในอาคารชุด
- (๔) จำนวนเงินค่าใช้จ่ายของนิติบุคคลอาคารชุดที่เจ้าของร่วมต้องชำระล่วงหน้า
- (๕) การจัดการทรัพย์สินส่วนกลาง
- (๖) การใช้ทรัพย์สินส่วนบุคคลและทรัพย์สินส่วนกลาง
- (๗) อัตราส่วนที่เจ้าของร่วมแต่ละห้องชุดมีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินส่วนกลางตามที่ขอจดทะเบียนอาคารชุด

(๘) อัตราส่วนค่าใช้จ่ายร่วมกันของเจ้าของร่วมตามมาตรา ๑๘

(๙) ข้อความอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อบังคับที่ได้จดทะเบียนไว้ จะกระทำได้อก็แต่โดยมติของที่ประชุมใหญ่เจ้าของร่วม และผู้จัดการต้องนำไปจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่เจ้าของร่วมมีมติ

มาตรา ๓๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าการแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อบังคับนั้นไม่ขัดต่อกฎหมาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับจดทะเบียนการแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อบังคับนั้น

มาตรา ๓๓ นิติบุคคลอาคารชุดที่ได้จดทะเบียนตามมาตรา ๓๑ ให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล นิติบุคคลอาคารชุดมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการ และดูแลรักษาทรัพย์สินส่วนกลาง และให้มีอำนาจกระทำการใด ๆ เพื่อประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ทั้งนี้ ตามมติของเจ้าของร่วม ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่อาคารชุดถูกเวนคืนบางส่วนตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ให้เจ้าของร่วมซึ่งถูกเวนคืนห้องชุดหมดสิทธิในทรัพย์สินส่วนกลางที่เหลือจากการถูกเวนคืน ในกรณีนี้ให้นิติบุคคลอาคารชุดจัดการให้เจ้าของร่วมซึ่งไม่ถูกเวนคืนห้องชุดร่วมกันชดเชยราคาให้แก่เจ้าของร่วมซึ่งหมดสิทธิไปดังกล่าว ทั้งนี้ ตามอัตราส่วนที่เจ้าของร่วมแต่ละคนมีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินส่วนกลาง

เพื่อประโยชน์ในการชดเชยราคาให้แก่เจ้าของร่วมซึ่งหมดสิทธิไปตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าหนี้เพื่อชดเชยราคาดังกล่าวมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินส่วนบุคคลของเจ้าของห้องชุดซึ่งไม่ถูกเวนคืนห้องชุด เช่นเดียวกับค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง

มาตรา ๓๕ ให้นิติบุคคลอาคารชุดมีผู้จัดการคนหนึ่ง ซึ่งจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลก็ได้

ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้จัดการ ให้นิติบุคคลนั้นแต่งตั้งบุคคลธรรมดาคนหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการแทนนิติบุคคลในฐานะผู้จัดการ

มาตรา ๓๕/๑^{๓๗} ผู้จัดการต้องมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์ และต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๓) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากการราชการ องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ หรือเอกชน ฐานทุจริตต่อหน้าที่
- (๔) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๕) เคยถูกถอดถอนจากการเป็นผู้จัดการเพราะเหตุทุจริต หรือมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๖) มีหนี้ค้างชำระค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๑๘

ในกรณีที่ผู้จัดการเป็นนิติบุคคล ผู้ดำเนินการแทนนิติบุคคลนั้นในฐานะผู้จัดการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่งด้วย

มาตรา ๓๕/๑^{๓๗} เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๓๕/๒^{๓๘} การแต่งตั้งผู้จัดการให้เป็นไปตามมติที่ประชุมใหญ่เจ้าของร่วมตาม
มาตรา ๔๙ และให้ผู้จัดการซึ่งได้รับแต่งตั้งนำหลักฐาน หรือสัญญาจ้างไปจดทะเบียนต่อพนักงาน
เจ้าหน้าที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่เจ้าของร่วมมีมติ

มาตรา ๓๕/๓^{๓๙} ผู้จัดการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตายหรือสิ้นสภาพการเป็นนิติบุคคล

(๒) ลาออก

(๓) สิ้นสุดระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕/๑

(๕) ไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎกระทรวงที่ออกตามความ
ในพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างและที่ประชุมใหญ่เจ้าของร่วม
มีมติให้ถอดถอนตามมาตรา ๔๙

(๖) ที่ประชุมใหญ่เจ้าของร่วมมีมติให้ถอดถอน

มาตรา ๓๖^{๔๐} ผู้จัดการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๓๓ ตามข้อบังคับหรือตามมติ
ของที่ประชุมใหญ่เจ้าของร่วมหรือคณะกรรมการ ทั้งนี้ โดยไม่ขัดต่อกฎหมาย

(๒) ในกรณีจำเป็นและรีบด่วน ให้ผู้จัดการมีอำนาจโดยความริเริ่มของตนเองสั่งหรือ
กระทำการใด ๆ เกี่ยวกับความปลอดภัยของอาคารดังเช่นวิญญูชนจะพึงรักษาและจัดการทรัพย์สิน

ของตนเอง

(๓) จัดให้มีการดูแลความปลอดภัยหรือความสงบเรียบร้อยภายในอาคารชุด

(๔) เป็นผู้แทนของนิติบุคคลอาคารชุด

(๕) จัดให้มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำเดือน และติดประกาศให้เจ้าของร่วม
ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือนและต้องติดประกาศเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวันต่อเนื่องกัน

(๖) พ้องบังคับชำระหนี้จากเจ้าของร่วมที่ค้างชำระค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๑๘ เกินหก
เดือนขึ้นไป

(๗) หน้าที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้จัดการต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยตนเอง เว้นแต่กิจการซึ่งตามข้อบังคับหรือมติของที่
ประชุมใหญ่เจ้าของร่วมตามมาตรา ๔๙ (๒) กำหนดให้มอบหมายให้ผู้อื่นทำแทนได้และต้องอยู่ปฏิบัติ
หน้าที่ตามเวลาที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

มาตรา ๓๗^{๔๑} ให้มีคณะกรรมการนิติบุคคลอาคารชุดประกอบด้วยกรรมการไม่น้อย
กว่าสามคนแต่ไม่เกินเก้าคน ซึ่งแต่งตั้งโดยที่ประชุมใหญ่เจ้าของร่วม

^{๓๘} มาตรา ๓๕/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๙} มาตรา ๓๕/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๔๐} มาตรา ๓๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๔๑} มาตรา ๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

กรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี ในกรณีกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระหรือมีการแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดวาระตามวรรคสอง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้ เว้นแต่ไม่อาจหาบุคคลอื่นมาดำรงตำแหน่งได้

การแต่งตั้งกรรมการ ให้ผู้จัดการนำไปจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่เจ้าของร่วมมีมติ

มาตรา ๓๗/๑^{๕๒} บุคคลดังต่อไปนี้มีสิทธิได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการ

- (๑) เจ้าของร่วมหรือคู่สมรสของเจ้าของร่วม
 - (๒) ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์ในกรณีที่เจ้าของร่วมเป็นผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ แล้วแต่กรณี
 - (๓) ตัวแทนของนิติบุคคลจำนวนหนึ่งคน ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นเจ้าของร่วม
- ในกรณีที่ห้องชุดใดมีผู้ถือกรรมสิทธิ์เป็นเจ้าของร่วมหลายคน ให้มีสิทธิได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการจำนวนหนึ่งคน

มาตรา ๓๗/๒^{๕๓} บุคคลซึ่งจะได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๒) เคยถูกที่ประชุมใหญ่เจ้าของร่วมให้พ้นจากตำแหน่งกรรมการ หรือถอดถอนจากการเป็นผู้จัดการเพราะเหตุทุจริต หรือมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (๓) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ องค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือเอกชน ฐานทุจริตต่อหน้าที่
- (๔) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๓๗/๓^{๕๔} นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ไม่ได้เป็นบุคคลตามมาตรา ๓๗/๑ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๗/๒

^{๕๒} มาตรา ๓๗/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๕๓} มาตรา ๓๗/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๕๔} มาตรา ๓๗/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๔) ที่ประชุมใหญ่เจ้าของร่วมมีมติตามมาตรา ๔๔ ให้พ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๓๗/๔^{๔๕} ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ และจะเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นรองประธานกรรมการก็ได้

มาตรา ๓๗/๕^{๔๖} ให้ประธานกรรมการเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการ และในกรณีที่กรรมการตั้งแต่สองคนขึ้นไปร้องขอให้เรียกประชุมคณะกรรมการ ให้ประธานกรรมการกำหนดวันประชุมภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการร้องขอ

มาตรา ๓๗/๖^{๔๗} การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าไม่มีรองประธานกรรมการหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๓๘^{๔๘} คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ควบคุมการจัดการนิติบุคคลอาคารชุด
- (๒) แต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่เป็นผู้จัดการ ในกรณีที่ไม่มีผู้จัดการหรือผู้จัดการไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามปกติได้เกินเจ็ดวัน
- (๓) จัดประชุมคณะกรรมการหนึ่งครั้งในทุกหกเดือนเป็นอย่างน้อย
- (๔) หน้าที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๘/๑^{๔๙} ให้นิติบุคคลอาคารชุดจัดทำบัญชีอย่างน้อยหนึ่งครั้งในรอบสิบสองเดือนโดยให้ถือว่าเป็นรอบปีในทางบัญชีของนิติบุคคลอาคารชุดนั้น

งบดุลตามวรรคหนึ่งต้องมีรายการแสดงจำนวนสินทรัพย์และหนี้สินของนิติบุคคลอาคารชุดกับทั้งบัญชีรายรับรายจ่าย และต้องจัดให้มีผู้สอบบัญชีตรวจสอบ แล้วนำเสนอเพื่ออนุมัติในที่ประชุมใหญ่เจ้าของร่วมภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีทางบัญชี

^{๔๕} มาตรา ๓๗/๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๔๖} มาตรา ๓๗/๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๔๗} มาตรา ๓๗/๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๔๘} มาตรา ๓๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๔๙} มาตรา ๓๘/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๓๘/๒^{๕๐} ให้นิติบุคคลอาคารชุดจัดทำรายงานประจำปีแสดงผลการดำเนินงานเสนอต่อที่ประชุมใหญ่เจ้าของร่วมพร้อมกับการเสนองบดุล และให้ส่งสำเนาเอกสารดังกล่าวให้แก่เจ้าของร่วมก่อนวันนัดประชุมใหญ่ล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

มาตรา ๓๘/๓^{๕๑} ให้นิติบุคคลอาคารชุดเก็บรักษารายงานประจำปีแสดงผลการดำเนินงานและงบดุล พร้อมทั้งข้อบังคับไว้ที่สำนักงานของนิติบุคคลอาคารชุดเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าของร่วมตรวจสอบได้

รายงานประจำปีแสดงผลการดำเนินงานและงบดุลตามวรรคหนึ่ง ให้นิติบุคคลอาคารชุดเก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่าสิบปีนับแต่วันที่ได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่เจ้าของร่วม

มาตรา ๓๙ นิติบุคคลอาคารชุดอาจใช้สิทธิของเจ้าของร่วมครบไปถึงทรัพย์สินส่วนกลางทั้งหมด ในการต่อสู้บุคคลภายนอก หรือเรียกร้องเอาทรัพย์สินคืน เพื่อประโยชน์ของเจ้าของร่วมทั้งหมดได้

มาตรา ๔๐ ให้เจ้าของร่วมชำระเงินให้แก่นิติบุคคลอาคารชุดเพื่อดำเนินกิจการของนิติบุคคลอาคารชุด ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินค่าใช้จ่ายของนิติบุคคลอาคารชุดที่เจ้าของแต่ละห้องชุดจะต้องชำระล่วงหน้า
- (๒) เงินทุนเมื่อเริ่มต้นกระทำการกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งตามข้อบังคับ หรือตามมติของที่ประชุมใหญ่
- (๓) เงินอื่นเพื่อปฏิบัติตามมติของที่ประชุมใหญ่ภายใต้เงื่อนไขซึ่งที่ประชุมใหญ่กำหนด

มาตรา ๔๑ เพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้อันเกิดจากค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๑๘ ให้นิติบุคคลอาคารชุดมีบุริมสิทธิดังนี้

- (๑) บุริมสิทธิเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นบุริมสิทธิในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิตามมาตรา ๒๕๙ (๑) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และมีอยู่เหนือสิทธิเรียกร้องที่เจ้าของห้องชุดนั้นนำมาไว้ในห้องชุดของตน
- (๒) บุริมสิทธิเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง ให้ถือว่าเป็นบุริมสิทธิในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิตามมาตรา ๒๗๓ (๑) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และมีอยู่เหนือทรัพย์สินส่วนบุคคลของแต่ละเจ้าของห้องชุด

บุริมสิทธิตาม (๒) ถ้าผู้จัดการได้ส่งรายการหนี้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แล้วให้ถือว่าอยู่ในลำดับก่อนจำนอง

มาตรา ๔๒^{๕๒} ให้ผู้จัดการจัดให้มีการประชุมใหญ่ โดยถือว่าเป็นการประชุมใหญ่สามัญครั้งแรกภายในหกเดือนนับแต่วันที่ได้จดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุดเพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการ

^{๕๐} มาตรา ๓๘/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๕๑} มาตรา ๓๘/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๕๒} มาตรา ๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

และพิจารณาให้ความเห็นชอบข้อบังคับและผู้จัดการที่จดทะเบียนตามที่ได้ยื่นขอจดทะเบียนนิติบุคคล
อาคารชุดไว้แล้ว

ในกรณีที่ที่ประชุมใหญ่สามัญไม่เห็นชอบกับข้อบังคับหรือผู้จัดการตามวรรคหนึ่งให้
ที่ประชุมใหญ่สามัญพิจารณาแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงข้อบังคับ หรือถอดถอนและแต่งตั้งผู้จัดการด้วย

มาตรา ๔๒/๑^{๕๓} ให้คณะกรรมการจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญปีละหนึ่งครั้ง
ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีทางบัญชีของนิติบุคคลอาคารชุดเพื่อกิจการ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณานุมัติงบดุล

(๒) พิจารณารายงานประจำปี

(๓) แต่งตั้งผู้สอบบัญชี

(๔) พิจารณาเรื่องอื่น ๆ

มาตรา ๔๒/๒^{๕๔} ในกรณีมีเหตุจำเป็น ให้บุคคลดังต่อไปนี้มีสิทธิเรียกประชุมใหญ่
วิสามัญเมื่อใดก็ได้

(๑) ผู้จัดการ

(๒) คณะกรรมการโดยมติเกินกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุมคณะกรรมการ

(๓) เจ้าของร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของคะแนนเสียงเจ้าของร่วมทั้งหมดลง

ลายมือชื่อทำหนังสือร้องขอให้เปิดประชุมต่อคณะกรรมการ ในกรณีนี้ ให้คณะกรรมการจัดให้มีการ
ประชุมภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับคำร้องขอ ถ้าคณะกรรมการมิได้จัดให้มีการประชุมภายใน
กำหนดเวลาดังกล่าว เจ้าของร่วมตามจำนวนข้างต้นมีสิทธิจัดให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญเองได้ โดย
ให้แต่งตั้งตัวแทนคนหนึ่งเพื่อออกหนังสือเรียกประชุม

มาตรา ๔๒/๓^{๕๕} การเรียกประชุมใหญ่ต้องทำเป็นหนังสือนัดประชุมระบุสถานที่
วัน เวลา ระเบียบวาระการประชุม และเรื่องที่จะเสนอต่อที่ประชุมพร้อมด้วยรายละเอียดตามสมควร
และจัดส่งให้เจ้าของร่วมไม่น้อยกว่าเจ็ดวันก่อนวันประชุม

มาตรา ๔๓^{๕๖} การประชุมใหญ่ต้องมีผู้มาประชุมซึ่งมีเสียงลงคะแนนรวมกันไม่น้อย
กว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนเสียงลงคะแนนทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในกรณีที่เจ้าของร่วมมาประชุมไม่ครบองค์ประชุมตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้
เรียกประชุมใหม่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันเรียกประชุมครั้งก่อน และการประชุมใหญ่ครั้งหลังนี้ไม่
บังคับว่าจะต้องครบองค์ประชุม

ผู้จัดการหรือคู่สมรสของผู้จัดการจะเป็นประธานในการประชุมใหญ่ก็ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๕๓} มาตรา ๔๒/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๕๔} มาตรา ๔๒/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๕๕} มาตรา ๔๒/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๕๖} มาตรา ๔๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๔๔ มติของที่ประชุมใหญ่ต้องได้รับคะแนนเสียงข้างมากของเจ้าของร่วมที่เข้าประชุม เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๔๕ ในการลงคะแนนเสียง ให้เจ้าของร่วมแต่ละรายมีคะแนนเสียงเท่ากับอัตราส่วนที่ดินกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินส่วนกลาง
ถ้าเจ้าของร่วมคนเดียวมีคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนคะแนนเสียงทั้งหมดให้ลดจำนวนคะแนนเสียงของผู้้นั้นลงมาเหลือเท่ากับจำนวนคะแนนเสียงของบรรดาเจ้าของร่วมอื่น ๆ รวมกัน

มาตรา ๔๖ เมื่อมีข้อบังคับกำหนดให้เจ้าของร่วมเพียงบางคนต้องเสียค่าใช้จ่ายในการใดโดยเฉพาะ ให้เจ้าของร่วมเหล่านั้นมีส่วนออกเสียงในมติที่เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการนั้น โดยแต่ละคนมีคะแนนเสียงตามอัตราส่วนที่กำหนดไว้ในข้อบังคับตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๗^{๕๗} เจ้าของร่วมอาจมอบฉันทะเป็นหนังสือให้ผู้อื่นออกเสียงแทนตนได้ แต่ผู้รับมอบฉันทะคนหนึ่งจะรับมอบฉันทะให้ออกเสียงในการประชุมครั้งหนึ่งเกินสามห้องชุดมิได้ บุคคลดังต่อไปนี้จะรับมอบฉันทะให้ออกเสียงแทนเจ้าของร่วมมิได้
(๑) กรรมการและคู่สมรสของกรรมการ
(๒) ผู้จัดการและคู่สมรสของผู้จัดการ
(๓) พนักงานหรือลูกจ้างของนิติบุคคลอาคารชุดหรือของผู้รับจ้างของนิติบุคคล

(๔) พนักงานหรือลูกจ้างของผู้จัดการ ในกรณีที่ผู้จัดการเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๔๘^{๕๘} มติเกี่ยวกับเรื่องดังต่อไปนี้ ต้องได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคะแนนเสียงของเจ้าของร่วมทั้งหมด
(๑) การซื้ออสังหาริมทรัพย์หรือรับการให้อสังหาริมทรัพย์ที่มีค่าภาระติดพันเป็นทรัพย์สินส่วนกลาง

(๒) การจำหน่ายทรัพย์สินส่วนกลางที่เป็นอสังหาริมทรัพย์
(๓) การอนุญาตให้เจ้าของร่วมทำการก่อสร้าง ตกแต่ง ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหรือต่อเติมห้องชุดของตนเองที่มีผลกระทบต่อทรัพย์สินส่วนกลางหรือลักษณะภายนอกของอาคารชุดโดยค่าใช้จ่ายของผู้้นั้นเอง

(๔) การแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับเกี่ยวกับการใช้หรือการจัดการทรัพย์สินส่วนกลาง
(๕) การแก้ไขเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนค่าใช้จ่ายร่วมกันในข้อบังคับตามมาตรา ๓๒ (๘)
(๖) การก่อสร้างอันเป็นการเปลี่ยนแปลง เพิ่มเติม หรือปรับปรุงทรัพย์สินส่วนกลาง
(๗) การจัดหาผลประโยชน์ในทรัพย์สินส่วนกลาง

ในกรณีที่เจ้าของร่วมเข้าประชุมมีคะแนนเสียงไม่ครบตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้เรียกประชุมใหม่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันเรียกประชุมครั้งก่อน และมติเกี่ยวกับเรื่องที่บัญญัติไว้

^{๕๗} มาตรา ๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑
^{๕๘} มาตรา ๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

ตามวรรคหนึ่งในการประชุมครั้งใหม่นี้ต้องได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนคะแนนเสียงของเจ้าของร่วมทั้งหมด

มาตรา ๔๙^{๕๙} มติเกี่ยวกับเรื่องดังต่อไปนี้ ต้องได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าหนึ่งใน

สี่ของจำนวนคะแนนเสียงของเจ้าของร่วมทั้งหมด

(๑) การแต่งตั้งหรือถอดถอนผู้จัดการ

(๒) การกำหนดกิจการที่ผู้จัดการมีอำนาจมอบหมายให้ผู้อื่นทำแทน

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่อาคารชุดเสียหายทั้งหมดหรือเป็นบางส่วนแต่เกินครึ่งหนึ่งของจำนวนห้องชุดทั้งหมด ถ้าเจ้าของร่วมมีมติโดยคะแนนเสียงตามมาตรา ๔๘ ให้ก่อสร้างหรือซ่อมแซมอาคารส่วนที่เสียหายนั้นให้นิติบุคคลอาคารชุดจัดการก่อสร้างหรือซ่อมแซมอาคารส่วนที่เสียหายให้คืนดี

ในกรณีที่อาคารชุดเสียหายเป็นบางส่วนแต่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนห้องชุดทั้งหมด ถ้าส่วนใหญ่ของเจ้าของห้องชุดที่เสียหายมีมติให้ก่อสร้างหรือซ่อมแซมอาคารส่วนที่เสียหายนั้นให้นิติบุคคลอาคารชุดจัดการก่อสร้างหรือซ่อมแซมอาคารส่วนที่เสียหายให้คืนดี

ค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างหรือซ่อมแซมอาคารที่เสียหายสำหรับที่เป็นทรัพย์สินส่วนกลาง ให้เจ้าของร่วมทุกคนในอาคารชุดเฉลี่ยออกตามอัตราส่วนที่เจ้าของร่วมแต่ละคนมีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินส่วนกลาง ส่วนค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างหรือซ่อมแซมสำหรับที่เป็นทรัพย์สินส่วนบุคคลให้ตกเป็นภาระของเจ้าของห้องชุดที่เสียหายนั้น

ห้องชุดที่ก่อสร้างขึ้นใหม่ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองให้ถือว่าแทนที่ห้องชุดเดิมและให้ถือว่าหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเดิมเป็นหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดสำหรับห้องชุดที่ก่อสร้างขึ้นใหม่นั้น ถ้ารายละเอียดในหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเดิมไม่ตรงกับห้องชุดที่ก่อสร้างขึ้นใหม่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจแก้ไขให้ถูกต้อง

ถ้ามีมติไม่ก่อสร้างหรือซ่อมแซมอาคารส่วนที่เสียหายตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองให้นำมาตรา ๓๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อเจ้าของห้องชุดที่ไม่ก่อสร้างหรือซ่อมแซมส่วนที่เสียหายได้รับค่าชดใช้ราคาทรัพย์สินส่วนกลางจากเจ้าของร่วมแล้ว หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดของห้องชุดดังกล่าวเป็นอันยกเลิก และให้เจ้าของส่งคืนพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับชดใช้ราคาทรัพย์สินส่วนกลางเพื่อหมายเหตุการยกเลิกในหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดทั้งฉบับเจ้าของห้องชุดและฉบับที่เก็บไว้ที่สำนักงานพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศการยกเลิกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดนั้นใน

หมวด ๖

การเลิกอาคารชุด

มาตรา ๔๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๕๑ อาคารชุดที่ได้จดทะเบียนไว้อาจเลิกได้ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ในกรณีที่ยังไม่ได้จดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุด ผู้จดทะเบียนอาคารชุดหรือผู้รับโอนกรรมสิทธิ์ในห้องชุดทั้งหมดในอาคารชุด แล้วแต่กรณี ขอเลิกอาคารชุด
- (๒) เจ้าของร่วมมีมติเป็นเอกฉันท์ให้เลิกอาคารชุด
- (๓) อาคารชุดเสียหายทั้งหมด และเจ้าของร่วมมีมติไม่ก่อสร้างอาคารนั้นขึ้นใหม่
- (๔) อาคารชุดถูกเวนคืนทั้งหมดตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่อาคารชุดเลิกเพราะเหตุตามมาตรา ๕๑ (๑) ให้ผู้ขอเลิกยื่น

คำขอจดทะเบียนเลิกอาคารชุดตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาเห็นว่าเป็นการถูกต้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนเลิกอาคารชุดและให้ประกาศการจดทะเบียนเลิกอาคารชุดนั้นในราชกิจจานุเบกษาเมื่อจดทะเบียนเลิกอาคารชุดตามมาตรา ๕๑ แล้วให้นำมาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่อาคารชุดเลิกเพราะเหตุตามมาตรา ๕๑ (๒) หรือ (๓) ให้

ผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุดยื่นคำขอจดทะเบียนเลิกอาคารชุดตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่พร้อมด้วยหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด และสำเนารายงานการประชุมของเจ้าของร่วมที่มีมติให้เลิกอาคารชุดนั้นหรือที่มีมติไม่ก่อสร้างอาคารชุดนั้นขึ้นใหม่โดยมีผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุดรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้อง แล้วแต่กรณี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมเจ้าของร่วมลงมติเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาเห็นว่าเป็นการถูกต้อง ก็ให้รับจดทะเบียนเลิกอาคารชุดและให้ประกาศการจดทะเบียนเลิกอาคารชุดนั้นในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๔ เมื่อได้จดทะเบียนเลิกอาคารชุดตามมาตรา ๕๒ หรือมาตรา ๕๓ แล้ว

ให้หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดของอาคารชุดนั้นเป็นอันยกเลิก และให้พนักงานเจ้าหน้าที่หมายเหตุการยกเลิกในฉบับเจ้าของห้องชุดและฉบับที่เก็บไว้ที่สำนักงานพนักงานเจ้าหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจมีหนังสือเรียกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดฉบับเจ้าของห้องชุดที่ยกเลิกคืนจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองเพื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่ง และให้เจ้าของห้องชุดหรือผู้ครอบครองส่งหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือเรียก

มาตรา ๕๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดที่ยกเลิกฉบับที่เก็บไว้

ที่สำนักงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งได้หมายเหตุการยกเลิกตามมาตรา ๕๔ แล้ว พร้อมสำเนาคำขอจดทะเบียนเลิกอาคารชุดไปให้เจ้าพนักงานที่ดินท้องที่จัดแจ้งในสารบัญสำหรับจดทะเบียนของโฉนดที่ดินเดิม โดยแสดงชื่อเจ้าของร่วมที่มีชื่อในคำขอจดทะเบียนขอเลิกอาคารชุดเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์รวมตามอัตราส่วนที่เจ้าของร่วมแต่ละคนถือกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินส่วนกลาง พร้อมทั้งรายการภาระผูกพันอื่นที่ปรากฏในหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดนั้น

เมื่อเจ้าพนักงานที่ดินได้จัดแจ้งในโฉนดที่ดินตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ที่ดินนั้นพ้นจากการอยู่ภายใต้บทบังคับตามพระราชบัญญัตินี้ และให้เจ้าพนักงานที่ดินคืนโฉนดที่ดินนั้นให้แก่ผู้ถือกรรมสิทธิ์

คนต่างด้าวหรือนิติบุคคลตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙ ที่มีชื่อเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ในโฉนดที่ดินอันสืบเนื่องมาจากการจดทะเบียนเลิกอาคารชุดตามวรรคหนึ่ง ต้องจำหน่ายที่ดินนั้นเฉพาะส่วนของตนภายในกำหนดเวลาไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่จดทะเบียนเลิกอาคารชุด ถ้าไม่จำหน่ายภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้นำความในมาตรา ๑๙ เบญจ วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม^{๖๐}

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่อาคารชุดเลิกเพราะเหตุตามมาตรา ๕๑ (๔) ให้หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดของอาคารชุดนั้นเป็นอันยกเลิก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนเลิกอาคารชุดและให้ประกาศการจดทะเบียนเลิกอาคารชุดนั้นในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง การจดทะเบียนในสารบัญสำหรับจดทะเบียนของหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดและของโฉนดที่ดินเดิม ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๗ เมื่อมีการจดทะเบียนเลิกอาคารชุด ให้นิติบุคคลอาคารชุดเป็นอันเลิกและให้ที่ประชุมเจ้าของร่วมตั้งผู้ชำระบัญชีภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่จดทะเบียนเลิกอาคารชุด

มาตรา ๕๘ ผู้ชำระบัญชีมีอำนาจจำหน่ายทรัพย์สินส่วนกลางที่เป็นสังหาริมทรัพย์เว้นแต่ที่ประชุมเจ้าของร่วมจะมีมติเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๕๙ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ลักษณะ ๒๒ หุนส่วนและบริษัท หมวด ๕ การชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด และบริษัทจำกัด มาใช้บังคับแก่การชำระบัญชีของนิติบุคคลอาคารชุดโดยอนุโลม

มาตรา ๖๐ เมื่อได้ชำระบัญชีเสร็จแล้ว ถ้ามีทรัพย์สินเหลืออยู่เท่าใด ให้แบ่งให้แก่เจ้าของร่วมตามอัตราส่วนที่เจ้าของร่วมแต่ละคนมีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินส่วนกลาง

หมวด ๖/๑

พนักงานเจ้าหน้าที่^{๖๑}

มาตรา ๖๐/๑^{๖๒} ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

^{๖๐} มาตรา ๕๕ วรรคสาม เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

^{๖๑} หมวด ๖/๑ พนักงานเจ้าหน้าที่ มาตรา ๖๐/๑ ถึงมาตรา ๖๐/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติ

อาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๖๒} มาตรา ๖๐/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ ชี้แจงข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสาร บัญชี ทะเบียน หรือหลักฐานใดเพื่อประกอบการพิจารณาหรือตรวจสอบการ ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในที่ดินและอาคารที่จดทะเบียนอาคารชุด หรือที่ดิน อาคาร หรือ สถานที่ที่เป็นทรัพย์สินส่วนกลางของอาคารชุด เพื่อสอบถามข้อเท็จจริง ตรวจสอบเอกสารหรือหลักฐานเพื่อ ประกอบการพิจารณาหรือตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) आयัดเอกสาร บัญชี ทะเบียน หรือหลักฐานเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและ ดำเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้

การปฏิบัติหน้าที่ตาม (๒) พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการ ข่มขู่หรือตรวจค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๖๐/๒^{๖๓} ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว แก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๖๐/๓^{๖๔} ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๗

ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย

มาตรา ๖๑ การขอและการจดทะเบียนอาคารชุดหรือนิติบุคคลอาคารชุด การขอ และการจดทะเบียนเลิกอาคารชุด การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับ การออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดหรือ ใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด การขอและการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมหรือการทำธุรกิจอื่น เกี่ยวกับห้องชุด ให้ผู้ขอเสียค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๒^{๖๕} ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายที่ดิน หมวด ๑๑ ค่าธรรมเนียมมาใช้บังคับแก่การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ^{๖๖}

^{๖๓} มาตรา ๖๐/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๖๔} มาตรา ๖๐/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๖๕} มาตรา ๖๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๓^{๖๗} ผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินและอาคารตามมาตรา ๖ ผู้ไต่ฝ่าฝืนมาตรา ๖/๑
วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๖/๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๔^{๖๘} ผู้ไต่ฝ่าฝืนมาตรา ๖/๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่น
บาทถึงหนึ่งแสนบาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๕^{๖๙} ผู้ไต่ฝ่าฝืนมาตรา ๑๓/๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท และ
ปรับอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๖^{๗๐} คนต่างด้าวหรือนิติบุคคลซึ่งกฎหมายถือว่าเป็นคนต่างด้าวผู้ใดไม่แจ้ง
ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบถึงการที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๙ เบญจ วรรคสอง มาตรา ๑๙ สัตต
มาตรา ๑๙ อัญญ มาตรา ๑๙ นว มาตรา ๑๙ ทศ และมาตรา ๑๙ เอกาทศ ภายในเวลาที่กำหนด ต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าร้อยบาทตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๗^{๗๑} บุคคลใดถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุดในฐานะเป็นเจ้าของแทนคนต่างด้าว
หรือนิติบุคคลซึ่งกฎหมายถือว่าเป็นคนต่างด้าว ไม่ว่าคนต่างด้าวหรือนิติบุคคลดังกล่าวจะมีสิทธิถือ
กรรมสิทธิ์ในห้องชุดตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่
เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๑๙ เบญจ วรรคสี่ มาใช้บังคับโดย
อนุโลม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๘^{๗๒} ผู้จัดการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ วรรคสาม และมาตรา ๓๖ (๕)
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าร้อยบาทตลอดเวลาที่ยังไม่ปฏิบัติ
ให้ถูกต้อง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๙^{๗๓} ผู้จัดการผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ วรรคสอง
มาตรา ๓๕/๒ มาตรา ๓๗ วรรคห้า และมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๖๖} หมวด ๘ บทกำหนดโทษ มาตรา ๖๓ ถึง มาตรา ๗๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๖๗} มาตรา ๖๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๖๘} มาตรา ๖๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๖๙} มาตรา ๖๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๗๐} มาตรา ๖๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๗๑} มาตรา ๖๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๗๒} มาตรา ๖๘ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๗๓} มาตรา ๖๙ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๗๐^{๗๔} ประธานกรรมการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๗/๕ และมาตรา ๓๘
(๓) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๗๑^{๗๕} นิติบุคคลอาคารชุดใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๘/๑
มาตรา ๓๘/๒ และมาตรา ๓๘/๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท
ในกรณีที่นิติบุคคลอาคารชุดกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ถ้าการกระทำความผิด
ของนิติบุคคลอาคารชุดนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของผู้จัดการของนิติบุคคลอาคารชุดนั้น
หรือในกรณีที่ผู้จัดการของนิติบุคคลอาคารชุดนั้นมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการ
หรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลอาคารชุดนั้นกระทำความผิด ผู้จัดการของนิติบุคคลอาคาร
ชุดนั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้ตามวรรคหนึ่งด้วย

มาตรา ๗๒^{๗๖} เจ้าของร่วมผู้ใดดำเนินการก่อสร้าง ตกแต่ง ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง
หรือต่อเติมห้องชุดของตนโดยฝ่าฝืนมาตรา ๔๘ (๓) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๗๓^{๗๗} ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ชัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่
พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติตามมาตรา ๖๐/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับ
ไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
ส. โทระกิตย
รองนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๗๐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑
มาตรา ๗๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
ความรับผิดในทางอาญาของผู้แทนนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๐
มาตรา ๗๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑
มาตรา ๗๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

อัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย^{๗๘}

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
(๑) ค่าจดทะเบียนอาคารชุด	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๒) ค่าจดทะเบียนเลิกอาคารชุด	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๓) ค่าจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุด	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๔) ค่าจดทะเบียนผู้จัดการ	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๕) ค่าจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงข้อบังคับ	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๖) ค่าออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดหรือ ใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด	ห้องชุดละ	๑,๐๐๐ บาท
(๗) ค่าจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม		
(ก) มีทุนทรัพย์ ให้เรียกเก็บร้อยละ ๒ ของราคาประเมินทุนทรัพย์		
(ข) ไม่มีทุนทรัพย์		๒๐๐ บาท
(๘) ค่าธรรมเนียมเบ็ดเตล็ด		
(ก) ค่าคำขอ		๕๐ บาท
(ข) ค่าคัดหรือสำเนาเอกสารต่าง ๆ รวมทั้งค่าคัด หรือสำเนาเอกสารเป็นพยานในคดีแพ่ง โดยเจ้าหน้าที่เป็นผู้คัดหรือสำเนา	หน้าละ	๕๐ บาท
(ค) ค่ารับรองเอกสารที่คัดหรือสำเนา	ฉบับละ	๕๐ บาท
(ง) ค่าตรวจหลักฐานทะเบียนห้องชุด	ห้องชุดละ	๑๐๐ บาท
(จ) ค่ารับอายุห้องชุด	ห้องชุดละ	๑๐๐ บาท
(ฉ) ค่ามอบอำนาจ	เรื่องละ	๕๐ บาท
(ช) ค่าตรวจสอบข้อมูลด้านทะเบียน ด้านประเมินราคา หรือข้อมูลอื่น	ห้องชุดละ	๑๐๐ บาท
(ซ) ค่าสำเนาจากสื่อบันทึกข้อมูลทาง คอมพิวเตอร์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น หรือสำเนาข้อมูลอื่น	แผ่นละ	๕๐ บาท
(๙) ค่าใช้จ่าย		
(ก) ค่าปิดประกาศให้แก่ผู้ปิดประกาศ	รายละ	๑๐๐ บาท
(ข) ค่าพยานให้แก่พยาน	คนละ	๕๐ บาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๗๘} อัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๕๑

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบัน ปัญหาในด้านที่อยู่อาศัยภายในเมืองได้เพิ่มทวีมากขึ้น และระบบกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ไม่อาจสนองความต้องการของประชาชน ซึ่งต้องอยู่อาศัยในอาคารเดียวกันโดยร่วมกันมีกรรมสิทธิ์ห้องชุดในอาคารนั้นแยกจากกันเป็นสัดส่วนได้ สมควรวางระบบกรรมสิทธิ์ห้องชุดขึ้นเพื่อให้ผู้ที่อยู่ในอาคารเดียวกันสามารถถือกรรมสิทธิ์ห้องชุดในอาคารส่วนที่เป็นของตนแยกจากกันเป็นสัดส่วนและสามารถจัดระบบค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาอาคารร่วมกันได้ นอกจากนี้สมควรวางมาตรการควบคุมการจัดตั้งอาคารชุดให้เหมาะสมเพื่อเป็นหลักประกันให้แก่ผู้ที่จะมาซื้อห้องชุดเพื่ออยู่อาศัย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

พระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔^{๗๙}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรให้คนต่างด้าวหรือนิติบุคคลที่มีสิทธิในที่ดินเสมือนคนต่างด้าวบางประเภท อาจได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในห้องชุดได้ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการลงทุนอันจะก่อให้เกิดความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒^{๘๐}

มาตรา ๙ เมื่อครบกำหนดเวลาห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

เมื่อพ้นกำหนดเวลาห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับตามวรรคหนึ่งให้คนต่างด้าวและนิติบุคคลที่ได้ห้องชุดมาตามมาตรา ๑๙ ทวิ วรรคสอง หรือคนต่างด้าวและนิติบุคคลตามทีระบุไว้ในมาตรา ๑๙ ซึ่งรับโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดต่อเนื่องจากคนต่างด้าว หรือนิติบุคคลดังกล่าวถือกรรมสิทธิ์ห้องชุดนั้นต่อไปได้ แม้ว่าจะเกินอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๙ ทวิ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในห้องชุดของคนต่างด้าวและนิติบุคคลที่กฎหมายถือว่าเป็นคนต่างด้าว เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินที่เปลี่ยนแปลงข้อจำกัดเกี่ยวกับการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร โดยกำหนดให้ผู้นำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรต้องขายหรือฝากเงินตราต่างประเทศนั้นแก่ธนาคารที่ได้รับอนุญาตและแก้ไขอัตราส่วนการถือกรรมสิทธิ์ห้องชุดในแต่ละอาคารชุดของคนต่างด้าวและนิติบุคคลที่กฎหมายถือว่าเป็นคนต่างด้าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกในการซื้อห้องชุดของบุคคลดังกล่าว ตลอดจนเป็นการเพิ่มกำลังซื้อให้กับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ของประเทศที่กำลังประสบปัญหา

^{๗๙} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘/ตอนที่ ๑๗๑/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๓๐ กันยายน ๒๕๓๔

^{๘๐} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖/ตอนที่ ๓๑ ก/หน้า ๑/๒๗ เมษายน ๒๕๔๒

สภาวะชบเซาซึ่งเป็นมาตรการหนึ่งในการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม นอกจากนั้นได้เพิ่มเติมบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายที่มีบทบัญญัติเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชน เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๓๓๕ (๑) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑^{๕๑}

มาตรา ๓๑ มิให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับแก่การกำหนดอัตราส่วนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินส่วนกลาง ทรัพย์สินที่ถือว่าเป็นทรัพย์สินส่วนกลางและการกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายร่วมกันของเจ้าของร่วมในอาคารชุดที่ได้จดทะเบียนเป็นอาคารชุดอยู่ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๒๒ ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปสำหรับอาคารชุดที่ได้จดทะเบียนเป็นอาคารชุดอยู่ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๒ มิให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๑๗/๑ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับแก่อาคารชุดซึ่งได้จดทะเบียนเป็นอาคารชุดและมีห้องชุดที่ใช้เพื่อการประกอบการค้าอยู่ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๓ ให้ข้อบังคับที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ และให้นิติบุคคลอาคารชุดดำเนินการแก้ไขหรือเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ภายในสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๔ ให้ผู้จัดการหรือกรรมการของนิติบุคคลอาคารชุดซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรงตำแหน่งต่อไปจนครบวาระตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับหรือจนกว่าที่ประชุมใหญ่เจ้าของร่วมจะมีการแต่งตั้งผู้จัดการหรือกรรมการขึ้นใหม่ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ใช้บังคับมานาน และปรากฏว่าหลักเกณฑ์และรายละเอียดหลายประการไม่สามารถใช้บังคับได้จริงในทางปฏิบัติและไม่เพียงพอที่จะคุ้มครองประชาชนที่ซื้อห้องชุดเพื่อการอยู่อาศัย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการบังคับใช้กฎหมายและ

คุ้มครองประชาชนผู้ซื้อห้องชุดเพื่อการอยู่อาศัย ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งสมควรปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบในทางอาญาของผู้แทนนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๐^{๘๒}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๕๔ เฉพาะในส่วนที่สนับสนุนให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษทางอาญาร่วมกับการกระทำความผิดของนิติบุคคล โดยไม่ปรากฏว่ามีการกระทำหรือเจตนาประการใดอันเกี่ยวกับการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๔ วรรคสอง เป็นอันใช้บังคับไม่ได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ และต่อมาศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยในลักษณะดังกล่าวทำนองเดียวกัน คือ พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๗๔ พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๗๘ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๒๘/๔ และพระราชบัญญัติปฎิพ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๗๒/๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๔ วรรคสอง เป็นอันใช้บังคับไม่ได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ ดังนั้น เพื่อแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวและกฎหมายอื่นที่มีบทบัญญัติในลักษณะเดียวกันมิให้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงาน กฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กำหนดค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอาคารชุด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๓ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๒๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ข้อ ๑ ให้กำหนดค่าธรรมเนียม ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) ค่าจดทะเบียนอาคารชุด ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท

(๒) ค่าจดทะเบียนเล็กอาคารชุด ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท

(๓) ค่าจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุด ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท

(๔) ค่าจดทะเบียนผู้จัดการ ฉบับละ ๕๐๐ บาท

(๕) ค่าจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงข้อบังคับ ฉบับละ ๕๐๐ บาท

(๖) ค่าออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดหรือ

ใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด ห้องชุดละ ๒๐๐ บาท

(๗) ค่าจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม

สำนักงาน (ก) ค่าจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมมีทุนทรัพย์

เรียกตามราคาประเมินทุนทรัพย์ตามที่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะกรรมการกำหนดราคาประเมิน

ทุนทรัพย์ตามประมวลกฎหมายที่ดินกำหนด ร้อยละ ๒

สำนักงาน (ก/๑)^๒ ค่าจดทะเบียนโอนห้องชุด

เฉพาะในกรณีการโอนห้องชุด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา จากทรัพย์สินเดิมเป็นทรัพย์สินใหม่

ตามกฎหมายว่าด้วยทรัพย์สินเพื่อธุรกรรมในตลาดทุน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ให้เรียกตามราคาประเมินทุนทรัพย์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ตามที่คณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์

ตามประมวลกฎหมายที่ดินกำหนด ร้อยละ ๐.๐๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา แต่อย่างสูงไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท

(ข) ค่าจดทะเบียนโอนห้องชุดเฉพาะในกรณี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่กองทุนร่วมอสังหาริมทรัพย์ได้รับความเห็นชอบ

จากคณะกรรมการ ก.ล.ต. เป็นผู้รับโอน ให้เรียก

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗/ตอนที่ ๕๖ ก/หน้า ๓๗/๑๕ กันยายน ๒๕๕๓สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ^๒ ข้อ ๑ (๗) (ก/๑) เพิ่มโดยกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอาคารชุด

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

ตามราคาประเมินทุนทรัพย์ตามที่คณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ตามประมวลกฎหมายที่ดินกำหนด	ร้อยละ ๐.๐๑
แต่อย่างสูงไม่เกิน	๑๐๐,๐๐๐ บาท
(ค) ค่าจดทะเบียนโอนมรดกหรือให้ ทั้งนี้ เฉพาะในระหว่างผู้บุพการีกับผู้สืบสันดาน หรือระหว่างคู่สมรส เรียกตามราคาประเมินทุนทรัพย์ตามที่คณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ตามประมวลกฎหมายที่ดินกำหนด	ร้อยละ ๐.๕
(ง) ค่าจดทะเบียนการจำนองหรือบุริมสิทธิ คิดตามราคาที่ดินจำนองหรือบุริมสิทธิ ที่จดทะเบียน	ร้อยละ ๑
(ง/๑) ^๓ ค่าจดทะเบียนการจำนองหรือบุริมสิทธิ เฉพาะในกรณีการโอนสิทธิจำนองหรือบุริมสิทธิ จากทรัพย์สินเดิมเป็นทรัพย์สินใหม่ ตามกฎหมายว่าด้วยทรัพย์สินเพื่อธุรกรรมในตลาดทุน คิดตามราคาที่ดินจำนองหรือบุริมสิทธิที่จดทะเบียน แต่อย่างสูงไม่เกิน	ร้อยละ ๐.๐๑
(จ) ^๔ ค่าจดทะเบียนการเช่า คิดตามค่าเช่า ตลอดเวลาที่เช่า หรือเงินกินเปล่า หรือทั้งสองอย่างรวมกัน	ร้อยละ ๑
ในกรณีเช่าตลอดชีวิต ให้คำนวณค่าเช่า เท่ากับระยะเวลาการเช่าสามสิบปี	
(จ/๑) ^๕ ค่าจดทะเบียนการเช่า เฉพาะในกรณีการโอนสิทธิการเช่า จากทรัพย์สินเดิมเป็นทรัพย์สินใหม่ ตามกฎหมายว่าด้วยทรัพย์สินเพื่อธุรกรรมในตลาดทุน คิดตามค่าเช่าตลอดเวลาที่เช่า หรือเงินกินเปล่า หรือทั้งสองอย่างรวมกัน แต่อย่างสูงไม่เกิน	ร้อยละ ๐.๐๑
๑๐๐,๐๐๐ บาท	
ในกรณีเช่าตลอดชีวิต ให้คำนวณค่าเช่า เท่ากับระยะเวลาการเช่าสามสิบปี	

^๓ ข้อ ๑ (๗) (ง/๑) เพิ่มโดยกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอาคารชุด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๔ ข้อ ๑ (๗) (จ) แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอาคารชุด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๕ ข้อ ๑ (๗) (จ/๑) เพิ่มโดยกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอาคารชุด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

(ฉ) ค่าจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมไม่มีทุนทรัพย์

ห้องชุดละ ๑๐๐ บาท

(ช) ค่าจดทะเบียนการโอนและค่าจดทะเบียนการจำนอง

ห้องชุด เฉพาะในกรณีที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้ลดหย่อน

ค่าธรรมเนียมเป็นพิเศษเพื่อประโยชน์สาธารณะ

หรือความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งนี้

ตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ร้อยละ ๐.๐๑

(๘) ค่าธรรมเนียมเบ็ดเตล็ด

(ก) ค่าคำขอ ๒๐ บาท

(ข) ค่าคัดหรือสำเนาเอกสารต่าง ๆ

รวมทั้งค่าคัดหรือสำเนาเอกสาร

เป็นพยานในคดีแพ่ง โดยเจ้าหน้าที่

เป็นผู้คัดหรือสำเนา หน้าที่ละ ๑๐ บาท

(ค) ค่ารับรองเอกสารที่คัดหรือสำเนา ฉบับละ ๑๐ บาท

(ง) ค่าตรวจหลักฐานทะเบียนห้องชุด ห้องชุดละ ๑๐๐ บาท

(จ) ค่ารับอายุัดห้องชุด ห้องชุดละ ๑๐๐ บาท

(ฉ) ค่ามอบอำนาจ เรื่องละ ๕๐ บาท

(ช) ค่าตรวจสอบข้อมูลด้านทะเบียน

ด้านประเมินราคา หรือข้อมูลอื่น ห้องชุดละ ๑๐๐ บาท

(ซ) ค่าสำเนาจากสื่อบันทึกข้อมูลทาง

คอมพิวเตอร์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น

หรือสำเนาข้อมูลอื่น แผ่นละ ๕๐ บาท

ข้อ ๑/๑^๖ ราคาประเมินทุนทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิ

และนิติกรรมหรือราคาทุนทรัพย์ที่ผู้จดทะเบียนแสดงในการขอจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ตาม

ข้อ ๑ (๗) ถ้ามีเศษต่ำกว่าหนึ่งร้อยบาทให้คิดเป็นหนึ่งร้อยบาท

ข้อ ๒ ให้กำหนดค่าใช้จ่าย ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าปิดประกาศให้แก่ผู้ปิดประกาศ รายละ ๒๐ บาท

(๒) ค่าพยานให้แก่พยาน คนละ ๒๐ บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๓

ถาวร เสนเนียม

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

^๖ ข้อ ๑/๑ เพิ่มโดยกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอาคารชุด (ฉบับที่ ๒)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ได้ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายขึ้นใหม่ให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอาคารชุด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนให้มีกองทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน ตลอดจนสนับสนุนการใช้ทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน อันจะช่วยให้มีการระดมทุนในตลาดทุนมากยิ่งขึ้น ประกอบกับในการบริหารกองทรัสต์จะมีทรัสต์เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินซึ่งหากมีการเปลี่ยนตัวทรัสต์จะต้องเปลี่ยนชื่อผู้ถือกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินให้ทรัสต์รายใหม่เป็นผู้บริหารกองทรัสต์สมควรกำหนดค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนตัวทรัสต์เป็นกรณีพิเศษ เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของกองทรัสต์อันเป็นการสร้างแรงจูงใจให้มีการนำทรัสต์มาเป็นเครื่องมือในการดำเนินธุรกรรมในตลาดทุนมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานพระราชบัญญัติ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การเดินอากาศ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พ.ศ. ๒๕๕๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เป็นปีที่ ๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ

ให้ประกาศว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๕๗”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พุทธศักราช ๒๔๘๐

(๒) พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๓) พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ และ

(๔) บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่ง

พระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔^๒ ในพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“อนุสัญญา” หมายความว่า อนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ
ซึ่งทำขึ้นที่เมืองชิคาโกเมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๗ รวมตลอดถึงภาคผนวกและบทแก้ไข
เพิ่มเติมภาคผนวกหรืออนุสัญญานั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“ภาคผนวก”^๓ หมายความว่า ภาคผนวกและบทแก้ไขเพิ่มเติมภาคผนวกของ
อนุสัญญาเพื่อกำหนดมาตรฐานและข้อพึงปฏิบัติระหว่างประเทศที่ใช้บังคับกับการบินพลเรือนที่มีผล
ใช้บังคับกับประเทศไทย

สำนักงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๑/ตอนที่ ๕๘/หน้า ๑๒๔๔/๑๔ กันยายน ๒๕๕๗

^๒ มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

“การบินพลเรือน”^๔ หมายความว่า การเดินอากาศ การปฏิบัติการของอากาศยาน พลเรือนเพื่อวัตถุประสงค์ของการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์ การทำงานทางอากาศ หรือ การบินทั่วไป และให้หมายความรวมถึงกิจกรรมอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องหรือเป็นส่วนประกอบกับ กิจกรรมดังกล่าว

“อากาศยาน” หมายความว่า เครื่องทั้งสิ้นซึ่งทรงตัวในบรรยากาศ โดยปฏิกิริยา แห่งอากาศ เว้นแต่วัตถุซึ่งระบุดังกล่าวไว้ในกฎกระทรวง

“อากาศยานราชการ”^๕ หมายความว่า อากาศยานที่ใช้ในราชการตามที่กำหนดใน มาตรา ๕

“อากาศยานขนส่ง” หมายความว่า อากาศยานซึ่งใช้หรือมุ่งหมายสำหรับใช้ขนส่ง ของหรือคนโดยสารเพื่อำเน็จเป็นทางค้า

“อากาศยานส่วนบุคคล” หมายความว่า อากาศยานซึ่งใช้หรือมุ่งหมายสำหรับใช้ เพื่อประโยชน์ในกิจการอันมิใช่เพื่อำเน็จเป็นทางค้า

“อากาศยานต่างประเทศ” หมายความว่า อากาศยานซึ่งจดทะเบียนและมีสัญชาติ ตามกฎหมายต่างประเทศ

“ร่มอากาศ” หมายความว่า ร่มที่ใช้สำหรับหน่วงการหล่นของคน สิ่งของ หรือสัตว์ จากที่สูงโดยความต้านทานของอากาศ

“ผลิตภัณฑ์” หมายความว่า อากาศยาน ส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ ชิ้นส่วนมาตรฐาน หรือบริภัณฑ์ แล้วแต่กรณี

“ลำตัวอากาศยาน” หมายความว่า โครงสร้างของอากาศยาน แต่ไม่รวมถึง ส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน

“ส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน” หมายความว่า เครื่องยนต์ ใบพัด และ ส่วนประกอบอื่นของอากาศยานที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔๑ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

“เครื่องยนต์” หมายความว่า เครื่องที่ใช้หรือมุ่งหมายสำหรับการขับเคลื่อน อากาศยาน รวมตลอดถึงชิ้นส่วน อุปกรณ์ และส่วนประกอบของเครื่องยนต์ แต่ไม่รวมถึงใบพัด

“ใบพัด” หมายความว่า กลอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับการขับเคลื่อนอากาศยานโดยมีชุดใบ ครีบติดกับเพลาลูกของเครื่องยนต์ซึ่งเมื่อทำการหมุนจะก่อให้เกิดแรงผลักดันอันเป็นผลจากการ กระทำของชุดใบครีบท่ออากาศในแนวตั้งฉากกับระนาบของการหมุนโดยประมาณ รวมตลอดถึง ชิ้นส่วน อุปกรณ์หรือส่วนประกอบที่ใช้ในการควบคุม แต่ไม่รวมถึงใบครีบในเครื่องยนต์ และใบพัด ประธานหรือใบพัดรองของเฮลิคอปเตอร์หรือของอากาศยานอื่นที่มีลักษณะคล้ายกับเฮลิคอปเตอร์

^๓ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “ภาคผนวก” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^๔ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “การบินพลเรือน” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^๕ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “อากาศยานราชการ” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

“ชั้นส่วนของอากาศยาน” หมายความว่า ลำตัวอากาศยาน ชั้นส่วนของลำตัวอากาศยาน หรือชั้นส่วนของส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน

“ชั้นส่วนรับรองคุณภาพ” หมายความว่า ชั้นส่วนของอากาศยานที่ผลิตขึ้นเพื่อใช้ติดตั้งกับอากาศยาน หรือเพื่อใช้ทดแทนชั้นส่วนของอากาศยานตามที่กำหนดไว้ในใบรับรองแบบ

“ชั้นส่วนมาตรฐาน” หมายความว่า ชั้นส่วนที่ผลิตขึ้นโดยได้รับการรับรองมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือตามมาตรฐานที่องค์กรของต่างประเทศ กำหนดโดยมาตรฐานดังกล่าวผู้อำนวยการประกาศให้ใช้เป็นมาตรฐานชั้นส่วนของอากาศยานได้ตาม มาตรา ๓๔ วรรคสอง

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔๑ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

“บริภัณฑ์” หมายความว่า เครื่องวัด กลไก ชั้นส่วน อุปกรณ์ และส่วนประกอบที่ใช้ หรือมุ่งหมายที่จะใช้ในการทำงานหรือในการควบคุมอากาศยานในระหว่างการบิน ไม่ว่าจะติดตั้งหรือ ประกอบอยู่ภายในหรือภายนอกอากาศยาน รวมตลอดถึงอุปกรณ์สื่อสาร ทั้งนี้ เฉพาะที่ผู้อำนวยการ ได้กำหนดมาตรฐานทางเทคนิคตามมาตรา ๓๔ (๑)

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔๑ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

“แบบที่ได้รับการรับรอง” หมายความว่า แบบอากาศยาน แบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่มีการรับรองโดยใบรับรองแบบหรือใบรับรองแบบส่วนเพิ่มเติม หรือโดยหนังสือรับรองรวม ทั้งหนังสือให้ความเห็นชอบการแก้ไขดัดแปลงแบบอากาศยานหรือแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ตลอดจนแบบชั้นส่วนรับรองคุณภาพตามใบอนุญาตผลิตชั้นส่วนรับรองคุณภาพ และแบบบริภัณฑ์ตามใบอนุญาตผลิตบริภัณฑ์

“ใบรับรองแบบ” หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้เพื่อรับรองแบบที่ออก สำหรับอากาศยานต้นแบบหรือต้นแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานตามมาตรา ๔๑/๒ รวมทั้ง ใบรับรองแบบส่วนเพิ่มเติม และให้หมายความรวมถึงใบรับรองแบบหรือใบรับรองแบบส่วนเพิ่มเติมที่ ออกให้โดยรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาหรือประเทศที่ได้ทำความตกลงกับประเทศไทย และได้รับหนังสือ รับรองตามมาตรา ๔๑/๑๓ และมาตรา ๔๑/๑๔

“ใบรับรองแบบส่วนเพิ่มเติม” หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้เพื่อรับรองแบบ ที่แก้ไขเพิ่มเติมอากาศยานต้นแบบ หรือต้นแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่มีใบรับรองแบบ แล้วตามมาตรา ๔๑/๕ วรรคสอง (๒) (ก) หรือมาตรา ๔๑/๖ วรรคสอง

“ผู้ได้รับใบรับรองแบบ” หมายความว่า ผู้ได้รับโอนสิทธิจากผู้ที่ได้รับใบรับรองแบบด้วย

“ใบอนุญาตผลิตอากาศยาน” หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้สำหรับผู้ได้รับ อนุญาตให้ผลิตอากาศยานตามมาตรา ๔๑/๒๑

“ใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน” หมายความว่า หนังสือสำคัญ ที่ออกให้สำหรับผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานตามมาตรา ๔๑/๓๒

“ใบอนุญาตผลิตชั้นส่วนรับรองคุณภาพ” หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้ สำหรับผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตชั้นส่วนรับรองคุณภาพตามมาตรา ๔๑/๓๗

“ใบอนุญาตผลิตบริภัณฑ์” หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้สำหรับผู้ได้รับ อนุญาตให้ผลิตบริภัณฑ์ตามมาตรา ๔๑/๔๗

“ใบสำคัญสมควรเดินอากาศ” หมายความว่า หนังสือสำคัญสำหรับอากาศยานที่ออกให้เพื่อแสดงว่าอากาศยานลำใดมีความสมควรเดินอากาศตามมาตรา ๔๑/๖๑ และให้หมายความรวมถึงใบสำคัญสมควรเดินอากาศที่รัฐภาคีแห่งอนุสัญญาหรือประเทศที่ได้ทำความตกลงกับประเทศไทยออกให้ตามมาตรา ๔๑/๗๒

“หนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศ” หมายความว่า หนังสือสำคัญสำหรับส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ หรือบริภัณฑ์ ที่ออกให้เพื่อแสดงว่าผลิตภัณฑ์ดังกล่าวได้ผลิตขึ้นตามแบบที่ได้รับการรับรอง หรือได้รับการบำรุงรักษาให้คงสภาพตามแบบที่ได้รับการรับรองหรือตามคำสั่งความสมควรเดินอากาศ

“คำสั่งความสมควรเดินอากาศ” หมายความว่า คำสั่งของผู้อำนวยการตามมาตรา ๔๑/๘๒ เพื่อให้อากาศยานใช้งานต่อไปได้โดยปลอดภัย

“การบำรุงรักษา” หมายความว่า งานที่ต้องทำเพื่อให้อากาศยานคงความต่อเนื่องของความสมควรเดินอากาศ เช่น การซ่อม การตรวจพินิจ การถอดเปลี่ยน การดัดแปลง หรือการแก้ไขข้อบกพร่อง

“ใบรับรองหน่วยซ่อม” หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้สำหรับผู้ได้รับการรับรองให้ประกอบกิจการบำรุงรักษาอากาศยาน ส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน หรือบริภัณฑ์ รวมทั้งชิ้นส่วนของอากาศยานตามมาตรา ๔๑/๙๔

“ผู้ดำเนินการหน่วยซ่อม” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมแต่งตั้งให้มีหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในการดำเนินการของหน่วยซ่อมตามมาตรา ๔๑/๑๐๐

“บริการการเดินอากาศ”^๖ หมายความว่า บริการการจัดการจราจรทางอากาศ บริการระบบสื่อสาร ระบบช่วยการเดินอากาศ และระบบติดตามอากาศยาน บริการอุตุนิยมวิทยาการบิน บริการข่าวสารการบิน บริการออกแบบวิธีปฏิบัติการบินด้วยเครื่องวัดประกอบการบิน และบริการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย ซึ่งจัดให้มีขึ้นสำหรับการจราจรทางอากาศในทุกช่วงของการปฏิบัติการบิน

“การจัดการจราจรทางอากาศ”^๗ หมายความว่า การจัดการจราจรทางอากาศและห้วงอากาศอย่างพลวัตและบูรณาการ ซึ่งได้แก่ บริการจราจรทางอากาศ การจัดการห้วงอากาศ และการจัดการความคล่องตัวของการจราจรทางอากาศ

“บริการจราจรทางอากาศ”^๘ หมายความว่า บริการที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลสำหรับเที่ยวบิน การเฝ้าระวังและแจ้งเตือน การแนะนำจราจรทางอากาศ หรือการควบคุมการจราจรทางอากาศในพื้นที่ควบคุมเขตประชิดสนามบิน และบริเวณสนามบิน

“บริการอุตุนิยมวิทยาการบิน”^๙ หมายความว่า บริการที่เกี่ยวข้องกับการตรวจและรายงานสภาพอากาศบริเวณสนามบิน การพยากรณ์อากาศเพื่อการบิน หรือการแจ้งเตือนสภาพอากาศที่เป็นอันตรายต่อการบิน

^๖ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “บริการการเดินอากาศ” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^๗ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “การจัดการจราจรทางอากาศ” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^๘ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “บริการจราจรทางอากาศ” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

“บริการข่าวสารการบิน”^{๑๐} หมายความว่า บริการที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้ข้อมูลและข่าวสารด้านการบินซึ่งจำเป็นต่อความปลอดภัย ความเป็นระเบียบ และประสิทธิภาพของการเดินอากาศภายในพื้นที่ความรับผิดชอบที่กำหนด

“บริการออกแบบวิธีปฏิบัติการบินด้วยเครื่องวัดประกอบการบิน”^{๑๑} หมายความว่า บริการที่จัดตั้งขึ้นเพื่อออกแบบ จัดเก็บข้อมูลและเอกสาร ตรวจสอบความถูกต้อง บำรุงรักษาและทบทวนวิธีปฏิบัติการบินด้วยเครื่องวัดประกอบการบิน เพื่อให้การเดินอากาศมีความปลอดภัยถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

“บริการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย”^{๑๒} หมายความว่า บริการที่จัดตั้งขึ้นเพื่อเฝ้าระวังอากาศยานที่อยู่ในภาวะอันตราย การติดต่อสื่อสาร การประสานงาน และการปฏิบัติการค้นหาและช่วยเหลือ รวมทั้งการช่วยเหลือทางการแพทย์เบื้องต้น หรือการเคลื่อนย้ายทางการแพทย์ โดยใช้ทรัพยากร อากาศยาน เรือ ยานพาหนะอื่น และอาคารสถานที่ของทั้งภาครัฐและเอกชน

“การขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์”^{๑๓} หมายความว่า การปฏิบัติการของอากาศยานที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งคนโดยสาร สินค้า หรือไปรษณีย์ภัณฑ์ เพื่อบำเหน็จทางการค้า

“ผู้ตรวจสอบด้านการบิน”^{๑๔} หมายความว่า บุคคลที่ผู้อำนวยการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบความปลอดภัยด้านการบิน และผู้ตรวจสอบการรักษาความปลอดภัยด้านการบิน

“สมาชิกลูกเรือ”^{๑๕} หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ดำเนินการเดินอากาศให้ปฏิบัติหน้าที่ใด ๆ บนอากาศยาน

“วัตถุอันตราย”^{๑๖} หมายความว่า วัตถุหรือสารที่สามารถก่อให้เกิดความเสียหายต่อสุขภาพ ความปลอดภัย ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม ในขณะที่ขนส่งทางอากาศ ที่ผู้อำนวยการกำหนดเป็นวัตถุอันตรายตามมาตรา ๑๕/๒๘

“การทำงานทางอากาศ”^{๑๗} หมายความว่า การปฏิบัติการของอากาศยานเพื่อการบริการอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นการเฉพาะ เช่น การเกษตร การก่อสร้าง การถ่ายภาพ การสำรวจ

มาตรา ๔ นิยามคำว่า “บริการอุตุนิยมวิทยาการบิน” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๔ นิยามคำว่า “บริการข่าวสารการบิน” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๔ นิยามคำว่า “บริการออกแบบวิธีปฏิบัติการบินด้วยเครื่องวัดประกอบการบิน” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๔ นิยามคำว่า “บริการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๔ นิยามคำว่า “การขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๔ นิยามคำว่า “ผู้ตรวจสอบด้านการบิน” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๔ นิยามคำว่า “สมาชิกลูกเรือ” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๔ นิยามคำว่า “วัตถุอันตราย” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

การสังเกตการณ์ การลาดตระเวน การบินทดสอบ การโฆษณาโดยใช้อากาศยาน หรือการลากเครื่องร่อนหรือลากป้ายโฆษณา

“การบินทั่วไป”^{๑๘} หมายความว่า การปฏิบัติการของอากาศยานนอกเหนือจากการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์และการทำงานทางอากาศ

“สถานที่ทำการ”^{๑๙} หมายความว่า รวมถึงสนามบิน โรงเก็บอากาศยาน หน่วยซ่อมที่ได้รับการรับรอง โรงงาน ลานจอด ที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิง สำนักงานของผู้ประกอบการ พื้นที่ขนถ่ายสินค้า สถานที่จัดเตรียมอาหารและเครื่องดื่ม สถานที่เก็บพัสดุอากาศยาน ยานพาหนะ และสถาบันฝึกอบรมด้านการบิน

“สิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ”^{๒๐} หมายความว่า เครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ เครื่องมือหรือสิ่งอำนวยความสะดวกในสนามบินอย่างอื่น ที่ใช้หรือสามารถใช้หรือถูกออกแบบมาเพื่อใช้สำหรับช่วยในการเดินอากาศของอากาศยาน รวมถึงสนามบิน พื้นที่ลงจอด ไฟหรือเครื่องมืออุปกรณ์ใด ๆ สำหรับการเผยแพร่ข้อมูลสภาพอากาศ การส่งสัญญาณการค้นหาทิศทางวิทยุหรือวิทยุ หรือการสื่อสารโดยแม่เหล็กไฟฟ้าอื่น ๆ และโครงสร้างหรือกลไกอื่น ๆ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อนำทางหรือควบคุมเที่ยวบินในอากาศหรือการขึ้นลงของอากาศยาน

“ห้วงอากาศที่ใช้ในการเดินอากาศ”^{๒๑} หมายความว่า ห้วงอากาศเหนือระดับความสูงขั้นต่ำที่กำหนดไว้เพื่อการทำการบิน และห้วงอากาศที่จำเป็นต่อความปลอดภัยในการบินขึ้นและลงจอดของอากาศยาน

“สนามบิน” หมายความว่า พื้นที่ที่กำหนดไว้บนพื้นดินหรือน้ำหรือพื้นที่อื่นสำหรับใช้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนเพื่อการขึ้นลงหรือเคลื่อนไหวยของอากาศยาน รวมตลอดถึงอาคาร สิ่งติดตั้งและอุปกรณ์ ซึ่งอยู่ภายในสนามบินนั้น

“สนามบินอนุญาต” หมายความว่า สนามบินที่บุคคลได้รับอนุญาตให้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ และสนามบินที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“ที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน” หมายความว่า พื้นที่ที่จัดไว้บนพื้นดินหรือน้ำหรือพื้นที่อื่นสำหรับใช้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนเพื่อการขึ้นลงหรือเคลื่อนไหวยของอากาศยานเป็นการชั่วคราวตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง รวมตลอดถึงพื้นที่ดินที่บุคคลซึ่งไม่มีสิทธิในที่ดินนั้นได้หักร้างตัดฟันต้นไม้ หรือทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นที่เรียบซึ่งอากาศยานอาจขึ้นลงได้ และเป็นพื้นที่กว้างตั้งแต่สามสิบเมตรขึ้นไป และยาวตั้งแต่สามร้อยเมตรขึ้นไป

“ที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต” หมายความว่า ที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานที่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๕๓ หรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๕๕

^{๑๗} มาตรา ๔ นิยามคำว่า “การทำงานทางอากาศ” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๑๘} มาตรา ๔ นิยามคำว่า “การบินทั่วไป” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๑๙} มาตรา ๔ นิยามคำว่า “สถานที่ทำการ” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๐} มาตรา ๔ นิยามคำว่า “สิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๑} มาตรา ๔ นิยามคำว่า “ห้วงอากาศที่ใช้ในการเดินอากาศ” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

“ใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ” หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้สำหรับเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่ได้รับอนุญาตให้เปิดให้บริการแก่สาธารณะตามมาตรา ๖๐/๑

“ระบบการจัดการด้านนิรภัย” หมายความว่า วิธีการจัดการด้านนิรภัยการบินและด้านนิรภัยภาคพื้น เพื่อป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการกำหนดนโยบาย การวางแผน การจัดโครงสร้างองค์กร ระบบความรับผิดชอบ และวิธีการที่จำเป็นเพื่อความปลอดภัย

“การรักษาความปลอดภัย”^{๒๒} หมายความว่า การป้องกันการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมายที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อการบินพลเรือน

“การกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย”^{๒๓} หมายความว่า การกระทำหรือพยายามกระทำการที่เป็นอันตรายต่อความปลอดภัยของการบินพลเรือน ซึ่งรวมถึงการกระทำ ดังต่อไปนี้

(๑) การยึดอากาศยานโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

(๒) การทำลายอากาศยานในระหว่างบริการ

(๓) การจับบุคคลเป็นตัวประกันในอากาศยานหรือในสนามบิน

(๔) การบุกรุกโดยใช้กำลังเข้าไปในอากาศยานหรือที่สนามบินหรือที่ตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ

ความสะดวกในการเดินอากาศ

(๕) การนำอาวุธ หรือกลุ่ของวัตถุหรือสิ่งของที่อาจเป็นอันตรายขึ้นไปในอากาศยานหรือเข้าไปที่สนามบินหรือที่ตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ

(๖) การใช้อากาศยานในระหว่างบริการอันอาจเป็นเหตุให้ถึงแก่ความตาย การบาดเจ็บสาหัส หรือความเสียหายต่อทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อมอย่างร้ายแรง

(๗) การแจ้งข้อมูลอันเป็นเท็จซึ่งเป็นอันตรายต่อความปลอดภัย เช่น ความปลอดภัยของอากาศยานระหว่างการบินหรือขณะอยู่บนพื้นดิน หรือความปลอดภัยของผู้โดยสาร สมาชิกลูกเรือ เจ้าหน้าที่ภาคพื้น หรือสาธารณชน ที่สนามบินหรือที่ตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ

(๘) การกระทำในลักษณะอื่นตามที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

“การตรวจค้น”^{๒๔} หมายความว่า การใช้วิธีการทางเทคนิคหรือวิธีการอื่นใดสำหรับตรวจจับอาวุธ วัตถุระเบิด หรือวัตถุใด ๆ ซึ่งอาจใช้ในการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมายใด ๆ

“คำสั่งการรักษาความปลอดภัย”^{๒๕} หมายความว่า คำสั่งที่ออกตามมาตรา ๕๐/๒๒

^{๒๒} มาตรา ๔ นิยามคำว่า “การรักษาความปลอดภัย” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๓} มาตรา ๔ นิยามคำว่า “การกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๔} มาตรา ๔ นิยามคำว่า “การตรวจค้น” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๕} มาตรา ๔ นิยามคำว่า “คำสั่งการรักษาความปลอดภัย” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

“ตัวแทนควบคุม”^{๒๖} หมายความว่า ผู้ที่ได้รับใบรับรองการเป็นตัวแทนควบคุมจากผู้อำนวยความสะดวกตามมาตรา ๕๐/๓๑

“การไปรษณีย์ควบคุม”^{๒๗} หมายความว่า ผู้ที่ได้รับใบรับรองการไปรษณีย์ควบคุมจากผู้อำนวยความสะดวกตามมาตรา ๕๐/๓๑

“ลานจอดอากาศยาน” หมายความว่า บริเวณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นที่จอดอากาศยานของสนามบินอนุญาต และหมายความรวมถึงสถานที่อื่นนอกบริเวณดังกล่าวในสนามบินอนุญาตที่อากาศยานได้รับอนุญาตให้จอดชั่วคราวเพื่อรับหรือรอรับบริการในกรณีจำเป็นหรือฉุกเฉิน

“บริการในลานจอดอากาศยาน” หมายความว่า บริการใด ๆ ที่ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับอากาศยานหรือธุรกิจการเดินอากาศในลานจอดอากาศยาน นอกจากบริการช่างอากาศยาน

“บริการช่างอากาศยาน” หมายความว่า บริการที่เกี่ยวกับเทคนิคในด้านความปลอดภัยของอากาศยานหรือการบำรุงรักษาอากาศยานในลานจอดอากาศยาน ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในข้อกำหนด [คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

“เครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ” หมายความว่า เครื่องให้บริการที่จัดตั้งขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินอากาศของอากาศยาน รวมตลอดถึงอาคาร สิ่งติดตั้งและอุปกรณ์ของเครื่องให้บริการนั้น

“ผู้ประจำหน้าที่” หมายความว่า นักบิน ต้นหน นายช่าง พนักงานวิทยุ พนักงานควบคุมการจราจรทางอากาศ พนักงานอำนวยความสะดวกบิน และผู้ทำหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในข้อบังคับ [คำว่า “ข้อบังคับ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๔ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

“ผู้ควบคุมอากาศยาน” หมายความว่า นักบินที่ผู้ดำเนินการเดินอากาศหรือผู้จดทะเบียนอากาศยานกำหนดให้เป็นผู้ควบคุมและรับผิดชอบความปลอดภัยสำหรับการบินแต่ละเที่ยวบิน

“ผู้จัดการสนามบินสาธารณะ” หมายความว่า ผู้อำนวยความสะดวก ผู้จัดการหรือที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบบริหารจัดการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่เปิดให้บริการแก่สาธารณะ

“ผู้ดำเนินการเดินอากาศ”^{๒๘} หมายความว่า ผู้ประกอบธุรกิจการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์ทั้งภายในประเทศหรือระหว่างประเทศ ไม่ว่าด้วยตนเองหรือบุคคลอื่น หรือโดยการเช่าอากาศยานหรือการดำเนินการรูปแบบอื่นใด

“ผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศ”^{๒๙} หมายความว่า ผู้ดำเนินการเดินอากาศที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายของต่างประเทศที่ให้บริการมายังหรือออกจากราชอาณาจักรไม่ว่าด้วยตนเองหรือบุคคลอื่นหรือโดยการเช่าอากาศยานหรือการดำเนินการรูปแบบอื่นใด

^{๒๖} มาตรา ๔ นิยามคำว่า “ตัวแทนควบคุม” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๗} มาตรา ๔ นิยามคำว่า “การไปรษณีย์ควบคุม” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๘} มาตรา ๔ นิยามคำว่า “ผู้ดำเนินการเดินอากาศ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

“ใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ”^{๓๐} หมายความว่า ใบรับรองที่ออกให้แก่ผู้ดำเนินการเดินอากาศเพื่อรับรองว่าผู้ดำเนินการเดินอากาศนั้นมีความสามารถดำเนินการเดินอากาศได้อย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพไม่ว่าจะออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้หรือออกโดยหน่วยงานกำกับดูแลด้านการบินพลเรือนของประเทศอื่น

“สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย”^{๓๑} หมายความว่า สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

“ผู้อำนวยการ”^{๓๒} หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

“พนักงานเจ้าหน้าที่”^{๓๓} หมายความว่า ผู้อำนวยการ และผู้ซึ่งผู้อำนวยการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี”^{๓๔} หมายความว่า อธิบดีกรมท่าอากาศยาน หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมท่าอากาศยานมอบหมาย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕^{๓๕} พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่การเดินอากาศในราชการทหาร ราชการตำรวจ ราชการศุลกากร และราชการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่การทำแผนการบินตามมาตรา ๑๘/๑ และการปฏิบัติตามกฎจราจรทางอากาศตามมาตรา ๑๘/๒ และมาตรา ๑๘/๓ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่ส่วนราชการใดประสงค์จะใช้สนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่ส่วนราชการนั้นดำเนินการเพื่อให้บริการแก่สาธารณะ ส่วนราชการนั้นต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ แต่ในการจัดตั้งสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต ให้แจ้งผู้อำนวยการทราบโดยไม่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้^{๓๖}

^{๒๙} มาตรา ๔ นิยามคำว่า “ผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศ” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๓๐} มาตรา ๔ นิยามคำว่า “ใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๓๑} มาตรา ๔ นิยามคำว่า “สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย” เพิ่มโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๓๒} มาตรา ๔ นิยามคำว่า “ผู้อำนวยการ” เพิ่มโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๓๓} มาตรา ๔ นิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๓๔} มาตรา ๔ นิยามคำว่า “อธิบดี” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๓๕} มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

^{๓๖} มาตรา ๕ วรรคสอง เพิ่มโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๕/๑^{๓๗} ในการดำเนินการพิจารณาเพื่อออก หรือต่ออายุใบรับรอง ใบอนุญาต ใบสำคัญ หนังสืออนุญาต หรือหนังสือรับรองตามความในพระราชบัญญัตินี้ หากมีความจำเป็นต้องตรวจสอบ ทดลอง ทดสอบ หรือกระทำด้วยประการใด เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้ขอหรือผู้ได้รับ ใบรับรอง ใบอนุญาต ใบสำคัญ หนังสืออนุญาต หรือหนังสือรับรองนั้น มีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่ กฎหมายกำหนด หรือมีขีดความสามารถในการดำเนินการตามที่ขออนุญาต หรือในการดำเนินการ เพื่อตรวจสอบว่าอากาศยาน ส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ บริภัณฑ์ ชิ้นส่วนของอากาศยาน สนามบิน เครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ หรือที่ขึ้นลงชั่วคราว ของอากาศยานมีความปลอดภัยหรือเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้ขอหรือ ผู้ได้รับใบรับรอง ใบสำคัญ หนังสืออนุญาต หรือหนังสือรับรองดังกล่าว เป็นผู้รับผิดชอบในค่าใช้จ่าย เพื่อการดังกล่าว ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนด

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๘ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๕/๒^{๓๘} บทบัญญัติที่ให้อำนาจผู้อำนวยการสั่งเพิกถอนใบรับรอง ใบอนุญาต ใบสำคัญ หนังสืออนุญาต หรือหนังสือรับรองในกรณีตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการ จำกัดอำนาจอื่นของผู้อำนวยการในการสั่งเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายตาม กฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

ในกรณีที่ปรากฏว่ามีเหตุที่อาจต้องเพิกถอนตามวรรคหนึ่ง โดยผู้ได้รับใบรับรอง ใบอนุญาต ใบสำคัญ หนังสืออนุญาต หรือหนังสือรับรอง ไม่สามารถอ้างความเชื่อโดยสุจริตมา ค้ำครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองได้ ผู้อำนวยการมีหน้าที่จะต้องดำเนินการ ตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ปรากฏและสั่งการตามที่เห็นสมควรโดยไม่ชักช้า

รายงานการตรวจสอบตามวรรคสอง เป็นเอกสารที่เปิดเผยแก่บุคคลทั่วไป

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๕/๓^{๓๙} ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่ กำหนดไว้ในใบรับรอง ใบอนุญาต ใบสำคัญ หนังสืออนุญาต หรือหนังสือรับรอง และผู้อำนวยการได้ สั่งให้มีการแก้ไขเพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขดังกล่าว ไม่เป็นเหตุให้ผู้ที่ได้รับใบรับรอง ใบอนุญาต ใบสำคัญ หนังสืออนุญาต หรือหนังสือรับรองนั้นพ้นความรับผิดชอบในการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ ตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขดังกล่าว หรือตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

^{๓๗} มาตรา ๕/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๘} มาตรา ๕/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๙} มาตรา ๕/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๖^{๕๐} ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
กับมีอำนาจออกกฎกระทรวงในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดค่าธรรมเนียม ไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้
- (๒) กำหนดอัตราขั้นสูงสำหรับค่าโดยสารและค่าระวางสำหรับอากาศยานขนส่งตาม

มาตรา ๒๐
(๓) กำหนดอัตราขั้นสูงสำหรับค่าบริการในสนามบินอนุญาตซึ่งให้บริการแก่
สาธารณะตามมาตรา ๕๖ (๒) และ (๓)

(๔) ยกเว้นค่าธรรมเนียมตาม (๑) ค่าโดยสารหรือค่าระวางสำหรับอากาศยานขนส่ง
ตามมาตรา ๒๐ ค่าบริการ ค่าภาระ หรือเงินตอบแทนอื่นใดตามมาตรา ๕๖ หรือค่าบริการเครื่อง
อำนวยความสะดวกในการเดินอากาศตามมาตรา ๕๗

(๕) กำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้^{๕๑}
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖/๑^{๕๒} ให้ผู้อำนวยความสะดวกมีอำนาจในการออกข้อบังคับ ข้อกำหนด ระเบียบ
ประกาศ และคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้

ข้อบังคับตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการบินพลเรือน
แล้ว ให้ใช้บังคับได้

ข้อบังคับและข้อกำหนดนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖/๒^{๕๓} เพื่อประโยชน์ในการถ่ายทอดเทคโนโลยีและส่งเสริมการลงทุน
เกี่ยวกับการผลิตอากาศยาน การผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน และการบำรุงรักษาอากาศยาน
ของหน่วยซ่อมประเภทที่หนึ่งสำหรับอากาศยานที่มีมวลวิ่งขึ้นสูงสุดตั้งแต่ห้าพันเจ็ดร้อยกิโลกรัมขึ้นไป
อาจตราพระราชกฤษฎีกายกเว้นคุณสมบัติและลักษณะของผู้ขอรับใบอนุญาตหรือใบรับรองตาม
มาตรา ๔๑/๒๒ มาตรา ๔๑/๓๓ และมาตรา ๔๑/๔๕ (๑) เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับทุนจดทะเบียน
ซึ่งต้องเป็นของผู้มีสัญชาติไทยตามมาตรา ๔๑/๒๓ วรรคหนึ่ง (๒) และอำนาจการบริหารกิจการ
ซึ่งต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของบุคคลผู้มีสัญชาติไทยตามมาตรา ๔๑/๒๓ วรรคหนึ่ง (๔) โดยจะกำหนด
หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และระยะเวลาของการยกเว้นไว้ด้วยก็ได้

หมวด ๑^{๕๔}
คณะกรรมการการบินพลเรือน และคณะกรรมการเทคนิค

^{๕๐} มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑
^{๕๑} มาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการ
เดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๕๒} มาตรา ๖/๑ เพิ่มโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗
พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๕๓} มาตรา ๖/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๕๔} ชื่อ หมวด ๑ คณะกรรมการการบินพลเรือน และคณะกรรมการเทคนิค แก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๗^{๔๕} ให้มีคณะกรรมการการบินพลเรือนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงคมนาคม เป็นรองประธานกรรมการ ผู้บัญชาการทหารอากาศ และกรรมการอื่นอีกจำนวนเจ็ดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ โดยต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการบินพลเรือน จำนวนไม่น้อยกว่า สามคน และให้ผู้อำนวยการ เป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๘^{๔๖} กรรมการอื่นอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระจะแต่งตั้งให้เป็นกรรมการอีกก็ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๙^{๔๗} กรรมการอื่นย่อมพ้นจากตำแหน่งก่อนถึงคราวออกตามวาระ เมื่อ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

ถ้ามีการพ้นจากตำแหน่งก่อนถึงคราวออกตามวาระ ให้มีการแต่งตั้งกรรมการเข้าแทนผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งเข้าแทนนี้ย่อมอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๐ เมื่อประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่แทน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๑ ในการประชุมคณะกรรมการการบินพลเรือนต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๒ การลงมติวินิจฉัยข้อปรึกษาให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นประมาณ

กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีจำนวนเสียงลงคะแนนเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการการบินพลเรือนมีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อกระทำการ หรือพิจารณาสอบสวนข้อเท็จจริงใด ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการการบินพลเรือน

ในการประชุมอนุกรรมการให้นำมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๔ ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการและกรรมการย่อมได้รับ

^{๔๕} มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๔๖} มาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๔๗} มาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

ประโยชน์ตอบแทนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๕^{๔๔} ให้คณะกรรมการการบินพลเรือนมีหน้าที่และอำนาจในการกำกับดูแลการปฏิบัติงานของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ให้ทันต่อเหตุการณ์ ถูกต้อง และครบถ้วนตามกฎหมายและตามอนุสัญญาและภาคผนวก และให้มีหน้าที่และอำนาจตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศ และพิจารณาอนุมัติแผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติ แผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ แผนอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือนแห่งชาติ แผนแม่บทการจัดตั้งสนามบินพาณิชย์ของประเทศ และแผนด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบินพลเรือนที่คณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนด

(๒) รับปรึกษาและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการบินพลเรือนแก่รัฐมนตรี

(๓) กำหนดนโยบายเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้โดยสารหรือผู้ใช้บริการในภาคอุตสาหกรรมการบิน

(๔) กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการใช้ห้วงอากาศที่ใช้ในการเดินอากาศของประเทศไทย

(๕) พิจารณาให้ความเห็นชอบในการออกหรือต่อใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือนตามมาตรา ๔๑/๑๒๕

(๖) ออกข้อบังคับเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือน

(๗) ให้ความเห็นชอบข้อบังคับที่ออกโดยผู้อำนวยความสะดวก

(๘) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณค่าบริการการเดินอากาศ

(๙) ให้ความเห็นชอบอัตราค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการบินพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

(๑๐) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าโดยสารและค่าระวางสำหรับอากาศยานขนส่งและอัตราขึ้นสูงตามมาตรา ๔๑/๑๓๐

(๑๑) กำหนดอัตราและเงื่อนไขการเรียกเก็บค่าบริการ ค่าภาระ หรือเงินตอบแทนอื่นใดในสนามบินอนุญาต ซึ่งให้บริการแก่สาธารณะตามมาตรา ๕๖ (๒) และ (๓)

(๑๒) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อเป็นกลไกยุติข้อขัดแย้งระหว่างสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยและผู้ประกอบกิจการการบินพลเรือน

(๑๓) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้

นโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศตาม (๑) ให้คณะกรรมการการบินพลเรือนเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว ให้แจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อถือปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศดังกล่าว

^{๔๔} มาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๑๕/๑^{๔๙} ในกรณีที่คณะกรรมการการบินพลเรือนเห็นว่าสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยไม่ได้ปฏิบัติตามกฎหมายหรือตามอนุสัญญา ให้คณะกรรมการการบินพลเรือนมีอำนาจเรียกให้ผู้อำนวยการ พนักงานหรือบุคคลใดในสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยมาชี้แจงข้อเท็จจริงและมีอำนาจสั่งให้ดำเนินการ หรือปรับปรุง แก้ไข หรือระงับซึ่งการกระทำใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงปลอดภัยของประเทศหรือต่อการบินพลเรือนได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕/๒^{๕๐} (ยกเลิก)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕/๓^{๕๑} (ยกเลิก)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕/๔^{๕๒} ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) ออกประกาศกำหนดส่วนประกอบอื่นของอากาศยานเป็นส่วนประกอบสำคัญ

ของอากาศยานตามมาตรา ๔

(๒) ออกข้อกำหนด ดังต่อไปนี้

(ก) มาตรฐานอากาศยานตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(ข) มาตรฐานอากาศยานที่ผลิตเพื่อส่งออกตามมาตรา ๓๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(ค) ระบุประเภทอากาศยานและส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่ผลิต

ตามแบบโดยไม่ต้องมีใบรับรองแบบตามมาตรา ๓๖ วรรคสาม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(ง) หลักเกณฑ์และวิธีการทดสอบโดยการบินทดลองหรือการทดสอบอย่างอื่น

ของอากาศยานต้นแบบหรือต้นแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานต้นแบบตามมาตรา ๔๑/๒

สำนักงาน

(จ) หลักเกณฑ์การใช้งานได้อย่างปลอดภัยของอากาศยานหรือส่วนประกอบ

สำคัญของอากาศยานตามมาตรา ๔๑/๔

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(ฉ) หลักเกณฑ์การตรวจสอบการแก้ไขดัดแปลงอากาศยานหรือส่วนประกอบ

สำคัญของอากาศยานตามมาตรา ๔๑/๕ มาตรา ๔๑/๖ และมาตรา ๔๑/๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(ช) การแก้ไขดัดแปลงแบบอากาศยาน แบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

แบบขึ้นส่วนรับรองคุณภาพ และแบบบริภัณฑ์ใดเป็นการแก้ไขในสาระสำคัญหรือไม่ใช่สาระสำคัญ

ตามมาตรา ๔๑/๘

(๓) ออกประกาศให้ใช้มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเป็นมาตรฐานขึ้นส่วนของ

อากาศยานตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๔)^{๕๓} (ยกเลิก)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๔๙} มาตรา ๑๕/๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ

พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๕๐} มาตรา ๑๕/๒ ยกเลิกโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ

พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๕๑} มาตรา ๑๕/๓ ยกเลิกโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ

พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๕๒} มาตรา ๑๕/๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๕)^{๕๔} (ยกเลิก)

(๖) กำหนดการบำรุงรักษาอากาศยาน สำหรับอากาศยานที่ไม่มีใบรับรองแบบตาม
มาตรา ๔๑/๖๙ วรรคสอง (๒)

(๗)^{๕๕} (ยกเลิก)

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔๑ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข
เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๑๕/๕^{๕๖} (ยกเลิก)

มาตรา ๑๕/๖^{๕๗} การพิจารณาประเด็นทางเทคนิค เป็นอำนาจดุลพินิจของ
ผู้อำนวยการ และให้เป็นที่สิ้นสุด

หมวด ๑/๑

การกำกับดูแลการบินพลเรือน^{๕๘}

มาตรา ๑๕/๗^{๕๙} ให้สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยมีหน้าที่และรับผิดชอบ
ในการกำกับดูแลการบินพลเรือนของประเทศในเรื่อง ดังต่อไปนี้

- (๑) ความปลอดภัย การรักษาความปลอดภัย และการอำนวยความสะดวกในการบิน
พลเรือน
- (๒) ลักษณะและมาตรฐานทางวิศวกรรมและทางเทคนิคของอากาศยาน ผลิตภัณฑ์
สนามบิน และบริการการเดินอากาศ ในการปฏิบัติการการบินพลเรือน รวมทั้งการบำรุงรักษา
- (๓) การจดทะเบียนและเครื่องหมายอากาศยาน การจดทะเบียนสิทธิและผลประโยชน์
ในอากาศยาน และการกำหนดเอกสารประจำอากาศยาน
- (๔) มาตรฐานอากาศยาน การรับรองแบบ การรับรองการผลิต และการรับรองความ
สมควรเดินอากาศ

^{๕๓}มาตรา ๑๕/๔ (๔) ยกเลิกโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ
พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๕๔}มาตรา ๑๕/๔ (๕) ยกเลิกโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ
พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๕๕}มาตรา ๑๕/๔ (๗) ยกเลิกโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ
พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๕๖}มาตรา ๑๕/๕ ยกเลิกโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ
พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๕๗}มาตรา ๑๕/๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ
พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๕๘}หมวด ๑/๑ การกำกับดูแลการบินพลเรือน มาตรา ๑๕/๗ ถึง มาตรา ๑๕/๑๖ เพิ่มโดย
พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๕๙}มาตรา ๑๕/๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

- (๕) คุณลักษณะและมาตรฐานทางเทคนิคในการควบคุมอากาศยาน และการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ควบคุมอากาศยานและผู้ประจำหน้าที่
- (๖) การออกใบรับรอง ใบอนุญาต ใบสำคัญ หนังสืออนุญาต หรือหนังสือรับรองตามพระราชบัญญัตินี้
- (๗) เส้นทางการบิน เขตควบคุมการบิน บริเวณที่ใช้เป็นที่จอดหรือหยุดอากาศยาน หรือยานพาหนะอย่างอื่น และการจัดการพื้นที่โดยรอบสนามบินและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ
- (๘) การดูแลการขนส่งคนโดยสารและของที่ขนส่งทางอากาศ รวมทั้งค่าธรรมเนียมหรือภาระทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านการบินพลเรือน
- (๙) การกำหนดมาตรการด้านความปลอดภัย การรักษาความปลอดภัย และการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือน ซึ่งรวมถึงการบริหารจัดการและภาระทางการเงินเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาและภาคผนวก รวมถึงพันธกรณีตามความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการบินพลเรือนที่ประเทศไทยเป็นภาคี
- (๑๐) การดำเนินการเกี่ยวกับอุบัติเหตุที่เกี่ยวกับการบินพลเรือน และอุบัติการณ์ที่เกี่ยวกับการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมายที่มีผลต่อการรักษาความปลอดภัยการบิน
- (๑๑) การประกอบกิจการการบินพลเรือน มาตรฐานและคุณภาพการให้บริการ การคุ้มครองผู้ใช้บริการและอัตราค่าบริการ การป้องกันการผูกขาด และมาตรการการยุติข้อขัดแย้งระหว่างผู้ประกอบการและผู้ให้บริการ
- (๑๒) กรณีอื่นตามที่คณะกรรมการการบินพลเรือนประกาศกำหนด
- มาตรา ๑๕/๘^{๖๖} ในการกำกับดูแลการบินพลเรือนตามมาตรา ๑๕/๗ ให้สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยมีหน้าที่และรับผิดชอบการบริหารจัดการในเรื่องดังต่อไปนี้ด้วย
- (๑) ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมการบินพลเรือนในประเทศให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืน
- (๒) ประสานงานและให้การสนับสนุนเกี่ยวกับการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย
- (๓) วางแผน ประสานงาน และจัดทำแผนแม่บทห้วงอากาศ เพื่อการใช้ประโยชน์ห้วงอากาศของประเทศไทยที่ปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ
- (๔) จัดทำ ติดตาม ประสานงาน และขับเคลื่อนให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติ แผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ แผนอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือนแห่งชาติ แผนแม่บทการจัดตั้งสนามบินพาณิชย์ของประเทศ รวมทั้งแผนแม่บทหรือแผนหลักระดับประเทศด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- (๕) ให้คำแนะนำและช่วยเหลือรัฐบาลในการเจรจากับประเทศอื่น ๆ เพื่อจัดทำความตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยบริการเดินอากาศ

^{๖๖} มาตรา ๑๕/๘ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

(๖) เป็นที่ปรึกษาให้แก่รัฐบาลและช่วยเหลือในการติดต่อประสานงานในเรื่องที่เกี่ยวกับองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องที่รัฐภาคีอื่นได้ร้องขอให้ประเทศไทยดำเนินการตรวจสอบติดตามด้านความปลอดภัยหรือการรักษาความปลอดภัย

มาตรา ๑๕/๙^๑ ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๕/๗ และมาตรา ๑๕/๘ สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหรือคำนึงถึงอนุสัญญาและภาคผนวก รวมถึงพันธกรณีตามความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการบินพลเรือนที่ประเทศไทยเป็นภาคีแล้วแต่กรณี และให้รวมถึงการดำเนินการในเรื่องดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) จัดทำและปฏิบัติให้เป็นไปตามอนุสัญญาและภาคผนวก รวมถึงพันธกรณีตามความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีที่เกี่ยวข้องกับด้านความปลอดภัย ด้านการรักษาความปลอดภัย การอำนวยความสะดวก การรักษาสิ่งแวดลอม และการประกอบกิจการการบินพลเรือน

(๒) จัดทำมาตรการเพื่ออนุวัติการ และติดตามให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามอนุสัญญาและภาคผนวก รวมถึงพันธกรณีตามความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานและข้อพึงปฏิบัติเกี่ยวกับการกำกับดูแลการบินพลเรือน

(๓) ประสานงานร่วมกับหน่วยงานของรัฐเพื่อให้การกำกับดูแลการบินพลเรือนเกิดผลสัมฤทธิ์

มาตรา ๑๕/๑๐^๒ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจกำหนดมาตรการหรือการดำเนินการที่จำเป็นต่อการกำกับดูแลการบินพลเรือนตามมาตรา ๑๕/๗ และการดำเนินงานของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยตามมาตรา ๑๕/๘ แล้วแต่กรณี ในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) มาตรฐานความปลอดภัย การรักษาความปลอดภัย การอำนวยความสะดวก และการประกอบกิจการการบินพลเรือน

(๒) มาตรฐานความปลอดภัยเกี่ยวกับผู้ประจำหน้าที่อากาศยาน ผลิตภัณฑ์ ความสมควรเดินอากาศ การบำรุงรักษา การฝึกอบรมด้านการบิน สนามบิน ที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน สิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ บริการการเดินอากาศ

(๓) มาตรฐานการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้โดยสาร สมาชิกลูกเรือ เจ้าหน้าที่สนามบินและบุคคลอื่น อากาศยาน สนามบิน ที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน สิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ บริการการเดินอากาศ ตลอดจนการป้องกันการกระทำให้เกิดอันตรายต่ออากาศยานหรือให้อากาศยานเกิดความเสียหาย และการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

(๔) การเข้าออกและการจัดสรรเวลาการเข้าออกสนามบินของอากาศยาน

(๕) การทดสอบ ตรวจสอบ หรือการตรวจตราอากาศยาน เครื่องยนต์และอุปกรณ์ที่ใช้หรือมีไว้ใช้เพื่อประกอบกิจการการบินพลเรือน สนามบิน ที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานหรือสถานที่ทำการหรือสถานที่ที่มีไว้ใช้เพื่อประกอบกิจการการบินพลเรือนและการปฏิบัติการของอากาศยาน รวมถึงการทดสอบหรือการตรวจสอบผู้ประจำหน้าที่ สมาชิกลูกเรือ หรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบินพลเรือน

^๑ มาตรา ๑๕/๙ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^๒ มาตรา ๑๕/๑๐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

(๖) ข้อปฏิบัติหรือข้อห้ามของผู้ประจำหน้าที่ ผู้ประกอบกิจการการบินพลเรือนและอากาศยาน

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติอื่นใดในพระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้อำนาจไว้เป็นการเฉพาะ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจออกข้อกำหนดสำหรับกรณีตาม (๑) (๒) และ (๓) หรือออกระเบียบสำหรับกรณีตาม (๔) (๕) และ (๖) ในการกำกับดูแลให้เป็นไปตามเรื่องดังกล่าว แล้วแต่กรณี

ในการดำเนินการตามวรรคสอง ให้ผู้อำนวยการจัดให้มีการรับฟังความเห็นหรือชี้แจงทำความเข้าใจกับผู้เกี่ยวข้องหรืออาจได้รับผลกระทบจากเรื่องที่กำหนด และคำนึงถึงหลักเกณฑ์และมาตรฐานในเรื่องนั้น ๆ ขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศอื่นด้วย

ในกรณีที่มิมีเหตุฉุกเฉินและจำเป็นเพื่อความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนอย่างทันที่ ผู้อำนวยการอาจดำเนินการกำหนดมาตรการหรือการดำเนินการที่จำเป็นต่อการกำกับดูแลการบินพลเรือน หรือการออกข้อกำหนด หรือระเบียบในเรื่องใดตามวรรคสองแล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการกับเหตุฉุกเฉินนั้น โดยไม่ต้องดำเนินการรับฟังความคิดเห็นตามวรรคสามก่อน แต่ต้องแจ้งหรือเผยแพร่ให้หน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องทราบเป็นการทั่วไปโดยเร็ว ในการดำเนินการเช่นว่านี้ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจสั่งระงับหรือเปลี่ยนแปลงการดำเนินการเกี่ยวกับความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนไว้เป็นการชั่วคราวได้จนกว่าจะได้มีการกำหนดมาตรการหรือการดำเนินการที่จำเป็นต่อการกำกับดูแลการบินพลเรือน หรือการออกข้อกำหนด หรือระเบียบในเรื่องนั้นแล้ว

ให้ผู้อำนวยการจัดให้มีการประกาศเผยแพร่มาตรการหรือการดำเนินการที่กำกับดูแลที่กำหนดขึ้นตามวรรคหนึ่ง เพื่อให้ทราบเป็นการทั่วไป ทั้งนี้ ตามรูปแบบและลักษณะที่เหมาะสมที่ผู้อำนวยการกำหนด

ให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับมาตรการหรือการดำเนินการที่กำกับดูแลการบินพลเรือนที่ผู้อำนวยการกำหนดตามวรรคหนึ่ง ปฏิบัติตามมาตรการหรือการดำเนินการที่กำกับดูแลการบินพลเรือนนั้นโดยเคร่งครัด

มาตรา ๑๕/๑๑^{๒๓} ในการกำหนดมาตรการหรือการดำเนินการที่จำเป็นต่อการกำกับดูแลการบินพลเรือน หรือการออกข้อกำหนด หรือระเบียบในเรื่องใดตามมาตรา ๑๕/๑๐ หากในเรื่องนั้นองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ หรือรัฐภาคีแห่งอนุสัญญา หรือหน่วยงานของรัฐดำเนินการกำกับดูแลการบินหรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้มีการกำหนดมาตรฐาน ระเบียบ ข้อกำหนด ข้อปฏิบัติ หรือเอกสารอื่นใดไว้แล้ว ผู้อำนวยการอาจนำมาตรฐาน หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ดังกล่าวมากำหนดในเรื่องที่ต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๕/๑๐ เพื่อใช้บังคับกับการบินพลเรือนของประเทศได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และกระบวนการในการพิจารณานำมาตรฐาน ระเบียบ ข้อกำหนด ข้อปฏิบัติ หรือเอกสารอื่นใดมากำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนด

^{๒๓} มาตรา ๑๕/๑๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๑๕/๑๒^{๖๔} ในกรณีที่ผู้อำนวยความสะดวกกำหนดมาตรการหรือการดำเนินการกำกับดูแลที่เกี่ยวข้องกับผู้ประจำหน้าที่ อาภาศยาน ผลิตภัณฑ์ ความสมควรเดินอากาศ การบำรุงรักษา การฝึกอบรมด้านการบิน สนามบิน สิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ บริการการเดินอากาศ การรักษาความปลอดภัย และเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบิน ให้ผู้อำนวยความสะดวกให้มีระบบการตรวจติดตาม และประเมินผลจากการปฏิบัติตามมาตรการหรือการดำเนินการกำกับดูแลในเรื่องดังกล่าวด้วย

มาตรา ๑๕/๑๓^{๖๕} ให้สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยจัดทำและรักษาไว้ซึ่งระบบการบันทึกและจัดเก็บข้อมูลและเอกสารหลักฐาน อย่างน้อยตามรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) อาภาศยานที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทย
 - (๒) เอกสารแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิอื่นใดเหนืออาภาศยานที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทย
 - (๓) ส่วนประกอบสำคัญของอาภาศยาน ชิ้นส่วนของอาภาศยาน และบริภัณฑ์ที่มีไว้สำหรับใช้กับอาภาศยานที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทย
 - (๔) ใบรับรอง ใบอนุญาต ใบสำคัญ หนังสืออนุญาต หนังสือรับรอง ใบแทน และการอนุญาตหรือการอนุมัติอื่นใดที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้
 - (๕) ข้อมูลและเอกสารหลักฐานอื่น ๆ ที่ผู้อำนวยความสะดวกให้จัดเก็บ
- ให้ผู้อำนวยความสะดวกทำระบบการบันทึกและจัดเก็บข้อมูลตามวรรคหนึ่ง โดยเอกสารหลักฐานตาม (๒) ผู้ถือกรรมสิทธิ์หรือสิทธิอื่นใดเหนืออาภาศยานที่จดทะเบียน รวมถึงส่วนประกอบสำคัญของอาภาศยาน ชิ้นส่วนของอาภาศยาน และบริภัณฑ์ จะต้องยื่นเอกสารหลักฐานดังกล่าวต่อผู้อำนวยความสะดวกเพื่อบันทึกไว้ในระบบการบันทึกและจัดเก็บข้อมูล
- การบันทึกและจัดเก็บข้อมูล รวมทั้งการเก็บรักษาข้อมูลและเอกสารหลักฐานให้เป็นไปตามที่ผู้อำนวยความสะดวกกำหนด

มาตรา ๑๕/๑๔^{๖๖} เพื่อประโยชน์แห่งการบินพลเรือนของประเทศและเป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะ หากผู้อำนวยความสะดวกเห็นสมควรอาจยกเว้นมาตรการหรือการดำเนินการที่จำเป็นต่อการกำกับดูแลการบินพลเรือน หรือข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งในเรื่องใดตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือบางส่วน ให้แก่บุคคล อาภาศยาน ผลิตภัณฑ์ สนามบิน หรือบริการเกี่ยวกับการบินใด ๆ เป็นรายกรณีได้ โดยการยกเว้นดังกล่าวต้องไม่กระทบต่อความปลอดภัยในการเดินอากาศ

การดำเนินการเพื่อยกเว้นตามวรรคหนึ่ง จะต้องมิเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

ปรากฏต่อผู้อำนวยความสะดวกก่อนที่จะมีการดำเนินการยกเว้นดังกล่าว

- (๑) ได้มีการปฏิบัติตามมาตรการหรือการดำเนินการที่จำเป็นต่อการกำกับดูแลการบินพลเรือนหรือข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งในเรื่องนั้นครบถ้วนแล้ว และไม่มี ความจำเป็นต้องปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวอีกต่อไป

^{๖๔} มาตรา ๑๕/๑๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๖๕} มาตรา ๑๕/๑๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๖๖} มาตรา ๑๕/๑๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

(๒) การดำเนินการที่จะกระทำหรือกำลังกระทำอยู่นั้นเป็นไปตามหรือมีประสิทธิภาพมากกว่าการปฏิบัติตามมาตรการหรือการดำเนินการที่จำเป็นต่อการกำกับดูแลการบินพลเรือน หรือ ข้อบังคับข้อกำหนด ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งในเรื่องนั้น

(๓) มาตรการหรือการดำเนินการที่จำเป็นต่อการกำกับดูแลการบินพลเรือน หรือ ข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งในเรื่องนั้นโดยสภาพไม่เหมาะสมหรือไม่สามารถ ใช้กับกรณีนั้นอีก

(๔) ข้อเท็จจริงในกรณีนั้นทำให้มาตรการหรือการดำเนินการที่จำเป็นต่อการกำกับดูแลการบินพลเรือน หรือข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งในเรื่องนั้นไม่เหมาะสม หรือไม่มีความจำเป็นที่ต้องปฏิบัติ และอาจเกิดความเสี่ยงต่อความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัยทางการบินพลเรือนของประเทศเพิ่มขึ้นหากไม่ได้รับการยกเว้น

เมื่อผู้อำนวยการดำเนินการยกเว้นในเรื่องใดตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบตามวิธีการที่ผู้อำนวยการกำหนด ซึ่งอย่างน้อยต้องประกาศลงในระบบเครือข่ายสารสนเทศของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

มาตรา ๑๕/๑๕^{๖๗} ให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งผู้ตรวจสอบด้านการบิน ซึ่งจะเป็หรือมิได้ เป็นพนักงานของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย โดยต้องมีความรู้ความชำนาญ และ ประสบการณ์เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อกำกับดูแลด้านการบินให้เป็นไปตามมาตรการและ การดำเนินการกำกับดูแลการบินพลเรือนที่กำหนดขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้

ความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ของผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ตรวจสอบด้านการบินตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่ผู้อำนวยการกำหนดหรือผ่านหลักสูตรการอบรมที่ ผู้อำนวยการกำหนด

คุณสมบัติ การแต่งตั้ง การปฏิบัติหน้าที่ และการกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของ ผู้ตรวจสอบด้านการบิน ให้เป็นไปตามที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕/๑๖^{๖๘} ผู้ตรวจสอบด้านการบินที่ได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๑๕/๑๕ มี หน้าที่และอำนาจรับผิดชอบในการดำเนินการทดสอบ ตรวจสอบ หรือตรวจตราอากาศยานสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ และอุปกรณ์อื่นที่ผู้ประกอบการได้ใช้หรือมีไว้ใช้เพื่อประกอบกิจการการบินพลเรือน สนามบิน ที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน สถานที่ทำการหรือสถานที่ใช้ หรือมีไว้ใช้เพื่อประกอบกิจการการบินพลเรือนและการปฏิบัติการของอากาศยาน รวมถึงการทดสอบ หรือตรวจสอบผู้ประจำหน้าที่สมาชิกลูกเรือ หรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบินพลเรือน

ในการทดสอบ ตรวจสอบ หรือตรวจตราตามวรรคหนึ่ง หากพบข้อบกพร่อง ให้ผู้ตรวจสอบด้านการบินแจ้งข้อบกพร่องและกำหนดระยะเวลาในการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ นั้น แก่ผู้ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการ และแจ้งให้ผู้อำนวยการทราบโดยเร็ว เมื่อผู้ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องแล้ว ให้แจ้งผู้ตรวจสอบด้านการบินเพื่อตรวจสอบหรือตรวจตรา ให้มั่นใจได้ว่าเป็นไปตามมาตรฐานความปลอดภัย การรักษาความปลอดภัย การอำนวยความสะดวก

^{๖๗} มาตรา ๑๕/๑๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๖๘} มาตรา ๑๕/๑๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

และการประกอบกิจการการบินพลเรือนตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ แล้วรายงานให้ผู้อำนวยการทราบโดยเร็ว

ในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตรวจสอบด้านการบิน ต้องมีและแสดงบัตรประจำตัวไว้ตลอดเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่ ทั้งนี้ แบบและการออกบัตรประจำตัวของผู้ตรวจสอบด้านการบินให้เป็นไปตามที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด

ให้ผู้ตรวจสอบด้านการบินซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

การกำกับดูแลการบริการการเดินอากาศ^{๒๔}

มาตรา ๑๕/๑๗^{๒๕} ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจออกข้อบังคับเกี่ยวกับมาตรฐานการบริการการเดินอากาศ ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยเรื่อง ดังต่อไปนี้

- (๑) ขั้นตอนและการให้บริการการเดินอากาศ
- (๒) การจัดการจราจรทางอากาศ
- (๓) ระบบการสื่อสาร ระบบช่วยการเดินอากาศ และระบบติดตามอากาศยาน
- (๔) อุดหนุนวิทยาการบิน
- (๕) ข่าวสารการบิน
- (๖) การออกแบบวิธีปฏิบัติการบินด้วยเครื่องวัดประกอบการบิน
- (๗) การค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย

มาตรา ๑๕/๑๘^{๒๖} ห้ามมิให้บุคคลใดจัดให้มีบริการการเดินอากาศ สำหรับบริเวณห้วงอากาศเหนือพื้นดินและพื้นน้ำภายในเขตภูมิภาคว่าสารการบินในราชอาณาจักร เว้นแต่ได้รับใบรับรองในเรื่องนั้นจากผู้อำนวยการ

ห้วงอากาศเหนือพื้นดินนอกทะเลอาณาเขตหรือห้วงอากาศที่ไม่ได้อยู่ภายใต้อาณาเขตของประเทศใด หากมีความจำเป็นต้องมีบริการจราจรทางอากาศ ให้รัฐมนตรีทำความตกลงกับรัฐภาคีในภูมิภาคเพื่อกำหนดผู้รับผิดชอบในการให้บริการจราจรทางอากาศเหนือห้วงอากาศบริเวณนั้น

มาตรา ๑๕/๑๙^{๒๗} ผู้ที่จะขอรับใบรับรองบริการการเดินอากาศในเรื่องใด ต้องเป็นนิติบุคคลตามที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด และให้ยื่นคำขอใบรับรองต่อผู้อำนวยการ พร้อมทั้งคู่มือการดำเนินงานและเอกสารหลักฐานอื่น

^{๒๔} หมวด ๑/๒ การกำกับดูแลการบริการการเดินอากาศ มาตรา ๑๕/๑๗ ถึง มาตรา ๑๕/๒๖
เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๕} มาตรา ๑๕/๑๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๖} มาตรา ๑๕/๑๘ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๗} มาตรา ๑๕/๑๙ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

การขอรับใบรับรองและการออกใบรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

มาตรา ๑๕/๒๐^{๗๓} ผู้อำนวยการจะออกใบรับรองบริการการเดินทางอากาศให้แก่ผู้ขอได้ เมื่อผู้ขอมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๕/๑๙

ในการออกใบรับรองตามวรรคหนึ่ง ผู้อำนวยการอาจกำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัด เกี่ยวกับการดำเนินงานได้ตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการบังคับการให้เป็นไปตาม บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๕/๒๑^{๗๔} ใบรับรองบริการการเดินทางอากาศในเรื่องใด ให้มีอายุตามที่ ผู้อำนวยการประกาศกำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบปี

การขอและการต่อใบรับรองบริการการเดินทางอากาศ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และ วิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

มาตรา ๑๕/๒๒^{๗๕} ผู้ได้รับใบรับรองบริการการเดินทางอากาศมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้บริการให้เป็นไปตามข้อบังคับเกี่ยวกับมาตรฐานตามมาตรา ๑๕/๑๗ และ สอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ในภาคผนวก

(๒) ให้บริการแก่ผู้ใช้บริการอย่างทั่วถึง ครอบคลุม เพียงพอ เสมอภาค และจัดเก็บ ค่าบริการตามมาตรา ๑๕/๒๖

(๓) จัดให้มี ปรับปรุง และปฏิบัติตามระเบียบและคู่มือการดำเนินงานเกี่ยวกับ กระบวนการดำเนินงาน ระบบการจัดการด้านนิรภัยและการรักษาความปลอดภัย ระบบการ ตรวจสอบภายใน และปัจจัยมนุษย์

(๔) จัดให้มีบุคลากรที่มีความรู้และความชำนาญเพียงพอในการดำเนินงานและมี แผนพัฒนาบุคลากรที่เหมาะสม

(๕) จัดทำรายงานต่อผู้อำนวยการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามระเบียบที่ผู้อำนวยการ กำหนด

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด

ระเบียบและคู่มือการดำเนินงานเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินงาน ระบบการจัดการ ด้านนิรภัยและการรักษาความปลอดภัย ระบบการตรวจสอบภายใน และปัจจัยมนุษย์ ตาม (๓) ต้องเป็นไปตามมาตรฐานและมีข้อมูลครบถ้วนตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนด

มาตรา ๑๕/๒๓^{๗๖} ผู้อำนวยการมีอำนาจสั่งพักใช้ใบรับรองบริการการเดินทางอากาศ ในกรณี ดังต่อไปนี้

^{๗๓} มาตรา ๑๕/๒๐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินทางอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๗๔} มาตรา ๑๕/๒๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินทางอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๗๕} มาตรา ๑๕/๒๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินทางอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๗๖} มาตรา ๑๕/๒๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินทางอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

(๑) ผู้ได้รับใบรับรองบริการการเดินอากาศฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือข้อจำกัดแนบท้ายใบรับรองที่ผู้อำนวยการกำหนดตามมาตรา ๑๕/๒๐ วรรคสอง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๕/๒๒ และผู้อำนวยการได้สั่งให้แก้ไขปรับปรุงแล้วไม่อาจแก้ไขปรับปรุงการดำเนินงานให้เกิดความปลอดภัยได้ภายในระยะเวลาตามคำสั่งของผู้อำนวยการ

(๒) ผู้ได้รับใบรับรองบริการการเดินอากาศ ไม่ยินยอมให้ผู้อำนวยการ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้ตรวจสอบด้านการบิน เข้าดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อำนวยการ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินตามมาตรา ๑๕/๒๕

ให้ผู้อำนวยการกำหนดระยะเวลาพักใช้ใบรับรองบริการการเดินอากาศได้ตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินครั้งละหกเดือน

มาตรา ๑๕/๒๔^{๗๗} ผู้อำนวยการมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบรับรองบริการการเดินอากาศได้เมื่อปรากฏว่า

(๑) ผู้ได้รับใบรับรองบริการการเดินอากาศกระทำการ ดังต่อไปนี้

(ก) ได้รับใบรับรองบริการการเดินอากาศโดยแสดงข้อเท็จจริงอันเป็นเท็จหรือไม่ครบถ้วนตามข้อกำหนดที่ออกตามมาตรา ๑๕/๑๙ โดยมีเจตนาเพื่อให้ได้รับใบรับรองโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

(ข) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๕/๑๙

(ค) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือข้อจำกัดแนบท้ายใบรับรองที่ผู้อำนวยการกำหนดตามมาตรา ๑๕/๒๐ วรรคสอง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ตามมาตรา ๑๕/๒๒ ที่ก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่ผู้ใช้บริการซึ่งเป็นกรณีร้ายแรง

(๒) ถูกสั่งพักใช้ใบรับรองและผู้ได้รับใบรับรองไม่ดำเนินการแก้ไขให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่ถูกพักใช้ใบรับรอง หรือมีการสั่งพักใช้ใบรับรองบริการการเดินอากาศตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปภายในช่วงเวลาสองปี

เมื่อผู้อำนวยการสั่งเพิกถอนใบรับรองบริการการเดินอากาศ ให้ผู้ได้รับใบรับรองบริการการเดินอากาศส่งคืนใบรับรองต่อผู้อำนวยการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งเพิกถอนใบรับรอง

มาตรา ๑๕/๒๕^{๗๘} เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบติดตามการดำเนินการเกี่ยวกับการบริการการเดินอากาศ ให้ผู้อำนวยการ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ทำการและสถานที่ปฏิบัติงานของผู้ได้รับใบรับรองบริการการเดินอากาศในระหว่างเวลาทำการของสถานที่ดังกล่าว เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติงาน และเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน

(๒) ตรวจสอบเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ

^{๗๗} มาตรา ๑๕/๒๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒
^{๗๘} มาตรา ๑๕/๒๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

(๓) สั่งระงับการให้บริการในส่วนที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐาน คู่มือการดำเนินงานหรือที่อาจก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัย

(๔) สั่งให้ผู้ได้รับใบรับรองนำส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบการให้บริการและการปฏิบัติงาน

(๕) มีหนังสือเรียกบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของผู้ได้รับใบรับรองบริการการเดินอากาศนั้นมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารใดมาเพื่อประกอบการพิจารณา

มาตรา ๑๕/๒๖^{๗๙} ผู้ได้รับใบรับรองบริการการเดินอากาศจะเรียกเก็บค่าบริการได้ตามอัตราที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด ทั้งนี้ การกำหนดอัตราค่าบริการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณที่คณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนด

หมวด ๑/๓

การกำกับดูแลการขนส่งวัตถุอันตราย
และสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษ^{๘๐}

มาตรา ๑๕/๒๗^{๘๑} ห้ามมิให้บุคคลได้รับมอบ จัดเก็บ บรรจุ ขนถ่าย หรือขนส่งวัตถุอันตรายไปกับอากาศยาน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตดำเนินการจากผู้อำนวยความสะดวก และปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ผู้อำนวยการกำหนด

มาตรา ๑๕/๒๘^{๘๒} ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจดังต่อไปนี้ ในการดำเนินการเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตราย

(๑) ออกประกาศกำหนดประเภทและรายการวัตถุอันตรายที่อาจเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยานหรือบุคคลในอากาศยาน

(๒) ออกข้อกำหนดการขออนุญาตและการปฏิบัติในการขนส่งวัตถุอันตรายของผู้ที่เกี่ยวข้อง

(๓) ออกข้อกำหนด เงื่อนไข แนวทางในการบรรจุหีบห่อ การทำเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์การให้หรือใส่เครื่องหมาย ข้อมูล ความรับผิดชอบของผู้ขนส่ง ความรับผิดชอบของผู้ตราส่ง รวมถึงการกำหนดให้มีการจัดทำแผนการฝึกอบรม รายงานอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์

(๔) ออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการกำหนดและจัดเก็บค่าขนส่งและค่าบริการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งวัตถุอันตราย

(๕) ออกข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การมอบหมายในการดำเนินการเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตราย

^{๗๙} มาตรา ๑๕/๒๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๘๐} หมวด ๑/๓ การกำกับดูแลการขนส่งวัตถุอันตรายและสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษ
มาตรา ๑๕/๒๗ ถึง มาตรา ๑๕/๓๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๘๑} มาตรา ๑๕/๒๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๘๒} มาตรา ๑๕/๒๘ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๑๕/๒๙^{๕๓} ห้ามมิให้บุคคลใดรับมอบ จัดเก็บ บรรทุก ขนถ่าย หรือขนส่ง
สิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษ ไปกับอากาศยาน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตดำเนินงานจาก
ผู้อำนวยการ และปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ผู้อำนวยการกำหนด

มาตรา ๑๕/๓๐^{๕๔} ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจดังต่อไปนี้ ในการดำเนินการเกี่ยวกับการ
ขนส่งสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษ

- (๑) ออกประกาศกำหนดประเภทและรายการสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษ
ที่อาจเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยานหรือบุคคลในอากาศยาน
- (๒) ออกข้อกำหนดการขออนุญาตและการปฏิบัติในการขนส่งสิ่งของต้องห้ามหรือ
ต้องดูแลเป็นพิเศษของผู้ที่เกี่ยวข้อง
- (๓) ออกข้อกำหนด เงื่อนไข แนวทางในการบรรจุหีบห่อ การทำเครื่องหมายหรือ
สัญลักษณ์การให้หรือสำแดงข้อมูล ความรับผิดชอบของผู้ขนส่ง ความรับผิดชอบของผู้ตราส่ง รวมถึง
การกำหนดให้มีการจัดทำแผนการฝึกอบรม รายงานอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์
- (๔) ออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการกำหนดและจัดเก็บค่าขนส่งและค่าบริการอื่นที่
เกี่ยวกับการขนส่งสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษ
- (๕) ออกข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การมอบหมายในการดำเนินการเกี่ยวกับการ
ขนส่งสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษ

มาตรา ๑๕/๓๑^{๕๕} ห้ามมิให้บุคคลใดส่งหรือพาวัตถุอันตรายหรือสิ่งของต้องห้าม
หรือต้องดูแลเป็นพิเศษไปกับอากาศยาน เว้นแต่จะให้หรือสำแดงข้อมูลต่อผู้ขนส่งตามข้อกำหนดของ
ผู้อำนวยการตามมาตรา ๑๕/๒๘ (๓) หรือมาตรา ๑๕/๓๐ (๓) แล้วแต่กรณี

หมวด ๒

บททั่วไปว่าด้วยอากาศยาน

มาตรา ๑๖^{๕๖} ห้ามมิให้ผู้ใดนำอากาศยานทำการบิน เว้นแต่มีสิ่งเหล่านี้อยู่กับอากาศ

ยานนั้น คือ

- (๑) ใบสำคัญการจดทะเบียน
- (๒) เครื่องหมายสัญชาติและทะเบียน และแผ่นแสดงเครื่องหมายอากาศยาน
- (๓) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศ
- (๔) สมุดปูมเดินทาง
- (๕) ใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่แต่ละคน

^{๕๓} มาตรา ๑๕/๒๙ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๕๔} มาตรา ๑๕/๓๐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๕๕} มาตรา ๑๕/๓๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๕๖} มาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๖) ใบอนุญาตเครื่องวิทยุสื่อสาร ถ้ามีเครื่องวิทยุสื่อสาร

(๗) บัญชีแสดงรายชื่อผู้โดยสาร ในกรณีที่เป็นการบินระหว่างประเทศที่มีการบรรทุกผู้โดยสาร

(๘) บัญชีแสดงรายการสินค้า ในกรณีที่เป็นการบินระหว่างประเทศที่มีการบรรทุกสินค้า

(๙) สิ่งอื่นตามที่กำหนดในข้อกำหนด
ความในมาตรานี้ ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) อากาศยานที่ทำการบินทดลองภายใต้เงื่อนไข ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

(๒) อากาศยานทหารต่างประเทศ

(๓) อากาศยานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข

เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๑๖/๑^{๘๗} ผู้จดทะเบียนอากาศยานต้องจัดให้มีสมุดปุมเดินทางไว้ประจำอากาศยาน แต่ถ้ามีผู้ดำเนินการเดินอากาศสำหรับอากาศยานใดให้เป็นหน้าที่ของผู้ดำเนินการเดินอากาศ

ให้ผู้ควบคุมอากาศยานบันทึกรายการในสมุดปุมเดินทางตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

แบบสมุดปุมเดินทางและการเก็บรักษาสมุดปุมเดินทางให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อกำหนด

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๖ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข

เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๑๖/๒^{๘๘} แบบสมุดปุมเดินทาง การเก็บรักษาสมุดปุมเดินทาง และหน้าที่บันทึกรายการในสมุดปุมเดินทาง ของอากาศยานต่างประเทศ ให้เป็นไปตามกฎหมายของประเทศผู้จดทะเบียนอากาศยาน

มาตรา ๑๖/๓^{๘๙} ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องจัดให้มีบัญชีแสดงรายชื่อผู้โดยสารและบัญชีแสดงรายการสินค้าตามมาตรา ๑๖ (๗) และ (๘) ไว้กับอากาศยาน

แบบบัญชี การเก็บรักษาบัญชี และหน้าที่ในการบันทึกรายการในบัญชีตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อกำหนด

ในกรณีที่เป็นอากาศยานต่างประเทศให้เป็นไปตามกฎหมายของประเทศผู้จดทะเบียนอากาศยาน

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๖ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข

เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๘๗} มาตรา ๑๖/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๘๘} มาตรา ๑๖/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๘๙} มาตรา ๑๖/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๑๖/๔^{๙๐} ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องจัดให้มีแผนการบินตามมาตรา ๑๘/๑ และแผนปฏิบัติการบิน สำหรับอากาศยานที่ใช้บินในการดำเนินกิจการการเดินอากาศของตน แผนปฏิบัติการบินให้เป็นไปตามแบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด [คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๑๖/๕^{๙๑} เมื่อคณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการใช้ห้วงอากาศที่ใช้ในการเดินอากาศของประเทศไทยตามมาตรา ๑๕ (๔) แล้ว ให้ผู้อำนวยการดำเนินการในเรื่องดังต่อไปนี้เพื่อประโยชน์ของความปลอดภัยในการบิน

(๑) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการใช้ห้วงอากาศที่ใช้ในการเดินอากาศให้เกิดประสิทธิภาพ รวมทั้งการกำหนดเกี่ยวกับระยะสูงที่ปลอดภัยในการทำการบิน พฤติการณ์เพื่อความปลอดภัยและการป้องกันการชนกันระหว่างอากาศยานด้วยกัน ระหว่างอากาศยานกับยานพาหนะและวัตถุบนพื้นดินหรือพื้นน้ำ และระหว่างอากาศยานกับวัตถุในอากาศ

(๒) ออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการเดินอากาศและการทำการบินของอากาศยาน

(๓) ออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการป้องกันบุคคลและทรัพย์สินบนภาคพื้น

การออกข้อบังคับหรือข้อกำหนดตามวรรคหนึ่ง ผู้อำนวยการต้องคำนึงถึงการป้องกันประเทศ การบินพลเรือนและสิทธิบินผ่านห้วงอากาศที่ใช้ในการเดินอากาศ รวมทั้งต้องสอดคล้องกับนโยบายเกี่ยวกับการใช้ห้วงอากาศ ภายใต้ข้อตกลง เจรียง หรือข้อจำกัดที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายหรือกฎเกณฑ์ภายในประเทศหรือระหว่างประเทศ เพื่อให้มั่นใจได้ว่าจะเกิดความปลอดภัยต่ออากาศยาน และมีการใช้ห้วงอากาศให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามที่กำหนดไว้ในภาคผนวก

ในการใช้ห้วงอากาศเหนือพื้นดินและพื้นน้ำภายในเขตภูมิภาคข่าวสารการบินในราชอาณาจักร อากาศยาน สนามบิน และผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับการบิน ต้องใช้หน่วยวัดที่ใช้ในการบินตามที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด

การใช้ห้วงอากาศที่ใช้ในการเดินอากาศตามมาตรา ๑๖ ให้ครอบคลุมถึงห้วงอากาศที่ประเทศไทยได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในการควบคุมการจราจรทางอากาศตามที่กำหนดในความตกลงระหว่างประเทศ

มาตรา ๑๗ ห้ามมิให้อากาศยานใช้ที่หนึ่งทีใดเป็นที่ขึ้นลงนอกจากสนามบินอนุญาต หรือที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานที่ได้รับอนุญาตหรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๘ อากาศยานต้องบินตามเส้นทางบินที่กำหนดในข้อกำหนด [คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๑๘/๑^{๙๒} อากาศยานทุกลำที่ทำการบินในราชอาณาจักร ต้องทำแผนการบิน และแจ้งต่อหน่วยงานให้บริการจราจรทางอากาศ

^{๙๐} มาตรา ๑๖/๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

^{๙๑} มาตรา ๑๖/๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

แผนการบินให้เป็นไปตามแบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๑๘/๒^๓ อากาศยานทุกลำที่บินหรือเคลื่อนที่อยู่ในราชอาณาจักรต้องปฏิบัติตามกฎจราจรทางอากาศที่กำหนดในข้อบังคับ

[คำว่า “ข้อบังคับ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๖ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๑๘/๓^๔ อากาศยานที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้และอากาศยานราชการที่บินหรือเคลื่อนที่อยู่ในราชอาณาจักรต้องปฏิบัติตามกฎจราจรทางอากาศที่ประเทศนั้นกำหนดไว้ หากไม่อยู่ในอาณาเขตของประเทศใด ให้ปฏิบัติตามกฎจราจรทางอากาศที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

[คำว่า “ข้อบังคับ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๖ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๑๙^๕ อากาศยานต้องปฏิบัติตามข้อบังคับและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๐^๖ (ยกเลิก)

มาตรา ๒๑^๗ ผู้จดทะเบียนอากาศยาน ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ผู้ให้บริการการเดินอากาศ ผู้ประจำหน้าที่ บุคคลที่อยู่ในอากาศยาน ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ และบุคคลอื่นใดที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ต้องปฏิบัติตามการเพื่อความปลอดภัยตามข้อบังคับ^๘

ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ และผู้ประกอบการในสนามบินอนุญาตต้องรับผิดชอบและกำกับดูแลการปฏิบัติตามแผนรักษาความปลอดภัยและแผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติ

[คำว่า “ข้อบังคับ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๖ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

^๓ มาตรา ๑๘/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

^๓ มาตรา ๑๘/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

^๔ มาตรา ๑๘/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

^๕ มาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘

^๖ มาตรา ๒๐ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^๗ มาตรา ๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^๘ มาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๒๑/๑^{๙๙} ให้สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยจัดทำแผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติ เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการความปลอดภัยการบินพลเรือนในระดับประเทศซึ่งต้องสอดคล้องกับอนุสัญญาและภาคผนวก รวมถึงพันธกรณีตามความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการบินพลเรือนที่ประเทศไทยเป็นภาคี และต้องจัดให้มีการทบทวนเพื่อปรับปรุงแผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติทุก ๆ ปี โดยแผนดังกล่าวให้มีคณะกรรมการนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติซึ่งคณะกรรมการการบินพลเรือนแต่งตั้ง เพื่อขับเคลื่อนแผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย

เมื่อสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยจัดทำหรือปรับปรุงแผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้แจ้งผู้เกี่ยวข้องเพื่อนำไปปฏิบัติ โดยผู้เกี่ยวข้องต้องจัดทำระบบการจัดการด้านนิรภัยสำหรับกิจการการบินพลเรือนของตนให้สอดคล้องกับแผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติดังกล่าว

ให้ผู้อำนวยการกำกับติดตามให้มีการดำเนินการตามวรรคสอง โดยอาจกำหนดแนวทางหรือมาตรการในการกำกับติดตามหรือการตรวจสอบให้มีการดำเนินการดังกล่าวด้วยได้

มาตรา ๒๑/๒^{๑๐๐} เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการแผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติ ให้ผู้อำนวยการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) แต่งตั้งหรือมอบหมายให้บุคคลได้รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารแผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติ

(๒) จัดให้มีกลไก มาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัยในการบินพลเรือนดังนี้

(ก) การตรวจติดตามความปลอดภัยในการบินพลเรือนที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับแผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติ

(ข) การระบุอันตรายและการบริหารความเสี่ยงด้านความปลอดภัยของผู้ให้บริการ

(ค) การรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับอันตรายหรือความเสี่ยงด้านความปลอดภัย

(ง) การพัฒนาระบบสารสนเทศด้านความปลอดภัย

(จ) การตรวจสอบให้ผู้ที่เกี่ยวข้องจัดให้มีการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยอย่างครบถ้วน

(๓) จัดให้มีกระบวนการเพื่อลำดับความสำคัญในการตรวจ ตรวจสอบ และสำรวจ โดยพิจารณาจากข้อบกพร่องด้านความปลอดภัย หรือการประเมินความเสี่ยง

(๔) ส่งเสริมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องตระหนักรู้และดำเนินการสื่อสารข้อมูลด้านความปลอดภัยในการบินพลเรือน เพื่อสนับสนุนองค์กรและพัฒนาวัฒนธรรมความปลอดภัยขององค์กร ซึ่งจะเสริมสร้างประสิทธิภาพและประสิทธิผลของแผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติ

เมื่อผู้อำนวยการได้มีการดำเนินการในเรื่องใดตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้แจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องตามแผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติทราบ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามกลไกและกระบวนการที่ผู้อำนวยการกำหนด

^{๙๙} มาตรา ๒๑/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๑๐๐} มาตรา ๒๑/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๒๒^{๑๐๑} ห้ามอากาศยานบินเข้าพื้นที่หวงห้ามเด็ดขาดหรือพื้นที่หวงห้าม เฉพาะที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้รับผิดชอบพื้นที่ดังกล่าว โดยต้อง ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ผู้รับผิดชอบพื้นที่ดังกล่าวกำหนด

ในการกำหนดพื้นที่ตามวรรคหนึ่ง หากเป็นพื้นที่เกี่ยวกับราชการทหาร ให้ผู้อำนวยการ ประกาศกำหนดพื้นที่ตามที่หน่วยงานราชการทหารเสนอ และกำหนดให้หน่วยงานที่เสนอนั้นเป็น ผู้รับผิดชอบพื้นที่ตามที่ประกาศกำหนด

อากาศยานที่จะบินเข้าพื้นที่อันตรายที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนดต้องใช้ความ ระมัดระวังและต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้อำนวยการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อป้องกันมิให้เกิด อันตรายและมีผลกระทบต่อกิจกรรมในพื้นที่ดังกล่าว

มาตรา ๒๓ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้เครื่องถ่ายภาพในอากาศยานหรือจากอากาศยานไม่ว่า โดยวิธีใด ๆ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๒๔ ห้ามมิให้ผู้ใดบังคับหรือปล่อยอากาศยานซึ่งไม่มีนักบินหรือทิ้งร่มอากาศ นอกจากได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรีและปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้ผู้ใดส่งหรือพายุทธภัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุม ยุทธภัณฑ์ไปกับอากาศยาน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรี และปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๖^{๑๐๒} (ยกเลิก)

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้อากาศยานนอกจากอากาศยานต่างประเทศบินออกนอก ราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๒๘^{๑๐๓} ห้ามมิให้อากาศยานต่างประเทศบินผ่านหรือขึ้นลงในราชอาณาจักร เว้นแต่จะมีสิทธิตามอนุสัญญา หรือความตกลงระหว่างประเทศ หรือได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจาก รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๙ ห้ามมิให้อากาศยานทหารต่างประเทศบินผ่านหรือขึ้นลงใน ราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรี

^{๑๐๑} มาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๑๐๒} มาตรา ๒๖ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๑๐๓} มาตรา ๒๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๒๙ ทวิ^{๑๐๔} ห้ามมิให้ผู้ใดใช้อากาศยานส่วนบุคคลในการเดินอากาศ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคลจากผู้อำนวยการ

ผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้แนบท้ายใบอนุญาต

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาต คุณสมบัติและลักษณะของผู้ขออนุญาต อายุใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคล การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคล แบบใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคล และเงื่อนไขแนบท้ายใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคล ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อกำหนด

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๗ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๒๙ ตริ^{๑๐๕} ความในมาตรา ๒๙ ทวิ วรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับแก่อากาศยานขนส่งที่ใช้ในการขนส่งของหรือคนโดยสารอันมิใช่เพื่อบำเหน็จเป็นทางค้าเป็นครั้งคราว และได้แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบแล้ว

มาตรา ๒๙ จัตวา^{๑๐๖} ใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคลที่ผู้อำนวยการออกให้สำหรับอากาศยานส่วนบุคคลลำใด ให้ใช้ได้เฉพาะอากาศยานส่วนบุคคลลำนั้น

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๗ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๒๙ เบญจ^{๑๐๗} ห้ามมิให้ผู้ใดนำอากาศยานส่วนบุคคลทำการบิน เว้นแต่จะปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ และมีใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคลติดไปกับอากาศยานด้วย

หมวด ๓

การจดทะเบียนและเครื่องหมายอากาศยาน

มาตรา ๓๐^{๑๐๘} ภายใต้บังคับมาตรา ๓๑ ผู้ซึ่งขอจดทะเบียนอากาศยานตามความในพระราชบัญญัตินี้ได้ ต้องเป็นเจ้าของอากาศยานที่ขอจดทะเบียน หรือถ้ามิได้เป็นเจ้าของ ต้องเป็นผู้มีสิทธิครอบครองอากาศยานที่ขอจดทะเบียนและได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการให้จดทะเบียนได้

การขอจดทะเบียน การรับจดทะเบียน และการถอนทะเบียนอากาศยาน ให้เป็นไป

^{๑๐๔} มาตรา ๒๙ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๓๔

^{๑๐๕} มาตรา ๒๙ ตริ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๓๔

^{๑๐๖} มาตรา ๒๙ จัตวา เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๓๔

^{๑๐๗} มาตรา ๒๙ เบญจ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๓๔

^{๑๐๘} มาตรา ๓๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒

ตามที่กำหนดในข้อกำหนด^{๑๐๙}

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๗ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๓๑^{๑๑๐} ผู้ซึ่งขอจดทะเบียนอากาศยานจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลก็ตามต้องมีสัญชาติไทย

ถ้าเป็นห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ต้องจดทะเบียนตามกฎหมายไทย มีสำนักงานใหญ่ของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทตั้งอยู่ในราชอาณาจักร และ

(๑) ในกรณีที่ เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญ ผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหมดต้องมีสัญชาติไทย

(๒) ในกรณีที่ เป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด ผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหมดซึ่งต้องรับผิดชอบร่วมกันโดยไม่จำกัดจำนวนต้องมีสัญชาติไทย และทุนของห้างหุ้นส่วนนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๑ ต้องเป็นของบุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทย

(๓) ในกรณีที่ เป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด บริษัทนั้นต้องไม่มีหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือ กรรมการส่วนมากต้องมีสัญชาติไทย และหุ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๑ ของหุ้นทั้งหมดต้องเป็นของบุคคลในประเภทต่อไปนี้แต่ละประเภทโดยลำพังหรือหลายประเภทรวมกัน

(ก) บุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทย

(ข) กระทรวง ทบวง กรมในรัฐบาล

(ค) บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งกระทรวง ทบวง กรม ในรัฐบาลถือหุ้นอยู่ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๑ ของหุ้นทั้งหมด

(ง) บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งบุคคลธรรมดาสัญชาติไทยถือหุ้นอยู่ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๑ ของทั้งหมด

(จ) นิติบุคคลอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ถ้าเป็นสมาคม ต้องจดทะเบียนตามกฎหมายไทย มีสำนักงานใหญ่ของสมาคมตั้งอยู่ในราชอาณาจักร และข้อบังคับของสมาคมนั้นได้รับอนุมัติจากผู้อำนวยการแล้ว

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔๐ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๓๒^{๑๑๑} ใบสำคัญการจดทะเบียนอากาศยานเป็นอันใช้ไม่ได้ เมื่อ

(๑) มีการเปลี่ยนแปลงกรรมสิทธิ์ของอากาศยานนั้นในกรณีที่เจ้าของเป็นผู้จดทะเบียน หรือมีการเปลี่ยนแปลงสิทธิครอบครองอากาศยานนั้นในกรณีที่ผู้มีสิทธิครอบครองเป็นผู้จดทะเบียน

(๒) ผู้จดทะเบียนอากาศยานนั้นขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๑

^{๑๐๙} มาตรา ๓๐ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.

๒๕๖๒

^{๑๑๐} มาตรา ๓๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๑๑๑} มาตรา ๓๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒

- (๓) ปรากฏว่าการเป็นเจ้าของหรือการเป็นผู้มีสิทธิครอบครองของผู้จดทะเบียนอากาศยานนั้นไม่เป็นไปตามที่แสดงไว้ในการจดทะเบียนว่ามีสิทธิเช่นนั้นในรายการขอจดทะเบียน
- (๔) อากาศยานนั้นได้รับความเสียหายมากจนไม่เหมาะสมที่จะใช้การต่อไปได้
- (๕) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศของอากาศยานนั้นสิ้นอายุเกินกว่าหกเดือนแล้ว
- (๖) อากาศยานนั้นได้สูญหายไปเป็นเวลาเกินกว่าสามเดือนแล้ว
- ในกรณี (๑) ถึง (๕) ให้ผู้จดทะเบียนอากาศยานนั้นส่งคืนใบสำคัญการจดทะเบียนแก่พนักงานเจ้าหน้าที่โดยไม่ชักช้า

มาตรา ๓๓^{๑๑๒} เครื่องหมายสัญชาติและทะเบียน และแผ่นแสดงเครื่องหมายอากาศยาน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อกำหนด

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๖ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๓๓/๑^{๑๑๓} ในกรณีที่ผู้ดำเนินการเดินอากาศของไทยนำอากาศยานต่างประเทศที่จดทะเบียนในประเทศที่เป็นรัฐภาคีแห่งอนุสัญญามาใช้ในการประกอบกิจการโดยมีสัญญาเช่าหรือสัญญาอื่นในลักษณะเดียวกัน และประเทศไทยมีความตกลงกับประเทศผู้จดทะเบียนอากาศยานเพื่อโอนความรับผิดชอบของประเทศผู้จดทะเบียนอากาศยานให้กับประเทศไทยตามอนุสัญญาให้ถือว่าอากาศยานต่างประเทศนั้นเป็นอากาศยานที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้และให้ใบอนุญาตหรือการดำเนินการในเรื่องดังต่อไปนี้เท่าที่มีความตกลงกันไว้ดังกล่าวอยู่ภายใต้กฎหมายไทยด้วย

- (๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับอากาศยานดังกล่าว ให้ถือว่า
- (ก) ใบอนุญาตเครื่องใช้วิทยุประจำอากาศยาน เป็นใบอนุญาตให้ตั้งสถานีวิทยุคมนาคมตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคม
- (ข) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศของอากาศยาน เป็นใบสำคัญสมควรเดินอากาศตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับการจราจรทางอากาศ ให้เป็นไปตามกฎหมายไทย
- (๓) ในส่วนที่เกี่ยวกับผู้ประจำหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ในหรือเกี่ยวกับอากาศยานตามสัญญาดังกล่าว ให้ถือว่าใบอนุญาตของผู้ประจำหน้าที่ที่ออกโดยประเทศผู้จดทะเบียนอากาศยานดังกล่าวใช้ได้เช่นเดียวกับใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ตามมาตรา ๔๒
- (๔) ในส่วนของการเดินอากาศด้วยอากาศยานของผู้ดำเนินการเดินอากาศ ให้เป็นไปตามกฎหมายไทย

มาตรา ๓๓/๒^{๑๑๔} ในกรณีที่ผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศนำอากาศยานไทยที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ไปใช้ในการประกอบกิจการโดยมีสัญญาเช่าหรือสัญญาอื่นในลักษณะเดียวกัน และประเทศไทยมีความตกลงกับประเทศผู้ดำเนินการเดินอากาศเพื่อโอนความรับผิดชอบของประเทศไทยให้กับประเทศผู้ดำเนินการเดินอากาศตามอนุสัญญา ให้ถือว่าอากาศยานไทยนั้น

^{๑๑๒} มาตรา ๓๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๑๓} มาตรา ๓๓/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๑๑๔} มาตรา ๓๓/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

เป็นอากาศยานที่จดทะเบียนตามกฎหมายของประเทศผู้ดำเนินการเดินอากาศ และให้ใบอนุญาตหรือการดำเนินการในเรื่องดังต่อไปนี้ตามที่มีความตกลงกันไว้อยู่ภายใต้กฎหมายของประเทศผู้ดำเนินการเดินอากาศด้วย

(๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับอากาศยานดังกล่าว ให้ถือว่า

(ก) ใบอนุญาตเครื่องใช้วิทยุประจำอากาศยาน เป็นใบอนุญาตตามกฎหมายของประเทศผู้ดำเนินการเดินอากาศ

(ข) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศของอากาศยานเป็นใบสำคัญสมควรเดินอากาศตามกฎหมายของประเทศผู้ดำเนินการเดินอากาศ

(๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับการจราจรทางอากาศ ให้เป็นไปตามกฎหมายของประเทศผู้ดำเนินการเดินอากาศ

(๓) ในส่วนที่เกี่ยวกับผู้ประจำหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ในหรือเกี่ยวกับอากาศยานตามสัญญาดังกล่าว ให้ถือว่าใบอนุญาตของผู้ประจำหน้าที่ที่ออกตามกฎหมายของประเทศผู้ดำเนินการเดินอากาศ

(๔) ในส่วนของการเดินอากาศด้วยอากาศยานของผู้ดำเนินการเดินอากาศ ให้เป็นไปตามกฎหมายของประเทศผู้ดำเนินการเดินอากาศ

มาตรา ๓๓/๓^{๑๑๔} การจัดทำความตกลงเพื่อโอนความรับผิดชอบระหว่างประเทศไทยกับประเทศที่เป็นรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาตามมาตรา ๓๓/๑ และมาตรา ๓๓/๒ แบบของความตกลงการแจ้งความตกลงและข้อมูลที่เกี่ยวข้องไปยังองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศและรัฐที่เกี่ยวข้องกับการจดทะเบียนความตกลงกับองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ และการประสานงานกับประเทศที่ทำความตกลงกับประเทศไทย ให้เป็นไปตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนด

หมวด ๔

แบบอากาศยาน การผลิตอากาศยาน และการควบคุมความสมควรเดินอากาศ^{๑๑๖}

ส่วนที่ ๑

มาตรฐานอากาศยาน^{๑๑๗}

มาตรา ๓๔^{๑๑๘} มาตรฐานอากาศยานให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อกำหนดของผู้อำนวยการ โดยให้ประกอบด้วยมาตรฐานดังต่อไปนี้

^{๑๑๔} มาตรา ๓๓/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๑๑๖} หมวด ๔ แบบอากาศยาน การผลิตอากาศยาน และการควบคุมความสมควรเดินอากาศ

มาตรา ๓๔ ถึงมาตรา ๔๑/๑๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๑๗} ส่วนที่ ๑ มาตรฐานอากาศยาน เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑)

พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๑๘} มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๑) มาตรฐานความสมควรเดินอากาศของอากาศยานหรือของส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน รวมถึงมาตรฐานทางเทคนิคของปริกัณฑ์

(๒) มาตรฐานอากาศยานเกี่ยวกับการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เช่น มาตรฐานมลพิษทางเสียง หรือมาตรฐานมลพิษทางอากาศ

(๓) มาตรฐานอื่นเพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยในการเดินอากาศ
ผู้อำนวยการอาจประกาศให้ใช้มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือตามที่องค์กรของต่างประเทศกำหนดเป็นมาตรฐานขึ้นส่วนของอากาศยานได้

มาตรฐานตาม (๑) สำหรับอากาศยาน ให้กำหนดตามประเภทการใช้งานของอากาศยาน ได้แก่ การใช้งานปกติ ผาดแผลง ขนส่ง และการใช้งานอื่นตามที่กำหนดในข้อกำหนด

มาตรฐานตาม (๑) (๒) และ (๓) ต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่อนุสัญญากำหนด

วรรคห้า^{๑๙} (ยกเลิก)

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔๑ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๓๕^{๒๐} ในกรณีที่เป็นการผลิตเพื่อส่งออก ผู้อำนวยการอาจออกข้อกำหนดมาตรฐานอากาศยาน ให้แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๔ ก็ได้

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔๑ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

ส่วนที่ ๒

การรับรองแบบ^{๒๑}

มาตรา ๓๖^{๒๒} แบบที่จะใช้ในการผลิตอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานจะต้องมีใบรับรองแบบตามความในหมวดนี้

แบบอากาศยานและแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานต้องได้มาตรฐานไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่ผู้อำนวยการกำหนดตามมาตรา ๓๔

^{๑๙} มาตรา ๓๔ วรรคห้า ยกเลิกโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๒๐} มาตรา ๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๑} ส่วนที่ ๒ การรับรองแบบ มาตรา ๓๖ ถึงมาตรา ๔๑/๑๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๒} มาตรา ๓๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

ผู้อำนวยการอาจออกข้อกำหนดระบุประเภทอากาศยานและส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะตามลักษณะของการทำงาน ให้ผลิตตามแบบโดยไม่ต้องมีใบรับรองแบบก็ได้

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔๑ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๓๗^{๑๒๓} ใบรับรองแบบอากาศยานหรือแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานมีดังต่อไปนี้

(๑) ใบรับรองแบบมาตรฐาน ออกให้สำหรับแบบอากาศยานหรือแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่เป็นไปตามมาตรฐานที่ผู้อำนวยการกำหนดตามมาตรา ๓๔

(๒) ใบรับรองแบบเฉพาะ ออกให้สำหรับแบบอากาศยาน เพื่อใช้งานที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะ เช่น การทำฝนเทียม การโปรยยาปราบศัตรูพืช หรือการทำแผนที่ภาพถ่ายทางอากาศตามมาตรฐานที่ผู้อำนวยการกำหนดตามมาตรา ๓๔

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔๑ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๓๘ ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบรับรองแบบอากาศยานหรือแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ให้ยื่นคำขอต่อผู้อำนวยการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

ในการขอใบรับรองแบบ ผู้ขอจะต้องระบุมาตรฐานอากาศยานที่นำมาใช้ในการออกแบบอากาศยานหรือแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่ขอใบรับรองแบบ พร้อมทั้งแผนและระยะเวลาการสร้างอากาศยานต้นแบบหรือต้นแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานตามที่ขอใบรับรองแบบนั้นด้วย

เมื่อผู้อำนวยการได้รับคำขอ ให้ผู้อำนวยการตรวจสอบเอกสารหลักฐานของผู้ขอและประเมินความเป็นไปได้ของแบบที่เสนอ วิธีดำเนินการ และความพร้อมในการสร้างอากาศยานต้นแบบหรือต้นแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ตลอดจนฐานะทางการเงิน บุคลากร สถานที่ และเครื่องมือที่จะใช้ในการสร้าง หากผู้อำนวยการเห็นว่ามีความเป็นไปได้ ให้ผู้อำนวยการออกหนังสืออนุญาตให้ผู้ขอดำเนินการสร้างอากาศยานต้นแบบหรือต้นแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานดังกล่าวได้ โดยกำหนดระยะเวลาการสร้างให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันออกหนังสืออนุญาต

ในกรณีที่ผู้ขอไม่สามารถสร้างให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคสาม ผู้ขออาจขอขยายระยะเวลาการสร้างต่อผู้อำนวยการได้อีกหนึ่งครั้ง และผู้อำนวยการอาจอนุญาตให้ขยายระยะเวลาดังกล่าวได้ไม่เกินสองปี

ในกรณีที่ผู้ขอไม่สามารถสร้างอากาศยานต้นแบบหรือต้นแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้หนังสืออนุญาตเป็นอันสิ้นสุด

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

^{๑๒๓} มาตรา ๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๓๙^{๑๒๔} ในกรณีที่มีผู้ขอใบรับรองแบบตามมาตรา ๓๘ และผู้อำนวยการเห็นว่ามาตรฐานที่กำหนดในข้อกำหนดตามมาตรา ๓๔ ไม่ครอบคลุมถึง หรือไม่อาจใช้กับแบบของผู้ขอ เพราะเหตุที่มีวิวัฒนาการหรือลักษณะแผนแบบแตกต่างไปจากอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่มีใช้อยู่ในขณะนั้น ให้ผู้อำนวยการมีหนังสืออนุญาตตามมาตรา ๓๘ วรรคสาม ไปพลางก่อนเป็นการชั่วคราว พร้อมทั้งกำหนดเงื่อนไขพิเศษเกี่ยวกับมาตรฐานของอากาศยานหรือของส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่มีวิวัฒนาการหรือที่มีการออกแบบนั้นได้ตามที่เห็นสมควร

เงื่อนไขพิเศษที่ผู้อำนวยการกำหนดตามวรรคหนึ่ง ต้องมีระดับความปลอดภัยไม่น้อยกว่าระดับมาตรฐานตามมาตรา ๓๔

มาตรา ๔๐^{๑๒๕} ภายใต้บังคับมาตรา ๔๑/๑ เมื่อผู้ขอใบรับรองแบบได้รับหนังสืออนุญาตจากผู้อำนวยการตามมาตรา ๓๘ วรรคสาม แล้ว ผู้ขอมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ดำเนินการสร้างอากาศยานต้นแบบหรือต้นแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานให้เป็นไปตามมาตรฐานที่ระบุในคำขอใบรับรองแบบ
 - (๒) บันทึกรายละเอียดและรายงานการสร้างอากาศยานต้นแบบหรือต้นแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด
 - (๓) ยินยอมให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบการสร้างอากาศยานต้นแบบหรือต้นแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน
 - (๔) หน้าที่อื่นตามที่ผู้อำนวยการกำหนด
- ในกรณีที่ผู้ขอใบรับรองแบบตามวรรคหนึ่งไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ตาม (๒) (๓) หรือ (๔) และผู้อำนวยการได้เตือนให้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวแล้วยังฝ่าฝืน ให้ผู้อำนวยการเพิกถอนหนังสืออนุญาตนั้น

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑^{๑๒๖} ในระหว่างการสร้างอากาศยานต้นแบบหรือต้นแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน หากผู้อำนวยการได้ออกข้อกำหนดมาตรฐานใหม่ที่แตกต่างกันจากมาตรฐานที่ระบุในคำขอใบรับรองแบบตามมาตรา ๔๐ (๑) ซึ่งสามารถใช้กับแบบอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่กำลังดำเนินการสร้างได้ และผู้ขอใบรับรองแบบประสงค์ที่จะใช้มาตรฐานใหม่ดังกล่าวให้ผู้ขอแจ้งการเปลี่ยนมาตรฐานต่อผู้อำนวยการ ทั้งนี้ ผู้อำนวยการอาจกำหนดให้ผู้ขอใช้มาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้องเป็นการเพิ่มเติมด้วยก็ได้ หรือมิฉะนั้นผู้ขอต้องใช้มาตรฐานเดิม

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔๑ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข

^{๑๒๔} มาตรา ๓๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๑๒๕} มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๒๖} มาตรา ๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๑^{๑๒๗} ในระหว่างการสร้างอากาศยานต้นแบบหรือต้นแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน หากมีข้อกำหนดของผู้อำนวยการกำหนดมาตรฐานขึ้นใหม่ให้มีผลใช้บังคับย้อนหลังเพื่อความปลอดภัย อันเป็นการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานที่ระบุไว้ในคำขอใบรับรองแบบให้ผู้ขอใบรับรองแบบปรับปรุงแบบโดยใช้มาตรฐานที่กำหนดขึ้นใหม่ในการสร้างอากาศยานต้นแบบหรือต้นแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานดังกล่าว

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔๑ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๒^{๑๒๘} เมื่อผู้ขอใบรับรองแบบได้ดำเนินการสร้างอากาศยานต้นแบบหรือต้นแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานแล้ว ให้ผู้อำนวยการจัดให้มีหรือสั่งให้ผู้ขอทำการทดสอบโดยการบินทดลองหรือการทดสอบอย่างอื่น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการในข้อกำหนดของผู้อำนวยการ ในการนี้ ผู้อำนวยการอาจกำหนดให้มีการรับฟังความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้เกี่ยวข้องด้วยก็ได้

เมื่อได้ทำการทดสอบตามวรรคหนึ่งแล้ว หากผู้อำนวยการเห็นว่าอากาศยานต้นแบบหรือต้นแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานนั้น เป็นไปตามมาตรฐานอากาศยานและมีสภาพที่สามารถนำไปใช้งานได้อย่างปลอดภัย ให้ผู้อำนวยการออกใบรับรองแบบอากาศยานหรือใบรับรองแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานตามประเภทที่กำหนดในมาตรา ๓๗ โดยผู้อำนวยการอาจกำหนดข้อจำกัดความสมควรเดินอากาศหรือข้อจำกัดอื่นในการใช้อากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานนั้นได้

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๑ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๓^{๑๒๙} ใบรับรองแบบตามมาตรา ๓๗ ให้เป็นไปตามแบบที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด โดยให้ระบุมাত্রฐานต่าง ๆ ที่ใช้ในการออกใบรับรองแบบไว้ในใบรับรองแบบด้วย และในใบรับรองแบบต้องประกอบด้วยเอกสารดังต่อไปนี้

(๑) แบบที่ออก

(ก) ภาพร่างและข้อกำหนดรายละเอียด รวมทั้งบัญชีของภาพร่างและข้อกำหนดรายละเอียดที่จำเป็นในการใช้กำหนดรูปลักษณะและลักษณะแผนแบบของอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ที่แสดงให้เห็นว่าเป็นไปตามมาตรฐานที่ใช้กับแบบดังกล่าว โดยให้ระบุมাত্রฐานเฉพาะที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ และมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ผู้อำนวยการประกาศให้ใช้กับอากาศยานได้ (ถ้ามี) ไว้ด้วย

(ข) ข้อมูลเกี่ยวกับมิติ วัสดุ และกระบวนการที่จำเป็นในการใช้กำหนดความแข็งแรงทางโครงสร้างของอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน

^{๑๒๗} มาตรา ๔๑/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๒๘} มาตรา ๔๑/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๒๙} มาตรา ๔๑/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

(ค) ข้อจำกัดความสมควรเดินอากาศที่กำหนดเพื่อการคงความต่อเนื่องของ
ความสมควรเดินอากาศสำหรับอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน

(๒) ข้อจำกัดการใช้งานของอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน และ

(๓) ข้อจำกัดหรือเงื่อนไขอื่นที่เกี่ยวข้องกับแบบอากาศยานหรือแบบส่วนประกอบ
สำคัญของอากาศยาน

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔๑ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข
เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๔^(๓๐) ในกรณีที่อากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานได้อุบัติระหว่างการทดสอบ โดยได้บินทดลองตามมาตรา ๔๑/๒ แล้ว ก่อนได้รับใบรับรองแบบ หากผู้ขอใบรับรองแบบประสงค์จะใช้อากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานนั้น เพื่อฝึกอบรมผู้ประจำหน้าที่หรือเพื่อแสดงสมรรถนะเพื่อประโยชน์ทางการค้า หรือเพื่อวัตถุประสงค์อย่างอื่นตามที่กำหนดในข้อบังคับ ให้ยื่นคำขอใบรับรองแบบเป็นการชั่วคราวต่อผู้อำนวยการ หากผู้อำนวยการเห็นว่าอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานดังกล่าวสามารถนำไปใช้งานได้อย่างปลอดภัยตามหลักเกณฑ์ในข้อกำหนด ให้ผู้อำนวยการออกใบรับรองแบบเป็นการชั่วคราว โดยผู้อำนวยการอาจกำหนดข้อจำกัดความสมควรเดินอากาศหรือข้อจำกัดอื่นในการใช้อากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานนั้นตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน
ข้อกำหนด

มาตรา ๔๑/๕^(๓๑) ผู้ทรงสิทธิในใบรับรองแบบอากาศยานหรือแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่ประสงค์จะทำการแก้ไขตัดแปลงแบบที่ได้รับการรับรองแล้ว ให้ยื่นคำขอต่อผู้อำนวยการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

ในการพิจารณาคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นการแก้ไขตัดแปลงที่ไม่ใช่สาระสำคัญ ให้ผู้อำนวยการตรวจสอบตามหลักเกณฑ์ในข้อกำหนดของผู้อำนวยการ หากผู้อำนวยการไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ ให้ผู้อำนวยการตรวจสอบตามวิธีการที่เห็นสมควร และถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่าเป็นไปตามมาตรฐานอากาศยาน และมีสภาพที่สามารถนำไปใช้งานได้อย่างปลอดภัย ให้ผู้อำนวยการออกหนังสือให้ความเห็นชอบแก่ผู้ขอโดยให้แนบแบบที่แก้ไขตัดแปลงไว้กับหนังสือดังกล่าวด้วย

(๒) ในกรณีที่เป็นการแก้ไขตัดแปลงในสาระสำคัญ ให้ผู้อำนวยการตรวจสอบโดยให้นำความในมาตรา ๓๘ วรรคสาม และมาตรา ๔๑/๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม หากผู้อำนวยการเห็นว่า

(ก) การแก้ไขตัดแปลงนั้นไม่ถึงขนาดต้องออกใบรับรองแบบฉบับใหม่ ให้ผู้อำนวยการตรวจสอบตามหลักเกณฑ์ในข้อกำหนดของผู้อำนวยการ หากผู้อำนวยการไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ ให้ผู้อำนวยการตรวจสอบตามวิธีการที่เห็นสมควร และถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่าเป็นไปตามมาตรฐานอากาศยาน และมีสภาพที่สามารถนำไปใช้งานได้อย่างปลอดภัย ให้ผู้อำนวยการ

^(๓๐) มาตรา ๔๑/๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘

^(๓๑) มาตรา ๔๑/๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

รับรองโดยการแก้ไขเพิ่มเติมในใบรับรองแบบฉบับเดิม เว้นแต่ผู้ขอประสงค์จะให้ออกเป็นใบรับรองแบบส่วนเพิ่มเติม ให้ผู้อำนวยการออกใบรับรองแบบส่วนเพิ่มเติมแก่ผู้ขอได้

(ข) การแก้ไขตัดแปลงนั้นจำเป็นต้องตรวจสอบเพื่อออกใบรับรองแบบฉบับใหม่ ให้ผู้อำนวยการแจ้งผู้ขอเพื่อยืนยันคำขอใบรับรองแบบตามมาตรา ๓๘

การรับรองการแก้ไขตัดแปลงตามมาตรา ๓๘ ไม่มีผลเป็นการยกเลิกใบรับรองแบบฉบับเดิม เว้นแต่ผู้อำนวยการจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

การรับรองตามวรรคสอง (๑) หรือ (๒) (ก) ผู้ขออาจขอให้รับรองเป็นการเฉพาะลำหรือเป็นการทั่วไปเฉพาะแบบก็ได้

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๑ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๖^{๓๒} ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยสิทธิและกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตร เจ้าของหรือผู้ครอบครองอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน หรือผู้อื่นซึ่งมิใช่ผู้ทรงสิทธิในใบรับรองแบบ ประสงค์จะทำการแก้ไขตัดแปลงอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานให้แตกต่างไปจากแบบที่ได้รับการรับรองในสาระสำคัญ อาจยื่นคำขอรับใบรับรองแบบส่วนเพิ่มเติมสำหรับสิ่งที่ผู้นั้นได้แก้ไขตัดแปลงเพิ่มเติมต่อผู้อำนวยการได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

เมื่อผู้อำนวยการได้รับคำขอตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ตรวจสอบการแก้ไขตัดแปลงนั้นตามหลักเกณฑ์ในข้อกำหนดของผู้อำนวยการ หากผู้อำนวยการไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ ให้ผู้อำนวยการตรวจสอบตามวิธีการที่เห็นสมควร และถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่าเป็นไปตามมาตรฐานอากาศยานและมีสภาพที่สามารถนำไปใช้งานได้อย่างปลอดภัย ให้ผู้อำนวยการออกใบรับรองแบบส่วนเพิ่มเติมแก่ผู้ขอ แต่ถ้าผู้อำนวยการเห็นว่าเป็นการแก้ไขตัดแปลงที่ไม่ใช่สาระสำคัญ ให้ถือว่าผู้ขอยื่นคำขอตัดแปลงอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานตามมาตรา ๔๑/๗

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๑ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๗^{๓๓} เจ้าของหรือผู้ครอบครองอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานประสงค์จะทำการแก้ไขตัดแปลงอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานของตนให้แตกต่างไปจากแบบที่ได้รับการรับรองที่ไม่ใช่สาระสำคัญ อาจยื่นคำขอต่อผู้อำนวยการได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

เมื่อผู้อำนวยการได้รับคำขอตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ตรวจสอบการแก้ไขตัดแปลงนั้นตามหลักเกณฑ์ในข้อกำหนดของผู้อำนวยการ หากผู้อำนวยการไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ ให้

^{๓๒} มาตรา ๔๑/๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๓} มาตรา ๔๑/๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

ผู้อำนวยการตรวจสอบตามวิธีการที่เห็นสมควร และถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่าเป็นไปตามมาตรฐานอากาศยาน และมีสภาพที่สามารถนำไปใช้งานได้อย่างปลอดภัย ให้ผู้อำนวยการออกหนังสือให้ความเห็นชอบแก่ผู้ขอโดยให้แนบแบบที่แก้ไขตัดแปลงไว้กับหนังสือดังกล่าวด้วย แต่ถ้าผู้อำนวยการเห็นว่าเป็นการแก้ไขตัดแปลงในสาระสำคัญ ให้ผู้อำนวยการยกคำขอและแจ้งผู้ขอเพื่อยื่นคำขอใบรับรองแบบส่วนเพิ่มเติมตามมาตรา ๔๑/๖

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๑ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๘^{๓๓๔} การแก้ไขตัดแปลงแบบดังต่อไปนี้ กรณีใดจะเป็นการแก้ไขตัดแปลงในสาระสำคัญหรือไม่ใช่สาระสำคัญ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ในข้อกำหนดของผู้อำนวยการ

(๑) แบบอากาศยานหรือแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่ได้รับใบรับรองแบบแล้วตามมาตรา ๔๑/๕ มาตรา ๔๑/๖ และมาตรา ๔๑/๗

(๒) แบบชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ ที่ได้รับการรับรองตามใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพตามมาตรา ๔๑/๔๒ หรือ

(๓) แบบบริภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองตามใบอนุญาตผลิตบริภัณฑ์ตามมาตรา ๔๑/๕๒

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔๑ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๙^{๓๓๕} ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจสั่งผู้ได้รับใบรับรองแบบ ทำการแก้ไขแบบอากาศยานหรือแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน เมื่อปรากฏว่า

(๑) อากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานมีความปลอดภัยไม่เพียงพอ อันเนื่องมาจากแบบที่ได้รับการรับรอง

(๒) อากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานจะมีความปลอดภัยยิ่งขึ้น ถ้ามีการแก้ไขแบบที่ได้รับการรับรองแล้ว

(๓) มีความจำเป็นต้องแก้ไขแบบเพื่อให้ความปลอดภัยยิ่งขึ้น หลังจากที่ได้ทำการตรวจหรือแก้ไขอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานตามคำสั่งความสมควรเดินอากาศของผู้อำนวยการตามมาตรา ๔๑/๘๒ แล้ว

ในการออกคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้อำนวยการกำหนดระยะเวลาที่จะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จไว้ด้วยแต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี และเพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยผู้อำนวยการอาจกำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดการใช้งานของอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่สร้างตามแบบเดิมได้ตามที่เห็นสมควร

เมื่อผู้ได้รับใบรับรองแบบได้ทำการแก้ไขแบบอากาศยานหรือแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานแล้ว ให้ยื่นคำขอต่อผู้อำนวยการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนดและให้นำความในมาตรา ๔๑/๕ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

^{๓๓๔} มาตรา ๔๑/๘ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๓๕} มาตรา ๔๑/๙ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๑๐^{๓๓๖} ผู้ได้รับใบรับรองแบบไม่แก้ไขแบบภายในระยะเวลาที่ผู้อำนวยการกำหนดตามมาตรา ๔๑/๙ ให้ผู้อำนวยการสั่งเพิกถอนใบรับรองแบบนั้น

เมื่อใบรับรองแบบอากาศยานหรือแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานถูกเพิกถอนแล้วให้ใบสำคัญสมควรเดินอากาศของอากาศยานแบบนั้นหรือของอากาศยานแบบที่ติดตั้งส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานแบบนั้น เป็นอันสิ้นผลตามมาตรา ๔๑/๗๐ (๒)

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๑๑^{๓๓๗} ในกรณีที่ผู้อำนวยการมีคำสั่งกำหนดข้อจำกัดความสมควรเดินอากาศหรือข้อจำกัดอื่นตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคสอง หรือมาตรา ๔๑/๔ วรรคหนึ่ง หรือมีคำสั่งกำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดการใช้งานตามมาตรา ๔๑/๙ วรรคสอง หรือมีคำสั่งเพิกถอนใบรับรองแบบตามมาตรา ๔๑/๑๐ วรรคหนึ่ง ให้ผู้อำนวยการประกาศคำสั่งดังกล่าวให้ทราบทั่วกัน

เมื่อได้ทราบคำสั่งของผู้อำนวยการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ได้รับใบรับรองแบบแจ้งให้ผู้จดทะเบียนอากาศยาน ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ผู้ผลิตอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานและผู้เกี่ยวข้องกับอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานนั้นทราบโดยทันที

มาตรา ๔๑/๑๒^{๓๓๘} ใบรับรองแบบและใบรับรองแบบส่วนเพิ่มเติมที่ออกตามความในหมวดนี้อาจโอนให้แก่กันได้ เว้นแต่ใบรับรองแบบเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๔๑/๔ หรือหนังสือรับรองใบรับรองแบบที่ออกโดยรัฐต่างประเทศตามมาตรา ๔๑/๑๓ และมาตรา ๔๑/๑๔ จะโอนให้แก่กันได้

การโอนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๑๓^{๓๓๙} ผู้ได้รับใบรับรองแบบอากาศยาน ใบรับรองแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน หรือใบรับรองแบบส่วนเพิ่มเติม ที่ออกโดยรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาหรือประเทศที่ได้ทำความตกลงกับประเทศไทย หากประสงค์จะขอให้ผู้อำนวยการรับรองแบบตามใบรับรองแบบดังกล่าวเพื่อทำการผลิตในประเทศไทย ให้ยื่นคำขอต่อผู้อำนวยการ หากผู้อำนวยการเห็นว่าอากาศ

^{๓๓๖} มาตรา ๔๑/๑๐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๓๗} มาตรา ๔๑/๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๓๓๘} มาตรา ๔๑/๑๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๓๙} มาตรา ๔๑/๑๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

ยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานตามใบรับรองแบบของประเทศนั้น มีมาตรฐานไม่ต่ำกว่ามาตรฐานอากาศยานตามมาตรา ๓๔ ให้ผู้อำนวยการออกหนังสือรับรองว่าใบรับรองแบบดังกล่าวใช้ได้เช่นเดียวกับใบรับรองแบบตามส่วนนี้

การขอใบรับรอง และการรับรองใบรับรองแบบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๑๔^{๓๔๐} ผู้ได้รับใบรับรองแบบอากาศยานหรือใบรับรองแบบส่วนเพิ่มเติมที่ออกโดยรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาหรือประเทศที่ได้ทำความตกลงกับประเทศไทย หรือผู้จดทะเบียนอากาศยานตามใบรับรองแบบดังกล่าว หากประสงค์จะขอให้ผู้อำนวยการรับรองแบบตามใบรับรองแบบดังกล่าว เพื่อขอใบสำคัญสมควรเดินอากาศสำหรับอากาศยานที่จดทะเบียนอากาศยานในประเทศไทย ให้ยื่นคำขอต่อผู้อำนวยการ หากผู้อำนวยการเห็นว่าอากาศยานตามใบรับรองแบบของประเทศนั้น มีมาตรฐานไม่ต่ำกว่ามาตรฐานอากาศยานตามมาตรา ๓๔ ให้ผู้อำนวยการออกหนังสือรับรองว่าใบรับรองแบบดังกล่าวใช้ได้เช่นเดียวกับใบรับรองแบบตามส่วนนี้

การขอใบรับรอง และการรับรองใบรับรองแบบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๑๕^{๓๔๑} แบบชิ้นส่วนรับรองคุณภาพต้องได้มาตรฐานไม่ต่ำกว่ามาตรฐานความสมควรเดินอากาศของอากาศยานหรือของส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่ผู้อำนวยการกำหนดตามมาตรา ๓๔ (๑)

แบบที่ใช้ในการผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพอาจเหมือนกับแบบชิ้นส่วนของผู้อื่นที่ได้รับการรับรองได้ ทั้งนี้ เมื่อไม่เป็นการละเมิดสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์และกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตร

แบบของชิ้นส่วนรับรองคุณภาพที่ขออนุญาตผลิตตามมาตรา ๔๑/๓๗ ต้องได้รับการรับรองจากผู้อำนวยการพร้อมกับการออกใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔๑ และมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๓๔๐} มาตรา ๔๑/๑๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๔๑} มาตรา ๔๑/๑๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๔๑/๑๖^{๑๒} แบบบริภัณฑ์ต้องได้มาตรฐานไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางเทคนิคที่
 ผู้อำนวยกา^{๑๓}กำหนดตามมาตรา ๓๔ (๑)
 แบบของบริภัณฑ์ที่ขออนุญาตผลิตตามมาตรา ๔๑/๔๗ ต้องได้รับการรับรองจาก
 ผู้อำนวยกา^{๑๔}พร้อมกับการออกใบอนุญาตผลิตบริภัณฑ์
 [คำว่า “ผู้อำนวยกา^{๑๕}” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔๑ และมาตรา ๓๙ แห่งพระราช
 กำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

ส่วนที่ ๓

การรับรองการผลิต^{๑๖}

มาตรา ๔๑/๑๗^{๑๗} ในส่วนนี้ “การผลิต” หมายความว่า การผลิตผลิตภัณฑ์เพื่อการ
 พาณิชย^{๑๘} เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น
 ความในมาตรานี้ ไม่ใช้บังคับแก่การผลิตของหน่วยซ่อมที่ได้รับใบอนุญาตตามความ
 ในหมวดนี้

มาตรา ๔๑/๑๘^{๑๙} เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ตามความใน
 ส่วนนี้ ให้ผู้อำนวยกา^{๒๐}มีอำนาจออกข้อบังคับกำหนดในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) วิธีการผลิตเพื่อให้เป็นไปตามแบบและมาตรฐานตามที่กำหนด
- (๒) วิธีการทำลายหรือการทำอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อไม่ให้เครื่องหมายและรหัส
 ปรากฏอยู่บนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตไม่เป็นไปตามแบบหรือมาตรฐาน
- (๓) ลักษณะ ประเภท หรือชนิดของเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิต รวมทั้ง
 วัตถุดิบหรือสิ่งที่จะนำมาใช้ในการผลิต
- (๔) การจัดให้มีคู่มือการทำงานเกี่ยวกับการผลิต
- (๕) การจัดให้มีบันทึกข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการผลิต ตลอดจนการเก็บรักษาบันทึก
 ดังกล่าวไว้ในสถานที่ผลิต เพื่อประโยชน์ในการควบคุมหรือตรวจสอบ
- (๖) การรายงานข้อมูลเกี่ยวกับการผลิตตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่กำหนด
- (๗) การควบคุมคุณภาพการผลิต
- (๘) เรื่องอื่นที่เกี่ยวกับการควบคุมการผลิต

[คำว่า “ข้อบังคับ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๔ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม
 พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยกา^{๒๑}” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๗ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข
 เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

^{๑๒} มาตรา ๔๑/๑๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๓} ส่วนที่ ๓ การรับรองการผลิต มาตรา ๔๑/๑๗ ถึงมาตรา ๔๑/๖๐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติ
 การเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๔} มาตรา ๔๑/๑๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๕} มาตรา ๔๑/๑๘ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๔๑/๑๙^{๑๔๖} ในกรณีที่การออกใบอนุญาตตามบทบัญญัติในส่วนนี้ กำหนดให้ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องเป็นนิติบุคคล และต้องมีทุนจดทะเบียนขั้นต่ำตามที่รัฐมนตรีกำหนด หากทุนจดทะเบียนดังกล่าวมีจำนวนเกินกว่าห้าร้อยล้านบาท รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการการบินพลเรือนมีอำนาจประกาศกำหนดให้มีการขออนุญาตเบื้องต้นต่อผู้อำนวยการ ก่อนการดำเนินการจัดตั้งนิติบุคคลสำหรับกิจการนั้นได้

คุณสมบัติของผู้ขออนุญาต หลักเกณฑ์และวิธีการในการยื่นขออนุญาตเบื้องต้น และการอนุญาตเบื้องต้นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการอนุญาตเบื้องต้นตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขและ ระยะเวลาให้ผู้ขออนุญาตเบื้องต้นดำเนินการเพื่อให้คุณสมบัติครบถ้วนได้ แต่ต้องไม่เกินหกเดือน และในกรณีที่มิเหตุอันสมควรที่ผู้ขออนุญาตไม่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาดังกล่าว ผู้ขอ อนุญาตอาจขอขยายระยะเวลาต่อผู้อำนวยการได้อีกหนึ่งครั้ง และผู้อำนวยการอาจอนุญาตให้ขยาย ระยะเวลาได้แต่ต้องไม่เกินสามเดือน

ทุนจดทะเบียนจำนวนเกินกว่าห้าร้อยล้านบาทขึ้นไปตามวรรคหนึ่ง อาจกำหนดให้ มากกว่านั้นได้ตามจำนวนและเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑. การผลิตอากาศยานและส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน^{๑๔๗}

มาตรา ๔๑/๒๐^{๑๔๘} การผลิตอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่มี ใบรับรองแบบต้องผลิตตามแบบที่ได้รับการรับรอง

การผลิตอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่ไม่ต้องมีใบรับรองแบบ ตามมาตรา ๓๖ วรรคสาม ต้องผลิตให้มีความปลอดภัยในการใช้งานตามหลักเกณฑ์และวิธีการใน ข้อกำหนดของผู้อำนวยการ

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๒๑^{๑๔๙} ห้ามมิให้ผู้ใดผลิตอากาศยาน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตผลิตอากาศ ยานจากผู้อำนวยการ

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข

^{๑๔๖} มาตรา ๔๑/๑๙ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๔๗} ๑. การผลิตอากาศยานและส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๔๘} มาตรา ๔๑/๒๐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๔๙} มาตรา ๔๑/๒๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา [คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข

เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๔๑/๒๒^{๕๐} ภายใต้บังคับมาตรา ๔๑/๓๐ ผู้ขอรับใบอนุญาตผลิตอากาศยาน ต้องมีคุณสมบัติและลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) เป็นนิติบุคคลตามมาตรา ๔๑/๒๓

(๒)^{๕๑} มีเงินทุนเพียงพอแก่การผลิตอากาศยาน ตามจำนวนที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๓)^{๕๒} มีบุคลากรที่มีความรู้และความชำนาญเพียงพอในการผลิตอากาศยานตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

(๔) ลักษณะอื่นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา [คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๔๑/๒๓^{๕๓} ผู้ขอรับใบอนุญาตผลิตอากาศยานต้องเป็นนิติบุคคลประเภท บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทย และมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในราชอาณาจักร โดย

(๑) มีทุนจดทะเบียนตามจำนวนที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการบินพลเรือน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๒) มีทุนจดทะเบียนซึ่งเป็นของผู้มีสัญชาติไทยตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๔๑/๒๔

(๓) มีวัตถุประสงค์เพื่อการผลิตอากาศยาน หากมีวัตถุประสงค์เพื่อกิจการอื่นด้วย ต้องเป็นวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตอากาศยานตามที่ผู้อำนวยการเห็นชอบ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๔) อำนาจการบริหารกิจการอยู่ภายใต้การควบคุมของบุคคลผู้มีสัญชาติไทยตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๔๑/๒๕

(๕) กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจจัดการไม่มีลักษณะต้องห้ามตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๔๑/๒๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๖) ต้องได้รับหรือมีสิทธิในใบรับรองแบบอากาศยาน หรือมีสิทธิในแบบอากาศยานที่ไม่ต้องมีใบรับรองแบบตามมาตรา ๓๖ วรรคสาม ที่ประสงค์จะทำการผลิต

(๗) ไม่อยู่ในระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาตผลิตตามหมวดนี้ หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตผลิตตามหมวดนี้มายังไม่ครบสามปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตผลิต

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๘) ลักษณะอื่นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ^{๕๐} มาตรา ๔๑/๒๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๕๑} มาตรา ๔๑/๒๒ (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ^{๕๒} มาตรา ๔๑/๒๒ (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ^{๕๓} มาตรา ๔๑/๒๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

ในกรณีที่เป็นการผลิตอากาศยานที่ไม่ต้องมีใบรับรองแบบตามมาตรา ๓๖ วรรคสาม ผู้ขออาจเป็นนิติบุคคลประเภทอื่นนอกจากที่กำหนดในวรรคหนึ่งก็ได้

มาตรา ๔๑/๒๔^{๕๔} ทุนของผู้ขอรับใบอนุญาตผลิตอากาศยาน ต้องเป็นของบุคคลผู้มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบเอ็ดของทุนทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นบุคคลแต่ละประเภทโดยลำพังหรือหลายประเภทรวมกัน ดังต่อไปนี้

- (๑) บุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทย
 - (๒) กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานของรัฐ
 - (๓) บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งทุนไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบเอ็ดของทุนทั้งหมดเป็นของบุคคลซึ่งมีสัญชาติไทย ทั้งนี้ หุ้นชนิออกให้แก่ผู้ถือ ให้นับเป็นทุนของบุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติไทย
 - (๔) ห้างหุ้นส่วนจำกัด ซึ่งผู้เป็นหุ้นส่วนจำพวกไม่จำกัดความรับผิดชอบมีสัญชาติไทยและทุนของห้างหุ้นส่วนนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบเอ็ดเป็นของบุคคลซึ่งมีสัญชาติไทย
 - (๕) ห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียน ซึ่งผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหมดมีสัญชาติไทย
 - (๖) นิติบุคคลอื่น ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- นิติบุคคลตามวรรคหนึ่ง (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ต้องจดทะเบียนตามกฎหมายไทยและมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในราชอาณาจักร และในกรณีที่นิติบุคคลดังกล่าวมีนิติบุคคลเป็นผู้ถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วน นิติบุคคลที่เป็นผู้ถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนนั้น จะต้องมีทุนเป็นของบุคคลผู้มีสัญชาติไทยตามมาตรานี้ด้วย

มาตรา ๔๑/๒๕^{๕๕} อำนาจการบริหารกิจการของผู้ขอรับใบอนุญาตผลิตอากาศยาน ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของบุคคลผู้มีสัญชาติไทย

ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าอำนาจการบริหารกิจการ ไม่อยู่ภายใต้การควบคุมของบุคคลผู้มีสัญชาติไทย

- (๑) มีกรรมการที่ไม่มีสัญชาติไทยตั้งแต่กึ่งหนึ่งขึ้นไป
- (๒) ผู้จัดการหรือผู้มีอำนาจจัดการไม่มีสัญชาติไทย หรือ
- (๓) มีการบริหารที่อยู่ภายใต้การครอบงำของผู้ไม่มีสัญชาติไทยตามลักษณะและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นว่าการผลิตอากาศยานของผู้ขอรับใบอนุญาตต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูงจากต่างประเทศ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของผู้อำนวยการมีอำนาจยกเว้นคุณสมบัติตามมาตรานี้ให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตนั้นได้ แต่ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันได้รับใบอนุญาตผลิตอากาศยานแบบนั้น

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔๑ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๕๔} มาตรา ๔๑/๒๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๕๕} มาตรา ๔๑/๒๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๔๑/๒๖^{๑๕๖} กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจจัดการของผู้ขอรับใบอนุญาตผลิตอากาศยาน ต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๒) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๓) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๔) เคยเป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจจัดการของผู้ขอรับใบอนุญาตผลิตอากาศยานซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตผลิตอากาศยานอันเป็นผลมาจากการบริหารกิจการของผู้นั้น
- (๕) เคยถูกลงโทษทางวินัยให้พ้นจากตำแหน่งในส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ เนื่องจากทุจริตต่อหน้าที่
- (๖) เคยถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
- (๗) เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการหรือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพอันเนื่องมาจากการทำความผิดที่กระทบต่อความไว้วางใจของประชาชนตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๘) เคยเป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจจัดการของนิติบุคคลที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการอันเนื่องมาจากการทำความผิดที่กระทบต่อความไว้วางใจของประชาชนตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๙) ลักษณะต้องห้ามอย่างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๑/๒๗^{๑๕๗} ก่อนออกใบอนุญาตผลิตอากาศยาน ให้ผู้อำนวยการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอแบบอากาศยานที่ขออนุญาตผลิต ตลอดจนสถานที่และวิธีการผลิตของผู้ขอ

ผู้อำนวยการจะออกใบอนุญาตผลิตอากาศยานให้แก่ผู้ขอได้ เมื่อปรากฏว่า

- (๑) ผู้ขอมีคุณสมบัติและลักษณะตามมาตรา ๔๑/๒๖
 - (๒) ผู้ขอมีขีดความสามารถที่จะผลิตอากาศยานได้ถูกต้องตามใบรับรองแบบหรือตามแบบที่ได้รับอนุญาตให้ผลิตในกรณีที่เป็นการผลิตอากาศยานที่ไม่ต้องมีใบรับรองแบบตามมาตรา ๓๖ วรรคสาม และ
 - (๓) ผู้ขอได้จัดให้มีการควบคุมคุณภาพการผลิตตามมาตรา ๔๑/๑๘ (๗)
- ในการออกใบอนุญาตผลิตอากาศยาน ผู้อำนวยการอาจกำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการผลิตได้ตามที่เห็นสมควร
- ใบอนุญาตผลิตอากาศยานให้เป็นไปตามแบบที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด
- [คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๒๘^{๑๕๘} ใบอนุญาตผลิตอากาศยานให้มีอายุคราวละไม่เกินสามสิบปี ทั้งนี้ การกำหนดอายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อบังคับ

^{๑๕๖} มาตรา ๔๑/๒๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๕๗} มาตรา ๔๑/๒๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๕๘} มาตรา ๔๑/๒๘ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

[คำว่า “ข้อบังคับ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๔ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๒๙^{๑๕๕} การขอต่ออายุใบอนุญาตผลิตอากาศยาน ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอต่อผู้อำนวยการก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุอย่างน้อยหกสิบวัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

เมื่อผู้อำนวยการได้ตรวจสอบคุณสมบัติและขีดความสามารถของผู้ขอแล้ว หากปรากฏว่าผู้ขอจะมีคุณสมบัติและมีขีดความสามารถในการผลิตได้ตามใบอนุญาต ให้ผู้อำนวยการต่ออายุใบอนุญาต ทั้งนี้ ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๑/๒๘

เมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการผลิตอากาศยานนั้นต่อไปได้ จนกว่าผู้อำนวยการจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๓๐^{๑๖๐} ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตผลิตอากาศยานเป็นผู้ได้รับใบรับรองแบบ ผู้ขออาจขอให้ผู้อำนวยการออกใบอนุญาตผลิตอากาศยานเป็นการชั่วคราวสำหรับการผลิตตามใบรับรองแบบนั้นได้ และให้ผู้อำนวยการมีอำนาจออกใบอนุญาตผลิตอากาศยานเป็นการชั่วคราวได้เป็นระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต แต่ไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ผู้ขอได้รับใบรับรองแบบ โดยให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๔๑/๑๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การควบคุมการผลิตตามใบอนุญาตผลิตอากาศยานเป็นการชั่วคราวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

ในกรณีที่พ้นระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง แต่ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตอากาศยานเป็นการชั่วคราวยังไม่มีคุณสมบัติเพียงพอที่จะได้รับใบอนุญาตผลิตอากาศยาน เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตมีคำขอให้ผู้อำนวยการมีอำนาจขยายระยะเวลาได้อีกหนึ่งครั้ง แต่ทั้งนี้ ไม่เกินหนึ่งปี

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๓๑^{๑๖๑} ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตอากาศยานตามมาตรา ๔๑/๒๑ และมาตรา ๔๑/๓๐ ย่อมมีสิทธิผลิตลำตัวอากาศยาน และชิ้นส่วนของอากาศยานด้วย ทั้งนี้ ตามแบบวิธีการ เงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่กำหนดในใบอนุญาต

^{๑๕๕} มาตรา ๔๑/๒๙ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๖๐} มาตรา ๔๑/๓๐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๖๑} มาตรา ๔๑/๓๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

ผู้ได้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงวิธีการ เจือนไขหรือข้อจำกัดในการผลิตให้แตกต่างไปจากที่ได้รับอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อผู้อำนวยการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๓๒^{๑๖๒} ห้ามมิให้ผู้ใดผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานจากผู้อำนวยการ

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๓๓^{๑๖๓} ให้นำความในมาตรา ๔๑/๒๒ มาตรา ๔๑/๒๓ มาตรา ๔๑/๒๔ มาตรา ๔๑/๒๕ มาตรา ๔๑/๒๖ และมาตรา ๔๑/๒๗ มาใช้บังคับกับคุณสมบัติและลักษณะของผู้ขอรับใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน การออกใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน และการออกใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานเป็นการชั่วคราว โดยอนุโลม

ใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานให้เป็นไปตามแบบที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๓๔^{๑๖๔} ใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานให้มีอายุคราวละไม่เกินยี่สิบปี ทั้งนี้ การกำหนดอายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อบังคับการต่ออายุใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ให้ต่อไปได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง และให้นำความในมาตรา ๔๑/๒๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

[คำว่า “ข้อบังคับ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๔ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

^{๑๖๒} มาตรา ๔๑/๓๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๖๓} มาตรา ๔๑/๓๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๖๔} มาตรา ๔๑/๓๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๔๑/๓๕^{๑๖๕} ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานตาม
มาตรา ๔๑/๓๒ ย่อมมีสิทธิผลิตชิ้นส่วนของส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานด้วย ทั้งนี้ ตามแบบ
วิธีการ เงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่กำหนดในใบอนุญาต

ผู้ได้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงวิธีการ เงื่อนไขหรือข้อจำกัดในการ
ผลิตให้แตกต่างไปจากที่ได้รับอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อผู้อำนวยการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่
กำหนดในข้อกำหนด

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข
เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข
เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

๒. การผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ^{๑๖๖}

มาตรา ๔๑/๓๖^{๑๖๗} การผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพสำหรับใช้ติดตั้งกับอากาศยาน
หรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่มีใบรับรองแบบ ต้องผลิตตามแบบที่ได้รับการรับรองหรือ
ตามมาตรฐานความสมควรเดินอากาศที่ใช้กับอากาศยานที่จะนำไปติดตั้ง

การผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพสำหรับใช้ติดตั้งกับอากาศยานหรือส่วนประกอบ
สำคัญของอากาศยานที่ไม่ต้องมีใบรับรองแบบตามมาตรา ๓๖ วรรคสาม ต้องผลิตให้มีความปลอดภัย
ในการใช้งานตามหลักเกณฑ์และวิธีการในข้อกำหนดของผู้อำนวยการ

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข
เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๓๗^{๑๖๘} ห้ามมิให้ผู้ใดผลิตชิ้นส่วนเพื่อใช้ทดแทนในอากาศยานหรือ
ส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานซึ่งไม่ใช่บริษัท เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรอง
คุณภาพ

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับแก่

(๑) การผลิตชิ้นส่วนภายใต้ใบอนุญาตผลิตอากาศยานตามมาตรา ๔๑/๒๑ หรือ
ใบอนุญาตผลิตอากาศยานเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๔๑/๓๐

(๒) การผลิตชิ้นส่วนภายใต้ใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานตาม
มาตรา ๔๑/๓๒ หรือใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานเป็นการชั่วคราวตามมาตรา
๔๑/๓๓

^{๑๖๕} มาตรา ๔๑/๓๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๖๖} ๒. การผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑)
พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๖๗} มาตรา ๔๑/๓๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๖๘} มาตรา ๔๑/๓๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๓) การผลิตชิ้นส่วนมาตรฐานซึ่งผู้อำนวยการประกาศกำหนดให้ใช้กับอากาศยานได้
ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง

(๔) การผลิตชิ้นส่วนโดยเจ้าของอากาศยานหรือผู้จดทะเบียนอากาศยานหรือ
ผู้ดำเนินการเดินอากาศ เพื่อใช้ในการบำรุงรักษาอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน
ของตนตามมาตรา ๔๑/๔๔

(๕) การผลิตชิ้นส่วนโดยหน่วยซ่อมเพื่อใช้ในการบำรุงรักษาอากาศยานหรือ
ส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่ตนรับบำรุงรักษาตามมาตรา ๔๑/๑๐๕

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข
เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๕]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔๑ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข
เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๕]

มาตรา ๔๑/๓๘^{๑๖๔} ผู้ขอรับใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพต้องเป็นนิติบุคคล
ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้นำความในมาตรา ๔๑/๒๒ (๒) (๓) และ (๔) และ
มาตรา ๔๑/๒๕ วรรคสาม มาใช้บังคับกับคุณสมบัติและลักษณะของผู้ขอโดยอนุโลม

มาตรา ๔๑/๓๙^{๑๗๐} ก่อนออกใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ ให้ผู้อำนวยการ
ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอ แบบชิ้นส่วนรับรองคุณภาพที่ขออนุญาตผลิต ตลอดจนสถานที่และ
วิธีการผลิตของผู้ขอ

ผู้อำนวยการจะออกใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพให้แก่ผู้ขอได้ เมื่อปรากฏว่า

(๑) ผู้ขอมีคุณสมบัติและลักษณะตามมาตรา ๔๑/๓๘

(๒) ผู้ขอมีขีดความสามารถที่จะผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพได้ถูกต้องตามแบบที่ขอ

อนุญาต

(๓) แบบชิ้นส่วนรับรองคุณภาพที่ขออนุญาตผลิต เป็นแบบที่เหมือนกับแบบชิ้นส่วน
ของอากาศยานหรือของส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานตามแบบที่ได้รับการรับรอง หรือเป็นแบบ
ที่ได้ออกแบบขึ้นใหม่ตามมาตรฐานความสมควรเดินอากาศที่ใช้ในการออกแบบอากาศยานหรือ
ส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานนั้น

(๔) แบบชิ้นส่วนรับรองคุณภาพที่ขออนุญาตผลิตมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทาง
เทคนิคตามมาตรา ๓๔ (๑)

(๕) ผลการทดสอบชิ้นส่วนรับรองคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในแบบที่
ขออนุญาต และ

(๖) ผู้ขอได้จัดให้มีการควบคุมคุณภาพการผลิตตามมาตรา ๔๑/๑๘ (๗)

ในการออกใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ ผู้อำนวยการอาจกำหนดเงื่อนไข
หรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการผลิตและการใช้งานของชิ้นส่วนรับรองคุณภาพนั้นได้ตามที่เห็นสมควรและ
ให้ถือว่าการออกใบอนุญาตเป็นการรับรองแบบชิ้นส่วนรับรองคุณภาพที่ขออนุญาตผลิตด้วย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๑๖๔} มาตรา ๔๑/๓๘ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๗๐} มาตรา ๔๑/๓๙ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

ใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพให้เป็นไปตามแบบที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๔๐^{๑๗๑} ใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพให้มีอายุคราวละไม่เกินสิบปี ทั้งนี้ การกำหนดอายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อบังคับการต่ออายุใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ ให้สอดคล้องตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง และให้นำความในมาตรา ๔๑/๒๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

[คำว่า “ข้อบังคับ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๔ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๔๑^{๑๗๒} ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพต้องผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพตามแบบ วิธีการ เงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่กำหนดในใบอนุญาต

มาตรา ๔๑/๔๒^{๑๗๓} ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพที่ประสงค์จะทำการผลิตแตกต่างจากแบบที่ได้รับการรับรองตามใบอนุญาตผลิต ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นการแก้ไขดัดแปลงที่ไม่ใช่สาระสำคัญ ให้มีสิทธิแก้ไขแบบและผลิตโดยใช้ใบอนุญาตเดิมได้ และให้แจ้งผู้อำนวยการทราบโดยไม่ชักช้า แต่หากผู้อำนวยการเห็นว่าการแก้ไขดัดแปลงดังกล่าวเป็นการแก้ไขดัดแปลงในสาระสำคัญ ให้ผู้อำนวยการสั่งให้ดำเนินการตาม (๒) ทั้งนี้ การแจ้งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

(๒) ในกรณีที่เป็นการแก้ไขดัดแปลงในสาระสำคัญ จะต้องขออนุญาตจากผู้อำนวยการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด และเมื่อผู้อำนวยการทำการตรวจสอบแบบที่ขอแก้ไขดัดแปลงแล้ว เห็นว่าชิ้นส่วนรับรองคุณภาพที่ผลิตตามแบบดังกล่าวมีคุณสมบัติในการใช้งานไม่ต่ำกว่ามาตรฐานความสมควรเดินอากาศที่ใช้กับอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานตามแบบที่ได้รับการรับรองแบบเดิม ให้ผู้อำนวยการแก้ไขใบอนุญาตฉบับเดิมหรือออกใบอนุญาตฉบับใหม่ให้แก่ผู้ขอ

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๔๓^{๑๗๔} ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพที่ประสงค์จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงวิธีการ เงื่อนไขหรือข้อจำกัดในการผลิตให้แตกต่างไปจากที่ได้รับอนุญาตให้ยื่นคำขออนุญาตต่อผู้อำนวยการ

^{๑๗๑} มาตรา ๔๑/๔๐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๗๒} มาตรา ๔๑/๔๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๗๓} มาตรา ๔๑/๔๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

การขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงวิธีการ เงื่อนไขหรือข้อจำกัดในการผลิตตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๔๔^{๑๗๕} เจ้าของอากาศยาน ผู้จดทะเบียนอากาศยาน หรือผู้ดำเนินการเดินอากาศที่ประสงค์จะผลิตชิ้นส่วนเพื่อใช้ในการบำรุงรักษาอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานของตน ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อผู้อำนวยการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

เมื่อผู้อำนวยการเห็นว่าผู้ขอมีขีดความสามารถในการผลิตชิ้นส่วนได้มาตรฐานความสมควรเดินอากาศของอากาศยานหรือของส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ให้ผู้อำนวยการอนุญาตตามคำขอโดยจะกำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการผลิตและการใช้งานของชิ้นส่วนดังกล่าวได้ตามที่เห็นสมควร

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๔๕^{๑๗๖} ให้นำความในมาตรา ๔๑/๙ และมาตรา ๔๑/๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลมกับการสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพทำการแก้ไขแบบชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ การออกคำสั่งกำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดการใช้งานชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ รวมทั้งการประกาศคำสั่งกำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดการใช้งานแบบชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ

๓. การผลิตบริภัณฑ์^{๑๗๗}

มาตรา ๔๑/๔๖^{๑๗๘} การผลิตบริภัณฑ์สำหรับใช้ติดตั้งกับอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่มีใบรับรองแบบ ต้องผลิตตามมาตรฐานทางเทคนิคของบริภัณฑ์ตามมาตรา ๓๔ (๑)

มาตรา ๔๑/๔๗^{๑๗๙} ห้ามมิให้ผู้ใดผลิตบริภัณฑ์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตผลิตบริภัณฑ์จากผู้อำนวยการ

^{๑๗๕} มาตรา ๔๑/๔๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๗๕} มาตรา ๔๑/๔๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๗๖} มาตรา ๔๑/๔๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๗๗} ๓. การผลิตบริภัณฑ์ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๗๘} มาตรา ๔๑/๔๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๔๘^{๑๘๐} ผู้ขอรับใบอนุญาตผลิตบริษัทตามมาตรา ๔๑/๔๗ ต้องเป็นนิติบุคคลตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้นำความในมาตรา ๔๑/๒๒ (๒) (๓) และ (๔) มาใช้บังคับกับคุณสมบัติและลักษณะของผู้ขอโดยอนุโลม

มาตรา ๔๑/๔๙^{๑๘๑} ก่อนออกใบอนุญาตผลิตบริษัท ให้ผู้อำนวยการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอแบบบริษัทที่ขออนุญาตผลิต ตลอดจนสถานที่และวิธีการผลิตของผู้ขอ

ผู้อำนวยการจะออกใบอนุญาตผลิตบริษัทให้แก่ผู้ขอได้ เมื่อปรากฏว่า

- (๑) ผู้ขอมีคุณสมบัติและลักษณะตามมาตรา ๔๑/๔๘
- (๒) ผู้ขอมีความสามารถที่จะผลิตบริษัทได้ถูกต้องตามแบบที่ขออนุญาต
- (๓) แบบบริษัทที่ขออนุญาตผลิตมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางเทคนิคตาม

มาตรา ๓๔

(๔) ผลการทดสอบบริษัทเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในแบบที่ขออนุญาตผลิต

(๕) ผู้ขอได้จัดให้มีการควบคุมคุณภาพการผลิตตามมาตรา ๔๑/๑๘ (๗)

ในการออกใบอนุญาตผลิตบริษัท ผู้อำนวยการอาจกำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการผลิตและการใช้งานของบริษัทนั้นได้ตามที่เห็นสมควร และให้ถือว่า การออกใบอนุญาตเป็นการรับรองแบบบริษัทที่ขออนุญาตผลิตด้วย

ใบอนุญาตผลิตบริษัทให้เป็นไปตามแบบที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๕๐^{๑๘๒} ใบอนุญาตผลิตบริษัทให้มีอายุคราวละไม่เกินสิบปี ทั้งนี้ การกำหนดอายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับ

การต่ออายุใบอนุญาตผลิตบริษัท ให้ต่อได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง และให้นำความในมาตรา ๔๑/๒๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

[คำว่า “ข้อบังคับ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

^{๑๗๙} มาตรา ๔๑/๔๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๘๐} มาตรา ๔๑/๔๘ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๘๑} มาตรา ๔๑/๔๙ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๘๒} มาตรา ๔๑/๕๐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๔๑/๕๑^{๑๘๓} ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตบริภัณฑ์ต้องผลิตบริภัณฑ์ตามแบบวิธีการ เงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๔๑/๕๒^{๑๘๔} ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตบริภัณฑ์ที่ประสงค์จะทำการผลิตแตกต่างไปจากแบบที่ได้รับการรับรองตามใบอนุญาตผลิต ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นการแก้ไขตัดแปลงที่ไม่ใช่สาระสำคัญ ให้มีสิทธิแก้ไขแบบและผลิตโดยใช้ใบอนุญาตเดิมได้ และให้แจ้งผู้อำนวยการทราบโดยไม่ชักช้า แต่หากผู้อำนวยการเห็นว่าการแก้ไขตัดแปลงดังกล่าวเป็นการแก้ไขตัดแปลงในสาระสำคัญ ให้ผู้อำนวยการสั่งให้ดำเนินการตาม (๒) ทั้งนี้ การแจ้งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

(๒) ในกรณีที่เป็นการแก้ไขตัดแปลงในสาระสำคัญ จะต้องขออนุญาตจากผู้อำนวยการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด และเมื่อผู้อำนวยการทำการตรวจสอบแบบที่ขอแก้ไขตัดแปลงแล้ว เห็นว่าบริภัณฑ์ที่ผลิตตามแบบดังกล่าวมีคุณสมบัติในการใช้งานไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางเทคนิคที่ผู้อำนวยการกำหนด ให้ผู้อำนวยการแก้ไขใบอนุญาตฉบับเดิมหรือออกใบอนุญาตฉบับใหม่ให้แก่ผู้ขอ

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๑ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๕๓^{๑๘๕} ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตบริภัณฑ์ที่ประสงค์จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงวิธีการ เงื่อนไขหรือข้อจำกัดในการผลิตให้แตกต่างไปจากที่ได้รับอนุญาต ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อผู้อำนวยการ

การขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงวิธีการ เงื่อนไขหรือข้อจำกัดในการผลิตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๕๔^{๑๘๖} ให้นำความในมาตรา ๔๑/๙ และมาตรา ๔๑/๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลมกับการสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตบริภัณฑ์ทำการแก้ไขแบบบริภัณฑ์ การออกคำสั่งกำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดการใช้งานบริภัณฑ์ รวมทั้งการประกาศคำสั่งกำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดการใช้งานแบบบริภัณฑ์

^{๑๘๓} มาตรา ๔๑/๕๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๘๔} มาตรา ๔๑/๕๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๘๕} มาตรา ๔๑/๕๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๘๖} มาตรา ๔๑/๕๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๔. การควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์^{๑๘๗}

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๑/๕๕^{๑๘๘} ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตหรือมีสิทธิผลิตผลิตภัณฑ์ตามความในส่วนนี้ ต้องทำเครื่องหมายและรหัสกำกับไว้ที่ผลิตภัณฑ์
ลักษณะของเครื่องหมายและรหัส และวิธีแสดงเครื่องหมายและรหัสตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อกำหนด
[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๕๖^{๑๘๙} ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตผลิตภัณฑ์ติดกำกับหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศที่ผู้อำนวยการออกให้ตามมาตรา ๔๑/๗๔ ไว้กับส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ หรือบริภัณฑ์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด
[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]
[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๕๗^{๑๙๐} เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ตามความในส่วนนี้ ให้ผู้อำนวยการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้
(๑) เข้าไปในโรงงาน อาคาร หรือสถานที่ของผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการของสถานที่ดังกล่าว เพื่อตรวจสอบการผลิตและเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง
(๒) ตรวจสอบการผลิต รวมทั้งยึดหรืออายัดผลิตภัณฑ์ที่ผลิต
(๓) ตรวจสอบ รวมทั้งยึดหรืออายัด เอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเพื่อตรวจสอบ
(๔) สั่งระงับการผลิตในส่วนที่ไม่เป็นไปตามคู่มือการทำงานเกี่ยวกับการผลิตหรือที่อาจก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัย
(๕) นำผลิตภัณฑ์ที่ผลิตไปทำการตรวจสอบหรือทดสอบ
(๖) สั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตนำผลิตภัณฑ์ที่ผลิตไปทำการตรวจสอบหรือทดสอบ
(๗) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดมาเพื่อประกอบการพิจารณา

^{๑๘๗} ๔. การควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑)

พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๘๘} มาตรา ๔๑/๕๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๘๘} มาตรา ๔๑/๕๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๙๐} มาตรา ๔๑/๕๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๕๘^{๑๑๑} ผู้อำนวยการมีอำนาจพักใช้ใบอนุญาตผลิตผลิตภัณฑ์ได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ยินยอมให้ผู้อำนวยการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อำนวยการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๑/๕๗
- (๒) ผู้ได้รับใบอนุญาตไม่อาจควบคุมคุณภาพหรือรักษาขีดความสามารถในการผลิตผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๕๙^{๑๑๒} ผู้อำนวยการมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตผลิตผลิตภัณฑ์ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ได้รับใบอนุญาตขาดคุณสมบัติในสาระสำคัญที่ไม่อาจแก้ไขได้ หรือขาดคุณสมบัติอื่นและไม่แก้ไขภายในกำหนดระยะเวลาตามคำสั่งของผู้อำนวยการ
- (๒) ผู้ได้รับใบอนุญาตไม่อาจควบคุมคุณภาพหรือไม่อาจรักษาไว้ซึ่งขีดความสามารถในการผลิตผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐาน ทั้งนี้ ภายในกำหนดระยะเวลาตามคำสั่งของผู้อำนวยการที่สั่งให้แก้ไขปรับปรุง
- (๓) ผู้ได้รับใบอนุญาตถูกพักใช้ใบอนุญาตเกินกว่าสองครั้ง ในช่วงเวลาสองปี
- (๔) ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพหรือใบอนุญาตผลิตบริภัณฑ์ไม่แก้ไขแบบภายในระยะเวลาที่ผู้อำนวยการกำหนดตามมาตรา ๔๑/๕๕ หรือมาตรา ๔๑/๕๔

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๖๐^{๑๑๓} ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตผลิตภัณฑ์ จะโอนสิทธิตามใบอนุญาตให้แก่บุคคลอื่นไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการ การยื่นคำขอโอนสิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อกำหนด

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

ส่วนที่ ๔

^{๑๑๑} มาตรา ๔๑/๕๘ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑
^{๑๑๒} มาตรา ๔๑/๕๙ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑
^{๑๑๓} มาตรา ๔๑/๖๐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

ความสมควรเดินอากาศ^{๑๙๔}

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑. การรับรองความสมควรเดินอากาศของอากาศยาน^{๑๙๕}

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๑/๖๑^{๑๙๖} อากาศยานที่ใช้ในการเดินอากาศในราชอาณาจักร ต้องมีใบสำคัญสมควรเดินอากาศที่ออกให้สำหรับอากาศยานนั้น ตามความในส่วนนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๑/๖๒^{๑๙๗} ใบสำคัญสมควรเดินอากาศมีสองแบบ คือ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศแบบมาตรฐาน ออกให้สำหรับอากาศยานที่ใช้งานเพื่อวัตถุประสงค์ในการขนส่งคน หรือของ รวมทั้งสัตว์ และเป็นอากาศยานที่ได้สร้างขึ้นตามแบบในใบรับรองแบบมาตรฐานตามมาตรา ๓๗ (๑) หรือตามแบบที่มีหนังสือรับรองตามมาตรา ๔๑/๑๔

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๒) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศแบบพิเศษมีสี่ประเภท ได้แก่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(ก) ประเภทที่หนึ่ง ออกให้สำหรับอากาศยานที่ใช้งานเพื่อวัตถุประสงค์นอกจากการขนส่งคน หรือของ รวมทั้งสัตว์ และเป็นอากาศยานที่สร้างขึ้นตามแบบในใบรับรองแบบเฉพาะตามมาตรา ๓๗ (๒) หรือตามแบบที่มีหนังสือรับรองตามมาตรา ๔๑/๑๔

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(ข) ประเภทที่สอง ออกให้สำหรับอากาศยานที่ใช้งานเพื่อวัตถุประสงค์ในการบินทดลองเพื่อออกใบรับรองแบบตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคหนึ่ง หรือใบรับรองแบบส่วนเพิ่มเติมตามมาตรา ๔๑/๕ วรรคสอง (๒) (ก) หรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่นตามที่กำหนดในข้อกำหนด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(ค) ประเภทที่สาม ออกให้สำหรับอากาศยานที่ใช้งานเพื่อวัตถุประสงค์ชั่วคราว และเป็นอากาศยานที่สร้างขึ้นตามแบบในใบรับรองแบบเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๔๑/๔

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(ง) ประเภทที่สี่ ออกให้สำหรับอากาศยานที่ใช้งานเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะโดยไม่ต้องมีใบรับรองแบบตามมาตรา ๓๖ วรรคสาม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ใบสำคัญสมควรเดินอากาศตามมาตรานี้จะออกให้แก่อากาศยานที่จดทะเบียนแล้ว และมีความปลอดภัยเพื่อใช้งานตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๑/๖๓^{๑๙๘} ภายใต้บังคับมาตรา ๔๑/๖๕ ผู้ขอรับใบสำคัญสมควรเดินอากาศต้องเป็นผู้จดทะเบียนอากาศยานตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ยื่นคำขอต่อผู้อำนวยการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๑๙๔} ส่วนที่ ๔ ความสมควรเดินอากาศ มาตรา ๔๑/๖๑ ถึงมาตรา ๔๑/๙๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๑๙๕} ๑. การรับรองความสมควรเดินอากาศของอากาศยาน เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๑๙๖} มาตรา ๔๑/๖๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๑๙๗} มาตรา ๔๑/๖๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๑๙๘} มาตรา ๔๑/๖๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

การขอรับใบสำคัญสมควรเดินอากาศอาจยื่นขอพร้อมกับการขอรับใบสำคัญการจดทะเบียนอากาศยานก็ได้ แต่จะออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศได้ต่อเมื่อได้ออกใบสำคัญการจดทะเบียนอากาศยานแล้ว

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๖๔^{๑๙๙} เมื่อผู้อำนวยการได้รับคำขอใบสำคัญสมควรเดินอากาศ ให้ผู้อำนวยการตรวจอากาศยานลำที่ขอ รวมทั้งจัดให้มีหรือสั่งให้ผู้ขอทำการทดสอบตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยหากเห็นว่าอากาศยานนั้นเป็นไปตามแบบที่ได้รับการรับรอง หรือตามหลักเกณฑ์และวิธีการผลิตในข้อกำหนดของผู้อำนวยการตามมาตรา ๔๑/๒๐ วรรคสอง และอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้อย่างปลอดภัย ให้ผู้อำนวยการออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศตามแบบที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๑/๖๒ แก่ผู้ขอ

ผู้อำนวยการอาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยให้เป็นเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศแทนผู้อำนวยการได้

มาตรา ๔๑/๖๕^{๒๐๐} ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจการเดินอากาศที่นำอากาศยานต่างประเทศมาประกอบกิจการในราชอาณาจักรตามสัญญาเช่าหรือสัญญาอื่นทำนองเดียวกัน อาจขอรับใบสำคัญสมควรเดินอากาศตามความในหมวดนี้ได้ หากมีความตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๔๑/๖๖^{๒๐๑} ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตอากาศยานประสงค์จะให้พนักงานของตนออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศสำหรับอากาศยานที่ตนทำการผลิตขึ้น ให้ยื่นคำขอต่อผู้อำนวยการ ถ้าผู้อำนวยการเห็นว่าผู้ได้รับใบอนุญาตและพนักงานของผู้ได้รับใบอนุญาตมีความสามารถและความรับผิดชอบเพียงพอ ให้ผู้อำนวยการออกใบอนุญาตให้พนักงานของผู้ได้รับใบอนุญาตนั้นเป็นผู้ออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศสำหรับอากาศยานแบบที่ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการผลิตได้

คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศ การขอ การออก การพักใช้ และการเพิกถอนใบอนุญาตให้เป็นผู้ออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ใบอนุญาตให้เป็นผู้ออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศให้เป็นไปตามแบบที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด และให้มีอายุคราวละไม่เกินหนึ่งปี

พนักงานที่ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ต้องปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนด และให้พนักงานดังกล่าวเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

^{๑๙๙} มาตรา ๔๑/๖๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๒๐๐} มาตรา ๔๑/๖๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๐๑} มาตรา ๔๑/๖๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

การออกใบอนุญาต การพักใช้ และการเพิกถอนใบอนุญาตให้เป็นผู้ออกใบสำคัญ
สมควรเดินอากาศให้เป็นที่สุด

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข
เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๖๓^{๒๐๒} ใบสำคัญสมควรเดินอากาศตามมาตรา ๔๑/๖๒ ให้เป็นไปตาม
แบบที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด โดยให้มีรายการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(๑) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศแบบมาตรฐาน

(ก) ชื่อประเทศไทย

(ข) ชื่อหน่วยงานที่ออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศ

(ค) เครื่องหมายสัญชาติและทะเบียนอากาศยาน

(ง) ชื่อผู้สร้าง ชื่อแบบ และเลขหมายชุดของอากาศยานของผู้สร้าง

(จ) ประเภทการใช้งานของอากาศยานตามมาตรา ๓๔ วรรคสาม

(ฉ) วันออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศ และวันหมดอายุ

(ช) ลายมือชื่อและตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ผู้ออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศ

(ซ) ข้อความที่ระบุว่าได้ออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศตามอนุสัญญาและตาม
พระราชบัญญัตินี้

(๒) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศแบบพิเศษ ให้มีรายการตาม (๑) (ก) (ข) (ค) (ง) (จ)

(ฉ) และ (ช) และเงื่อนไขหรือข้อจำกัดการใช้อากาศยาน

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข
เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๖๔^{๒๐๓} ใบสำคัญสมควรเดินอากาศ ให้มีอายุดังต่อไปนี้

(๑) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศแบบมาตรฐาน ให้มีอายุคราวละสามปี

(๒) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศแบบพิเศษ

(ก) ประเภทที่หนึ่ง ให้มีอายุคราวละสามปี

(ข) ประเภทที่สอง ให้มีอายุคราวละไม่เกินหนึ่งปี ทั้งนี้ ต้องไม่เกินกำหนด
ระยะเวลาที่ผู้อำนวยการอนุญาตให้ผู้ขอใบรับรองแบบดำเนินการสร้างอากาศยานต้นแบบหรือ
ต้นแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานให้แล้วเสร็จตามมาตรา ๓๘ วรรคสาม หรือระยะเวลาที่จะ
ใช้ทำการบินตามวัตถุประสงค์อื่นตามมาตรา ๔๑/๖๒ (๒) (ข)

(ค) ประเภทที่สาม ให้มีอายุคราวละหนึ่งปี

(ง) ประเภทที่สี่ ให้มีอายุคราวละหนึ่งปี

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข
เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

^{๒๐๒} มาตรา ๔๑/๖๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๐๓} มาตรา ๔๑/๖๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๔๑/๖๙^{๒๐๔} การขอต่ออายุใบสำคัญสมควรเดินอากาศ ให้ผู้ได้รับใบสำคัญสมควรเดินอากาศยื่นคำขอต่อผู้อำนวยการก่อนใบสำคัญสมควรเดินอากาศสิ้นอายุอย่างน้อยหกสิบวัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

เมื่อผู้อำนวยการได้ตรวจอากาศยาน ประวัติการบำรุงรักษา รวมทั้งจัดให้มีหรือสั่งให้ผู้ขอทำการทดสอบตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยแล้ว ให้ผู้อำนวยการต่ออายุใบสำคัญสมควรเดินอากาศให้แก่อากาศยานตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๔๑/๖๘ หากผู้อำนวยการเห็นว่า

(๑) ในกรณีอากาศยานที่มีใบรับรองแบบ อากาศยานนั้นได้รับการบำรุงรักษาให้คงสภาพตามแบบที่ได้รับการรับรอง และตามคำสั่งความสมควรเดินอากาศ และอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ อย่างปลอดภัย

(๒) ในกรณีอากาศยานที่ไม่มีใบรับรองแบบ อากาศยานนั้นได้รับการบำรุงรักษาตามที่ผู้อำนวยการกำหนด และอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้อย่างปลอดภัย

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๑ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๗๐^{๒๐๕} ภายใต้บังคับมาตรา ๔๑/๘๕ ใบสำคัญสมควรเดินอากาศเป็นอันสิ้นผลเมื่อมีเหตุหนึ่งเหตุใดดังต่อไปนี้

(๑) ใบสำคัญการจดทะเบียนอากาศยานลำนั้นเป็นอันใช้ไม่ได้ตามมาตรา ๓๒

(๒) ใบรับรองแบบอากาศยาน หรือใบรับรองแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ถูกเพิกถอนตามมาตรา ๔๑/๑๐ วรรคหนึ่ง

(๓) มีการดัดแปลงอากาศยานโดยฝ่าฝืนมาตรา ๔๑/๗๘

(๔) ผู้อำนวยการสั่งเพิกถอนใบสำคัญสมควรเดินอากาศตามมาตรา ๔๑/๘๗ หรือ

(๕) อากาศยานนั้นได้รับความเสียหายหรือชำรุดจนอยู่ในสภาพอันตรายที่ผู้ประจำหน้าที่ไม่สามารถแก้ไขได้

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๗๑^{๒๐๖} ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบสำคัญสมควรเดินอากาศสำหรับการส่งออกอากาศยาน ให้ยื่นคำขอต่อผู้อำนวยการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

เมื่อผู้อำนวยการได้รับคำขอตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้อำนวยการตรวจอากาศยาน รวมทั้งจัดให้มีหรือสั่งให้ผู้ขอทำการทดสอบตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัย หากเห็นว่าอากาศยานนั้นเป็นไปตามมาตรฐานอากาศยานตามมาตรา ๓๔ และตามข้อกำหนดของประเทศที่จะส่งไป และอยู่ในสภาพใช้งานได้อย่างปลอดภัย ให้ผู้อำนวยการออกใบสำคัญสมควร

^{๒๐๔} มาตรา ๔๑/๖๙ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๐๕} มาตรา ๔๑/๗๐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๐๖} มาตรา ๔๑/๗๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

เดินอากาศสำหรับการส่งออกให้แก่ผู้ขอ และให้นำความในมาตรา ๔๑/๖๔ วรรคสอง และมาตรา ๔๑/๖๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ใบสำคัญสมควรเดินอากาศสำหรับการส่งออกอากาศยาน ให้เป็นไปตามแบบที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด โดยให้มีรายการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อหน่วยงานที่ออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศสำหรับการส่งออกอากาศยาน
 - (๒) ชื่อผู้สร้าง ชื่อแบบ และเลขหมายชุดของอากาศยานของผู้สร้าง
 - (๓) วันออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศสำหรับการส่งออกอากาศยาน
 - (๔) ข้อความที่ระบุว่าเป็นอากาศยานใหม่หรืออากาศยานที่ใช้งานแล้ว
 - (๕) สายมือชื่อเจ้าหน้าที่ผู้ออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศสำหรับการส่งออกอากาศยาน
- [คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]
- [คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๗๒^{๒๐๗} ภายใต้บังคับมาตรา ๔๑/๖๕ อากาศยานต่างประเทศที่ใช้ในการเดินอากาศในราชอาณาจักร ต้องมีใบสำคัญสมควรเดินอากาศที่ออกให้สำหรับอากาศยานลำนั้น ตามกฎหมายของประเทศที่จดทะเบียนอากาศยานซึ่งเป็นรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาหรือเป็นประเทศที่ได้ทำความตกลงกับประเทศไทย ทั้งนี้ การออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศของประเทศดังกล่าวต้องมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ในภาคผนวกแห่งอนุสัญญา

๒. การรับรองความสมควรเดินอากาศของผลิตภัณฑ์อื่น^{๒๐๘}

มาตรา ๔๑/๗๓^{๒๐๙} ส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ชิ้นส่วนรับรองคุณภาพและบริภัณฑ์ที่จะใช้ติดตั้งกับอากาศยานที่มีใบรับรองแบบและใบสำคัญสมควรเดินอากาศได้ ต้องมีหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศติดกำกับไว้กับผลิตภัณฑ์ดังกล่าว เว้นแต่เป็นชิ้นส่วนมาตรฐานสำหรับผลิตภัณฑ์ตามวรรคหนึ่ง ที่จะนำไปติดตั้งกับอากาศยานที่ไม่มีใบรับรองแบบ แต่มีใบสำคัญสมควรเดินอากาศแบบพิเศษตามมาตรา ๔๑/๖๒ (๒) (ง) ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของผู้อำนวยการที่ออกตามมาตรา ๔๑/๒๐ วรรคสอง หรือมาตรา ๔๑/๓๖ วรรคสอง

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๗๔^{๒๑๐} ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตผลิตภัณฑ์ที่ประสงค์จะขอรับหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศของส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ หรือบริภัณฑ์ที่ทำการผลิต ให้ยื่นคำขอต่อผู้อำนวยการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

^{๒๐๗} มาตรา ๔๑/๗๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๐๘} ๒. การรับรองความสมควรเดินอากาศของผลิตภัณฑ์อื่น เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๐๙} มาตรา ๔๑/๗๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

เมื่อผู้อำนวยการได้รับคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้อำนวยการตรวจสอบผลิตภัณฑ์ดังกล่าว รวมทั้งจัดให้มีหรือสั่งให้ผู้ขอทำการทดสอบตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยหากเห็นว่าผลิตภัณฑ์นั้นเป็นไปตามมาตรฐานอากาศยานตามมาตรา ๓๔ และอยู่ในสภาพใช้งานได้อย่างปลอดภัย ให้ผู้อำนวยการออกหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศสำหรับผลิตภัณฑ์นั้นให้แก่ผู้ขอ และให้นำความในมาตรา ๔๑/๖๔ วรรคสอง และมาตรา ๔๑/๖๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม หนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศให้เป็นไปตามแบบที่ผู้อำนวยการประกาศ

กำหนด

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข

เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข

เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๗๕^{๒๑๑} ผู้ใดประสงค์จะขอหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศ

สำหรับการส่งออกซึ่งส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ หรือบริภัณฑ์ ให้ยื่นคำขอต่อผู้อำนวยการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด และให้นำความในมาตรา ๔๑/๖๔ และมาตรา ๔๑/๖๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข

เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข

เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๗๖^{๒๑๒} ให้หนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศของต่างประเทศที่

ผู้อำนวยการประกาศกำหนด ใช้ได้เช่นเดียวกับหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศที่ออกตามความในหมวดนี้

ผู้อำนวยการจะประกาศกำหนดตามวรรคหนึ่งได้ต่อเมื่อประเทศนั้นมีมาตรฐานในการออกหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศไม่ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข

เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

๓. การคงความต่อเนื่องของความสมควรเดินอากาศ^{๒๑๓}

^{๒๑๐} มาตรา ๔๑/๗๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๑๑} มาตรา ๔๑/๗๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๑๒} มาตรา ๔๑/๗๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๑๓} ๓. การคงความต่อเนื่องของความสมควรเดินอากาศ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๔๑/๗๗^{๒๑๔} เพื่อประโยชน์ในการคงความต่อเนื่องของความสมควร
 เติบโตอากาศ อากาศยานที่มีใบสำคัญสมควรเติบโตอากาศต้องได้รับการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพที่ใช้งาน
 ได้อย่างปลอดภัย ดังนี้

(๑) อากาศยานที่มีใบรับรองแบบ ต้องได้รับการบำรุงรักษาให้คงสภาพตามแบบที่
 ได้รับการรับรอง และตามคำสั่งความสมควรเติบโตอากาศตามมาตรา ๔๑/๘๒

(๒) อากาศยานที่ไม่มีใบรับรองแบบ ต้องได้รับการบำรุงรักษาให้มีความปลอดภัยใน
 การใช้งานตามข้อกำหนดของผู้อำนวยความสะดวกที่ออกตามมาตรา ๔๑/๒๐ วรรคสอง และตามคำสั่งความ
 สมควรเติบโตอากาศตามมาตรา ๔๑/๘๒

หลักเกณฑ์ วิธีการ และกำหนดเวลาการบำรุงรักษาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่
 ผู้อำนวยการประกาศกำหนด

[คำว่า “ผู้อำนวยความสะดวก” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข
 เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเติบโตอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๕]

มาตรา ๔๑/๗๘^{๒๑๕} การแก้ไขตัดแปลงอากาศยานที่มีใบสำคัญสมควรเติบโตอากาศให้
 แตกต่างไปจากใบรับรองแบบจะกระทำมิได้ เว้นแต่ผู้อำนวยความสะดวกจะให้ความเห็นชอบเป็นหนังสือตาม
 มาตรา ๔๑/๕ วรรคสอง (๑) หรือมาตรา ๔๑/๗ วรรคสอง หรือได้รับใบรับรองแบบส่วนเพิ่มเติมตาม
 มาตรา ๔๑/๕ วรรคสอง (๒) (ก) หรือมาตรา ๔๑/๖ วรรคสอง

[คำว่า “ผู้อำนวยความสะดวก” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข
 เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเติบโตอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๕]

มาตรา ๔๑/๗๙^{๒๑๖} ในการบำรุงรักษาอากาศยานที่มีใบสำคัญสมควรเติบโตอากาศที่
 ต้องใช้ชิ้นส่วนทดแทนเพื่อเปลี่ยน ดัดแปลง หรือแก้ไขอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน
 ชิ้นส่วนที่ใช้ทดแทนนั้นจะต้อง

(๑) เป็นผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดยผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตผลิตภัณฑ์ หรือเป็นชิ้นส่วนที่
 ผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมทำการดัดแปลงหรือทำขึ้นใหม่เพื่อใช้ในการบำรุงรักษาตามมาตรา ๔๑/๑๐๕
 หรือ

(๒) เป็นชิ้นส่วนที่เจ้าของอากาศยาน ผู้จดทะเบียนอากาศยานหรือผู้ดำเนินการ
 เติบโตอากาศผลิตขึ้นใช้เองตามมาตรา ๔๑/๔๔ หรือเป็นชิ้นส่วนมาตรฐาน

มาตรา ๔๑/๘๐^{๒๑๗} ผู้จดทะเบียนอากาศยานมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีการบันทึกประวัติการบำรุงรักษาอากาศยาน ส่วนประกอบสำคัญของ
 อากาศยาน รวมทั้งการจัดเก็บหนังสือรับรองความสมควรเติบโตอากาศของส่วนประกอบสำคัญของ
 อากาศยาน ชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ และบริภัณฑ์ที่ใช้ในการบำรุงรักษา เพื่อเป็นหลักฐานในการ
 บำรุงรักษา

^{๒๑๔} มาตรา ๔๑/๗๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเติบโตอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๑๕} มาตรา ๔๑/๗๘ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเติบโตอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๑๖} มาตรา ๔๑/๗๙ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเติบโตอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๑๗} มาตรา ๔๑/๘๐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเติบโตอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒) จัดทำรายงานการบำรุงรักษาอากาศยานให้ผู้อำนวยความสะดวกทราบทุกหกเดือน

(๓) จัดทำรายงานเกี่ยวกับสาระสำคัญของอากาศยานตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๒

(๔) แจ้งการสูญหายของอากาศยานโดยไม่ชักช้า

การปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน

ข้อกำหนด

ถ้ามีผู้ดำเนินการเดินอากาศสำหรับอากาศยานใด ให้หน้าที่ตามวรรคหนึ่งเป็นหน้าที่

ของผู้ดำเนินการเดินอากาศ

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข

เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยความสะดวก” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข

เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๘๑^{๒๔} เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าอากาศยานลำใดที่มีใบสำคัญสมควร

เดินอากาศมีความไม่ปลอดภัยในการใช้งาน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้จดทะเบียน

ทะเบียนอากาศยานทำการตรวจโดยระบุนายการและกำหนดระยะเวลาที่ต้องทำการตรวจให้แล้วเสร็จ

ไว้ด้วย

เมื่อได้ตรวจอากาศยานตามวรรคหนึ่งแล้ว หากพบข้อบกพร่องให้ผู้จดทะเบียน

อากาศยานทำการบำรุงรักษาอากาศยานตามมาตรา ๔๑/๗๗ พร้อมทั้งบันทึกประวัติและทำรายงาน

การบำรุงรักษาตามมาตรา ๔๑/๘๐ และถ้าข้อบกพร่องนั้นเป็นกรณีที่กระทบต่อความปลอดภัยในการ

ใช้งานให้ผู้จดทะเบียนอากาศยานแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบทันที

มาตรา ๔๑/๘๒^{๒๕} เมื่อปรากฏว่าอากาศยานลำใดหรือแบบใดที่มีใบสำคัญสมควร

เดินอากาศ มีหรืออาจมีความไม่ปลอดภัยในการใช้งาน เพราะเหตุหนึ่งเหตุใดและเหตุดังกล่าวอาจ

เกิดขึ้นแก่อากาศยานลำอื่นที่สร้างขึ้นตามแบบอากาศยานนั้นหรือแบบอากาศยานอื่นที่มีลักษณะ

เดียวกันได้ ให้ผู้อำนวยความสะดวกมีอำนาจออกคำสั่งความสมควรเดินอากาศดังต่อไปนี้ เพื่อให้อากาศยาน

แบบดังกล่าวใช้งานต่อไปได้โดยปลอดภัย

(๑) ให้มีการตรวจหรือแก้ไขอากาศยานดังกล่าวทุกลำหรือบางลำ

(๒) ให้ถอดเปลี่ยนส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน บริภัณฑ์ หรือชิ้นส่วนของ

อากาศยาน

(๓) กำหนดหรือแก้ไขเงื่อนไขหรือข้อจำกัดการใช้งานอากาศยาน

ในการออกคำสั่งความสมควรเดินอากาศตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้อำนวยความสะดวก

รายการและระยะเวลาที่จะให้ดำเนินการ และให้นำความในมาตรา ๔๑/๘๑ วรรคสอง มาใช้บังคับ

โดยอนุโลม

[คำว่า “ผู้อำนวยความสะดวก” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข

เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

^{๒๔} มาตรา ๔๑/๘๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๕} มาตรา ๔๑/๘๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๔๑/๘๓^{๒๒๐} เมื่อเป็นที่ประจักษ์ว่าอากาศยานลำใดหรือแบบใดมีความไม่ปลอดภัยในการใช้งาน ให้ผู้อำนวยการสั่งห้ามอากาศยานลำนั้นหรือแบบนั้นหรือแบบอื่นที่มีลักษณะเดียวกันทำการบิน และให้ผู้จดทะเบียนอากาศยานทำการแก้ไขจนมีความปลอดภัยในการใช้งาน ทั้งนี้ เมื่ออากาศยานนั้นได้รับการบำรุงรักษาตามมาตรา ๔๑/๗๗ และได้รับการรับรองตามมาตรา ๔๑/๘๔ แล้ว ให้ผู้อำนวยการยกเลิกคำสั่งห้ามทำการบิน

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๘๔^{๒๒๑} อากาศยานที่ได้รับการบำรุงรักษาแล้ว จะทำการบินได้ต่อเมื่อได้รับการรับรองโดยผู้ประจำหน้าที่มีสิทธิทำการตามมาตรา ๔๕ หรือได้รับการรับรองโดยหน่วยซ่อมตามมาตรา ๔๑/๑๐๑ (๑)

มาตรา ๔๑/๘๕^{๒๒๒} ให้ใบสำคัญสมควรเดินอากาศเป็นอันใช้ไม่ได้เป็นการชั่วคราวเมื่อปรากฏว่ามีเหตุหนึ่งเหตุใดดังต่อไปนี้

(๑) ส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน บริกกันต์ หรือชิ้นส่วนของอากาศยานที่นำมาเปลี่ยนทดแทนในอากาศยานไม่มีหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศตามมาตรา ๔๑/๗๓ วรรคหนึ่ง

(๒) อากาศยานนั้นไม่ได้รับการบำรุงรักษาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และกำหนดเวลาการบำรุงรักษาที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนดตามมาตรา ๔๑/๗๗ วรรคสอง

(๓) การเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ตาม (๑) ในอากาศยาน ไม่ได้รับการรับรองการบำรุงรักษาตามมาตรา ๔๑/๘๔

(๔) เมื่อผู้ควบคุมอากาศยานแจ้งให้นายช่างทำการบำรุงรักษาตามมาตรา ๔๑/๘๘ เมื่ออากาศยานได้รับการบำรุงรักษาตามมาตรา ๔๑/๗๗ และได้รับการรับรองตามมาตรา ๔๑/๘๔ แล้ว ให้ใบสำคัญสมควรเดินอากาศของอากาศยานลำนั้น เป็นอันใช้ได้ต่อไป

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๘๖^{๒๒๓} ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจสั่งพักใช้ใบสำคัญสมควรเดินอากาศของอากาศยานลำใดได้เมื่อผู้มีหน้าที่ตามมาตรา ๔๑/๘๐ ไม่จัดให้มีการบันทึกประวัติ หรือไม่ทำรายงานให้ผู้อำนวยการทราบหรือมีการบันทึกประวัติหรือทำรายงานไม่ตรงตามความจริง

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๒๒๐} มาตรา ๔๑/๘๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๒๑} มาตรา ๔๑/๘๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๒๒} มาตรา ๔๑/๘๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๒๓} มาตรา ๔๑/๘๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๔๑/๘๗^{๒๒๔} ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบสำคัญสมควรเดินอากาศของอากาศยานลำใดหรือแบบใดได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อผู้อำนวยการมีคำสั่งความสมควรเดินอากาศตามมาตรา ๔๑/๘๒ หรือเมื่อผู้อำนวยการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งเกี่ยวกับความปลอดภัยตามมาตรา ๔๑/๘๑ หรือมาตรา ๔๑/๘๓ แล้ว อากาศยานลำนั้นหรือแบบนั้นไม่ได้รับการบำรุงรักษาตามรายการและระยะเวลาที่ระบุในคำสั่งของผู้อำนวยการหรือของพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๒) เมื่อผู้มีหน้าที่ตามมาตรา ๔๑/๘๐ ไม่จัดให้มีการบันทึกประวัติ หรือไม่ทำรายงานให้ผู้อำนวยการทราบ หรือมีการบันทึกประวัติหรือทำรายงานไม่ตรงตามความจริง ทั้งนี้ในสาระสำคัญหรือเป็นประจำ

(๓) ไม่อาจแก้ไขอากาศยานลำนั้นหรือแบบนั้นให้มีความปลอดภัยได้

ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจกำหนดเกณฑ์ที่ถือว่าเป็นการทำการบันทึกประวัติหรือการรายงานไม่ตรงตามความจริงในสาระสำคัญหรือเป็นประจำตาม (๒) ได้ตามที่เห็นสมควร

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๘๘^{๒๒๕} ในกรณีที่ผู้ควบคุมอากาศยานเห็นว่าอากาศยานอยู่ในสภาพที่ไม่สามารถทำการบินได้อย่างปลอดภัย ให้แจ้งนายช่างทำการบำรุงรักษาอากาศยานให้อยู่ในสภาพที่ทำการบินได้อย่างปลอดภัยก่อนนำอากาศยานทำการบิน

มาตรา ๔๑/๘๙^{๒๒๖} ห้ามมิให้ผู้ใดนำอากาศยานทำการบิน ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ไม่มีใบสำคัญสมควรเดินอากาศตามมาตรา ๔๑/๖๑

(๒) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศเป็นอันสิ้นผลตามมาตรา ๔๑/๗๐

(๓) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศเป็นอันใช้ไม่ได้เป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๔๑/๘๕

(๔) อากาศยานนั้นไม่ได้รับการตรวจตามรายการเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้อำนวยการสั่งตามมาตรา ๔๑/๘๑ หรือมาตรา ๔๑/๘๒

(๕) อากาศยานนั้นอยู่ในระหว่างต้องคำสั่งห้ามบินตามมาตรา ๔๑/๘๓

(๖) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศถูกพักใช้ตามมาตรา ๔๑/๘๖ หรือ

(๗) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศถูกเพิกถอนตามมาตรา ๔๑/๘๗

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๙๐^{๒๒๗} ในกรณีที่อากาศยานลำใดที่ต้องห้ามทำการบินตามมาตรา ๔๑/๘๙ แต่มีความจำเป็นที่จะต้องให้อากาศยานดังกล่าวบินไปยังฐานของผู้จดทะเบียนอากาศยานหรือของผู้ดำเนินการเดินอากาศ หรือบินไปยังหน่วยซ่อมหรือบินหลบภัย หรือในกรณีที่จำเป็นต้องให้

^{๒๒๔} มาตรา ๔๑/๘๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๒๕} มาตรา ๔๑/๘๘ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๒๖} มาตรา ๔๑/๘๙ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๒๗} มาตรา ๔๑/๙๐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

อากาศยานซึ่งมีใบสำคัญสมควรเดินอากาศลำใดทำการบินนอกเหนือไปจากข้อจำกัดที่กำหนดไว้ในคู่มือของอากาศยาน ถ้าผู้อำนวยการเห็นว่าอากาศยานนั้นสามารถบินได้อย่างปลอดภัยเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว ผู้อำนวยการอาจอนุญาตเป็นหนังสือให้อากาศยานนั้นทำการบินไปยังสถานที่ดังกล่าวได้ภายใต้เงื่อนไขที่ผู้อำนวยการกำหนด

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๙๑^{๒๒๘} ในกรณีที่ผู้อำนวยการเห็นว่าอากาศยานต่างประเทศลำใดที่ไม่ได้ทำการบินอาจมีความไม่ปลอดภัยในการใช้งาน ให้ผู้อำนวยการแจ้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศผู้จดทะเบียนอากาศยานนั้นทราบ หรือในกรณีที่ผู้อำนวยการเห็นว่าอากาศยานต่างประเทศที่จะทำการบินอาจมีความไม่ปลอดภัยหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายได้ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจสั่งห้ามอากาศยานนั้นทำการบินในราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ผู้อำนวยการกำหนด และให้นำความในมาตรา ๔๑/๙๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๙๒^{๒๒๙} ในกรณีที่ผู้อำนวยการมีคำสั่งความสมควรเดินอากาศตามมาตรา ๔๑/๘๒ หรือผู้อำนวยการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งเกี่ยวกับความปลอดภัยตามมาตรา ๔๑/๘๑ มาตรา ๔๑/๘๓ มาตรา ๔๑/๘๖ มาตรา ๔๑/๘๗ หรือมาตรา ๔๑/๙๑ ให้ผู้อำนวยการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้จดทะเบียนอากาศยาน ผู้ดำเนินการเดินอากาศ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบ หรือประกาศคำสั่งดังกล่าวให้ทราบทั่วกัน

ส่วนที่ ๕

หน่วยซ่อม^{๒๓๐}

มาตรา ๔๑/๙๓^{๒๓๑} ภายใต้บังคับมาตรา ๔๑/๑๐๙ การประกอบกิจการหน่วยซ่อมในราชอาณาจักร ต้องได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมตามความในส่วนนี้

ใบรับรองหน่วยซ่อมมีสามประเภท คือ

(๑) ประเภทที่หนึ่ง สำหรับบำรุงรักษาอากาศยาน

(๒) ประเภทที่สอง สำหรับบำรุงรักษาส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน

(๓) ประเภทที่สาม สำหรับบำรุงรักษาบริภัณฑ์และชิ้นส่วนของอากาศยาน

๒๒๘ มาตรา ๔๑/๙๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

๒๒๙ มาตรา ๔๑/๙๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการ

เดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘

๒๓๐ ส่วนที่ ๕ หน่วยซ่อม มาตรา ๔๑/๙๓ ถึงมาตรา ๔๑/๑๑๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการ

เดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

๒๓๑ มาตรา ๔๑/๙๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๔๑/๙๔^{๒๓๒} ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการหน่วยซ่อม เว้นแต่จะได้รับ
ใบรับรองหน่วยซ่อมจากผู้อำนวยการ

การขอรับใบรับรองและการออกใบรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด และให้ผู้อำนวยการกำหนดแบบของอากาศยาน ส่วนประกอบ
สำคัญของอากาศยาน บริภัณฑ์ หรือชิ้นส่วนของอากาศยาน ที่หน่วยซ่อมมีสิทธิทำการบำรุงรักษาไว้
ในใบรับรองหน่วยซ่อมด้วย

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข
เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข
เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๙๕^{๒๓๓} ผู้ขอรับใบรับรองหน่วยซ่อมต้องมีคุณสมบัติและลักษณะ
ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับใบรับรองหน่วยซ่อมประเภทที่หนึ่ง ให้นำคุณสมบัติและลักษณะตาม
หลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๑/๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่ใบรับรองหน่วยซ่อมสำหรับ
อากาศยานที่มีมวลวิ่งขึ้นสูงสุดไม่เกินห้าพันเจ็ดร้อยกิโลกรัม ผู้อำนวยการอาจกำหนดให้ใช้คุณสมบัติ
ตามที่กำหนดใน (๒) ก็ได้

(๒) สำหรับใบรับรองหน่วยซ่อมประเภทที่สองและประเภทที่สาม ต้องเป็นนิติบุคคล
ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้นำความในมาตรา ๔๑/๒๒ (๒) (๓) และ (๔) มาใช้บังคับกับ
คุณสมบัติและลักษณะของผู้ขอโดยอนุโลม

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข
เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๙๖^{๒๓๔} ก่อนออกใบรับรองหน่วยซ่อม ให้ผู้อำนวยการตรวจสอบ
คุณสมบัติและลักษณะของผู้ขอ รวมทั้งสถานที่และวิธีการบำรุงรักษาของผู้ขอ

ผู้อำนวยการจะออกใบรับรองหน่วยซ่อมให้แก่ผู้ขอได้ เมื่อปรากฏว่า ผู้ขอมี
คุณสมบัติและลักษณะตามที่กำหนดในมาตรา ๔๑/๙๕ และสถานที่ เครื่องมือ เอกสารและหลักฐาน
เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ความสมควรเดินอากาศ คู่มือการบริหารจัดการหน่วยซ่อม คู่มือการบำรุงรักษา
รวมถึงระบบการควบคุมคุณภาพและระบบการประกันคุณภาพตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๑/๑๐๓ (๑)
มีความเหมาะสมกับกิจการที่ขอใบรับรอง

ในการออกใบรับรองหน่วยซ่อม ผู้อำนวยการอาจกำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดการ
บำรุงรักษาในใบรับรองได้

ใบรับรองหน่วยซ่อม ให้เป็นไปตามแบบที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข

^{๒๓๒} มาตรา ๔๑/๙๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๓๓} มาตรา ๔๑/๙๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๓๔} มาตรา ๔๑/๙๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๑/๙๗^{๒๓๕} ใบรับรองหน่วยซ่อม ให้มีอายุดังต่อไปนี้

(๑) ใบรับรองหน่วยซ่อมประเภทที่หนึ่ง ให้มีอายุคราวละไม่เกินยี่สิบปี

(๒) ใบรับรองหน่วยซ่อมประเภทที่สอง ให้มีอายุคราวละไม่เกินสิบปี

(๓) ใบรับรองหน่วยซ่อมประเภทที่สาม ให้มีอายุคราวละไม่เกินห้าปี

การกำหนดอายุใบรับรองหน่วยซ่อม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อบังคับ

[คำว่า “ข้อบังคับ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๔ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม

เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๑/๙๘^{๒๓๖} การขอต่ออายุใบรับรองหน่วยซ่อม ให้ผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมยื่นคำขอต่อผู้อำนวยการก่อนใบรับรองสิ้นอายุอย่างน้อยหกสิบวัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด และให้นำความในมาตรา ๔๑/๒๙ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข

เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๑/๙๙^{๒๓๗} ผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมประเภทที่หนึ่งย่อมมีสิทธิทำการบำรุงรักษาอากาศยาน รวมทั้งส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน บริภัณฑ์ และชิ้นส่วนของอากาศยานเฉพาะแบบที่ระบุไว้ในใบรับรอง ทั้งนี้ ตามวิธีการ เงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่กำหนดไว้ในใบรับรอง

ผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมประเภทที่สองย่อมมีสิทธิทำการบำรุงรักษาส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน รวมทั้งบริภัณฑ์ และชิ้นส่วนของอากาศยานเฉพาะแบบที่ระบุไว้ในใบรับรอง ทั้งนี้ ตามวิธีการ เงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่กำหนดไว้ในใบรับรอง

ผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมประเภทที่สามย่อมมีสิทธิทำการบำรุงรักษาบริภัณฑ์และ

ชิ้นส่วนของอากาศยานเฉพาะแบบที่ระบุไว้ในใบรับรอง ทั้งนี้ ตามวิธีการ เงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่กำหนดไว้ในใบรับรอง

ผู้ดำเนินการหน่วยซ่อมต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำเนินการหน่วยซ่อมขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามวรรคสอง ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจสั่งให้ผู้ได้รับใบรับรองเปลี่ยนผู้ดำเนินการหน่วยซ่อมได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๒๓๕} มาตรา ๔๑/๙๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๓๖} มาตรา ๔๑/๙๘ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๓๗} มาตรา ๔๑/๙๙ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๓๘} มาตรา ๔๑/๑๐๐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

[คำว่า “ผู้อำนวยกร” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๑๐๑^{๒๓๙} เมื่อผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมได้ทำการบำรุงรักษาอากาศยาน ส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน บริภัณฑ์ หรือชิ้นส่วนของอากาศยานเสร็จแล้ว ผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ออกหนังสือรับรองการนำกลับไปใช้งาน ในกรณีที่เป็อากาศยาน

(๒) ออกหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศ ในกรณีที่เป็ส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน บริภัณฑ์ หรือชิ้นส่วนของอากาศยาน พร้อมทั้งติดกำกับหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศไว้กับผลิตภัณฑ์ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๑/๗๓ วรรคหนึ่ง

หนังสือรับรองตาม (๑) และ (๒) ให้เป็นไปตามแบบที่ผู้อำนวยกรประกาศกำหนด โดยอย่างน้อยต้องระบุรายการที่ได้บำรุงรักษา หมายเลขใบรับรองหน่วยซ่อม และรายละเอียดอื่นที่เกี่ยวข้องพร้อมทั้งลงลายมือชื่อพนักงานหรือนายช่างที่ได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๔๑/๑๐๒

ในกรณีที่หน่วยซ่อมเป็นผู้ติดตั้งส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน บริภัณฑ์ หรือชิ้นส่วนของอากาศยานทดแทนผลิตภัณฑ์เดิม ให้มอบหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศของผลิตภัณฑ์ที่ติดตั้งนั้นให้ผู้เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้จดทะเบียนอากาศยานทำการบันทึกประวัติการบำรุงรักษาและเก็บรักษาหนังสือรับรองดังกล่าวตามมาตรา ๔๑/๘๐ (๑)

[คำว่า “ผู้อำนวยกร” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๑๐๒^{๒๔๐} ผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมต้องแต่งตั้งพนักงานหรือนายช่างเป็นผู้มีอำนาจลงนามในหนังสือรับรองงานตามมาตรา ๔๑/๑๐๑ โดยการแต่งตั้งต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้อำนวยกร

พนักงานหรือนายช่างที่จะได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่ผู้อำนวยกรประกาศกำหนด

พนักงานหรือนายช่างที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ต้องปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบที่ผู้อำนวยกรกำหนด

[คำว่า “ผู้อำนวยกร” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๑๐๓^{๒๔๑} นอกจากที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๑/๑๐๐ และมาตรา ๔๑/๑๐๒ ผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมและผู้ดำเนินการหน่วยซ่อมมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มี

(ก) สถานที่ที่ใช้ในการบำรุงรักษา

(ข) เครื่องมือที่ใช้ในการบำรุงรักษา

^{๒๓๙} มาตรา ๔๑/๑๐๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๔๐} มาตรา ๔๑/๑๐๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๔๑} มาตรา ๔๑/๑๐๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

(ค) เอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ความสมควรเดินอากาศของงานที่ต้องปฏิบัติ

(ง) คู่มือการบริหารจัดการหน่วยซ่อม คู่มือการบำรุงรักษา รวมถึงระบบการควบคุมคุณภาพและระบบการประกันคุณภาพ

(จ) การบันทึกและเก็บรักษาข้อมูลเกี่ยวกับงานบำรุงรักษาที่ได้กระทำ

(๒) จัดหาบุคลากรที่มีความรู้และความชำนาญในจำนวนที่เพียงพอแก่การปฏิบัติงานรวมทั้งจัดให้มีนโยบายการฝึกอบรมบุคลากร และควบคุมดูแลให้บุคลากรดังกล่าวปฏิบัติตามคู่มือการบำรุงรักษา

(๓) รายงานข้อมูลเกี่ยวกับการบำรุงรักษาและเหตุที่มีผลกระทบต่อความสมควรเดินอากาศของผลิตภัณฑ์ที่รับบำรุงรักษา

(๔) หน้าที่อื่นตามที่ผู้อำนวยการกำหนด

รายการตาม (๑) (ค) (ง) และ (จ) และ (๓) ให้เป็นไปตามแบบและหลักเกณฑ์ที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๑๐๔^{๒๔๒} ผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมต้องดำเนินการบำรุงรักษาอากาศยานส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน บริภัณฑ์ หรือชิ้นส่วนของอากาศยานที่รับบำรุงรักษาด้วยตนเอง

ในกรณีที่มีความจำเป็นหรือสมควรที่จะให้ผู้อื่นรับช่วงงานบางส่วน ผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมต้องกำกับดูแลการดำเนินงานที่ให้ช่วงไปตามเงื่อนไขที่ผู้อำนวยการกำหนดและต้องรับผิดชอบงานที่ผู้รับช่วงงานได้กระทำ

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๑๐๕^{๒๔๓} ผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมที่ประสงค์จะผลิตชิ้นส่วนของอากาศยานเพื่อใช้ในการบำรุงรักษาอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่ตนรับบำรุงรักษา ให้ยื่นคำขอต่อผู้อำนวยการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

เมื่อผู้อำนวยการเห็นว่าผู้ขอมีขีดความสามารถในการผลิตชิ้นส่วนของอากาศยานได้มาตรฐานความสมควรเดินอากาศของอากาศยานหรือของส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ให้ผู้อำนวยการอนุญาตตามคำขอ โดยจะกำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการผลิตและการใช้งานของชิ้นส่วนดังกล่าวได้ตามที่เห็นสมควร

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

^{๒๔๒} มาตรา ๔๑/๑๐๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๔๓} มาตรา ๔๑/๑๐๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๔๑/๑๐๖^{๒๔๔} เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการบำรุงรักษาอากาศยาน ส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน บริภัณฑ์ หรือชิ้นส่วนของอากาศยาน ให้ผู้อำนวยการหรือ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินการของหน่วยซ่อม และให้นำความในมาตรา ๔๑/๕๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๑๐๗^{๒๔๕} ผู้อำนวยการมีอำนาจพักใช้ใบรับรองหน่วยซ่อมได้ ในกรณี

ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับใบรับรองไม่ยินยอมให้ผู้อำนวยการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อำนวยการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๑/๑๐๐ วรรคสาม และมาตรา ๔๑/๑๐๖

(๒) ผู้ได้รับใบรับรองไม่อาจรักษาระบบการควบคุมคุณภาพ ระบบการประกันคุณภาพหรือขีดความสามารถในการบำรุงรักษาให้ได้มาตรฐาน

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๑๐๘^{๒๔๖} ผู้อำนวยการมีอำนาจเพิกถอนใบรับรองหน่วยซ่อมได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับใบรับรองขาดคุณสมบัติในสาระสำคัญที่ไม่อาจแก้ไขได้ หรือขาดคุณสมบัติอื่นและไม่แก้ไขภายในกำหนดระยะเวลาตามคำสั่งของผู้อำนวยการ

(๒) ผู้ได้รับใบรับรองไม่สามารถปรับปรุงระบบการควบคุมคุณภาพ ระบบการประกันคุณภาพ หรือขีดความสามารถในการบำรุงรักษาให้ได้มาตรฐาน ภายในกำหนดระยะเวลาที่ผู้อำนวยการสั่งพักใช้ตามมาตรา ๔๑/๑๐๗ (๒)

(๓) ผู้ได้รับใบรับรองถูกพักใช้ใบรับรองเกินกว่าสองครั้งในช่วงเวลาสองปี

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๑๐๙^{๒๔๗} เจ้าของ ผู้จดทะเบียน หรือผู้ดำเนินการเดินอากาศอากาศยานต่างประเทศจะทำการบำรุงรักษาอากาศยานของตนเองในราชอาณาจักรได้ต่อเมื่อได้แจ้งให้ผู้อำนวยการทราบตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนด เว้นแต่การบำรุงรักษาก่อนทำการบิน หลังทำการบิน และการถอดเปลี่ยนส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานหรือชิ้นส่วนของอากาศยานที่ตนมีขีดความสามารถ

^{๒๔๔} มาตรา ๔๑/๑๐๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๔๕} มาตรา ๔๑/๑๐๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๔๖} มาตรา ๔๑/๑๐๘ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๔๗} มาตรา ๔๑/๑๐๙ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

ในการบำรุงรักษาอากาศยานตามวรรคหนึ่ง เจ้าของ ผู้จดทะเบียน หรือผู้ดำเนินการ
เดินอากาศดังกล่าวจะต้องปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับการบำรุงรักษาตามที่ผู้อำนวยการกำหนด

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข
เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๑๑๐^{๒๔๘} การประกอบกิจการบำรุงรักษาเฉพาะอากาศยานต่างประเทศ
ในราชอาณาจักร ต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อำนวยการ

การขอ การออก การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๔๑/๙๕ มาใช้บังคับกับ
คุณสมบัติของผู้ขอโดยอนุโลม

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข
เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข
เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๔๑/๑๑๑^{๒๔๙} ศูนย์หรือหน่วยซ่อมที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศจะทำการ
บำรุงรักษาอากาศยานไทยหรือบำรุงรักษาส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน บริภัณฑ์ หรือชิ้นส่วน
ของอากาศยานที่จะใช้กับอากาศยานไทยได้ ต้องได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมต่างประเทศจาก
ผู้อำนวยการ

การขอ การออก แบบ อายุ การพักใช้และการเพิกถอนใบรับรองหน่วยซ่อม
ต่างประเทศตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

ให้นำความในมาตรา ๔๑/๑๐๓ มาใช้บังคับกับผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อม
ต่างประเทศโดยอนุโลม

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข
เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข
เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

หมวด ๔/๑ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ^{๒๕๐}

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๒๔๘} มาตรา ๔๑/๑๑๐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๔๙} มาตรา ๔๑/๑๑๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๕๐} หมวด ๔/๑ ใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ มาตรา ๔๑/๑๑๒ ถึง มาตรา ๔๑/๑๒๓
เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๔๑/๑๑๒^{๒๕๑} ผู้อำนวยการมีอำนาจออกข้อบังคับเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การออกใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ เพื่อเป็นการรับรองว่าผู้ที่ยื่นขอรับใบรับรองดังกล่าวมีความสามารถดำเนินการเดินอากาศได้อย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ

ผู้อำนวยการจะออกใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศให้แก่ผู้ที่ประสงค์จะดำเนินการเดินอากาศที่ได้พิสูจน์ให้เห็นว่าตนมีมาตรฐานการจัดการความปลอดภัยสำหรับการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์ไม่น้อยกว่ามาตรฐานขั้นต่ำตามข้อบังคับที่ผู้อำนวยการกำหนด

มาตรา ๔๑/๑๑๓^{๒๕๒} ห้ามมิให้บุคคลใดใช้อากาศยานในการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์ เว้นแต่จะได้รับใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศจากผู้อำนวยการ

มาตรา ๔๑/๑๑๔^{๒๕๓} ผู้มีสิทธิขอรับใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องเป็นนิติบุคคลที่มีสัญชาติไทยและเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์ และมีคุณสมบัติอื่นตามข้อบังคับที่ผู้อำนวยการกำหนด

นิติบุคคลที่ขอรับใบรับรองตามวรรคหนึ่ง จะต้องไม่เป็นผู้ถูกเพิกถอนใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศยังไม่พ้นห้าปี หรือกรรมการหรือผู้มีอำนาจจัดการเป็นบุคคลเดียวกันกับกรรมการที่เคยเป็นกรรมการหรือผู้มีอำนาจจัดการของนิติบุคคลที่ถูกเพิกถอนใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศยังไม่พ้นห้าปี

ในกรณีที่มีการยื่นคำขออนุญาตให้ประกอบกิจการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์แล้ว และผู้ขออนุญาตมีความพร้อมในการเป็นผู้ดำเนินการเดินอากาศและมีเหตุอันสมควรที่จะให้ยื่นคำขอรับใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศได้ ผู้อำนวยการอาจอนุญาตให้ยื่นคำขอรับใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศตามพระราชบัญญัตินี้ไปก่อนได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการในข้อบังคับที่ผู้อำนวยการกำหนด

มาตรา ๔๑/๑๑๕^{๒๕๔} การขอ การออก การขอแก้ไขเปลี่ยนแปลง การต่ออายุ ใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ รวมทั้งแบบของใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศและข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะและเงื่อนไขในการปฏิบัติการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่ผู้อำนวยการกำหนด

มาตรา ๔๑/๑๑๖^{๒๕๕} ใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศให้มีอายุไม่เกินสิบปี ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่ผู้อำนวยการกำหนดโดยคำนึงถึงประเภทและขนาดของธุรกิจ

มาตรา ๔๑/๑๑๗^{๒๕๖} ผู้ได้รับใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศจะต้องดำเนินการปฏิบัติการบินอย่างปลอดภัยและปฏิบัติการในเรื่องอื่น ๆ ตามหลักเกณฑ์ ข้อกำหนด เงื่อนไข และสิทธิที่ได้รับตามข้อบังคับที่ผู้อำนวยการกำหนด

^{๒๕๑} มาตรา ๔๑/๑๑๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๕๒} มาตรา ๔๑/๑๑๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๕๓} มาตรา ๔๑/๑๑๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๕๔} มาตรา ๔๑/๑๑๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๕๕} มาตรา ๔๑/๑๑๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๔๑/๑๑๘^{๒๕๓} เพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยสาธารณะ ผู้อำนวยการมีอำนาจในการแก้ไขหรือเพิ่มเติมรายละเอียดในใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ หรือข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะและเงื่อนไขในการปฏิบัติการของผู้ได้รับใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศนั้นได้

มาตรา ๔๑/๑๑๙^{๒๕๔} เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการดำเนินการของผู้ได้รับใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศให้เป็นไปตามมาตรฐานและดำเนินการได้อย่างปลอดภัย และมีประสิทธิภาพ ให้ผู้อำนวยการ พนักงานเจ้าหน้าที่ และผู้ตรวจสอบด้านการบินมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) ระวังการออกเดินทาง หรือกักอากาศยานของผู้ดำเนินการเดินอากาศไว้ตามความจำเป็นเพื่อการตรวจสอบ
- (๒) เข้าไปในสถานที่ทำการ และสถานที่ที่จะใช้เป็นฐานปฏิบัติการของผู้ดำเนินการเดินอากาศในระหว่างเวลาทำการของสถานที่นั้น
- (๓) เข้าไปในอากาศยาน รวมทั้งเดินทางไปกับอากาศยาน และในกรณีจำเป็นอาจเข้าไปในห้องนักบิน ในขณะที่ให้บริการตามปกติเพื่อการตรวจสอบการปฏิบัติการบินของผู้ประจำหน้าที่ภาคอากาศและสมาชิกลูกเรือได้
- (๔) ตรวจสอบการดำเนินการตามใบรับรองและการดำเนินการอื่นว่าเป็นไปตามใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศหรือข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะและเงื่อนไขในการปฏิบัติการ
- (๕) ตรวจสอบคู่มือ เอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ รวมทั้งการครอบครองเอกสารและหลักฐานดังกล่าวไว้ตรวจสอบ
- (๖) เรียกบัญชี ทะเบียน หรือเอกสารอื่นจากผู้ดำเนินการเดินอากาศ หรือจากบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อการตรวจสอบ
- (๗) สอบถามข้อเท็จจริง หรือมีหนังสือเรียกผู้ดำเนินการเดินอากาศหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ
- (๘) หน้าที่และอำนาจอื่น ๆ ตามที่ผู้อำนวยการกำหนด

มาตรา ๔๑/๑๒๐^{๒๕๔} ในกรณีที่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ดำเนินการเดินอากาศกระทำการในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจสั่งพักใช้ใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศของผู้นั้นได้

- (๑) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ หรือในข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะและเงื่อนไขในการปฏิบัติการที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดอันตรายแก่การเดินอากาศ
- (๒) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ของผู้ได้รับใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

^{๒๕๖} มาตรา ๔๑/๑๑๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๕๗} มาตรา ๔๑/๑๑๘ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๕๘} มาตรา ๔๑/๑๑๙ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๕๙} มาตรา ๔๑/๑๒๐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

(๓) เมื่อเห็นว่าผู้ได้รับใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศไม่สามารถดำเนินการไปได้ด้วยความปลอดภัย

(๔) ไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ หลักเกณฑ์ ระเบียบ หรือข้อกำหนดอื่นใดที่ผู้อำนวยการกำหนด

ในคำสั่งพักใช้ใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศตามวรรคหนึ่ง ผู้อำนวยการจะกำหนดระยะเวลาหรือเงื่อนไขในการที่ผู้ดำเนินการเดินอากาศนั้นจะต้องดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๔๑/๑๒๑^{๒๖๐} ผู้อำนวยการมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ เมื่อผู้ได้รับใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ

(๑) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ หรือในข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะและเงื่อนไขในการปฏิบัติการและก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรงแก่การเดินอากาศ

(๒) ถูกพักใช้ใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศมากกว่าสองครั้ง ภายในช่วงระยะเวลาสองปี

(๓) หยุดปฏิบัติการบินทั้งหมดหรือบางส่วนโดยไม่ได้รับอนุญาต

(๔) ไม่ดำเนินการเดินอากาศภายในระยะเวลาหกเดือนนับตั้งแต่วันที่ได้รับใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ

(๕) หยุดดำเนินการเดินอากาศเป็นระยะเวลาต่อเนื่องเกินกว่าหนึ่งปี โดยไม่มีเหตุอันสมควร

เมื่อผู้อำนวยการสั่งเพิกถอนใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ ให้ผู้ได้รับใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ ส่งคืนใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศต่อผู้อำนวยการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเพิกถอนใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ

มาตรา ๔๑/๑๒๒^{๒๖๑} ใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศที่ออกให้โดยประเทศของผู้ดำเนินการเดินอากาศซึ่งเป็นรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาหรือเป็นประเทศที่ได้ทำความตกลงกับประเทศไทยให้ใช้ได้เช่นเดียวกับใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศตามพระราชบัญญัตินี้สำหรับการดำเนินการเดินอากาศเข้ามายังหรือออกจากราชอาณาจักร ทั้งนี้ การออกใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศของประเทศดังกล่าวต้องมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ในภาคผนวก

ในกรณีที่ปรากฏว่าการออกใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศของประเทศที่เป็นรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาหรือประเทศที่ได้ทำความตกลงกับประเทศไทย ประเทศใดไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในภาคผนวกในเรื่องใด ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจประกาศไม่ยอมรับหรือยอมรับโดยมีเงื่อนไขสำหรับใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศที่ออกโดยประเทศนั้นในเรื่องนั้นได้

มาตรา ๔๑/๑๒๓^{๒๖๒} ในกรณีที่ผู้อำนวยการเห็นว่าผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศ

^{๒๖๐} มาตรา ๔๑/๑๒๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๖๑} มาตรา ๔๑/๑๒๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๖๒} มาตรา ๔๑/๑๒๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

ทำการบินเข้ามายังหรือออกจากราชอาณาจักรมีการปฏิบัติการด้านการบินหรือการบำรุงรักษาต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดในภาคผนวก และอาจก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยในการเดินอากาศ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศหยุดดำเนินการทั้งหมดหรือบางส่วน

หมวด ๔/๒

การกำกับดูแลการบินพลเรือนทางเศรษฐกิจ^{๒๖๓}

มาตรา ๔๑/๑๒๔^{๒๖๔} ให้คณะกรรมการการบินพลเรือนรับผิดชอบในการกำกับดูแลกิจการการบินพลเรือนทางเศรษฐกิจ

กิจการการบินพลเรือนที่ต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลทางเศรษฐกิจ มีดังนี้

(๑) การขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์

(๒) การทำงานทางอากาศ

(๓) การบินทั่วไปตามที่คณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนด

(๔) กิจการการบินพลเรือนอื่นที่คณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนด

มาตรา ๔๑/๑๒๕^{๒๖๕} ผู้ใดจะประกอบกิจการการบินพลเรือนตามมาตรา ๔๑/๑๒๔ จะต้องได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการบินพลเรือน

ในการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขหรือข้อกำหนดใด

โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการบินพลเรือนเพื่อให้ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามก็ได้

คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาต รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการต่ออายุใบอนุญาต การพิจารณาอนุญาต แบบใบอนุญาต และอายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

มาตรา ๔๑/๑๒๖^{๒๖๖} ผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศผู้ใดจะประกอบกิจการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์ ไม่ว่าจะเป็นการเข้ามายังหรือออกจากราชอาณาจักรต้องมีใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศที่ออกโดยองค์กรด้านการบินพลเรือนของประเทศที่มีความตกลงว่าด้วยบริการเดินอากาศกับประเทศไทยและได้รับการกำหนดให้เป็นผู้ใช้สิทธิรับขนทางอากาศเพื่อการพาณิชย์ตามความตกลงดังกล่าว และได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการ

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาต การอนุญาต และระยะเวลาการอนุญาต รวมทั้งเงื่อนไขและข้อกำหนดของการอนุญาต ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของผู้อำนวยการ

^{๒๖๓} หมวด ๔/๒ การกำกับดูแลการบินพลเรือนทางเศรษฐกิจ มาตรา ๔๑/๑๒๔ ถึง มาตรา ๔๑/๑๓๕
เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๖๔} มาตรา ๔๑/๑๒๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๖๕} มาตรา ๔๑/๑๒๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๖๖} มาตรา ๔๑/๑๒๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๔๑/๑๒๗^{๒๖๗} ให้ผู้อำนวยการติดตามตรวจสอบการประกอบกิจการของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือนตามมาตรา ๔๑/๑๒๕ ตามระยะเวลาที่เหมาะสม โดยการตรวจสอบนั้นอย่างน้อยต้องตรวจสอบเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในกรรมสิทธิ์การบริหารจัดการ สถานะทางการเงิน และการดำเนินการใด ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณสมบัติของผู้ได้รับใบอนุญาต

ในการตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจเรียกข้อมูลและเอกสารหลักฐานทางการเงิน หรือเอกสารหลักฐานอื่น ๆ ที่เป็นปัจจุบันจากผู้ได้รับใบอนุญาตเพื่อใช้ในการติดตามตรวจสอบได้

มาตรา ๔๑/๑๒๘^{๒๖๘} เจื่อนไขและข้อจำกัดในการประกอบกิจการตามมาตรา ๔๑/๑๒๕ วรรคสอง อาจกำหนดในเรื่อง ดังต่อไปนี้

- (๑) ระยะเวลาการประกอบกิจการ
- (๒) จำนวน ประเภท หรือขนาดของอากาศยานที่ใช้
- (๓) ประเภทของการให้บริการที่ผู้ได้รับใบอนุญาตสามารถให้บริการได้
- (๔) เรื่องอื่นตามที่คณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนด

มาตรา ๔๑/๑๒๙^{๒๖๙} รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการบินพลเรือน มีอำนาจเปลี่ยนแปลง แก้ไข ปรับปรุง พักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือนตามมาตรา ๔๑/๑๒๕ ไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตไม่สามารถปฏิบัติตามบทบัญญัติใด ๆ ในพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือกฎระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข หรือข้อจำกัดในการอนุญาต ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนด

มาตรา ๔๑/๑๓๐^{๒๗๐} การขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์เป็นบริการสาธารณะ การกำหนดค่าโดยสารและค่าระวางของอากาศยานขนส่งต้องเหมาะสมและเป็นธรรมแก่ผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ

การเก็บค่าโดยสารและค่าระวางสำหรับอากาศยานขนส่งต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าโดยสารและค่าระวางของผู้ประกอบการอากาศยานขนส่ง และต้องไม่เกินอัตราขั้นสูงที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

การเก็บค่าโดยสารและค่าระวางสำหรับอากาศยานขนส่งระหว่างประเทศ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในความตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยบริการเดินอากาศ

มาตรา ๔๑/๑๓๑^{๒๗๑} ในการออกข้อบังคับเพื่อกำหนดอัตราค่าโดยสารและค่าระวางตามมาตรา ๔๑/๑๓๐ ให้คณะกรรมการการบินพลเรือนคำนึงถึงหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

^{๒๖๗} มาตรา ๔๑/๑๒๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๖๘} มาตรา ๔๑/๑๒๘ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๖๙} มาตรา ๔๑/๑๒๙ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๗๐} มาตรา ๔๑/๑๓๐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

- (๑) ค่าใช้จ่ายอันสมควรในการให้บริการขนส่งสาธารณะโดยมีกำไรที่สมเหตุสมผลตามประเภทและลักษณะของการให้บริการที่เป็นไปตามปกติในการประกอบธุรกิจ
- (๒) ความเป็นธรรม ความเสมอภาค และไม่เป็นการเลือกปฏิบัติ
- (๓) ต้องไม่เป็นภาระแก่ผู้โดยสารหรือผู้ตราส่งเกินกว่าปกติ
- (๔) การแข่งขันที่เป็นธรรม
- ข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนตามวรรคหนึ่ง จะกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์ลดหรือยกเว้นการเก็บค่าโดยสารหรือค่าระวางจากผู้โดยสารหรือผู้ใช้บริการซึ่งเป็นบุคคลหรือกิจการดังต่อไปนี้ได้
- (๑) เด็กหรือเยาวชน
- (๒) ผู้มีอายุตั้งแต่หกสิบปีขึ้นไป
- (๓) คนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
- (๔) บุคคลประเภทอื่นตามที่คณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนด
- (๕) กิจการที่เป็นสาธารณกุศลหรือเพื่อการมนุษยธรรม

มาตรา ๔๑/๑๓๒^{๒๖๖} ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือนตามมาตรา ๔๑/๑๒๕ ซึ่งเป็นผู้ประกอบกิจการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์และผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๑๒๖ ต้องจัดให้มีการประกันภัยความรับผิดชอบตามสัญญาและบุคคลที่สามเพื่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากอุบัติเหตุที่เกิดจากอากาศยาน โดยจำนวนเงินซึ่งเอาประกันภัยความรับผิดชอบตามสัญญาดังกล่าว ต้องไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการรับขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ

มาตรา ๔๑/๑๓๓^{๒๖๗} กิจการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์เป็นกิจการขนส่งสาธารณะ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือนตามมาตรา ๔๑/๑๒๕ ซึ่งเป็นผู้ประกอบกิจการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์และผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๑๒๖ จะปฏิเสธการรับขนส่งผู้โดยสารไม่ได้ เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยหรือการรักษาความปลอดภัยหรือเป็นกรณีตามที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือนตามมาตรา ๔๑/๑๒๕ ซึ่งเป็นผู้ประกอบกิจการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์และผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๑๒๖ มีสิทธิปฏิเสธการรับขนส่งผู้โดยสาร สัมภาระ และของที่ผู้โดยสารหรือผู้ตราส่งไม่ยินยอมให้ตรวจค้นหรือไม่ผ่านการตรวจค้นเพื่อการรักษาความปลอดภัยตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งผู้โดยสารที่มีความประพฤติหรือมีประวัติว่าประพฤติตนไม่เรียบร้อยในระหว่างการโดยสารอากาศยาน

ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือนตามมาตรา ๔๑/๑๒๕ ซึ่งเป็นผู้ประกอบกิจการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์และผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๑๒๖ ปฏิเสธการรับขนส่งคนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริม

^{๒๖๖} มาตรา ๔๑/๑๓๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๖๗} มาตรา ๔๑/๑๓๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๖๘} มาตรา ๔๑/๑๓๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

และพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ เว้นแต่เป็นกรณีตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองหรือตามที่กำหนดใน
ข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

มาตรา ๔๑/๑๓๔^{๒๗๔} เพื่อประโยชน์สาธารณะและเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้โดยสาร
ให้คณะกรรมการการบินพลเรือนมีอำนาจออกข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนด
มาตรการคุ้มครองสิทธิของผู้โดยสารในเที่ยวบินภายในประเทศและระหว่างประเทศ

ในกรณีปฏิเสธการรับขึ้น ยกเลิกเที่ยวบิน เที่ยวบินล่าช้า หรือสัณหาระสูญหาย
เสียหาย หรือล่าช้า ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือนตามมาตรา ๔๑/๑๒๕ ซึ่งเป็น
ผู้ประกอบการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์หรือผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศที่ได้รับ
อนุญาตตามมาตรา ๔๑/๑๒๖ ต้องปฏิบัติตามข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนตาม
วรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๑/๑๓๕^{๒๗๕} ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือนตามมาตรา
๔๑/๑๒๕ ซึ่งเป็นผู้ประกอบการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์และผู้ดำเนินการเดินอากาศ
ต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๑๒๖ มีหน้าที่ต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่กระทำการอันเป็นการผูกขาดและแข่งขันทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมตาม
กฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า

(๒) ประกาศหรือแสดงไว้ซึ่งอัตราค่าโดยสารและค่าระวาง ตลอดจนเงื่อนไขในการ
ขนส่งให้เป็นที่ได้รับทราบโดยทั่วไป ณ สถานที่ทำการและสถานที่ดำเนินการของผู้ประกอบการ

(๓) ใช้สิทธิในใบอนุญาตเพื่อประโยชน์ของตนเอง และมีให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยอมให้
บุคคลอื่นใช้สิทธิตามใบอนุญาตของตน หรือยอมให้บุคคลอื่นดำเนินกิจการในนามของตนไม่ว่าด้วย
ประการใดก็ตาม

หมวด ๕

ผู้ประจำหน้าที่

มาตรา ๔๒ ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้ประจำหน้าที่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงาน
เจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือมีใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ซึ่งออกให้โดยรัฐภาคีแห่งอนุสัญญา
หรือรัฐที่ได้ทำความตกลงกับประเทศไทย แต่สำหรับผู้ประจำหน้าที่ในอากาศยานที่จดทะเบียนตาม
กฎหมายไทยจะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้มีใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ซึ่งออกให้โดยรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาหรือรัฐที่ได้ทำความ
ตกลงกับประเทศไทย ถ้าได้นำใบอนุญาตนั้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับรองแล้ว ให้ถือว่าเป็นผู้ได้รับ
อนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๓ การขอ การออก และการรับรองใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ ให้เป็นไป

^{๒๗๔} มาตรา ๔๑/๑๓๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๗๕} มาตรา ๔๑/๑๓๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

ตามที่กำหนดในข้อกำหนด

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๔^{๒๗๖} ผู้ขออนุญาตเป็นผู้ประจำหน้าที่ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีความประพฤติเรียบร้อย

(๓) มีอายุ สุขภาพร่างกายสมบูรณ์ ความรู้และความชำนาญตามที่กำหนดไว้ใน

ข้อกำหนด สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เมื่อมีความจำเป็นหรือมีเหตุพิเศษเฉพาะราย ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจยกเว้นคุณสมบัติตามที่กำหนดในวรรคหนึ่งได้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๕ ผู้ประจำหน้าที่มีสิทธิทำการตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

[คำว่า “ข้อบังคับ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๖ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๖ ใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๗ เมื่อเห็นว่าผู้ประจำหน้าที่คนใดหย่อนคุณสมบัติตามมาตรา ๔๔ (๓)

เกี่ยวกับสุขภาพร่างกาย ความรู้หรือความชำนาญ พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจสั่งให้ผู้ประจำหน้าที่นั้นรับการทดสอบโดยการตรวจทางแพทย์ หรือรับการทดสอบความรู้ ความชำนาญทางทฤษฎีหรือทางปฏิบัติก็ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๘^{๒๗๗} (ยกเลิก)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๙ ผู้ประจำหน้าที่ต้องปฏิบัติตามวินัยที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

[คำว่า “ข้อบังคับ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๖ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕๐^{๒๗๘} ห้ามมิให้ผู้ประจำหน้าที่ในอากาศยานปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างที่มีอาการเจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บซึ่งอาจกระทำให้อ่อนสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ และถ้าการเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บนั้นเป็นระยะเวลาตั้งแต่เจ็ดวันขึ้นไป ห้ามมิให้ผู้ประจำหน้าที่นั้นปฏิบัติหน้าที่จนกว่านายแพทย์ที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดให้จะได้ตรวจและออกใบรับรองว่า ผู้ประจำหน้าที่นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๒๗๖} มาตรา ๔๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๒๗๗} มาตรา ๔๘ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๗๘} มาตรา ๕๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

ได้หายจากการเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บและพนักงานเจ้าหน้าที่ได้อนุญาตให้ผู้ประจําหน้าที่นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตผู้ประจําหน้าที่บุคคลใดหย่อนคุณสมบัติเกี่ยวกับสุขภาพร่างกายหรือจิตใจ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจสั่งให้ผู้ประจําหน้าที่นั้นเข้ารับการทดสอบหรือรับการตรวจทางการแพทย์ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนด

มาตรา ๕๐ ทวิ^{๒๗๙} (ยกเลิก)

มาตรา ๕๐/๑^{๒๘๐} ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจกำหนดให้มีการตรวจสอบการใช้สารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทในลักษณะที่อาจกระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ประจําหน้าที่ ก่อน หลัง หรือในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ได้

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ผู้อำนวยการมอบหมาย มีอำนาจตรวจสอบผู้ประจําหน้าที่ ก่อน หลัง หรือในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ และในกรณีที่ผู้ประจําหน้าที่ผู้ใดไม่ยอมให้ตรวจสอบหรือขัดขวางการตรวจสอบ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจกักตัวผู้นั้นไว้ได้ตามความจำเป็น และในกรณีที่พบว่าผู้นั้นได้กระทำความผิดตามมาตรา^{๒๘๑} ให้ส่งตัวให้พนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไป

วิธีการตรวจสอบ การกักตัว และการส่งตัวให้พนักงานสอบสวนตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนด

มาตรา ๕๐/๒^{๒๘๑} ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตผู้ประจําหน้าที่

เมื่อผู้ประจําหน้าที่นั้น

(๑) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยวินัยซึ่งมีวินัยร้ายแรง หรือระเบียบที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ประจําหน้าที่ที่ผู้อำนวยการไม่ได้กำหนดว่าเป็นสาระสำคัญ

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกสำหรับการกระทำความผิดตามกฎหมายอื่น เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่มีใช้ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายตามลักษณะ ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือความผิดลหุโทษ

(๓) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนด หรือบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตผู้ประจําหน้าที่ได้ครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน หรือจนกว่าผู้ประจําหน้าที่นั้นจะได้แก้ไขให้ถูกต้องตามคำสั่งของผู้อำนวยการ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๐/๓^{๒๘๒} ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตผู้ประจําหน้าที่เมื่อผู้ประจําหน้าที่นั้น

(๑) ขาดคุณสมบัติของผู้ประจําหน้าที่ตามมาตรา ๕๔

^{๒๗๙} มาตรา ๕๐ ทวิ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๘๐} มาตรา ๕๐/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๘๑} มาตรา ๕๐/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๘๒} มาตรา ๕๐/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

(๒) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยวินัยซึ่งเป็นวินัยร้ายแรง หรือระเบียบที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ประจําหน้าที่ที่ผู้อํานวยการกำหนดว่าเป็นสาระสำคัญ

(๓) ถูกพักใช้ใบอนุญาตผู้ประจําหน้าที่ตามมาตรา ๕๐/๒ เกินสองครั้งภายในระยะเวลาสองปีนับแต่ถูกพักใช้ใบอนุญาตครั้งก่อน

มาตรา ๕๐/๔^{๒๘๓} ในกรณีที่ผู้อํานวยการสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๐/๒ หรือเพิกถอนใบอนุญาตผู้ประจําหน้าที่ตามมาตรา ๕๐/๓ ของผู้ประจําหน้าที่รายใด ถ้าผู้นั้นถือใบอนุญาตผู้ประจําหน้าที่ตำแหน่งอื่นด้วย และเหตุที่พักรใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นเหตุที่เป็นสาระสำคัญซึ่งกระทบใบอนุญาตตำแหน่งอื่นนั้น ให้ผู้อํานวยการสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตผู้ประจําหน้าที่ตำแหน่งอื่นของผู้นั้นด้วย

เหตุที่เป็นสาระสำคัญในการพักรใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ผู้อํานวยการประกาศกำหนด

มาตรา ๕๐/๕^{๒๘๔} ใบอนุญาตผู้ประจําหน้าที่เป็นอันสิ้นสุด เมื่อผู้ประจําหน้าที่นั้น
(๑) ได้รับโทษจำคุกสำหรับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่มีใช้ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ตามลักษณะ ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือความผิดลหุโทษ

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) ถูกเพิกถอนใบอนุญาตผู้ประจําหน้าที่ตามมาตรา ๕๐/๓

มาตรา ๕๐/๖^{๒๘๕} ผู้ประจําหน้าที่ที่มีใบอนุญาตผู้ประจําหน้าที่ซึ่งออกให้โดยรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาหรือเป็นประเทศที่ได้ทำความตกลงกับประเทศไทยและประสงค์จะปฏิบัติหน้าที่ในอากาศยานที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทย ให้นำใบอนุญาตดังกล่าวมายื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อขอเทียบโอน โดยให้ถือว่าเป็นการขอรับใบอนุญาตผู้ประจําหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

การขอและการเทียบโอนให้ดำเนินการตามข้อกำหนดที่ออกตามมาตรา ๔๓ โดยผู้อํานวยการจะออกข้อกำหนดเกี่ยวกับเงื่อนไขและข้อจำกัดในการพิจารณาและการใช้ใบอนุญาตผู้ประจําหน้าที่ที่มาจากการเทียบโอนตามวรรคหนึ่งด้วยก็ได้

ให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๕๐/๒ มาตรา ๕๐/๓ มาตรา ๕๐/๔ และมาตรา ๕๐/๕ มาใช้บังคับแก่การเทียบโอนใบอนุญาตผู้ประจําหน้าที่ตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๕๐/๗^{๒๘๖} ผู้ประจําหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ในหรือเกี่ยวกับอากาศยานต่างประเทศที่ทำการบินอยู่ในราชอาณาจักร ต้องมีใบอนุญาตผู้ประจําหน้าที่ที่ออกให้หรือรับรองตามกฎหมายของประเทศผู้จดทะเบียนอากาศยานนั้นซึ่งเป็นรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาหรือเป็นประเทศที่ได้ทำความตกลง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๒๘๓} มาตรา ๕๐/๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๘๔} มาตรา ๕๐/๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๘๕} มาตรา ๕๐/๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๘๖} มาตรา ๕๐/๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

กับประเทศไทย ทั้งนี้ การออกใบอนุญาตผู้ประจําหน้าที่ของประเทศดังกล่าวต้องมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ในภาคผนวก หรือมีใบอนุญาตผู้ประจําหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

เพื่อประโยชน์ในการบังคับการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าใบอนุญาตผู้ประจําหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งที่ออกให้หรือรับรองตามกฎหมายของประเทศผู้จดทะเบียนอากาศยานเป็นใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ หากปรากฏว่าการออกหรือการรับรองใบอนุญาตผู้ประจําหน้าที่ของประเทศที่เป็นรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาประเทศใดไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในภาคผนวกในเรื่องใด ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจประกาศไม่ยอมรับหรือยอมรับโดยมีเงื่อนไขสำหรับใบอนุญาตผู้ประจําหน้าที่ที่ออกโดยประเทศนั้นในเรื่องนั้นได้ และในกรณีที่ประเทศที่ทำความตกลงกับประเทศไทย ความตกลงดังกล่าวจะต้องมีข้อกำหนดว่า การออกใบอนุญาตผู้ประจําหน้าที่ของประเทศคู่สัญญาจะต้องเป็นไปตามมาตรฐานและเงื่อนไขที่อยู่ในกรอบของอนุสัญญาด้วย

มาตรา ๕๐/๘^{๒๘๗} ผู้ประจําหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ในหรือเกี่ยวกับอากาศยานต่างประเทศ ที่ทำการบินอยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๕๐/๗ ต้องมีใบรับรองทางการแพทย์สำหรับผู้ประจําหน้าที่ดังกล่าวที่ออกให้หรือรับรองโดยประเทศผู้จดทะเบียนอากาศยานนั้น ทั้งนี้ การออกใบรับรองทางการแพทย์ของประเทศดังกล่าวต้องมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ในภาคผนวก

มาตรา ๕๐/๙^{๒๘๘} ห้ามมิให้บุคคลใดปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้ประจําหน้าที่ เว้นแต่มีใบสำคัญแพทย์ที่ออกโดยนายแพทย์ผู้ตรวจด้านเวชศาสตร์การบินพลเรือนที่ได้รับการแต่งตั้งจากสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

ประเภทผู้ประจําหน้าที่ หลักเกณฑ์ วิธีการในการขอ การออก การต่ออายุใบสำคัญแพทย์ คุณสมบัติและลักษณะของผู้ขอใบสำคัญ อายุใบสำคัญ การเพิกถอนใบสำคัญ แบบใบสำคัญ และเงื่อนไขแบบท้ายใบสำคัญแพทย์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนด

มาตรา ๕๐/๑๐^{๒๘๙} เพื่อวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ ให้เอกสารรายงานผลที่เกี่ยวกับการตรวจสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ขอรับใบสำคัญแพทย์ที่อยู่ในความครอบครองของศูนย์เวชศาสตร์การบินพลเรือนหรือสถานที่ตรวจทางการแพทย์ หรือสถานพยาบาลใดเป็นเอกสารที่เปิดเผยต่อสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

มาตรา ๕๐/๑๑^{๒๙๐} ในการปฏิบัติหน้าที่ตามหมวดนี้ ให้นายแพทย์ผู้ตรวจเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๕๐/๑๒^{๒๙๑} ในการออกใบรับรองใบอนุญาตผู้ประจําหน้าที่ตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง หรือการออกใบอนุญาตผู้ประจําหน้าที่โดยการเทียบโอนตามมาตรา ๕๐/๖ หากผู้อำนวยการ

^{๒๘๗} มาตรา ๕๐/๘ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๘๘} มาตรา ๕๐/๙ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๘๙} มาตรา ๕๐/๑๐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๙๐} มาตรา ๕๐/๑๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๙๑} มาตรา ๕๐/๑๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

เห็นว่าใบรับรองทางการแพทย์สำหรับผู้ประจำหน้าที่ที่ออกโดยรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาหรือประเทศที่ได้
ทำความตกลงกับประเทศไทยเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในภาคผนวก ให้ผู้อำนวยการระบุไว้ใน
ใบรับรองใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่หรือใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ที่ออกให้โดยการเทียบโอน แล้วแต่กรณี
ว่าใบรับรองทางการแพทย์ดังกล่าวใช้ได้ เช่นเดียวกับใบสำคัญแพทย์ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้
โดยผู้อำนวยการจะกำหนดเงื่อนไขและอายุการใช้ใบรับรองทางการแพทย์ดังกล่าวไว้ในใบรับรอง
ใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่หรือใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ที่ออกให้โดยการเทียบโอน แล้วแต่กรณี ตามที่
เห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๕๐/๑๓^{๒๙๒} ผู้ขอรับใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ตามประเภทที่ผู้อำนวยการ
กำหนดต้องจบการศึกษาตามหลักสูตรที่ผู้อำนวยการรับรองจากสถาบันฝึกอบรมด้านการบินที่
ผู้อำนวยการรับรอง

การขอรับใบรับรองและการออกใบรับรอง คุณสมบัติและลักษณะของผู้ขอใบรับรอง
อายุใบรับรอง การต่ออายุใบรับรอง การพักใช้และการเพิกถอนใบรับรอง ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไป
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่กำหนดในข้อกำหนด

มาตรา ๕๐/๑๔^{๒๙๓} เว้นแต่จะมีกรณีฉุกเฉินอันอาจเป็นอันตรายแก่อากาศยานหรือ
บุคคลในอากาศยาน หรือเป็นกรณีการให้บริการทางการแพทย์ฉุกเฉิน ห้ามผู้ควบคุมอากาศยาน
นำอากาศยานขึ้นลง ณ ที่หนึ่งที่ไม่ได้นอกจากสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตหรือตามที่
พนักงานเจ้าหน้าที่ระบุไว้สำหรับการบินเที่ยวนั้น

หมวด ๕/๑

การรักษาความปลอดภัย^{๒๙๔}

มาตรา ๕๐/๑๕^{๒๙๕} ให้สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานที่
รับผิดชอบในการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ และจัดทำ ดำเนินการและกำกับ
ติดตามให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ รวมทั้ง
รับผิดชอบในการป้องกันกิจการการบินพลเรือนจากการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบ
ด้วยกฎหมาย

นอกจากการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย
ต้องปฏิบัติการในเรื่องดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) รับผิดชอบต่อการกำกับดูแลการรักษาความปลอดภัยการบินในประเทศไทย

^{๒๙๒} มาตรา ๕๐/๑๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๙๓} มาตรา ๕๐/๑๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๙๔} หมวด ๕/๑ การรักษาความปลอดภัย มาตรา ๕๐/๑๕ ถึง มาตรา ๕๐/๔๑ เพิ่มโดย

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๙๕} มาตรา ๕๐/๑๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

(๒) กำกับ ติดตามการปฏิบัติการรักษาความปลอดภัยของสนามบิน อากาศยาน ตัวแทนควบคุม การไปรษณีย์ควบคุม ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศ และผู้ดำเนินการอื่นตามที่กำหนด ในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ เพื่อประโยชน์ในเรื่องดังนี้

(ก) คุ้มครองผู้โดยสาร ลูกเรือ เจ้าหน้าที่ของสนามบิน และผู้ใช้บริการอื่นของ สนามบินและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ

(ข) ป้องกันการกระทำอันเป็นภัยคุกคามทางการบิน และการกระทำอันอันเป็น การแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมายต่อการบินพลเรือน

(ค) ทำให้มั่นใจได้ว่าการดำเนินการที่เหมาะสมเมื่อมีการกระทำอันเป็นภัย คุกคามทางการบินและการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมายต่อการบินพลเรือน เกิดขึ้นหรืออาจจะเกิดขึ้น

(๓) ประสานงานกิจกรรมต่าง ๆ ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายใต้แผนรักษา ความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติและแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง

การดำเนินการตามมาตรานี้ สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยต้อง ดำเนินการให้สอดคล้องตามอนุสัญญาและภาคผนวก รวมถึงพันธกรณีตามความตกลงระหว่าง ประเทศเกี่ยวกับการบินพลเรือนที่ประเทศไทยเป็นภาคี

มาตรา ๕๐/๑๖^{๒๔๖} ให้สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยจัดทำแผนรักษา ความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ เพื่อเป็นแนวทางในการรักษาความปลอดภัยและป้องกัน การบินพลเรือนจากการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย โดยคำนึงถึง ความปลอดภัย ความสม่ำเสมอ และความมีประสิทธิภาพของการทำการบิน

ให้ผู้อำนวยความสะดวกกำกับ ติดตาม หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องนำแผนรักษา ความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติและจัดทำแผนรักษาความปลอดภัยการบิน พลเรือนในส่วนของตน

ผู้อำนวยความสะดวกอาจออกข้อกำหนด แนวทาง หรือคำสั่ง แล้วแต่กรณี เพื่อประโยชน์ ในการบริหารจัดการ การกำกับติดตามและตรวจสอบ เพื่อให้เป็นไปตามแผนรักษาความปลอดภัย การบินพลเรือนแห่งชาติ

มาตรา ๕๐/๑๗^{๒๔๗} ในการบริหารแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ ให้ผู้อำนวยความสะดวกมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำกับให้เป็นไปตามแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติโดยมีการ ประเมินหรือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ และคณะกรรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือน แห่งชาติภายใต้บทบัญญัติมาตรา ๕๐/๒๐

(๒) กำหนดและจัดสรรงานต่าง ๆ เพื่อการปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนรักษาความ ปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติให้กับเจ้าหน้าที่อื่น ๆ เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือ ที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ตัวแทนควบคุม การไปรษณีย์ควบคุม ผู้ให้บริการจราจร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๒๔๖} มาตรา ๕๐/๑๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๔๗} มาตรา ๕๐/๑๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

ทางอากาศ และผู้ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ รวมทั้งหน่วยงานหรือบุคคลอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

(๓) ทำให้มั่นใจได้ว่าจะมีการจัดทำและปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนรักษาความปลอดภัยสนามบินแต่ละแห่งที่ให้บริการการบินพลเรือน โดยอย่างน้อยผู้อำนวยการต้องดำเนินการในเรื่องดังต่อไปนี้

(ก) แจ้งส่วนที่เกี่ยวข้องของแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติให้กับเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตแต่ละแห่ง

(ข) ให้ความเห็นชอบและเสนอทบทวนแผนรักษาความปลอดภัยสนามบินของสนามบินแต่ละแห่ง

(ค) ตรวจสอบเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตว่าได้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนรักษาความปลอดภัยสนามบินอย่างเต็มรูปแบบ

(ง) จัดการให้มีการตั้งคณะกรรมการรักษาความปลอดภัยสนามบินขึ้น ณ สนามบินแต่ละแห่งที่ให้บริการการบินพลเรือนเพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับมาตรการรักษาความปลอดภัย ณ สนามบินดังกล่าว

(๔) กำกับ ติดตาม หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อให้มีการจัดทำและปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนรักษาความปลอดภัยของผู้ดำเนินการเดินอากาศแต่ละราย ซึ่งจะต้องครอบคลุมมาตรการรักษาความปลอดภัยที่ใช้กับผู้โดยสาร สัมภาระ สินค้า ของที่ส่งโดยผู้ให้บริการส่งด่วนที่เรียกว่าคูเรียร์ พัสดุส่งด่วน ไปรษณีย์ภัณฑ์ ครีวการบิน และการทำความสะอาดอากาศยาน เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้ ผู้อำนวยการจะต้อง

(ก) แจ้งส่วนที่เกี่ยวข้องของแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติให้กับผู้ดำเนินการเดินอากาศแต่ละราย

(ข) ให้ความเห็นชอบและเสนอทบทวนแผนรักษาความปลอดภัยของผู้ดำเนินการเดินอากาศแต่ละราย

(ค) ตรวจสอบผู้ดำเนินการเดินอากาศว่าได้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนรักษาความปลอดภัยของผู้ดำเนินการเดินอากาศอย่างเต็มรูปแบบ

(๕) กำกับ ติดตาม หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อให้มีการจัดทำและปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนรักษาความปลอดภัยของตัวแทนควบคุม การไปรษณีย์ควบคุม ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศและผู้ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ ซึ่งจะต้องครอบคลุมมาตรการรักษาความปลอดภัยที่ใช้กับการให้บริการของตน เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้ ผู้อำนวยการจะต้อง

(ก) แจ้งส่วนที่เกี่ยวข้องของแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติให้กับตัวแทนควบคุม การไปรษณีย์ควบคุม ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศ และผู้ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

(ข) ให้ความเห็นชอบและเสนอทบทวนแผนรักษาความปลอดภัยของตัวแทนควบคุมการไปรษณีย์ควบคุม ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศ และผู้ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

(ค) ตรวจสอบตัวแทนควบคุม การไปรษณีย์ควบคุม ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศ และผู้ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติว่า ได้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนรักษาความปลอดภัยของตน อย่างเต็มรูปแบบ

(ข) กำกับ ติดตาม หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อให้การรักษาความปลอดภัยที่สนามบิน ได้มีการจัดสรรสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น ซึ่งรวมถึงพื้นที่อาคารสำนักงาน เครื่องมือสื่อสาร เครื่องมือรักษาความปลอดภัย ที่เหมาะสม รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการฝึกอบรม

(ค) กำกับ ติดตาม หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อให้ข้อกำหนดต่าง ๆ ในด้านสถาปัตยกรรม และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรการรักษาความปลอดภัยการบินอย่างมีประสิทธิภาพ ได้มีการนำมาผนวกอยู่ในการออกแบบและก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นใหม่ และการดัดแปลงใด ๆ ต่อสิ่งอำนวยความสะดวกในสนามบิน

(ง) ทบทวนและคงไว้ซึ่งการมีผลใช้บังคับของแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติเป็นระยะ ๆ รวมถึงเมื่อมีความจำเป็น ต้องมีการประเมินผลและปรับเปลี่ยนมาตรการรักษาความปลอดภัยจากการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือความพยายามที่จะกระทำการข่มขู่และจะต้องดำเนินการเพื่อจัดการต่อภัยคุกคามดังกล่าวใด ๆ ในขณะปัจจุบันตามความจำเป็น

(จ) จัดทำ และกำกับ ติดตาม หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อให้เป็นไปตามแผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ เพื่อใช้สำหรับการฝึกอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้องหรือบุคลากรที่รับผิดชอบในการปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรการรักษาความปลอดภัยในการบินที่กำหนดขึ้นตามแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

(ฉ) จัดทำ และกำกับ ติดตาม หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อให้เป็นไปตามแผนควบคุมคุณภาพการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ เพื่อใช้สำหรับวัดระดับการปฏิบัติตามแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ และเพื่อให้แผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติมีผลบังคับใช้

(ช) จัดให้มีและดำเนินการตามแผนการรับรองพนักงานตรวจค้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำกรรับรองและการประเมินผลอย่างเป็นทางการโดยหรือในนามของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย เพื่อให้มั่นใจได้ว่าเจ้าหน้าที่ที่มีความสามารถที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ตามกระบวนการทำงานของพนักงานตรวจค้นภายในสนามบินสาธารณะของไทยในระดับที่ยอมรับได้ตามที่สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยกำหนด

(ซ) จัดให้มีและดำเนินการตามแผนการรับรองครูผู้สอนด้านการรักษาความปลอดภัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำกรรับรองและการประเมินผลอย่างเป็นทางการโดยหรือในนามของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย เพื่อให้มั่นใจได้ว่าครูผู้สอนมีความสามารถที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ตามกระบวนการทำงานด้านการรักษาความปลอดภัย ภายในสนามบินสาธารณะของไทยในระดับที่ยอมรับได้ตามที่สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยกำหนด

(ฌ) ทบทวนและคงไว้ซึ่งการมีผลใช้บังคับของแผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ แผนควบคุมคุณภาพการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ แผนการรับรองพนักงานตรวจค้น และแผนการรับรองครูผู้สอนด้านการรักษาความปลอดภัยเป็นระยะ ๆ ซึ่งจะต้องรวมถึงการประเมินผลและการปรับเปลี่ยนแผนดังกล่าวเมื่อมีความจำเป็น

(๑๔) ทบทวนระดับภัยคุกคามต่อการบินพลเรือนภายในราชอาณาจักรอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งจัดทำและปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายและขั้นตอนในการปรับปรุงองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องของแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติให้สอดคล้องกับสถานการณ์ภัยคุกคามโดยอาศัยการประเมินความเสี่ยงต่อความปลอดภัยที่ดำเนินการโดยผู้อำนวยความสะดวก

(๑๕) ดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อตอบสนองอย่างรวดเร็วต่อภัยคุกคามความปลอดภัยที่มีต่อการบินพลเรือนที่เพิ่มขึ้น รวมถึงการจัดตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินการต่อภัยคุกคามที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วตามความเหมาะสม

(๑๖) กำหนดให้มีการเก็บรักษาข้อมูลประวัติการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมายใด ๆ และข้อมูลประวัติอุบัติเหตุการดำเนินการรักษาความปลอดภัยใด ๆ รวมถึงกรณีใด ๆ ของการไม่ปฏิบัติตามแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

แผนตาม (๙) และ (๑๐) ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

คณะกรรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติต้องมั่นใจได้ว่าหน่วยงานตามแผนควบคุมคุณภาพการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติได้ดำเนินการอย่างเป็นอิสระจากหน่วยงานหรือบุคคลที่มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในแผนนั้น

ให้สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยจัดทำรายละเอียดทั้งหมดหรือบางส่วน of แผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติที่เหมาะสมกับการดำเนินงานของสนามบิน ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ตัวแทนควบคุม การไปรษณีย์ควบคุม ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศและผู้ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

มาตรา ๕๐/๑๘^{๒๙๘} ภายใต้แผนควบคุมคุณภาพการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติตามมาตรา ๕๐/๑๗ (๑๐) ให้ผู้อำนวยความสะดวกให้มีการตรวจสอบเพื่อติดตามการปฏิบัติตามแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ แผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติหรือแผนรักษาความปลอดภัยของเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบิน อนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตผู้ดำเนินการเดินอากาศ ตัวแทนควบคุม การไปรษณีย์ควบคุม ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศ และผู้ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ ทั้งนี้ ผู้อำนวยความสะดวกต้องดำเนินการตามรายละเอียดมาตรฐานต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในแผนควบคุมคุณภาพการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

แผนควบคุมคุณภาพการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติต้องอยู่บนพื้นฐานการปฏิบัติที่ดีที่สุดและผู้อำนวยความสะดวกให้มีการตรวจจับและแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที

แผนควบคุมคุณภาพการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติจะต้องกำหนดให้ทุกสนามบินต้องได้รับการตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอตามวิธีการที่ใช้กันอยู่ทั่วไปและจะต้องดำเนินการโดยผู้ตรวจสอบด้านการบิน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๒๙๘} มาตรา ๕๐/๑๘ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๕๐/๑๙^{๒๙๙} ภายใต้แผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือน แห่งชาติตามมาตรา ๕๐/๑๗ (๙) ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องจะต้องจัดให้มีการฝึกอบรมบุคลากรทั้งหมด ที่เกี่ยวข้องหรือที่รับผิดชอบในการปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือน เพื่อให้สอดคล้องกับแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ นอกจากนี้ แผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติจะต้องระบุถึงการคัดเลือก การกำหนดคุณสมบัติ การฝึกอบรม การออกใบรับรอง และการสร้างแรงจูงใจของพนักงานรักษาความปลอดภัยและจะต้อง ระบุถึงความรับผิดชอบต่าง ๆ แผนฝึกอบรม หลักสูตร การทดสอบระบบการฝึกอบรม และส่วนประกอบ ที่เหมาะสมอื่น ๆ

ให้อำนาจการประสานงานในการจัดทำและรับผิดชอบในการให้ความเห็นชอบ แผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนที่จัดทำขึ้นโดยหน่วยงาน นิติบุคคล และองค์กร ต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับแผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

การทบทวนแผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติจะต้อง ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

มาตรา ๕๐/๒๐^{๓๐๐} ให้คณะกรรมการการบินพลเรือนแต่งตั้งคณะกรรมการรักษา ความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อวัตถุประสงค์ในการให้ความเห็นชอบการ กำหนดขอบเขตและการจัดสรรงานตามแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ รวมถึง การให้คำแนะนำและความร่วมมือในกิจกรรมด้านการรักษาความปลอดภัย ดังต่อไปนี้

- (๑) ความร่วมมือระหว่างกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่เกี่ยวข้อง
- (๒) ความร่วมมือระหว่างเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลง ชั่วคราวอนุญาต ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ตัวแทนควบคุม การไปรษณีย์ควบคุม ผู้ให้บริการจราจร ทางอากาศ หรือผู้ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ
- (๓) ให้คำแนะนำแก่หน่วยงานตาม (๑) และ (๒) เพื่อประโยชน์ในการทบทวนและ เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติและมาตรการ ในการรักษาความปลอดภัย

มาตรา ๕๐/๒๑^{๓๐๑} เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการรักษาความปลอดภัยการบิน พลเรือน ให้สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยดำเนินการในเรื่อง ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดให้มีการสำรวจเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอเพื่อระบุถึง ความต้องการและจำเป็นในการรักษาความปลอดภัย
- (๒) จัดให้มีการตรวจสอบการควบคุมการรักษาความปลอดภัย
- (๓) จัดให้มีการทดสอบการควบคุมการรักษาความปลอดภัย และมาตรการรักษา ความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับผู้โดยสาร สัมภาระ สินค้า และสิ่งของอื่น ๆ ตลอดจนการทดสอบการ ควบคุมการเข้าถึงและการออกแบบของสนามบิน เพื่อประเมินประสิทธิภาพของการรักษาความ ปลอดภัย

^{๒๙๙} มาตรา ๕๐/๑๙ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๓๐๐} มาตรา ๕๐/๒๐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๓๐๑} มาตรา ๕๐/๒๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

(๔) จัดให้มีการดำเนินการเพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการปฏิบัติงานตามกระบวนการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือน รวมถึงการทดสอบความเพียงพอของมาตรการรักษาความปลอดภัยต่าง ๆ ของเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาต หรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศ ตัวแทนควบคุมการไปรษณีย์ควบคุม ผู้ให้บริการครีวการบิน และผู้ให้บริการภาคพื้น หรือผู้ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

มาตรา ๕๐/๒๒^{๓๐๒} ในกรณีเพื่อความจำเป็นในการรักษาความปลอดภัยให้เป็นไปตามแผนการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ แผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ และแผนควบคุมคุณภาพการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ออกคำสั่งการรักษาความปลอดภัย เพื่อกำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศ ตัวแทนควบคุม การไปรษณีย์ควบคุม ผู้ให้บริการครีวการบิน ผู้ให้บริการภาคพื้น หรือผู้ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ ต้องปฏิบัติ

(๒) ออกเอกสารคำแนะนำหรือข้อเสนอแนะด้านการรักษาความปลอดภัย เพื่อแนะนำหรือเสนอแนะให้บุคคลหรือหน่วยงานใด ๆ ใช้มาตรการรักษาความปลอดภัยตามที่ระบุไว้ในเอกสารคำแนะนำหรือข้อเสนอแนะดังกล่าว

คำสั่งการรักษาความปลอดภัยตาม (๑) ต้องระบุวันเวลาและระยะเวลาที่บุคคลหรือหน่วยงานนั้นจะต้องปฏิบัติตามคำสั่ง และจะต้องระบุให้บุคคลหรือหน่วยงานดังกล่าวแต่งตั้งบุคคลผู้จะรับผิดชอบในการปฏิบัติให้เป็นไปตามคำสั่งด้วยโดยแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลดังกล่าวให้ผู้อำนวยการทราบโดยเร็ว

มาตรา ๕๐/๒๓^{๓๐๓} ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือน โดยให้เป็นหน้าที่ของเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาต หรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศ ตัวแทนควบคุมการไปรษณีย์ควบคุม ผู้ให้บริการครีวการบิน ผู้ให้บริการภาคพื้น และผู้ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติแต่ละรายที่จะต้องสนับสนุนและให้ข้อมูลกับผู้อำนวยการ เมื่อได้รับการร้องขอ

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้อำนวยการหรือผู้ตรวจสอบด้านการบินเข้าไปในสถานที่ทำการของบุคคลหรือหน่วยงานตามวรรคหนึ่ง ในระหว่างช่วงเวลาทำการปกติของบุคคลหรือหน่วยงานนั้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งต้องแจ้งล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน ในกรณีที่เข้าถึงสถานที่ทำการของบุคคลหรือหน่วยงานดังกล่าวนอกช่วงเวลาทำการปกติ ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อมีกรณีจะเกิดอันตรายจากการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมายอย่างชัดเจน

^{๓๐๒} มาตรา ๕๐/๒๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒
^{๓๐๓} มาตรา ๕๐/๒๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

และการเข้าถึงสถานที่ทำการเช่นนั้นเป็นเรื่องจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้การกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมายเกิดขึ้น

มาตรา ๕๐/๒๔^{๓๐๔} เพื่อการดูแลรักษาความปลอดภัยในบริเวณสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต ให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตมีหน้าที่ดูแลให้มีการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมายในบริเวณพื้นที่ดังกล่าว

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตมีอำนาจตรวจสอบบุคคล หากมีกรณีเป็นที่สงสัยและมีความจำเป็นอาจค้นตัวบุคคล สิ่งของ สัมภาระ สินค้า ของที่ส่งโดยผู้ให้บริการส่งด่วนที่เรียกว่าคูเรียร์ พัสดุส่งด่วน เพื่อค้นหาอาวุธ วัตถุ หรืออุปกรณ์อื่นใด ซึ่งอาจนำไปใช้กระทำการอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย กรณีที่เป็นการตรวจค้นไปรษณีย์ภัณฑ์ จะเปิดออกตรวจค้นได้เฉพาะเมื่อมีสิ่งบ่งชี้อันสมควรว่าไปรษณีย์ภัณฑ์นั้นบรรจุอาวุธ วัตถุ หรืออุปกรณ์อื่นใด ที่อาจนำไปใช้กระทำการอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตอาจมอบหมายหน้าที่ตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้กับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลอื่นกระทำการแทนได้ บุคคลซึ่งได้รับมอบหมายให้กระทำการแทนตามวรรคสาม ต้องผ่านการคัดเลือกฝึกอบรม และตรวจสอบดูแล้วว่าสามารถปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรฐาน กฎ และขั้นตอนการปฏิบัติต่าง ๆ ของแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติอย่างมีประสิทธิภาพ ตามแผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติและแผนควบคุมคุณภาพการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

มาตรา ๕๐/๒๕^{๓๐๕} เพื่อเป็นการรับประกันความเหมาะสมและความน่าเชื่อถือของการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือน เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตต้องดำเนินการตรวจสอบประวัติหรือรับผิดชอบดูแลให้มีการตรวจสอบประวัติบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลซึ่งสมัครเข้ารับตำแหน่งในสายงานด้านการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือน

(๒) บุคคลที่ยื่นคำขอรับบัตรผ่านเข้าพื้นที่หวงห้ามโดยไม่มีพนักงานรักษาความปลอดภัยติดตาม ตามระบบบัตรผ่านเพื่อตรวจสอบการรักษาความปลอดภัยสนามบินหรือระบบควบคุมการเข้าออก

การตรวจสอบประวัติตามวรรคหนึ่งต้องเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์เบื้องต้นในการยืนยันตัวบุคคลและประสบการณ์ในอดีตและประวัติอาชญากรรมของบุคคลดังกล่าว

^{๓๐๔} มาตรา ๕๐/๒๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒
^{๓๐๕} มาตรา ๕๐/๒๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๕๐/๒๖^{๓๐๖} ในการตรวจสอบหรือค้นตัวบุคคล ตามมาตรา ๕๐/๒๔ เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตอาจห่วงหึงยวบุคคลไว้เป็นการชั่วคราว ณ จุดตรวจค้น ในการนี้ อาจมอบหมายให้กับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่ตรวจค้นตามมาตรา ๕๐/๒๔ ดำเนินการห่วงหึงยวชั่วคราวแทนได้

การจับกุมและการควบคุมตัวบุคคล จะต้องดำเนินการโดยตำรวจผู้มีอำนาจเท่านั้น

มาตรา ๕๐/๒๗^{๓๐๗} แผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ แผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ แผนควบคุมคุณภาพการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ แผนรักษาความปลอดภัยสนามบิน แผนรักษาความปลอดภัยของผู้ดำเนินการเดินอากาศ และแผนรักษาความปลอดภัยอื่นใดที่จัดทำขึ้นตามมาตรา ๕๐/๑๗ (๙) (๑๐) (๑๑) และ (๑๒) อาจกำหนดให้มีสถานะของชั้นความลับ

สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยจะต้องมีมาตรการหรือการดำเนินการใด ๆ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ นิติบุคคล และบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำและการปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนต่าง ๆ เหล่านี้ ต้องรับรู้ถึงสถานะของชั้นความลับของแผนดังกล่าวและต้องปกป้องข้อมูลต่าง ๆ ที่อยู่ในแผนดังกล่าว ในการนี้ อาจกำหนดให้มีสถานะของข้อมูลเช่นนั้น และผู้รับข้อมูลต่าง ๆ ดังกล่าวจะต้องตระหนักถึงสถานะของข้อมูลดังกล่าว

มาตรา ๕๐/๒๘^{๓๐๘} ห้ามมิให้บุคคลใดดำเนินการสนามบินสาธารณะ เว้นแต่จะมีแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนของเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาต และที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้อำนวยการแล้ว

เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตและที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตต้องจัดทำและบังคับใช้แผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนของตนที่ได้จัดทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษร โดยแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนของเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตและที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตต้องเป็นไปตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ และผู้ดำเนินการสนามบินต้องทบทวนและปรับปรุงแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนของตนให้ทันสมัย

เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตและที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตต้องพัฒนาและบังคับใช้แผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือน เพื่อให้มั่นใจถึงการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพของการดำเนินงานด้านการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ของตนซึ่งสอดคล้องกับข้อกำหนดที่ระบุไว้ในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตและที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตต้องยื่นแผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนตามวรรคสามให้ผู้อำนวยการเพื่อให้ความเห็นชอบก่อนนำไปบังคับใช้

^{๓๐๖} มาตรา ๕๐/๒๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๓๐๗} มาตรา ๕๐/๒๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๓๐๘} มาตรา ๕๐/๒๘ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๕๐/๒๙^{๓๐๙} ห้ามมิให้บุคคลใดดำเนินการเป็นผู้ดำเนินการเดินอากาศ เว้นแต่จะมีแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนของผู้ดำเนินการเดินอากาศที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้อำนวยการแล้วหรือเป็นไปตามความตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยบริการเดินอากาศ

ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องจัดทำและบังคับใช้แผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนของผู้ดำเนินการเดินอากาศที่ได้จัดทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษร โดยแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนของผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องเป็นไปตามข้อกำหนดที่ได้ระบุไว้ในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ ในกรณีผู้ดำเนินการเดินอากาศให้บริการขนส่งสินค้าด้วย จะต้องมีการควบคุมการรักษาความปลอดภัยสินค้าและประโยชน์ภัณฑ์เพิ่มเติมที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้อำนวยการ

ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องพัฒนาและบังคับใช้แผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนเพื่อให้มั่นใจถึงการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพของการดำเนินงานด้านการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ของตนซึ่งสอดคล้องกับข้อกำหนดที่ได้ระบุไว้ในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องยื่นแผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนตามวรรคสามให้ผู้อำนวยการเพื่อให้ความเห็นชอบก่อนนำไปบังคับใช้

มาตรา ๕๐/๓๐^{๓๑๐} ห้ามมิให้บุคคลใดดำเนินการเป็นผู้ให้บริการจราจรทางอากาศของสนามบินใด ๆ ในราชอาณาจักร เว้นแต่จะมีแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนของผู้ให้บริการจราจรทางอากาศที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้อำนวยการแล้ว

ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศต้องจัดทำและบังคับใช้แผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนของผู้ให้บริการจราจรทางอากาศที่ได้จัดทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษร โดยแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนของผู้ให้บริการจราจรทางอากาศต้องเป็นไปตามข้อกำหนดที่ได้ระบุไว้ในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศต้องพัฒนาและบังคับใช้แผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนเพื่อให้มั่นใจถึงการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพของการดำเนินงานด้านการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ของตนซึ่งสอดคล้องกับข้อกำหนดที่ได้ระบุไว้ในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศต้องยื่นแผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนตามวรรคสามให้ผู้อำนวยการเพื่อให้ความเห็นชอบก่อนนำไปบังคับใช้

มาตรา ๕๐/๓๑^{๓๑๑} ห้ามมิให้บุคคลใดดำเนินการโดยมีวัตถุประสงค์ในการบริหารจัดการขนส่งสินค้าประโยชน์ภัณฑ์ สัมภาระ หรือสิ่งอื่น ๆ ทางอากาศ เว้นแต่จะมีแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนของตัวแทนควบคุมหรือการไปรษณีย์ควบคุมที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้อำนวยการแล้ว และได้รับใบรับรองการเป็นตัวแทนควบคุมหรือการไปรษณีย์ควบคุมที่ออกโดยผู้อำนวยการเพื่อการนี้

^{๓๐๙} มาตรา ๕๐/๒๙ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๓๑๐} มาตรา ๕๐/๓๐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๓๑๑} มาตรา ๕๐/๓๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

ตัวแทนควบคุมหรือการไปรษณีย์ควบคุมต้องจัดทำและบังคับใช้แผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนของตัวแทนควบคุมหรือการไปรษณีย์ควบคุมที่ได้จัดทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษร โดยแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนของตัวแทนควบคุมหรือการไปรษณีย์ควบคุมต้องเป็นไปตามที่ได้ระบุไว้ในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

ตัวแทนควบคุมหรือการไปรษณีย์ควบคุมต้องจัดทำและบังคับใช้แผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนเพื่อให้มั่นใจถึงการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพของการดำเนินงานด้านการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ของตนซึ่งสอดคล้องกับแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

ตัวแทนควบคุมหรือการไปรษณีย์ควบคุมต้องยื่นแผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนตามวรรคสามให้ผู้อำนวยความสะดวกเพื่อให้ความเห็นชอบก่อนนำไปบังคับใช้

มาตรา ๕๐/๓๒^{๓๑๒} เพื่อป้องกันการบินพลเรือนจากการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตและที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ตัวแทนควบคุม การไปรษณีย์ควบคุม ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศ หรือผู้ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ จะต้อง

(๑) ปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนรักษาความปลอดภัยของตนที่ผู้อำนวยความสะดวกให้ความเห็นชอบ

(๒) เข้าไปมีส่วนร่วมในแผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติและแผนควบคุมคุณภาพการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

(๓) ให้ความร่วมมือในการตรวจสอบว่าได้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนรักษาความปลอดภัยของตนอย่างเต็มรูปแบบ

(๔) ให้ข้อมูลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัย เมื่อผู้อำนวยความสะดวกร้องขอ

(๕) เข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินการของคณะกรรมการรักษาความปลอดภัยสนามบินที่เกี่ยวข้อง

(๖) ปฏิบัติตามคำสั่งการรักษาความปลอดภัยใด ๆ ที่ตนได้รับ ซึ่งออกโดยผู้อำนวยความสะดวก

มาตรา ๕๐/๓๓^{๓๑๓} เพื่อป้องกันการบินพลเรือนจากการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย บุคคลหรือหน่วยงานอื่นใดที่กำหนดให้สนับสนุนหรือให้ความร่วมมือไว้ในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติต้อง

(๑) ปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนรักษาความปลอดภัยใด ๆ ที่ผู้อำนวยความสะดวกให้ความเห็นชอบซึ่งกำหนดให้ตนต้องปฏิบัติตาม

(๒) เข้าไปมีส่วนร่วมในแผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติและแผนควบคุมคุณภาพการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

(๓) ให้ความร่วมมือในการตรวจสอบบางส่วน การตรวจสอบทั้งระบบ และการสอบสวนใด ๆ ซึ่งผู้อำนวยความสะดวกเป็นผู้ตัดสินใจดำเนินการ

(๔) ให้ข้อมูลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย เมื่อผู้อำนวยความสะดวกร้องขอ

^{๓๑๒} มาตรา ๕๐/๓๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๓๑๓} มาตรา ๕๐/๓๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

(๕) เข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินการของคณะกรรมการรักษาความปลอดภัยสนามบินที่เกี่ยวข้องเมื่อได้รับการร้องขอ

(๖) ปฏิบัติตามคำสั่งการรักษาความปลอดภัยใด ๆ ที่ตนได้รับ ซึ่งออกโดยผู้อำนวยความสะดวก

มาตรา ๕๐/๓๔^{๓๑๔} ในกรณีที่เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายประสงค์จะนำอาวุธขึ้นบนอากาศยานเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายนั้น ๆ ต้องได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยความสะดวกเฉพาะราย และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนที่ผู้อำนวยความสะดวกกำหนด

การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในอากาศยานซึ่งต้องขึ้นไปประจำการบนอากาศยาน ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ

มาตรา ๕๐/๓๕^{๓๑๕} ห้ามมิให้บุคคลใดขนส่งหรือครอบครองอาวุธ วัตถุระเบิด หรือวัตถุไวไฟภายในสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต หรือเป็นเจ้าพนักงานซึ่งอยู่ระหว่างปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายกำหนด

ห้ามมิให้ผู้โดยสารหรือบุคคลอื่นใดบนหรือนำอาวุธ วัตถุระเบิด หรือวัตถุไวไฟเข้าไปในสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต และปฏิบัติตามเงื่อนไขของเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต ในการนี้ ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตดำเนินการตรวจสอบหรือดำเนินการอื่นใดเพื่อมิให้มีการกระทำความผิดเกิดขึ้น

การอนุญาตตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ผู้อำนวยความสะดวกจะประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อเป็นแนวทางในการอนุญาตไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๕๐/๓๖^{๓๑๖} ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตให้บุคคลอื่นเข้าพื้นที่หรือสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่ว่าจะเป็นส่วนของอาคารผู้โดยสารหรือพื้นที่เขตการบินผู้เข้าพื้นที่ดังกล่าวต้องรับผิดชอบในการควบคุมการเข้าพื้นที่เฉพาะส่วนที่ตนเกี่ยวข้อง โดยต้องดำเนินการให้เป็นไปตามแผนรักษาความปลอดภัยของเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตด้วย

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ “ผู้เข้าพื้นที่” หมายความว่า บุคคลหรือองค์กรที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตเพื่อประกอบธุรกิจที่สนามบินนั้น ๆ รวมถึงผู้รับสัมปทาน ผู้จัดการขนส่งสินค้า ผู้จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ผู้ประกอบการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการรถแท็กซี่และรถโดยสาร ผู้ประกอบการบำรุงรักษาอากาศยาน บริษัทน้ำมันเชื้อเพลิงและหน่วยงานของรัฐที่ปฏิบัติหน้าที่ ณ สนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้น

^{๓๑๔} มาตรา ๕๐/๓๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๓๑๕} มาตรา ๕๐/๓๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๓๑๖} มาตรา ๕๐/๓๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๕๐/๓๗^{๓๑๓๗} เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราว อนุญาตมีหน้าที่ต้องเฝ้าระวังภัยคุกคามที่มีต่อสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศของสนามบิน หรือส่วนใด ๆ ของสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต ที่มีได้อยู่ในความรับผิดชอบของตน ด้วย ในกรณีที่เกิดภัยคุกคามต้องดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ในทันที

(๑) แจ้งต่อสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ถึงลักษณะของภัยคุกคาม

(๒) ตรวจสอบผลกระทบต่อการรักษาความปลอดภัยของสนามบินอันเกิดจากภัย คุกคาม

(๓) ประสานความร่วมมือในการปฏิบัติการตามมาตรการที่เหมาะสมในการเผชิญภัย คุกคามนั้น

มาตรา ๕๐/๓๘^{๓๑๓๘} เมื่อเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลง ชั่วคราวอนุญาตพิจารณาเห็นว่าภัยคุกคามที่เกิดขึ้นจะส่งผลกระทบต่อการรักษาความปลอดภัยของ สนามบินต้องดำเนินการตามมาตรการทั้งหมดที่จำเป็นโดยทันที เพื่อให้มั่นใจได้ถึงความปลอดภัยของ สนามบินและบุคคลที่อยู่ภายในสนามบิน รวมถึงการแจ้งถึงลักษณะของภัยคุกคามแก่บุคคลเหล่านั้น เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตต้องแจ้ง สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยในทันทีกรณีที่มีภัยคุกคามโดยการวางระเบิดหรือเหตุอื่นที่ เกิดขึ้นจะส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อสนามบิน สิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศหรืออากาศยาน

มาตรา ๕๐/๓๙^{๓๑๓๙} เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราว อนุญาต ผู้ดำเนินการเดินอากาศ หรือบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องตามแผนการรักษาความปลอดภัยการบิน พลเรือนแห่งชาติต้องจัดให้มีการเก็บบันทึกข้อมูลของอุบัติการณ์ในการรักษาความปลอดภัยที่เกิดขึ้น ในระหว่างปฏิบัติการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ “อุบัติการณ์ในการรักษาความปลอดภัย” ตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า การกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ไม่ว่าจะเกิดขึ้นจริง พยายาม กระทำ ช่มชู้ว่าจะกระทำ หรือสงสัยว่าจะมีการกระทำ ซึ่งอาจก่อให้เกิดการแทรกแซง การละเมิด หรือความผิดปกติของระบบการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือน โดยการกระทำได้กล่าวไม่จำกัด เฉพาะการยึดหรือเข้าควบคุมโดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายหรือพยายาม กระทำการดังกล่าว การระเบิด การค้นพบอาวุธ สารระเบิด หรืออุปกรณ์วางเพลิง และการข่มขู่ คุกคามที่มุ่งกระทำโดยเฉพาะเจาะจงต่อสนามบินและผู้ดำเนินการเดินอากาศ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๓๑๓๗

มาตรา ๕๐/๓๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

๓๑๓๘

มาตรา ๕๐/๓๘ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

๓๑๓๙

มาตรา ๕๐/๓๙ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๕๐/๔๐^{๓๒๐} ภายใต้บังคับมาตรา ๖๐/๑๗ เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่มีอำนาจดำเนินการตรวจค้นผู้โดยสารและสัมภาระของผู้โดยสารตามวิธีการที่เหมาะสมซึ่งจะต้องประกาศให้เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป

เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่มีอำนาจห้ามมิให้บุคคลใดขึ้นไปบนอากาศยานได้ หากปรากฏว่าบุคคลนั้นไม่ยินยอมให้มีการตรวจค้นตัวหรือสัมภาระที่จะนำขึ้นไปบนอากาศยานเมื่อได้รับการร้องขอจากเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจในการตรวจค้น

มาตรา ๕๐/๔๑^{๓๒๑} เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามมาตรา ๕๐/๔๐ ให้ผู้อำนวยการออกข้อกำหนดในการตรวจค้นผู้โดยสารและสัมภาระที่จะนำขึ้นไปบนอากาศยานในเที่ยวบินพาณิชย์ ซึ่งอย่างน้อยจะต้องประกอบด้วย

(๑) กระบวนการในการตรวจจับอาวุธ วัตถุระเบิด หรือวัตถุใด ๆ ซึ่งอาจใช้ในการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ทั้งการตรวจค้นทางเทคนิคและทางกายภาพ

(๒) กระบวนการและเครื่องมืออุปกรณ์ในการตรวจค้นที่จัดจ้างหรือดำเนินการโดยลูกจ้างหรือตัวแทนของเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตก่อนที่จะมีการนำขึ้นไปบนอากาศยาน

ข้อกำหนดที่ออกตามวรรคหนึ่ง ต้องกำหนดวิธีการและขอบเขตการตรวจค้นผู้โดยสารและสัมภาระของผู้โดยสารในรูปแบบเดียวกันไม่ว่าจะเป็นเที่ยวบินภายในประเทศและเที่ยวบินระหว่างประเทศ

การอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือน^{๓๒๒}

มาตรา ๕๐/๔๒^{๓๒๓} ให้สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยจัดทำ พัฒนาและดำเนินการให้เป็นไปตามแผนอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือนแห่งชาติ เพื่อเป็นกรอบและแนวทางให้หน่วยงานทางศุลกากร ตรวจคนเข้าเมือง สาธารณสุข และหน่วยงานอื่นของรัฐที่เกี่ยวข้องสนับสนุนและอำนวยความสะดวกตามหน้าที่และอำนาจของตนในการบินพลเรือน รวมทั้งให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาตามความจำเป็น ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) การอำนวยความสะดวกในการเคลื่อนที่ของอากาศยาน สมาชิกลูกเรือ ผู้โดยสาร สินค้า ไปรษณีย์ภัณฑ์ และคลังสินค้า โดยการขจัดอุปสรรคและความล่าช้าที่ไม่จำเป็น

(๒) การเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพการให้บริการด้านการขนส่งทางอากาศของพลเรือน พร้อมทั้งสนับสนุนให้มีการพัฒนาแนวคิดในการแก้ปัญหาด้านการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือน

^{๓๒๐} มาตรา ๕๐/๔๐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๓๒๑} มาตรา ๕๐/๔๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๓๒๒} หมวด ๕/๒ การอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือน มาตรา ๕๐/๔๒ ถึง มาตรา ๕๐/๔๖

เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๓๒๓} มาตรา ๕๐/๔๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

(๓) การประสานผลประโยชน์ของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการอำนวยความสะดวก การสนับสนุนให้เกิดความปลอดภัยในระดับที่สูงขึ้น ตลอดจนสร้างความน่าเชื่อถือและมีศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมการบิน

แผนอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือนแห่งชาติต้องไม่มีลักษณะที่กระทบต่อข้อกำหนดหรือมาตรการใดในเรื่องความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัย

มาตรา ๕๐/๔๓^{๓๒๔} เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือนแห่งชาติ ให้คณะกรรมการการบินพลเรือนแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือนแห่งชาติขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยตัวแทนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการอำนวยความสะดวกในการเข้าออกประเทศ การท่องเที่ยว การพาณิชย์ การต่างประเทศ และผู้ประกอบการต่าง ๆ รวมถึงผู้ให้บริการภาคพื้นและหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งนี้ ผู้อำนวยการอาจเสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งจะได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือนแห่งชาติเพื่อประโยชน์แห่งการดำเนินงานให้เกิดความร่วมมือและให้คำแนะนำในการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือน รวมทั้งให้มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามแผนอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือนแห่งชาติและปรับปรุงประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการด้านการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือนโดยต้องจัดอุปสรรคและความล่าช้าที่ไม่จำเป็น

(๒) พิจารณาปัญหาในเชิงนโยบายที่เกี่ยวข้องกับพิธีการเข้าออกที่นำไปใช้กับการขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ

(๓) พิจารณาข้อเสนอแนะที่มาจากคณะกรรมการอำนวยความสะดวกสนามบิน รวมถึงการส่งประเด็นต่าง ๆ ไปยังคณะกรรมการดังกล่าวเพื่อทราบ

(๔) ให้ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจที่เกี่ยวข้องรวมถึงหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแผนอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือนแห่งชาติ

(๕) ส่งเสริมให้มีการจัดทำวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศในด้านต่าง ๆ ของการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือน

(๖) แจ้งความคืบหน้าเกี่ยวกับการพัฒนาที่มีนัยสำคัญในด้านการบินพลเรือนระหว่างประเทศที่อาจส่งผลกระทบต่อการดำเนินการในการเข้าออกประเทศไทยให้หน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจ และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องได้ทราบ

(๗)หารือร่วมกันเกี่ยวกับการแก้ไขเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือน

(๘) ประสานความร่วมมือกับคณะกรรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือน

^{๓๒๔} มาตรา ๕๐/๔๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๕๐/๔๔^{๓๒๕} ให้สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยมีหน้าที่ประสาน

กำกับและติดตามให้การดำเนินการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือนเป็นไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) จัดให้มีการสำรวจการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือน เพื่อระบุความต้องการหรือความจำเป็นในการอำนวยความสะดวก
- (๒) จัดให้มีการตรวจสอบการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือน และการดำเนินงานด้านการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือน อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
- (๓) จัดให้มีการดำเนินการเพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบใน

สำนักงานปฏิบัติการในเรื่องพิธีการเข้าและออกของสนามบินสาธารณะในประเทศไทย

มาตรา ๕๐/๔๕^{๓๒๖} หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือน ต้องจัดให้มีการอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม ณ สนามบินที่ให้บริการระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากร การตรวจคนเข้าเมือง การสาธารณสุข และการอื่นที่เป็นการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือน ให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายที่เกี่ยวข้องและต้องสอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ในภาคผนวก

การดำเนินการเกี่ยวกับการศุลกากร การตรวจคนเข้าเมือง การสาธารณสุข และการอื่นที่เป็นการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือน เป็นหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องโดยสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยมีหน้าที่ให้คำแนะนำเพื่อประกอบการดำเนินการของหน่วยงานในเรื่องเกี่ยวกับเอกสารการเดินทาง การศุลกากร การตรวจคนเข้าเมือง การสาธารณสุข การกักกันพืชและสัตว์ การบังคับใช้กฎหมาย เป็นต้น เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในภาคผนวกที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๕๐/๔๖^{๓๒๗} ให้ผู้ดำเนินการสนามบินสาธารณะที่ให้บริการระหว่างประเทศ จัดให้มีคณะกรรมการอำนวยความสะดวกสนามบินขึ้นคณะหนึ่ง มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือนแห่งชาติ ในระดับที่อยู่ในความรับผิดชอบของสนามบิน
- (๒) ศึกษาถึงปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับพิธีการเข้าและออกของอากาศยาน ผู้โดยสาร สัมภาระ สินค้า ไปรษณีย์ภัณฑ์ และคลังสินค้า ที่ได้รับผลกระทบ หากเป็นไปได้เมื่อมีปัญหเกิดขึ้นภายในสนามบินระหว่างประเทศให้กำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาได้ทันที

(๓) เสนอปัญหาการดำเนินการที่คณะกรรมการอำนวยความสะดวกสนามบินไม่สามารถแก้ไขได้ให้คณะกรรมการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือนแห่งชาติ เพื่อทราบ และหาแนวทางการแก้ไขต่อไป

(๔) แจ้งข้อมูลต่อคณะกรรมการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือนแห่งชาติ สำหรับการดำเนินงานที่ได้กระทำไปแล้ว รวมถึงข้อเสนอแนะที่จัดทำขึ้น

^{๓๒๕} มาตรา ๕๐/๔๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๓๒๖} มาตรา ๕๐/๔๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๓๒๗} มาตรา ๕๐/๔๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

หมวด ๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สนามบินและเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕๑ ห้ามมิให้บุคคลใดจัดตั้งสนามบินหรือเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕๒ การขอและการออกใบอนุญาตจัดตั้งสนามบินหรือเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๓ ห้ามมิให้บุคคลใดจัดตั้งที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่
บุคคลซึ่งได้รับอนุญาตตามมาตรา ๕๒ ต้องปฏิบัติตามวิธีการและเงื่อนไขซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕๓ ทวิ^{๓๒๘} (ยกเลิก)

มาตรา ๕๔ เมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งสนามบิน เครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน ไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง หรือตามวิธีการและเงื่อนไขซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดไว้เพื่อการนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕๕ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดพื้นดินหรือน้ำแห่งใดเป็นสนามบินอนุญาต หรือที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน

มาตรา ๕๖^{๓๒๙} เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตซึ่งให้บริการแก่สาธารณะ จะเรียกเก็บเงินเพื่อการใช้สนามบินอนุญาตที่ให้บริการแก่สาธารณะไม่ได้ เว้นแต่ค่าบริการ ค่าภาระ หรือเงินตอบแทนอื่นใด ดังต่อไปนี้

- (๑) ค่าบริการผู้โดยสารขากออกตามหมวด ๖ ทวิ
 - (๒) ค่าบริการในการขึ้นลงของอากาศยาน
 - (๓) ค่าบริการที่เก็บอากาศยาน
 - (๔) ค่าบริการในลานจอดอากาศยาน
 - (๕) ค่าบริการ ค่าภาระ หรือเงินตอบแทนอื่นใดตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา
- ค่าบริการตาม (๒) และ (๓) ให้เรียกเก็บได้ไม่เกินอัตราที่กำหนดในข้อบังคับซึ่งต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๓๒๘} มาตรา ๕๓ ทวิ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑
^{๓๒๙} มาตรา ๕๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

ค่าบริการ ค่าภาระ หรือเงินตอบแทนอื่นใดตาม (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามเงื่อนไขและอัตราตามหลักเกณฑ์ที่ผู้อำนวยการอนุมัติ ทั้งนี้ ในการอนุมัติของผู้อำนวยการ ให้คำนึงถึงความเป็นธรรมของผู้บริโภคและความสามารถในการแข่งขันของสนามบินนั้น

ความในมาตรานี้ให้ใช้บังคับแก่ที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตซึ่งให้บริการแก่สาธารณะด้วย [คำว่า “ข้อบังคับ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๖ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔๐ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๕๗^{๓๓๐} (ยกเลิก)

มาตรา ๕๘ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดเขตบริเวณใกล้เคียงสนามบิน หรือสถานที่ตั้งเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศเป็นเขตปลอดภัยในการเดินอากาศ

มาตรา ๕๙ ภายในเขตปลอดภัยในการเดินอากาศตามมาตรา ๕๘ ห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้างหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น หรือปลูกต้นไม้ยืนต้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ในการให้อนุญาตตามมาตรา ๕๙ พนักงานเจ้าหน้าที่จะกำหนดเงื่อนไขอย่างใด ๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๕๙/๑^{๓๓๑} ห้ามมิให้บุคคลใดจุดและปล่อยหรือกระทำการใดเพื่อให้บั้งไฟ พลุ ตะไล โคมลอย โคมไฟ โคมควัน หรือวัตถุอื่นใดที่คล้ายคลึงกันขึ้นไปสู่อากาศ ซึ่งเป็นการรบกวนหรือก่อให้เกิดอันตรายต่อการเดินอากาศหรือปฏิบัติการของอากาศยาน ภายในเขตปลอดภัยในการเดินอากาศตามมาตรา ๕๘

มาตรา ๕๙/๒^{๓๓๒} ห้ามมิให้บุคคลใดดำเนินกิจกรรมดังต่อไปนี้ ตามลักษณะหรือระดับของกิจกรรมที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด ภายในเขตปลอดภัยในการเดินอากาศตามมาตรา ๕๘ เว้นแต่ได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด

(๑) ปล่อยแสงเลเซอร์หรือแสงไฟขึ้นไปสู่อากาศ

(๒) ปล่อยคลื่นเสียง คลื่นวิทยุ หรือคลื่นแตรตเซียนซึ่งเป็นคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า

(๓) ใช้งานอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่มีการปล่อยคลื่นไฟฟ้า

(๔) กิจกรรมอื่นตามที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด ซึ่งจะต้องกำหนดเท่าที่จำเป็นและไม่กระทบต่อชีวิตประจำวันหรือสร้างภาระแก่ประชาชนเกินสมควร

^{๓๓๐} มาตรา ๕๗ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๓๓๑} มาตรา ๕๙/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๓๓๒} มาตรา ๕๙/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับกับกิจกรรมดังกล่าวที่เกี่ยวกับการบินพลเรือนของเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเขตปลอดภัยในการเดินอากาศ

มาตรา ๕๙/๓^{๓๓๓} เพื่อประโยชน์ในด้านความปลอดภัยของการบินพลเรือน ในกรณีที่จะดำเนินกิจกรรมตามมาตรา ๕๙/๑ หรือมาตรา ๕๙/๒ นอกเขตปลอดภัยในการเดินอากาศตามมาตรา ๕๘ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อเป็นข้อห้ามหรือข้อปฏิบัติในการกระทำกิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดดังกล่าว โดยประกาศนั้น อาจกำหนดลักษณะของกิจกรรม เขตพื้นที่ที่ควบคุม ระยะเวลา และวิธีการหรือเงื่อนไขในการดำเนินกิจกรรมนั้น ได้ตามความเหมาะสมและเท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เมื่อผู้อำนวยการได้ประกาศหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่งในกิจกรรมใด หากกำหนดให้กิจกรรมนั้นจะกระทำได้อาจต้องได้รับอนุญาตให้ดำเนินการแล้ว นอกจากต้องได้รับอนุญาต อนุมัติ หรือกระทำการใด ๆ เพื่อให้สามารถดำเนินกิจกรรมเหล่านั้นจากเจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประกาศดังกล่าว ซึ่งในการอนุญาตนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่จะกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรก็ได้

ในกรณีที่มีการประกาศตามมาตรานี้แล้ว ให้สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยจัดให้มีการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ข้อห้ามหรือข้อปฏิบัติในการดำเนินกิจกรรมตามที่กำหนด รวมทั้งให้มีการแสดงแนวบริเวณเขตพื้นที่ที่ควบคุมการดำเนินกิจกรรมดังกล่าว เพื่อให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปโดยปิดประกาศไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือสถานที่อื่นใดซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่ควบคุมตามประกาศนี้ด้วย

มาตรา ๖๐ ถ้าปรากฏว่ามีการฝ่าฝืนต่อมาตรา ๕๙ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ฝ่าฝืนจัดการรื้อถอนอาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง หรือตัด หรือย้ายต้นไม้ในเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคก่อน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจัดการรื้อถอนอาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง หรือตัด หรือย้ายต้นไม้ในเสียเอง ค่าใช้จ่ายในการนี้ให้ผู้ฝ่าฝืนเป็นผู้ชดใช้

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนมาตรา ๕๙/๑ มาตรา ๕๙/๒ หรือมาตรา ๕๙/๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ฝ่าฝืนปฏิบัติให้ถูกต้อง หากผู้ฝ่าฝืนนั้นมิได้ปฏิบัติตาม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจใช้มาตรการเท่าที่จำเป็น เพื่อบรรเทาเหตุแห่งการฝ่าฝืนดังกล่าวได้ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้เจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

โดยเร็ว^{๓๓๔}

มาตรา ๖๐/๑^{๓๓๕} ภายใต้บังคับมาตรา ๖๐/๓๔ สนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตจะเปิดให้บริการแก่สาธารณะได้เมื่อได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะจากผู้อำนวยการ

^{๓๓๓} มาตรา ๕๙/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๓๓๔} มาตรา ๖๐ วรรคสาม เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๓๓๕} มาตรา ๖๐/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

ใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะให้เป็นไปตามประเภทของสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยคำนึงถึงสภาพที่ตั้ง ขนาดของอากาศยานที่ใช้ขึ้นลง จำนวนผู้โดยสารที่ใช้บริการ และประเภทการบิน

[คำว่า “ผู้อำนวยความสะดวก” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๖๐/๒^{๓๓๖} เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่ประสงค์จะเปิดให้บริการแก่สาธารณะ ให้ยื่นคำขอรับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะต่อผู้อำนวยความสะดวก พร้อมทั้งคู่มือการดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้น และเอกสารหลักฐานอื่น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยความสะดวก” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๖๐/๓^{๓๓๗} ภายใต้บังคับมาตรา ๖๐/๓๔ และมาตรา ๖๐/๓๕ ผู้ขอรับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ ต้องเป็นนิติบุคคลตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้นำความในมาตรา ๔๑/๒๒ (๒) (๓) และ (๔) มาใช้บังคับกับคุณสมบัติและลักษณะของผู้ขอโดยอนุโลม

ใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะประเภทที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานผู้อำนวยความสะดวกอาจกำหนดให้ใช้คุณสมบัติและลักษณะอื่นที่แตกต่างจากที่กำหนดในวรรคหนึ่ง ก็ได้

ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองไม่ใช้บังคับกับส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐที่ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่เปิดให้บริการแก่สาธารณะ^{๓๓๘}

[คำว่า “ผู้อำนวยความสะดวก” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๖๐/๔^{๓๓๙} ให้นำความในมาตรา ๔๑/๒๓ (๑) และ (๒) มาตรา ๔๑/๒๔ มาตรา ๔๑/๒๕ และมาตรา ๔๑/๒๖ มาใช้บังคับกับทุน อำนาจการบริหารกิจการ และลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้จัดการหรือบุคคลผู้มีอำนาจจัดการของผู้ขอรับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะโดยอนุโลม

^{๓๓๖} มาตรา ๖๐/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๓๗} มาตรา ๖๐/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๓๘} มาตรา ๖๐/๓ วรรคสาม เพิ่มโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ

พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๓๓๙} มาตรา ๖๐/๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๖๐/๕^{๓๔๐} เพื่อประโยชน์ในการให้บริการสาธารณะ เมื่อผู้ขอใบรับรองการ

ดำเนินงานสนามบินสาธารณะได้ยื่นคำขอตามมาตรา ๖๐/๒ แล้ว ถ้าผู้อำนวยการเห็นว่ามิเหตุอันสมควรที่จะให้ดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่ขอใบรับรองเป็นการชั่วคราวไปพลางก่อน ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจออกใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะชั่วคราวได้ โดยจะกำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดไว้ด้วยก็ได้

ใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะชั่วคราว ให้ใช้ได้จนกว่าจะออกใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ หรือจนถึงวันที่ผู้อำนวยการกำหนดไว้ในใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะชั่วคราวนั้น แต่ต้องไม่เกินหกเดือนนับจากวันที่ออกใบรับรอง

ใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะชั่วคราวตามมาตรา นี้ ให้เสียค่าธรรมเนียมเป็นรายเดือนตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๖๐/๖^{๓๔๑} ผู้อำนวยการจะออกใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะให้แก่ผู้ขอได้เมื่อปรากฏว่า

(๑) ผู้ขอมีคุณสมบัติและลักษณะตามมาตรา ๖๐/๓ และมาตรา ๖๐/๔
(๒) ลักษณะทางกายภาพของสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต และของสิ่งกีดขวางโดยรอบ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวก สิ่งติดตั้ง อุปกรณ์ และบริการทั้งในเวลาปกติและเมื่อมีเหตุฉุกเฉิน เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในข้อกำหนด

(๓) ผู้ที่จะเป็นผู้จัดการสนามบินสาธารณะมีใบรับรองตามมาตรา ๖๐/๑๒

(๔) มีระเบียบเกี่ยวกับกระบวนการการดำเนินงาน ระบบการจัดการด้านนิรภัย และการรักษาความปลอดภัย ระบบการตรวจสอบภายใน และคู่มือการดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้น เป็นไปตามมาตรา ๖๐/๑๕

(๕) มีบุคลากรที่มีความสามารถและมีจำนวนเพียงพอในการดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต

ในการออกใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ ผู้อำนวยการอาจกำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการดำเนินงานได้ตามที่เห็นสมควร และเพื่อประโยชน์ในการบังคับการให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้อำนวยการแยกประเภทเงื่อนไขหรือข้อจำกัดในใบรับรองว่าเงื่อนไขหรือข้อจำกัดใดเป็นเงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่เป็นสาระสำคัญ

ใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะให้เป็นไปตามแบบที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๖ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

^{๓๔๐} มาตรา ๖๐/๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๔๑} มาตรา ๖๐/๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๖๐/๗^{๓๔๒} ใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะให้มีอายุคราวละสิบปี แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินอายุใบอนุญาตจัดตั้งสนามบิน

มาตรา ๖๐/๘^{๓๔๓} การขอต่ออายุใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ ให้ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะยื่นคำขอต่อผู้อำนวยการก่อนวันที่ใบรับรองดังกล่าวสิ้นอายุไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

เมื่อผู้อำนวยการได้ตรวจสอบคุณสมบัติและขีดความสามารถของผู้ขอแล้ว หากปรากฏว่าผู้ขอจะมีคุณสมบัติและขีดความสามารถในการดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตได้ตามใบรับรอง ให้ผู้อำนวยการต่ออายุใบรับรอง ทั้งนี้ ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๐/๗

เมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุใบรับรองตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้นต่อไปได้ จนกว่าผู้อำนวยการจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบรับรอง

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๖๐/๙^{๓๔๔} เมื่อมีเหตุตามมาตรา ๖๐/๓๒ (๑) (๒) หรือ (๓) ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่กำหนดไว้ในใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๖๐/๑๐^{๓๔๕} หากผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะประสงค์จะขอเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานให้แตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ ให้ยื่นคำขอต่อผู้อำนวยการล่วงหน้าอย่างน้อยหกสิบวัน พร้อมทั้งยื่นเอกสารหลักฐานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

^{๓๔๒} มาตรา ๖๐/๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๔๓} มาตรา ๖๐/๘ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๔๔} มาตรา ๖๐/๙ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๔๕} มาตรา ๖๐/๑๐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๖๐/๑๑^{๓๔๖} ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะต้องจัดให้มีผู้จัดการสนามบินสาธารณะคนหนึ่ง เป็นผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่ได้รับใบรับรอง

มาตรา ๖๐/๑๒^{๓๔๗} ผู้ที่จะเป็นผู้จัดการสนามบินสาธารณะตามมาตรา ๖๐/๑๑ จะต้องเป็นผู้ที่ได้รับใบรับรองผู้จัดการสนามบินสาธารณะจากผู้อำนวยการ

การขอ การออก และการเพิกถอนใบรับรองผู้จัดการสนามบินสาธารณะ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๖๐/๑๓^{๓๔๘} ผู้จัดการสนามบินสาธารณะตามมาตรา ๖๐/๑๑ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่า ๓๕ ปีบริบูรณ์

(๒) มีความรู้และความชำนาญตามที่กำหนดในข้อกำหนด

(๓) มีคุณสมบัติอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๖ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข

เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๖๐/๑๔^{๓๔๙} ให้ผู้จัดการสนามบินสาธารณะมีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตซึ่งให้บริการสาธารณะเช่นเดียวกับผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๐/๑๕ (๑) (๓) (๔) และ (๕)

มาตรา ๖๐/๑๖ และมาตรา ๖๐/๑๗

มาตรา ๖๐/๑๕^{๓๕๐} ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ให้บริการแก่ผู้ใช้บริการอย่างเสมอภาค และจัดเก็บค่าบริการ ค่าภาระหรือเงินตอบแทนอื่นใดให้เป็นไปตามมาตรา ๕๖ และมาตรา ๖๐/๓๗

(๒) ควบคุมการดำเนินการของผู้จัดการสนามบินสาธารณะ

(๓) ดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้น โดย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๓๔๖} มาตรา ๖๐/๑๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๔๗} มาตรา ๖๐/๑๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๔๘} มาตรา ๖๐/๑๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๔๙} มาตรา ๖๐/๑๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๕๐} มาตรา ๖๐/๑๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

(ก) จัดให้มี ปรับปรุง และปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับกระบวนการการดำเนินงานระบบการจัดการด้านนิรภัย การรักษาความปลอดภัย และระบบการตรวจสอบภายในของ สนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้น

(ข) จัดให้มีบุคลากรอย่างเพียงพอ และมีระบบควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของ บุคลากรดังกล่าวอยู่เสมอ

(ค) จัดให้มีคู่มือการดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต สำหรับบุคลากรอย่างครบถ้วน และปรับปรุงหรือแก้ไขคู่มือการดำเนินงานดังกล่าวให้ทันสมัยอยู่เสมอ

(ง) รักษาสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต สิ่งอำนวยความสะดวก รวมทั้งสิ่งติดตั้งและอุปกรณ์ในสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้น ให้เป็นไปตาม มาตรฐานที่กำหนดในข้อกำหนด

(จ) ควบคุมดูแลการบริการภายในสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต ตามที่ได้รับใบรับรองนั้น ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในข้อกำหนด

(ฉ) จัดทำรายงานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนด

(๔) ให้ความร่วมมือแก่ผู้อำนวยการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการตาม มาตรา ๖๐/๑๙ มาตรา ๖๐/๒๐ และมาตรา ๖๐/๒๒

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในข้อกำหนด การดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตตาม (๓) ให้เป็นไปตาม ประเภทใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะที่ได้รับ

ระเบียบเกี่ยวกับกระบวนการการดำเนินงาน ระบบการตรวจสอบภายใน ระบบ ควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากร และคู่มือการดำเนินงานตาม (๓) ให้เป็นไปตามมาตรฐาน และมีข้อมูลที่ครบถ้วนตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนด

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราช กำนัดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำนัดแก้ไข เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๖๐/๑๖^{๓๕๑} ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ ต้องควบคุมดูแล มิให้มีการใช้หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้สนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่ได้รับใบรับรองนั้น ผิดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่กำหนดไว้ในใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ

มาตรา ๖๐/๑๗^{๓๕๒} เพื่อประโยชน์ในการรักษาความปลอดภัยในการดำเนินงานตาม ใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ มี อำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจค้นผู้โดยสาร ผู้ประจำหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานที่จะขึ้นอากาศยาน รวมถึง สิ่งใด ๆ ที่บุคคลดังกล่าวจะนำขึ้นอากาศยาน

(๒) ตรวจค้นสัมภาระหรือสิ่งของที่บรรจุทุกไปกับอากาศยาน

^{๓๕๑} มาตรา ๖๐/๑๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑
^{๓๕๒} มาตรา ๖๐/๑๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๓) ตรวจค้นบุคคล ยานพาหนะ รวมทั้งสิ่งของที่จะเข้าไปในเขตหวงห้ามของ
สนามบิน

การตรวจค้นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด
ในการดำเนินการตามมาตรา^{๓๖}นี้ ให้ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบิน
สาธารณะประกาศเขตหวงห้าม และแต่งตั้งพนักงานเพื่อปฏิบัติการ โดยการแต่งตั้งพนักงานดังกล่าว
จะต้องแจ้งให้ผู้อำนวยความสะดวกทราบล่วงหน้า เว้นแต่ในกรณีจำเป็นเร่งด่วน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่
ผู้อำนวยความสะดวกกำหนด

ให้ผู้อำนวยความสะดวกมีอำนาจกำหนดคุณสมบัติของพนักงานเพื่อดำเนินการตามมาตรา^{๓๖}
และผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะจะต้องจัดทำบันทึกประวัติและผลการ
ปฏิบัติงานตามระเบียบที่ผู้อำนวยความสะดวกกำหนด

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานตามมาตรา^{๓๖}นี้ ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นเจ้าของพนักงานตาม
ประมวลกฎหมายอาญา

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๖ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข
เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยความสะดวก” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข
เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๖๐/๑๘^{๓๕๓} ในกรณีที่มีความจำเป็น ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงาน
สนามบินสาธารณะอาจขอให้ผู้อำนวยความสะดวกให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศหรือตัวแทนของ
ผู้ดำเนินการเดินอากาศเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ตรวจค้นสัมภาระหรือสินค้าที่จะบรรทุกไปกับอากาศยาน
ที่ขึ้นจากสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่ให้บริการแก่สาธารณะแทน และให้นำความ
ในมาตรา ๖๐/๑๗ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่และวรรคห้า มาใช้บังคับ

[คำว่า “ผู้อำนวยความสะดวก” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔๐ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข
เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๖๐/๑๙^{๓๕๔} ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความสงบ
เรียบร้อย ให้รัฐมนตรีหรือผู้อำนวยความสะดวกมีอำนาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการเกี่ยวกับการ
ตรวจค้นตามมาตรา ๖๐/๑๗ และมาตรา ๖๐/๑๘ ได้

มาตรา ๖๐/๒๐^{๓๕๕} เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการดำเนินงานสนามบินอนุญาต
หรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ ให้ผู้อำนวยความสะดวกหรือ
พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

^{๓๕๓} มาตรา ๖๐/๑๘ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๕๔} มาตรา ๖๐/๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการ
เดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๓๕๕} มาตรา ๖๐/๒๐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๑) เข้าไปในสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่ได้รับใบรับรองการ

ดำเนินงานสนามบินสาธารณะตามหมวดนี้ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำการของสถานที่ดังกล่าว เพื่อตรวจสอบการดำเนินงานและเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

(๒) ยึดเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานเพื่อการตรวจสอบ

(๓) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้อภัยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดมาเพื่อประกอบการพิจารณา

(๔) สั่งระงับการดำเนินงานสนามบินสาธารณะในส่วนที่ไม่เป็นไปตามกระบวนการดำเนินงาน ระบบการจัดการด้านนิรภัย การรักษาความปลอดภัย ระบบการตรวจสอบภายใน คู่มือการดำเนินงานสนามบิน หรือเงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่ผู้อำนวยการกำหนดตามมาตรา ๖๐/๖ หรือที่อาจก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่ผู้ใช้บริการ

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๖๐/๒๑^{๓๕๖} ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะจะโอนสิทธิตามใบรับรองให้แก่บุคคลอื่นไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการ

การยื่นคำขอโอนสิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อกำหนด

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๖๐/๒๒^{๓๕๗} เพื่อประโยชน์ในการป้องกันหรือรักษาความปลอดภัยสาธารณะ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจสั่งระงับการดำเนินงานของสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือสั่งให้เจ้าหน้าที่เข้าดำเนินงานแทนจนกว่าเหตุดังกล่าวจะหมดไป

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๖๐/๒๓^{๓๕๘} เพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงของชาติ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งควบคุมการดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะเป็นการชั่วคราวได้

ในการสั่งควบคุมการดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตตามมาตรา นี้ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมสนามบินขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามคำแนะนำของคณะกรรมการการบินพลเรือน และกรรมการอีกไม่เกิน

^{๓๕๖} มาตรา ๖๐/๒๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๕๗} มาตรา ๖๐/๒๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๕๘} มาตรา ๖๐/๒๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

หกคน โดยให้มีผู้แทนจากกระทรวงคมนาคมอย่างน้อยหนึ่งคน และบุคคลที่คณะกรรมการการบินพลเรือนเสนอแต่งตั้งหนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิอื่น

มาตรา ๖๐/๒๔^{๓๕๙} ให้ผู้อำนวยการแจ้งคำสั่งควบคุมการดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตตามมาตรา ๖๐/๒๓ เป็นหนังสือให้ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะทราบ และให้ปิดประกาศไว้ในที่เปิดเผย ณ สนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้น หรือที่อื่นตามที่ผู้อำนวยการเห็นสมควร พร้อมทั้งให้ประกาศในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายอย่างน้อยสองฉบับสามวันติดต่อกัน

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๖๐/๒๕^{๓๖๐} เมื่อมีคำสั่งควบคุมการดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตตามมาตรา ๖๐/๒๓ ให้คณะกรรมการควบคุมสนามบินมีอำนาจหน้าที่จัดการดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตดังกล่าว

ให้ประธานกรรมการควบคุมสนามบิน เป็นผู้แทนของนิติบุคคลที่ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ

ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการควบคุมสนามบินมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๐/๒๐ และให้มีอำนาจแต่งตั้งและกำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานควบคุมสนามบินคนหนึ่งหรือหลายคนให้ปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดได้

มาตรา ๖๐/๒๖^{๓๖๑} เมื่อมีคำสั่งควบคุมการดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตตามมาตรา ๖๐/๒๓

(๑) ห้ามมิให้คณะกรรมการ กรรมการ และพนักงานของนิติบุคคลที่ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ กระทำกิจการใด ๆ ของสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่รัฐมนตรีสั่งควบคุมตามมาตรา ๖๐/๒๓ อีกต่อไป เว้นแต่จะได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการควบคุมสนามบิน

(๒) ให้กรรมการและพนักงานของสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้น จัดการตามสมควรเพื่อรักษาทรัพย์สินและประโยชน์ของสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้น และต้องรับรายงานให้คณะกรรมการควบคุมสนามบินทราบ และส่งมอบทรัพย์สินพร้อมด้วยสมุดบัญชี เอกสาร และสิ่งอื่นอันเกี่ยวกับกิจการ สิ้นทรัพย์สินและหนี้สิน ให้คณะกรรมการควบคุมสนามบินโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๖๐/๒๗^{๓๖๒} เมื่อมีคำสั่งควบคุมการดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตตามมาตรา ๖๐/๒๓ ให้ผู้ครอบครองทรัพย์สินหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องสนามบิน

^{๓๕๙} มาตรา ๖๐/๒๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๖๐} มาตรา ๖๐/๒๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๖๑} มาตรา ๖๐/๒๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๖๒} มาตรา ๖๐/๒๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

อนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้น แจ้งการครอบครองให้คณะกรรมการควบคุมสนามบินทราบ โดยไม่ชักช้า

มาตรา ๖๐/๒๘^{๓๖๓} ในการเข้าควบคุมสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต ตามมาตรา ๖๐/๒๓ ให้เรียกเก็บค่าดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้น เป็นรายได้ของแผ่นดิน

ค่าดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เก็บ ในอัตราร้อยละห้าของรายได้ของสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต ในระหว่างที่เข้า ควบคุมสนามบินหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวนั้น

หากในรอบปีบัญชีใด การดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราว อนุญาตนั้น ไม่มีกำไรหรือมีกำไรไม่ครบค่าดำเนินการสนามบินหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวตามอัตราที่ กำหนดไว้ในวรรคสอง ให้ได้รับการยกเว้นหรือเรียกเก็บค่าดำเนินการได้เท่าที่มีกำไร แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๐/๒๙^{๓๖๔} กรรมการควบคุมสนามบิน และพนักงานควบคุมสนามบินที่ คณะกรรมการควบคุมสนามบินแต่งตั้ง อาจได้รับค่าตอบแทนตามที่รัฐมนตรีกำหนด

ค่าใช้จ่ายและค่าตอบแทนในการควบคุมสนามบิน ให้จ่ายจากสินทรัพย์ของนิติ บุคคลที่ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ

มาตรา ๖๐/๓๐^{๓๖๕} เมื่อคณะกรรมการควบคุมสนามบินเห็นว่าเหตุแห่งการควบคุม สนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตหมดสิ้นไป ให้รายงานรัฐมนตรีเพื่อสั่งเลิกการควบคุม และให้นำมาตรา ๖๐/๒๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อรัฐมนตรีสั่งเลิกการควบคุม ให้คณะกรรมการควบคุมสนามบินส่งมอบสนามบิน อนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้นแก่ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะดังกล่าว ตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนด

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๘ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๖๐/๓๑^{๓๖๖} ผู้อำนวยการมีอำนาจพักใช้ใบรับรองการดำเนินงานสนามบิน สาธารณะได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะหรือผู้จัดการสนามบิน สาธารณะไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๐/๑๔ มาตรา ๖๐/๑๕ มาตรา ๖๐/๑๖ หรือมาตรา ๖๐/๑๗ และผู้อำนวยการได้สั่งให้แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไม่อาจแก้ไขปรับปรุงการดำเนินงาน ให้เกิดความปลอดภัยได้ภายในระยะเวลาตามคำสั่งของผู้อำนวยการ ให้ผู้อำนวยการกำหนด ระยะเวลาสั่งพักใช้ตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินครั้งละหกเดือน

^{๓๖๓} มาตรา ๖๐/๒๘ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๖๔} มาตรา ๖๐/๒๙ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๖๕} มาตรา ๖๐/๓๐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๖๖} มาตรา ๖๐/๓๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒) ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะหรือผู้จัดการสนามบินสาธารณะไม่ยินยอมให้ผู้อำนวยความสะดวกหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อำนวยความสะดวกหรือของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๐/๒๐

[คำว่า “ผู้อำนวยความสะดวก” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๖๐/๓๒^{๓๖๗} ผู้อำนวยความสะดวกมีอำนาจเพิกถอนใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะได้ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) เมื่อมีความจำเป็นเพื่อความมั่นคงของชาติ
- (๒) เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับสภาพทางกายภาพของสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตหรือของบริเวณใกล้เคียงสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตในสาระสำคัญ แตกต่างไปจากในขณะที่ยื่นใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะจนเป็นเหตุให้เกิดความไม่ปลอดภัยในการใช้สนามบินหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวนั้น
- (๓) เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในมาตรฐานเกี่ยวกับความปลอดภัยในการดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต อันมีผลกระทบต่อความปลอดภัยในการดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตในลักษณะที่ไม่อาจแก้ไขได้
- (๔) ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะได้รับใบรับรองโดยแสดงข้อเท็จจริงอันเป็นเท็จหรือไม่ครบถ้วน โดยมีเจตนาเพื่อให้ได้รับใบรับรองโดยมิชอบด้วยกฎหมาย
- (๕) ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะขาดคุณสมบัติหรือลักษณะตามมาตรา ๖๐/๓ หรือมาตรา ๖๐/๔ และไม่แก้ไขภายในกำหนดระยะเวลาตามคำสั่งของผู้อำนวยความสะดวก

(๖) ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะหรือผู้จัดการสนามบินสาธารณะฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๐/๑๔ มาตรา ๖๐/๑๕ มาตรา ๖๐/๑๖ และมาตรา ๖๐/๑๗ ที่ก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่ผู้ใช้บริการอย่างร้ายแรง

(๗) มีการสั่งพักใช้ใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปภายในช่วงเวลาสองปี

เมื่อผู้อำนวยความสะดวกสั่งเพิกถอนใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ ให้ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะส่งคืนใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะต่อผู้อำนวยความสะดวกภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเพิกถอนใบรับรอง

[คำว่า “ผู้อำนวยความสะดวก” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๖๐/๓๓^{๓๖๘} เพื่อประโยชน์แห่งความต่อเนื่องของการให้บริการสาธารณะ ในกรณีที่มีการสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะตามมาตรา ๖๐/๓๑ หรือมาตรา ๖๐/๓๒ รัฐมนตรีหรือผู้อำนวยความสะดวกอาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าดำเนินงานสนามบิน

^{๓๖๗} มาตรา ๖๐/๓๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑
^{๓๖๘} มาตรา ๖๐/๓๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘

อนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตต่อไปเป็นการชั่วคราวเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนที่จะเกิดแก่
สาธารณะได้ ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๖๐/๒๓ มาตรา ๖๐/๒๔ มาตรา ๖๐/๒๕ มาตรา ๖๐/๒๖ มาตรา
๖๐/๒๗ มาตรา ๖๐/๒๘ มาตรา ๖๐/๒๙ และมาตรา ๖๐/๓๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖๐/๓๔^{๓๖๙} (ยกเลิก)

มาตรา ๖๐/๓๕^{๓๗๐} (ยกเลิก)

หมวด ๖ ทวิ
ค่าบริการผู้โดยสารขาออก^{๓๗๑}

มาตรา ๖๐/๓๖^{๓๗๒} ในหมวดนี้

“ปัญหา” หมายความว่า ปัญหาที่เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตต้อง
จัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชี แต่สำหรับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจที่
ไม่ใช่บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชน ให้หมายความรวมถึงปีงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการ
งบประมาณ

มาตรา ๖๐/๓๗^{๓๗๓} ค่าบริการผู้โดยสารขาออกให้เรียกเก็บได้เพื่อใช้ในวัตถุประสงค์

เกี่ยวกับความปลอดภัยและการบำรุงรักษาสนามบิน การจัดหาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก
ในสนามบินสำหรับผู้โดยสาร ตลอดจนการรักษาสิ่งแวดล้อมและลดมลพิษที่เกิดจากการใช้สนามบิน
เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตจะเรียกเก็บค่าบริการผู้โดยสารขาออก
จากผู้โดยสารอากาศยาน ณ สนามบินอนุญาตได้ เมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ
คณะกรรมการการบินพลเรือน

มาตรา ๖๐/๓๘^{๓๗๔} เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตที่ประสงค์จะเรียก

เก็บค่าบริการผู้โดยสารตามมาตรา ๖๐/๓๗ ให้ยื่นคำขอต่อผู้อำนวยการเพื่อเสนอรัฐมนตรีอนุมัติ
ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกําหนด

[คำว่า “ข้อกําหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกําหนดแก้ไข

^{๓๖๙} มาตรา ๖๐/๓๔ ยกเลิกโดยพระราชกําหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ

พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๓๗๐} มาตรา ๖๐/๓๕ ยกเลิกโดยพระราชกําหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ

พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๓๗๑} หมวด ๖ ทวิ ค่าบริการผู้โดยสารขาออก มาตรา ๖๐/๓๖ ถึงมาตรา ๖๐/๔๖ แก้ไขเพิ่มเติม

โดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๗๒} มาตรา ๖๐/๓๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๗๓} มาตรา ๖๐/๓๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๗๔} มาตรา ๖๐/๓๘ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา [คำว่า “ผู้อำนวยกา” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข

เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๖๐/๓๙^{๓๗๕} ค่าบริการผู้โดยสารขาออกให้ใช้จ่ายได้ เพื่อการดังต่อไปนี้

(๑) การซ่อมแซม ปรับปรุง หรือขยายสนามบิน

(๒) การจัดหา ปรับปรุง หรือดำเนินงานสิ่งอำนวยความสะดวกในสนามบินให้แก่

ผู้โดยสาร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๓) การปรับปรุงความปลอดภัยหรือการรักษาความปลอดภัยของสนามบิน

(๔) การก่อสร้างหรือการติดตั้งอุปกรณ์เพื่อลดผลกระทบทางเสียงที่เกิดขึ้นจากการ

ใช้สนามบิน

(๕) การรักษาสิ่งแวดล้อมและมลพิษที่เกิดจากการใช้สนามบิน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๖) การอื่นที่เกี่ยวข้องกับสนามบิน ตามที่รัฐมนตรีอนุมัติ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๖๐/๔๐^{๓๗๖} ให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตที่ได้รับอนุมัติ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ให้เรียกเก็บค่าบริการผู้โดยสารขาออกตามมาตรา ๖๐/๓๗ วรรคสอง จัดทำ

(๑) งบที่แสดงรายได้และค่าใช้จ่ายของค่าบริการผู้โดยสารขาออก ตามหลักเกณฑ์

การปันส่วนที่ผู้อำนวยกาเห็นชอบ

(๒) งบประมาณประจำปี โดยให้แยกเป็นงบลงทุนและงบทำการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๓) รายงานเกี่ยวกับการเงินแสดงถึงรายได้ ค่าใช้จ่าย รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคใน

การรับและจ่ายเงินค่าบริการผู้โดยสารขาออกที่ได้รับ

งบประมาณประจำปีตาม (๒) ให้ยื่นต่อผู้อำนวยกา ก่อนเริ่มปีบัญชีไม่น้อยกว่าเก้า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สิบวันและในกรณีที่ค่าใช้จ่ายงบลงทุนมีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวงให้จัดทำเป็นโครงการ

เสนอต่อรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติก่อน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด

รายงานเกี่ยวกับการเงินตาม (๓) ให้ยื่นต่อผู้อำนวยกา ทุกครั้งรอบปีบัญชีภายในหก

สิบวันนับแต่วันครบกำหนด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา [คำว่า “ผู้อำนวยกา” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข

เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๖๐/๔๑^{๓๗๗} เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้โดยสาร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตอาจขอให้ผู้อำนวยกา กำหนดให้เจ้าของหรือผู้จดทะเบียน

อากาศยานหรือผู้ดำเนินการเดินอากาศจัดเก็บค่าบริการผู้โดยสารขาออกแทนได้

ให้ผู้อำนวยกา มีอำนาจสั่งให้เจ้าของหรือผู้จดทะเบียนอากาศยาน หรือผู้ดำเนินการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เดินอากาศเป็นผู้จัดเก็บค่าบริการผู้โดยสารขาออกได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ทั้งนี้ จะกำหนดให้มีค่าตอบแทนการจัดเก็บค่าบริการผู้โดยสารขาออกแก่ผู้จัดเก็บไว้ด้วยก็ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๖๐/๓๙ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๖๐/๔๐ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๖๐/๔๑ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

บุคคลตามวรรคสอง มีหน้าที่จัดเก็บค่าบริการผู้โดยสารขาออกและนำส่งให้แก่เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาต ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อกำหนด ในกรณีที่ไม่นำส่งหรือนำส่งเงินค่าบริการผู้โดยสารขาออกไม่ครบภายในกำหนดระยะเวลา บุคคลนั้นต้องชดใช้จำนวนเงินค่าบริการที่ขาดพร้อมด้วยเงินเพิ่มร้อยละสิบห้าต่อปีให้แก่เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาต

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๗ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๖๐/๔๒^{๓๗๘} เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการจัดเก็บและการใช้จ่ายค่าบริการผู้โดยสารขาออกให้ผู้อำนวยการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสนามบินอนุญาต หรือสถานที่ประกอบการของเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาต หรือของผู้มีหน้าที่จัดเก็บตามมาตรา ๖๐/๔๑ วรรคสอง ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำการของสถานที่ดังกล่าว เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติการตามความในหมวดนี้

(๒) ตรวจสอบการทำงานประมาณ การจัดเก็บค่าบริการผู้โดยสารขาออกและการทำบัญชี

(๓) ยึดหรืออายัดบัญชี เอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับค่าบริการผู้โดยสารขาออก

(๔) มีหนังสือเรียกให้บุคคลใดมาให้อัยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดมาเพื่อประกอบการพิจารณา

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๖๐/๔๓^{๓๗๙} เพื่อประโยชน์ในการบริหารสนามบินที่ใช้เพื่อสาธารณะเป็นการทั่วไป ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตนำเงินที่ได้จากการจัดเก็บค่าบริการผู้โดยสารขาออกในอัตราไม่เกินร้อยละสิบเข้าบัญชีเงินทุนหมุนเวียนตามมาตรา ๖๐/๔๔

มาตรา ๖๐/๔๔^{๓๘๐} ให้จัดตั้งเงินทุนหมุนเวียนขึ้นทุนหนึ่งในกรมท่าอากาศยาน เรียกว่า “เงินทุนหมุนเวียนกรมท่าอากาศยาน” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้จ่ายเกี่ยวกับการปรับปรุงและพัฒนาด้านความปลอดภัยหรือการรักษาความปลอดภัยของผู้โดยสาร จัดหาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในสนามบินอนุญาตสำหรับผู้โดยสาร การรักษาสิ่งแวดล้อมและลดมลพิษที่เกิดจากสนามบิน และสนับสนุนกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องกันเพื่อประโยชน์ของผู้โดยสาร รวมทั้งเพื่อใช้จ่ายในการบริหารจัดการท่าอากาศยานหรือกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องได้ตามความจำเป็น

เงินทุนหมุนเวียนกรมท่าอากาศยานประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

^{๓๗๘} มาตรา ๖๐/๔๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๗๙} มาตรา ๖๐/๔๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๘๐} มาตรา ๖๐/๔๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

(๑) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับโอนจากเงินทุนหมุนเวียนตามมาตรา ๖๐/๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒) เงินอุดหนุนจากรัฐบาลหรือเงินที่ได้รับจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี ซึ่งรัฐมนตรีเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติการขอรับการอุดหนุน โดยต้องระบุจำนวน และเหตุผลความจำเป็นในการขอรับการสนับสนุนดังกล่าวไปพร้อมกันด้วย

(๓) เงินหรือทรัพย์สินที่ส่งเข้าบัญชีเงินทุนหมุนเวียนตามวรรคสาม

(๔) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรืออุทิศให้

(๕) ดอกผลของเงินหรือรายได้จากทรัพย์สินของเงินทุนหมุนเวียน
ให้นำส่งเงินหรือทรัพย์สินดังต่อไปนี้ เข้าบัญชีเงินทุนหมุนเวียนตามวรรคหนึ่ง

(๑) เงินค่าบริการ ค่าภาระ หรือเงินตอบแทนอื่นของสนามบินอนุญาตที่ดำเนินงาน
โดยกรมท่าอากาศยานเรียกเก็บตามมาตรา ๕๖ (๒) (๓) (๔) และ (๕)

(๒) เงินค่าบริการผู้โดยสารขาออกของสนามบินอนุญาตที่ดำเนินงานโดยกรมท่าอากาศยานเรียกเก็บตามมาตรา ๖๐/๓๗ วรรคสอง

(๓) เงินเพิ่มตามมาตรา ๖๐/๔๑ วรรคสาม

(๔) เงินค่าบริการผู้โดยสารขาออกตามมาตรา ๖๐/๔๓

(๕) เงินค่าโดยสาร ค่าระวาง ค่าธรรมเนียม หรือค่าบริการ ที่เรียกเก็บเกินอัตราตาม
มาตรา ๖๐/๔๕

(๖) เงินหรือทรัพย์สินอันเกิดจากการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ของสนามบินอนุญาตที่
ดำเนินงานโดยกรมท่าอากาศยาน ทั้งนี้ หากเงินหรือทรัพย์สินนั้นเกิดจากกรณีที่เป็นการใช้ประโยชน์
ที่ราชพัสดุให้เป็นไปตามความตกลงเป็นหนังสือระหว่างกรมท่าอากาศยานกับกรมธนารักษ์

เงินและทรัพย์สินของเงินทุนหมุนเวียนตามวรรคสอง ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้
แผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐและกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง

การใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของเงินทุนหมุนเวียนกรมท่าอากาศยานให้เป็นไปตาม
วัตถุประสงค์ตามวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ในการใช้จ่ายเงินหรือทรัพย์สินของเงินทุนหมุนเวียนนั้น มิให้นำเงิน
หรือทรัพย์สินของเงินทุนหมุนเวียนตามวรรคสอง (๓) ยกเว้นเงินที่เรียกเก็บตามวรรคสาม (๑) และ
(๖) ไปใช้ในกิจการเกี่ยวกับการบริหารจัดการท่าอากาศยานหรือกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องกัน เว้นแต่
เงินหรือทรัพย์สินที่เหลือจากการใช้จ่ายตามโครงการหรือแผนงานในปีก่อนหน้านั้น ให้สามารถนำเงิน
ส่วนที่เหลือมาสมทบเป็นค่าใช้จ่ายในกิจการเกี่ยวกับการบริหารจัดการท่าอากาศยานหรือกิจการอื่น
ที่เกี่ยวข้องกันได้

หลักเกณฑ์ และวิธีการในการรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินและการจัดหา
ผลประโยชน์ของเงินหรือทรัพย์สินของเงินทุนหมุนเวียนกรมท่าอากาศยาน ให้เป็นไปตามระเบียบที่
คณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียนกำหนดโดยความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

นอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ การบริหารจัดการ คณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียน
และผู้ปฏิบัติหน้าที่ การบัญชีและการตรวจสอบ การประเมินผล และการอื่นที่เกี่ยวข้องกับเงินทุน
หมุนเวียนกรมท่าอากาศยาน ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารทุนหมุนเวียน

มาตรา ๖๐/๔๕^{๓๘๑} ในกรณีที่ผู้ดำเนินการเดินอากาศ เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน เจ้าของหรือผู้ดำเนินการเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ หรือผู้ประกอบการให้บริการในลานจอดอากาศยาน เรียกเก็บค่าโดยสาร ค่าระวาง ค่าธรรมเนียม หรือค่าบริการ เกินอัตราที่กำหนดตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๖๐/๓๗ วรรคสองหรือมาตรา ๖๐ ฉ แล้วแต่กรณี ให้อธิบดีสั่งให้นำเงินส่วนที่เกินส่งเข้าบัญชีเงินทุนหมุนเวียนตามมาตรา ๖๐/๔๔ ภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ต้องไม่เกินกว่าสิบห้าวัน และในกรณีที่ไม่นำส่ง ให้คิดเงินเพิ่มในอัตราร้อยละยี่สิบห้าต่อปี

ในกรณีที่มิเหตุอันสมควร อธิบดีอาจอนุมัติให้ขยายกำหนดเวลาในการนำส่งเงินส่วนที่เกินและหรือเงินเพิ่ม ทั้งนี้ โดยให้ชำระดอกเบี้ยตามอัตราก่อเงินกู้เฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ โดยทั่วไปตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนด

ในกรณีที่มิข้อโต้แย้ง ให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองว่าด้วยการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๘ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๖๐/๔๖^{๓๘๒} ความในหมวดนี้ให้ใช้บังคับแก่ที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่ให้บริการสาธารณะด้วย

หมวด ๖ ตี

บริการในลานจอดอากาศยาน และบริการช่างอากาศ^{๓๘๓}

มาตรา ๖๐ จัตวา^{๓๘๔} ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดลานจอดอากาศยานของสนามบินอนุญาต

เมื่อรัฐมนตรีกำหนดลานจอดอากาศยานของสนามบินอนุญาตใดแล้ว ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบการให้บริการในลานจอดอากาศยานหรือบริการช่างอากาศ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการให้บริการในลานจอดอากาศยานหรือบริการช่างอากาศ แล้วแต่กรณี จากพนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา ๖๐ เบญจ^{๓๘๕} ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการให้บริการในลานจอดอากาศยานหรือบริการช่างอากาศ ต้องมีคุณสมบัติและมีลักษณะตามข้อบังคับ หรือเป็นสายการบินที่กำหนดของต่างประเทศ ซึ่งประเทศไทยได้ยอมรับแล้วตามความตกลงว่าด้วยบริการเดินอากาศ และประเทศ

^{๓๘๑} มาตรา ๖๐/๔๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๘๒} มาตรา ๖๐/๔๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๘๓} หมวด ๖ ตี บริการในลานจอดอากาศยาน และบริการช่างอากาศ มาตรา ๖๐ จัตวา ถึงมาตรา ๖๐ สัตต เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๑

^{๓๘๔} มาตรา ๖๐ จัตวา เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๑

^{๓๘๕} มาตรา ๖๐ เบญจ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๑

-

ที่กำหนดสายการบินนั้นมิได้วางข้อห้ามหรือข้อจำกัดแก่สายการบินที่กำหนดของไทยในการประกอบบริการให้บริการในลานจอดอากาศยานหรือบริการช่างอากาศในประเทศนั้น

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบบริการให้บริการในลานจอดอากาศยานหรือบริการช่างอากาศ อายุใบอนุญาต การพักใช้ใบอนุญาต และการเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าวให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

บุคคลซึ่งได้รับอนุญาตตามมาตรา ๓๖ ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่

กำหนด

[คำว่า “ข้อบังคับ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๖ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๖๐ ๓๘๖ ผู้ประกอบบริการให้บริการในลานจอดอากาศยานจะเก็บค่าบริการในลานจอดอากาศยานได้ไม่เกินอัตราที่ผู้อำนวยการอนุมัติด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔๐ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข

เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๖๐ ๓๘๗ ห้ามมิให้ผู้ใดเข้าไปในลานจอดอากาศยานเว้นแต่จะได้ปฏิบัติ

ตามมาตรการรักษาความปลอดภัยที่กำหนดโดยเจ้าของสนามบินอนุญาตหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าของให้เป็นผู้รักษาสนามบินอนุญาต

ผู้เข้าไปในลานจอดอากาศยานต้องปฏิบัติตามข้อบังคับ

[คำว่า “ข้อบังคับ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๖ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๗

การสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์^{๓๘๘}

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๑ ๓๘๙ ในหมวดนี้

“อุบัติเหตุ” หมายความว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการของ

อากาศยานอันเป็นผลให้อากาศยานได้รับความเสียหายหรือสูญหาย หรือมีบุคคลได้รับอันตรายแก่ชีวิต

และร่างกาย ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์ของอากาศยานประกาศ

กำหนด สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๓๘๖ มาตรา ๖๐ ๓๘๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๑

๓๘๗ มาตรา ๖๐ ๓๘๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๑

๓๘๘ หมวด ๗ การสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์ มาตรา ๖๑ ถึง มาตรา ๖๔/๑๙ แก้ไขเพิ่มเติม

โดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

๓๘๙ มาตรา ๖๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

-

“อุบัติเหตุการณ์” หมายความว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการของอากาศยานซึ่งมีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อความปลอดภัยของการปฏิบัติการดังกล่าวแต่ไม่รวมถึงอุบัติเหตุ

“อุบัติเหตุการณ์รุนแรง” หมายความว่า อุบัติการณ์ที่เกี่ยวข้องกับกรณีแวดล้อมที่มีความเป็นไปได้สูงที่จะเกิดอุบัติเหตุขึ้นตามที่คณะกรรมการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติเหตุการณ์ของอากาศยานประกาศกำหนด

“การพิทักษ์อากาศยาน” หมายความว่า การดูแลรักษาและคุ้มครองอากาศยานที่ประสบอุบัติเหตุหรืออุบัติเหตุการณ์รุนแรง รวมทั้งส่วนของอากาศยาน สิ่งที่อยู่ในอากาศยาน นอกอากาศยาน ภายในระยะเวลาที่จำเป็นเพื่อวัตถุประสงค์ในการสอบสวน และให้หมายความรวมถึงการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น อันเนื่องมาจากการเข้าถึง การเอาไป การทำให้เสียหาย ทำลาย หรือทำให้เสื่อมสภาพ หรือการกระทำใด ๆ ที่อาจทำให้เกิดความเสียหายไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนของอากาศยาน หรือสิ่งต่าง ๆ ของอากาศยานซึ่งประสบอุบัติเหตุหรืออุบัติเหตุการณ์รุนแรง

“การสอบสวน” หมายความว่า กระบวนการเกี่ยวกับการรวบรวม การบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง การสรุปสาเหตุและปัจจัยเกี่ยวพัน การออกข้อเสนอนี้เพื่อความปลอดภัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุและอุบัติเหตุการณ์

“เครื่องบินที่การบิน” หมายความว่า เครื่องบินที่ติดตั้งบนอากาศยาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประโยชน์ในการสอบสวนอุบัติเหตุหรืออุบัติเหตุการณ์

“สำนักงาน กสอ.” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติเหตุการณ์ของอากาศยาน

“ผู้อำนวยการ กสอ.” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติเหตุการณ์ของอากาศยาน

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติเหตุการณ์ของอากาศยาน

มาตรา ๖๒^{๓๔๐} ให้มีคณะกรรมการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติเหตุการณ์ของอากาศยานขึ้นคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “กสอ.” ประกอบด้วยประธานกรรมการ รองประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอื่นอีกไม่เกินเจ็ดคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จากผู้ซึ่งมีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญ ด้านการปฏิบัติการบิน ด้านวิศวกรรมอากาศยาน ด้านเวชศาสตร์การบิน ด้านการควบคุมจราจรทางอากาศ ด้านกฎหมาย หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบินพลเรือนอันเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ กสอ.

ให้มีกรรมการ กสอ. ซึ่งทำงานเต็มเวลาจำนวนสามคน

ให้ผู้อำนวยการ กสอ. เป็นเลขานุการของ กสอ. และให้ปลัดกระทรวงคมนาคม โดยคำแนะนำของผู้อำนวยการ กสอ. แต่งตั้งข้าราชการในสำนักงาน กสอ. จำนวนไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

^{๓๔๐} มาตรา ๖๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

การแต่งตั้งประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ กสอ. ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะรัฐมนตรีประกาศกำหนด

ให้สำนักงาน กสอ. ทำหน้าที่เป็นหน่วยธุรการของ กสอ. รับผิดชอบในการอำนวยความสะดวกและสนับสนุนในด้านวิชาการ การศึกษาและค้นคว้าข้อมูล และกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของ กสอ. และคณะกรรมการที่ กสอ. แต่งตั้ง รวมทั้งปฏิบัติตามที่กำหนดในหมวดนี้หรือตามที่ กสอ. มอบหมาย

มาตรา ๖๓^{๓๑๓} นอกจากคุณสมบัติตามมาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ กสอ. ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) อายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปี
- (๓) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งในพรรคการเมือง หรือสมาชิกหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง
- (๔) ไม่เป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ ซึ่งมีผลประโยชน์ทับซ้อนหรือขัดกับการปฏิบัติหน้าที่ของ กสอ.
- (๕) ไม่เป็นกรรมการในส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐซึ่งมีผลประโยชน์ทับซ้อนหรือขัดกับการปฏิบัติหน้าที่ของ กสอ.

(๖) ไม่เป็นกรรมการ หรือดำรงตำแหน่งหรือประกอบกรใด ๆ ในกิจการของเอกชน หรือองค์กรวิชาชีพ ซึ่งอาจเกิดผลประโยชน์ทับซ้อนหรือขัดกับการปฏิบัติหน้าที่ของ กสอ.

(๗) คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ กสอ. ต้องแสดงเอกสารหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าตนได้ลาออกหรือพ้นจากตำแหน่ง หรือการประกอบการตาม (๔) (๕) หรือ (๖) ต่อผู้อำนวยการ กสอ. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง หากผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งมิได้ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการ กสอ. แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๔^{๓๑๒} ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ กสอ. มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง

ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ กสอ. ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้อยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ กสอ. ที่ได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๖๔/๑^{๓๑๓} นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ กสอ. พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย

^{๓๑๑} มาตรา ๖๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๓๑๒} มาตรา ๖๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๓๑๓} มาตรา ๖๔/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

(๒) ลาออก

(๓) มีอายุครบเจ็ดสิบปี

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖๓

(๖) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก แม้จะมีการรอการลงโทษ เว้นแต่เป็นการรอการลงโทษในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท

(๗) คณะรัฐมนตรีให้ออกตามคำแนะนำของรัฐมนตรี เพราะหย่อนความสามารถบกพร่องหรือทุจริตต่อหน้าที่ หรือมีความประพฤติเสื่อมเสีย

ในกรณีของกรรมการ กสอ. ซึ่งทำงานเต็มเวลา หากไม่สามารถปฏิบัติงานได้เต็มเวลาให้ถือเป็นเหตุพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่งด้วย

ในกรณีที่ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการ กสอ. พ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี ให้ กสอ. ประกอบด้วยกรรมการ กสอ. เท่าที่เหลืออยู่และให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ เว้นแต่มีประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการ กสอ. รวมกันเหลืออยู่ไม่ถึงห้าคน และให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการ กสอ. แทนตำแหน่งที่ว่าง โดยผู้ได้รับการแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการ กสอ. ซึ่งตนแทน

มาตรา ๖๔/๒^{๓๙๔} ในกรณีที่กรรมการ กสอ. พ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๖๔ หรือด้วยเหตุอื่นใดตามมาตรา ๖๔/๑ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการ กสอ. โดยเร็ว

มาตรา ๖๔/๓^{๓๙๕} การประชุม วิธีการประชุม การลงมติ และการปฏิบัติหน้าที่ของ กสอ. ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ กสอ. กำหนด

มาตรา ๖๔/๔^{๓๙๖} กสอ. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์รุนแรง

(๒) ดำเนินการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์รุนแรง

(๓) เข้าร่วมในการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์ที่ดำเนินการโดยรัฐต่างประเทศ

ตามความเหมาะสม

(๔) วิเคราะห์ข้อมูลความปลอดภัยด้านการบิน และข้อมูลอุบัติเหตุ อุบัติการณ์รุนแรง และอุบัติการณ์

(๕) จัดทำรายงานการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์รุนแรง

^{๓๙๔} มาตรา ๖๔/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๓๙๕} มาตรา ๖๔/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๓๙๖} มาตรา ๖๔/๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

(๖) เสนอแนะมาตรการเชิงป้องกันให้แก่หน่วยงานที่มีอำนาจเกี่ยวกับการบินทั้งในประเทศและต่างประเทศ กรณีที่ตรวจพบในระหว่างการสอบสวนว่าจำเป็นต้องดำเนินการโดยพลัน เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการบิน

(๗) จัดทำข้อเสนอแนะเพื่อความปลอดภัยให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ หน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวนอุบัติเหตุของรัฐต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง และองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศตามที่เห็นสมควร และติดตามการดำเนินการ

(๘) พิจารณาข้อเสนอแนะเพื่อความปลอดภัยจากหน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวนอุบัติเหตุของรัฐต่างประเทศ เพื่อส่งให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องรับไปพิจารณาดำเนินการและติดตามการดำเนินการ

(๙) จัดทำรายงานผลการดำเนินการประจำปีเสนอคณะรัฐมนตรีและคณะกรรมการการบินพลเรือน

(๑๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น หรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

การดำเนินการตาม (๑) (๒) (๔) และ (๕) กสอ. จะกำหนดเพื่อความเหมาะสมตามลักษณะของอุบัติเหตุ อุบัติการณ์ หรืออุบัติการณ์รุนแรงก็ได้

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง กสอ. อาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการใด ๆ ตามที่ กสอ. มอบหมายได้

การปฏิบัติหน้าที่ของ กสอ. ตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นไปโดยสอดคล้องกับอนุสัญญาและภาคผนวก

มาตรา ๖๔/๕^{๓๔๗} ให้กรรมการ กสอ. และอนุกรรมการ กสอ. ได้รับค่าตอบแทนเบี้ยประชุม ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ และประโยชน์อย่างอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ส่วนที่ ๒

การสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์

มาตรา ๖๔/๖^{๓๔๘} เพื่อประโยชน์ในการสอบสวนอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์รุนแรง ให้ กสอ. มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) เข้าไปในที่ดิน อาคาร โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งอากาศยานหรือส่วนของอากาศยานที่ประสบอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์ หรือสิ่งที่ยานหรือนั้นบรรทุกมา ตก หรือปรากฏอยู่

(๒) ควบคุม ตรวจ หรือค้นอากาศยาน สิ่งของ หรือสิ่งใด ๆ ในอากาศยานที่ประสบอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์

(๓) เข้าไปเพื่อตรวจหรือค้นในสนามบินหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานซึ่งอากาศยานที่ประสบอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์ใช้เป็นที่ขึ้นหรือลง หรือในสถานที่ทำการของผู้ให้บริการจราจรทางอากาศหรือสถานที่ตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศที่เกี่ยวข้อง

^{๓๔๗} มาตรา ๖๔/๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๓๔๘} มาตรา ๖๔/๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

-

(๔) ตรวจหรือค้นเอกสารหรือวัตถุใดอันเป็นหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวน ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวน ให้มีอำนาจยึดหรือเข้าควบคุมเอกสารหรือ วัตถุอันเป็นหลักฐานดังกล่าวได้ แต่ต้องจัดทำบัญชีเอกสารและวัตถุดังกล่าวให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง เอกสารหรือวัตถุนั้นไว้ด้วย

(๕) ตรวจสอบหรือสั่งให้มีการตรวจสอบอากาศยานหรือส่วนของอากาศยานที่ ประสบอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์ หรืออากาศยานหรือส่วนของอากาศยานแบบเดียวกันกับอากาศยาน ที่ประสบอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์นั้น หรือตรวจสอบหรือสั่งให้มีการตรวจสอบสิ่งของหรือวัตถุอื่นใด โดยไม่ชักช้า เพื่อนำผลมาประกอบการสอบสวน

(๖) สั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหรือวัตถุใดอันเป็นหลักฐาน ที่เกี่ยวข้อง

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง กสอ. อาจมอบหมายให้สำนักงาน กสอ. หรือ หน่วยงานหรือบุคคลที่ กสอ. แต่งตั้ง ดำเนินการตามวรรคหนึ่งทั้งหมดหรือบางส่วน และอาจร้องขอให้ หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องช่วยดำเนินการหรือสนับสนุนได้

ให้หน่วยงานหรือบุคคลที่ กสอ. แต่งตั้งหรือหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับการ ร้องขอตามวรรคสอง ได้รับค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนที่จำเป็นตามสมควรแก่กรณี ตามหลักเกณฑ์และ อัตราที่ กสอ. กำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง โดยเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณของ สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงคมนาคม

มาตรา ๖๔/๗^{๓๙๙} ในการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์รุนแรงของอากาศยาน ตามพระราชบัญญัตินี้ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการได้ข้อมูลสำหรับการปรับปรุงความปลอดภัยใน การเดินอากาศเพื่อป้องกันมิให้เกิดอุบัติเหตุและอุบัติการณ์รุนแรงทำนองเดียวกันขึ้นอีก โดยมีใช่เป็น การสอบสวนเพื่อการกล่าวโทษบุคคลหรือกำหนดให้บุคคลใดต้องรับผิดชอบไม่ว่าทางใด ๆ

ให้ กสอ. มีอำนาจสอบสวนอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์รุนแรงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเกิดขึ้นในราชอาณาจักร

(๒) กรณีเกิดขึ้นแก่อากาศยานที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทยซึ่งมิได้เกิดขึ้นตาม (๑)

โดย

(ก) อยู่ในอาณาเขตของรัฐที่ไม่ใช่ภาคีแห่งอนุสัญญาโดยรัฐนั้นไม่ประสงค์จะ ดำเนินการสอบสวนตามอนุสัญญาและภาคผนวก

(ข) อยู่ในพื้นที่ที่ไม่ใช่อาณาเขตของรัฐใด

การสอบสวนตามหมวดนี้ นอกจากการดำเนินการให้เป็นไปตามวรรคหนึ่งแล้วต้อง ดำเนินการแยกออกจากการสอบสวนหรือการดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรม และการ ดำเนินการใด ๆ ของหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่และอำนาจสอบสวนตามกฎหมายอื่นที่มุ่งหมายให้ได้ ตัวผู้กระทำให้เกิดเหตุดังกล่าวหรือบุคคลใดซึ่งจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมายนั้นบัญญัติ

กสอ. อาจดำเนินการสอบสวนอุบัติการณ์ใดที่มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อ ความปลอดภัยของการปฏิบัติการของอากาศยานอย่างมีนัยสำคัญได้ การสอบสวนอุบัติการณ์ดังกล่าว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๔/๗^{๓๙๙} เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ กสอ. กำหนด ซึ่งอาจกำหนดในลักษณะเดียวกับการสอบสวนอุบัติเหตุร้ายแรงได้ และให้มีอำนาจตามมาตรา ๖๔/๖ ด้วย โดยอนุโลม

เพื่อประโยชน์ในการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์รุนแรงของอากาศยานตามพระราชบัญญัตินี้ กสอ. อาจจัดให้มีการทำข้อตกลงการปฏิบัติงานกับหน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจสอบสวนตามกฎหมายอื่นนั้นได้

มาตรา ๖๔/๘^{๔๐๐} ในการสอบสวนตามมาตรา ๖๔/๗ กสอ. ต้องดำเนินการโดยอิสระและปราศจากการแทรกแซง ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม และคำนึงถึงความมุ่งหมายในการสอบสวนเพื่อหาสาเหตุของอุบัติเหตุและอุบัติการณ์ และความปลอดภัยในการเดินอากาศเป็นสำคัญ

ห้ามมิให้หน่วยงานตามมาตรา ๖๔/๗ วรรคสาม เรียกประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการ กสอ. หรืออนุกรรมการ กสอ. และหน่วยงานหรือบุคคลซึ่ง กสอ. มอบหมายเกี่ยวกับการสอบสวน ไปเป็นพยานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาและความรับผิดชอบที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการสอบสวนของหน่วยงานนั้น

มาตรา ๖๔/๙^{๔๐๑} เพื่อประโยชน์ในการสอบสวน กสอ. อาจร้องขอให้รัฐต่างประเทศช่วยในการสอบสวน หรือรับการร้องขอจากรัฐต่างประเทศให้ช่วยดำเนินการสอบสวนได้ตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ โดยเป็นไปตามที่กำหนดในอนุสัญญาและภาคผนวก

รัฐต่างประเทศอาจร้องขอเพื่อแต่งตั้งผู้แทน ที่ปรึกษา หรือผู้เชี่ยวชาญ เข้าร่วมในการสอบสวนของ กสอ. ตามหมวดนี้ ภายใต้การดูแลของ กสอ. หรือผู้ซึ่ง กสอ. มอบหมาย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับ กสอ.

มาตรา ๖๔/๑๐^{๔๐๒} เมื่อมีอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์รุนแรงเกิดขึ้นแก่อากาศยานในราชอาณาจักรหรืออากาศยานที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทยแต่อยู่นอกราชอาณาจักร ให้ผู้จดทะเบียนอากาศยานเจ้าของอากาศยาน ผู้ครอบครองอากาศยาน ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ผู้ประจำหน้าที่หน่วยซ่อม ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศ หรือผู้ดำเนินการสนามบิน แจ้งต่อ กสอ. หรือผู้ซึ่ง กสอ. มอบหมายโดยไม่ชักช้า และจัดทำรายงานเบื้องต้นเกี่ยวกับอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์ดังกล่าว ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งและการจัดทำรายงานเบื้องต้นให้เป็นไปตามข้อบังคับ กสอ.

ข้อบังคับ กสอ. ตามวรรคหนึ่ง ต้องประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป

มาตรา ๖๔/๑๑^{๔๐๓} เมื่อมีอุบัติเหตุเกิดขึ้น ห้ามมิให้บุคคลใดปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดแก่อากาศยานหรือส่วนของอากาศยานหรือสิ่งที่อากาศยานนั้นบรรทุกมา เว้นแต่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วนเพื่อความปลอดภัยแก่บุคคล หรือเพื่อคุ้มครองอากาศยานนั้นมิให้เกิดความเสียหายจากเหตุเพลิงไหม้หรือเหตุอื่นที่จะทำให้อากาศยาน ส่วนของอากาศยาน หรือสิ่งที่อากาศยานนั้นบรรทุกมาถูกทำลายลงหรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเรียกให้ช่วยเหลือ

^{๔๐๐} มาตรา ๖๔/๘ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๔๐๑} มาตรา ๖๔/๙ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๔๐๒} มาตรา ๖๔/๑๐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๔๐๓} มาตรา ๖๔/๑๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๖๔/๑๒^{๑๐๔} เมื่อมีอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์รุนแรงตามมาตรา ๖๔/๗ วรรคสอง เกิดขึ้นแก่อากาศยานใดในราชอาณาจักร ให้อากาศยานหรือส่วนของอากาศยานนั้น และสิ่งทีอากาศยานนั้นบรรทุกมาอยู่ในการพิทักษ์อากาศยานของ กสอ. หรือผู้ซึ่ง กสอ. มอบหมาย ทั้งนี้ ต้องเป็นไปเท่าที่จำเป็นเพื่อการสอบสวน

ลักษณะของอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์รุนแรงและหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิทักษ์อากาศยานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับ กสอ.

ให้ผู้จดทะเบียนอากาศยานหรือผู้ดำเนินการเดินอากาศมีหน้าที่เคลื่อนย้ายอากาศยานที่เกิดอุบัติเหตุและอุบัติการณ์รุนแรง หากไม่ดำเนินการ ให้ กสอ. หรือผู้ซึ่ง กสอ. มอบหมาย มีคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้จดทะเบียนอากาศยานหรือผู้ดำเนินการเดินอากาศ เคลื่อนย้ายอากาศยานภายในเวลาที่กำหนด ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนคำสั่งดังกล่าว ให้ กสอ. หรือผู้ที่ กสอ. มอบหมายมีอำนาจเคลื่อนย้ายอากาศยานนั้นเอง โดยค่าใช้จ่ายในการเคลื่อนย้ายอากาศยานนั้น ให้ผู้จดทะเบียนอากาศยานหรือผู้ดำเนินการเดินอากาศเป็นผู้รับผิดชอบ

มาตรา ๖๔/๑๓^{๑๐๕} เพื่อประโยชน์ในการสอบสวนและการรักษาไว้ซึ่งพยานหลักฐาน ให้ กสอ. ประกาศกำหนดพื้นที่ที่อุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์รุนแรงเกิดขึ้นและบริเวณโดยรอบของพื้นที่นั้นเป็นพื้นที่ควบคุมการสอบสวน และประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป โดยกำหนดระยะเวลาได้ไม่เกินสิบห้าวัน และหากมีความจำเป็นอาจขยายระยะเวลาได้ไม่เกินสิบห้าวัน ทั้งนี้ ต้องจัดให้มีเครื่องหมายแสดงแนวเขตพื้นที่ควบคุมการสอบสวนดังกล่าวไว้ด้วย

เมื่อได้มีการประกาศพื้นที่ควบคุมการสอบสวนตามวรรคหนึ่งแล้ว ห้ามมิให้บุคคลใดที่ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าไปในพื้นที่ควบคุมการสอบสวน หรือปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดแก่อากาศยานหรือส่วนของอากาศยานนั้น และสิ่งของทีอากาศยานนั้นบรรทุกมา เว้นแต่ได้รับอนุญาตจาก กสอ. หรือผู้ซึ่ง กสอ. มอบหมาย

ในกรณีที่ไม่มีความจำเป็นต้องควบคุมพื้นที่ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ กสอ. ประกาศยกเลิกพื้นที่ควบคุมการสอบสวน และประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป

มาตรา ๖๔/๑๔^{๑๐๖} ในกรณีที่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นแก่อากาศยานใดในราชอาณาจักร และมีบุคคลถึงแก่ความตาย ให้ กสอ. แต่งผู้มีหน้าที่และอำนาจชั้นสูตรพลีกศพตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาดำเนินการชันสูตรพลีกศพโดยพลัน และรายงานผลการชันสูตรพลีกศพแก่ กสอ. โดยเร็ว

ในกรณีบุคคลถึงแก่ความตายตามวรรคหนึ่ง เป็นผู้ประจําหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุ ให้ กสอ. ร่วมกันกับผู้มีหน้าที่และอำนาจตามวรรคหนึ่งจัดทำหลักเกณฑ์และวิธีการชันสูตรเพื่อให้ได้ข้อมูลทีจำเป็นสำหรับการสอบสวน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๑๐๔} มาตรา ๖๔/๑๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๑๐๕} มาตรา ๖๔/๑๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๑๐๖} มาตรา ๖๔/๑๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๖๔/๑๕^{๔๐๗} ในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์รุนแรง ให้ผู้ประจําหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการเกิดอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์รุนแรงนั้นเข้ารับการตรวจทางการแพทย์โดยเร็ว หากผู้ประจําหน้าที่ดังกล่าวไม่เข้ารับการตรวจ ให้ กสอ. หรือผู้ซึ่ง กสอ. มอบหมายมีอำนาจควบคุมผู้ประจําหน้าที่นั้นเพื่อนำตัวไปรับการตรวจทางการแพทย์ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับ กสอ. และให้ผู้ประจําหน้าที่นั้นนำส่งผลการตรวจทางการแพทย์ให้ กสอ. โดยไม่ชักช้า

มาตรา ๖๔/๑๖^{๔๐๘} ในกรณีที่ต้องมีการสอบสวนอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์รุนแรง กสอ. จะดำเนินการเอง หรือแต่งตั้งอนุกรรมการ กสอ. ซึ่งประกอบด้วยกรรมการ กสอ. ซึ่งปฏิบัติงานเต็มเวลาคนหนึ่งเป็นประธานอนุกรรมการ และอนุกรรมการอื่นจำนวนไม่เกินสี่คน ซึ่งแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งเป็นหรือมิได้เป็นข้าราชการหรือพนักงานราชการของสำนักงาน กสอ. ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบในการสอบสวนอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์รุนแรงนั้น

ในการแต่งตั้งอนุกรรมการ กสอ. ตามวรรคหนึ่ง ให้ กสอ. แต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการสอบสวนอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์รุนแรง ซึ่งมีคุณสมบัติ ความรู้ความสามารถ ตามข้อบังคับ กสอ. ในการนี้ กสอ. อาจจัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญดังกล่าวไว้ด้วยก็ได้

ให้อนุกรรมการ กสอ. ตามวรรคหนึ่ง มีหน้าที่และอำนาจในการสอบสวน เช่นเดียวกับ กสอ. และเมื่อดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้นให้อนุกรรมการ กสอ. รายงานผลการสอบสวน และจัดทำรายงานการสอบสวนอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์รุนแรงเพื่อจัดทำรายงานฉบับสุดท้ายตามมาตรา ๖๔/๑๙ ต่อ กสอ.

การปฏิบัติหน้าที่และการสอบสวนของอนุกรรมการ กสอ. ให้เป็นไปตามข้อบังคับ กสอ.

มาตรา ๖๔/๑๗^{๔๐๙} ห้ามมิให้ผู้ใดเปิดเผยบันทึกเสียงหรือเสียงที่บันทึกภายในห้องนักบิน และบันทึกภาพหรือภาพและเสียงที่บันทึกในบันทึกภาพขณะทำการบินที่อยู่ในเครื่องบิน การบิน รวมถึงข้อความที่ถอดจากบันทึกดังกล่าว ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน เว้นแต่เป็นการเปิดเผยเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนตามหมวดนี้ หรือการสอบสวนหรือการดำเนินการอื่นใดตามที่มิกฎหมายกำหนด

มาตรา ๖๔/๑๘^{๔๑๐} ในการสอบสวนตามหมวดนี้ ให้ กสอ. และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนรักษาความลับของข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนที่อยู่ในความครอบครองหรือพิทักษ์ของ กสอ. หรือผู้ซึ่ง กสอ. มอบหมาย โดยจะเปิดเผยข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐานดังกล่าวได้เฉพาะเท่าที่จำเป็นและเพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวนเท่านั้น

ข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ได้แก่

^{๔๐๗} มาตรา ๖๔/๑๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๔๐๘} มาตรา ๖๔/๑๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๔๐๙} มาตรา ๖๔/๑๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๔๑๐} มาตรา ๖๔/๑๘ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

- (๑) บันทึกเสียงภายในห้องนักบิน บันทึกภาพขณะทำการบิน และข้อความที่ถอดจากบันทึกดังกล่าว
- (๒) บันทึกข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนดังนี้
- (ก) ถ้อยคำของบุคคลซึ่งให้ไว้ต่อ กสอ.
- (ข) การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติการของอากาศยาน
- (ค) ข้อมูลทางการแพทย์หรือข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์นั้น
- (ง) บันทึกต่าง ๆ จากหน่วยควบคุมการจราจรทางอากาศและข้อความที่ถอดจากบันทึกดังกล่าว
- (จ) การวิเคราะห์และความเห็นของ กสอ. และผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับข้อมูลต่าง ๆ ของอุบัติเหตุและอุบัติการณ์
- (ฉ) ร่างรายงานของการสอบสวนอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์
- (๓) บันทึกข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนตามที่ กสอ. ประกาศกำหนด

มาตรา ๖๔/๑๙^{๔๑๑} ให้ กสอ. จัดทำรายงานฉบับสุดท้ายของการสอบสวนอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์รุนแรงให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

ก่อน กสอ. จัดทำเป็นรายงานฉบับสุดท้ายตามวรรคหนึ่ง ให้ กสอ. ส่งร่างรายงานฉบับสุดท้ายให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือรัฐต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้แสดงข้อคิดเห็นต่อร่างรายงานดังกล่าวตามระยะเวลาที่เห็นสมควร

ผู้ที่เกี่ยวข้อง รัฐต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง และวิธีการร่างรายงานฉบับสุดท้ายตามวรรคสองให้เป็นไปตามที่ กสอ. กำหนด ทั้งนี้ ผู้ที่เกี่ยวข้องและรัฐต่างประเทศต้องมีมาตรการป้องกันมิให้มีการเปิดเผยข้อมูลและรายละเอียดในร่างรายงานดังกล่าว

รายงานฉบับสุดท้ายไม่สามารถนำไปใช้ในกระบวนการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กระบวนการยุติธรรม หรือการดำเนินการใด ๆ ที่มุ่งกล่าวโทษบุคคลหรือกำหนดให้บุคคลใดต้องรับโทษ

หมวด ๗/๑

การค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย^{๔๑๒}

มาตรา ๖๔/๒๐^{๔๑๓} ในหมวดนี้

“การค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย” ให้ความหมายรวมถึง การค้นหาและช่วยชีวิตผู้ที่ประสบภัยจากอากาศยานด้วย

^{๔๑๑} มาตรา ๖๔/๑๙ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๔๑๒} หมวด ๗/๑ การค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย มาตรา ๖๔/๒๐ ถึง มาตรา ๖๔/๒๘

เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๔๑๓} มาตรา ๖๔/๒๐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

“สำนักงาน กชย.” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการค้นหาและช่วยเหลือ
อากาศยานและเรือที่ประสบภัย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“ผู้อำนวยการ กชย.” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการค้นหา
และช่วยเหลืออากาศยานและเรือที่ประสบภัย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๔/๒๑^{๑๔} ให้มีคณะกรรมการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย
แห่งชาติขึ้นคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “กชย.” ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เป็น
ประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงคมนาคม เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการ
ทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการทหารอากาศ และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นกรรมการ
ให้ผู้อำนวยการ กชย. ทำหน้าที่เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ปลัดกระทรวง
คมนาคมโดยข้อเสนอของผู้อำนวยการ กชย. แต่งตั้งข้าราชการในสำนักงาน กชย. จำนวนไม่เกิน
สองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๔/๒๒^{๑๕} ให้ กชย. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้
(๑) กำหนดนโยบาย แนวทาง มาตรการ และเขตความรับผิดชอบในการค้นหาและ
ช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยของประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๒) เห็นชอบแผนการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยแห่งชาติ โดยคำนึงถึง
มาตรฐานและข้อพึงปฏิบัติขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ
(๓) กำหนดมาตรการในการค้นหาและช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากอากาศยานที่อยู่ใน
ภาวะอันตรายให้สอดคล้องกับมาตรฐานตามข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๑๕/๑๗ (๗) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่เกี่ยวข้องกับการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยาน
ประสบภัย รวมทั้งการออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ
ดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๕) วางระเบียบเกี่ยวกับค่าตอบแทน ค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติการ
ค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยตามแผนการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย
แห่งชาติโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๖) ให้คำแนะนำ ปกษา และสนับสนุนการดำเนินการและพัฒนาระบบการค้นหา
และช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยของประเทศ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น หรือตามที่
รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เมื่อ กชย. เห็นชอบแผนตาม (๒) แล้ว ให้สำนักงาน กชย. แจงให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ทราบเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในการปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง กชย. อาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการ
อย่างหนึ่งอย่างใดแทนหรือตามที่มอบหมายก็ได้ และให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒
มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๑๔} มาตรา ๖๔/๒๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒
^{๑๕} มาตรา ๖๔/๒๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๖๔/๒๓^{๔๑๖} แผนการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยแห่งชาติตาม
 มาตรา ๖๔/๒๒ (๒) ต้องสอดคล้องกับนโยบาย แนวทาง และมาตรการในการค้นหาและช่วยเหลือ
 อากาศยานประสบภัย ที่ กชย. กำหนดตามมาตรา ๖๔/๒๒ (๑) และอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ
 ดังต่อไปนี้

- (๑) แนวทางและมาตรการในการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยอย่าง
 เป็นระบบและต่อเนื่อง
- (๒) วิธีการเกี่ยวกับการแจ้งข่าว การค้นหา และให้ความช่วยเหลืออากาศยาน
 ประสบภัยที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้า รวมถึงการขนย้ายผู้ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิต รวมทั้งหน้าที่ของ
 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดูแลเกี่ยวกับการสาธารณสุข การวางแผนและการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการ
 การสื่อสารและการลำเลียงขนส่งอย่างเป็นระบบ
- (๓) รายชื่อหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 ที่รับผิดชอบในการดำเนินการตาม (๑) และ (๒) ทั้งนี้ จะกำหนดหน่วยงานภาคเอกชนที่จะดำเนินการ
 สนับสนุนหรือให้การช่วยเหลือในการดำเนินการด้วยก็ได้
- (๔) งบประมาณเพื่อการดำเนินการ แนวทางในการเตรียมพร้อมด้านการฝึกอบรม
 บุคลากร อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ และระบบการปฏิบัติการในการดำเนินการค้นหาและช่วยเหลือ
 อากาศยานประสบภัย เพื่อดำเนินการตาม (๑) และ (๒)

มาตรา ๖๔/๒๔^{๔๑๗} ให้สำนักงาน กชย. ทำหน้าที่เป็นศูนย์ประสานงานค้นหาและ
 ช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย ซึ่งเป็นหน่วยงานกลางของรัฐ ในการดำเนินการเกี่ยวกับการค้นหา
 และช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยของประเทศ และประสานงานในการบูรณาการกับหน่วยงาน
 อื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยเหลืออากาศยานที่อยู่ในภาวะอันตรายหรืออากาศยานที่สูญหายหรือขาดการ
 ติดต่อและต้องการการค้นหาและช่วยชีวิตผู้ที่ประสบภัยจากอากาศยานได้อย่างทันท่วงที และให้มี
 หน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดทำแผนการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยแห่งชาติเสนอให้ กชย.
 เห็นชอบตามมาตรา ๖๔/๒๒ (๒)
- (๒) กำกับดูแลการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยให้เป็นไปตาม
 มาตรการที่ กชย. กำหนดตามมาตรา ๖๔/๒๒ (๓)
- (๓) ศึกษาวิจัยเพื่อหามาตรการในการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยให้มี
 ประสิทธิภาพ
- (๔) ปฏิบัติการ ประสานการปฏิบัติ ให้การสนับสนุน และช่วยเหลือหน่วยงานของรัฐ
 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานภาคเอกชน และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในการค้นหาและ
 ช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย และให้การสังเคราะห์เบื้องต้นแก่ผู้ประสบภัย ผู้ได้รับภัยอันตราย หรือ
 ผู้ได้รับความเสียหาย

^{๔๑๖} มาตรา ๖๔/๒๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๔๑๗} มาตรา ๖๔/๒๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

(๕) แนะนำ ให้คำปรึกษา และอบรมเกี่ยวกับการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยแก่หน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานภาคเอกชน และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๖) ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการตามแผนการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยแห่งชาติ

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นหรือตามที่ กษย. หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๖๔/๒๕^{๑๓๘} ในกรณีที่อากาศยานทหาร หรืออากาศยานราชการอยู่ในภาวะอันตราย สูญหาย หรือขาดการติดต่อ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับอากาศยานดังกล่าว อาจร้องขอ กษย. ให้มีการดำเนินการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยตามบทบัญญัติแห่งหมวดนี้ได้

มาตรา ๖๔/๒๖^{๑๓๙} เมื่ออากาศยานอยู่ในภาวะอันตราย สูญหาย หรือขาดการติดต่อ ภายในราชอาณาจักร ให้ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศ เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตแจ้งเหตุต่อศูนย์ประสานงานค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยโดยทันทีที่ทราบเหตุดังกล่าว

เพื่อประโยชน์ในการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย ให้ผู้จดทะเบียนอากาศยาน เจ้าของอากาศยานหรือผู้ดำเนินการเดินอากาศในกรณีอากาศยานที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทย หรือตัวแทนของผู้จดทะเบียนอากาศยาน เจ้าของอากาศยานหรือผู้ดำเนินการเดินอากาศในกรณีอากาศยานต่างประเทศ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับอากาศยานประสบภัยต่อศูนย์ประสานงานค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยตามที่ร้องขอ

มาตรา ๖๔/๒๗^{๑๔๐} เมื่ออากาศยานอยู่ในภาวะอันตราย สูญหาย หรือขาดการติดต่อ หรือมีการแจ้งเหตุตามมาตรา ๖๔/๒๖ ให้สำนักงาน กษย. รายงานให้รัฐมนตรีและ กษย. ทราบโดยไม่ชักช้า

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดในพื้นที่ที่เกิดเหตุเป็นผู้บัญชาการเหตุการณ์ เพื่อควบคุมและกำกับการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยให้เป็นไปตามแผนการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยแห่งชาติและพระราชบัญญัตินี้ และเพื่อประโยชน์ในการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย ให้ผู้บัญชาการเหตุการณ์มีอำนาจตั้งศูนย์บัญชาการเหตุการณ์ บังคับบัญชาและสั่งการหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานภาคเอกชน และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องได้ตามความจำเป็น และให้ศูนย์ประสานงานค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยให้การสนับสนุนและช่วยเหลือการดำเนินการของผู้บัญชาการเหตุการณ์ด้วย

ในกรณีมีเหตุอื่นที่จำเป็น รัฐมนตรีอาจพิจารณาแต่งตั้งบุคคลอื่นหรือเปลี่ยนแปลงผู้บัญชาการเหตุการณ์ได้ตามความเหมาะสม

^{๑๓๘} มาตรา ๖๔/๒๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๑๓๙} มาตรา ๖๔/๒๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๑๔๐} มาตรา ๖๔/๒๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

เมื่อภารกิจการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยเสร็จสิ้น ให้ผู้บัญชาการเหตุการณ์แจ้งมายังศูนย์ประสานงานค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย เพื่อดำเนินการยกเลิกภารกิจการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย

มาตรา ๖๔/๒๘^{๒๑} เพื่อให้การปฏิบัติการช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้ผู้บัญชาการเหตุการณ์มีอำนาจกำหนดพื้นที่และบริเวณในการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย

ห้ามบุคคลซึ่งไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าไปในพื้นที่หรือบริเวณที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้บัญชาการเหตุการณ์ หรือเป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วนหรือฉุกเฉินเพื่อช่วยเหลือบุคคลให้พ้นภัยอันตรายที่ใกล้จะถึง

หมวด ๘

อำนาจตรวจ ยึดและทวงหนี้

มาตรา ๖๕^{๒๒} เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินมีอำนาจเรียกตรวจเอกสารตามมาตรา ๑๖ เอกสารอื่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้หรือเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบินพลเรือนตามที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนดจากผู้ที่เกี่ยวข้อง และหากปรากฏว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้และเกี่ยวข้องกับเอกสารดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินมีอำนาจยึดเอกสารนั้นไว้เพื่อดำเนินการต่อไป

มาตรา ๖๕/๑^{๒๓} ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินมีอำนาจเรียกโดยทำเป็นหนังสือให้บุคคลอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการบินพลเรือนชี้แจง ให้ถ้อยคำ หรือจัดส่งเอกสารตามมาตรา ๑๖ เอกสารอื่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้หรือเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบินพลเรือนหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องภายในระยะเวลาที่ระบุไว้ในหนังสือเรียกนั้นได้

เอกสารหรือข้อมูลตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นเอกสารหรือข้อมูลที่บุคคลนั้นทราบหรืออยู่ในความดูแลหรืออยู่ภายใต้ความควบคุมของบุคคลนั้น หรือเป็นเอกสารหรือข้อมูลที่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินเห็นว่าจำเป็นเพื่อการตรวจสอบด้านการบิน

ในกรณีที่เรียกให้บุคคลเข้าชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดบันทึกคำตอบหรือถ้อยคำของบุคคลดังกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษร
- (๒) ให้บุคคลซึ่งชี้แจงหรือให้ถ้อยคำได้ตรวจสอบความถูกต้องตามบันทึกตาม (๑)

และลงนามในบันทึกที่เป็นลายลักษณ์อักษรเช่นว่านั้นด้วย

ถ้าต้องใช้ล่ามหรือผู้ใดแปลภาษาเพื่อให้ข้อมูลแก่บุคคลดังกล่าวเกี่ยวกับเนื้อหาที่ได้

^{๒๑} มาตรา ๖๔/๒๘ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๒} มาตรา ๖๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๓} มาตรา ๖๕/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

จดบันทึกไว้ให้ล่ามหรือผู้แปลภาษานั้นลงนามในบันทึกที่เป็นลายลักษณ์อักษรเช่นนั้นด้วย

มาตรา ๖๖^{๔๒๔} เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ แห่งสนามบินอนุญาต ที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานหรือสถานที่ตั้งเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ

(๒) เข้าไปในโรงงานหรือสถานที่ซึ่งเป็นที่สร้าง ประกอบ ซ่อม หรือตรวจและถอดปรับอากาศยานหรือส่วนของอากาศยาน และตรวจสอบการเหล่านั้นตลอดถึงส่วนต่าง ๆ และแบบที่เกี่ยวข้องกับส่วนเหล่านั้นในระหว่างเวลาทำงาน

(๓) เข้าไปในอากาศยานที่ปฏิบัติการบินมายัง ออกจาก หรือภายในราชอาณาจักรและที่ทำการของผู้ดำเนินการเดินอากาศและผู้ให้บริการการเดินอากาศ

(๔) ขึ้นตรวจและค้นอากาศยานซึ่งมีเหตุที่จะเชื่อว่ามีของต้องห้ามหรือต้องจำกัดตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นใด หรือของซึ่งได้นำเข้าในหรือนำออกนอกราชอาณาจักรอันเป็นการหลีกเลี่ยงภาษีศุลกากร

(๕) ตรวจอากาศยานซึ่งมีใบสำคัญสมควรเดินอากาศแล้วเป็นครั้งคราวตามที่เห็นสมควร

(๖) เข้าตรวจสถานที่เก็บอากาศยาน

(๗) ยึดของต้องห้ามหรือต้องจำกัดตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นใดหรือของซึ่งได้นำเข้าในหรือนำออกนอกราชอาณาจักรอันเป็นการหลีกเลี่ยงภาษีศุลกากร

มาตรา ๖๗ เมื่อมีการฝ่าฝืนต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้เกี่ยวกับอากาศยานใด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน่วงเหนี่ยวการออกเดินทางของอากาศยานนั้น

มาตรา ๖๗/๑^{๔๒๕} ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้อำนวยการ ผู้ซึ่งผู้อำนวยการมอบหมาย หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่ผู้อำนวยการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๖๗/๒^{๔๒๖} ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้อำนวยการ ผู้ซึ่งผู้อำนวยการมอบหมาย และพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

^{๔๒๔} มาตรา ๖๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๔๒๕} มาตรา ๖๗/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๔๒๖} มาตรา ๖๗/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๖๗/๓^{๔๒๗} ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกและไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ตรวจสอบด้านการบิน

มาตรา ๖๗/๔^{๔๒๘} เพื่อประโยชน์ในการตรวจติดตามและบังคับการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่อยู่ภายใต้หน้าที่และอำนาจของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินมีอำนาจเข้าไปในอากาศยาน สถานที่ทำการ เพื่อขอตรวจค้นอากาศยาน หรือสถานที่ทำการนั้น หรือเข้าไปและตรวจค้นสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ และตรวจเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการบินในสถานที่นั้น ๆ ว่าปฏิบัติหรือดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ โดยต้องเข้าไปภายในเวลาทำการของสถานที่นั้น ๆ หรือตามเวลาอันสมควร

ในการปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินมีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ตรวจสอบวัตถุใด ๆ ทำสำเนา คัดย่อจากหนังสือหรือเอกสารที่ตรวจพบในอากาศยานสถานที่ทำการใด ๆ ที่มีมูลเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีข้อมูลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบังคับการและการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) สั่งให้บุคคลใด ๆ ส่งข้อมูลหรือเอกสารให้แก่สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยหรือส่งคืนข้อมูลหรือเอกสารดังกล่าว หรือวัตถุอื่นใดที่จำเป็นเพื่อการปฏิบัติการอย่างเหมาะสมตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ใช้งานคอมพิวเตอร์ใด ๆ เพื่อตรวจสอบข้อมูลที่มีและคัดลอกหรือพิมพ์สำเนาของบันทึกหรือรายการข้อมูลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการหรือบังคับการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) สอบถามบุคคลใด ๆ ที่อยู่หรือเคยอยู่ ณ สถานที่ทำการ เพื่อให้ได้ข้อมูลในเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) สั่งบุคคลที่เป็นผู้ควบคุมหรือเก็บรักษาหนังสือ เอกสาร หรือสิ่งของใด ๆ ที่อยู่ ณ สถานที่ทำการให้แสดงหนังสือ เอกสาร หรือสิ่งของนั้น ๆ โดยทันที หรือในเวลาหรือสถานที่ใด ๆ

(๖) สั่งบุคคลที่ครอบครอง หรือเก็บรักษา หรือควบคุมหนังสือ เอกสาร หรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับกิจการของนายจ้าง ให้จัดส่งหนังสือ เอกสาร หรือสิ่งของดังกล่าวโดยทันทีหรือภายในระยะเวลาและสถานที่ที่กำหนด

(๗) ทดสอบการควบคุมการรักษาความปลอดภัยและมาตรการด้านการรักษาความปลอดภัยของผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ผู้ให้บริการเดินอากาศ และตัวแทนควบคุมหรือการไปรษณีย์ควบคุม

ในการตรวจค้นหรือตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินอาจมีล่ามแปลภาษาหรือบุคคลอื่นตามความเหมาะสมและจำเป็นในการให้ความช่วยเหลือแก่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินด้วยก็ได้

^{๔๒๗} มาตรา ๖๗/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๔๒๘} มาตรา ๖๗/๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

-

การปฏิบัติการตามมาตรา^{๒๗} ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบิน แสดงบัตรประจำตัวต่อเจ้าของหรือบุคคลที่ควบคุมสถานที่ทำการบิน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลที่ได้จากการตรวจค้นหรือตรวจสอบตามมาตรา^{๒๗} ซึ่งมีลักษณะเป็นความลับ หรือเป็นข้อมูลส่วนบุคคล หรือเป็นข้อมูลมีความอ่อนไหวในเชิงธุรกิจ หรือเป็นข้อมูลมีลักษณะ เกี่ยวข้องกับกรรมสิทธิ์หรือทรัพย์สินอันที่จะเผยแพร่ต่อสาธารณะมิได้ ให้เก็บรักษาเป็นความลับ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากบุคคลที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลดังกล่าวหรือเป็นการนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ ในการดำเนินการทางกฎหมาย

มาตรา ๖๗/๕^{๒๙} ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการตรวจติดตามและ กำกับดูแลให้มีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ^{๒๘}นี้ พนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ตรวจสอบด้านการบินอาจ เข้าไปในสถานที่ส่วนบุคคลอันเป็นที่เฉพาะได้ ต่อเมื่อได้รับความยินยอมจากผู้ครอบครองหรือโดยมี หมายศาล

ในการปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง หากมีการเคลื่อนย้ายสิ่งของใด ๆ จากสถานที่ทำ การที่เข้าตรวจค้น พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินผู้นั้นต้องออกไปรับที่แสดงสิ่งของ ที่ได้เคลื่อนย้ายให้แก่เจ้าของหรือบุคคลที่ควบคุมสถานที่ทำการบิน และต้องนำสิ่งของดังกล่าวส่งคืน ให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้หลังจากที่นำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ของการเคลื่อนย้ายแล้ว

พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา^{๒๗}นี้อาจมี ล่ามแปลภาษาหรือบุคคลอื่นตามความเหมาะสมและจำเป็นในการให้ความช่วยเหลือแก่พนักงาน เจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินด้วยก็ได้

มาตรา ๖๗/๖^{๓๐} พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินที่ทำการตรวจค้น หรือตรวจสอบตามมาตรา ๖๗/๔ หรือมาตรา ๖๗/๕ อาจแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือบุคคลที่ ควบคุมสถานที่ทำการบินหรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องดำเนินการแก้ไขหรือจัดให้มีมาตรการที่เหมาะสม เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ^{๒๘}นี้หรือตามกฎหมายอื่นใดที่บัญญัติให้มีการดำเนินการได้ภายใน ระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินกำหนด

หนังสือแจ้งให้ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) รายละเอียดเกี่ยวกับการกระทำที่ถือเป็นการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย
- (๒) ขั้นตอนต่าง ๆ ที่ต้องดำเนินการและกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการขั้นตอน

เหล่านั้น

- (๓) สิ่งที่ห้ามกระทำและกำหนดระยะเวลาที่ห้ามกระทำการดังกล่าวที่ระบุไว้

- (๔) กระบวนการที่ต้องปฏิบัติในการยื่นอุทธรณ์การออกหนังสือแจ้งเกี่ยวกับการ ปฏิบัติตามกฎหมาย

ในกรณีที่มีเหตุอันควร พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินอาจสั่งให้มิ การแก้ไขเพิ่มเติม หรือเปลี่ยนแปลงรายการในหนังสือแจ้งดังกล่าวและอาจขยายระยะเวลาที่กำหนด ไว้ก็ได้

^{๒๘} มาตรา ๖๗/๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๙} มาตรา ๖๗/๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

ในกรณีที่บุคคลซึ่งต้องปฏิบัติตามหนังสือแจ้งนั้นไม่ปฏิบัติตามรายการที่กำหนดให้ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินรายงานให้ผู้อำนวยความสะดวกทราบเพื่อส่งต่อไป

การยื่นอุทธรณ์การออกหนังสือแจ้งให้ปฏิบัติตามกฎหมายที่ออกตามความในวรรคหนึ่ง ไม่มีผลเป็นการทุเลาการปฏิบัติให้เป็นไปตามหนังสือดังกล่าว ในระหว่างที่รอผลการพิจารณาอุทธรณ์

มาตรา ๖๗/๗^{๔๓๑} พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินมีอำนาจสั่งห้ามเจ้าของหรือผู้จดทะเบียนอากาศยาน ผู้ดำเนินการเดินอากาศ หรือสมาชิกลูกเรือของอากาศยานมิให้นำอากาศยานไปปฏิบัติการบินในกรณีที่มีเหตุหรือมีเหตุอันควรสงสัย ดังต่อไปนี้

(๑) อากาศยานนั้นไม่มีความสมควรเดินอากาศ

(๒) สมาชิกลูกเรือไม่มีคุณสมบัติหรือหย่อนสมรรถภาพทางกายหรือจิตใจที่จะทำการบินได้

(๓) การปฏิบัติการของอากาศยานดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่บนภาคพื้น

(๔) เจ้าของหรือผู้จดทะเบียนอากาศยาน หรือผู้ดำเนินการเดินอากาศ ไม่ชำระค่าธรรมเนียมกำกับการบินพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย หรือค่าบริการหรือค่าธรรมเนียมอื่นใดที่เกิดขึ้นจากการใช้บริการของหน่วยงานผู้ให้บริการด้านการบิน เช่น บริการของสนามบิน หรือบริการการเดินอากาศ หรือบริการอื่นที่ผู้อำนวยความสะดวกกำหนด ซึ่งถึงกำหนดต้องชำระไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือไม่ชำระเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มที่เกิดจากการชำระค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการล่าช้า ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้อำนวยความสะดวกกำหนด

(๕) ไม่ชำระค่าปรับที่เกิดจากการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง (๑) (๒) และ (๓) พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินอาจดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่จำเป็นเพื่อหน่วงเหนี่ยวอากาศยานหรือยับยั้งสมาชิกลูกเรือนั้นมิให้ปฏิบัติการบินตามวรรคหนึ่งได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้อำนวยความสะดวกกำหนด

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง (๔) หรือ (๕) ภายหลังได้สั่งห้ามนำอากาศยานไปปฏิบัติการบิน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินรายงานให้ผู้อำนวยความสะดวกทราบโดยเร็ว และหากมีความจำเป็นต้องมีการหน่วงเหนี่ยวอากาศยานนั้นจนกว่าจะได้มีการชำระค่าธรรมเนียมค่าบริการ เบี้ยปรับ เงินเพิ่ม หรือค่าปรับ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินเสนอต่อผู้อำนวยความสะดวกให้มีคำสั่งหน่วงเหนี่ยวอากาศยานนั้นไว้ได้ และจะกำหนดเงื่อนไขที่ต้องปฏิบัติตามความจำเป็นด้วยก็ได้

มาตรา ๖๗/๘^{๔๓๒} ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าอากาศยานลำใดน่าจะทำการบินในลักษณะที่เข้าข่ายเป็นการบินที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือฝ่าฝืนข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่ง หรือคำสั่งการใดที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นใดหรือการทำการบินเช่นว่านั้นอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลในอากาศยานหรือต่อบุคคลหรือทรัพย์สิน

^{๔๓๑} มาตรา ๖๗/๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๔๓๒} มาตรา ๖๗/๘ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

ที่อยู่บนภาคพื้น ผู้อำนวยการอาจมีคำสั่งให้หน่วยงานหรืออากาศยานนั้น หรือในกรณีจำเป็นจะสั่งให้ระงับการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกใด ๆ สำหรับอากาศยานดังกล่าวด้วยก็ได้

เมื่อผู้อำนวยการเห็นว่าได้มีการปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ หรือข้อบังคับข้อกำหนด ประกาศ ระเบียบหรือคำสั่ง หรือคำสั่งการใดที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นใดนั้นแล้ว ให้ผู้อำนวยการมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งหน่วยงานหรือคำสั่งระงับการให้บริการดังกล่าว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๗/๙^{๔๓๓} หากปรากฏว่ามีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีบุคคลที่จงใจหรือน่าจะ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กระทำการกรณินึ่งกรณีใดดังต่อไปนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินอาจมีคำสั่งห้ามผู้ได้รับใบรับรองใบอนุญาต ใบสำคัญ หนังสืออนุญาต หรือหนังสือรับรอง มิให้ใช้สิทธิที่ได้รับตามใบรับรอง ใบอนุญาต ใบสำคัญ หนังสืออนุญาต หรือหนังสือรับรอง นั้น

(๑) ผ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ ระเบียบหรือคำสั่ง หรือคำสั่งการใดที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

(๒) อาจก่อให้เกิดภัยอันตรายแก่บุคคลในอากาศยานหรือแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่บนภาคพื้น

การสั่งห้ามใช้สิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่ผู้อำนวยการกำหนด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๗/๑๐^{๔๓๔} ผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศซึ่งดำเนินการในประเทศไทย จะต้องมียกหนังสือแต่งตั้งตัวแทนในประเทศไทยเพื่อทำหน้าที่เกี่ยวกับการรับหนังสือแจ้ง คำสั่งการหรือคำวินิจฉัยที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้และดำเนินการตามที่ได้รับแจ้งในนามของผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศนั้น โดยส่งหนังสือแต่งตั้งดังกล่าวให้แก่ผู้อำนวยการก่อนเริ่มดำเนินการในประเทศไทย

การส่งหนังสือแจ้ง คำสั่งการ หรือคำวินิจฉัย ตามพระราชบัญญัตินี้นี้อาจออกให้แก่ผู้ดำเนินการเดินอากาศหรือผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศใด ๆ โดยส่งไปยังสำนักงานใหญ่หรือส่งไปยังที่ทำการของตัวแทนที่ได้รับแต่งตั้ง แล้วแต่กรณี โดยให้ถือว่ามีผลเช่นเดียวกับการออกให้แก่ผู้ดำเนินการเดินอากาศหรือผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศนั้น

ในการส่งหนังสือแจ้ง คำสั่งการ หรือคำวินิจฉัยที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ หากไม่ปรากฏตัวผู้แทนที่ได้รับการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำโดยการติดประกาศให้ทราบ ณ ที่ทำการของตัวแทนหรือลงประกาศในระบบเครือข่ายสารสนเทศของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยประการใดประการหนึ่งได้

มาตรา ๖๗/๑๑^{๔๓๕}

การยื่นข้อร้องเรียนว่ามีกรดำเนินการหรือละเว้นดำเนินการใด ๆ อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ ระเบียบหรือคำสั่ง หรือคำสั่งการใดที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นเป็นหนังสือต่อผู้อำนวยการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๗/๙ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๖๗/๑๐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๖๗/๑๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

การยื่นและการรับข้อร้องเรียน การพิจารณา และการสอบสวนข้อร้องเรียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด

มาตรา ๖๗/๑๒^{๔๓๖} บุคคลใดที่ได้รับความเดือดร้อนเสียหายหรือความไม่เป็นธรรมจากคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ และมีได้เป็นคำสั่งที่ออกโดยผู้อำนวยการ อาจยื่นอุทธรณ์คำสั่งนั้นต่อผู้อำนวยการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำสั่งดังกล่าว

ให้ผู้ผู้อำนวยการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จพร้อมทั้งให้เหตุผล โดยคำวินิจฉัยนั้นต้องทำเป็นหนังสือ และแจ้งให้แก่ผู้อุทธรณ์ทราบ ทั้งนี้ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของผู้ผู้อำนวยการตามวรรคสอง ให้เป็นที่สุด

การยื่นและรับอุทธรณ์ การพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการให้โอกาสอันควรแก่คู่กรณีในการแสดงตัวการแสดงและโต้แย้งข้อมูลและข้อพิพาท ในการพิจารณาอุทธรณ์

การอุทธรณ์นี้ ไม่เป็นเหตุแห่งการทุเลาคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินดังกล่าว

หมวด ๙

บทกำหนดโทษ^{๔๓๗}

มาตรา ๖๗/๑๓^{๔๓๘} ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ออกตามมาตรา ๑๕/๑๐ วรรคสอง ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๑๕/๑๐ วรรคหนึ่ง (๑) หรือ (๓) ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาท ถึงห้าแสนบาท และปรับอีกวันละสองพันบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๖๗/๑๔^{๔๓๙} ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- (๑) จัดให้มีบริการการเดินอากาศโดยไม่ได้รับใบรับรองตามมาตรา ๑๕/๑๘
- (๒) ผลิตอากาศยานโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๒๑
- (๓) ผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๓๒
- (๔) ประกอบกิจการหน่วยซ่อมโดยไม่ได้รับใบรับรองตามมาตรา ๔๑/๙๔
- (๕) ประกอบกิจการบำรุงรักษาอากาศยานต่างประเทศในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๑๑๐

^{๔๓๖} มาตรา ๖๗/๑๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๔๓๗} หมวด ๙ บทกำหนดโทษ มาตรา ๖๘ ถึงมาตรา ๑๒๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๔๓๘} มาตรา ๖๗/๑๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๔๓๙} มาตรา ๖๗/๑๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

(๖) ใช้อากาศยานในการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์โดยไม่ได้รับใบรับรองตาม
มาตรา ๔๑/๑๑๓

(๗) ประกอบกิจการการบินพลเรือนโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๑๒๕

(๘) เป็นผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศซึ่งประกอบกิจการขนส่งทางอากาศ
เพื่อการพาณิชย์เข้ามายังหรือออกจากราชอาณาจักรโดยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๑/๑๒๖ วรรคหนึ่ง

(๙) เปิดสนามบินหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานให้บริการแก่สาธารณะ โดยไม่
รับใบรับรองตามมาตรา ๖๐/๑

(๑๐) นำอากาศยานไปปฏิบัติการโดยฝ่าฝืนคำสั่งห้ามตามมาตรา ๖๗/๗ วรรคหนึ่ง

(๑๑) เปิดให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศโดยฝ่าฝืนคำสั่งระงับ
การให้บริการตามมาตรา ๖๗/๘

(๑๒) ใช้สิทธิที่ได้รับตามใบรับรอง ใบอนุญาต ใบสำคัญ หนังสืออนุญาต หรือหนังสือ
รับรองโดยฝ่าฝืนคำสั่งห้ามตามมาตรา ๖๗/๙

มาตรา ๖๗/๑๕^{๔๔๐} ผู้ได้รับใบรับรองบริการการเดินอากาศ หรือใบรับรองผู้ดำเนินการ

เดินอากาศ หรือใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือน ผู้ใดดำเนินการอันเป็นการฝ่าฝืน
หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ข้อกำหนด เงื่อนไข ข้อจำกัด หรือข้อบังคับ แล้วแต่กรณี ตามมาตรา
๑๕/๒๐ วรรคสอง มาตรา ๔๑/๑๑๗ มาตรา ๔๑/๑๒๕ วรรคสอง หรือมาตรา ๔๑/๑๒๖ วรรคสอง
ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท และปรับอีกวันละหนึ่งหมื่นบาทจนกว่าจะได้
ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๖๗/๑๖^{๔๔๑} ผู้ได้รับใบรับรองบริการการเดินอากาศผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ

ตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๕/๒๒ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๖๗/๑๗^{๔๔๒} ผู้ได้รับใบรับรองบริการการเดินอากาศผู้ใดไม่ส่งคืนใบรับรอง

บริการการเดินอากาศตามมาตรา ๑๕/๒๔ วรรคสอง ผู้จดทะเบียนอากาศยานผู้ใดไม่ส่งคืนใบสำคัญ
การจดทะเบียนตามมาตรา ๓๒ วรรคสอง ผู้ได้รับใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศผู้ใดไม่ส่งคืน
ใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศตามมาตรา ๔๑/๑๒๑ วรรคสอง หรือผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงาน
สนามบินสาธารณะผู้ใดไม่ส่งคืนใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะตามมาตรา ๖๐/๓๒
วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท และปรับอีกวันละสองพันบาทจนกว่าจะส่งคืน

มาตรา ๖๗/๑๘^{๔๔๓} ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุก

ไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๗/๑๕^{๔๔๐} เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๖๗/๑๖^{๔๔๑} เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๖๗/๑๗^{๔๔๒} เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๖๗/๑๘^{๔๔๓} เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

(๑) ไม่ยินยอมให้ผู้อำนวยความสะดวกหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบิน ปฏิบัติการ ตามมาตรา ๑๕/๒๕ มาตรา ๔๑/๕๗ มาตรา ๔๑/๑๑๙ มาตรา ๖๐/๒๐ มาตรา ๖๐/๔๒ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๕/๑ มาตรา ๖๖ หรือมาตรา ๖๗/๔

(๒) ไม่ยินยอมให้ กสอ. ปฏิบัติการตามมาตรา ๖๔/๖

มาตรา ๖๗/๑๙^{๔๔๔} ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินแปดหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) รับมอบ จัดเก็บ บรรทุก ขนถ่าย หรือขนส่งวัตถุอันตรายไปกับอากาศยานโดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อำนวยความสะดวกตามมาตรา ๑๕/๒๗

(๒) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด เงื่อนไข และแนวทางในการดำเนินการกับวัตถุอันตรายหรือสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษที่ออกโดยผู้อำนวยความสะดวกตามมาตรา ๑๕/๒๘ และมาตรา ๑๕/๓๐

(๓) รับมอบ จัดเก็บ บรรทุก ขนถ่าย หรือขนส่งสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษไปกับอากาศยานโดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อำนวยความสะดวกตามมาตรา ๑๕/๒๙

(๔) ส่งหรือพาวัตถุอันตรายหรือสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษไปกับอากาศยานโดยมิได้ให้หรือสำแดงข้อมูลต่อผู้ขนส่งตามข้อกำหนดของผู้อำนวยความสะดวกตามมาตรา ๑๕/๓๑

(๕) นำอากาศยานบินเข้าพื้นที่หวงห้ามเด็ดขาดหรือพื้นที่หวงห้ามเฉพาะโดยฝ่าฝืนเงื่อนไขหรือข้อจำกัดตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง

(๖) นำอากาศยานบินเข้าพื้นที่อันตราย โดยไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้อำนวยความสะดวกหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๒ วรรคสาม

(๗) ส่งหรือพายุทธภัณฑ์ไปกับอากาศยานโดยไม่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๕

(๘) เป็นผู้ประจำหน้าที่โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือใบรับรองใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ซึ่งออกให้โดยรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาหรือรัฐที่ได้ทำความตกลงกับประเทศไทย ตามมาตรา ๔๒ หรือใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ที่มาจากการบินตามมาตรา ๕๐/๖ หรือใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ที่ออกให้หรือรับรองตามกฎหมายของประเทศผู้จดทะเบียนอากาศยานตามมาตรา ๕๐/๗

(๙) ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้ประจำหน้าที่โดยไม่มีใบสำคัญแพทย์ตามมาตรา ๕๐/๙

ในกรณีที่ผู้ควบคุมอากาศยานทำการบินโดยรู้ว่ามีผู้กระทำความผิดตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๗) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๗/๒๐^{๔๔๕} ผู้ใดได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕/๒๗ มาตรา ๑๕/๒๙ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๕๓ วรรคสอง หรือมาตรา ๖๐ เบญจ วรรคสาม ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามวิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในการอนุญาต ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

^{๔๔๔} มาตรา ๖๗/๑๙ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๔๔๕} มาตรา ๖๗/๒๐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๖๘^{๔๖} ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

(๑) นำอากาศยานทำการบิน โดยไม่นำใบสำคัญการจดทะเบียน ใบสำคัญสมควรเดินอากาศ สมุดปุมเดินทาง ใบอนุญาตเครื่องวิทยุสื่อสารถ้ามี เครื่องวิทยุสื่อสาร บัญชีแสดงรายชื่อผู้โดยสารและบัญชีแสดงรายการสินค้าติดไปกับอากาศยานตามมาตรา ๑๖ (๑) (๓) (๔) (๖) (๗) (๘) หรือ (๙)

(๒) นำอากาศยานทำการบิน โดยอากาศยานนั้นไม่แสดงเครื่องหมายสัญลักษณ์และทะเบียนหรือไม่ติดแผ่นแสดงเครื่องหมายอากาศยานตามมาตรา ๑๖ (๒)

(๓) นำอากาศยานทำการบิน โดยมีผู้ประจำหน้าที่ที่ไม่นำใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ของตนติดไปกับอากาศยานตามมาตรา ๑๖ (๕)

(๔) นำอากาศยานส่วนบุคคลทำการบิน โดยไม่นำใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคลติดไปกับอากาศยานตามมาตรา ๒๙ เบื้อง

(๕) นำอากาศยานทำการบิน โดยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อจำกัดความสมควรเดินอากาศหรือข้อจำกัดอื่นตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคสอง หรือมาตรา ๔๑/๔ วรรคหนึ่ง หรือเงื่อนไขหรือข้อจำกัดการใช้งานตามมาตรา ๔๑/๙ วรรคสอง ที่เกี่ยวกับความปลอดภัย โดยไม่มีเหตุอันสมควร^{๔๗}

ผู้ใดนำอากาศยานทำการบิน โดยอากาศยานนั้นไม่ได้จดทะเบียนอากาศยานตามมาตรา ๓๐ หรือไม่มีสมุดปุมเดินทางตามมาตรา ๑๖/๑ หรือมีผู้ประจำหน้าที่ซึ่งไม่มีใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่หรือใบรับรองใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ซึ่งออกให้โดยรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาหรือรัฐที่ได้ทำความตกลงกับประเทศไทยในอากาศยานตามมาตรา ๔๒ หรือใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ที่มาจากการบินไทยตามมาตรา ๕๐/๖ หรือใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ที่ออกให้หรือรับรองตามกฎหมายของประเทศผู้จดทะเบียนอากาศยาน ตามมาตรา ๕๐/๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ^{๔๘}

มาตรา ๖๙^{๔๙} ผู้จดทะเบียนอากาศยานหรือผู้ดำเนินการเดินอากาศผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินแปดหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ไม่จัดให้มีสมุดปุมเดินทางตามมาตรา ๑๖/๑ วรรคหนึ่ง หรือจัดให้มีสมุดปุมเดินทางแต่มีรายการไม่ครบถ้วนตามมาตรา ๑๖/๑ วรรคสอง

(๒) ไม่เก็บรักษาสมุดปุมเดินทางตามที่กำหนดในข้อกำหนดที่ออกตามมาตรา ๑๖/๑

วรรคสาม

^{๔๖} มาตรา ๖๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๔๗} มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง อัตราโทษ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๔๘} มาตรา ๖๘ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

๒๕๖๒

^{๔๙} มาตรา ๖๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๓) ไม่จัดให้มีเครื่องหมายสัญลักษณ์และทะเบียนหรือไม่ติดแผ่นแสดงเครื่องหมายอากาศยานตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดที่ออกตามมาตรา ๓๓

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๖ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๗๐^{๕๕๐} ผู้ควบคุมอากาศยานผู้ใดไม่บันทึกรายการในสมุดปุมเดินทาง บันทึกรายการในสมุดปุมเดินทางไม่ครบถ้วน หรือบันทึกรายการในสมุดปุมเดินทางไม่ตรงตามความเป็นจริงตามมาตรา ๑๖/๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๑^{๕๕๑} ผู้ดำเนินการเดินอากาศผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ไม่จัดให้มีบัญชีแสดงรายชื่อผู้โดยสารหรือบัญชีแสดงรายการสินค้าตามมาตรา ๑๖/๓ วรรคหนึ่ง หรือจัดให้มีแต่มีรายการไม่ครบถ้วนหรือมีรายการไม่ตรงตามความเป็นจริง

(๒) ไม่เก็บรักษาบัญชีหรือไม่บันทึกรายการในบัญชีตามที่กำหนดในข้อกำหนดตามมาตรา ๑๖/๓ วรรคสอง

(๓) ไม่จัดให้มีแผนการบินหรือแผนปฏิบัติการบินตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๖/๔ [คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๖ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๗๒^{๕๕๒} เว้นแต่จะมีกรณีฉุกเฉินอันอาจเป็นอันตรายแก่อากาศยานหรือบุคคลในอากาศยานหรือการให้บริการทางการแพทย์ฉุกเฉิน ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) นำอากาศยานขึ้นลงโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๕๐/๑๔

(๒) นำอากาศยานบินออกนอกเส้นทางบินที่กำหนดในข้อกำหนดที่ออกตามมาตรา ๑๘

มาตรา ๗๓^{๕๕๓} ผู้ควบคุมอากาศยานผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

(๑) นำอากาศยานทำการบินโดยไม่มีแผนการบินตามมาตรา ๑๘/๑

(๒) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎจราจรทางอากาศที่กำหนดในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๑๘/๒

(๓) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎจราจรทางอากาศที่กำหนดในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๑๘/๓

^{๕๕๐} มาตรา ๗๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๕๕๑} มาตรา ๗๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

^{๕๕๒} มาตรา ๗๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๕๕๓} มาตรา ๗๓ อัตราโทษ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

(๔) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับหรือข้อกำหนดตามมาตรา ๑๙

มาตรา ๗๔^{๔๔๔} ผู้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑)^{๔๔๕} ผู้ให้บริการการเดินอากาศเก็บค่าบริการไม่เป็นไปตามอัตราที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๕/๒๖ หรือผู้ดำเนินการเดินอากาศเก็บค่าโดยสารหรือค่าธรรมเนียมไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนด หรือเกินอัตราขั้นสูงที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนตามมาตรา ๔๑/๑๓๐

(๒) เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต ซึ่งให้บริการแก่สาธารณะเก็บค่าบริการ ค่าภาระ หรือเงินตอบแทนอื่นใด นอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง หรือเกินอัตราที่คณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนดหรืออนุมัติตามมาตรา ๕๖ วรรคสอง หรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี

(๓)^{๔๔๖} (ยกเลิก)

(๔) คณะกรรมการ กรรมการ และพนักงานของนิติบุคคลที่ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะกระทำการใด ๆ ของสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต โดยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๐/๒๖

(๕) เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตเก็บค่าบริการผู้โดยสารขาออก โดยไม่ได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีหรือเกินกว่าที่รัฐมนตรีอนุมัติตามมาตรา ๖๐/๓๗ วรรคสอง

(๖) ผู้ประกอบการให้บริการในลานจอดอากาศยานผู้ใดเก็บค่าบริการเกินอัตราที่ผู้อำนวยการอนุมัติตามมาตรา ๖๐ ฉ

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔๐ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๗๕^{๔๔๗} ผู้จดทะเบียนอากาศยาน ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ผู้ให้บริการการเดินอากาศ ผู้ประจำหน้าที่ หรือผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินการสนามบินสาธารณะ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

บุคคลที่อยู่ในอากาศยานและบุคคลอื่นใดที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

ผู้ดำเนินการเดินอากาศหรือผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินการสนามบินสาธารณะ หรือผู้ประกอบการในสนามบินอนุญาต หรือผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามแผนรักษาความปลอดภัยหรือแผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^{๔๔๔} มาตรา ๗๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๔๔๕} มาตรา ๗๔ (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๔๔๖} มาตรา ๗๔ (๓) ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๔๔๗} มาตรา ๗๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

-

มาตรา ๗๖^{๕๕๔} ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑)^{๕๕๕} นำอากาศยานบินเข้าพื้นที่หวงห้ามเด็ดขาดหรือพื้นที่หวงห้ามเฉพาะที่ผู้อำนวยการได้ประกาศกำหนดโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง

(๒) นำอากาศยานไทยบินออกนอกราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๗

(๓) นำอากาศยานต่างประเทศบินผ่านหรือขึ้นลงในราชอาณาจักรโดยไม่มีสิทธิหรือไม่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๘

(๔) นำอากาศยานทหารต่างประเทศบินผ่านหรือขึ้นลงในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๙

มาตรา ๗๗^{๕๖๐} ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๖๐ สัตต วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๗๘^{๕๖๑} ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) บังคับหรือปล่อยอากาศยานซึ่งไม่มีนักบิน หรือทิ้งร่มอากาศโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๔

(๒) ขัดขวางหรือหลีกเลี่ยงการตรวจค้นตามมาตรา ๖๐/๑๗ มาตรา ๖๐/๑๘ หรือมาตรา ๖๐/๑๙

(๓) ขัดขวางการเข้าดำเนินการหรือเข้าควบคุมการดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตตามมาตรา ๖๐/๒๓ หรือมาตรา ๖๐/๓๓

(๔) ไม่แจ้งการครอบครองทรัพย์สินหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสนามบินหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวที่ถูกส่งควบคุมการดำเนินงานให้คณะกรรมการควบคุมสนามบินทราบตามมาตรา ๖๐/๒๗

มาตรา ๗๙^{๕๖๒} (ยกเลิก)

มาตรา ๘๐^{๕๖๓} (ยกเลิก)

มาตรา ๘๑^{๕๖๔} ผู้ใดใช้อากาศยานส่วนบุคคลทำการบินโดยไม่ได้รับอนุญาตจาก

ผู้อำนวยการตามมาตรา ๒๙ ทวิ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๗๖ (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๗๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๗๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๗๙ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๘๐ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๗ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๘๒^{๔๖๕} ผู้ได้รับใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคลผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้แนบท้ายใบอนุญาตตามมาตรา ๒๙ ทวิ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท และในกรณีที่เป็นความผิดต่อเนื่องกันให้ปรับอีกวันละหนึ่งหมื่นบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๘๓^{๔๖๖} (ยกเลิก)

มาตรา ๘๔^{๔๖๗} ผู้ใดแสดงหรือใช้เครื่องหมายสัญลักษณ์และทะเบียนหรือแผ่นแสดงเครื่องหมายอากาศยานบนอากาศยาน ที่แตกต่างไปจากที่กำหนดในข้อกำหนดตามมาตรา ๓๓ หรือนำอากาศยานที่แสดงหรือใช้เครื่องหมายสัญลักษณ์และทะเบียนหรือแผ่นแสดงเครื่องหมายอากาศยานดังกล่าวทำการบิน โดยรู้ว่าอากาศยานนั้นแสดงหรือใช้เครื่องหมายสัญลักษณ์และทะเบียนหรือแผ่นแสดงเครื่องหมายอากาศยานโดยมิชอบ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสองแสนแปดหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

[คำว่า “ข้อกำหนด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๖ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๘๕^{๔๖๘} ผู้ได้รับใบรับรองแบบผู้ใดไม่แจ้งคำสั่งของผู้อำนวยความสะดวกตามมาตรา ๔๑/๑๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๘๖^{๔๖๙} ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตผลิตภัณฑ์ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท

(๑) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๔๑/๑๘ (๑) (๓) (๗) หรือ (๘)
(๒) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามแบบ วิธีการ เงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่กำหนดในใบอนุญาตผลิตผลิตภัณฑ์ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๑/๓๑ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๑/๓๕ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๑/๔๑ หรือมาตรา ๔๑/๕๑

(๓) ไม่แจ้งการผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพหรือบริภัณฑ์ที่แตกต่างไปจากแบบที่ไม่ใช่สาระสำคัญต่อผู้อำนวยการตามมาตรา ๔๑/๔๒ (๑) หรือมาตรา ๔๑/๕๒ (๑)

[คำว่า “ข้อบังคับ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

^{๔๖๔} มาตรา ๘๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๔๖๕} มาตรา ๘๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๔๖๖} มาตรา ๘๓ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๔๖๗} มาตรา ๘๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๔๖๘} มาตรา ๘๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๔๖๙} มาตรา ๘๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๘๗^{๔๗๐} ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตหรือมีสิทธิผลิตผลิตภัณฑ์ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๔๑/๑๘ (๒) หรือข้อกำหนดที่ออกตามมาตรา ๔๑/๕๕ วรรคสอง หรือมาตรา ๔๑/๕๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๘^{๔๗๑} ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตผลิตภัณฑ์ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๔๑/๑๘ (๔) (๕) หรือ (๖) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

[คำว่า “ข้อบังคับ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๔ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๘๙^{๔๗๒} (ยกเลิก)

มาตรา ๙๐^{๔๗๓} ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตอากาศยานหรือใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานผู้ใดผลิตอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน อันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่ผู้อำนวยการกำหนดตามมาตรา ๔๑/๒๗ วรรคสาม หรือมาตรา ๔๑/๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๙๑^{๔๗๔} ผู้ใดผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๓๗ หรือผลิตบริภัณฑ์โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๔๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๒^{๔๗๕} ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพหรือใบอนุญาตผลิตบริภัณฑ์ผู้ใด ผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพหรือบริภัณฑ์แตกต่างไปจากแบบในสาระสำคัญโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการตามมาตรา ๔๑/๔๒ (๒) หรือมาตรา ๔๑/๕๒ (๒) ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข

^{๔๗๐} มาตรา ๘๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๔๗๑} มาตรา ๘๘ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๔๗๒} มาตรา ๘๙ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๔๗๓} มาตรา ๙๐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๔๗๔} มาตรา ๙๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๔๗๕} มาตรา ๙๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๙๓^{๔๗๖} เจ้าของอากาศยาน ผู้จดทะเบียนอากาศยาน หรือผู้ดำเนินการเดินอากาศผู้ใดผลิตชิ้นส่วนเพื่อใช้ในการบำรุงรักษาอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานของตนโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการตามมาตรา ๔๑/๔๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๙๔^{๔๗๗} เจ้าของอากาศยาน ผู้จดทะเบียนอากาศยาน หรือผู้ดำเนินการเดินอากาศผู้ใดผลิตชิ้นส่วนเพื่อใช้ในการบำรุงรักษาอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานของตน หรือใช้งานชิ้นส่วนดังกล่าวโดยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการผลิตและการใช้งานตามที่ผู้อำนวยการกำหนดตามมาตรา ๔๑/๔๔ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๙๕^{๔๗๘} ผู้ใดปลอมเครื่องหมายหรือรหัสกำกับของผลิตภัณฑ์ลงบนผลิตภัณฑ์ตามมาตรา ๔๑/๕๕ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๙๖^{๔๗๙} (ยกเลิก)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๙๗^{๔๘๐} ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตผลิตภัณฑ์ผู้ใดโอนใบอนุญาตผลิตโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๖๐ หรือผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะผู้ใดโอนใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๖๐/๒๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๙๘^{๔๘๑} พนักงานของผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตอากาศยานที่ได้รับใบอนุญาตให้มีอำนาจออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศหรือหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่ออกตามมาตรา ๔๑/๖๖ วรรคสี่ หรือมาตรา ๔๑/๗๔ วรรคสอง หรือบุคคลหรือกลุ่มบุคคลอื่นที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๔๗๖} มาตรา ๙๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๔๗๗} มาตรา ๙๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๔๗๘} มาตรา ๙๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๔๗๙} มาตรา ๙๖ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๔๘๐} มาตรา ๙๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๔๘๑} มาตรา ๙๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

ชั่วคราวอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการในการค้นหรือตรวจค้นตามข้อกำหนดที่ออกตามมาตรา ๕๐/๒๔ วรรคสอง หรือพนักงานของผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินการสนามบินสาธารณะหรือผู้ดำเนินการเดินอากาศหรือตัวแทนของผู้ดำเนินการเดินอากาศผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจค้นตามข้อกำหนดที่ออกตามมาตรา ๖๐/๑๗ วรรคสอง และการกระทำได้กล่าวไม่เป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๙๙^{๔๘๒} ผู้ใดบำรุงรักษาอากาศยานโดยใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๔๑/๗๙ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๐^{๔๘๓} ผู้จดทะเบียนอากาศยานหรือผู้ดำเนินการเดินอากาศผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๑/๘๐ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๑๐๑^{๔๘๔} ผู้ได้นำอากาศยานทำการบินโดยฝ่าฝืนมาตรา ๔๑/๘๙ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสองแสนแปดหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๒^{๔๘๕} ผู้ได้นำอากาศยานทำการบินโดยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ผู้อำนวยการกำหนดตามมาตรา ๔๑/๙๐ หรือมาตรา ๔๑/๙๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๑๐๓^{๔๘๖} ผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท

(๑) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามวิธีการ เงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่กำหนดไว้ในใบรับรองหน่วยซ่อมตามมาตรา ๔๑/๙๙

(๒) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ผู้อำนวยการกำหนดในการกำกับดูแลการดำเนินงานที่ให้ช่วงไปตามมาตรา ๔๑/๑๐๔ วรรคสอง

(๓) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการผลิตชิ้นส่วนของอากาศยานที่ผู้อำนวยการกำหนดในการอนุญาตให้ผลิตเพื่อใช้ในการบำรุงรักษาตามมาตรา ๔๑/๑๐๕ วรรคสอง

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข

^{๔๘๒} มาตรา ๙๙ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๔๘๓} มาตรา ๑๐๐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๔๘๔} มาตรา ๑๐๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๔๘๕} มาตรา ๑๐๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๔๘๖} มาตรา ๑๐๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๐๔^{๔๘๗} พนักงานหรือนายช่างของหน่วยซ่อมซึ่งมีอำนาจลงนามในหนังสือรับรองงาน ผู้ได้รับรองงานตามมาตรา ๔๑/๑๐๑ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) อันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ผู้ดำเนินการหน่วยซ่อมผู้ใดละเลยปล่อยให้พนักงานหรือนายช่างของหน่วยซ่อมรับรองงานตามวรรคหนึ่งอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับพนักงานหรือนายช่างของหน่วยซ่อมตามวรรคหนึ่ง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พนักงานหรือนายช่างของหน่วยซ่อมซึ่งมีอำนาจลงนามในหนังสือรับรองงานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่ออกตามมาตรา ๔๑/๑๐๒ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๐๕^{๔๘๘} ผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมหรือผู้ดำเนินการหน่วยซ่อมผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๑/๑๐๓ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๐๖^{๔๘๙} ผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อมผู้ใดผลิตชิ้นส่วนของอากาศยานเพื่อใช้เองโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการตามมาตรา ๔๑/๑๐๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข

เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๐๗^{๔๙๐} เจ้าของ ผู้จดทะเบียนหรือผู้ดำเนินการเดินอากาศอากาศยานต่างประเทศผู้ใดไม่แจ้งการบำรุงรักษาให้ผู้อำนวยการทราบตามมาตรา ๔๑/๑๐๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เจ้าของ ผู้จดทะเบียนหรือผู้ดำเนินการเดินอากาศอากาศยานต่างประเทศผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่ออกตามมาตรา ๔๑/๑๐๙ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๐๗/๑^{๔๙๑} ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือนตามมาตรา ๔๑/๑๒๕ ซึ่งเป็นผู้ประกอบกิจการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์หรือผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๑๒๖ ผู้ใดไม่จัดให้มีการประกันภัยความรับผิดชอบตามสัญญา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๔๘๗} มาตรา ๑๐๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๔๘๘} มาตรา ๑๐๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๔๘๙} มาตรา ๑๐๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๔๙๐} มาตรา ๑๐๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๔๙๑} มาตรา ๑๐๗/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

และบุคคลที่สามเพื่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากอุบัติเหตุที่เกิดจากอากาศยานตามมาตรา ๔๑/๑๓๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองล้านบาท

มาตรา ๑๐๗/๒^{๔๕๒} ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือนตามมาตรา ๔๑/๑๒๕ ซึ่งเป็นผู้ประกอบกิจการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์หรือผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๑๒๖ ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท

(๑) ปฏิเสธการรับขนคนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการโดยไม่เป็นไปตามมาตรา ๔๑/๑๓๓ วรรคสาม

(๒) ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๑/๑๓๕

มาตรา ๑๐๗/๓^{๔๕๓} ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือนตามมาตรา ๔๑/๑๒๕ ซึ่งเป็นผู้ประกอบกิจการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์หรือผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๑๒๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนเกี่ยวกับมาตรการคุ้มครองสิทธิของผู้โดยสารในเที่ยวบินภายในประเทศและระหว่างประเทศตามมาตรา ๔๑/๑๓๔ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๑๐๘^{๔๕๔} ผู้ประจําหน้าที่ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

(๑) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่มีสิทธิทำการตามที่กำหนดในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๔๕

(๒) ไม่ปฏิบัติตามวินัยที่กำหนดในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๔๙

(๓) ปฏิบัติหน้าที่โดยฝ่าฝืนมาตรา ๕๐

[คำว่า “ข้อบังคับ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๖ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๑๐๘/๑^{๔๕๕} ผู้ใดโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งการรักษาความปลอดภัยที่ออกให้แก่ตนตามมาตรา ๕๐/๒๒ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๘/๒^{๔๕๖} ผู้ใดโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ปฏิเสธการให้ข้อมูลตามมาตรา ๕๐/๒๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^{๔๕๒} มาตรา ๑๐๗/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๔๕๓} มาตรา ๑๐๗/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๔๕๔} มาตรา ๑๐๘ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๔๕๕} มาตรา ๑๐๘/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๔๕๖} มาตรา ๑๐๘/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๑๐๘/๓^{๔๙๗} ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุก

ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) เปลี่ยนแปลง ปิดบังหรือทำลายข้อมูลใด ๆ ที่ต้องจัดส่งตามมาตรา ๕๐/๒๓
วรรคหนึ่ง

(๒) จัดทำหรือให้ข้อมูลอันเป็นเท็จที่ต้องจัดส่งตามมาตรา ๕๐/๒๓ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๐๘/๔^{๔๙๘} เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราว
อนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๕๐/๒๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๐/๒๕
มาตรา ๕๐/๓๗ มาตรา ๕๐/๓๘ หรือมาตรา ๕๐/๓๙ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในการ
ค้นหรือตรวจค้นตามมาตรา ๕๐/๒๔ วรรคสอง หรือข้อกำหนดในการตรวจค้นผู้โดยสารและ
สัมภาระที่จะนำขึ้นไปบนอากาศยานในเที่ยวบินพาณิชย์ตามมาตรา ๕๐/๔๑ ต้องระวางโทษ
ปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๑๐๘/๕^{๔๙๙} ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ของตนในการรักษาความลับตามมาตรา ๕๐/๒๗
วรรคสอง โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๒) เป็นเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายนำอาวุธขึ้นบนอากาศยาน เพื่อการปฏิบัติ
หน้าที่ตามกฎหมายนั้น ๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการเป็นการเฉพาะราย หรือมิได้ปฏิบัติ
ตามหลักเกณฑ์หรือขั้นตอนที่ผู้อำนวยการกำหนดตามมาตรา ๕๐/๓๔ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๐๘/๖^{๕๐๐} เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราว
อนุญาต ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศ หรือตัวแทนควบคุมหรือการไปรษณีย์
ควบคุม ประกอบกิจการโดยฝ่าฝืนมาตรา ๕๐/๒๘ มาตรา ๕๐/๒๙ มาตรา ๕๐/๓๐ หรือมาตรา ๕๐/๓๑
แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๑๐๘/๗^{๕๐๑} เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราว
อนุญาต ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ตัวแทนควบคุม การไปรษณีย์ควบคุม ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศ
หรือผู้ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ ผู้ใดฝ่าฝืน
หรือไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๐/๓๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับ
ไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^{๔๙๗} มาตรา ๑๐๘/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๔๙๘} มาตรา ๑๐๘/๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๔๙๙} มาตรา ๑๐๘/๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๕๐๐} มาตรา ๑๐๘/๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๕๐๑} มาตรา ๑๐๘/๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๑๐๘/๘^{๕๐๒} ผู้ใดโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ของตนอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๕๐/๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินแปดหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๘/๙^{๕๐๓} ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินแปดหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ขนส่งหรือครอบครองอาวุธ วัตถุระเบิด หรือวัตถุไวไฟ ภายในสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต หรือไม่ใช่เจ้าพนักงานซึ่งอยู่ระหว่างปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดตามมาตรา ๕๐/๓๕ วรรคหนึ่ง

(๒) ขนหรือนำอาวุธ วัตถุระเบิด หรือวัตถุไวไฟ เข้าไปในสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือข้อกำหนดของเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตตามมาตรา ๕๐/๓๕ วรรคสอง

(๓) ผู้เข้าพื้นที่ไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามแผนรักษาความปลอดภัยของเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตในการควบคุมการเข้าพื้นที่เฉพาะส่วนที่ตนเกี่ยวข้องตามมาตรา ๕๐/๓๖

มาตรา ๑๐๘/๑๐^{๕๐๔} ผู้ใดโดยสารถัดขัดขวางหรือหลีกเลี่ยงการตรวจค้นตามมาตรา ๕๐/๔๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๙^{๕๐๕} ผู้ใดจัดตั้งสนามบินหรือเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศโดยไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๑ หรือจัดตั้งที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานโดยไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปีและปรับไม่เกินสองล้านบาท

มาตรา ๑๐๙/๑^{๕๐๖} ผู้ใดจุดและปล่อยหรือกระทำการใดเพื่อให้บั้งไฟ พลุ ตะไล โคมลอย โคมไฟ โคมคว้น หรือวัตถุอื่นใดที่คล้ายคลึงกัน ขึ้นไปสู่อากาศ ซึ่งเป็นการรบกวนหรือก่อให้เกิดอันตรายต่อการเดินอากาศหรือปฏิบัติการของอากาศยาน ภายในเขตปลอดภัยในการเดินอากาศ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๙/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^{๕๐๒} มาตรา ๑๐๘/๘ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๕๐๓} มาตรา ๑๐๘/๙ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๕๐๔} มาตรา ๑๐๘/๑๐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๕๐๕} มาตรา ๑๐๙ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๕๐๖} มาตรา ๑๐๙/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๑๐๙/๒^{๕๐๗} ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๙/๒ หรือประกาศที่
ผู้อำนาจการประกาศตามมาตรา ๕๙/๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสน
สองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๙/๓^{๕๐๘} ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศตามมาตรา ๕๙/๓ วรรคหนึ่ง
หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในมาตรา ๕๙/๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี
หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑๐^{๕๐๙} ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะหรือผู้จัดการ
สนามบินสาธารณะผู้ใดไม่ควบคุมดูแลให้มีการใช้หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้สนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลง
ชั่วคราวอนุญาตตามที่ได้รับใบรับรอง โดยผิดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่ระบุไว้ในใบรับรองตามมาตรา
๖๐/๑๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท และในกรณีที่เป็นการผิดต่อเนื่องกันให้ปรับอีกวัน
ละหนึ่งหมื่นบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำโดยผิดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่
ระบุไว้ในใบรับรองว่าเป็นเงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่เป็นสาระสำคัญ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน
และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และในกรณีที่เป็นการผิดต่อเนื่องกันให้ปรับอีกวันละสองหมื่นบาท
จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๑๑๑^{๕๑๐} ผู้ใดเป็นผู้จัดการสนามบินสาธารณะโดยไม่ได้รับใบรับรองจาก
ผู้อำนาจการตามมาตรา ๖๐/๑๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสองหมื่น
บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

[คำว่า “ผู้อำนาจการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไข
เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๑๑๒^{๕๑๑} ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะหรือผู้จัดการ
สนามบินสาธารณะผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๐/๑๕ ต้องระวางโทษ
ปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๑๑๓^{๕๑๒} ผู้ใดประกอบการให้บริการในลานจอดอากาศยานหรือบริการช่าง
อากาศโดยไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๐ จัตวา วรรคสอง ต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^{๕๐๗} มาตรา ๑๐๙/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๕๐๘} มาตรา ๑๐๙/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๕๐๙} มาตรา ๑๑๐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๕๑๐} มาตรา ๑๑๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๕๑๑} มาตรา ๑๑๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๕๑๒} มาตรา ๑๑๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

-

มาตรา ๑๑๔^{๕๑๓} ผู้จดทะเบียนอากาศยาน เจ้าของอากาศยาน ผู้ครอบครองอากาศยาน ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ผู้ประจำหน้าที่ หน่วยซ่อม ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศ หรือผู้ดำเนินการสนามบิน ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๔/๑๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๑๑๕^{๕๑๔} ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) กระทำการใดต่ออากาศยานหรือส่วนของอากาศยาน หรือสิ่งที่ยานหรือนั้นบรรทุกมาอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๖๔/๑๑

(๒) เข้าไปในพื้นที่ควบคุมการสอบสวน หรือกระทำการใดต่ออากาศยานหรือส่วนของอากาศยานหรือสิ่งที่ยานหรือนั้นบรรทุกมาอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๖๔/๑๓ วรรคสอง

(๓) กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดต่ออากาศยานหรือส่วนของอากาศยาน หรือสิ่งที่ยานหรือนั้นบรรทุกมาซึ่งอยู่ในการพิทักษ์อากาศยานของ กสอ. หรือผู้ซึ่ง กสอ. มอบหมาย อันทำให้เกิดความเสียหายแก่การสอบสวนและรักษาไว้ซึ่งพยานหลักฐาน

มาตรา ๑๑๕/๑^{๕๑๕} ผู้ใดเปิดเผยบันทึกเสียงหรือเสียงที่บันทึกภายในห้องนักบิน หรือบันทึกภาพหรือภาพและเสียงที่บันทึกในบันทึกภาพขณะทำการบินที่อยู่ในเครื่องบินหรือข้อความที่ถอดจากบันทึกดังกล่าว อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๖๔/๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑๕/๒^{๕๑๖} ผู้จดทะเบียนอากาศยาน เจ้าของอากาศยาน หรือผู้ดำเนินการเดินอากาศ ในกรณีอากาศยานที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทย หรือตัวแทนของผู้จดทะเบียนอากาศยาน เจ้าของอากาศยานหรือผู้ดำเนินการเดินอากาศในกรณีอากาศยานต่างประเทศ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๔/๒๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๑๑๕/๓^{๕๑๗} ผู้ใดเข้าไปในพื้นที่หรือบริเวณที่ผู้บัญชาการเหตุการณ์กำหนดให้เป็นพื้นที่หรือบริเวณในการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๖๔/๒๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๑๖^{๕๑๘} ผู้ใดมีผลิตภัณฑ์ไว้เพื่อจำหน่ายโดยรู้ว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่ผลิตไม่เป็นไปตามแบบหรือมาตรฐานที่ปรากฏเครื่องหมายหรือรหัสกำกับไว้ที่ผลิตภัณฑ์นั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^{๕๑๓} มาตรา ๑๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๕๑๔} มาตรา ๑๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๕๑๕} มาตรา ๑๑๕/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๕๑๖} มาตรา ๑๑๕/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๕๑๗} มาตรา ๑๑๕/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๕๑๘} มาตรา ๑๑๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

-

มาตรา ๑๑๗^{๕๑๙} ผู้ใดปลอมใบรับรอง ใบอนุญาต ใบสำคัญ หนังสืออนุญาตหรือหนังสือรับรอง ที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดใช้หรืออ้างเอกสารอันเกิดจากการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคสอง เป็นผู้ปลอมเอกสารตามวรรคหนึ่งด้วย ให้ลงโทษตามวรรคสองแต่กระหนเดียว

มาตรา ๑๑๗/๑^{๕๒๐} ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะรบกวนการเดินอากาศ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) แสดงไฟ สัญญาณ หรือการสื่อสารใด ๆ ในสถานที่หรือในลักษณะที่น่าจะทำให้เกิดความเข้าใจผิดว่าเป็นไฟหรือสัญญาณที่แท้จริงที่เกี่ยวข้องกับสนามบินหรือสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ

(๒) กระทำการใด ๆ อันเป็นการรบกวนการทำงานของไฟหรือสัญญาณ หรือการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับสนามบินหรือสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ

ในกรณีที่กระทำการตาม (๑) แม้มิได้มีวัตถุประสงค์ในการรบกวนการเดินอากาศ หากผู้อำนวยความสะดวกมีหนังสือเตือนแล้ว แต่ยังคงแสดงไฟ สัญญาณ หรือการสื่อสารเช่นว่านั้นก่อให้เกิดความเข้าใจผิดดังกล่าว ให้ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๑๘^{๕๒๑} ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๑๑๙^{๕๒๒} บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับ ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบตามมาตรา ๑๒๐ มีอำนาจเปรียบเทียบได้

ผู้อำนวยความสะดวกอาจออกข้อบังคับกำหนดให้การกระทำความผิดซ้ำ หรือการกระทำความผิดที่เห็นว่าร้ายแรง เป็นความผิดที่ไม่อาจเปรียบเทียบปรับตามวรรคหนึ่งได้

[คำว่า “ผู้อำนวยความสะดวก” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔๐ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

^{๕๑๙} มาตรา ๑๑๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๕๒๐} มาตรา ๑๑๗/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๕๒๑} มาตรา ๑๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

ที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบในทางอาญาของผู้แทนนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๐

^{๕๒๒} มาตรา ๑๑๙ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๑๒๐^{๕๒๓} ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่

(๑) พนักงานสอบสวน สำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือโทษปรับตามมาตรา ๗๗

(๒) ผู้อำนวยการ สำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือโทษปรับที่ไม่ใช่ความผิดที่อยู่ในอำนาจของพนักงานสอบสวนตาม (๑)

(๓) คณะกรรมการเปรียบเทียบความผิดที่รัฐมนตรีแต่งตั้ง สำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวเกินกว่าห้าหมื่นบาท หรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือโทษปรับที่ไม่ใช่ความผิดที่อยู่ในอำนาจของพนักงานสอบสวนตาม (๑) หรือของผู้อำนวยการตาม (๒)

ในการเปรียบเทียบตามหมวดนี้ ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง (๒) หรือ (๓) ต้องเปรียบเทียบปรับไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของอัตราโทษปรับที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น

[คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๑๒๑^{๕๒๔} ถ้าการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มีทรัพย์สินซึ่งทำหรือมีไว้เป็นความผิด หรือเป็นทรัพย์สินที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด หรือเป็นทรัพย์สินที่บุคคลได้มาโดยการกระทำความผิด ความผิดนั้นอาจเปรียบเทียบได้ต่อเมื่อผู้กระทำความผิดยินยอมให้ของกลางที่ยึดหรืออายัด ตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๑๒๒^{๕๒๕} ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบความผิดที่รัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนสามคน ประกอบด้วยผู้แทนกระทรวงคมนาคม ผู้แทนสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด

การประชุม และวิธีพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบความผิด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

[คำว่า “สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔๒ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

มาตรา ๑๒๓^{๕๒๖} ในกรณีที่พนักงานสอบสวนพบว่าผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๑๑๙ ที่ไม่อยู่ในอำนาจของพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๑๒๐ (๑) หากผู้นั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ เพื่อให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบดำเนินการต่อไป

[คำว่า “สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔๒ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘]

^{๕๒๓} มาตรา ๑๒๐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๕๒๔} มาตรา ๑๒๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๕๒๕} มาตรา ๑๒๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๕๒๖} มาตรา ๑๒๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

คำว่า “ผู้อำนวยการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔๐ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๔๙๘

มาตรา ๑๒๖^{๕๒๙} ถ้าผู้กระทำความผิดยินยอมให้เปรียบเทียบแล้วไม่ชำระค่าปรับ ภายในเวลาตามมาตรา ๑๒๕ ให้ดำเนินคดีต่อไป โดยให้อายุความเริ่มนับตั้งแต่วันครบกำหนดชำระ ค่าปรับตามคำสั่งของผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

๕๒๗ มาตรา ๑๒๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

๕๒๘ มาตรา ๑๒๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

๕๒๙ มาตรา ๑๒๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

อัตราค่าธรรมเนียม^{๕๓๐}

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) ^{๕๓๑} ใบอนุญาตดำเนินงานเกี่ยวกับรับมอบ จัดเก็บ บรรทุก ขนถ่ายหรือขนส่งวัตถุอันตราย ตามมาตรา ๑๕/๒๗ หรือสิ่งของต้องห้าม หรือต้องดูแลเป็นพิเศษตามมาตรา ๑๕/๒๙	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(๒) ใบสำคัญการจดทะเบียนอากาศยาน	ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐	บาท
(๓) ใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคล	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(๔) ใบรับรองแบบอากาศยาน	ฉบับละ	๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๕) ใบรับรองแบบส่วนประกอบสำคัญของ อากาศยาน	ฉบับละ	๕๐๐,๐๐๐	บาท
(๖) ใบรับรองแบบส่วนเพิ่มเติม	ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐	บาท
(๗) การรับรองใบรับรองแบบอากาศยานหรือ แบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานหรือ ใบรับรองแบบส่วนเพิ่มเติม ซึ่งออกโดยรัฐภาคี แห่งอนุสัญญาหรือประเทศที่ทำความตกลง กับประเทศไทย	ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐	บาท
(๘) ใบอนุญาตผลิตอากาศยาน	ฉบับละ	๕๐๐,๐๐๐	บาท
(๙) ใบอนุญาตผลิตอากาศยานเป็นการชั่วคราว	ฉบับละ	๒๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๐) ใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน	ฉบับละ	๓๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๑) ใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ	ฉบับละ	๒๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๒) ใบอนุญาตผลิตบริษัท	ฉบับละ	๒๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๓) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศ	ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๔) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศสำหรับการส่งออก	ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๕) หนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศ	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(๑๖) หนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศ สำหรับการส่งออก	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(๑๗) ใบอนุญาตเป็นผู้ออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศ หรือหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศ	ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๘) ใบรับรองหน่วยซ่อม	ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๙) ใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(๒๐) ใบรับรองใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ ซึ่งออกโดยรัฐภาคีแห่งอนุสัญญา หรือรัฐที่ได้ทำความตกลงกับประเทศไทย	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท

^{๕๓๐} อัตราค่าธรรมเนียม เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑^{๕๓๑} อัตราค่าธรรมเนียม (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔)

พ.ศ. ๒๕๖๒

(๒๑) ใบอนุญาตจัดตั้งสนามบิน

(ก) สำหรับสนามบินที่ให้บริการสาธารณะ ฉบับละ ๑๕๐,๐๐๐ บาท

(ข) สำหรับสนามบินส่วนบุคคล ฉบับละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท

(๒๒) ใบอนุญาตจัดตั้งเครื่องอำนวยความสะดวก

ในการเดินอากาศ ฉบับละ ๕๐,๐๐๐ บาท

(๒๓) ใบอนุญาตจัดตั้งที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน

(ก) เกินกว่า ๓ เดือน ฉบับละ ๕๐,๐๐๐ บาท

(ข) ไม่เกิน ๓ เดือน ฉบับละ ๗,๐๐๐ บาท

(๒๔) ใบรับรองการดำเนินงานสนามบิน

สาธารณะ ฉบับละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๒๕) ใบรับรองการดำเนินงานสนามบิน

สาธารณะชั่วคราว ฉบับละ ๗๐,๐๐๐ บาท

เดือนละ ๓๐,๐๐๐ บาท

(๒๖) ใบรับรองผู้จัดการสนามบินสาธารณะ ฉบับละ ๒๐,๐๐๐ บาท

(๒๗) ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการให้บริการ

ในสถานจอดอากาศยาน ฉบับละ ๕๐,๐๐๐ บาท

(๒๘) ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการให้บริการ

ช่างอากาศ ฉบับละ ๕๐,๐๐๐ บาท

(๒๘/๑)^{๕๓๒} ใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ ฉบับละ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๒๘/๒)^{๕๓๓} ใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือน ฉบับละ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๒๘/๓)^{๕๓๔} ใบรับรองการให้บริการการจัดการ

จราจรทางอากาศ ฉบับละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๒๘/๔)^{๕๓๕} ใบรับรองการให้บริการระบบสื่อสาร

ระบบช่วยการเดินอากาศ และ

ระบบติดตามอากาศยาน ฉบับละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๒๘/๕)^{๕๓๖} ใบรับรองการให้บริการอุตุนิยมวิทยาการบิน ฉบับละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๒๘/๖)^{๕๓๗} ใบรับรองการให้บริการข่าวสารการบิน ฉบับละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๒๘/๗)^{๕๓๘} ใบรับรองการให้บริการการออกแบบ

อัตราค่าธรรมเนียม (๒๘/๑) เพิ่มโดยโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔)

พ.ศ. ๒๕๖๒

อัตราค่าธรรมเนียม (๒๘/๒) เพิ่มโดยโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔)

พ.ศ. ๒๕๖๒

อัตราค่าธรรมเนียม (๒๘/๓) เพิ่มโดยโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔)

พ.ศ. ๒๕๖๒

อัตราค่าธรรมเนียม (๒๘/๔) เพิ่มโดยโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔)

พ.ศ. ๒๕๖๒

อัตราค่าธรรมเนียม (๒๘/๕) เพิ่มโดยโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔)

พ.ศ. ๒๕๖๒

อัตราค่าธรรมเนียม (๒๘/๖) เพิ่มโดยโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔)

พ.ศ. ๒๕๖๒

กลุ่มที่ 4 กฎหมายว่าด้วยรายได้และภาษีอากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เล่มที่ 5/5

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พัฒนาการในด้านการบินพลเรือนของโลกได้ก้าวหน้าไปเป็นอันมาก โดยเฉพาะในฝ่ายวิชาการ จำนวนอากาศยานที่บินภายในประเทศและที่บินเข้ามาในราชอาณาจักรทวีขึ้นกว่าแต่ก่อนหลายเท่า อากาศยานในปัจจุบันมีความเร็วสูงและขนาดโตกว่าแต่ก่อน จำเป็นจะต้องมีการควบคุมการดำเนินการเดินอากาศและการจราจรทางอากาศให้รัดกุมยิ่งขึ้น

จึงเป็นการสมควรที่จะปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศเสียใหม่ และเพิ่มเติมบทบัญญัติให้มีคณะกรรมการการบินพลเรือนขึ้นคณะหนึ่งมีอำนาจออกข้อบังคับตามพระราชบัญญัตินี้ และตามภาคผนวกแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศซึ่งทำขึ้นที่เมืองชิคาโก เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๗ (ค.ศ. ๑๙๔๔) ซึ่งรัฐบาลไทยเป็นภาคี กับวางบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดตั้งเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ เกี่ยวกับอุบัติเหตุ และเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ประจำหน้าที่

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๘^{๕๔๐}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปรากฏว่าผู้ควบคุมอากาศยานได้นำอากาศยานไปลงยังที่อื่นนอกจากสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานที่ได้รับอนุญาตหรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ระบุไว้ และไปลงยังสนามบินลับและบินออกนอกประเทศจนปรากฏผลเสียหายเกิดขึ้นกับอากาศยานเป็นอย่างมาก และปรากฏว่าขณะนี้ได้มีผู้ลักลอบสร้างสนามบินลับมากขึ้นเป็นลำดับ เพื่อความปลอดภัยของประเทศชาติจึงเป็นการสมควรที่จะแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศให้มีบทบัญญัติรัดกุมยิ่งขึ้น และในโอกาสเดียวกันก็เพิ่มอัตราโทษให้หนักยิ่งขึ้นด้วย

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒^{๕๔๑}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่กฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนี้ ไม่มีบทบัญญัติเปิดโอกาสให้ผู้ครอบครองอากาศยานจดทะเบียนอากาศยานได้ จึงเป็นการสมควรที่จะแก้ไขให้ผู้ครอบครองอากาศยานซึ่งมีเหตุอันสมควรที่จะจดทะเบียนอากาศยานนั้นให้มีสิทธิจดทะเบียนได้เมื่อรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติได้พิจารณาเห็นว่ามีความสมควรที่จะอนุญาตให้จดทะเบียน

^{๕๔๐} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๒/ตอนที่ ๖๓/หน้า ๑๓๓๙/๒๓ สิงหาคม ๒๔๙๘

^{๕๔๑} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๖/ตอนที่ ๑๒๒/ฉบับพิเศษ หน้า ๕๖/๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๒

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๔^{๕๔๒}

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันนี้บรรดาสนามบินของนานาชาติได้เก็บค่าธรรมเนียมจากผู้โดยสารในการที่ใช้สนามบินเป็นท่าขึ้นโดยสารอากาศยานทางประเทศไทยก็ได้มีสนามบินซึ่งให้บริการแก่ผู้โดยสารได้ตามสมควรแล้ว จึงสมควรเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจากผู้โดยสารซึ่งโดยสารออกจากสนามบินดังที่ปฏิบัติกันทั่วไป เพื่อประโยชน์ในการที่จะได้รายได้มาช่วยในการใช้จ่ายของรัฐต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๗^{๕๔๓}

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อให้สอดคล้องต้องตามทางปฏิบัติอันนานาประเทศนิยมและเพื่อความสะดวกเรียบร้อยในเรื่องการเก็บค่าธรรมเนียมการใช้สนามบิน จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศในส่วนที่ว่าด้วยค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินให้เหมาะสมกับภาวะการณ์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๔^{๕๔๔} สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พัฒนาการในด้านการบินพลเรือนของโลกได้ก้าวหน้ามาเป็นอันมาก อากาศยานปัจจุบันมีน้ำหนักและขนาดใหญ่กว่าแต่ก่อนมาก สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมค่าขึ้นลงของอากาศยานให้เหมาะสมกับภาวะการณ์ และให้สอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน จึงจำเป็นต้องตรา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัตินี้ขึ้น

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๑^{๕๔๕} สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๕๔๒} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๘/ตอนที่ ๗๖/หน้า ๑๐๖๔/๒๖ กันยายน ๒๕๐๔

^{๕๔๓} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๑/ตอนที่ ๖๖/หน้า ๔๘๑/๑๔ กรกฎาคม ๒๕๐๗

^{๕๔๔} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๘/ตอนที่ ๑๐๖/หน้า ๖๖๒/๕ ตุลาคม ๒๕๑๔

^{๕๔๕} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๕/ตอนที่ ๑๔๙/ฉบับพิเศษ หน้า ๑๐๓/๒๕ ธันวาคม ๒๕๒๑

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การให้บริการต่าง ๆ ในลาน
จอดอากาศยานและการบริการช่างอากาศยานเป็นกิจการที่เกี่ยวข้องใกล้ชิดกับความปลอดภัยของอากาศยาน
และผู้โดยสารอากาศยานและการให้ความสะดวกและความปลอดภัยในการเดินอากาศและการบินพล
เรือน สมควรวางหลักเกณฑ์ในเรื่องนี้ไว้เพื่อให้การให้บริการดังกล่าวเป็นไปอย่างมีระเบียบเรียบร้อย
และมีประสิทธิภาพตามมาตรฐานสากล โดยกำหนดให้การให้บริการดังกล่าวเป็นกิจการที่ต้องได้รับ
อนุญาต และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการอนุญาต กับทั้งสมควรกำหนดให้มีการนำเงิน
ค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินที่เก็บได้มาใช้ในการอำนวยความสะดวกแก่ผู้โดยสารภายในสนามบินได้
เพื่อความคล่องตัวในการดำเนินกิจการของสนามบิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจา
นุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๖ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม
หรือยังมิได้มีข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๖
หรือมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัตินี้ให้อัตราค่าธรรมเนียมที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราช
กิจจานุเบกษายังคงใช้บังคับเป็นค่าธรรมเนียมต่อไป จนกว่าจะได้มีกฎกระทรวงหรือข้อบังคับดังกล่าว
แล้วแต่กรณี

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากการกำหนดอัตรา
ค่าธรรมเนียมชั้นสูงไว้ท้ายพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ ทำให้ไม่สะดวกในการปรับปรุง
อัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจและโดยที่ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ในพระราชบัญญัติ
แยกได้เป็นสองลักษณะ คือ ค่าธรรมเนียมที่มีลักษณะเป็นค่าภาษี และค่าธรรมเนียมที่มีลักษณะเป็น
ค่าบริการ จึงสมควรยกเลิกการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมชั้นสูงไว้ท้ายพระราชบัญญัติ และสมควร
แยกประเภทของค่าธรรมเนียมที่มีลักษณะเป็นค่าภาษีและค่าธรรมเนียมที่มีลักษณะเป็นค่าบริการออก
จากกัน โดยกำหนดให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีที่จะออกกฎกระทรวงกำหนด “อัตรา” ที่จะเรียกเก็บ
สำหรับค่าธรรมเนียมที่มีลักษณะเป็นค่าภาษี และมีอำนาจกำหนด “อัตราชั้นสูง” สำหรับ
ค่าธรรมเนียมที่มีลักษณะเป็นค่าบริการ และให้คณะกรรมการการบินพลเรือนมีอำนาจกำหนดอัตราที่
จะเรียกเก็บสำหรับค่าธรรมเนียมที่มีลักษณะเป็นค่าบริการ ซึ่งต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ใน

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๙/ตอนที่ ๑๐๘/ฉบับพิเศษ หน้า ๒๖/๖ สิงหาคม ๒๕๒๕

กฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๓๔^{๕๔๗}

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๘ ผู้ได้รับใบสำคัญจดทะเบียนอากาศยานอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะใช้อากาศยานที่จดทะเบียนไว้เป็นอากาศยานส่วนบุคคลให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคลแล้ว ให้ใช้อากาศยานที่ได้จดทะเบียนไว้ในการเดินอากาศต่อไปได้ จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐบาลเห็นสมควรให้เอกชนไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลสามารถใช้อากาศยานส่วนบุคคลได้ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการส่งเสริมการพัฒนาการขนส่งทางอากาศ และให้มีบุคลากรเกี่ยวกับการขนส่งทางอากาศ มากขึ้นเป็นกำลังสำรองของประเทศที่อาจเรียกมาใช้ได้เมื่อมีความจำเป็น แต่การให้เอกชนสามารถใช้อากาศยานส่วนบุคคลได้นั้นอาจมีผลกระทบไปถึงความมั่นคงและปลอดภัยของประเทศ จำเป็นจะต้องมีการควบคุมอย่างเคร่งครัด โดยบังคับให้เอกชนที่ประสงค์จะใช้อากาศยานส่วนบุคคลต้องขอรับใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคลจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ซึ่งรัฐมนตรีมีดุลพินิจโดยเด็ดขาดที่จะอนุญาตหรือไม่อนุญาต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒^{๕๔๘}

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายที่จะแปรสภาพรัฐวิสาหกิจให้เป็นองค์กรธุรกิจในรูปแบบจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดเพื่อให้ภาคเอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการลงทุน และการบริหารจัดการในกิจการที่รัฐวิสาหกิจดำเนินการอยู่ อันจะทำให้การดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น และเป็นการลดภาระในด้านงบประมาณของรัฐลงด้วย และในขณะเดียวกันจำเป็นต้องระดมเงินทุนจากต่างประเทศเพื่อให้สอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจของประเทศไทยในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติของผู้จดทะเบียนอากาศยานตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศเสียใหม่ โดยกำหนดให้บริษัทมหาชนจำกัด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๕๔๗} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘/ตอนที่ ๑๖๔/ฉบับพิเศษ หน้า ๑๓/๑๘ กันยายน ๒๕๓๔

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๕๔๘} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖/ตอนที่ ๑๑๘ ก/หน้า ๓๙/๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒

มีคุณสมบัติที่จะจดทะเบียนอากาศยานได้ และลดสัดส่วนการถือหุ้นของบุคคลซึ่งมีสัญชาติไทยในหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด และบริษัทมหาชนจำกัด เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑^{๕๔๔}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่มาตรา ๑๓ เฉพาะความในส่วนที่ ๑ มาตรฐานอากาศยาน ส่วนที่ ๒ การรับรองแบบ และส่วนที่ ๓ การรับรองการผลิตให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๒๒ ให้กรรมการการบินพลเรือนที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ อยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการการบินพลเรือนตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๓ มาตรฐานอากาศยานที่ออกตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งมีผลใช้ได้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นมาตรฐานตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๔ อากาศยานแบบใดได้รับใบสำคัญสมควรเดินอากาศตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งมีผลใช้ได้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ยังไม่ได้รับใบรับรองแบบให้ถือว่าแบบของอากาศยานนั้นได้รับการรับรองตามความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และเพื่อเป็นหลักฐานให้ผู้ที่เกี่ยวข้องขอใบรับรองแบบเฉพาะการต่อผู้อำนวยการตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนด

แบบของใบรับรองแบบเฉพาะการ ให้เป็นไปตามแบบที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด และให้นำความในมาตรา ๔๑/๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๕ อากาศยานที่ได้รับใบรับรองแบบจากรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาหรือประเทศที่ได้ทำความตกลงกับประเทศไทย และได้รับใบสำคัญสมควรเดินอากาศตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งมีผลใช้ได้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าอากาศยานดังกล่าวได้รับหนังสือรับรองแบบอากาศยานจากผู้อำนวยการตามความในมาตรา ๔๑/๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และเพื่อเป็นหลักฐานให้ผู้ที่เกี่ยวข้องขอหนังสือรับรองแบบเฉพาะการต่อผู้อำนวยการตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนด

แบบของหนังสือรับรองแบบเฉพาะการ ให้เป็นไปตามแบบที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนดและให้นำความในมาตรา ๔๑/๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๖ ผู้ใดทำการผลิตอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ทำการผลิตต่อไปได้ แต่ต้องยื่นคำขออนุญาตผลิตต่อผู้อำนวยการตามมาตรา ๔๑/๒๑ หรือมาตรา ๔๑/๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี ภายในหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและเมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ทำการผลิตต่อไปได้จนกว่าผู้อำนวยการจะแจ้งไม่อนุญาต

การออกใบอนุญาตผลิตอากาศยานหรือใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้อำนวยการพิจารณาและมีคำสั่งภายในเวลาไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างการผลิตตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจกำหนดวิธีการ เงื่อนไข หรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการผลิตและการใช้งาน ตลอดจนการทำเครื่องหมายและรหัสกำกับไว้ที่อากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่ทำการผลิตหรือที่ผลิตมาแล้ว และการออกและการติดกำกับหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศของส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานดังกล่าวได้ตามมาตรา ๔๑/๒๗ วรรคสาม มาตรา ๔๑/๕๕ มาตรา ๔๑/๕๖ และมาตรา ๔๑/๗๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๗ ผู้ใดทำการผลิตชิ้นส่วนเพื่อใช้ทดแทนในอากาศยาน ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ทำการผลิตต่อไปได้ แต่ต้องยื่นคำขออนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพต่อผู้อำนวยการตามมาตรา ๔๑/๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ทำการผลิตต่อไปได้จนกว่าผู้อำนวยการจะแจ้งไม่อนุญาต

การออกใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้อำนวยการพิจารณาและมีคำสั่งภายในเวลาไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างการผลิตตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจกำหนดวิธีการ เงื่อนไข หรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการผลิตและการใช้งาน ตลอดจนการทำเครื่องหมายและรหัสกำกับไว้ที่ชิ้นส่วนที่ทำการผลิตหรือที่ผลิตมาแล้ว และการออกและการติดกำกับหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศของชิ้นส่วนดังกล่าวได้ตามมาตรา ๔๑/๓๙ วรรคสาม มาตรา ๔๑/๕๕ มาตรา ๔๑/๕๖ และมาตรา ๔๑/๗๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๘ ผู้ใดมีผลิตภัณฑ์ที่จะต้องได้รับอนุญาตผลิตตามความในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ไว้ในครอบครองเพื่อใช้หรือเพื่อจำหน่าย ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และประสงค์จะให้ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวเป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้หรือจำหน่ายต่อไปได้ตามความในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย

พระราชบัญญัตินี้ ให้แจ้งต่อผู้อำนวยการภายในหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนด

เมื่อผู้อำนวยการเห็นว่าผลิตภัณฑ์ตามวรรคหนึ่ง ได้มาตรฐานตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้อำนวยการกำหนดให้ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ โดยจะกำหนดวิธีการ เงื่อนไข หรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการใช้งานหรือการจำหน่ายหรือการทำเครื่องหมายหรือรหัสกำกับไว้ที่ผลิตภัณฑ์ หรือการออกและการติดกำกับหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศของผลิตภัณฑ์นั้นได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๒๙ ใบอนุญาตผลิตผลิตภัณฑ์ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งมีผลใช้ได้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

ใบรับรองความสมควรเดินอากาศของผลิตภัณฑ์ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งมีผลใช้ได้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับนั้น ให้คงใช้บังคับได้เช่นเดียวกับหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศของผลิตภัณฑ์ที่ออกให้ตามมาตรา ๔๑/๗๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

ใบแต่งตั้งให้เอกชนซึ่งเป็นพนักงานของผู้รับใบอนุญาตผลิตผลิตภัณฑ์เป็นผู้ออกใบรับรองความสมควรเดินอากาศของผลิตภัณฑ์ที่ผู้อำนวยการออกให้ตามความในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งมีผลใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไม่ว่าใบแต่งตั้งนั้นจะมีอายุหรือไม่ก็ตาม ให้คงใช้ได้ต่อไปอีกหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินอายุใบอนุญาตผลิตผลิตภัณฑ์นั้น

มาตรา ๓๐ ใบสำคัญสมควรเดินอากาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งมีผลใช้ได้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นใบสำคัญสมควรเดินอากาศที่ออกตามมาตรา ๔๑/๖๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบสำคัญสมควรเดินอากาศนั้น

มาตรา ๓๑ ใบรับรองหน่วยซ่อมที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งมีผลใช้ได้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าใบรับรองนั้นจะสิ้นอายุ

การแต่งตั้งของผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อม ให้พนักงานของตนเป็นผู้รับรองงานที่หน่วยซ่อมได้บำรุงรักษา ที่ผู้อำนวยการเห็นชอบตามระเบียบของกรมการขนส่งทางอากาศที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งมีผลใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้คงใช้ได้ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินอายุใบรับรองหน่วยซ่อมนั้น

มาตรา ๓๒ บรรดาเงินค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินที่เจ้าของอากาศยานหรือผู้มีสิทธิครอบครองอากาศยานหรือตัวแทนจัดเก็บตามมาตรา ๖๐ ตรี วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการ

เดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๑ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินที่ผู้โดยสารนั้นออกเดินทางตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๐ ตรี วรยศสองและวรยศสาม และให้นำความในมาตรา ๖๐ ตรี วรยศสี่ มาใช้บังคับด้วย

มาตรา ๓๓ บรรดาสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่เปิดให้บริการแก่สาธารณะอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้นยื่นคำขอใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะต่อผู้อำนวยการตาม มาตรา ๖๐/๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตดังกล่าวดำเนินการต่อไปได้ จนกว่าผู้อำนวยการจะแจ้งว่าสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้นไม่อยู่ในเกณฑ์ที่จะออกใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ ทั้งนี้ เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้น ต้องจัดให้มีผู้จัดการสนามบินสาธารณะที่มีใบรับรองจากผู้อำนวยการตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ผู้อำนวยการอาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขให้ผู้ยื่นคำขอใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะปฏิบัติเป็นการชั่วคราวเพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยในการให้บริการสาธารณะได้ ถ้าเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต ไม่ยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง และมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงของชาติ หรือเพื่อประโยชน์ในความต่อเนื่องของการให้บริการสาธารณะ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖๐/๒๓ หรือมาตรา ๖๐/๓๓ มาใช้บังคับ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๔ ให้สนามบินอนุญาตที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับมีสิทธิเรียกเก็บค่าบริการผู้โดยสารขาออกโดยให้ถือว่าได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีตามมาตรา ๖๐/๓๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ โดยให้จัดทำงบประมาณประจำปีเสนอต่อผู้อำนวยการตามมาตรา ๖๐/๔๐ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ และให้นับวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับเป็นวันเริ่มรับเงินค่าธรรมเนียมเพื่อการจัดทำบัญชีและรายงานเกี่ยวกับการเงินตามมาตรา ๖๐/๔๐

มาตรา ๓๕ ให้เงินทุนหมุนเวียนที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๖๐ ตรี วรศห้า แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นเงินทุนหมุนเวียนตามมาตรา ๖๐/๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าระเบียบว่าด้วยการใช้จ่ายเงินจากบัญชีเงินทุนหมุนเวียนที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังตามมาตรา ๖๐ ตรี วรศหก แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับเป็นระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

โดยความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังตามมาตรา ๖๐/๔๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๖ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ ตลอดจนข้อบังคับหรือการอนุมัติของคณะกรรมการการบินพลเรือน หรือคำสั่งของผู้อำนวยการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือการอนุมัติของคณะกรรมการการบินพลเรือน หรือคำสั่งของผู้อำนวยการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ออกตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ในเรื่องนั้น ๆ ใช้บังคับ

มาตรา ๓๗ บรรดาคำขอที่ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่คำขอดังกล่าวมีข้อความแตกต่างไปจากคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็นเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว มีบทบัญญัติไม่เป็นไปตามอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (Convention on International Civil Aviation) ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี และมาตรฐานสากลของประเทศต่าง ๆ สมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการควบคุมการผลิตอากาศยานและชิ้นส่วนของอากาศยาน และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกข้อกำหนดและคำสั่งความสมควรเดินอากาศให้ครอบคลุมเรื่องดังกล่าว ตลอดจนเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ในการควบคุมและรับรองการดำเนินการสนามบินสาธารณะ รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดเก็บและการนำส่งเงินค่าบริการผู้โดยสารขาออก ให้สอดคล้องกับอนุสัญญาและมาตรฐานสากล ทั้งนี้ เพื่อขยายโอกาสทางด้านอุตสาหกรรมการบินของประเทศไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนชื่อกรมการขนส่งทางอากาศ เป็นกรมการบินพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๒^{๔๕๐}

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เปลี่ยนชื่อกรรมการขนส่งทางอากาศ เป็นกรรมการบินพลเรือน

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรเปลี่ยนชื่อกรรมการขนส่งทางอากาศ เป็นกรรมการบินพลเรือน เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับภารกิจด้านการบิน ซึ่งครอบคลุมทั้งการขนส่งทางอากาศและการเดินอากาศ และเป็นการสอดคล้องกับแนวทางในการกำหนดชื่อหน่วยงานลักษณะเดียวกันในต่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๓^{๕๕๑}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การนำอากาศยานทำการบินจะต้องมีแผนการบินและส่งให้แก่หน่วยงานให้บริการจราจรทางอากาศ หน่วยงานของทหาร หรือส่วนราชการอื่นที่มีอำนาจหน้าที่ในการให้บริการจราจรทางอากาศ ซึ่งตามอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (Convention on International Civil Aviation) ที่ประเทศไทยเป็นภาคี ก็ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องดังกล่าวไว้ด้วย แต่ในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ ยังไม่มีบทบัญญัติที่กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดทำแผนการบินและการปฏิบัติตามกฎจราจรทางอากาศ ทำให้การตรวจสอบอากาศยานที่บินเข้ามาในราชอาณาจักรในลักษณะที่เป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศหรือเป็นภัยต่อสาธารณะของเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารไม่มีความชัดเจน สมควรเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๘^{๕๕๒}

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๔๓ ให้บรรดากฎกระทรวง ข้อบังคับ ข้อกำหนด ระเบียบ ประกาศ หรือ

คำสั่งของปลัดกระทรวงคมนาคม คณะกรรมการการบินพลเรือน คณะกรรมการเทคนิค ผู้อำนวยการกรรมการบินพลเรือน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีกฎกระทรวง ข้อบังคับ ข้อกำหนด ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดในเรื่องนั้น ๆ ใช้บังคับ

^{๕๕๑} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗/ตอนที่ ๓๖ ก/หน้า ๑/๒ มิถุนายน ๒๕๕๓

^{๕๕๒} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒/ตอนที่ ๙๕ ก/หน้า ๑๗/๑ ตุลาคม ๒๕๕๘

บรรดาเรื่องใด ๆ ที่มีกฎกระทรวงกำหนดไว้ แต่ตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ได้บัญญัติให้ออกเป็นข้อบังคับ ข้อกำหนด ระเบียบ หรือคำสั่งของผู้อำนวยการ เมื่อได้มีการออกข้อบังคับ ข้อกำหนด ระเบียบหรือคำสั่งในเรื่องเดียวกัน นั้นตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้แล้ว ให้กฎกระทรวงนั้นเป็นอันยกเลิก

มาตรา ๔๔ ให้บรรดาใบอนุญาต ใบรับรอง ใบสำคัญ หนังสืออนุญาต หนังสือรับรองการอนุญาต การดำเนินการใด ๆ หรือเงื่อนไขที่กำหนดโดยชอบตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ เป็นใบอนุญาต ใบรับรอง ใบสำคัญ หนังสืออนุญาต หนังสือรับรอง การอนุญาต การดำเนินการใด ๆ หรือเงื่อนไขที่ออกโดยชอบตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขให้ผิดไปจากที่กำหนดไว้เดิม ให้ผู้มีอำนาจตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ มีอำนาจแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ได้

มาตรา ๔๕ ให้สนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่ให้บริการแก่สาธารณะ ซึ่งดำเนินการโดยส่วนราชการอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับยังคงดำเนินการได้ต่อไป และให้ผู้บัญชาการตรวจสอบระบบการจัดการด้านนิรภัย การรักษาความปลอดภัย ระบบการตรวจสอบภายใน ระเบียบเกี่ยวกับกระบวนการการดำเนินงาน คู่มือการดำเนินงานของสนามบิน อนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต และมาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัยอื่น ๆ ว่าเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศหรือไม่

ในกรณีที่ผู้บัญชาการพบว่าการดำเนินการของสนามบินตามวรรคหนึ่งเป็นไปโดยถูกต้อง ให้ผู้บัญชาการออกใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะให้ หากการดำเนินการของสนามบินไม่ถูกต้อง ให้ผู้บัญชาการสั่งให้ส่วนราชการที่ดำเนินงานสนามบินนั้นดำเนินการแก้ไขปรับปรุงภายในเวลาที่กำหนด ในระหว่างการแก้ไขปรับปรุงดังกล่าวจะสั่งให้หยุดดำเนินการให้บริการแก่สาธารณะไว้ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้

มาตรา ๔๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชกำหนดนี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการจัดตั้งสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นการปรับปรุงโครงสร้าง และรูปแบบของหน่วยงานด้านการบินพลเรือน ตามข้อเสนอแนะขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ และมีการยกเลิกกรมการบินพลเรือน โดยเปลี่ยนเป็นกรมท่าอากาศยาน ดังนั้น เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินและการปฏิบัติราชการตามโครงสร้างเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบในทางอาญาของผู้แทนนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๐^{๕๕๓}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๕๔ เฉพาะในส่วนที่สนับสนุนให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษทางอาญาร่วมกับการกระทำความผิดของนิติบุคคล โดยไม่ปรากฏว่ามีการกระทำหรือเจตนาประการใดอันเกี่ยวกับการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๙ วรรคสอง เป็นอันใช้บังคับไม่ได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ และต่อมาศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยในลักษณะดังกล่าวทำนองเดียวกัน คือ พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๗๔ พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๗๘ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๒๘/๔ และพระราชบัญญัติปฎิพ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๗๒/๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๙ วรรคสอง เป็นอันใช้บังคับไม่ได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ ดังนั้น เพื่อแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวและกฎหมายอื่นที่มีบทบัญญัติในลักษณะเดียวกันมิให้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๖๒^{๕๕๔}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๔ ผู้ใดซึ่งเป็นผู้ได้รับการส่งเสริมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน ทำการผลิตอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ทำการผลิตต่อไปได้ แต่ต้องยื่นคำขออนุญาตผลิตต่อผู้อำนวยการตามมาตรา ๔๑/๒๑ หรือมาตรา ๔๑/๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้วแต่กรณี ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ทำการผลิตต่อไปได้จนกว่าผู้อำนวยการจะแจ้งไม่อนุญาต

การออกใบอนุญาตผลิตอากาศยานหรือใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้อำนวยการพิจารณาและมีคำสั่งภายในเวลาไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

^{๕๕๓} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔/ตอนที่ ๑๘ ก/หน้า ๑/๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

^{๕๕๔} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖/ตอนที่ ๖๗ ก/หน้า ๒๐๐/๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒

ในระหว่างการผลิตตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจกำหนดวิธีการ เงื่อนไข หรือข้อกำหนดเกี่ยวกับการผลิตและการใช้งาน ตลอดจนการทำเครื่องหมายและรหัสกำกับไว้ที่อากาศยาน หรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่ทำการผลิตหรือที่ผลิตมาแล้ว และการออกและการติดกำกับ หนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศของส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานดังกล่าวได้ตาม มาตรา ๔๑/๒๗ วรรคสาม มาตรา ๔๑/๕๕ มาตรา ๔๑/๕๖ และมาตรา ๔๑/๗๔ แห่งพระราชบัญญัติ การเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้วแต่กรณี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การผลิตอากาศยาน การผลิต ส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน และการซ่อมอากาศยานของหน่วยซ่อมอากาศยานบางประเภท เป็นกิจการที่จำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีจากต่างประเทศ และเพื่อให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีในกิจการ ดังกล่าวอันจะเป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมการบินของประเทศไทย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ เรื่องทุนและอำนาจการบริหารกิจการของผู้ขอรับใบอนุญาตผลิตอากาศยาน ผู้ขอรับใบอนุญาตผลิต ส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน และผู้ขอรับใบรับรองหน่วยซ่อมประเภทที่หนึ่งสำหรับอากาศยาน ที่มีมวลวิ่งขึ้นสูงสุดตั้งแต่ห้าพันเจ็ดร้อยกิโลกรัมขึ้นไป โดยกำหนดให้มีการตราพระราชกฤษฎีกา เพื่อยกเว้นคุณสมบัติและลักษณะของผู้ขอรับใบอนุญาตและใบรับรองดังกล่าว ในส่วนที่เกี่ยวกับ ทุนจดทะเบียนและอำนาจการบริหารกิจการซึ่งโดยทั่วไปต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้มีสัญชาติไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๖๕ ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งกรรมการอื่นที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งของ คณะกรรมการการบินพลเรือนในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงอยู่ในตำแหน่งต่อไป จนกว่าจะครบวาระ

บรรดาการใด ๆ ที่อยู่ในระหว่างการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของ คณะกรรมการการบินพลเรือนก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัด หรือแย้งกับพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๖ ผู้ซึ่งประกอบกิจการบริการการเดินอากาศก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับยังคงประกอบกิจการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการขอใบรับรองตามพระราชบัญญัติการ เดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่

พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ประกอบกิจการต่อไปจนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่ออกใบรับรองดังกล่าวจากผู้อำนวยการ

ในระหว่างการประกอบกิจการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบกิจการบริการการเดินอากาศนั้นต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการการเดินอากาศตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๖๗ ให้ใบรับรองและใบอนุญาตดังต่อไปนี้ ซึ่งยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบรับรองหรือใบอนุญาตนั้น

(๑) ใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศที่สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยออกให้ตามข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน ฉบับที่ ๘๕ ว่าด้วยใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ

(๒) ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการค้าขายในการเดินอากาศ ที่ออกตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ โดยให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตให้ประกอบกิจการการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์ตามมาตรา ๔๑/๑๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

บรรดาคำขอหรือคำขอต่ออายุใบรับรองหรือใบอนุญาตตามมาตรา นี้ ซึ่งได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการพิจารณาต่อไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับหรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ผู้อำนวยการจะกำหนดหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขเพิ่มเติมในการปฏิบัติเกี่ยวกับการออกหรือต่ออายุใบรับรองหรือใบอนุญาตนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมตามพระราชบัญญัตินี้ด้วยก็ได้

มาตรา ๖๘ ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศไว้ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการให้บริการต่อไปได้ และให้เรียกเก็บค่าบริการตามอัตราที่ได้รับอนุมัติไว้ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับต่อไปได้จนกว่าผู้อำนวยการจะมีการเปลี่ยนแปลงอัตราค่าบริการตามมาตรา ๑๕/๒๖ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๙ ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตส่งหรือพาวัตถุอันตรายหรือสัตว์ไปกักอากาศยานไว้ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังไม่สิ้นผล ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตนั้นจะสิ้นผล

มาตรา ๗๐ ใบสำคัญแพทย์และใบรับรองสถาบันฝึกอบรมด้านการบินที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังไม่สิ้นผล ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าใบสำคัญหรือใบรับรองนั้นจะสิ้นผล

มาตรา ๗๑ ให้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์ของอากาศยานตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างการจัดตั้งคณะกรรมการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์ของอากาศยานตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนอุบัติเหตุของอากาศยานในราชอาณาจักรตามคำสั่งกระทรวงคมนาคมที่ ๑๔๓/๒๕๖๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอุบัติเหตุของอากาศยานในราชอาณาจักร ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑ ปฏิบัติหน้าที่เท่าที่จำเป็นไปพลางก่อน

มาตรา ๗๒ การสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์ของอากาศยาน ซึ่งได้ดำเนินการไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการต่อไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

เพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนตามวรรคหนึ่งในเรื่องใดซึ่งคณะกรรมการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์ของอากาศยานเห็นสมควรนำหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับด้วย ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์ของอากาศยานกำหนด

มาตรา ๗๓ การจัดทำแผนการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยซึ่งได้ดำเนินการไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการต่อไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ในการนี้ แผนการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยใดที่ได้กระทำไว้แล้วแต่มิได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ การดำเนินการต่อไปให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยแห่งชาติกำหนด

มาตรา ๗๔ ให้โอนบรรดากิจการ เงินและทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน และผู้ปฏิบัติหน้าที่ของเงินทุนหมุนเวียนตามมาตรา ๖๐/๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาเป็นของเงินทุนหมุนเวียนกรมท่าอากาศยานตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๕ บรรดาประกาศและคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมที่ออกเกี่ยวกับกิจการการเดินอากาศ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ และยังใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับต่อไป จนกว่าจะมีข้อบังคับหรือประกาศของคณะกรรมการการบินพลเรือน คำสั่งของรัฐมนตรี หรือข้อกำหนดของผู้อำนวยการในเรื่องนั้น ๆ ที่ออกตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ขึ้นใช้บังคับ

มาตรา ๗๖ ให้บรรดากฎกระทรวง ข้อบังคับ ข้อกำหนด ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้และยังใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีกฎกระทรวง ข้อบังคับ ข้อกำหนด ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งในเรื่องนั้น ๆ ที่ออกตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ขึ้นใช้บังคับ

มาตรา ๗๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สมควรปรับปรุงและเพิ่มเติมบทบัญญัติบางประการเพื่อยกระดับการบินพลเรือนของประเทศไทยให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ทันสมัย และมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยการปรับปรุงและการเพิ่มเติมบทบัญญัติของกฎหมายในครั้งนี้จะ เป็นเครื่องมือสำคัญในการควบคุม กำกับดูแล ส่งเสริมและพัฒนาด้านความปลอดภัย การรักษาความปลอดภัย การอำนวยความสะดวก และเศรษฐกิจการบินพลเรือนของประเทศไทย รวมทั้งจะเป็นการสอดคล้องตามมาตรฐานขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ และรองรับการตรวจสอบตามโครงการตรวจสอบการกำกับดูแลความปลอดภัยสากลและโครงการตรวจสอบการกำกับดูแลการรักษาความปลอดภัยสากลด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กฎกระทรวง

กำหนดค่าธรรมเนียมและอัตราขึ้นสูงสำหรับค่าบริการในสนามบิน

พ.ศ. ๒๕๕๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ (๑) (๓) และ (๔) มาตรา ๕๖ วรรคสอง และมาตรา ๖๐/๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) กฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๙

(๒) กฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑)

พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๒ ให้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาตส่งหรือพาวัตถุอันตรายหรือสัตว์

ไปกับอากาศยาน

ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท

(๒) ใบสำคัญการจดทะเบียนอากาศยาน

(ก) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด

ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน

ไม่เกิน ๕๐๐ กิโลกรัม

ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท

(ข) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด

ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน

เกิน ๕๐๐ กิโลกรัม

แต่ไม่เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม

ฉบับละ ๘,๐๐๐ บาท

(ค) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ ๒๐,๐๐๐ บาท
(ง) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ ๓๐,๐๐๐ บาท
(จ) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ ๕๐,๐๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคล	
(ก) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน ไม่เกิน ๕๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท
(ข) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๕๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท
(๔) ใบรับรองแบบอากาศยาน	
(ก) ใบรับรองแบบมาตรฐาน	
๑) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน ไม่เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ ๒๕๐,๐๐๐ บาท
๒) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท
๓) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ ๗๕๐,๐๐๐ บาท

๔) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ	๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(ข) ใบรับรองแบบเฉพาะ			
๑) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน ไม่เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ	๑๒๕,๐๐๐	บาท
๒) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ	๒๕๐,๐๐๐	บาท
๓) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ	๓๗๕,๐๐๐	บาท
๔) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ	๕๐๐,๐๐๐	บาท
(๕) ใบรับรองแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน	ฉบับละ	๕๐๐,๐๐๐	บาท
(๖) ใบรับรองแบบส่วนเพิ่มเติม	ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐	บาท
(๗) หนังสือรับรองใบรับรองแบบอากาศยาน หรือใบรับรองแบบส่วนประกอบสำคัญของ อากาศยาน หรือใบรับรองแบบส่วนเพิ่มเติม ซึ่งออกโดยรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาหรือประเทศ ที่ได้ทำความตกลงกับประเทศไทย ตามมาตรา ๔๑/๑๓	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(๘) ใบอนุญาตผลิตอากาศยาน	ฉบับละ	๕๐๐,๐๐๐	บาท
(๙) ใบอนุญาตผลิตอากาศยานเป็นการชั่วคราว	ฉบับละ	๒๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๐) ใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน	ฉบับละ	๓๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๑) ใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ	ฉบับละ	๒๐๐,๐๐๐	บาท

(๑๒) ใบอนุญาตผลิตบริษัท	ฉบับละ	๒๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๓) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศ			
(ก) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศแบบมาตรฐาน			
๑) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน ไม่เกิน ๕๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ	๓,๐๐๐	บาท
๒) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๕๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๓,๑๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
๓) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๓,๑๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ	๓๐,๐๐๐	บาท
๔) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๑๕,๓๕๐ กิโลกรัม	ฉบับละ	๔๐,๐๐๐	บาท
๕) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๑๕,๓๕๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ	๕๐,๐๐๐	บาท
๖) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ	๖๐,๐๐๐	บาท
๗) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ	๗๐,๐๐๐	บาท

- ๘) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด
ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน
เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม
แต่ไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม ฉบับละ ๘๐,๐๐๐ บาท
- ๙) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด
ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน
เกิน ๒๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม ฉบับละ ๙๐,๐๐๐ บาท
- (ข) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศแบบพิเศษ
- ๑) ประเภทที่หนึ่ง
- ก) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด
ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน
ไม่เกิน ๕๐๐ กิโลกรัม ฉบับละ ๓,๐๐๐ บาท
- ข) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด
ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน
เกิน ๕๐๐ กิโลกรัม
แต่ไม่เกิน ๓,๑๐๐ กิโลกรัม ฉบับละ ๒๐,๐๐๐ บาท
- ค) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด
ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน
เกิน ๓,๑๐๐ กิโลกรัม
แต่ไม่เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม ฉบับละ ๓๐,๐๐๐ บาท
- ง) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด
ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน
เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม
แต่ไม่เกิน ๑๕,๓๕๐ กิโลกรัม ฉบับละ ๔๐,๐๐๐ บาท
- จ) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด
ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน
เกิน ๑๕,๓๕๐ กิโลกรัม
แต่ไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม ฉบับละ ๕๐,๐๐๐ บาท
- ฉ) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด
ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน
เกิน ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม
แต่ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลกรัม ฉบับละ ๖๐,๐๐๐ บาท

ข) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุดตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน	เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลกรัม	แต่ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ	๗๐,๐๐๐	บาท
ข) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุดตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน	เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม	แต่ไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ	๘๐,๐๐๐	บาท
ฅ) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุดตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน	เกิน ๒๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม		ฉบับละ	๙๐,๐๐๐	บาท
๒) ประเภทที่สองและประเภทที่สาม					
ก) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุดตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน	เกิน ๕๐๐ กิโลกรัม		ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
ข) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุดตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน	เกิน ๕๐๐ กิโลกรัม	แต่ไม่เกิน ๓,๑๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ	๔,๐๐๐	บาท
ค) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุดตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน	เกิน ๓,๑๐๐ กิโลกรัม	แต่ไม่เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ	๘,๐๐๐	บาท
ง) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุดตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน	เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม	แต่ไม่เกิน ๑๕,๓๕๐ กิโลกรัม	ฉบับละ	๑๒,๐๐๐	บาท
จ) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุดตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน	เกิน ๑๕,๓๕๐ กิโลกรัม	แต่ไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ	๑๖,๐๐๐	บาท

ฉ) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ ๒๐,๐๐๐ บาท
ช) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ ๒๓,๐๐๐ บาท
ซ) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ ๒๖,๐๐๐ บาท
ณ) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๒๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ ๓๐,๐๐๐ บาท
๓) ประเภทที่สี่	
ก) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน ไม่เกิน ๒๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ ๕๐๐ บาท
ข) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๒๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๕๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
ค) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๕๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๓,๑๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ ๔,๐๐๐ บาท
ง) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๓,๑๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ ๘,๐๐๐ บาท

จ)	อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๑๕,๓๕๐ กิโลกรัม	ฉบับละ	๑๒,๐๐๐	บาท
ฉ)	อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๑๕,๓๕๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ	๑๖,๐๐๐	บาท
ช)	อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
ซ)	อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ	๒๓,๐๐๐	บาท
ณ)	อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ	๒๖,๐๐๐	บาท
ญ)	อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๒๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ	๓๐,๐๐๐	บาท
(๑๔) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศสำหรับการส่งออก				
ก)	อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน ไม่เกิน ๕๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
ข)	อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๕๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๓,๑๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท

(ค) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๓,๑๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ	๑๕,๐๐๐	บาท
(ง) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๑๕,๓๕๐ กิโลกรัม	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(จ) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๑๕,๓๕๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ	๒๕,๐๐๐	บาท
(ฉ) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ	๓๐,๐๐๐	บาท
(ช) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ	๓๕,๐๐๐	บาท
(ซ) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ	๔๐,๐๐๐	บาท
(ฌ) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน เกิน ๒๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ	๔๕,๐๐๐	บาท
(๑๕) หนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศ	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๑๖) หนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศ สำหรับการส่งออก	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๑๗) ใบอนุญาตเป็นผู้ออก ใบสำคัญสมควรเดินอากาศ หรือหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศ	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท

(๑๘) ใบรับรองหน่วยซ่อม

(ก) ประเภทที่หนึ่ง

- ๑) ซีดความสามารถบำรุงรักษา
อากาศยานทุกขนาด รวมทั้ง
เครื่องยนต์ ใบพัด วิทยุสื่อสาร (radio)
เครื่องวัด (instrument)
เครื่องประกอบ (accessory)
การให้บริการเฉพาะทาง
(specialized service) ฉบับละ ๕๐,๐๐๐ บาท
- ๒) ซีดความสามารถบำรุงรักษา
อากาศยานขนาดตั้งแต่ลำตัวแคบ
(narrow body - single aisle)
ลงมา รวมทั้งเครื่องยนต์ ใบพัด
วิทยุสื่อสาร (radio)
เครื่องวัด (instrument)
เครื่องประกอบ (accessory)
การให้บริการเฉพาะทาง
(specialized service) ฉบับละ ๔๐,๐๐๐ บาท
- ๓) ซีดความสามารถบำรุงรักษา
อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด
ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน
ไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัม รวมทั้ง
เครื่องยนต์ ใบพัด วิทยุสื่อสาร (radio)
เครื่องวัด (instrument) เครื่องประกอบ
(accessory) การให้บริการเฉพาะทาง
(specialized service) ฉบับละ ๓๐,๐๐๐ บาท
- ๔) ซีดความสามารถบำรุงรักษา
อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด
ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน
ไม่เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม รวมทั้ง
เครื่องยนต์ ใบพัด วิทยุสื่อสาร (radio)
เครื่องวัด (instrument)

เครื่องประกอบ (accessory)				
การให้บริการเฉพาะทาง				
(specialized service)		ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
๕)	ขีดความสามารถบำรุงรักษา			
อากาศยานระดับการบำรุงรักษา				
ที่ลานจอดอากาศยาน				
(line maintenance)		ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(ข)	ประเภทที่สอง			
๑)	ขีดความสามารถบำรุงรักษา			
เครื่องยนต์กังหันก๊าซ เครื่องยนต์				
ลูกสูบกำลังเกินกว่า ๔๐๐ แรงม้า				
และใบพัด		ฉบับละ	๓๐,๐๐๐	บาท
๒)	ขีดความสามารถบำรุงรักษา			
เครื่องยนต์กังหันก๊าซ เครื่องยนต์				
ลูกสูบกำลังไม่เกิน ๔๐๐ แรงม้า				
และใบพัด		ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
๓)	ขีดความสามารถบำรุงรักษา			
เฉพาะเครื่องยนต์ลูกสูบกำลังไม่เกิน				
๔๐๐ แรงม้า		ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
๔)	ขีดความสามารถบำรุงรักษา			
เฉพาะใบพัด		ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
๕)	ขีดความสามารถบำรุงรักษา			
เฉพาะใบพัดแบบปรับมุมคงที่				
(fixed pitch)		ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท
(ค)	ประเภทที่สาม			
๑)	ขีดความสามารถบำรุงรักษา			
วิทยุสื่อสาร (radio)				
เครื่องวัด (instrument)				
และเครื่องประกอบ (accessory)		ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
๒)	ขีดความสามารถบำรุงรักษา			
วิทยุสื่อสาร (radio) และเครื่องวัด				
(instrument)		ฉบับละ	๑๔,๐๐๐	บาท

๓) ซีดความสามารถบำรุงรักษา วิทยุสื่อสาร (radio) และ เครื่องประกอบ (accessory)	ฉบับละ	๑๔,๐๐๐	บาท
๔) ซีดความสามารถบำรุงรักษา เครื่องวัด (instrument) และ เครื่องประกอบ (accessory)	ฉบับละ	๑๔,๐๐๐	บาท
๕) ซีดความสามารถบำรุงรักษา วิทยุสื่อสาร (radio)	ฉบับละ	๗,๐๐๐	บาท
๖) ซีดความสามารถบำรุงรักษา เครื่องวัด (instrument)	ฉบับละ	๗,๐๐๐	บาท
๗) ซีดความสามารถบำรุงรักษา เครื่องประกอบ (accessory)	ฉบับละ	๗,๐๐๐	บาท
๘) ซีดความสามารถบำรุงรักษา ชิ้นส่วนของอากาศยาน			
ก) ลำตัวอากาศยานทุกขนาด	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
ข) ลำตัวอากาศยานขนาดตั้งแต่ ลำตัวแคบ (narrow body - single aisle) ลงมา	ฉบับละ	๑๕,๐๐๐	บาท
ค) ลำตัวอากาศยาน ซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุดตามที่ระบุไว้ ในคู่มือประกอบการบิน ไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัม และ ลำตัวเฮลิคอปเตอร์โดยสาร	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
ง) ลำตัวอากาศยานทุกแบบ ซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุดตามที่ระบุไว้ ในคู่มือประกอบการบิน ไม่เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
จ) ชิ้นส่วนของลำตัวอากาศยาน	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
ฉ) ชิ้นส่วนของส่วนประกอบสำคัญ ของอากาศยาน	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
ช) การให้บริการเฉพาะทาง (specialized service)	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท

(๑๙) ใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่			
(ก) นักบินศิษย์การบิน	ฉบับละ	๒๐๐	บาท
(ข) นักบินพาณิชย์ตรีประเภท เครื่องบิน นาวาอากาศ เฮลิคอปเตอร์ หรืออากาศยานขึ้นลงทางดิ่ง	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท
(ค) นักบินผู้ช่วยเครื่องบิน	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท
(ง) นักบินพาณิชย์เอกประเภท เครื่องบิน เฮลิคอปเตอร์ หรืออากาศยานขึ้นลงทางดิ่ง	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(จ) นักบินอากาศยานเบาพิเศษ	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
(ฉ) พนักงานควบคุมการจราจรทางอากาศ หรือนายช่างประจำอากาศยาน	ฉบับละ	๒,๕๐๐	บาท
(ช) ศิษย์พนักงานควบคุมการจราจร ทางอากาศ	ฉบับละ	๒๐๐	บาท
(ซ) ผู้ประจำหน้าที่อื่น ๆ นอกจาก (ก) (ข) (ค) (ง) (จ) (ฉ) และ (ช)	ฉบับละ	๒,๐๐๐	บาท
(ณ) ผู้ประจำหน้าที่ตาม (ข) และ (ค) ที่ออกให้เมื่ออายุครบห้าสิบหกปี บริบูรณ์ขึ้นไป	ฉบับละ	๒,๐๐๐	บาท
(ญ) ผู้ประจำหน้าที่ตาม (ง) ที่ออกให้ เมื่ออายุครบห้าสิบหกปีบริบูรณ์ขึ้นไป	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท
(ฎ) ผู้ประจำหน้าที่ตาม (ฉ) ที่ออกให้ เมื่ออายุครบห้าสิบหกปีบริบูรณ์ขึ้นไป	ฉบับละ	๑,๕๐๐	บาท
(๒๐) ใบรับรองใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ซึ่งออกโดย รัฐภาคีแห่งอนุสัญญาหรือรัฐที่ได้ ทำความตกลงกับประเทศไทย	ฉบับละ	๒,๐๐๐	บาท
(๒๑) ใบอนุญาตจัดตั้งสนามบิน			
(ก) สำหรับสนามบินที่ให้บริการ สาธารณะ	ฉบับละ	๕๐,๐๐๐	บาท
(ข) สำหรับสนามบินส่วนบุคคล	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(๒๒) ใบอนุญาตจัดตั้งเครื่องอำนวยความสะดวก ในการเดินอากาศ			

เล่ม ๑๒๘ ตอนที่ ๒๐ ก		หน้า ๑๙	ราชกิจจานุเบกษา		๒๘ มีนาคม ๒๕๕๔	
(ก) ประเภทวิทยุเครื่องช่วยการเดินอากาศ		ฉบับละ	๓,๐๐๐	บาท		
(ข) ประเภทเรดาร์ติดตามอากาศยาน		ฉบับละ	๓,๐๐๐	บาท		
(ค) ประเภทวิทยุสื่อสาร		ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท		
(ง) ประเภทเครื่องช่วยการเดินอากาศด้วยทัศนวิสัย						
๑) ระบบไฟฟ้าสนามบิน		ฉบับละ	๓,๐๐๐	บาท		
๒) กระบอกทิศทางลมหรือเครื่องชี้ทิศทางลมอื่นหรือเครื่องช่วยการเดินอากาศด้วยทัศนวิสัยอื่น		ฉบับละ	๕๐๐	บาท		
(จ) ประเภทเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศอื่นนอกจาก (ก) (ข) (ค) และ (ง)		ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท		
(๒๓) ใบอนุญาตจัดตั้งที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน		ฉบับละ	๒,๐๐๐	บาท		
(๒๔) ใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ						
(ก) สำหรับสนามบินพาณิชย์		ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐	บาท		
(ข) สำหรับสนามบินที่รองรับการบินทั่วไป		ฉบับละ	๕๐,๐๐๐	บาท		
(ค) สำหรับที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตพาณิชย์		ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท		
(ง) สำหรับที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่รองรับการบินทั่วไป		ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท		
(๒๕) ใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะชั่วคราว						
(ก) สำหรับสนามบินพาณิชย์		เดือนละ	๓๐,๐๐๐	บาท		
(ข) สำหรับสนามบินที่รองรับการบินทั่วไป		เดือนละ	๒๕,๐๐๐	บาท		
(ค) สำหรับที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตพาณิชย์		เดือนละ	๒,๐๐๐	บาท		
(ง) สำหรับที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่รองรับการบินทั่วไป		เดือนละ	๒,๐๐๐	บาท		
(๒๖) ใบรับรองผู้จัดการสนามบินสาธารณะ		ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท		
(๒๗) ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการให้บริการในลานจอดอากาศยาน		ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท		

(๒๘) ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการให้บริการ

ช่างอากาศ

ฉบับละ ๒๐,๐๐๐ บาท

(๒๙) ใบแทนใบอนุญาต ใบสำคัญ ใบรับรอง

หรือหนังสือรับรอง

ฉบับละกึ่งหนึ่งของใบอนุญาต
ใบสำคัญใบรับรอง หรือ
หนังสือรับรองนั้น แต่ไม่เกิน
๑,๐๐๐ บาท

(๓๐) การต่ออายุใบอนุญาต ใบสำคัญ ใบรับรอง ครึ่งละเท่ากับค่าธรรมเนียมสำหรับ
ใบอนุญาต ใบสำคัญ ใบรับรอง แต่ละฉบับ

ข้อ ๓ ให้กำหนดอัตราขึ้นสูงสำหรับค่าบริการในสนามบินอนุญาตซึ่งให้บริการแก่สาธารณะ
ตามมาตรา ๕๖ (๒) และ (๓) ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าบริการในการขึ้นลงของอากาศยาน

ครึ่งละ ๑๒๐,๐๐๐ บาท

(๒) ค่าบริการที่เก็บอากาศยาน

วันละ ๑๐,๐๐๐ บาท

ข้อ ๔ ให้ยกเว้นค่าธรรมเนียม ดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาตตามข้อ ๒ (๑) (๓) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๗) (๑๙) (๒๑) (๒๒)
และ (๒๓) ใบสำคัญตามข้อ ๒ (๒) (๑๓) และ (๑๔) ใบรับรองหรือการรับรองตามข้อ ๒ (๔)
(๕) (๖) (๗) (๑๘) (๒๔) และ (๒๕) หนังสือรับรองตามข้อ ๒ (๑๕) และ (๑๖) ใบแทนใบอนุญาต
ใบสำคัญ ใบรับรองหรือการรับรอง หรือหนังสือรับรอง และการต่ออายุใบอนุญาต ใบสำคัญ
ใบรับรองหรือการรับรอง หรือหนังสือรับรองดังกล่าว ที่ออกให้แก่ส่วนราชการ

(๒) ใบอนุญาตหรือใบรับรองตามข้อ ๒ (๑๙) และ (๒๐) ใบแทนใบอนุญาตหรือใบรับรอง
และการต่ออายุใบอนุญาตหรือใบรับรองดังกล่าว ที่ออกให้แก่ข้าราชการ ลูกจ้าง หรือพนักงานราชการ
ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ประจำหน้าที่ของส่วนราชการ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในภารกิจของส่วนราชการนั้น

(๓) ใบอนุญาตตามข้อ ๒ (๒๗) หรือ (๒๘) ใบแทนใบอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาต
ดังกล่าว ที่ออกให้แก่ผู้ประกอบการที่ให้บริการแก่ธุรกิจการเดินอากาศของตนเอง

ข้อ ๕ ให้ยกเว้นค่าบริการผู้โดยสารขาออกตามมาตรา ๕๖ (๑) แก่ผู้โดยสาร ดังต่อไปนี้

(๑) พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระราชโอรส พระราชธิดา พระขมาดา พระสุณิสา
พระเจ้าหลานเธอ และผู้ติดตามในขบวนเสด็จ

(๒) สมเด็จพระสังฆราช และผู้ติดตามในขบวนเสด็จ

(๓) ประมุขแห่งรัฐต่างประเทศ และผู้ติดตาม

(๔) ราชอาคันตุกะของพระมหากษัตริย์หรือพระราชินี และผู้ติดตาม

(๕) อาคันตุกะของรัฐบาล และผู้ติดตาม

(๖) เด็กอายุไม่เกินสองปี

- (๗) คณะผู้ตรวจขององค์การห้ามอาวุธเคมี
 - (๘) ผู้โดยสารซึ่งเดินทางโดยอากาศยานของราชการไทยหรือของราชการต่างประเทศ หรือโดยอากาศยานอื่นที่ใช้ในการกิจของราชการนั้น
 - (๙) ผู้โดยสารผ่าน ซึ่งมีได้ออกไปนอกบริเวณห้องผู้โดยสารผ่าน ในกรณีการเดินทางระหว่างประเทศ
 - (๑๐) ผู้โดยสารผ่าน ซึ่งจำเป็นต้องพักอยู่ภายในสนามบินเพื่อเปลี่ยนเครื่อง ในกรณีการเดินทางภายในประเทศ
 - (๑๑) ผู้โดยสารอื่นที่รัฐมนตรียกเว้นให้เป็นรายการนี้
- ข้อ ๖ ให้ยกเว้นค่าบริการในการขึ้นลงของอากาศยานตามมาตรา ๕๖ (๒) และค่าบริการที่เก็บอากาศยานตามมาตรา ๕๖ (๓) แก่อากาศยาน ดังต่อไปนี้
- (๑) อากาศยานของราชการไทย หรืออากาศยานอื่นที่ใช้ในการกิจของราชการนั้น
 - (๒) อากาศยานทหารของต่างประเทศ ทั้งนี้ เฉพาะประเทศที่ยกเว้นค่าธรรมเนียมให้กับอากาศยานทหารของประเทศไทย
 - (๓) อากาศยานต่างประเทศ ที่ใช้เฉพาะเพื่อภารกิจในการรับส่งประมุขแห่งรัฐต่างประเทศ ราชอาคันตุกะของพระมหากษัตริย์หรือพระราชินี หรืออาคันตุกะของรัฐบาลที่มายังหรือไปจากประเทศไทย
 - (๔) อากาศยานที่ใช้ในกิจการกาชาดระหว่างประเทศ
 - (๕) อากาศยานขององค์การห้ามอาวุธเคมี หรือที่ใช้ในการกิจขององค์การห้ามอาวุธเคมี เพื่อปฏิบัติการกิจในการตรวจสอบอาวุธเคมีที่มายังหรือไปจากประเทศไทย
 - (๖) อากาศยานของมูลนิธิอนุรักษ์และพัฒนาอากาศยานไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
 - (๗) อากาศยานอื่นที่รัฐมนตรียกเว้นให้เป็นรายการนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

โสภณ ชาร์มย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๖ (๑) (๓) และ (๔) มาตรา ๕๖ วรรคสอง และมาตรา ๖๐/๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัติ และกำหนดอัตราขั้นสูงสำหรับค่าบริการในสนามบินอนุญาตซึ่งให้บริการแก่สาธารณะตามมาตรา ๕๖ (๒) และ (๓) รวมทั้งยกเว้นค่าธรรมเนียม และค่าบริการในสนามบินอนุญาตซึ่งให้บริการแก่สาธารณะตามมาตรา ๕๖ (๑) (๒) และ (๓) จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดค่าธรรมเนียมและอัตราขึ้นสูงสำหรับค่าบริการในสนามบิน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและอัตราขึ้นสูงสำหรับค่าบริการในสนามบิน พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ใบอนุญาตส่งหรือพาวัตถุอันตรายหรือสัตว์

ไปกับอากาศยาน

(ก) รายครั้ง ฉบับละ ๑๐๐ บาท

(ข) รายปี ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความใน (๕) และ (๖) ของข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและอัตราขึ้นสูงสำหรับค่าบริการในสนามบิน พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๕) ใบรับรองแบบส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน

(ก) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด

ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน

ไม่เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม ฉบับละ ๑๒๕,๐๐๐ บาท

(ข) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด

ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน

เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน

๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม ฉบับละ ๒๕๐,๐๐๐ บาท

- (ค) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด
ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน
เกิน ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน
๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม ฉบับละ ๓๗๕,๐๐๐ บาท
- (ง) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด
ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน
เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม ฉบับละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท
- (๖) ใบรับรองแบบส่วนเพิ่มเติม
- (ก) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด
ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน
ไม่เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม ฉบับละ ๒๕,๐๐๐ บาท
- (ข) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด
ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน
เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน
๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม ฉบับละ ๕๐,๐๐๐ บาท
- (ค) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด
ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน
เกิน ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน
๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม ฉบับละ ๗๕,๐๐๐ บาท
- (ง) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด
ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน
เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม ฉบับละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท”

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความใน (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) และ (๑๒) ของข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวง
กำหนดค่าธรรมเนียมและอัตราขึ้นสูงสำหรับค่าบริการในสนามบิน พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๘) ใบอนุญาตผลิตอากาศยาน

- (ก) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด
ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน
ไม่เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม ฉบับละ ๑๒๕,๐๐๐ บาท

- (ข) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด
ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน
เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน
๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม ฉบับละ ๒๕๐,๐๐๐ บาท
- (ค) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด
ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน
เกิน ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน
๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม ฉบับละ ๓๗๕,๐๐๐ บาท
- (ง) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด
ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน
เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม ฉบับละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท
- (๙) ใบอนุญาตผลิตอากาศยานเป็นการชั่วคราว
- (ก) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด
ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน
ไม่เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม ฉบับละ ๔๐,๐๐๐ บาท
- (ข) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด
ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน
เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน
๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม ฉบับละ ๘๐,๐๐๐ บาท
- (ค) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด
ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน
เกิน ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน
๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม ฉบับละ ๑๒๐,๐๐๐ บาท
- (ง) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด
ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน
เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม ฉบับละ ๑๘๐,๐๐๐ บาท
- (๑๐) ใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน
- (ก) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด
ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน
ไม่เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม ฉบับละ ๖๐,๐๐๐ บาท

- (ข) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด
ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน
เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน
๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม ฉบับละ ๑๒๐,๐๐๐ บาท
- (ค) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด
ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน
เกิน ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน
๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม ฉบับละ ๑๘๐,๐๐๐ บาท
- (ง) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด
ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน
เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม ฉบับละ ๒๖๐,๐๐๐ บาท
- (๑๑) ใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ
- (ก) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด
ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน
ไม่เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม ฉบับละ ๔๐,๐๐๐ บาท
- (ข) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด
ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน
เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน
๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม ฉบับละ ๘๐,๐๐๐ บาท
- (ค) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด
ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน
เกิน ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม ฉบับละ ๑๒๐,๐๐๐ บาท
- (๑๒) ใบอนุญาตผลิตบริภัณฑ์
- (ก) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด
ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน
ไม่เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม ฉบับละ ๔๐,๐๐๐ บาท
- (ข) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด
ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน
เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน
๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม ฉบับละ ๘๐,๐๐๐ บาท

(ค) อากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุด
ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน

เกิน ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม ฉบับละ ๑๒๐,๐๐๐ บาท”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความใน (ก) และ (ข) ของ (๒๔) ของข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงกำหนด
ค่าธรรมเนียมและอัตราขึ้นสูงสำหรับค่าบริการในสนามบิน พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ก) สำหรับสนามบินพาณิชย์ ฉบับละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท

(ข) สำหรับสนามบินที่รองรับการบินทั่วไป ฉบับละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท”

ข้อ ๕ บรรดาคำขอที่ยื่นและยังไม่ชำระค่าธรรมเนียมก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ
ให้เสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

อาคม เติมพิทยาไพสิฐ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและอัตราขึ้นสูงสำหรับค่าบริการในสนามบิน พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและใบรับรองบางประเภทยังไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และไม่เป็นธรรมแก่ผู้ขอใบอนุญาตและใบรับรอง สมควรปรับปรุงค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและใบรับรองบางประเภทให้เหมาะสมและเป็นธรรมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดค่าธรรมเนียมและอัตราขึ้นสูงสำหรับค่าบริการในสนามบิน (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๖๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ (๑) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและอัตราขึ้นสูงสำหรับค่าบริการในสนามบิน พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและอัตราขึ้นสูงสำหรับค่าบริการในสนามบิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ใบอนุญาตดำเนินงานเกี่ยวกับการรับมอบ

จัดเก็บ บรรทุก ขนถ่าย หรือขนส่งวัตถุอันตราย

ตามมาตรา ๑๕/๒๗ หรือสิ่งของต้องห้าม

หรือต้องดูแลเป็นพิเศษตามมาตรา ๑๕/๒๙

(ก) ใบอนุญาตดำเนินงานเกี่ยวกับการรับมอบ

วัตถุอันตราย

ฉบับละ ๒๐,๐๐๐ บาท

(ข) ใบอนุญาตดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดเก็บ

วัตถุอันตราย

ฉบับละ ๒๐,๐๐๐ บาท

(ค) ใบอนุญาตดำเนินงานเกี่ยวกับการบรรทุก

วัตถุอันตราย

ฉบับละ ๒๐,๐๐๐ บาท

(ง) ใบอนุญาตดำเนินงานเกี่ยวกับการขนถ่าย

วัตถุอันตราย

ฉบับละ ๒๐,๐๐๐ บาท

(จ) ใบอนุญาตดำเนินงานเกี่ยวกับการขนส่ง

วัตถุอันตราย

ฉบับละ ๒๐,๐๐๐ บาท

หน้า ๒

เล่ม ๑๔๑ ตอนที่ ๕๑ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๗

(ฉ) ใบอนุญาตดำเนินงานเกี่ยวกับการรับมอบ สิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษ	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(ช) ใบอนุญาตดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดเก็บ สิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษ	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(ซ) ใบอนุญาตดำเนินงานเกี่ยวกับการบรรทุก สิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษ	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(ฌ) ใบอนุญาตดำเนินงานเกี่ยวกับการขนถ่าย สิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษ	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(ญ) ใบอนุญาตดำเนินงานเกี่ยวกับการขนส่ง สิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษ	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความใน (๒๒) ของข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและอัตราขึ้นสูงสำหรับค่าบริการในสนามบิน พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒๒) ใบอนุญาตจัดตั้งเครื่องอำนวยความสะดวก
ในการเดินอากาศ สำหรับสนามบินสาธารณะ

(ก) ประเภททัศนวิสัย

๑) อุปกรณ์บอกทิศทาง และอุปกรณ์ให้สัญญาณ	ฉบับละ	๔๐,๐๐๐	บาท
๒) เครื่องหมาย	ฉบับละ	๔๐,๐๐๐	บาท
๓) ไฟสนามบิน	ฉบับละ	๔๐,๐๐๐	บาท
๔) ป้ายสัญลักษณ์	ฉบับละ	๔๐,๐๐๐	บาท
๕) วัตถุที่ใช้เป็นเครื่องหมาย	ฉบับละ	๔๐,๐๐๐	บาท
๖) อุปกรณ์หรือวัตถุอื่น นอกจาก ๑) - ๕)	ฉบับละ	๔๐,๐๐๐	บาท

(ข) ประเภทระบบการสื่อสาร

๑) ระบบการสื่อสารประจำที่	ฉบับละ	๔๐,๐๐๐	บาท
๒) ระบบการสื่อสารเคลื่อนที่	ฉบับละ	๔๐,๐๐๐	บาท
๓) ระบบการสื่อสารอื่น นอกจาก ๑) และ ๒)	ฉบับละ	๔๐,๐๐๐	บาท

(ค) ประเภทระบบช่วยการเดินอากาศ ฉบับละ ๔๐,๐๐๐ บาท

(ง) ประเภทระบบติดตามอากาศยาน	ฉบับละ	๔๐,๐๐๐	บาท
(จ) ประเภทเครื่องมืออุตุนิยมวิทยาการบิน			
๑) ระบบตรวจอากาศอัตโนมัติ	ฉบับละ	๔๐,๐๐๐	บาท
๒) ระบบตรวจวัดวินด์ชีียร์	ฉบับละ	๔๐,๐๐๐	บาท
๓) เครื่องมืออุตุนิยมวิทยาการบินอื่น			
นอกจาก ๑) และ ๒)	ฉบับละ	๔๐,๐๐๐	บาท”

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒๒/๑) และ (๒๒/๒) ของข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและอัตราขั้นสูงสำหรับค่าบริการในสนามบิน พ.ศ. ๒๕๕๔

“(๒๒/๑) ใบอนุญาตจัดตั้งเครื่องอำนวยความสะดวก

ในการเดินอากาศ สำหรับสนามบิน

ส่วนบุคคล

ฉบับละกึ่งหนึ่ง

ของใบอนุญาตนั้นตาม (๒๒)

(๒๒/๒) ใบอนุญาตจัดตั้งเครื่องอำนวยความสะดวก

ในการเดินอากาศ สำหรับที่ขึ้นลง

ชั่วคราวอนุญาต

ฉบับละหนึ่งในสี่

ของใบอนุญาตนั้นตาม (๒๒)”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความใน (๒๔) ของข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและอัตราขั้นสูงสำหรับค่าบริการในสนามบิน พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและอัตราขั้นสูงสำหรับค่าบริการในสนามบิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒๔) ใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ

(ก) สำหรับสนามบินพาณิชย์	ฉบับละ	๕๐๐,๐๐๐	บาท
(ข) สำหรับสนามบินที่รองรับการบินทั่วไป	ฉบับละ	๒๐๐,๐๐๐	บาท
(ค) สำหรับที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตพาณิชย์	ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐	บาท
(ง) สำหรับที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่รองรับ			
การบินทั่วไป	ฉบับละ	๕๐,๐๐๐	บาท”

ข้อ ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒๘/๑) (๒๘/๒) (๒๘/๓) (๒๘/๔) (๒๘/๕) (๒๘/๖) (๒๘/๗) และ (๒๘/๘) ของข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและอัตราขั้นสูงสำหรับค่าบริการในสนามบิน พ.ศ. ๒๕๕๔

“(๒๘/๑) ใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ

(ก) กรณีใช้อากาศยานปีกแข็ง (เครื่องบิน)

ซึ่งมีน้ำหนักวิ่งขึ้นสูงสุด

ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน

เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม ขึ้นไป

๑) ภายในประเทศ ฉบับละ ๒,๔๖๕,๐๐๐ บาท

๒) ภูมิภาคเอเชีย ฉบับละ ๕,๕๖๕,๐๐๐ บาท

๓) ภูมิภาคอื่นนอกจาก ๑) และ ๒) ฉบับละ ๗,๐๖๕,๐๐๐ บาท

(ข) กรณีใช้อากาศยานปีกแข็ง (เครื่องบิน)

ซึ่งมีน้ำหนักวิ่งขึ้นสูงสุด

ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน

ไม่เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม

๑) ภายในประเทศ ฉบับละ ๑,๒๓๒,๕๐๐ บาท

๒) ภูมิภาคเอเชีย ฉบับละ ๒,๗๓๒,๕๐๐ บาท

๓) ภูมิภาคอื่นนอกจาก ๑) และ ๒) ฉบับละ ๓,๕๓๒,๕๐๐ บาท

(ค) กรณีใช้เฮลิคอปเตอร์

ซึ่งมีน้ำหนักวิ่งขึ้นสูงสุด

ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน

เกิน ๓,๑๙๒ กิโลกรัม ขึ้นไป

๑) ภายในประเทศ ฉบับละ ๒,๐๖๕,๐๐๐ บาท

๒) ภูมิภาคต่างประเทศ ฉบับละ ๒,๗๖๕,๐๐๐ บาท

(ง) กรณีใช้เฮลิคอปเตอร์

ซึ่งมีน้ำหนักวิ่งขึ้นสูงสุด

ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน

ไม่เกิน ๓,๑๙๒ กิโลกรัม

๑) ภายในประเทศ ฉบับละ ๑,๐๓๒,๕๐๐ บาท

๒) ภูมิภาคต่างประเทศ ฉบับละ ๑,๓๘๒,๐๐๐ บาท

(จ) กรณีใช้บัลลูน

ฉบับละ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๒๘/๒) ใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือน

(ก) ประเภทการขนส่งทางอากาศ

เพื่อการพาณิชย์แบบประจำมีกำหนด

๑) กรณีใช้อากาศยานปีกแข็ง (เครื่องบิน)

ซึ่งมีน้ำหนักวิ่งขึ้นสูงสุด

ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน

เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม ขึ้นไป ฉบับละ ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๒) กรณีใช้อากาศยานปีกแข็ง (เครื่องบิน)

ซึ่งมีน้ำหนักวิ่งขึ้นสูงสุด

ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน

ไม่เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม ฉบับละ ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท

(ข) ประเภทการขนส่งทางอากาศ

เพื่อการพาณิชย์แบบไม่ประจำ

๑) กรณีใช้อากาศยานปีกแข็ง (เครื่องบิน)

ซึ่งมีน้ำหนักวิ่งขึ้นสูงสุด

ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน

เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม ขึ้นไป ฉบับละ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๒) กรณีใช้อากาศยานปีกแข็ง (เครื่องบิน)

ซึ่งมีน้ำหนักวิ่งขึ้นสูงสุด

ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน

ไม่เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม ฉบับละ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

๓) กรณีใช้เฮลิคอปเตอร์ ฉบับละ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

(ค) ประเภทการประกอบกิจการทำงาน

ทางอากาศ

๑) กรณีใช้อากาศยานปีกแข็ง (เครื่องบิน)

ซึ่งมีน้ำหนักวิ่งขึ้นสูงสุด

ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน

เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม ขึ้นไป ฉบับละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

เล่ม	๑๔๑	ตอนที่	๕๑	ก	ราชกิจจานุเบกษา	๑๙	สิงหาคม	๒๕๖๗

๒)	กรณีใช้อากาศยานปีกแข็ง (เครื่องบิน) ซึ่งมีน้ำหนักวิ่งขึ้นสูงสุด ตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบิน ไม่เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม	ฉบับละ	๕๐๐,๐๐๐ บาท
๓)	กรณีใช้เฮลิคอปเตอร์	ฉบับละ	๕๐๐,๐๐๐ บาท
๔)	กรณีใช้บัลลูน	ฉบับละ	๓๐๐,๐๐๐ บาท
๕)	กรณีใช้อากาศยานประเภทอื่น นอกจาก ๑) ๒) ๓) และ ๔)	ฉบับละ	๒๐๐,๐๐๐ บาท
(๒๘/๓)	ใบรับรองการให้บริการการจัดการ จราจรทางอากาศ		
(ก)	ประเภทบริการจราจรทางอากาศ	ฉบับละ	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(ข)	ประเภทการจัดการความคล่องตัว ของการจราจรทางอากาศ	ฉบับละ	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(ค)	ประเภทการจัดการห้วงอากาศ	ฉบับละ	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๒๘/๔)	ใบรับรองการให้บริการระบบสื่อสาร ระบบช่วยการเดินอากาศ และระบบ ติดตามอากาศยาน	ฉบับละ	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๒๘/๕)	ใบรับรองการให้บริการ อุตุนิยมวิทยาการบิน	ฉบับละ	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๒๘/๖)	ใบรับรองการให้บริการข่าวสารการบิน	ฉบับละ	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๒๘/๗)	ใบรับรองการให้บริการการออกแบบ วิธีปฏิบัติการบินด้วยเครื่องวัด ประกอบการบิน	ฉบับละ	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๒๘/๘)	ใบรับรองสถาบันฝึกอบรมด้านการบิน		
(ก)	สำหรับนักบิน	ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐ บาท
(ข)	สำหรับพนักงานควบคุม การจราจรทางอากาศ	ฉบับละ	๘๐,๐๐๐ บาท
(ค)	สำหรับนายช่างภาคพื้นดิน	ฉบับละ	๕๐,๐๐๐ บาท”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของข้อ ๔ แห่งกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและอัตราขึ้นสูงสำหรับค่าบริการในสนามบิน พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ใบอนุญาตตามข้อ ๒ (๑) (๓) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๓) (๑๔) (๑๕) (๑๖) (๑๗) (๑๘) (๑๙) (๒๐) (๒๑) (๒๒) (๒๓) ใบสำคัญตามข้อ ๒ (๒) (๑๓) และ (๑๔) ใบรับรองหรือการรับรองตามข้อ ๒ (๔) (๕) (๖) (๗) (๑๘) (๒๕) (๒๘/๓) และ (๒๘/๕) หนังสือรับรองตามข้อ ๒ (๑๕) และ (๑๖) ใบแทนใบอนุญาต ใบสำคัญ ใบรับรองหรือการรับรอง หรือหนังสือรับรอง และการต่ออายุใบอนุญาต ใบสำคัญ ใบรับรองหรือการรับรอง หรือหนังสือรับรองดังกล่าว ที่ออกให้แก่ส่วนราชการ”

ข้อ ๗ บรรดาคำขอที่ยื่นไว้ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับและยังมิได้ชำระค่าธรรมเนียมให้เสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและอัตราขึ้นสูงสำหรับค่าบริการในสนามบิน พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

สุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและอัตราขึ้นสูงสำหรับค่าบริการในสนามบิน พ.ศ. ๒๕๕๔ ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและใบรับรองบางประเภทจึงไม่สอดคล้องกับต้นทุนการดำเนินการของรัฐที่เปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้กำหนดเพิ่มเติมประเภทใบอนุญาตและใบรับรองที่ต้องออกตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ และต้องออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและใบรับรองดังกล่าว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมค่าธรรมเนียมดังกล่าวให้สอดคล้องกับต้นทุนการดำเนินการของรัฐ รวมทั้งกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตและใบรับรองที่เพิ่มเติมขึ้นใหม่ด้วย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานพระราชบัญญัติ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การศึกษาแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๔๒ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

สำนักงานพระราชบัญญัติ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ให้ประกาศว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๒๕๔๒”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอื่น ในส่วนที่ได้บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “การศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคล และสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖/ตอนที่ ๗๔ ก/หน้า ๑/๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๒

“การศึกษาขั้นพื้นฐาน” หมายความว่า การศึกษาก่อนระดับอุดมศึกษา

“การศึกษาตลอดชีวิต” หมายความว่า การศึกษาที่เกิดจากการผสมผสานระหว่าง การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพ ชีวิตได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียนรู้ วิทยาลัย สถาบัน มหาวิทยาลัย หน่วยงานการศึกษา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชน ที่มี อำนาจหน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา

“สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน” หมายความว่า สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

“มาตรฐานการศึกษา” หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพ ที่พึง ประสงค์และมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่ง และเพื่อใช้เป็นหลักในการ เทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพ ทางการศึกษา

“การประกันคุณภาพภายใน” หมายความว่า การประเมินผลและการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายใน โดยบุคลากรของสถานศึกษา นั้นเอง หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น

“การประกันคุณภาพภายนอก” หมายความว่า การประเมินผลและการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายนอก โดยสำนักงานรับรอง มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาหรือบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าว รับรอง เพื่อเป็นการประกันคุณภาพและให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของ

สถานศึกษา

“ผู้สอน” หมายความว่า ครูและคณาจารย์ในสถานศึกษาระดับต่าง ๆ

“ครู” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน

“คณาจารย์” หมายความว่า บุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการวิจัย ในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาของรัฐและเอกชน

“ผู้บริหารสถานศึกษา” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหาร สถานศึกษาแต่ละแห่ง ทั้งของรัฐและเอกชน

“ผู้บริหารการศึกษา” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหาร การศึกษานอกสถานศึกษาตั้งแต่ระดับเขตพื้นที่การศึกษาขึ้นไป

“บุคลากรทางการศึกษา” หมายความว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา รวมทั้งผู้สนับสนุนการศึกษาซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้บริการ หรือปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัด กระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ และการบริหารการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาต่าง ๆ

“กระทรวง”^๒ หมายความว่า กระทรวงศึกษาธิการ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

^๒ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “กระทรวง” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

มาตรา ๕^๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

ความมุ่งหมายและหลักการ

มาตรา ๖ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

มาตรา ๗ ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

มาตรา ๘ การจัดการศึกษาให้ยึดหลัก ดังนี้

- (๑) เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน
- (๒) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
- (๓) การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

มาตรา ๙ การจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษา ให้ยึดหลัก ดังนี้

- (๑) มีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ
- (๒) มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๓) มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษา

(๔) มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

- (๕) ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา

^๓ มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

(๖) การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๐ การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ

การศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสอง ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ ต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น

มาตรา ๑๑ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลได้รับการศึกษาภาคบังคับตามมาตรา ๑๗ และตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องตลอดจนให้ได้รับการศึกษานอกเหนือจากการศึกษาภาคบังคับ ตามความพร้อมของครอบครัว

มาตรา ๑๒ นอกเหนือจากรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้บุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น มีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๓ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ ดังต่อไปนี้

(๑) การสนับสนุนจากรัฐ ให้มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดู และการให้การศึกษาแก่บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแล

(๒) เงินอุดหนุนจากรัฐสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของบุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลที่ครอบครัวจัดให้ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด

(๓) การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๔ บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ซึ่งสนับสนุนหรือจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ตามควรแก่กรณี ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

- (๑) การสนับสนุนจากรัฐให้มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดูบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลรับผิดชอบ
- (๒) เงินอุดหนุนจากรัฐสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามที่กฎหมายกำหนด
- (๓) การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด

หมวด ๓

ระบบการศึกษา

มาตรา ๑๕ การจัดการศึกษามีสามรูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

(๑) การศึกษาในระบบ เป็นการศึกษากำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

(๒) การศึกษานอกระบบ เป็นการศึกษามีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

(๓) การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการศึกษาคือให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อม และโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อ หรือแหล่งความรู้อื่น ๆ

สถานศึกษาอาจจัดการศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือทั้งสามรูปแบบก็ได้ ให้มีการเทียบโอนผลการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสะสมไว้ในระหว่างรูปแบบเดียวกันหรือต่างรูปแบบได้ ไม่ว่าจะเป็นผลการเรียนจากสถานศึกษาเดียวกันหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งจากการเรียนรู้นอกระบบตามอัธยาศัย การฝึกอาชีพ หรือจากประสบการณ์การทำงาน

มาตรา ๑๖ การศึกษาในระบบมีสองระดับ คือ การศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาระดับอุดมศึกษา การศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วย การศึกษาซึ่งจัดไม่น้อยกว่าสิบสองปีก่อนระดับอุดมศึกษา การแบ่งระดับและประเภทของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การศึกษาระดับอุดมศึกษาแบ่งเป็นสองระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญา และระดับปริญญา

การแบ่งระดับหรือการเทียบระดับการศึกษานอกระบบหรือการศึกษาตามอัธยาศัย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๗ ให้มีการศึกษาภาคบังคับจำนวนเก้าปี โดยให้เด็กซึ่งมีอายุย่างเข้าปีที่เจ็ด เข้าเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจนอายุย่างเข้าปีที่สิบหก เว้นแต่สอบได้ชั้นปีที่เก้าของการศึกษาภาคบังคับ หลักเกณฑ์และวิธีการนับอายุให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ การจัดการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐานให้จัดในสถานศึกษา
ดังต่อไปนี้

(๑) สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ได้แก่ ศูนย์เด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็ก
ก่อนเกณฑ์ของสถาบันศาสนา ศูนย์บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของเด็กพิการและเด็กซึ่งมีความ
ต้องการพิเศษ หรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่เรียกชื่ออย่างอื่น

(๒) โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนของรัฐ โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนที่สังกัดสถาบัน
พุทธศาสนาหรือศาสนาอื่น

(๓) ศูนย์การเรียนรู้ ได้แก่ สถานที่เรียนที่หน่วยงานจัดการศึกษานอกโรงเรียน บุคคล
ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา
สถานประกอบการ โรงพยาบาล สถาบันทางการแพทย์ สถานสงเคราะห์ และสถาบันสังคมอื่นเป็นผู้จัด

มาตรา ๑๙ การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้จัดในมหาวิทยาลัย สถาบัน
วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับสถานศึกษา
ระดับอุดมศึกษา กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๐ การจัดการอาชีวศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพ ให้จัดในสถานศึกษาของรัฐ
สถานศึกษาของเอกชน สถานประกอบการ หรือโดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถาน
ประกอบการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๑ กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ อาจจัด
การศึกษาเฉพาะทางตามความต้องการและความชำนาญของหน่วยงานนั้นได้ โดยคำนึงถึงนโยบาย
และมาตรฐานการศึกษาของชาติ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๔

แนวการจัดการศึกษา

มาตรา ๒๒ การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และ
พัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน
สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

มาตรา ๒๓ การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และ
การศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการ
ตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้

(๑) ความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่
ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสังคมไทย
และระบบการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งความรู้ความเข้าใจ และประสบการณ์เรื่องการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน

(๓) ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา

(๔) ความรู้และทักษะด้านคณิตศาสตร์และด้านภาษา เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง

(๕) ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

มาตรา ๒๔ การจัดการกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

(๒) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

(๓) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

(๔) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

(๕) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ

(๖) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับ ปิตามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

มาตรา ๒๕ รัฐต้องส่งเสริมการดำเนินงานและการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทุกรูปแบบ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศูนย์การกีฬาและนันทนาการ แหล่งข้อมูล และแหล่งการเรียนรู้อื่น อย่างพอเพียงและมีประสิทธิภาพ

มาตรา ๒๖ ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบความรู้ใน กระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา

ให้สถานศึกษาใช้วิธีการที่หลากหลายในการจัดสรรโอกาสการเข้าศึกษาต่อ และให้นำ ผลการประเมินผู้เรียนตามวาระหนึ่งมาประกอบพิจารณาด้วย

มาตรา ๒๗ ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการ ประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ

ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ในวรรคหนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อ เป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

มาตรา ๒๘ หลักสูตรการศึกษาระดับต่าง ๆ รวมทั้งหลักสูตรการศึกษาสำหรับ บุคคลตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ต้องมีลักษณะหลากหลาย ทั้งนี้ ให้จัดตาม ความเหมาะสมของแต่ละระดับโดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมแก่วัยและศักยภาพ

สาระของหลักสูตร ทั้งที่เป็นวิชาการ และวิชาชีพ ต้องมุ่งพัฒนาคนให้มีความสมดุล ทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม

สำหรับหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา นอกจากคุณลักษณะในวรรคหนึ่งและ วรรคสองแล้ว ยังมีความมุ่งหมายเฉพาะที่จะพัฒนาวิชาการ วิชาชีพชั้นสูง และการค้นคว้าวิจัย เพื่อ พัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาสังคม

มาตรา ๒๙ ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และ สถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและ วิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ รวมทั้งหาวิธีการ สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การพัฒนาระหว่างชุมชน

มาตรา ๓๐ ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับ การศึกษา

หมวด ๕

การบริหารและการจัดการศึกษา

ส่วนที่ ๑

การบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ

มาตรา ๓๑^๔ กระทรวงมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและกำกับดูแลการศึกษาทุกระดับ ทุกประเภท และการอาชีวศึกษา แต่ไม่รวมถึงการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงอื่นที่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ กำหนดนโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษา สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา ส่งเสริมและประสานงานการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬา ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษา และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวง

มาตรา ๓๒^๕ การจัดระเบียบบริหารราชการในกระทรวงให้มียอดหลักที่เป็นคณะบุคคลในรูปสภาหรือในรูปคณะกรรมการจำนวนสามองค์กร ได้แก่ สภาการศึกษา คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อพิจารณาให้ความเห็นหรือให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรี และมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๓๒/๑^๖ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุน และกำกับการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ การวิจัยและการสร้างสรรค์นวัตกรรม เพื่อให้การพัฒนาประเทศเท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกและราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม หรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

มาตรา ๓๒/๒^๗ การจัดระเบียบราชการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๓๓^๘ สภาการศึกษา มีหน้าที่

- (๑) พิจารณาเสนอแผนการศึกษาแห่งชาติที่บูรณาการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และกีฬากับการศึกษาทุกระดับ
- (๒) พิจารณาเสนอนโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษาเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามแผนตาม (๑)
- (๓) พิจารณาเสนอนโยบายและแผนในการสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา
- (๔) ดำเนินการประเมินผลการจัดการศึกษาตาม (๑)
- (๕) ให้ความเห็นหรือคำแนะนำเกี่ยวกับกฎหมายและกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

การเสนอแนะนโยบาย แผนการศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานการศึกษา ให้เสนอต่อคณะรัฐมนตรี

^๔ มาตรา ๓๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^๕ มาตรา ๓๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^๖ มาตรา ๓๒/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^๗ มาตรา ๓๒/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^๘ มาตรา ๓๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

ให้คณะกรรมการสภาการศึกษา ประกอบด้วย รัฐมนตรีเป็นประธาน กรรมการโดยตำแหน่งจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรวิชาชีพ พระภิกษุซึ่งเป็นผู้แทนคณะสงฆ์ ผู้แทนคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ผู้แทนองค์กรศาสนาอื่น และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนกรรมการประเภทอื่นรวมกัน

ให้สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาเป็นนิติบุคคล และให้เลขาธิการสภาเป็นกรรมการและเลขานุการ

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๓๔^๙ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนามาตรฐานและหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คณะกรรมการการอาชีวศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐาน และหลักสูตรการอาชีวศึกษาทุกระดับ ที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ การส่งเสริมประสานงานการจัดการอาชีวศึกษาของรัฐ และเอกชน การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการอาชีวศึกษา โดยคำนึงถึงคุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาชีพ

วรรคสาม^{๑๐} (ยกเลิก)

มาตรา ๓๕ องค์ประกอบของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๔ ประกอบด้วย กรรมการโดยตำแหน่งจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรวิชาชีพ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนกรรมการประเภทอื่นรวมกัน

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการ และกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการแต่ละคณะ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความแตกต่างของกิจการในความรับผิดชอบของคณะกรรมการแต่ละคณะด้วย

ให้สำนักงานคณะกรรมการตามมาตรา ๓๔ เป็นนิติบุคคล และให้เลขาธิการของแต่ละสำนักงานเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๕/๑^{๑๑} ให้มีคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนาและมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทาง

^๙ มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

^{๑๐} มาตรา ๓๔ วรรคสาม ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๑๑} มาตรา ๓๕/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

วิชาการของสถานศึกษาระดับปริญญาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

องค์ประกอบ จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกและการแต่งตั้งประธานกรรมการ กรรมการ และกรรมการและเลขานุการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการการอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๓๖ ให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล และ

อาจจัดเป็นส่วนราชการหรือเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ยกเว้นสถานศึกษาเฉพาะทางตามมาตรา ๒๑

ให้สถานศึกษาดังกล่าวดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหาร และการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ

มาตรา ๓๗^{๑๒} การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษา โดยคำนึงถึงระดับของการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวนสถานศึกษา จำนวนประชากร วัฒนธรรมและความเหมาะสมด้านอื่นด้วย เว้นแต่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา

ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของสภาการศึกษา มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา

ในกรณีที่สถานศึกษาใดจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา การกำหนดให้สถานศึกษาแห่งนั้นอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้ยึดระดับการศึกษาของสถานศึกษานั้นเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ในกรณีที่เขตพื้นที่การศึกษาไม่อาจบริหารและจัดการได้ตามวรรคหนึ่ง กระทรวงอาจจัดให้มีการศึกษาขั้นพื้นฐานดังต่อไปนี้เพื่อเสริมการบริหารและการจัดการของเขตพื้นที่การศึกษาก็ได้

(๑) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ

(๒) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดในรูปแบบการศึกษานอกระบบหรือการศึกษาตามอัธยาศัย

(๓) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษ

(๔) การจัดการศึกษาทางไกลและการจัดการศึกษาที่ให้บริการในหลายเขตพื้นที่การศึกษา

มาตรา ๓๘^{๑๓} ในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ให้มีคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแล จัดตั้ง ยุบ รวม หรือเลิกสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษา ประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษา ประสานและ

^{๑๒} มาตรา ๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓

^{๑๓} มาตรา ๓๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ที่จัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา

วรรคสอง^{๑๔} (ยกเลิก)

วรรคสาม^{๑๕} (ยกเลิก)

วรรคสี่^{๑๖} (ยกเลิก)

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าจะอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน^{๑๗}

มาตรา ๓๙^{๑๘} ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง

หลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดใน

กฎกระทรวง

มาตรา ๔๐^{๑๙} ให้มีคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ระดับต่ำกว่าปริญญา และสถานศึกษาอาชีวศึกษาของแต่ละสถานศึกษา เพื่อทำหน้าที่กำกับและส่งเสริม สนับสนุนกิจการของสถานศึกษา ประกอบด้วย ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนครู ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนศิษย์เก่าของสถานศึกษา ผู้แทนพระภิกษุสงฆ์และหรือผู้แทนองค์กรศาสนาอื่นในพื้นที่ และผู้ทรงคุณวุฒิ

สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาและสถานศึกษาอาชีวศึกษาอาจมีกรรมการเพิ่มขึ้นได้ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการ และกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการสถานศึกษา ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่สถานศึกษาตามมาตรา ๑๘ (๑) และ (๓)

^{๑๔} มาตรา ๓๘ วรรคสอง ยกเลิกโดยผลของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๐/๒๕๕๙ เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค

^{๑๕} มาตรา ๓๘ วรรคสาม ยกเลิกโดยผลของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๐/๒๕๕๙ เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค

^{๑๖} มาตรา ๓๘ วรรคสี่ ยกเลิกโดยผลของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๐/๒๕๕๙ เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค

^{๑๗} มาตรา ๓๘ วรรคห้า เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓

^{๑๘} มาตรา ๓๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔

^{๑๙} มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔

ส่วนที่ ๒

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา การบริหารและการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๑ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่ง หรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสม และความต้องการภายในท้องถิ่น

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๒ ให้กระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมในการ จัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีหน้าที่ในการประสานและส่งเสริมองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษา สอดคล้องกับนโยบายและได้มาตรฐานการศึกษา รวมทั้งการ เสนอแนะการจัดสร้างงบประมาณอุดหนุนการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา

ส่วนที่ ๓

การบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชน

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๓ การบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชนให้มีความเป็นอิสระ โดยมิ การกำกับติดตาม การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจากรัฐ และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๔ ให้สถานศึกษาเอกชนตามมาตรา ๑๘ (๒) เป็นนิติบุคคล และมี คณะกรรมการบริหาร ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน ผู้รับใบอนุญาต ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนครู ผู้แทนศิษย์เก่า และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการ และกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๕ ให้สถานศึกษาเอกชนจัดการศึกษาได้ทุกระดับและทุกประเภท การศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด โดยรัฐต้องกำหนดนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ของเอกชนในด้านการศึกษา

การกำหนดนโยบายและแผนการจัดการศึกษาของรัฐของเขตพื้นที่การศึกษาหรือ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้คำนึงถึงผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของเอกชน โดยให้รัฐมนตรี หรือคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับฟังความคิดเห็นของเอกชน และประชาชนประกอบการพิจารณาด้วย^{๒๐}

ให้สถานศึกษาของเอกชนที่จัดการศึกษาระดับปริญญาดำเนินการได้ โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาการศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

^{๒๐} มาตรา ๔๕ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

มาตรา ๔๖ รัฐต้องให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุน การลดหย่อนหรือการยกเว้นภาษี และสิทธิประโยชน์อย่างอื่น ที่เป็นประโยชน์ในทางการศึกษาแก่สถานศึกษาเอกชนตามความเหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการให้สถานศึกษาเอกชนมีมาตรฐานและสามารถพึ่งตนเองได้

หมวด ๖ มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา

มาตรา ๔๗^{๒๑} ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก

ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาของการศึกษาขั้นพื้นฐานและการอาชีวศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง สำหรับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงอื่นที่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๔๘ ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

มาตรา ๔๙^{๒๒} ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์การมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษา ที่มีใช้การจัดการอุดมศึกษาซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม หรือกระทรวงอื่น เพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปีนับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

มาตรา ๕๐ ให้สถานศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ตลอดจนให้บุคลากร คณะกรรมการของสถานศึกษา รวมทั้ง

^{๒๑} มาตรา ๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๒} มาตรา ๔๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๒

ผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษาให้ข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่พิจารณาเห็นว่า เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการกิจของสถานศึกษา ตามคำร้องขอของสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษาหรือบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรอง ที่ทำการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษานั้น

มาตรา ๕๑^{๒๓} ในกรณีที่ผลการประเมินภายนอกของสถานศึกษาใดไม่ได้ตามมาตรฐานที่กำหนดให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา จัดทำข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไขต่อหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อให้สถานศึกษาปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หากมิได้ดำเนินการดังกล่าวให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษารายงานต่อคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อดำเนินการให้มีการปรับปรุงแก้ไข

หมวด ๗

ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา ๕๑/๑^{๒๔} คำว่า “คณาจารย์” ในหมวดนี้ หมายความว่า บุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการวิจัยในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาของรัฐและเอกชน แต่ไม่รวมถึงบุคลากรซึ่งสังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

มาตรา ๕๒ ให้กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบ กระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยการกำกับและประสานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่และการพัฒนาบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง

รัฐพึงจัดสรรงบประมาณและจัดตั้งกองทุนพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเพียงพอ

มาตรา ๕๓ ให้มีองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษา มีฐานะเป็นองค์กรอิสระภายใต้การบริหารของสภาวิชาชีพ ในกำกับของกระทรวง มีอำนาจหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ กำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษา

ให้ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น ทั้งของรัฐและเอกชนต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามที่กฎหมายกำหนด

^{๒๓} มาตรา ๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

^{๒๔} มาตรา ๕๑/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

การจัดให้มีองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการในการออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

ความในวรรคสองไม่ใช้บังคับแก่บุคลากรทางการศึกษาที่จัดการศึกษาตามอัธยาศัย สถานศึกษาตามมาตรา ๑๘ (๓) ผู้บริหารการศึกษาระดับเหนือเขตพื้นที่การศึกษาและวิทยาการพิเศษทางการศึกษา

ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่คณาจารย์ ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษาในระดับอุดมศึกษาระดับปริญญา

มาตรา ๕๔ ให้มีองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู โดยให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งของหน่วยงานทางการศึกษาในระดับสถานศึกษาของรัฐ และระดับเขตพื้นที่การศึกษาเป็นข้าราชการในสังกัดองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู โดยยึดหลักการกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลสู่เขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๕๕ ให้มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์เกื้อกูลอื่น สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้มีรายได้ที่เพียงพอและเหมาะสมกับฐานะทางสังคมและวิชาชีพ

ให้มีกองทุนส่งเสริมครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนงานริเริ่มสร้างสรรค์ ผลงานดีเด่น และเป็นรางวัลเชิดชูเกียรติครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๖ การผลิตและพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา การพัฒนามาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพ และการบริหารงานบุคคลของข้าราชการหรือพนักงานของรัฐ ในสถานศึกษาระดับปริญญาที่เป็นนิติบุคคล ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๕๗ ให้หน่วยงานทางการศึกษาระดมทรัพยากรบุคคลในชุมชนให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาโดยนำประสบการณ์ ความรอบรู้ ความชำนาญ และภูมิปัญญาท้องถิ่นของบุคคลดังกล่าวมาใช้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาและยกย่องเชิดชูผู้ที่ส่งเสริมและสนับสนุนการจัด

การศึกษา

หมวด ๘

ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา

มาตรา ๕๘ ให้มีการระดมทรัพยากรและการลงทุนด้านงบประมาณ การเงิน และทรัพย์สิน ทั้งจากรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชนเอกชน

องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ สถาบันสังคมอื่น และต่างประเทศ มาใช้จัดการศึกษาดังนี้

(๑) ให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา โดยอาจ จัดเก็บภาษีเพื่อการศึกษาได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

(๒) ให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ระดม ทรัพยากรเพื่อการศึกษา โดยเป็นผู้จัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา บริจาคทรัพย์สิน และ ทรัพยากรอื่นให้แก่สถานศึกษา และมีส่วนร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาตามความเหมาะสม

และความจำเป็น ทั้งนี้ ให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งเสริมและให้แรงจูงใจในการระดม ทรัพยากรดังกล่าว โดยการสนับสนุน การอุดหนุน และใช้มาตรการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษี ตามความเหมาะสมและความจำเป็น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๕๙ ให้สถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล มีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุ ตามกฎหมาย ว่าด้วยที่ราชพัสดุ และที่เป็นทรัพย์สินอื่น รวมทั้งจัดหารายได้จากบริการของสถานศึกษา และเก็บ ค่าธรรมเนียมการศึกษาที่ไม่ขัดหรือแย้งกับนโยบาย วัตถุประสงค์ และภารกิจหลักของสถานศึกษา

บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลได้มาโดยมีผู้อุทิศให้ หรือ โดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของสถานศึกษา ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของ

บรรดารายได้และผลประโยชน์ของสถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล รวมทั้ง ผลประโยชน์ที่เกิดจากที่ราชพัสดุ เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจาก การผิดสัญญาการซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณไม่เป็นรายได้ที่ต้อง นำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

บรรดารายได้และผลประโยชน์ของสถานศึกษาของรัฐที่ไม่เป็นนิติบุคคล รวมทั้ง ผลประโยชน์ที่เกิดจากที่ราชพัสดุ เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจาก การผิดสัญญาการซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณให้สถานศึกษา สามารถจัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาของสถานศึกษานั้น ๆ ได้ตามระเบียบที่กระทรวงการคลัง กำหนด

มาตรา ๖๐ ให้รัฐจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้กับการศึกษาในฐานะที่มี ความสำคัญสูงสุดต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศโดยจัดสรรเป็นเงินงบประมาณเพื่อการศึกษา ดังนี้

(๑) จัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเป็นค่าใช้จ่ายรายบุคคลที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนการศึกษา ภาคบังคับและการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดโดยรัฐและเอกชนให้เท่าเทียมกัน

(๒) จัดสรรทุนการศึกษาในรูปของกองทุนกู้ยืมให้แก่ผู้เรียนที่มาจากครอบครัวที่มี รายได้น้อยตามความเหมาะสมและความจำเป็น

(๓) จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาอื่นเป็นพิเศษ ให้เหมาะสมและ สอดคล้องกับความจำเป็นในการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการเป็นพิเศษแต่ละกลุ่มตาม

มาตรา ๑๐ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ โดยคำนึงถึงความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษาและความเป็นธรรม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๔) จัดสรรงบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายดำเนินการและงบลงทุนให้สถานศึกษาของรัฐตามนโยบายแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติและภารกิจของสถานศึกษา โดยให้มีอิสระในการบริหารงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษา ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงคุณภาพและความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา

(๕) จัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล และเป็นสถานศึกษาในกำกับของรัฐหรือองค์การมหาชน

(๖) จัดสรรกองทุนกักยืมดอกเบี้ยยืมค่าให้สถานศึกษาเอกชน เพื่อให้พึ่งตนเองได้

(๗) จัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาการศึกษาของรัฐและเอกชน

มาตรา ๖๑ ให้รัฐจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาที่จัดโดยบุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ตามความเหมาะสมและความจำเป็น

มาตรา ๖๒ ให้มีระบบการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการใช้จ่ายงบประมาณการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับหลักการศึกษา แนวทางการจัดการศึกษาและคุณภาพมาตรฐานการศึกษา โดยหน่วยงานภายในและหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ตรวจสอบภายนอก

หลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบ ติดตามและการประเมินให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๙

เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

มาตรา ๖๓ รัฐต้องจัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำ และโครงสร้างพื้นฐานอื่น ที่จำเป็นต่อการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ วิทยุโทรคมนาคม และการสื่อสารในรูปอื่น เพื่อใช้ประโยชน์สำหรับการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมตามความจำเป็น

มาตรา ๖๔ รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิตและพัฒนาแบบเรียน ตำราหนังสือทางวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์อื่น วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น โดยเร่งรัดพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต จัดให้มีเงินสนับสนุนการผลิตและมีการให้แรงจูงใจแก่ผู้ผลิต และพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ทั้งนี้ โดยเปิดให้มีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม

มาตรา ๖๕ ให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิต และผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ

มาตรา ๖๖ ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกที่ได้ เพื่อให้มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างเนื่องตลอดชีวิต

มาตรา ๖๗ รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนา การผลิตและการพัฒนา เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย

มาตรา ๖๘ ให้มีการระดมทุน เพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาจาก เงินอุดหนุนของรัฐ ค่าสัมปทาน และผลกำไร ที่ได้จากการดำเนินกิจการด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ และโทรคมนาคมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กร ประชาชน รวมทั้งให้มีการลดอัตราค่าบริการเป็นพิเศษในการใช้เทคโนโลยีดังกล่าวเพื่อการพัฒนาคน และสังคม

หลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อการผลิต การวิจัย และการพัฒนา เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๙ รัฐต้องจัดให้มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผน ส่งเสริมและประสานการวิจัย การพัฒนาและการใช้ รวมทั้งการประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพ ของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๐ บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งเกี่ยวกับการศึกษา ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้ บังคับต่อไปจนกว่าจะได้มีการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้อง ไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๑ ให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานการศึกษา และสถานศึกษาที่มีอยู่ใน วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงมีฐานะและอำนาจหน้าที่เช่นเดิม จนกว่าจะได้มีการจัดระบบการ บริหารและการจัดการศึกษาตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๒ ในวาระเริ่มแรก มิให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับ จนกว่าจะมีการดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติดังกล่าว ซึ่งต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยใช้บังคับ

ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการออกกฎกระทรวง ตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง และวรรคสี่ ให้แล้วเสร็จ

ภายในหกปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้กระทรวงจัดให้มีการประเมินผล ภายนอกครั้งแรกของสถานศึกษาทุกแห่ง

มาตรา ๗๓ ในวาระเริ่มแรก มิให้นำบทบัญญัติในหมวด ๕ การบริหารและการจัดการ การศึกษา และหมวด ๗ ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา มาใช้บังคับจนกว่าจะได้มีการ ดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติในหมวดดังกล่าว รวมทั้งการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช ๒๔๘๘ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งต้องไม่เกินสามปีนับแต่ วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๔ ในวาระเริ่มแรก ที่การจัดตั้งกระทรวงยังไม่แล้วเสร็จ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย รักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เพื่อปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

เพื่อให้การปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่ต้องดำเนินการก่อนที่การจัดระบบ บริหารการศึกษาตามหมวด ๕ ของพระราชบัญญัตินี้จะแล้วเสร็จ ให้กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัยและคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติทำหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี^{๒๔}

มาตรา ๗๕ ให้จัดตั้งสำนักงานปฏิรูปการศึกษา ซึ่งเป็นองค์การมหาชนเฉพาะกิจ ที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในกฎหมายว่าด้วยองค์การมหาชนเพื่อทำหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอการจัดโครงสร้าง องค์กร การแบ่งส่วนงาน ตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๕ ของพระราชบัญญัตินี้

(๒) เสนอการจัดระบบครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ตามที่บัญญัติไว้ใน หมวด ๗ ของพระราชบัญญัตินี้

(๓) เสนอการจัดระบบทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา ตามที่บัญญัติไว้ใน หมวด ๘ ของพระราชบัญญัตินี้

(๔) เสนอแนะเกี่ยวกับการร่างกฎหมายเพื่อรองรับการดำเนินการ ตาม (๑) (๒) และ (๓) ต่อคณะรัฐมนตรี

(๕) เสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งที่ บังคับใช้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ ตาม (๑) (๒) และ (๓) เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ต่อคณะรัฐมนตรี

^{๒๔} มาตรา ๗๔ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

(๖) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยองค์การมหาชน

ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความคิดเห็นของประชาชนประกอบด้วย

มาตรา ๗๖ ให้มีคณะกรรมการบริหารสำนักงานปฏิรูปการศึกษาจำนวนเก้าคน

ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์และมีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา การบริหารรัฐกิจ การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงินและการคลัง กฎหมายมหาชน และกฎหมายการศึกษา ทั้งนี้ จะต้อง มีผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีใช้ข้าราชการหรือผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐรวมอยู่ด้วยไม่น้อยกว่าสามคน

ให้คณะกรรมการบริหารมีอำนาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่ปรึกษาและแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการ เพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการบริหารมอบหมายได้

ให้เลขาธิการสำนักงานปฏิรูปการศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการของ คณะกรรมการบริหาร และบริหารกิจการของสำนักงานปฏิรูปการศึกษาภายใต้การกำกับดูแลของ คณะกรรมการบริหาร

คณะกรรมการบริหารและเลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งวาระเดียวเป็นเวลา สามปี เมื่อครบวาระแล้วให้ยุบเลิกตำแหน่งและสำนักงานปฏิรูปการศึกษา

มาตรา ๗๗ ให้มีคณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการบริหารสำนักงานปฏิรูป การศึกษาคณะหนึ่งจำนวนสิบห้าคน ทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็น คณะกรรมการบริหารจำนวนสองเท่าของจำนวนประธานและกรรมการบริหาร เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรี พิจารณาแต่งตั้ง ประกอบด้วย

(๑) ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำนวนห้าคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัด ทบวงมหาวิทยาลัย เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ

(๒) อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนที่เป็นนิติบุคคล ซึ่งคัดเลือก กันเองจำนวนสองคน และคณบดีคณะครุศาสตร์ ศาสตราจารย์ หรือการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนที่มี การสอนระดับปริญญาในสาขาวิชาครุศาสตร์ ศาสตราจารย์ หรือการศึกษา ซึ่งคัดเลือกกันเองจำนวน สามคน ในจำนวนนี้จะต้องเป็นคณบดีคณะครุศาสตร์ ศาสตราจารย์ หรือการศึกษาจากมหาวิทยาลัย ของรัฐไม่น้อยกว่าหนึ่งคน

(๓) ผู้แทนสมาคมวิชาการ หรือวิชาชีพด้านการศึกษาที่เป็นนิติบุคคล ซึ่งคัดเลือก กันเองจำนวนห้าคน

ให้คณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการสรรหาคณะหนึ่ง เป็นประธานกรรมการ และ เลือกรกรรมการสรรหาอีกคณะหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการสรรหา

มาตรา ๗๘ ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงาน ปฏิรูปการศึกษา และมีอำนาจกำกับดูแลกิจการของสำนักงานตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วย องค์การมหาชน

นอกจากที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงาน ปฏิรูปการศึกษา อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สนับสนุนการค้นคว้าวิจัย ในศิลปวิทยาการต่าง ๆ เร่งรัดการศึกษาวិทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศ พัฒนา วิชาชีพครู และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ และวัฒนธรรมของชาติ รวมทั้งในการจัดการศึกษา ของรัฐ ให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชน ตามที่กฎหมายบัญญัติ และให้ความคุ้มครองการจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพและเอกชนภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ ดังนั้น จึงสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ เพื่อเป็นกฎหมายแม่บทในการบริหารและ จัดการการศึกษาอบรมให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕^{๒๖}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายปฏิรูป ระบบราชการ โดยให้แยกภารกิจเกี่ยวกับงานด้านศิลปะและวัฒนธรรม ไปจัดตั้งเป็นกระทรวง วัฒนธรรม และโดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการบริหารและการจัดการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ประกอบกับสมควรให้มีคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทำหน้าที่พิจารณาเสนอแนะนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐาน และหลักสูตรการอาชีวศึกษาทุกระดับที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ สนับสนุนทรัพยากร ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการอาชีวศึกษาด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓^{๒๗}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วยการศึกษาในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมีระบบการบริหารและการ จัดการศึกษาของทั้งสองระดับรวมอยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ทำให้การบริหาร และการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเกิดความไม่คล่องตัวและเกิดปัญหาการพัฒนาการศึกษา สมควรแยก เขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา

^{๒๖} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙/ตอนที่ ๑๒๓ ก/หน้า ๑๖/๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๕
^{๒๗} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๓/ตอนที่ ๕๕ ก/หน้า ๑/๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓

เพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียน ในช่วงชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้สัมฤทธิ์ผลและมีคุณภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๐/๒๕๕๙ เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค^{๒๘}

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และให้โอนอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาของแต่ละเขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติและกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของ กศจ. ของจังหวัดนั้น ๆ ตามคำสั่งนี้

บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใดที่อ้างถึงคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติและกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ ให้มีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับคำสั่งนี้

ข้อ ๑๐ บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใดที่อ้างถึงคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติและกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้ถือว่าอ้างถึง กศจ. ตามคำสั่งนี้ ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับคำสั่งนี้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒^{๒๙}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๑๑ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการการอุดมศึกษาตามมาตรา ๓๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

^{๒๘} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓/ตอนพิเศษ ๖๘ ง/หน้า ๑/๒๑ มีนาคม ๒๕๕๙

^{๒๙} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖/ตอนที่ ๕๗ ก/หน้า ๔๙/๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานพระราชบัญญัติ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

น้ำบาดาล

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๐ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๐

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เป็นปีที่ ๓๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ

ให้ประกาศว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“น้ำบาดาล” หมายความว่า น้ำใต้ดินที่เกิดขึ้นในชั้นดิน กรวด หาย หรือหิน ซึ่งอยู่
ลึกจากผิวดินเกินความลึกที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่จะกำหนดความลึก
น้อยกว่าสิบเมตรมิได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“เจาะน้ำบาดาล” หมายความว่า กระทำแกชั้นดิน กรวด หาย หรือหิน เพื่อให้
ได้มาซึ่งน้ำบาดาล หรือเพื่อระบายน้ำลงบ่อน้ำบาดาล

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“บ่อน้ำบาดาล” หมายความว่า บ่อน้ำที่เกิดจากการเจาะน้ำบาดาล

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“เขตน้ำบาดาล” หมายความว่า เขตท้องที่ที่รัฐมนตรีกำหนดให้เป็นเขตน้ำบาดาล
โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“กิจการน้ำบาดาล” หมายความว่า การเจาะน้ำบาดาล การใช้น้ำบาดาล หรือการ
ระบายน้ำลงบ่อน้ำบาดาล

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“ใช้น้ำบาดาล” หมายความว่า นำน้ำจากบ่อน้ำบาดาลขึ้นมาใช้

“ระบายน้ำลงบ่อน้ำบาดาล” หมายความว่า กระทำการใด ๆ เพื่อถ่ายเทน้ำหรือ
ของเหลวอื่นใดลงบ่อน้ำบาดาล

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๔/ตอนที่ ๖๙/ฉบับพิเศษ หน้า ๘/๒๘ กรกฎาคม ๒๕๒๐

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้รับใบอนุญาต ให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งนิติบุคคลแต่งตั้งให้เป็นผู้ดำเนินการด้วย

“ผู้ออกใบอนุญาต” หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการน้ำบาดาล

“พนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาล*

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔^๒ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดหาน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค หรือเพื่อเกษตรกรรมในส่วนที่เกี่ยวกับการเจาะน้ำบาดาลและการใช้น้ำบาดาล เว้นแต่ในเขตท้องที่ที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนดให้เป็นเขตวิฤตการณ์น้ำบาดาลที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

เขตวิฤตการณ์น้ำบาดาล ต้องเป็นเขตท้องที่ที่มีการสูบน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ในปริมาณที่มากเกินกว่าปริมาณน้ำที่ไหลลงสู่ชั้นน้ำบาดาล จนอาจทำให้เกิดการทรุดตัวของแผ่นดิน หรือการแพร่กระจายของน้ำเค็มเข้าสู่ชั้นน้ำบาดาล หรือการลดตัวลงของระดับน้ำในชั้นน้ำบาดาล หรือผลกระทบสำคัญอื่นต่อสิ่งแวดล้อม

กระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การของรัฐตามวรรคหนึ่ง ต้องปฏิบัติตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๖ และปฏิบัติตามมาตรา ๒๓

มาตรา ๕^๓ การกำหนดเขตท้องที่ใดให้เป็นเขตน้ำบาดาลตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีที่การสูบน้ำบาดาลในเขตท้องที่ใดจะทำให้ชั้นน้ำบาดาลเสียหาย หรือเสื่อมสภาพ หรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพยากรของชาติ หรือทำให้สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ หรือเป็นอันตรายแก่ทรัพย์สินหรือสุขภาพของประชาชน หรือทำให้แผ่นดินทรุด ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจกำหนดเขตท้องที่นั้นให้เป็นเขตห้ามสูบน้ำบาดาลโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การเปลี่ยนแปลงเขตน้ำบาดาลหรือเขตห้ามสูบน้ำบาดาล หรือการยกเลิกเขตน้ำบาดาลหรือเขตห้ามสูบน้ำบาดาลที่ได้ประกาศกำหนดไว้ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา

^๒ มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖

^๓ มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการในทางวิชาการสำหรับการเจาะน้ำบาดาล การเลิกเจาะน้ำบาดาล การใช้น้ำบาดาลแบบอนุรักษ์ การระบายน้ำลงบ่อน้ำบาดาล การเลิกใช้บ่อน้ำบาดาล การป้องกันด้านสาธารณสุข และการป้องกันในเรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ

(๒) กำหนดวิธีการให้ความคุ้มครองแก่คนงาน และความปลอดภัยแก่บุคคลภายนอก

มาตรา ๗^๔ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกกฎกระทรวง

กำหนด

(๑) อัตราค่าใช้น้ำบาดาลในแต่ละท้องที่ที่มีน้ำประปาใช้ ไม่เกินอัตราสูงสุดของค่า

น้ำประปาในท้องที่นั้น

ในกรณีที่ท้องที่ใดไม่มีน้ำประปาใช้ อัตราค่าใช้น้ำบาดาลในท้องที่นั้นต้องไม่เกินอัตราสูงสุดของค่าน้ำประปาในจังหวัดที่ท้องที่นั้นตั้งอยู่ และให้ยกเว้นค่าใช้น้ำบาดาลแก่ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล ซึ่งใช้น้ำบาดาลเพื่อการอุปโภคหรือบริโภค ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการใช้น้ำบาดาลของโรงงานอุตสาหกรรม

(๒)^๕ ประเภทการใช้น้ำบาดาล หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเรียกเก็บลดหย่อน หรือยกเว้นค่าใช้น้ำบาดาล

(๒/๑)^๖ อัตราค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลที่เรียกเก็บเพิ่มจากผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลในเขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาล

(๒/๒)^๗ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเรียกเก็บ ลดหย่อน หรือยกเว้นค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลที่เรียกเก็บในเขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาล

(๓) อัตราค่าวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำหรือของเหลว ค่าคัดสำเนาหรือถ่ายเอกสาร ค่ารับรองสำเนา และค่าตรวจสอบเอกสารหลักฐาน

(๔)^๘ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการให้เอกชนจัดเก็บค่าใช้น้ำบาดาล และค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล

สิทธิหน้าที่ของเอกชนตามสัญญาว่าจ้างให้จัดเก็บค่าใช้น้ำบาดาล และค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลตาม (๔) จะโอนหรือให้ผู้อื่นรับช่วงมิได้

มาตรา ๗ ทวิ^๙ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ความสามารถของช่างเจาะน้ำบาดาล ให้กรมทรัพยากรน้ำบาดาล*จัดให้มีบริการฝึกอบรมและสัมมนาวิชาการเจาะน้ำบาดาลแก่ช่างเจาะน้ำบาดาลทั้งของรัฐและเอกชน ตลอดจนให้บริการปรึกษาและแนะนำทางวิชาการแก่ช่างเจาะน้ำบาดาลดังกล่าว

^๔ มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

^๕ มาตรา ๗ (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖

^๖ มาตรา ๗ (๒/๑) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖

^๗ มาตรา ๗ (๒/๒) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖

^๘ มาตรา ๗ (๔) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖

^๙ มาตรา ๗ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๗ ตรี^{๑๐} ให้กรมทรัพยากรน้ำบาดาล*จัดให้มีการจดทะเบียนช่างเจาะน้ำบาดาลซึ่งมีพื้นความรู้ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้กรมทรัพยากรน้ำบาดาล*จัดให้มีการฝึกอบรมและสัมมนาทางวิชาการเจาะน้ำบาดาลให้แก่ช่างเจาะน้ำบาดาลดังกล่าว

มาตรา ๗ จัตวา^{๑๑} ให้จัดตั้งกองทุนพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นในกรมทรัพยากรน้ำบาดาล เรียกโดยย่อว่า “กพน.” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายในการศึกษา วิจัย พัฒนา และอนุรักษ์แหล่งน้ำบาดาลและสิ่งแวดล้อม

กพน.ประกอบด้วยทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินที่โอนมาจากเงินทุนหมุนเวียนน้ำบาดาล
- (๒) เงินที่ได้จากการเรียกเก็บค่าใช้น้ำบาดาลตามมาตรา ๗ (๒) ที่นำส่งเข้ากองทุนตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงแต่ไม่เกินร้อยละห้าสิบของเงินดังกล่าว
- (๓) เงินที่ได้จากการเรียกเก็บค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลตามมาตรา ๗ (๒/๑)
- (๔) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ได้รับจากภาคเอกชนทั้งภายในและภายนอกประเทศ รัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ
- (๕) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ได้จากการบริจาค
- (๖) ดอกผลและผลประโยชน์อื่นใดที่เกิดจากกองทุน
- (๗) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความจำเป็นเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของกองทุนในกรณีทรัพย์สินของกองทุนมีไม่เพียงพอ

(๘) เงินอื่น ๆ ที่ได้รับมาเพื่อดำเนินการกองทุนนี้ ทรัพย์สินของ กพน. ตามวรรคสอง ให้นำส่งเข้าบัญชี กพน. โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การจัดหาผลประโยชน์ การจัดการและการจำหน่ายทรัพย์สิน และการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินของ กพน. ให้เป็นไปตามประกาศที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง ทั้งนี้ ให้กระทรวงการคลังพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับประกาศ หากพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

มาตรา ๗ เบญจ^{๑๒} เงิน กพน. ให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการ ดังต่อไปนี้

- (๑) การศึกษา สํารวจ วิจัย และการวางแผนแม่บทเพื่อการพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งน้ำบาดาลและสิ่งแวดล้อม
- (๒) การช่วยเหลือและอุดหนุนกิจการใด ๆ ที่เกี่ยวกับการทดแทนและอนุรักษ์แหล่งน้ำบาดาล
- (๓) ค่าใช้จ่ายในการบริหาร กพน. ตามที่ตกลงกับกระทรวงการคลัง
- (๔) ค่าใช้จ่ายในการจ้างเอกชนจัดเก็บค่าใช้น้ำบาดาล และค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล

^{๑๐} มาตรา ๗ ตรี เพิ่มโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

^{๑๑} มาตรา ๗ จัตวา เพิ่มโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖

^{๑๒} มาตรา ๗ เบญจ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖

การใช้จ่ายเงิน กปน. ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแผนแม่บทที่จัดทำตามมาตรา ๗
 สัตต (๒)

มาตรา ๗ ฉ^{๓๓} ให้มีคณะกรรมการบริหาร กปน. ประกอบด้วย อธิบดีกรมทรัพยากร
 น้ำบาดาลเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ
 เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผน
 ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมทรัพยากรน้ำ
 และผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีแต่งตั้งผู้อำนวยการกองหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าผู้อำนวยการกองของ
 กรมทรัพยากรน้ำบาดาลเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้นำความในมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่การประชุมของ
 คณะกรรมการบริหาร กปน. โดยอนุโลม

มาตรา ๗ สัตต^{๓๔} ให้คณะกรรมการบริหาร กปน. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้
 (๑) ควบคุมการใช้จ่ายเงินหรือทรัพย์สินของ กปน. เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่
 กำหนดไว้ในมาตรา ๗ จัตวา วรรคหนึ่ง

(๒) เสนอแผนแม่บทเพื่อการพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งน้ำบาดาลและสิ่งแวดล้อมเพื่อ
 ขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

(๓) เสนอแนะรัฐมนตรีในการออกประกาศตามมาตรา ๗ จัตวา

(๔) เสนอและรายงานต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการดำเนินงานของ กปน.

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจ
 หน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร กปน. หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๗ อัฐ^{๓๕} ให้ กปน. จัดทำงบดุล งบการเงิน และบัญชีทำการ ส่งผู้สอบบัญชี

ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี
 ในทุกรอบปี ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี และประเมินผลการ
 ใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของ กปน. โดยให้แสดงความคิดเห็นเป็นข้อวิเคราะห์ว่าการใช้จ่ายดังกล่าว
 เป็นไปตามวัตถุประสงค์และได้ผลตามเป้าหมายเพียงใด และเมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้
 ตรวจสอบรับรองงบการเงินแล้ว ให้ส่งงบการเงินให้กระทรวงการคลังทราบ และทำบันทึกรายงานผล
 เสนอคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม*
 รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนด
 ค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียมให้แก่ส่วนราชการหรือองค์การ
 ของรัฐตามมาตรา ๔ และกำหนดกิจการอื่น กับออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

^{๓๓} มาตรา ๗ ฉ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖
^{๓๔} มาตรา ๗ สัตต เพิ่มโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖
^{๓๕} มาตรา ๗ อัฐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการน้ำบาดาล

มาตรา ๙^{๑๖} ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการน้ำบาดาล” ประกอบด้วย อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาล*เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง* อธิบดีกรมชลประทาน อธิบดีกรมอนามัย ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม* ผู้ว่าการการประปานครหลวงหรือผู้แทน ผู้ว่าการการประปาส่วนภูมิภาคหรือผู้แทน ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหรือผู้แทนกับผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินสองคน เป็นกรรมการ และผู้แทนกรมทรัพยากรน้ำบาดาล* กรมทรัพยากรน้ำบาดาล* เป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๑๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๑ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนถึงวาระ เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๒ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

ของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุมคราวนั้น

มาตรา ๑๓ การวินิจฉัยข้อขัดข้องที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

^{๑๖} มาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๔ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้ความเห็นหรือคำแนะนำแก่รัฐมนตรีในเรื่องการออกกฎกระทรวง หรือประกาศที่ต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา หรือในเรื่องอื่นที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ
- (๒) ให้ความเห็นหรือคำแนะนำแก่อธิบดีเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๕ ในการปฏิบัติตามหน้าที่ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อให้ทำการหรือพิจารณาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งหน้าที่ของคณะกรรมการ ตลอดจนเชิญบุคคลใด ๆ มาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็นได้นำความในมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่การประชุมคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

หมวด ๒

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตเกี่ยวกับ

การประกอบกิจการน้ำบาดาล

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการน้ำบาดาลในเขตน้ำบาดาลใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองที่ดินในเขตน้ำบาดาลนั้นหรือไม่ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

การขออนุญาต การอนุญาต การขอใบอนุญาต และการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง การอนุญาตหรือออกใบอนุญาต รวมทั้งการไม่อนุญาตหรือไม่ออกใบอนุญาต จะต้องกระทำให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดครบถ้วนตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๗ ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาตเพื่อประกอบกิจการน้ำบาดาลในเขตน้ำบาดาลใด ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่ในเขตน้ำบาดาลนั้น

มาตรา ๑๘ ประเภทของใบอนุญาต มีดังนี้

- (๑) ใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาล
- (๒) ใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล
- (๓) ใบอนุญาตระบายน้ำลงบ่อน้ำบาดาล

มาตรา ๑๙ ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๘ ให้คุ้มกันถึงลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับใบอนุญาตด้วย

ให้ถือว่า การกระทำของลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับใบอนุญาตที่ได้รับการคุ้มกันตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำของผู้รับใบอนุญาตด้วย เว้นแต่ผู้รับใบอนุญาตจะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการสุจริตที่ตนจะล่วงรู้หรือควบคุมได้ ในกรณีเช่นนี้ ลูกจ้างหรือตัวแทนต้องรับผิดชอบส่วนตัว

มาตรา ๒๐ ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๘ ให้มีอายุตามที่ยื่นออกใบอนุญาตกำหนด แต่ไม่เกินกำหนดเวลา ดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาตเจ้าน้ำบาดาลให้มีอายุไม่เกินหนึ่งปี

(๒) ใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลให้มีอายุไม่เกินสิบปี

(๓) ใบอนุญาตระบายน้ำลงบ่อน้ำบาดาลให้มีอายุไม่เกินห้าปี^{๑๗}

ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอเสียก่อน ใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วจะประกอบกิจการต่อไปก็ได้ จนกว่าผู้ออกใบอนุญาตจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ ทวิ^{๑๘} ผู้รับใบอนุญาตอาจโอนใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ให้แก่ผู้อื่นได้เมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้ออกใบอนุญาต

การขอโอนใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กรมทรัพยากรน้ำบาดาล*กำหนด

มาตรา ๒๑^{๑๙} ในกรณีที่ผู้ออกใบอนุญาตไม่ออกใบอนุญาต ไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต หรือไม่อนุญาตให้โอนใบอนุญาต ผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต หรือผู้ขอโอนใบอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่ออกใบอนุญาต ไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต หรือไม่อนุญาตให้โอนใบอนุญาต

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ผู้ออกใบอนุญาตไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต หรือไม่อนุญาตให้โอนใบอนุญาต ก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคสอง รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งอนุญาตให้ประกอบกิจการไปพลางก่อนได้เมื่อผู้อุทธรณ์ร้องขอ

หมวด ๓

หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตเกี่ยวกับการประกอบกิจการน้ำบาดาล

^{๑๗} มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

^{๑๘} มาตรา ๒๐ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

^{๑๙} มาตรา ๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๒๒ ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต และต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามมาตรา ๖

มาตรา ๒๓ ในการเจ่าน้ำบาดาล ถ้าพบโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ ซากดึกดำบรรพ์ หรือแร่ที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจหรือทางการศึกษาในด้านธรณีวิทยา ผู้รับใบอนุญาต หรือส่วนราชการ หรือองค์การของรัฐตามมาตรา ๔ ต้องรายงานให้พนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่หรือกรมทรัพยากรน้ำบาดาล*ทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันพบ และถ้าเป็นโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุ ให้กรมทรัพยากรน้ำบาดาล*แจ้งให้กรมศิลปากรทราบโดยด่วน

มาตรา ๒๔ ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตหรือใบแทนใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย และเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อพนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่ และยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบการสูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๒๕/๑^{๒๐} ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลต้องชำระค่าใช้น้ำบาดาล และค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๖ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดเลิกกิจการที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องแจ้งการเลิกกิจการเป็นหนังสือให้พนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันเลิกกิจการ และให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุตั้งแต่วันเลิกกิจการ

มาตรา ๒๗ เมื่อผู้รับใบอนุญาตเลิกกิจการแล้ว หรือไม่ได้รับอนุญาตให้ต่อใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๕ ให้ผู้รับใบอนุญาตดังกล่าวจัดการรื้อ ถอน อุด หรือกลบหลุม บ่อ หรือสิ่งก่อสร้างที่เกี่ยวกับกิจการน้ำบาดาลที่พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาเห็นว่าก่อให้เกิดความเสียหายต่อแหล่งน้ำบาดาล ทั้งนี้ ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากพนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่

ในกรณีที่มิได้มีการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่มีอำนาจจัดทำกิจการดังกล่าวแทน โดยผู้รับใบอนุญาตดังกล่าวจะต้องเสียค่าใช้จ่ายเพื่อการจัดทำกิจการนั้นทั้งสิ้น

หมวด ๔

มาตรา ๒๕/๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖

พนักงานเจ้าหน้าที่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๘ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปตรวจการเจาะน้ำบาดาล การใช้ น้ำบาดาล หรือการระบายน้ำลงบ่อน้ำบาดาล ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการ ให้ผู้รับใบอนุญาตหรือตัวแทนอำนวยความสะดวกตามควรแก่กรณี และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือแก่ผู้รับใบอนุญาตหรือตัวแทน ให้จัดการป้องกันความเสียหายอันอาจเกิดจากการเจาะน้ำบาดาล ใช้ น้ำบาดาล หรือการระบายน้ำลงบ่อน้ำบาดาลนั้นได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่า การเจาะน้ำบาดาล การใช้ น้ำบาดาล หรือการระบายน้ำลงบ่อน้ำบาดาลอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อแหล่งน้ำบาดาล ให้มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือแก่ผู้รับใบอนุญาตให้เปลี่ยนแปลง แกะไข หรือหยุดการเจาะน้ำบาดาล การใช้ น้ำบาดาล หรือการระบายน้ำลงบ่อน้ำบาดาล แล้วแต่กรณี ตามที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อป้องกันหรือระงับความเสียหายนั้นได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๐ ผู้รับใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตาม มาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙ ต่อรัฐมนตรี โดยยื่นอุทธรณ์ต่อพนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ยกอุทธรณ์ หรือแก้ไขคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙ เว้นแต่เป็นการอุทธรณ์คำสั่งที่เกี่ยวกับการใช้น้ำบาดาล

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๐ ทวิ^๒ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษตามวรรคสองของมาตรา ๓๖ ทวิ แล้ว หากผู้กระทำความผิดไม่ยอมรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง อุดหรือกลบหลุม บ่อ ที่เกิดหรืออันเป็นเหตุให้เกิดความผิวนั้นภายในเวลาที่ศาลกำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังกล่าวดังต่อไปนี้ให้เป็นไปตามคำสั่งหรือคำพิพากษาของศาลได้ โดยผู้กระทำความผิดจะต้องเสียค่าใช้จ่ายเพื่อการกระทำกรณั้ทั้งสิ้น

มาตรา ๓๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามความหมายในประมวลกฎหมายอาญา

^๒ มาตรา ๓๐ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๕

การแก้ไขใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๓^{๒๒} เมื่อปรากฏในภายหลังว่าได้ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ใดโดยคลาดเคลื่อนหรือสำคัญผิดในข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ หรือข้อเท็จจริงที่ปรากฏในใบอนุญาตได้เปลี่ยนแปลงไปภายหลังที่ได้ออกใบอนุญาตแล้ว ให้อธิบดีมีอำนาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ แต่หากการปฏิบัติการให้เป็นไปตามใบอนุญาตดังกล่าวอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพยากรของชาติ หรือทำให้สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ หรือเป็นอันตรายแก่ทรัพย์สิน หรือสุขภาพของประชาชน หรือทำให้แผ่นดินทรุด ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้นเสียได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๔ เมื่อปรากฏว่าการประกอบกิจการน้ำบาดาลของผู้รับใบอนุญาตผู้ใดจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมในเขตน้ำบาดาล อธิบดีมีอำนาจสั่ง และกำหนดวิธีการให้ผู้รับใบอนุญาตแก้ไขเพื่อป้องกันความเสียหายนั้นได้ตามที่เห็นสมควร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๕ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้แจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าใบอนุญาตนั้นเป็นอันสิ้นอายุนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งการเพิกถอนนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๖ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๕ มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรี โดยยื่นอุทธรณ์ต่อพนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งการเพิกถอนรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ยกอุทธรณ์ หรือแก้ไขคำสั่งของอธิบดีได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๖ ทวิ^{๒๓} ผู้ใดสูบน้ำบาดาลในเขตห้ามสูบน้ำบาดาลที่ประกาศตามมาตรา ๕ วรรคสอง หรือฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๒๒} มาตรา ๓๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

^{๒๓} มาตรา ๓๖ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

หรือทั้งจำทั้งปรับ และจะริบเครื่องมือเครื่องใช้ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่ได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือได้ใช้เป็นอุปกรณ์กระทำความผิดเสียก็ได้

ในกรณีความผิดตามวรรคหนึ่ง เมื่อพนักงานอัยการร้องขอต่อศาล ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำความผิดรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง วัตถุหรือกลบหลุม บ่อ ที่เกิดหรืออันเป็นเหตุให้เกิดการฝ่าฝืนบทบัญญัติดังกล่าวได้

มาตรา ๓๗ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๓๘^{๒๔} (ยกเลิก)

มาตรา ๓๙ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใด หรือลูกจ้าง หรือตัวแทน ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๔๐ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๔๒ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๔๓ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามควรแก่กรณีในการปฏิบัติการตามมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๔๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙ และไม่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๓๐ วรรคสาม หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีซึ่งสั่งตามมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๔๕^{๒๕} ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีในเขตกรุงเทพมหานคร และในส่วนภูมิภาคตามความจำเป็น

ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย จำนวนคณะละสามคน โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี เมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๒๔} มาตรา ๓๘ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

^{๒๕} มาตรา ๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖

การประชุม และวิธีพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบคดี ให้เป็นไปตาม
ประกาศที่รัฐมนตรีกำหนด

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีเป็นเจ้า
พนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๔๕/๑^{๒๖} บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ความผิดตามมาตรา
๓๖ ทวิ เฉพาะกรณีฝ่าฝืนประกาศตามมาตรา ๕ วรรคสอง ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีมีอำนาจ
เปรียบเทียบได้ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรถูกฟ้อง และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบ
ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนพบว่าผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง และผู้นั้น
ยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้แก่คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีภายในเจ็ดวัน
นับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

ในกรณีที่มีการยึดหรืออายัดของกลางที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตาม
พระราชบัญญัตินี้ ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง จะเปรียบเทียบได้ต่อเมื่อผู้กระทำความผิด
ยินยอมให้ของกลางที่ยึดหรืออายัดตกเป็นของกรมทรัพย์สินทางปัญญา และให้กรมทรัพย์สินทาง
ปัญญาขายหรือจำหน่ายเป็นรายได้ของแผ่นดินต่อไป

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๖ เมื่อได้มีประกาศกำหนดเขตท้องที่ใดให้เป็นเขตนํ้าบาดาลตาม
พระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้ซึ่งประกอบกิจการนํ้าบาดาลอยู่แล้วในเขตนํ้าบาดาลนั้นยื่นคำขอรับใบอนุญาต
ต่อพนักงานนํ้าบาดาลประจำท้องที่ภายในกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้มีประกาศกำหนดเขต
นํ้าบาดาลนั้น และให้ผู้นั้นประกอบกิจการนั้นไปพลางก่อนได้ จนกว่าผู้ออกใบอนุญาตจะส่งไม่ออก
ใบอนุญาตให้ตามคำขอ ในกรณีนี้ให้นํ้ามาตรา ๒๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ธานินทร์ กรัยวิเชียร

นายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๕/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัตินํ้าบาดาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖

(๑) คำขอ	ฉบับละ	๑๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาล	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตระบายน้ำ ลงบ่อน้ำบาดาล	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๕) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละกึ่งหนึ่งของค่าธรรมเนียม ใบอนุญาต	
(๖) การต่ออายุใบอนุญาต	ครึ่งละเท่ากับค่าธรรมเนียมใบอนุญาต	
(๗) การโอนใบอนุญาต	ครึ่งละเท่ากับค่าธรรมเนียมใบอนุญาต	

กลุ่มที่ 4 กฎหมายว่าด้วยรายได้และภาษีอากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เล่มที่ 5/5
รวบรวมและจัดเรียงโดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันนี้มีการเจาะน้ำบาดาล และการใช้น้ำบาดาลกันอย่างกว้างขวาง และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นอีกในอนาคต แต่ยังไม่มี การควบคุมให้เป็นไปโดยถูกต้องตามหลักวิชาการ จนปรากฏว่าแหล่งน้ำบาดาลบางแห่งเกิดขาดแคลน หรือเสียหาย ซึ่งถ้าปล่อยให้มีสภาพเช่นนี้ต่อไป อาจเกิดความเสียหายต่อทรัพยากรของชาติ หรือ ทำให้สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ หรือเป็นอันตรายแก่ทรัพย์สิน หรือสุขภาพของประชาชน สมควรมีมาตรการ ป้องกันอันเหมาะสม เพื่อประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

พระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕^{๒๘}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันได้มีการเจาะและใช้น้ำบาดาลมากขึ้นเป็นเหตุให้เกิดปัญหาวิกฤตการณ์น้ำบาดาล และปัญหาแผ่นดินทรุดโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรุงเทพมหานคร สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การกำหนดเขตห้ามสูบน้ำบาดาล การกำหนดอัตราค่าใช้น้ำบาดาลให้ใกล้เคียงกับค่าน้ำประปาเพื่อให้ประชาชนลดการใช้น้ำบาดาล หรือเลิกใช้น้ำบาดาลเมื่อมีการให้บริการประปาแล้ว ปรับปรุงบทกำหนดโทษ และปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน รวมตลอดทั้งเพิ่มอำนาจให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น นอกจากนี้ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ช่างเจาะน้ำบาดาลมีความรู้ ความสามารถในการเจาะน้ำบาดาล สมควรกำหนดให้กรมทรัพยากรน้ำบาดาล*จัดให้มีบริการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเจาะน้ำบาดาลทั้งของรัฐและเอกชน และจดทะเบียนช่างเจาะน้ำบาดาล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

*พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕^{๒๙}

มาตรา ๖๖ ในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ให้แก้ไขคำว่า

“รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” คำว่า “กรมทรัพยากรธรณี” เป็น “กรมทรัพยากรน้ำบาดาล” คำว่า “กรมโยธาธิการ” เป็น “กรมโยธาธิการและผังเมือง” คำว่า “ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” และคำว่า “ผู้อำนวยการกองน้ำบาดาล” เป็น “ผู้แทนกรมทรัพยากรน้ำบาดาล”

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้บัญญัติให้จัดตั้งส่วนราชการขึ้นใหม่โดยมีภารกิจใหม่ ซึ่งได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม นั้นแล้ว และเนื่องจากพระราชบัญญัติดังกล่าวได้

^{๒๘} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙/ตอนที่ ๔๔/หน้า ๓๘/๙ เมษายน ๒๕๓๕

^{๒๙} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙/ตอนที่ ๑๐๒ ก/หน้า ๖๖/๘ ตุลาคม ๒๕๔๕

บัญญัติให้ออนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ รัฐมนตรีผู้ดำรงตำแหน่ง หรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่ โดยให้มีการแก้ไขบทบัญญัติต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ที่โอนไปด้วย ฉะนั้น เพื่อบูรณาการให้เป็นไปตามหลักการที่ปรากฏในพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงสมควรแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้สอดคล้องกับการโอนส่วนราชการ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องมีความชัดเจนในการใช้กฎหมายโดยไม่ต้องไปค้นหาในกฎหมายโอนอำนาจหน้าที่ว่าตามกฎหมายใดได้มีการโอนภารกิจของส่วนราชการหรือผู้รับผิดชอบตามกฎหมายนั้นไปเป็นของหน่วยงานใดหรือผู้ใดแล้ว โดยแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้มีการเปลี่ยนชื่อส่วนราชการ รัฐมนตรีผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการให้ตรงกับภารกิจที่โอนอำนาจหน้าที่ และเพิ่มผู้แทนส่วนราชการในคณะกรรมการให้ตรงตามภารกิจที่มีการตัดโอนจากส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่รวมทั้งตัดส่วนราชการเดิมที่มีการยุบเลิกแล้ว ซึ่งเป็นการแก้ไขให้ตรงตามพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖^{๓๐}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี จังหวัดนครปฐม จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดสมุทรสาคร มีการสูบน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ในปริมาณที่มากเกินไปปริมาณน้ำที่ไหลลงสู่ชั้นน้ำบาดาล ทำให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การทรุดตัวของแผ่นดิน การแพร่กระจายของน้ำเค็มเข้าสู่ชั้นน้ำบาดาล ตลอดจนทำให้ระดับน้ำในชั้นน้ำบาดาลลดลง สมควรกำหนดให้ส่วนราชการหรือองค์การของรัฐที่มีการเจาะน้ำบาดาลและใช้น้ำบาดาลต้องขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการน้ำบาดาล นอกจากนี้ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการชำระค่าใช้น้ำบาดาลและค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล และการให้เอกชนจัดเก็บค่าใช้น้ำบาดาลและค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล และจัดตั้งกองทุนพัฒนาน้ำบาดาล เพื่อนำเงินมาหมุนเวียนเป็นค่าใช้จ่ายในการพัฒนาแหล่งน้ำบาดาล และกำหนดให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบคดี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

วศิน/ผู้จัดทำ

๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๑

สันติพร/ปรับปรุง

๑๕ มกราคม ๒๕๕๖

พจนนา/ตรวจ

๘ พฤษภาคม ๒๕๕๖

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๑)

ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล

พ.ศ. ๒๕๒๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๒ รูปถ่ายติดบัตรประจำตัว ให้เป็นรูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ขนาด ๓×๔ เซนติเมตร แต่งเครื่องแบบปกติ ไม่สวมหมวก

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

เกษม จาติกวณิช

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

แบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัตินำใบศาล พ.ศ. ๒๕๒๐
.....
คานหนา

๖ ข.ม.

(ตราครุฑ)

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัตินำใบศาล พ.ศ. ๒๕๒๐
กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงอุตสาหกรรม
วันออกบัตร...../...../.....
บัตรหมดอายุ...../...../.....

๔.๕ ข.ม.

คานหลัง

๖ ข.ม.

เลขที่...../.....

รูปถ่าย

ชื่อ.....

ตำแหน่ง.....

สังกัด.....

พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ
นำใบศาล พ.ศ. ๒๕๒๐
ลายมือชื่อ.....
.....
ลายมือชื่อผู้มอบตรา อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา

๔.๕ ข.ม.

(ตรากรมทรัพย์สินทางปัญญา)

เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๖๖

ราชกิจจานุเบกษา

๒๓ มิถุนายน ๒๕๒๑

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจาก
 มาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติ^๕ หนานาบาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ได้บัญญัติว่าบัตร
 ประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้^๖เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติ^๗
 การให้^๘เป็นไปตามบทบัญญัติดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้^๙

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๗)

ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล

พ.ศ. ๒๕๒๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ (๓) แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐

ข้อ ๒ ให้กำหนดค่าธรรมเนียม และค่าวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าขอ	ฉบับละ	๑๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาล	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตระบายน้ำลงบ่อน้ำบาดาล	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๕) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	กึ่งหนึ่งของ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต
(๖) การต่ออายุใบอนุญาต	ครั้งละ	เท่ากับค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตประเภทนั้นๆ
(๗) การโอนใบอนุญาต	ครั้งละ	เท่ากับค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตประเภทนั้นๆ

เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๑๓ ก

หน้า ๒๗
ราชกิจจานุเบกษา

๘ เมษายน ๒๕๓๗

- (๘) ค่าวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำหรือ
ของเหลวที่จะระบายลงบ่อน้ำบาดาล ตัวอย่างละ ๓,๖๐๐ บาท
- (๙) ค่าวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำเพื่อ
การอุปโภคหรือบริโภค ตัวอย่างละ ๑,๒๐๐ บาท
- (๑๐) ค่าคัดสำเนาหรือถ่ายเอกสาร หน้าละ ๕ บาท
- (๑๑) ค่ารับรองสำเนา ฉบับละ ๑๐ บาท
- (๑๒) ค่าขอตรวจสอบเอกสารหลักฐาน เรื่องละ ๑๐ บาท
- ข้อ ๓ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากอัตราค่าธรรมเนียมและอัตราค่าวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำหรือของเหลวที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติ น้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันและค่าของเงินตราที่เปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับ มาตรา ๔ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมใหม่ รวมทั้งได้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการโอนใบอนุญาตขึ้นใหม่อีกประเภทหนึ่ง สมควรแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมและอัตราค่าวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำหรือของเหลวให้เหมาะสมกับสภาพการณ์และค่าของเงินตราในปัจจุบัน และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการโอนใบอนุญาตให้สอดคล้องกับบทบัญญัติดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๔๐)

ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล

พ.ศ. ๒๕๒๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมโดยคำแนะนำของคณะกรรมการน้ำบาดาลออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐

ข้อ ๒ ภายใต้งบข้อ ๑ ให้กำหนดอัตราค่าใช้น้ำบาดาลลูกบาศก์เมตรละ สามบาทห้าสิบสตางค์

ข้อ ๓ การคำนวณค่าใช้น้ำบาดาลให้คำนวณตามปริมาณน้ำบาดาลที่ใช้ ดังนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำให้ชำระค่าใช้น้ำบาดาลตามปริมาณน้ำบาดาลที่วัดได้จากเครื่องวัดปริมาณน้ำนั้น

(๒) ในกรณีที่ไมอาจคำนวณปริมาณน้ำบาดาลได้จากเครื่องวัดปริมาณน้ำ เพราะผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลไม่ได้ติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำหรือด้วยเหตุอื่นใด ให้ชำระค่าใช้น้ำบาดาลตามปริมาณน้ำบาดาลสูงสุดที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลโดยคำนวณตามวันที่ไมอาจคำนวณปริมาณน้ำบาดาลได้ แต่ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่พบว่าผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลได้ใช้น้ำบาดาลสูงกว่าปริมาณน้ำบาดาลสูงสุดที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินปริมาณน้ำบาดาลเพิ่มขึ้น เพื่อใช้คำนวณค่าใช้น้ำบาดาลได้ และผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลต้องชำระค่า

ใช้น้ำบาดาลตามปริมาณน้ำบาดาลที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินจนกว่าจะได้ติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำหรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะกำหนดเป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินปริมาณน้ำบาดาลตาม (๒) ย้อนหลังไปก่อนเวลาชำระค่าใช้น้ำบาดาลตามข้อ ๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลชำระค่าใช้น้ำบาดาลส่วนที่เพิ่มขึ้นสำหรับงวดก่อน ตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่กำหนด

ข้อ ๔ ในท้องที่ที่ไม่มีน้ำประปาใช้ ให้ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลได้รับยกเว้นค่าใช้น้ำบาดาลดังต่อไปนี้

(๑) การใช้น้ำบาดาลเพื่อการอุปโภคหรือบริโภค ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการใช้น้ำบาดาลของโรงงานอุตสาหกรรม

(๒) การใช้น้ำบาดาลเพื่อการเพาะปลูก

(๓) การใช้น้ำบาดาลเพื่อการเลี้ยงสัตว์ เฉพาะในส่วนที่ไม่เกินวันละห้าสิบลูกบาศก์เมตร

ข้อ ๕ ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลในท้องที่ที่ไม่มีน้ำประปาใช้ ซึ่งไม่ได้รับยกเว้นค่าใช้น้ำบาดาลตามข้อ ๔ ให้ได้รับการลดหย่อนค่าใช้น้ำบาดาล ดังนี้

(๑) การใช้น้ำบาดาลเพื่อการเลี้ยงสัตว์ ให้คำนวณปริมาณน้ำบาดาลเพื่อการคิดค่าใช้น้ำบาดาลเพียงร้อยละสามสิบของปริมาณน้ำบาดาลที่ใช้ หรือของปริมาณน้ำบาดาลสูงสุดที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล หรือที่ประเมินได้ แล้วแต่กรณี

(๒) การใช้น้ำบาดาลของโรงงานอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบจากผลการเกษตรตามประเภทและชนิดที่รัฐมนตรีกำหนด ให้คำนวณปริมาณน้ำบาดาลเพื่อการคิดค่าใช้น้ำบาดาลเพียงร้อยละสามสิบของปริมาณน้ำบาดาลที่ใช้ หรือของปริมาณน้ำบาดาลสูงสุดที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลหรือที่ประเมินได้ แล้วแต่กรณี

(๓) กรณีนอกจาก (๑) และ (๒) ให้คำนวณปริมาณน้ำบาดาลเพื่อการคิดค่าใช้น้ำบาดาลเพียงร้อยละเจ็ดสิบห้าของปริมาณน้ำบาดาลที่ใช้ หรือของปริมาณน้ำบาดาลสูงสุดที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล หรือที่ประเมินได้ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๖ ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลต้องชำระค่าใช้น้ำบาดาลปีละ ๔ งวด ดังนี้

(๑) งวดที่ ๑ ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนมีนาคม

(๒) งวดที่ ๒ ตั้งแต่เดือนเมษายนถึงเดือนมิถุนายน

(๓) งวดที่ ๓ ตั้งแต่เดือนกรกฎาคมถึงเดือนกันยายน

(๔) งวดที่ ๔ ตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคม

ให้ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลชำระค่าใช้น้ำบาดาลในแต่ละงวดให้ครบถ้วนต่อพนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันเริ่มงวดถัดไป โดยจะชำระเป็นเงินสดหรือโดยเช็คขีดคร่อมสั่งจ่ายกรมทรัพยากรธรณี หรือชำระโดยส่งทางไปรษณีย์โดยเช็คขีดคร่อมสั่งจ่ายกรมทรัพยากรธรณีก็ได้

ข้อ ๑ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลมิได้ชำระค่าใช้น้ำบาดาลตามกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ สำหรับงวดใด ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องชำระค่าใช้น้ำบาดาลสำหรับงวดนั้นในอัตราสองเท่าของอัตราค่าใช้น้ำบาดาลตามข้อ ๒ หรือในอัตราเท่ากับอัตราสูงสุดของค่าน้ำประปาในท้องที่หรือในจังหวัดที่บ่อน้ำบาดาลตั้งอยู่แล้วแต่กรณี สุดแต่อัตราใดจะต่ำกว่า ทั้งนี้ โดยคำนวณตามปริมาณน้ำบาดาลที่ใช้ในงวดที่ค้างชำระหรือมิได้ชำระภายในกำหนดเวลา

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับสำหรับค่าใช้น้ำบาดาลส่วนที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินเพิ่มขึ้นตามข้อ ๓ (๒) และผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลได้ชำระค่าใช้น้ำบาดาลส่วนที่เพิ่มขึ้นนั้นภายในเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

ข้อ ๘ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๐

กร ทัพพะรังสี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเรียกเก็บค่าใช้น้ำบาดาลที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ยังกำหนดไว้ไม่เหมาะสม สมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเรียกเก็บเสียใหม่ เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน นอกจากนี้สมควรกำหนดการยกเว้นค่าใช้น้ำบาดาลสำหรับการอุปโภคหรือบริโภคการเพาะปลูก และการเลี้ยงสัตว์ในท้องที่ที่ไม่มีน้ำประปาใช้ และแก้ไขเพิ่มเติมการลดหย่อนค่าใช้น้ำบาดาล เพื่อเป็นการบรรเทาภาระค่าใช้น้ำบาดาลแก่ผู้ใช้น้ำบาดาล จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๕๓)

ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล

พ.ศ. ๒๕๒๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมโดยคำแนะนำของคณะกรรมการน้ำบาดาล ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒ ภายใต้บังคับข้อ ๗ ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสาคร และจังหวัดนครปฐม ให้กำหนดอัตราค่าใช้น้ำบาดาล ดังนี้

(๑) ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๓ อัตราลูกบาศก์เมตรละสี่บาท

(๒) ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ อัตราลูกบาศก์เมตรละสี่บาทห้าสิบสตางค์

(๓) ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ อัตราลูกบาศก์เมตรละห้าบาท

(๔) ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๔ อัตราลูกบาศก์เมตรละห้าบาทห้าสิบสตางค์

(๕) ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔ อัตรา
ลูกบาศก์เมตรละหกบาท

(๖) ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ อัตรา
ลูกบาศก์เมตรละหกบาทห้าสิบสตางค์

(๗) ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ อัตรา
ลูกบาศก์เมตรละเจ็ดบาท

(๘) ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕ อัตรา
ลูกบาศก์เมตรละเจ็ดบาทห้าสิบสตางค์

(๙) ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕ อัตรา
ลูกบาศก์เมตรละเจ็ดบาทเจ็ดสิบห้าสตางค์

(๑๐) ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ อัตรา
ลูกบาศก์เมตรละแปดบาท

(๑๑) ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ อัตรา
ลูกบาศก์เมตรละแปดบาทยี่สิบห้าสตางค์

(๑๒) ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นต้นไป อัตราลูกบาศก์เมตรละแปดบาทห้าสิบสตางค์
ในเขตท้องที่จังหวัดอื่นนอกจากวรรคหนึ่ง ให้กำหนดอัตราค่าใช้น้ำบาดาลลูกบาศก์เมตรละ
สามบาทห้าสิบสตางค์

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของข้อ ๗ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๔๐)
ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๗ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลมิได้ชำระค่าใช้น้ำบาดาลตามเวลาที่กำหนดไว้
ในข้อ ๖ สำหรับงวดใด ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องชำระค่าใช้น้ำบาดาล
สำหรับงวดนั้นในอัตราเป็นจำนวนเท่าของอัตราค่าใช้น้ำบาดาล ตามข้อ ๒ หรือในอัตราเท่ากับอัตรา
สูงสุดของค่าน้ำประปาในท้องที่หรือในจังหวัดที่บ่อน้ำบาดาลตั้งอยู่แล้วแต่กรณี สุดแต่อัตราใดจะต่ำกว่า
ทั้งนี้ โดยคำนวณตามปริมาณน้ำบาดาลที่ใช้ในงวดที่ค้างชำระหรือมิได้ชำระภายในกำหนดเวลา ดังนี้

(๑) ในอัตราหนึ่งจุดหนึ่งเท่า กรณีชำระค่าใช้น้ำบาดาลภายในสามสิบวัน นับแต่วันพ้นกำหนด
เวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๖

(๒) ในอัตราหนึ่งจุดสองเท่า กรณีชำระค่าใช้น้ำบาดาลเกินกว่าสามสิบวันแต่ไม่เกินหกสิบวัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๖

(๓) ในอัตราหนึ่งจุดสามเท่า กรณีชำระค่าใช้น้ำบาดาลเกินกว่าหกสิบวันแต่ไม่เกินเก้าสิบวัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๖

(๔) ในอัตราสองเท่า กรณีชำระค่าใช้น้ำบาดาลเกินกว่าเก้าสิบวัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๖”

ข้อ ๓ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

สุวัจน์ ลิปตพัลลภ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสาคร และจังหวัดนครปฐม มีการสูบน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ในปริมาณที่เกินกว่าปริมาณน้ำที่ไหลซึมลงสู่ชั้นน้ำบาดาล ทำให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม กล่าวคือเป็นสาเหตุสำคัญทำให้มีการทรุดตัวของแผ่นดิน การแพร่กระจายของน้ำเค็มเข้าสู่ชั้นน้ำบาดาล ตลอดจนทำให้ระดับน้ำบาดาลลดลง ดังนั้น เพื่อให้มีการใช้น้ำบาดาลอย่างอนุรักษ์และจงใจให้มีการใช้น้ำผิวดินทดแทน จึงสมควรเพิ่มอัตราค่าใช้น้ำบาดาลในเขตท้องที่ดังกล่าวให้เหมาะสม และปรับปรุงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเรียกเก็บ ในกรณีที่มีได้ชำระตามระยะเวลาที่กำหนดในเขตนํ้าบาดาลทุกเขตเสียใหม่ เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๕๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล

พ.ศ. ๒๕๒๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ และมาตรา ๘ ววรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยคำแนะนำของคณะกรรมการน้ำบาดาล ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔/๑ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐

“ข้อ ๔/๑ ในกรณีที่สถานที่ประกอบกิจการน้ำบาดาลของผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลได้รับความเสียหายจากภัยธรรมชาติจนถึงขนาดที่ทำให้ไม่สามารถประกอบกิจการน้ำบาดาลได้ทั้งหมดหรือบางส่วนอันเป็นเหตุมาจากคุณภาพของน้ำบาดาลไม่เป็นไปตามมาตรฐานน้ำบาดาล หรือในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลมีความจำเป็นต้องใช้น้ำบาดาลเพื่อฟื้นฟูสถานที่ประกอบกิจการน้ำบาดาลให้สามารถประกอบกิจการได้ตามปกติ ให้ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลได้รับยกเว้นค่าใช้น้ำบาดาลในแต่ละงวดได้ ครั้งละไม่เกินสามงวด ทั้งนี้ โดยให้ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลแจ้งต่อพนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เกิดภัยธรรมชาตินั้น”

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔/๒ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐

“ข้อ ๔/๒ ให้ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลซึ่งได้ขึ้นทะเบียนการใช้น้ำบาดาลเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยธรรมชาติไว้แล้วได้รับยกเว้นค่าใช้น้ำบาดาลได้ตามปริมาณน้ำบาดาลที่วัดได้จากเครื่องวัดปริมาณน้ำเพื่อการช่วยเหลือผู้ประสบภัยชาตินั้น

การขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาลประกาศกำหนด”

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของข้อ ๖ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐

“ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติอันเป็นเหตุให้ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลไม่สามารถชำระค่าใช้น้ำบาดาลได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคสองให้ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลชำระค่าใช้น้ำบาดาลสำหรับงวดที่ยังมิได้ชำระหรือยังชำระไม่ครบถ้วนนั้นภายในระยะเวลาไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่ภัยชาตินั้นได้สิ้นสุดลง”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๖/๑ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐

“ข้อ ๖/๑ เพื่อประโยชน์แห่งกฎกระทรวงนี้ คำว่า “ภัยธรรมชาติ” ให้หมายความถึง อุทกภัย วาตภัย ภัยจากแผ่นดินไหว ภัยจากโคลนตม ภูเขาถล่ม หรือภัยธรรมชาติอื่น ๆ อันเกิดจากธรรมชาติที่ไม่อาจป้องกันไว้ได้ หรือไม่อาจพึงคาดหมายล่วงหน้าได้ และให้รวมถึงภัยที่เกิดจากโรคระบาดสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕

ปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรยกเว้นค่าใช้น้ำบาดาลให้แก่ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลซึ่งสถานที่ประกอบกิจการน้ำบาดาลได้รับความเสียหายจากภัยธรรมชาติ หรือซึ่งได้ใช้น้ำบาดาลเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยธรรมชาติ เพื่อเป็นการบรรเทาภาระค่าใช้น้ำบาดาลให้แก่ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลซึ่งได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากภัยธรรมชาติดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความใน (๒) และ (๓) ของข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) ใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาล

(ก) บ่อน้ำบาดาลแบบบ่อวง ที่ท่อกรุบ่อทำด้วย ซีเมนต์ อิฐ หิน หรือวัสดุอื่น	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
(ข) บ่อน้ำบาดาลที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ของท่อกรุบ่อตอนบนสุด น้อยกว่า หนึ่งร้อยมิลลิเมตร	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
(ค) บ่อน้ำบาดาลที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ของท่อกรุบ่อตอนบนสุด ตั้งแต่ หนึ่งร้อยมิลลิเมตร แต่น้อยกว่า สองร้อยมิลลิเมตร	ฉบับละ ๕๐๐ บาท
(ง) บ่อน้ำบาดาลที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ของท่อกรุบ่อตอนบนสุด ตั้งแต่ สองร้อยมิลลิเมตรขึ้นไป	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท

- (๓) ใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล
- (ก) บ่อน้ำบาดาลแบบบ่อวง ที่ท่อกรบ่อทำด้วย
ซีเมนต์ อิฐ หิน หรือวัสดุอื่น งบประมาณ ๑๐๐ บาท
- (ข) บ่อน้ำบาดาลที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง
ของท่อกรบ่อตอนบนสุด น้อยกว่า
หนึ่งร้อยมิลลิเมตร งบประมาณ ๑๐๐ บาท
- (ค) บ่อน้ำบาดาลที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง
ของท่อกรบ่อตอนบนสุด ตั้งแต่
หนึ่งร้อยมิลลิเมตร แต่น้อยกว่า
สองร้อยมิลลิเมตร งบประมาณ ๕๐๐ บาท
- (ง) บ่อน้ำบาดาลที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง
ของท่อกรบ่อตอนบนสุด ตั้งแต่
สองร้อยมิลลิเมตรขึ้นไป งบประมาณ ๑,๐๐๐ บาท”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๖
ปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาล และใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ที่บังคับใช้ในปัจจุบันไม่สอดคล้องกับสถานการณ์น้ำบาดาลที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุง อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาลและใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดอัตราค่าใช้น้ำบาดาลที่นำส่งเข้ากองทุนพัฒนาน้ำบาดาล

พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ จัตวา วรรคสอง (๒) แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

เงินที่ได้จากการเรียกเก็บค่าใช้น้ำบาดาลตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๗ (๒) ให้นำส่งเข้ากองทุนพัฒนาน้ำบาดาลในอัตราร้อยละห้าสิบของเงินดังกล่าว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๓

สุวิทย์ คุณกิตติ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม

หน้า ๔

เล่ม ๑๒๑ ตอนพิเศษ ๕๘ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๓๐ กันยายน ๒๕๕๓

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๗ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดให้จัดตั้งกองทุนพัฒนาน้ำบาดาลเพื่อเป็นทุนใช้จ่ายในการศึกษา วิจัย พัฒนา และอนุรักษ์แหล่งน้ำบาดาลและสิ่งแวดล้อม และกำหนดให้กองทุนพัฒนาน้ำบาดาลประกอบด้วยเงินที่ได้จากการเรียกเก็บค่าใช้น้ำบาดาลตามมาตรา ๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่นำส่งเข้ากองทุนพัฒนาน้ำบาดาลตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง
กำหนดอัตราค่าอนุรักษน้ำบาดาล
และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเรียกเก็บค่าอนุรักษน้ำบาดาล
พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ (๒/๑) และ (๒/๒) แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยคำแนะนำของคณะกรรมการน้ำบาดาลออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ภายใต้บังคับข้อ ๔ ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสาคร และจังหวัดนครปฐม ให้กำหนดอัตราค่าอนุรักษน้ำบาดาล ดังนี้

(๑) ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗ อัตราลูกบาศก์เมตรละหนึ่งบาท

(๒) ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ อัตราลูกบาศก์เมตรละสองบาท

(๓) ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ อัตราลูกบาศก์เมตรละสามบาท

(๔) ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๘ อัตรา
ลูกบาศก์เมตรละสี่บาท

(๕) ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๘ อัตรา
ลูกบาศก์เมตรละห้าบาท

(๖) ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ อัตรา
ลูกบาศก์เมตรละหกบาท

(๗) ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ อัตรา
ลูกบาศก์เมตรละเจ็ดบาท

(๘) ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๙ อัตรา
ลูกบาศก์เมตรละแปดบาท

(๙) ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็นต้นไป อัตราลูกบาศก์เมตรละแปดบาท
ห้าสิบสตางค์

ข้อ ๒ การคำนวณค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลให้คำนวณตามปริมาณน้ำบาดาลที่ใช้ ดังนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำ ให้ชำระค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล
ตามปริมาณน้ำบาดาลที่วัดได้จากเครื่องวัดปริมาณน้ำนั้น

(๒) ในกรณีไม่อาจคำนวณปริมาณน้ำบาดาลได้จากเครื่องวัดปริมาณน้ำ เพราะผู้รับใบอนุญาต
ใช้น้ำบาดาลไม่ได้ติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำหรือด้วยเหตุอื่นใด ให้ชำระค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลตามปริมาณ
น้ำบาดาลสูงสุดที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล โดยคำนวณตามวันที่ไม่อาจคำนวณปริมาณน้ำบาดาลได้
แต่ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่พบว่าผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลได้ใช้น้ำบาดาลสูงกว่าปริมาณน้ำบาดาล
สูงสุดที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินปริมาณน้ำบาดาล
เพิ่มขึ้น เพื่อใช้คำนวณค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลได้ และผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลต้องชำระค่าอนุรักษ์
น้ำบาดาลตามปริมาณน้ำบาดาลที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินจนกว่าจะได้ติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำ
หรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะกำหนดเป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินปริมาณน้ำบาดาลตาม (๒) ย้อนหลังไปก่อนเวลาชำระค่าอนุรักษ์
น้ำบาดาลตามข้อ ๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลชำระค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล
ส่วนที่เพิ่มขึ้นสำหรับงวดก่อน ตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่กำหนด

ข้อ ๓ ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลต้องชำระค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลปีละ ๔ งวด ดังนี้

(๑) งวดที่ ๑ ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนมีนาคม

(๒) งวดที่ ๒ ตั้งแต่เดือนเมษายนถึงเดือนมิถุนายน

(๓) งวดที่ ๓ ตั้งแต่เดือนกรกฎาคมถึงเดือนกันยายน

(๔) งวดที่ ๔ ตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคม

ให้ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลชำระค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลในแต่ละงวดให้ครบถ้วนต่อพนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันเริ่มงวดถัดไป โดยจะชำระเป็นเงินสดหรือโดยเช็คขีดคร่อมสั่งจ่ายกรมทรัพยากรน้ำบาดาล หรือชำระโดยส่งทางไปรษณีย์โดยเช็คขีดคร่อมสั่งจ่ายกรมทรัพยากรน้ำบาดาลก็ได้

ข้อ ๔ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลมิได้ชำระค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๓ สำหรับงวดใด ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องชำระค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลสำหรับงวดนั้นในอัตราเป็นจำนวนเท่าของอัตราค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลตามข้อ ๑ ทั้งนี้ โดยคำนวณตามปริมาณน้ำบาดาลที่ใช้ในงวดที่ค้างชำระหรือมิได้ชำระภายในกำหนดเวลา ดังนี้

(๑) ในอัตราหนึ่งจุดหนึ่งเท่า กรณีชำระค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลภายในสามสิบวัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๓

(๒) ในอัตราหนึ่งจุดสองเท่า กรณีชำระค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลเกินกว่าสามสิบวันแต่ไม่เกินหกสิบวัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๓

(๓) ในอัตราหนึ่งจุดสามเท่า กรณีชำระค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลเกินกว่าหกสิบวันแต่ไม่เกินเก้าสิบวัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๓

(๔) ในอัตราสองเท่า กรณีชำระค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลเกินกว่าเก้าสิบวัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๓

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับสำหรับค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลส่วนที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินเพิ่มขึ้นตามข้อ ๒ (๒) และผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลได้ชำระค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลส่วนที่เพิ่มขึ้นนั้นภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

ข้อ ๕ ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลต้องชำระค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลพร้อมกับการชำระค่าใช้น้ำบาดาล หรือภายในระยะเวลาตามข้อ ๓ ในกรณีที่ได้รับยกเว้นค่าใช้น้ำบาดาล

ข้อ ๖ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

สุวิทย์ คุณกิตติ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หน้า ๗

เล่ม ๑๒๑ ตอนพิเศษ ๔๕ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๗

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดอัตราค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล และหลักเกณฑ์เรียกเก็บค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลจากผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลในเขตวิฤตการณ์น้ำบาดาล และโดยที่ มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าอนุรักษ์ น้ำบาดาล และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเรียกเก็บค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดอัตราค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล

และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเรียกเก็บค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ (๒/๑) และ (๒/๒) แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ และมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยคำแนะนำของคณะกรรมการน้ำบาดาล ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเรียกเก็บค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑ ภายใต้ข้อบังคับข้อ ๔ ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสาคร และจังหวัดนครปฐม ให้กำหนดอัตราค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล อัตราลูกบาศก์เมตรละสี่บาทห้าสิบบสตางค์”

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๒/๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเรียกเก็บค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๔๗

“ข้อ ๒/๑ ให้ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลได้รับยกเว้นค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล ดังต่อไปนี้

(๑) การใช้น้ำบาดาลเพื่อการอุปโภคหรือบริโภค ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการใช้น้ำบาดาลของโรงงานอุตสาหกรรม

(๒) การใช้น้ำบาดาลเพื่อการเพาะปลูก

(๓) การใช้น้ำบาดาลเพื่อการเลี้ยงสัตว์ เฉพาะในส่วนที่ไม่เกินวันละห้าสิบลูกบาศก์เมตร”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๒/๒ แห่งกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเรียกเก็บค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๔๗

“ข้อ ๒/๒ ในกรณีที่สถานที่ประกอบกิจการน้ำบาดาลของผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลได้รับความเสียหายจากภัยธรรมชาติจนถึงขนาดที่ทำให้ไม่สามารถประกอบกิจการน้ำบาดาลได้ทั้งหมด หรือบางส่วนอันเป็นเหตุมาจากคุณภาพของน้ำบาดาลไม่เป็นไปตามมาตรฐานน้ำบาดาล หรือในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลมีความจำเป็นต้องใช้น้ำบาดาลเพื่อฟื้นฟูสถานที่ประกอบกิจการน้ำบาดาลให้สามารถประกอบกิจการน้ำบาดาลได้ตามปกติ ให้ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลได้รับยกเว้นค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลในแต่ละงวดได้ ครึ่งละไม่เกินสามงวด ทั้งนี้ โดยให้ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลแจ้งต่อพนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เกิดภัยธรรมชาติขึ้น”

ข้อ ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๒/๓ แห่งกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเรียกเก็บค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๔๗

“ข้อ ๒/๓ ให้ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลซึ่งได้ขึ้นทะเบียนการใช้น้ำบาดาลเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยธรรมชาติไว้แล้วได้รับยกเว้นค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลได้ตามปริมาณน้ำบาดาลที่วัดได้จากเครื่องวัดปริมาณน้ำเพื่อการช่วยเหลือผู้ประสบภัยชาตินั้น

การขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาลประกาศกำหนด”

ข้อ ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเรียกเก็บค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๔๗

“ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติอันเป็นเหตุให้ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลไม่สามารถชำระค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคสอง ให้ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลชำระค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลสำหรับงวดที่ยังมิได้ชำระหรือยังชำระไม่ครบถ้วนนั้นภายในระยะเวลาไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่ภัยธรรมชาติขึ้นได้สิ้นสุดลง”

ข้อ ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๓/๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเรียกเก็บค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๔๗

“ข้อ ๓/๑ เพื่อประโยชน์แห่งกฎกระทรวงนี้ คำว่า “ภัยธรรมชาติ” ให้ความหมายถึงอุทกภัย วาตภัย ภัยจากแผ่นดินไหว ภัยจากโคลนตม ภูเขาถล่ม หรือภัยธรรมชาติอื่น ๆ อันเกิดจากธรรมชาติที่ไม่อาจป้องกันไว้ได้ หรือไม่อาจพึงคาดหมายล่วงหน้าได้ และให้รวมถึงภัยที่เกิดจากโรคระบาดสัตว์ ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕

ปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่อัตราค่าอนุรักษน้ำบาดาล และหลักเกณฑ์การเรียกเก็บค่าอนุรักษน้ำบาดาลตามกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าอนุรักษน้ำบาดาล และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเรียกเก็บค่าอนุรักษน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่บังคับใช้ในปัจจุบันไม่สอดคล้องกับสถานการณ์น้ำบาดาลที่เปลี่ยนแปลงไปสมควรปรับปรุงอัตราค่าอนุรักษน้ำบาดาล ยกเว้นค่าอนุรักษน้ำบาดาล และปรับปรุงหลักเกณฑ์การเรียกเก็บค่าอนุรักษน้ำบาดาลให้แก่ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลที่ใช้น้ำบาดาลเพื่อกิจการบางประเภท และผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลซึ่งสถานที่ประกอบกิจการน้ำบาดาลได้รับความเสียหายจากภัยธรรมชาติ หรือซึ่งได้ใช้น้ำบาดาลเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยธรรมชาติ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดประเภทการใช้น้ำบาดาล

และการขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตเกี่ยวกับการประกอบกิจการน้ำบาดาล

พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๖ วรรคสอง และมาตรา ๒๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยคำแนะนำของคณะกรรมการน้ำบาดาลออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติ น้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐

ข้อ ๓ ในกฎกระทรวงนี้

“ใบอนุญาตประกอบกิจการน้ำบาดาล” หมายความว่า ใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาล ใบอนุญาต ใช้น้ำบาดาล หรือใบอนุญาตระบายน้ำลงบ่อน้ำบาดาล

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการเขตหรือคณะอนุกรรมการในส่วนกลาง ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งขึ้น เพื่อให้มีหน้าที่พิจารณาถ้อยคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการน้ำบาดาล

“ช่างเจาะน้ำบาดาล” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับหนังสือรับรองการเป็นช่างเจาะน้ำบาดาลจาก กรมทรัพยากรน้ำบาดาล หรือช่างเจาะน้ำบาดาลซึ่งได้จดทะเบียนต่อกรมทรัพยากรน้ำบาดาล

หมวด ๑
ประเภทการใช้น้ำบาดาล

ข้อ ๔ การใช้น้ำบาดาลแบ่งเป็นสามประเภท คือ

- (๑) การใช้น้ำบาดาลเพื่ออุปโภคหรือบริโภค
- (๒) การใช้น้ำบาดาลเพื่อธุรกิจ
- (๓) การใช้น้ำบาดาลเพื่อเกษตรกรรม

หลักเกณฑ์ในการพิจารณาประเภทการใช้น้ำบาดาลตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

หมวด ๒
การขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการน้ำบาดาล

ข้อ ๕ ผู้ประสงค์จะขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการน้ำบาดาล ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่ในเขตน้ำบาดาล ตามแบบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา พร้อมด้วยเอกสารหรือหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอ

ข้อ ๖ เมื่อพนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่ได้รับคำขอแล้ว ให้ออกใบรับคำขอ และต้องดำเนินการตรวจสอบคำขอและเอกสารหรือหลักฐานประกอบคำขอให้ถูกต้องครบถ้วนภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ออกใบรับคำขอ

ในกรณีที่เอกสารหรือหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้พนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่แจ้งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไขเพิ่มเติม หรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ถูกต้องครบถ้วน

ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ดำเนินการตามที่ได้รับแจ้งภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้ขอรับใบอนุญาตทั้งคำขอและให้พนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่สั่งจำหน่ายเรื่องออกจากสารบบ

ในกรณีที่รายละเอียดในคำขอ พร้อมเอกสารหรือหลักฐานถูกต้องครบถ้วน ให้พนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่ดำเนินการเสนอคณะกรรมการหรือผู้ออกใบอนุญาตพิจารณาต่อไป

ข้อ ๗ ในการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการน้ำบาดาล ผู้ออกใบอนุญาตจะต้องพิจารณาและแจ้งผลการพิจารณาเป็นหนังสือให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันที่คำขอและเอกสารหรือหลักฐานถูกต้องครบถ้วน

ในกรณีที่ผู้ออกใบอนุญาตมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาต ให้พนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่แจ้งเหตุผล พร้อมทั้งสิทธิอุทธรณ์ไปพร้อมกับหนังสือแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบด้วย

หมวด ๓
การออกใบอนุญาตประกอบกิจการน้ำบาดาล

ส่วนที่ ๑
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการพิจารณา

ข้อ ๘ การออกใบอนุญาตประกอบกิจการน้ำบาดาล ผู้ออกใบอนุญาตต้องพิจารณาถึง

(๑) สภาพแหล่งน้ำผิวดินหรือแหล่งน้ำดิบที่มีอยู่

(๒) สภาพสถานที่หรือสถานที่ตั้ง

(๓) สภาพบ่อน้ำบาดาล

(๔) ปริมาณน้ำบาดาล

(๕) คุณภาพน้ำบาดาล

(๖) ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการพิจารณาให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๙ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาออกใบอนุญาตประกอบกิจการน้ำบาดาลตามข้อ ๘ ให้พนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่แจ้งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบก่อนเข้าไปตรวจสอบสถานที่เพื่อรวบรวมข้อมูลประกอบการพิจารณาในการออกใบอนุญาต ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ข้อ ๑๐ การออกใบอนุญาตประกอบกิจการน้ำบาดาล ให้ผู้ออกใบอนุญาตกำหนดอายุใบอนุญาตตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ใบอนุญาตประกอบกิจการน้ำบาดาล ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ส่วนที่ ๒
การพิจารณาออกใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาลและใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล
ในเขตวิฤตการณ์น้ำบาดาล

ข้อ ๑๑ การพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาลในเขตวิฤตการณ์น้ำบาดาล ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) คำขอรับใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาล ที่ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของท่อกรูบ่ตอนบนสุดน้อยกว่าหนึ่งร้อยมิลลิเมตร หรือบ่อน้ำบาดาลแบบบ่อวง ที่ท่อกรูบ่ทำด้วยซีเมนต์ อิฐ หิน หรือวัสดุอื่น

ให้พนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่เสนอความเห็น พร้อมทั้งคำขอ เอกสารหรือหลักฐาน และข้อมูลตามข้อ ๘ ให้ผู้ออกใบอนุญาตพิจารณา

(๒) คำขอรับใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาล ที่ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของท่อกรุบ่อตอนบนสุดตั้งแต่หนึ่งร้อยมิลลิเมตรขึ้นไป ให้พนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่เสนอความเห็น พร้อมทั้งคำขอ เอกสารหรือหลักฐาน และข้อมูลตามข้อ ๘ ให้คณะกรรมการในส่วนกลางพิจารณาให้ความเห็นก่อนเสนอให้ผู้ออกใบอนุญาตพิจารณา

ข้อ ๑๒ การออกใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาล ให้ออกรหัสหมายเลขบ่อน้ำบาดาล และรหัสหมายเลขใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาลตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ข้อ ๑๓ ผู้รับใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาลจะต้องจัดให้มีช่างเจาะน้ำบาดาล ดำเนินการหรือควบคุมการเจาะน้ำบาดาล และต้องทำการเจาะน้ำบาดาลตามหลักเกณฑ์และมาตรการในทางวิชาการสำหรับการเจาะน้ำบาดาลและการเลิกเจาะน้ำบาดาลที่ออกตามมาตรา ๖ (๑)

ข้อ ๑๔ การพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลในเขตวิฤตการณ์น้ำบาดาล ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) คำขอรับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล ไม่เกินวันละหนึ่งร้อยลูกบาศก์เมตร ให้พนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่เสนอความเห็น พร้อมทั้งคำขอ เอกสารหรือหลักฐาน และข้อมูลตามข้อ ๘ ให้ผู้ออกใบอนุญาตพิจารณา

(๒) คำขอรับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล เกินกว่าวันละหนึ่งร้อยลูกบาศก์เมตรขึ้นไป ให้พนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่เสนอความเห็น พร้อมทั้งคำขอ เอกสารหรือหลักฐาน และข้อมูลตามข้อ ๘ ให้คณะกรรมการในส่วนกลางพิจารณาให้ความเห็นก่อนเสนอให้ผู้ออกใบอนุญาตพิจารณา

ข้อ ๑๕ การออกใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล ให้ผู้ออกใบอนุญาตออกรหัสหมายเลขในใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล และกำหนดประเภทการใช้น้ำบาดาลและปริมาณน้ำบาดาลที่อนุญาตไว้ในใบอนุญาตด้วย ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ส่วนที่ ๓

การพิจารณาออกใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาลและใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล นอกเขตวิฤตการณ์น้ำบาดาล

ข้อ ๑๖ การพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาลนอกเขตวิฤตการณ์น้ำบาดาล ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) คำขอรับใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาล ที่ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของท่อกรุบ่อตอนบนสุดน้อยกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบห้ามิลลิเมตร หรือบ่อน้ำบาดาลแบบบ่อวง ที่ท่อกรุทำด้วยซีเมนต์ อิฐ หิน

หรือวัสดุอื่น ให้พนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่เสนอความเห็น พร้อมทั้งคำขอ เอกสารหรือหลักฐาน และข้อมูลตามข้อ ๘ ให้ผู้ออกใบอนุญาตพิจารณา

(๒) คำขอรับใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาล ที่ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของท่อกรูบ่ตอนบนสุดตั้งแต่หนึ่งร้อยยี่สิบห้ามิลลิเมตร ถึงขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของท่อกรูบ่ตอนบนสุดน้อยกว่าสองร้อยมิลลิเมตร ให้พนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่เสนอความเห็น พร้อมทั้งคำขอ เอกสารหรือหลักฐาน และข้อมูลตามข้อ ๘ ให้คณะกรรมการเขตพิจารณาให้ความเห็นก่อนเสนอให้ผู้ออกใบอนุญาตพิจารณา

(๓) คำขอรับใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาล ที่ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของท่อกรูบ่ตอนบนสุดตั้งแต่สองร้อยมิลลิเมตรขึ้นไป ให้พนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่เสนอความเห็น พร้อมทั้งคำขอ เอกสารหรือหลักฐาน และข้อมูลตามข้อ ๘ ให้คณะกรรมการในส่วนกลางพิจารณาให้ความเห็นก่อนเสนอให้ผู้ออกใบอนุญาตพิจารณา

ข้อ ๑๗ ให้นำความในข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓ มาใช้บังคับแก่การออกใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาลนอกเขตวิฤตการณ์น้ำบาดาลด้วย

ข้อ ๑๘ การพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลนอกเขตวิฤตการณ์น้ำบาดาล ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) คำขอรับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล ไม่เกินวันละสามร้อยลูกบาศก์เมตร ให้พนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่เสนอความเห็น พร้อมทั้งคำขอ เอกสารหรือหลักฐาน และข้อมูลตามข้อ ๘ ให้ผู้ออกใบอนุญาตพิจารณา

(๒) คำขอรับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล เกินกว่าวันละสามร้อยลูกบาศก์เมตร แต่ไม่เกินวันละแปดร้อยลูกบาศก์เมตร ให้พนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่เสนอความเห็น พร้อมทั้งคำขอ เอกสารหรือหลักฐาน และข้อมูลตามข้อ ๘ ให้คณะกรรมการเขตพิจารณาให้ความเห็นก่อนเสนอให้ผู้ออกใบอนุญาตพิจารณา

(๓) คำขอรับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล เกินกว่าวันละแปดร้อยลูกบาศก์เมตรขึ้นไป ให้พนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่เสนอความเห็น พร้อมทั้งคำขอ เอกสารหรือหลักฐาน และข้อมูลตามข้อ ๘ ให้คณะกรรมการในส่วนกลางพิจารณาให้ความเห็นก่อนเสนอให้ผู้ออกใบอนุญาตพิจารณา

ข้อ ๑๙ ให้นำความในข้อ ๑๕ มาใช้บังคับแก่การออกใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลนอกเขตวิฤตการณ์น้ำบาดาลด้วย

ส่วนที่ ๔

การพิจารณาออกใบอนุญาตระบายน้ำลงบ่อน้ำบาดาล

ข้อ ๒๐ การพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตระบายน้ำลงบ่อน้ำบาดาล ให้พนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่เสนอความเห็น พร้อมทั้งคำขอ เอกสารหรือหลักฐานประกอบคำขอรับใบอนุญาตระบายน้ำ

ลงบ่อน้ำบาดาล และข้อมูลตามข้อ ๘ ให้คณะกรรมการในส่วนกลางพิจารณาให้ความเห็นก่อนเสนอให้ผู้ออกใบอนุญาตพิจารณา

ข้อ ๒๑ การออกใบอนุญาตระบายน้ำลงบ่อน้ำบาดาล ผู้ออกใบอนุญาตต้องพิจารณาถึง

(๑) รายละเอียดและปริมาณน้ำที่จะระบายลงบ่อน้ำบาดาล

(๒) รายละเอียดและวิธีการระบายน้ำลงบ่อน้ำบาดาล

(๓) รายละเอียดและแผนผังของสถานที่ตั้งของบ่อน้ำบาดาลและสถานที่กักน้ำที่จะระบายน้ำ

ลงบ่อน้ำบาดาล

(๔) คุณภาพของน้ำที่จะระบายลงบ่อน้ำบาดาล

(๕) รายละเอียดเครื่องสูบน้ำที่จะใช้สูบน้ำลงบ่อน้ำบาดาล

(๖) อัตราการระบายน้ำลงบ่อน้ำบาดาล

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการพิจารณาให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๒๒ ผู้รับใบอนุญาตต้องดำเนินการระบายน้ำลงบ่อน้ำบาดาลตามหลักเกณฑ์และมาตรการในทางวิชาการสำหรับการระบายน้ำลงบ่อน้ำบาดาลที่ออกตามมาตรา ๖ (๑)

หมวด ๔

การต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการน้ำบาดาล

ข้อ ๒๓ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการน้ำบาดาล ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่ในเขตน้ำบาดาลนั้นก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ ตามแบบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา พร้อมเอกสารหรือหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอ

กรณีการต่ออายุใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลในบ่อน้ำบาดาลเดิม ผู้รับใบอนุญาตไม่ต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาล

ข้อ ๒๔ การพิจารณาคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้มีความในข้อ ๘ และข้อ ๒๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๕ การต่ออายุใบอนุญาต ให้ผู้ออกใบอนุญาตกำหนดอายุใบอนุญาตตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่ผู้ออกใบอนุญาตมีคำสั่งไม่ให้ต่ออายุใบอนุญาต ให้พนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่แจ้งเหตุผลพร้อมทั้งสิทธิอุทธรณ์ไปพร้อมกับหนังสือแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบด้วย

ข้อ ๒๖ กรณีที่มีการยื่นคำขอรับใบอนุญาตเมื่อใบอนุญาตเดิมสิ้นอายุ ให้ผู้ออกใบอนุญาตกำหนดอายุใบอนุญาตตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ ๒๕

กรณีการยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งเป็นการขอรับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลในบ่อน้ำบาดาลเดิม ให้นำความในข้อ ๒๓ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๗ ใบอนุญาตประกอบกิจการน้ำบาดาลที่ได้ออกให้ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุ

ข้อ ๒๘ บรรดาคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการน้ำบาดาล ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการน้ำบาดาลตามกฎกระทรวงนี้โดยอนุโลม

ในกรณีที่คำขอตตามวรรคหนึ่งมีข้อแตกต่างไปจากคำขอตตามกฎกระทรวงนี้ ให้พนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมคำขอและส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อให้การเป็นไปตามกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖

วิเชษฐ์ เกษมทองศรี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ บัญญัติให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการน้ำบาดาลมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดประเภทการใช้น้ำบาดาล ประกอบกับ มาตรา ๑๖ วรรคสอง และมาตรา ๒๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ บัญญัติให้ การขออนุญาต การอนุญาต การขอใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาต และการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนและ อำนวยความสะดวกแก่ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการน้ำบาดาล จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานพระราชบัญญัติกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การพนัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๕๗๘ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๗๘)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา น.อ. อาทิตย์ทิพอาภา ร.น. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เจ้าพระยายมราช

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พล.อ. เจ้าพระยาพิชัยธนโรธิน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตราไว้ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๗๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรเพิ่มเติมและรวบรวมพระราชบัญญัติการ

พนันเสียใหม่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช

สำนักงาน ๒๕๗๘”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒^๑ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ.

๒๕๗๓ และกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ซึ่งมีความขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ความใน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๘๕๓ , ๘๕๔ และ ๘๕๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ห้ามมิให้อนุญาตจัดให้มี หรือเข้าเล่น หรือเข้าพนันในการเล่นอันระบุไว้

ในบัญชี ก. หายพระราชบัญญัตินี้ หรือการเล่นซึ่งมีลักษณะคล้ายกัน หรือการเล่นอันร้ายแรงอื่นใด ซึ่ง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

รัฐมนตรีเจ้าหน้าที่ได้ออกกฎกระทรวงระบุเพิ่มเติมห้ามไว้ แต่เมื่อรัฐบาลพิจารณาเห็นว่า ณ สถานที่ใด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สมควรจะอนุญาตภายใต้บังคับเงื่อนไขใด ๆ ให้มีการเล่นชนิดใดก็อนุญาตได้โดยออกพระราชกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การเล่นอันระบุไว้ในบัญชี ข. หายพระราชบัญญัตินี้ หรือการเล่นซึ่งมีลักษณะ

คล้ายกัน หรือการเล่นอื่นใดซึ่งรัฐมนตรีเจ้าหน้าที่ได้ออกกฎกระทรวงระบุเพิ่มเติมไว้ จะจัดให้มีขึ้นเพื่อ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒/-/หน้า ๑๔๗๘/๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๗๘

เป็นทางนำมาซึ่งผลประโยชน์แก่ผู้จัดโดยทางตรงหรือทางอ้อมได้ต่อเมื่อรัฐมนตรีเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตเห็นสมควรและออกใบอนุญาตให้ หรือมีกฎกระทรวงอนุญาตให้จัดขึ้นโดยไม่ต้องมีใบอนุญาต

ในการเล่นอันระบุไว้ในวรรค ๒ ข้างต้นนั้นจะพนันกันได้เฉพาะเมื่อได้มีใบอนุญาตให้จัดมีขึ้น หรือมีกฎกระทรวงอนุญาตให้จัดขึ้นได้โดยไม่ต้องมีใบอนุญาต

การเล่นหมายเลข ๕ ถึง ๑๕ ในบัญชี ข. หรือการเล่นซึ่งมีลักษณะคล้ายกัน หรือการเล่นอื่นใดซึ่งรัฐมนตรีเจ้าหน้าที่ได้ออกกฎกระทรวงระบุเพิ่มเติมไว้ นั้น จะให้รางวัลตราความเป็นเงินไม่ได้ และห้ามมิให้ผู้ใดรับรางวัลที่ไปแล้วกลับคืน หรือรับซื้อหรือแลกเปลี่ยนรางวัลนั้นในสถานงานหรือการเล่นหรือบริเวณต่อเนื่องในระหว่างมีงานหรือการเล่น

มาตรา ๔ ทวิ^๒ ในการเล่นอื่นใดนอกจากที่กล่าวในมาตรา ๔ จะพนันกันหรือจะจัดให้มีเพื่อให้พนันกันได้เฉพาะการเล่นที่ระบุชื่อและเงื่อนไขไว้ในกฎกระทรวง

คำว่า “การเล่น” ในวรรคก่อน ให้มีความรวมถึงตลอดถึงการทายและการทำนายด้วย

มาตรา ๕ ผู้ใดจัดให้มีการเล่น ซึ่งตามปกติย่อมพนันเอาเงินหรือทรัพย์สินอย่างอื่นแก่กัน ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้นั้นจัดให้มีขึ้นเพื่อนำมาซึ่งผลประโยชน์แห่งตน และผู้ใดเข้าเล่นอยู่ด้วยก็ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้นั้นพนันเอาเงินหรือทรัพย์สินอย่างอื่น

มาตรา ๖ ผู้ใดอยู่ในวงการเล่นอันขัดต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือขัดต่อข้อความในกฎกระทรวง หรือใบอนุญาตซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้นั้นเล่นด้วย เว้นแต่ผู้ซึ่งเพียงแต่ดูการเล่นในงานรื่นเริงสาธารณะ หรือในงานนักขัตฤกษ์ หรือในที่สาธารณะสถาน

มาตรา ๗ ใบอนุญาตทุกฉบับต้องกำหนด

(๑) ลักษณะข้อจำกัดและเงื่อนไขของการเล่นพนันโดยชัดแจ้ง

(๒) สถานที่ วัน เดือน ปี และกำหนดเวลาที่อนุญาตให้เล่น ถ้าเป็นใบอนุญาตสลากกินแบ่ง สลากกินรวบ และสวิป ให้ระบุจำนวนสลากที่จะขายกับสถานที่ วันและเวลาที่จะออกด้วย

(๓) จำนวนบุคคลผู้จะเข้าเล่นมีกำหนดหรือไม่ และไม่ให้บุคคลอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี บริบูรณ์หรือไม่บรรลุนิติภาวะเข้าเล่นด้วย เว้นแต่การเล่นตามบัญชี ข. หมายเลข ๑๖

มาตรา ๘ การจัดให้มีการแถมพหุหรือรางวัลด้วยการเสี่ยงโชค โดยวิธีใด ๆ ในการประกอบกิจการค้าหรืออาชีพ จะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตก่อนจึงจะทำได้

^๒ มาตรา ๔ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการพนัน (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๘๕

มาตรา ๙ สลากกินแบ่ง สลากกินรวบ และสวิป หรือการเล่นอย่างใดที่เสี่ยงโชคให้เงินหรือประโยชน์อย่างอื่นแก่ผู้เล่นคนหนึ่งคนใดนั้น ต้องส่งสลากให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตประทับตราเสียก่อน จึงนำออกจำหน่ายได้

ถ้ายังมีได้รับอนุญาตให้มีการเล่นที่กล่าวไว้ในวรรคก่อน ห้ามมิให้ประกาศโฆษณาหรือชักชวนโดยทางตรงหรือทางอ้อมให้บุคคลใด ๆ เข้าร่วมในการเล่นนั้น

มาตรา ๙ ทวิ^๓ ห้ามมิให้ผู้ใดเสนอขายหรือขายสลากกินแบ่งที่ออกจำหน่ายตามมาตรา ๙ และที่ยังมิได้ออกรางวัลเกินกว่าราคาที่กำหนดในสลาก

มาตรา ๙ ตรี^๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙ ทวิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐ ทรัพย์สินพนันกันซึ่งจับได้ในวงการเล่นอันขัดต่อบทแห่งพระราชบัญญัติหรือขัดต่อข้อความในกฎกระทรวงหรือใบอนุญาตซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ริบเสียทั้งสิ้น เว้นแต่ทรัพย์สินซึ่งมิได้ออกออกพนัน

เครื่องมือที่ใช้ในการเล่นนั้น ให้ศาลมีอำนาจริบได้ตามกฎหมายลักษณะอาญา ประกาศหรือเอกสารอย่างใด ๆ อันมุ่งหมายให้เป็นการชักชวนผู้อื่นให้เข้าเล่นดังกล่าวไว้ในมาตรา ๙ วรรค ๒ นั้น ตำรวจหรือกรมการอำเภอจะยึดและทำลายเสียก็ได้ ถ้าประกาศหรือเอกสารนั้นส่งทางไปรษณีย์ถึงผู้รับที่อยู่ในราชอาณาจักร เจ้าพนักงานไปรษณีย์จะยึดประกาศหรือเอกสารนั้นไว้ก็ได้ แต่เจ้าพนักงานไปรษณีย์ต้องแจ้งให้ผู้รับทราบ ถ้าผู้รับมีข้อโต้แย้งว่าประกาศหรือเอกสารนั้นมีได้เกี่ยวแก่การพนัน ผู้รับจะนำคดีไปฟ้องศาลภายในกำหนด ๑ เดือน นับแต่วันที่ได้รับความแจ้งความจากเจ้าพนักงานไปรษณีย์ก็ได้ ถ้าผู้รับมิได้นำคดีไปฟ้องศาลก็ดี หรือเมื่อศาลสั่งยืนการยึดนั้นก็ดี เจ้าพนักงานไปรษณีย์มีอำนาจทำลายประกาศหรือเอกสารที่ยึดไว้นั้นได้

แต่เจ้าพนักงานไปรษณีย์จะเปิดซองหรือห่อออกดูโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรานี้ไม่ได้ เว้นแต่จะมีเครื่องหมายภายนอกแสดงว่า ในซองหรือในห่อนั้นมีสิ่งที่จะต้องริบและทำลายตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๑ เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีสิทธิจะเรียกใบอนุญาตคืนเมื่อมีเหตุสมควรเชื่อว่า ผู้รับใบอนุญาตกระทำการละเมิดพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือใบอนุญาตซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๒^๕ ผู้ใดจัดให้มีการเล่น หรือทำอุบายล่อ ช่วยประกาศโฆษณาหรือชักชวนโดยทางตรงหรือทางอ้อมให้ผู้อื่นเข้าเล่นหรือเข้าพนันในการเล่นซึ่งมิได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน

^๓ มาตรา ๙ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการพนัน (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๐๕

^๔ มาตรา ๙ ตรี เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการพนัน (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๐๕

^๕ มาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการพนัน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๐๔

หรือรับอนุญาตแล้วแต่เล่นพลิกแพลง หรือผู้ใดเข้าเล่นหรือเข้าพนันในการเล่นอันขัดต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือข้อความในใบอนุญาต ผู้นั้นมีความผิดต่อไปนี้

(๑) ถ้าเป็นความผิดในการเล่นตามบัญชี ก. หมายเลข ๑ ถึงหมายเลข ๑๖ หรือการเล่นตามบัญชี ข. หมายเลข ๑๖ เฉพาะสลากกินรวบ หรือการเล่นซึ่งมีลักษณะคล้ายกันนี้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๓ เดือนขึ้นไปจนถึง ๓ ปี และปรับตั้งแต่ ๕๐๐ บาท ขึ้นไปจนถึง ๕,๐๐๐ บาท ด้วยอีกโทษหนึ่ง เว้นแต่ผู้เข้าเล่นหรือเข้าพนันที่เรียกว่าลูกค้ำ ให้จำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๒) ถ้าเป็นความผิดในการเล่นอื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่ความผิดตามมาตรา ๔ ทวิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๓ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๔ อันว่าด้วยการรับกลับคืนหรือรับซื้อ หรือแลกเปลี่ยนรางวัลนั้น มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๘ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับตั้งแต่ ๕๐ บาท ขึ้นไปจนถึง ๒,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔ ทวิ ผู้ใดกระทำความผิด ต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อพ้นโทษแล้วยังไม่ครบกำหนดสามปีกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้อีก

(๑) ถ้าโทษซึ่งกำหนดไว้สำหรับความผิดที่กระทำความผิดครั้งหลังเป็นโทษจำคุกและปรับ ให้วางโทษทวีคูณ

(๒) ถ้าโทษซึ่งกำหนดไว้สำหรับความผิดที่กระทำความผิดครั้งหลังเป็นโทษจำคุกหรือปรับ ให้วางโทษทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕ นอกจากโทษที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเป็นกรณีที่มีผู้นำจับผู้กระทำความผิด ให้พนักงานอัยการร้องขอต่อศาลให้จำเลยสินบนแก่ผู้นำจับด้วย และให้ศาลสั่งไว้ในคำพิพากษาให้ผู้กระทำความผิดใช้เงินสินบนแก่ผู้นำจับกึ่งหนึ่งของจำนวนเงินค่าปรับด้วยอีกโทษหนึ่ง ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ชำระสินบนดังกล่าว ให้จ่ายจากเงินที่ได้จากของกลาง ซึ่งศาลสั่งริบเมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว หรือจ่ายจากเงินค่าปรับที่ได้ชำระต่อศาล

มาตรา ๑๖ รัฐมนตรีเจ้าหน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ มีอำนาจกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตการเล่นหมายเลข ๑๗ ในบัญชี ข. เสียภาษีไม่เกินกว่าร้อยละสิบแห่งยอดรายรับก่อนหักรายจ่าย การเล่นหมายเลข ๑๘ ในบัญชี ข. ไม่เกินร้อยละสิบแห่งยอดรายรับซึ่งหักรายจ่ายแล้ว

^๖ มาตรา ๑๔ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการพนัน (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๕

^๗ มาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการพนัน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๙๐

^๘ มาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการพนัน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๐๓

และการเล่นหมายเลข ๑๖ หมายเลข ๑๘ และหมายเลข ๒๐ ในบัญชี ข. ไม่เกินร้อยละสิบแห่งยอด
ราคาสลาก ซึ่งมีผู้รับซื้อก่อนหักรายจ่าย

รัฐมนตรีเจ้าหน้าที่ยที่รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้จะกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตการ
เล่นหมายเลข ๑๗ หมายเลข ๑๘ และหมายเลข ๑๙ ในบัญชี ข. เสียภาษีเพิ่มขึ้นอีกไม่เกินร้อยละสอง
ครึ่ง เพื่อให้เป็นรายได้ของเทศบาลแห่งท้องที่ที่เล่นการพนันตามใบอนุญาตโดยกำหนดในกฎกระทรวง
ก็ได้

มาตรา ๑๖ ทวิ^๔ ภาษีที่จะต้องเสียตามความในมาตรา ๑๖ และเงินค่าธรรมเนียม
ตามความในมาตรา ๑๗ นั้น ให้รัฐมนตรีเจ้าหน้าที่ยที่ตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนดตามสภาพแห่ง
ท้องที่นั้นได้

มาตรา ๑๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นเจ้าหน้าที่รักษาการให้เป็นไป
ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง ตั้งเจ้าพนักงานดำเนินการตาม
พระราชบัญญัติ กำหนดเงินค่าธรรมเนียม กำหนดเงื่อนไขในการเล่นพนัน และวางระเบียบเพื่อ
ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ตามมติคณะรัฐมนตรี)

พระยาศรีสุริยราช

รัฐมนตรี

^๔ มาตรา ๑๖ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการพนัน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๒

บัญชี ก.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑. ห้วย ก. ข.	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๒. โปป่น	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๓. โปกำ	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๔. ถั่ว	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๕. แปดเก้า	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๖. จับยี่กี	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๗. ต่อแต้ม	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๘. เปี้ยโบก หรือคู้คี่ หรืออีจั้ง	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๙. ไฟสามใบ	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑๐. ไม้สามอัน	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑๑. ช้างงา หรือปือก	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑๒. ไม้ดำ ไม้แดง หรือปลาตาปลาแดง หรืออีดำอีแดง	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑๓. อีโปงครอบ	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑๔. กำตัด	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑๕. ไม้หมุน หรือล้อหมุนทุก ๆ อย่าง	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑๖. หัวโตหรือทายภาพ	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑๗. การเล่นซึ่งมีการทรมานสัตว์ เช่น เอามิดหรือหนามผูก หรือวางยาเบื่อเมาให้สัตว์ชนหรือต่อสู้กัน หรือสูมไฟบนหลังเต่าให้วิ่งแข่งกัน หรือการเล่นอื่น ๆ ซึ่งเป็นการทรมานสัตว์ อันมีลักษณะคล้ายกับที่วามานี้	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑๘. บิลเลียดรู ตีผี	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑๙. โยนจิ้ม	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๒๐. สี่เหลงลัก	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๒๑. ชลูกชลูก	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๒๒. น้ำเต้าทุก ๆ อย่าง	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๒๓. ไฮโลว์	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๒๔. อีก้อย	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๒๕. ปั่นแปะ	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๒๖. อีโปงซัด	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๒๗. บาการา ^{๑๐}	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๑๐} บัญชี ก. ๒๗. เพิ่มโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๐๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

บัญชี ข.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑. การเล่นต่าง ๆ ซึ่งให้สัตว์ต่อสู้หรือแข่งกัน เช่น ชนโค ชนไก่ กัดปลา แข่งม้า ฯลฯ

นอกจากที่กล่าวไว้ในหมายเลข ๑๗ แห่งบัญชี ก.

๒. วิงวู้คน

๓. ชกมวย มวยปล้ำ

๔. แข่งเรือฟ่ง แข่งเรือลื้อ

๕. ชีร์ป

๖. โยนห่วง

๗. โยนสตาจ์หรือวัตถุใด ๆ ลงในภาชนะต่าง ๆ

๘. ตกเบ็ด

๙. จับสลากโดยวิธีใด ๆ

๑๐. ยิงเป้า

๑๑. ปาหน้าคน ปาสัตว์ หรือสิ่งใด ๆ

๑๒. เตะข้ามด่าน

๑๓. หมากแกว

๑๔. หมากหัวแดง

๑๕. ปิงโก

๑๖. สลากกินแบ่ง สลากกินรวบหรือการเล่นอย่างใดที่เสี่ยงโชคให้เงินหรือประโยชน์
อย่างอื่นแก่ผู้เล่นคนใดคนหนึ่ง

๑๗. โตแตไลเซเตอร์ สำหรับการเล่นอย่างใดอย่างหนึ่ง

๑๘. สวีป สำหรับการเล่นอย่างใดอย่างหนึ่ง

๑๙. บุกเมกิง สำหรับการเล่นอย่างใดอย่างหนึ่ง

๒๐. ขายสลากกินแบ่ง สลากกินรวบ หรือสวีป ซึ่งไม่ได้ออกในประเทศไทย แต่ได้จัด
ให้มีขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมายของประเทศที่จัดนั้น

๒๑. ไฟนกระจอก ไฟต่อแถม ไฟต่าง ๆ

๒๒. ดวด

๒๓. บิลเลียด

๒๔. ช้องอ้อย

๒๕.^{๑๑} สะบ้าทอย

๒๖.^{๑๒} สะบ้าชุด

๒๗.^{๑๓} ฟุตบอลโต๊ะ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๑๑} บัญชี ข. ๒๕. เพิ่มโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๐๓) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

^{๑๒} บัญชี ข. ๒๖ เพิ่มโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๐๓) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

๒๘.^{๑๔} เครื่องเล่นซึ่งใช้เครื่องกล พลังไฟฟ้า พลังแสงสว่าง หรือพลังอื่นใดที่ใช้เล่น
โดยวิธีสัมผัส เลื่อน กด ตี ดึง ดัน ยิง โยน โยก หมุน หรือวิธีอื่นใดซึ่งสามารถทำให้แพ้ชนะกันได้ ไม่
ว่าจะโดยมีการนับแต้มหรือเครื่องหมายใด ๆ หรือไม่ก็ตาม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๑๓} บัญชี ข. ๒๗. เพิ่มโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๐๓) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

^{๑๔} บัญชี ข. ๒๘. เพิ่มโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๐๓) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

พระราชบัญญัติการพนัน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๒^{๑๕}

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติการพนัน (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๕^{๑๖}

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติการพนัน (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๘๕^{๑๗}

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติการพนัน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๙๐^{๑๘}

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติการพนัน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๐๓^{๑๙}

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในขณะนี้ เทศบาลได้รับเงินปันส่วนรายได้จากการอนุญาตให้เล่นการพนันวันวันน้อยมากโดยได้รับเพียง ๑๐% ของอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเท่านั้น และรายได้ของเทศบาลไม่เพียงพอแก่ภารกิจในอันที่จะบำรุงท้องถิ่น จึงควรเก็บภาษีการเล่นการพนัน หมายเลข ๑๗ , ๑๘ และ ๑๙ ในบัญชี ข. แห่งพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ เพิ่มขึ้น เพื่อให้เป็นรายได้แก่เทศบาล

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๐๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘^{๒๐}

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติการพนัน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๐๔^{๒๑}

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปรากฏว่าได้มีการเล่นการพนันสลากกินรวบอันเป็นการผิดกฎหมายอยู่โดยแพร่หลาย สมควรที่จะแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายให้ลงโทษหนักขึ้นเพื่อเป็นการปราบปราม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติการพนัน (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๐๕^{๒๒}

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากมีผู้ขายขายสลากกินแบ่งที่ยังมิได้ออกรางวัลเกินกว่าราคาที่กำหนดไว้ในสลาก เป็นเหตุให้ประชาชนต้องซื้อสลากในราคาสูง และ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๑๕} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖/-/หน้า ๙๗๑/๒ ตุลาคม ๒๔๘๒

^{๑๖} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๙/ตอนที่ ๖/หน้า ๒๕๘/๒๗ มกราคม ๒๔๘๕

^{๑๗} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๙/ตอนที่ ๗๖/หน้า ๒๓๖๑/๘ ธันวาคม ๒๔๘๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๑๘} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๔/ตอนที่ ๔๕/หน้า ๖๓๒/๒๓ กันยายน ๒๔๙๐

^{๑๙} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๗/ตอนที่ ๓๑/ฉบับพิเศษ หน้า ๓๖/๑๓ เมษายน ๒๕๐๓

^{๒๐} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๗/ตอนที่ ๖๖/หน้า ๕๕๑/๙ สิงหาคม ๒๕๐๓

^{๒๑} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๘/ตอนที่ ๓๕/หน้า ๓๙๒/๑๘ เมษายน ๒๕๐๔

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๒๒} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๙/ตอนที่ ๑๑/หน้า ๕๕/๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักพระราชกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ว่าด้วยเงื่อนไขการพนัน ตามมาตรา ๔

แห่งพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

(ฉบับที่ ๒)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐)

อาทิตยทิพอาภา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พล.อ. เจ้าพระยาพิชัยนาครโยธิน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตราไว้ ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๘๒

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่เห็นสมควรตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงื่อนไขการพนันตามมาตรา ๔ แห่ง
พระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ ขึ้นใหม่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อาศัย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อำนาจ ตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ จึงให้ตราพระราช
กฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้ให้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงื่อนไขการพนัน
ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ (ฉบับที่ ๒)”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒^๑ ให้ใช้พระราชกฤษฎีกานี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงื่อนไขการพนันตามมาตรา ๔ แห่ง
พระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔ การพนันอันระบุไว้ในบัญชี ก. ท้ายพระราชบัญญัติพนัน พุทธศักราช
๒๔๗๘ หรือการเล่นซึ่งมีลักษณะคล้ายกัน นั้น จะจัดให้ มี เข้าเล่น หรือเข้าพนันได้ ณ สถานกาสิโน
ของรัฐบาล ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจัดตั้งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕ การเข้าหรือออกจากสถานกาสิโนของรัฐบาลก็ดี การเข้าเล่นหรือเข้าพนัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖/ตอนที่ -/หน้า ๖๔๕/๑๐ กรกฎาคม ๒๔๘๒

หรือการอื่น ๆ ตลอดทั้งอัตราค่าธรรมเนียมในสถานกาสิโนนั้นก็ดี ต้องปฏิบัติตามระเบียบการที่
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระ
ราชกฤษฎีกานี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

นายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณิตา/ผู้จัดทำ

๑๐ มกราคม ๒๕๕๔

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงาน กฏกระทรวง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๐๓)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พุทธศักราช ๒๔๗๘^๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการพนัน

สำนักงาน พุทธศักราช ๒๔๗๘ มาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม

โดยพระราชบัญญัติการพนัน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๐๓ และมาตรา ๑๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการ

พนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการพนัน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช

๒๔๘๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฏกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

สำนักงาน พุทธศักราช ๒๔๗๘

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

สำนักงาน พุทธศักราช ๒๔๗๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) กฏกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการ

พนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

(๒) กฏกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๑๗ แห่ง

พระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ (ฉบับที่ ๒)

(๓) กฏกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการ

พนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ (ฉบับที่ ๓)

(๔) กฏกระทรวงมหาดไทยออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช

๒๔๗๘ (ฉบับที่ ๔)

(๕) กฏกระทรวงมหาดไทยออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช

๒๔๗๘ (ฉบับที่ ๕)

(๖) กฏกระทรวงมหาดไทยออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช

๒๔๗๘ และพระราชบัญญัติการพนัน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๘ (ฉบับที่ ๖)

(๗) กฏกระทรวงมหาดไทยออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช

๒๔๗๘ (ฉบับที่ ๗)

(๘) กฏกระทรวงมหาดไทยออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช

๒๔๗๘ (ฉบับที่ ๘)

(๙) กฏกระทรวงมหาดไทย (ฉบับที่ ๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน

พนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

(๑๐) กฏกระทรวงมหาดไทย (ฉบับที่ ๑๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติการ

พนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

(๑๑) กฏกระทรวงมหาดไทย (ฉบับที่ ๑๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติการ

พนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

(๑๒) กฏกระทรวงมหาดไทย (ฉบับที่ ๑๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติการ

พนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

(๑๓) กฏกระทรวงมหาดไทย (ฉบับที่ ๑๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการ

พนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

(๑๔) กฏกระทรวงมหาดไทย (ฉบับที่ ๑๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติการ

พนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

(๑๕) กฏกระทรวงมหาดไทย (ฉบับที่ ๑๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติการ

พนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

(๑๖) กฏกระทรวงมหาดไทย (ฉบับที่ ๑๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติการ

พนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

(๑๗) กฏกระทรวงมหาดไทย (ฉบับที่ ๑๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการ

พนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๗/ตอนที่ ๖๖/หน้า ๕๕๑/๙ สิงหาคม ๒๕๐๓

พณีน พุทธศักราช ๒๔๗๘

(๑๓) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๔๙๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติการ

พณีน พุทธศักราช ๒๔๗๘

(๑๔) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๔๙๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติการ

พณีน พุทธศักราช ๒๔๗๘

(๑๕) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๔๙๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการ

พณีน พุทธศักราช ๒๔๗๘

(๑๖) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๖ (พ.ศ. ๒๕๐๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการ

พณีน พุทธศักราช ๒๔๗๘

ข้อ ๒ ให้เพิ่มเติมการเล่นต่อไปนี้เป็นการเล่นในบัญชี ก. ท้ายพระราชบัญญัติการ

พณีน พุทธศักราช ๒๔๗๘

พณีน พุทธศักราช ๒๔๗๘

ข้อ ๓ ให้เพิ่มเติมการเล่นต่อไปนี้เป็นการเล่นในบัญชี ข. ท้ายพระราชบัญญัติการ

พณีน พุทธศักราช ๒๔๗๘

พณีน พุทธศักราช ๒๔๗๘

๑. สะบ้าทอย

๒. สะบ้าชุด

๓. ฟุตบอลโต๊ะ

๔. เครื่องเล่นซึ่งใช้เครื่องกล พลังไฟฟ้า พลังแสงสว่าง หรือพลังอื่นใดที่ใช้เล่นโดยวิธี

สัมผัส เลื่อน กด ดึง ดัน ยิง โยน โยก หมุน หรือวิธีอื่นใดซึ่งสามารถทำให้แพ้ชนะกันได้ ไม่ว่าจะ
โดยมีการนับแต้มหรือเครื่องหมายใด ๆ หรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๔ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นเจ้าของพนักงานผู้ออกใบอนุญาตเล่นการพนัน

ตามบัญชี ข. ท้ายพระราชบัญญัติ และใบอนุญาตจัดให้มีการเล่นเกมหรือรางวัลด้วยการเสี่ยงโชคโดย
วิธีใด ๆ ในการประกอบกิจการค้าหรืออาชีพตามมาตรา ๘

(๑) ผู้อำนวยการสำนักงานการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง สำหรับ

กรุงเทพมหานคร

(๒) นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอแห่งท้องที่ สำหรับ
จังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร

การออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตออกใบอนุญาต

ภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

ก. การพนันต่อไปนี้ ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตออกใบอนุญาตได้

(๑) แข่งม้าหรือแข่งสัตว์อื่น ซึ่งไม่มีการเล่นโตเตโลเซเตอร์ สวีป หรือบูกเมกิง

พณีน พุทธศักราช ๒๔๗๘

๒ ข้อ ๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๓ (พ.ศ. ๒๕๓๐) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

๓ ข้อ ๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๔ (พ.ศ. ๒๕๔๘) ออกตามความใน

พระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

รวมอยู่ด้วย

(๒) วังวัวคน ซึ่งไม่มีการเล่นโตแต่ไล่เซเตอร์ สวีป หรือปักเมกิง รวมอยู่ด้วย

(๓) ไฟ่นกระจอก ไฟต่อแต้ม และไฟต่าง ๆ เว้นแต่ ไฟโป๊กเกอร์ และไฟเผ

(๔) ดวด

(๕) ช้องอ้อย

(๖) สะบ้าทอย

(๗) สะบ้าชุด

(๘) ชกมวย หรือมวยปล้ำ

ข. การพนันต่อไปนี ในกรุงเทพมหานคร ให้ออกใบอนุญาตได้เมื่ออธิบดีกรมการ

ปกครองสั่งอนุมัติแล้ว ในจังหวัดอื่น นอกจากกรุงเทพมหานคร ให้ออกใบอนุญาตได้เมื่อผู้ว่าราชการ

จังหวัดสั่งอนุมัติแล้ว

(๑) ให้สัตว์ต่อสู้กัน

(๒) ไฟโป๊กเกอร์ หรือไฟเผ

(๓) บิลเลียด

(๔) การจัดให้มีการแกมพุกหรือรางวัลด้วยการเสี่ยงโชค โดยวิธีใด ๆ ในการ

ประกอบกิจการค้าหรืออาชีพ

ค. การพนันต่อไปนี ให้ออกใบอนุญาตได้เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยสั่ง

อนุมัติแล้ว

(๑) แข่งเรือพุ่ง หรือแข่งเรือล้อ

(๒) ชู้รูป

(๓) โยนห่วง

(๔) โยนสตางค์หรือวัตถุใด ๆ ลงในภาชนะต่าง ๆ

(๕) ตกเบ็ด

(๖) จับสลากโดยวิธีใด ๆ

(๗) ยิงเป้า

(๘) ปาหน้าคน ปาสัตว์ หรือสิ่งใด ๆ

(๙) เตะข้ามด่าน

(๑๐) หมากแกว

(๑๑) หมากหัวแดง

(๑๒) บิงโก

(๑๓) สลากกินแบ่ง สลากกินรวบ หรือการเล่นอย่างใดที่เสี่ยงโชคให้เงินหรือ

ประโยชน์อย่างอื่นแก่ผู้เล่นคนใดคนหนึ่ง

(๑๔) แข่งม้าหรือแข่งสัตว์อื่น ซึ่งมีการเล่นโตแต่ไล่เซเตอร์ สวีป หรือปักเมกิง

รวมอยู่ด้วย

(๑๕) วังวัวคน ซึ่งมีการเล่นโตแต่ไล่เซเตอร์ สวีป หรือปักเมกิง รวมอยู่ด้วย

(๑๖) โตแต่ไล่เซเตอร์ สำหรับการเล่นอย่างใดอย่างหนึ่ง

(๑๗) สวีป สำหรับการเล่นอย่างใดอย่างหนึ่ง

(๑๘) ปักเมกิง สำหรับการเล่นอย่างใดอย่างหนึ่ง

(๑๙) ขายสลากกินแบ่ง สลากกินรวบ หรือสวิป ซึ่งไม่ได้ออกในประเทศไทย แต่ได้จัดให้มีขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมายของประเทศที่จัดขึ้น

(๒๐) ฟุตบอลโต๊ะ

(๒๑) เครื่องเล่นซึ่งใช้เครื่องกล พลังไฟฟ้า พลังแสงสว่าง หรือพลังอื่นใดที่ใช้เล่นโดยวิธีสัมผัส เลื่อน กด ดึง ดัน ยิง โยน โยก หมุน หรือวิธีอื่นใดซึ่งสามารถทำให้แพ้ชนะกันได้ ไม่ว่าจะโดยมีการนับแต้มหรือเครื่องหมายใด ๆ หรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๕ กำหนดอายุใบอนุญาตให้เล่นการพนันตามบัญชี ข. ต้องไม่เกินจำนวนวันและต้องอยู่ภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

(ก) การพนันต่อไปนี้อาจไม่เกินหนึ่งวันและให้เล่นได้ภายในกำหนดเวลา

การพนัน	กำหนดเวลา
๑. การเล่นต่าง ๆ ซึ่งให้สัตว์ต่อสู้หรือแข่งกัน ซึ่งไม่มีการเล่นโตเตเตไลเซเตอร์ สวิป หรือบูกเมกิง รวมอยู่ด้วย	๗ ถึง ๑๙ นาฬิกา
๒. วิ่งวัวคน	๗ ถึง ๑๙ นาฬิกา
๓. แข่งเรือพุ่ง แข่งเรือล้อ	๗ ถึง ๑๙ นาฬิกา
๔. ชิงอ้อย	๗ ถึง ๑๙ นาฬิกา
๕. ชกมวย มวยปล้ำ	๑๒ ถึง ๒๔ นาฬิกา
๖. ชีรูบ	๗ ถึง ๒๔ นาฬิกา
๗. โยนห่วง	๗ ถึง ๒๔ นาฬิกา
๘. โยนสตางค์หรือวัตถุใด ๆ ลงในภาชนะต่าง ๆ	๗ ถึง ๒๔ นาฬิกา
๙. ตกเบ็ด	๗ ถึง ๒๔ นาฬิกา
๑๐. จับสลากโดยวิธีใด ๆ	๗ ถึง ๒๔ นาฬิกา
๑๑. ยิงเป้า	๗ ถึง ๒๔ นาฬิกา
๑๒. ปาหน้าคน ปาสัตว์ หรือสิ่งใด ๆ	๗ ถึง ๒๔ นาฬิกา
๑๓. เตะข้ามด่าน	๗ ถึง ๒๔ นาฬิกา
๑๔. หมากรอก	๗ ถึง ๒๔ นาฬิกา
๑๕. หมากรอกหัวแดง	๗ ถึง ๒๔ นาฬิกา
๑๖. บิงโก	๗ ถึง ๒๔ นาฬิกา
๑๗. สะบ้าทอย	๗ ถึง ๒๔ นาฬิกา
๑๘. สะบ้าชุด	๗ ถึง ๒๔ นาฬิกา
๑๙. การเล่นต่าง ๆ ซึ่งให้สัตว์ต่อสู้หรือแข่งกันซึ่งมีการเล่นโตเตเตไลเซเตอร์รวมอยู่ด้วย	๑๒ ถึง ๒๐ นาฬิกา
๒๐. โตเตเตไลเซเตอร์ สำหรับการเล่นอย่างใดอย่างหนึ่ง	๑๒ ถึง ๒๐ นาฬิกา
๒๑. บูกเมกิง สำหรับการเล่นอย่างใดอย่างหนึ่ง	๑๒ ถึง ๒๐ นาฬิกา
๒๒. ไพ่นกกระจิอก ไพ่ต่อแต้ม ไพ่ต่าง ๆ	วันอาทิตย์ ๑๒ ถึง ๒๔ นาฬิกา
	วันอื่น ๑๘ ถึง ๒๔ นาฬิกา
๒๓. ดวด	วันอาทิตย์ ๑๒ ถึง ๒๔ นาฬิกา

วันอื่น	๑๘ ถึง ๒๔ นาฬิกา

(ข) การพนันต่อไปนี้อาจไม่เกินจำนวนวันนับจากวันออกใบอนุญาตถึงวันออกสลาก ถ้ากำหนดการออกสลากไว้หลายคราวจนถึงเวลาออกสลากครั้งสุดท้าย และการออกสลากคราวเดียวหรือหลายคราวนั้น ถ้าทำในประเทศไทยต้องอยู่ภายในเวลา ๗ ถึง ๒๔ นาฬิกา ในวันที่กำหนดไว้

๑. สลากกินแบ่ง สลากกินรวบ หรือการเล่นอย่างใดที่เสี่ยงโชคให้เงินหรือประโยชน์อย่างอื่น แก่ผู้เล่นคนใดคนหนึ่ง

๒. สวีป สำหรับการเล่นอย่างใดอย่างหนึ่ง

๓. ขายสลากกินแบ่ง สลากกินรวบ หรือสวีป ซึ่งไม่ได้ออกในประเทศไทย แต่ได้จัดให้มีขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมายของประเทศที่จัดนั้น

(ค)^๔ บิลเลียด ฟุตบอลโต๊ะ หรือเครื่องเล่นซึ่งใช้เครื่องกลพลังไฟฟ้า พลังแสงสว่าง หรือพลังอื่นใดที่ใช้เล่นโดยวิธีสัมผัส เลื่อน กด ดึง ดัน ยิง โยน โยก หมุน หรือวิธีอื่นใดซึ่งสามารถทำให้แพ้ชนะกันได้ ไม่ว่าจะโดยมีการนับแต้มหรือเครื่องหมายใด ๆ หรือไม่ก็ตาม ต้องไม่เกินสามสิบวันนับจากวันออกใบอนุญาตและให้เล่นได้ภายในเวลา ๑๗ ถึง ๒๓ นาฬิกา

ข้อ ๖ กำหนดอายุใบอนุญาตการจัดให้มีการเล่นเกมหรือรางวัลด้วยการเสี่ยงโชคโดยวิธีใด ๆ ในการประกอบกิจการค้าหรืออาชีพให้นับแต่วันที่เจ้าพนักงานออกใบอนุญาตจนถึงวันที่เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตกำหนดให้ตามที่เห็นสมควร และการเสี่ยงโชคแต่ละคราวต้องอยู่ภายในเวลา ๗ ถึง ๒๔ นาฬิกา ในวันที่กำหนดไว้

ข้อ ๗ การพนันตามบัญชี ข. ดังต่อไปนี้ให้ออกใบอนุญาตให้เล่นได้เฉพาะในงานรื่นเริงสาธารณะหรืองานนักขัตฤกษ์หรือในโอกาสพิเศษอื่นเท่านั้น

๑. ชีรูป

๒. โยนห่วง

๓. โยนสตาจ์หรือวัตถุใด ๆ ลงในภาชนะต่าง ๆ

๔. ตกเบ็ด

๕. จับสลากโดยวิธีใด ๆ

๖. ยิงเป้า

๗. ปาหน้าคน ปาส์ตัวหรือสิ่งใด ๆ

๘. เตะข้ามด่าน

๙. หมากแกว

๑๐. หมากหัวแดง

๑๑. บิงโก

ข้อ ๘ การพนันตามบัญชี ข. ดังต่อไปนี้ ผู้รับใบอนุญาตต้องทำรายงานจำนวน

^๔ ข้อ ๕ (ค) แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๓ (พ.ศ. ๒๕๓๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

ยอดเงินรายรับและรายจ่ายในวันหนึ่ง ๆ ยื่นต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตในวันรุ่งขึ้นทุกวัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๑. โต๊ะโต้เลเซเตอร์ สำหรับการเล่อย่างใดอย่างหนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๒. บุกเมกิง สำหรับการเล่อย่างใดอย่างหนึ่ง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๙ การพนันตามบัญชี ข. ดังต่อไปนี้ เมื่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตเรียกร้อง
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ผู้รับใบอนุญาตต้องยื่นบัญชีรายการแสดงเงินยอดราคาสลากซึ่งมีผู้รับซื้อ

๑. สลากกินแบ่ง สลากกินรวบ หรือการเล่อย่างใดที่เสี่ยงโชคให้เงินหรือประโยชน์
อย่างอื่นแก่ผู้เล่นคนใดคนหนึ่ง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๒. สวีป สำหรับการเล่อย่างใดอย่างหนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๓. ขายสลากกินแบ่ง สลากกินรวบ หรือสวีป ซึ่งไม่ได้ออกในประเทศไทย แต่ได้จัด
ให้มีขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมายของประเทศที่จัดนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑๐ การพนันตามบัญชี ข. ดังต่อไปนี้ ผู้รับใบอนุญาตต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานผู้
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ออกใบอนุญาตให้ทราบสถานที่ วัน และเวลาที่จะออกสลากอย่างน้อยสามวันก่อนวันออกสลาก และ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตให้หลักฐานไว้เป็นสำคัญว่าได้รับแจ้งความนั้นแล้ว

๑. สลากกินแบ่ง สลากกินรวบ หรือการเล่อย่างใดที่เสี่ยงโชค ให้เงินหรือประโยชน์
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
อย่างอื่นแก่ผู้เล่นคนใดคนหนึ่ง

๒. สวีป สำหรับการเล่อย่างใดอย่างหนึ่ง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑๑ การพนันตามบัญชี ข. ดังต่อไปนี้ ผู้รับใบอนุญาตต้องทำบัญชีการจำหน่าย
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
และให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจตรวจบัญชีนั้นได้

๑. สลากกินแบ่ง สลากกินรวบ หรือการเล่อย่างใดที่เสี่ยงโชคให้เงินหรือประโยชน์
อย่างอื่นแก่ผู้เล่นคนใดคนหนึ่ง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๒. โต๊ะโต้เลเซเตอร์ สำหรับการเล่อย่างใดอย่างหนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๓. สวีป สำหรับการเล่อย่างใดอย่างหนึ่ง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๔. บุกเมกิง สำหรับการเล่อย่างใดอย่างหนึ่ง

๕. ขายสลากกินแบ่ง สลากกินรวบ หรือสวีป ซึ่งไม่ได้ออกในประเทศไทย แต่ได้จัด

ให้มีขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมายของประเทศที่จัดนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑๒ ให้กำหนดภาษีตามมาตรา ๑๖ วรรค ๑ และมาตรา ๑๖ ทวิ ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๑) ผู้รับใบอนุญาตการเล่นโต๊ะโต้เลเซเตอร์ สำหรับการเล่อย่างใดอย่างหนึ่ง เสีย
ภาษีดังนี้

(ก) ในจังหวัดพระนคร

และจังหวัดธนบุรี

ร้อยละ ๑๐

(ข) ในจังหวัดอื่น

ร้อยละ ๕

} แห่งยอดรายรับ
ก่อนหักรายจ่าย

(๒) ผู้รับใบอนุญาตเล่นบุกเมกิง สำหรับการเล่อย่างใดอย่างหนึ่ง เสียภาษีดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(ก) ในจังหวัดพระนคร

} แห่งยอดรายรับ
ซึ่งหักรายจ่ายแล้ว

และจังหวัดธนบุรี

ร้อยละ ๑๐

(ข) ในจังหวัดอื่น

ร้อยละ ๕

(๓) ผู้รับใบอนุญาตการเล่นสลากกินแบ่ง สลากกินรวบ หรือการเล่นอย่างใดที่เสี่ยงโชคให้เงินหรือประโยชน์อย่างอื่นแก่ผู้เล่นคนใดคนหนึ่ง สวีป หรือขายสลากกินแบ่ง สลากกินรวบ หรือสวีป ซึ่งไม่ได้ออกในประเทศไทย แต่ได้จัดให้มีขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมายของประเทศนั้น เสียภาษีดังนี้

(ก) ในจังหวัดพระนคร

และจังหวัดธนบุรี

ร้อยละ ๑๐

(ข) ในจังหวัดอื่น

ร้อยละ ๕

แห่งยอดราคาสลาก
ซึ่งมีผู้รับซื้อ
ก่อนหักรายจ่าย

นอกจากภาษีดังกล่าวแล้วให้ผู้รับใบอนุญาตเสียภาษีเพิ่มขึ้นตามมาตรา ๑๖ วรรค ๒ อีกร้อยละสองครึ่ง แห่งยอดที่ต้องเสีย เพื่อเป็นรายได้ของเทศบาลแห่งท้องที่ที่เล่นการพนันตามใบอนุญาต

(๔)^๕ ผู้รับใบอนุญาตการเล่นสลากกินแบ่งที่มีวัตถุประสงค์เพื่อนำรายได้ไปใช้ในกิจการสาธารณกุศล โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี เสียภาษีในอัตราร้อยละ ๐.๕ แห่งยอดราคาสลากซึ่งมีผู้รับซื้อก่อนหักรายจ่าย

ข้อ ๑๓ การพนันตามบัญชี ข. ดังต่อไปนี้ ให้จัดขึ้นได้โดยไม่ต้องมีใบอนุญาต

(๑) ไพ่บริดจ์ ซึ่งเล่นในสมาคมระหว่างสมาชิกหรือบุคคลที่สมาคมอนุญาต หรือเล่นในบ้านระหว่างญาติมิตร โดยสมาคมผู้จัดให้มีการเล่นหรือเจ้าบ้าน แล้วแต่กรณี มิได้เรียกเก็บหรือรับผลประโยชน์ในทางตรงหรือทางอ้อมจากการเล่นนั้น

(๒)^๖ บิลเลียด ซึ่งเล่นในเคสสถานที่มีบริเวณกว้างขวางและรั้วรอบมิดชิดจำนวนไม่เกินไปหนึ่งโตะโดยผู้จัดให้มีการเล่นหรือเจ้าบ้าน แล้วแต่กรณี มิได้เรียกเก็บหรือรับผลประโยชน์ในทางตรงหรือทางอ้อมจากการเล่นนั้น หรือซึ่งเล่นเพื่อการรื่นเริงในสมาคมที่ตั้งขึ้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จำนวนไม่เกินห้าโตะ โดยสมาคมเก็บค่าเกมตามสมควร และจัดให้มีการเล่นในวันปฏิบัติราชการตามปกติ ระหว่างเวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๐๑.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น และในวันหยุดราชการ ระหว่างเวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๐๑.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น ตลอดจนปฏิบัติตามลักษณะข้อจำกัดและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในแบบใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันบิลเลียดโดยอนุโลม

(๓) วังวู้คน ซึ่งไม่มีการเล่นโตเตโลเซเตอร์ สวีป หรือบู้กเมกิง รวมอยู่ด้วย ชกมวยมวยปล้ำ ซึ่งกรมพลศึกษาหรือแผนกศึกษาธิการในส่วนภูมิภาคจัดให้มีขึ้นระหว่างนักเรียน

ข้อ ๑๔ เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตอาจผ่อนผันการอนุญาตให้ผิดไปจากลักษณะข้อจำกัดหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้หลังใบอนุญาตได้ แต่เฉพาะเมื่อได้รับอนุญาตจากกระทรวงมหาดไทยแล้ว

^๕ ข้อ ๑๒ (๔) เพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๓ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

^๖ ข้อ ๑๓ (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๗ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

ข้อ ๑๕^๗ ผู้ใดประสงค์จะจัดให้มีการเล่นการพนันตามบัญชี ข. หรือการจัดให้มีการ
 เล่นพนหรือรางวัลด้วยการเสี่ยงโชคโดยวิธีใด ๆ ในการประกอบกิจการค้าหรืออาชีพตามมาตรา ๘ ให้
 ทำคำขอตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้ยื่นต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตประจำท้องที่ ดังนี้

- (๑) ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นที่กรมการปกครอง
 (๒) ในจังหวัดอื่น นอกจากกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นที่ที่ทำการปกครองอำเภอ หรือที่
 ทำการปกครองกิ่งอำเภอ

ข้อ ๑๖ ภายใต้บังคับข้อ ๑๕ ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันตามบัญชี ข.
 และใบอนุญาตจัดให้มีการเล่นพนหรือรางวัลด้วยการเสี่ยงโชคโดยวิธีใด ๆ ในการประกอบกิจการค้า
 หรืออาชีพตามมาตรา ๘ ให้ใช้แบบพิมพ์ตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๑๗ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้เล่นการพนันตามบัญชี ข. ให้กำหนดดังนี้

การพนัน	ค่าธรรมเนียม
๑. การเล่นซึ่งให้สัตว์ต่อสู้หรือแข่งกัน	
(ก) ชนโค กระบือ แพะ แกะ	วันละ ๔๐๐ บาท
(ข) ให้สัตว์อื่นนอกจาก โค กระบือ แพะ แกะ ต่อสู้กัน	วันละ ๒๐๐ บาท
(ค) แข่งม้า	
ในกรุงเทพมหานคร	เที่ยวละ ๕๐๐ บาท
ในจังหวัดอื่น	เที่ยวละ ๕๐ บาท
(ง) แข่งสัตว์อื่นนอกจากม้า	เที่ยวละ ๒๐๐ บาท
๒. วิ่งวัวคน	วันละ ๒๐๐ บาท
๓. ชกมวย มวยปล้ำ	วันละ ๒๐๐ บาท
๔. แข่งเรือพุ่ง แข่งเรือล้อ	วันละ ๒๐๐ บาท
๕. ชู้รูป	วงหนึ่ง วันละ ๒๐๐ บาท
๖. โยนห่วง	วงหนึ่ง วันละ ๒๐๐ บาท
๗. โยนสตาจ์หรือวัตถุใด ๆ ลงในภาชนะต่าง ๆ	วงหนึ่ง วันละ ๒๐๐ บาท
๘. ตกเบ็ด	วงหนึ่ง วันละ ๒๐๐ บาท
๙. จับสลากโดยวิธีใด ๆ	วงหนึ่ง วันละ ๒๐๐ บาท
๑๐. ยิงเป้า	วงหนึ่ง วันละ ๒๐๐ บาท
๑๑. ปาหน้าคน ปาสัตว์ หรือสิ่งใด ๆ	วงหนึ่ง วันละ ๒๐๐ บาท
๑๒. เตะข้ามด่าน	วงหนึ่ง วันละ ๒๐๐ บาท
๑๓. หมากแฉว	วงหนึ่ง วันละ ๒๐๐ บาท
๑๔. หมากหัวแดง	วงหนึ่ง วันละ ๒๐๐ บาท

^๗ ข้อ ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๔ (พ.ศ. ๒๕๔๘) ออกตามความใน
 พระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

^๘ ข้อ ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๒๔) ออกตามความใน
 พระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

การพนัน	ค่าธรรมเนียม
๑๕. บิงโก	วงหนึ่ง วันละ ๒๐๐ บาท
๑๖. สลากกินแบ่ง สลากกินรวบ หรือการเล่นอย่างใดที่เสี่ยงโชคให้เงินหรือประโยชน์อย่างอื่นแก่ผู้เล่นคนใดคนหนึ่ง	ครั้งละ ๕,๐๐๐ บาท
๑๗. โต๊ะโต้เลเซเตอร์ สำหรับการเล่นอย่างใดอย่างหนึ่งในจังหวัดกรุงเทพมหานคร	วงหนึ่ง วันละ ๑๐,๐๐๐ บาท
ในจังหวัดอื่น	วงหนึ่ง วันละ ๑,๐๐๐ บาท
๑๘. สวีป สำหรับการเล่นอย่างใดอย่างหนึ่ง	ครั้งละ ๑,๐๐๐ บาท
๑๙. บูกเมกิง สำหรับการเล่นอย่างใดอย่างหนึ่ง	วงหนึ่ง วันละ ๕,๐๐๐ บาท
๒๐. ขายสลากกินแบ่ง สลากกินรวบ หรือสวิป ซึ่งไม่ได้ออกในประเทศไทย แต่ได้จัดให้มีขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมายของประเทศที่จัดนั้น	ครั้งละ ๑,๐๐๐ บาท
๒๑. ไฟ	
(ก) ไฟนกระจอก	วงหนึ่ง วันละ ๑,๐๐๐ บาท
(ข) ไฟปักเกอร์ ไฟเผา	วงหนึ่ง วันละ ๒,๐๐๐ บาท
(ค) ไฟผ่องจิ้น ไฟซีเซ็ก	วงหนึ่ง วันละ ๑,๐๐๐ บาท
(ง) ไฟอื่น ๆ	วงหนึ่ง วันละ ๑๐๐ บาท
	ถ้าเล่นระหว่างญาติมิตรในเคสสถานอันมิใช่ร้านค้าและมิใช่การเล่นประจำ
	วงหนึ่ง วันละ ๕๐ บาท
๒๒. ดวด	วงหนึ่ง วันละ ๑๐๐ บาท
๒๓. บิลเลียด	โต๊ะหนึ่ง เดือนละ ๓๐๐ บาท
๒๔. ช้องอ้อย	วงหนึ่ง วันละ ๑๐๐ บาท
๒๕. สะบ้าทอย	วงหนึ่ง วันละ ๑๐๐ บาท
๒๖. สะบ้าชุด	วงหนึ่ง วันละ ๑๐๐ บาท
๒๗. ฟุตบอลโต๊ะ	โต๊ะหนึ่ง ๑,๐๐๐ บาท
๒๘. เครื่องเล่นซึ่งใช้เครื่องกล พลังไฟฟ้า พลังแสงสว่างหรือพลังอื่นใดที่ใช้เล่นโดยวิธีสัมผัส เลื่อน กด ดึง ดัน ยิง โยน โยก หมุน หรือวิธีอื่นใดซึ่งสามารถทำให้แพ้ชนะกันได้ไม่ว่าจะโดยมีการนับแต้มหรือเครื่องหมายใด ๆ หรือไม่ก็ตาม	เครื่องหนึ่ง ๒,๐๐๐ บาท

ข้อ ๑๘^{๙๐} ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตจัดให้มีการเล่นเกมหรือรางวัลด้วยการเสี่ยงโชค

^{๙๐} ข้อ ๑๗ ลำดับที่ ๒๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๓ (พ.ศ. ๒๕๓๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

^{๙๐} ข้อ ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๒๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

โดยวิธีใด ๆ ในการประกอบกิจการค้าหรืออาชีพ ให้กำหนดดังนี้

กำหนดอายุใบอนุญาต	ค่าธรรมเนียม
๑ วัน	๓๐๐ บาท
ไม่เกิน ๗ วัน	๖๐๐ บาท
ไม่เกิน ๑ เดือน	๑,๕๐๐ บาท
ไม่เกิน ๖ เดือน	๖,๐๐๐ บาท
ไม่เกิน ๑ ปี	๙,๐๐๐ บาท

ข้อ ๑๙ บรรดาแบบพิมพ์คำร้องขออนุญาตจัดให้มีการเล่นการพนันและใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันตามบัญชี ข. ตามแบบที่แนบท้ายกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ เมื่อได้แก้ไขให้เป็นไปตามกฎกระทรวงให้คงใช้ได้ต่อไปจนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

พลเอก ป. จารุเสถียร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

[เอกสารแนบท้าย]

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

- ๑.^{๑๑} คำขออนุญาตจัดให้มีการเล่นการพนัน (พ.น. ๑)
 ๒. ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันแข่งสัตว์ (นอกจากม้า) (พ.น. ๒ ๐๑-๕๐)
 ๓. ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันแข่งม้า (พ.น. ๓ ๐๑-๕๐)
 ๔. ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันให้สัตว์ต่อสู้กันนอกจากโค กระบือ แพะ และ (พ.น. ๔ ๐๑-๕๐)
 ๕. ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันชนโค กระบือ แพะ และ (พ.น. ๕ ๐๑-๕๐)
 ๖. ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันวิ่งวัวคน (พ.น. ๖ ๐๑-๕๐)
 ๗. ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันชกมวย มวยปล้ำ (พ.น. ๗ ๐๑-๕๐)
 ๘. ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันแข่งเรือฟ่ง แข่งเรือล้อ (พ.น. ๘ ๐๑-๕๐)
 ๙. ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันขี่รูป (พ.น. ๙ ๐๑-๕๐)
 ๑๐. ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันโยนหวง (พ.น. ๑๐ ๐๑-๕๐)
 ๑๑. ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันโยนสตางค์ หรือวัตถุใด ๆ ลงในภาชนะต่าง ๆ (พ.น. ๑๑ ๐๑-๕๐)
 ๑๒. ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันตกเบ็ด (พ.น. ๑๒ ๐๑-๕๐)
 ๑๓. ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันจับสลากโดยวิธีใด ๆ (พ.น. ๑๓ ๐๑-๕๐)
 ๑๔. ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันยิงเป้า (พ.น. ๑๔ ๐๑-๕๐)
 ๑๕. ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันปาหน้าคน ปาหน้าสัตว์ หรือสิ่งใด ๆ (พ.น. ๑๕ ๐๑-๕๐)
 ๑๖. ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันเต๋าข้ามด่าน (พ.น. ๑๖ ๐๑-๕๐)
 ๑๗. ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันบิงโก (พ.น. ๑๗ ๐๑-๕๐)
 ๑๘. ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันสลากกินแบ่ง สลากกินรวบ หรือการเล่นอย่างใดที่เสี่ยงโชค หรือขายสลากกินแบ่ง สลากกินรวบหรือสวี่ปซึ่งไม่ได้ออกในประเทศไทย (พ.น. ๑๘ ๐๑-๕๐)
 - ๑๙.^{๑๒} ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันโตเตเตไลเซเตอร์สำหรับการเล่น..... (พ.น. ๑๙ ๐๑-๕๐)
 ๒๐. ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันสวี่ป (พ.น. ๒๐ ๐๑-๕๐)
 ๒๑. ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันบู้กเมกิง (พ.น. ๒๑ ๐๑-๕๐)
 ๒๒. ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันไพ่นกกระจอก (พ.น. ๒๒ ๐๑-๕๐)
 ๒๓. ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันไฟต่อแต้ม (พ.น. ๒๓ ๐๑-๕๐)
 ๒๔. ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันไฟผ่องไทย (พ.น. ๒๔ ๐๑-๕๐)
 ๒๕. ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันไฟผ่องจีน (พ.น. ๒๕ ๐๑-๕๐)
- ^{๑๑} คำขออนุญาตจัดให้มีการเล่นการพนัน (พ.น.๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๔ (พ.ศ. ๒๕๔๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘
- ^{๑๒} ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันโตเตเตไลเซเตอร์สำหรับการเล่น (พ.น. ๑๙ ๐๑-๕๐) แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๒ (พ.ศ. ๒๕๒๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

๒๖. ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันไพ่ซีเช็ก (พ.น. ๒๖ ๐๑-๕๐)

๒๗. ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันดวด (พ.น. ๒๗ ๐๑-๕๐)

๒๘. ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันบิลเลียด (พ.น. ๒๘ ๐๑-๕๐)

๒๙. ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันซ็องอ้อย (พ.น. ๒๙ ๐๑-๕๐)

๓๐. ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันหมากแกว (พ.น. ๓๐ ๐๑-๕๐)

๓๑. ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันหมากหั่วแดง (พ.น. ๓๑ ๐๑-๕๐)

๓๒. ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันสะบ้าทอย (พ.น. ๓๒ ๐๑-๕๐)

๓๓. ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันสะบ้าชุด (พ.น. ๓๓ ๐๑-๕๐)

๓๔. ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันไฟโป๊กเกอร์ (พ.น. ๓๔ ๐๑-๕๐)

๓๕. ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันไพ่เผล (พ.น. ๓๕ ๐๑-๕๐)

๓๖. ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นเกมพกหรือรางวัลในการเสี่ยงโชคโดยวิธีใด ๆ ใน

การประกอบกิจการค้าหรืออาชีพ (พ.น. ๓๖ ๐๑-๕๐)

๓๗.^๓ ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันฟุตบอลโต๊ะ หรือเครื่องเล่น ซึ่งใช้

เครื่องกล พลังไฟฟ้า พลังแสงสว่าง หรือพลังอื่นใดที่ใช้เล่นโดยวิธีสัมผัส เลื่อน กด ดึง ดัน ยิง โยน โยก หมุนหรือวิธีอื่นใดซึ่งสามารถทำให้แพ้ชนะกันได้ ไม่ว่าจะโดยมีการนับแต้มหรือเครื่องหมายใด ๆ หรือไม่ก็ตาม

(ดูข้อมูลจากภาพกฎหมาย)

^๓ ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันฟุตบอลโต๊ะ หรือเครื่องเล่น ซึ่งใช้เครื่องกล พลังไฟฟ้า พลังแสงสว่าง หรือพลังอื่นใดที่ใช้เล่นโดยวิธีสัมผัส เลื่อน กด ดึง ดัน ยิง โยน โยก หมุนหรือวิธีอื่นใดซึ่งสามารถทำให้แพ้ชนะกันได้ ไม่ว่าจะโดยมีการนับแต้มหรือเครื่องหมายใด ๆ หรือไม่ก็ตาม แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๓ (พ.ศ. ๒๕๓๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากค่าธรรมเนียมการอนุญาตให้เล่นการพนันประเภทต่าง ๆ ที่เรียกเก็บอยู่ในขณะนี้ยังนับว่าอยู่ในอัตราต่ำ แบบคำร้อง และใบอนุญาตยังไม่เหมาะสม อำนาจการสั่งอนุมัติให้เล่นการพนันได้ตามความร้ายแรงของการพนันเดิมมิได้กำหนดไว้เป็นกฎกระทรวง ทั้งกฎกระทรวงที่ใช้อยู่ในขณะนี้ได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงมาแล้วรวม ๑๕ ฉบับด้วยกัน เป็นการไม่สะดวกแก่การปฏิบัติ จึงจำเป็นต้องปรับปรุงกฎกระทรวงในเรื่องนี้แล้วประมวลรวมเป็นฉบับเดียวกัน

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๒๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตให้เล่นการพนันตามบัญชี ข. บางประเภท และใบอนุญาตจัดให้มีการเล่นเกมหรือรางวัลด้วยการเสี่ยงโชคด้วยวิธีใด ๆ ในการประกอบกิจการค้าหรืออาชีพ ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๐๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ นั้น ต่ำเกินไป ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน สมควรเพิ่มอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าวให้สูงขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๒ (พ.ศ. ๒๕๒๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ทางราชการมีนโยบายควบคุมแหล่งอบายมุขและการพนันบางชนิดซึ่งต้องอาศัยการเล่นควบคู่กับการเล่นการพนันแข่งม้า โดยเฉพาะมิให้มีการเล่นโตเตโตเลเซเตอร์ชนิดการเล่นควบลายเลขหรือชื่อ อันมีลักษณะยั่วให้เล่นการพนันมากยิ่งขึ้น สมควรมิให้มีการอนุญาตการเล่นโตเตโตเลเซเตอร์ชนิดดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๓ (พ.ศ. ๒๕๓๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการระบุเพิ่มเติมการเล่นในบัญชี ข. ท้ายพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ ในกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ หลายฉบับ ทำให้ไม่สะดวกในการใช้กฎหมายและการปรับปรุงกฎหมาย และเนื่องจากในปัจจุบัน เครื่องเล่นการพนันได้วิวัฒนาการไปมากตาม

^{๑๔} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๘/ตอนที่ ๑๗๐/ฉบับพิเศษ หน้า ๒๒/๑๔ ตุลาคม ๒๕๒๔

^{๑๕} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๙/ตอนที่ ๑๒๗/ฉบับพิเศษ หน้า ๓/๙ กันยายน ๒๕๒๕

^{๑๖} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔/ตอนที่ ๒๗๑/หน้า ๓๗๘/๒๙ ธันวาคม ๒๕๓๐

วิทยาการสมัยใหม่ เป็นเหตุให้ลักษณะของเครื่องเล่นซึ่งใช้ไฟฟ้า จักรกล หรือสปริง ดัด ยิง หรือ โยน วัตถุใด ๆ ในภาชนะ อันเป็นการเล่นในบัญชี ข. ห้ายพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ ซึ่ง ระบุเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ ไม่สามารถครอบคลุมเครื่องเล่นการพนันที่ได้มีการดัดแปลงวิธีการเล่นให้ แตกต่างไปจากเดิมได้ทั้งหมด สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงเพื่อปรับปรุงลักษณะของเครื่องเล่นซึ่ง ใช้ไฟฟ้า จักรกล หรือสปริง ดัด ยิง หรือ โยนวัตถุใด ๆ ในภาชนะ ให้ครอบคลุมเครื่องเล่นการพนัน ได้ทั้งหมด และเพื่อให้เกิดความสะดวกและคล่องตัวในการใช้กฎหมายและปรับปรุงกฎหมาย จึง จำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๗ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘^{๑๗}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากข้อกำหนดเกี่ยวกับการพนัน บิลเลียดที่ให้จัดขึ้นได้โดยไม่ต้องมีใบอนุญาตตามที่ (๒) ของข้อ ๑๓ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๐๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ กำหนดไว้และใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ ในปัจจุบันสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อกำหนดดังกล่าวเพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยในสังคม รวมทั้งเพื่อ ป้องกันมิให้เป็นแหล่งมั่วสุมของเยาวชนและเป็นแหล่งสร้างปัญหาอาชญากรรมขึ้นในสังคม จึง จำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๓ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘^{๑๘}

ข้อ ๒ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๘ เป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันการขอออกสลากกิน แบ่งที่มีวัตถุประสงค์เพื่อนำรายได้ไปใช้ในกิจการสาธารณกุศลพร้อมทั้งขอลดหย่อนภาษีการพนัน จะต้องเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อขออนุมัติเป็นรายกรณีไป และกระทรวงมหาดไทยจะต้อง ดำเนินการออกกฎกระทรวงเพื่อเรียกเก็บภาษีการพนันในอัตราพิเศษทุกราย ดังนั้น เพื่อเป็นการลด ขั้นตอนการดำเนินการขอลดหย่อนภาษีดังกล่าวและเพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตออกสลากกินแบ่งที่มี วัตถุประสงค์เพื่อนำรายได้ไปใช้ในกิจการสาธารณกุศลและได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเสีย ภาษีการพนันในอัตราต่ำกว่าที่เรียกเก็บตามปกติ สมควรกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตดังกล่าวเสียภาษีใน อัตราร้อยละ ๐.๕ แห่งยอดราคาสลากซึ่งมีผู้รับซื้อก่อนหักรายจ่าย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

^{๑๗} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘/ตอนที่ ๖๐/ฉบับพิเศษ หน้า ๑๘/๑ เมษายน ๒๕๓๔

^{๑๘} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗/ตอนที่ ๘๘ก/หน้า ๗/๒๗ กันยายน ๒๕๔๓

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๔ (พ.ศ. ๒๕๔๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๕๓๘^{๑๔} สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๔ ใบอนุญาตจัดให้มีการเล่นการพนัน ซึ่งได้ออกให้แก่ผู้รับใบอนุญาตก่อนวันที่ กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุ แต่ถ้าผู้รับใบอนุญาตนั้นประสงค์ จะขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๐๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการ พนัน พุทธศักราช ๒๕๓๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงนี้ก่อนใบอนุญาตเดิมสิ้นอายุก็ให้ทำได้ โดย ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม

ข้อ ๕ บรรดาคำขอใบอนุญาตเล่นการพนันที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้ บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าคำขอนั้นเป็นคำขอตามกฎหมายกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๐๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๕๓๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย กฎกระทรวงนี้โดยอนุโลม

ข้อ ๖ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราช กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้โอน การกิจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติตามพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๕๓๘ ไปให้ กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รับผิดชอบแทน เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้อง กับภารกิจและไม่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิรูประบบราชการ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๐๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๕๓๘ ในส่วนของอำนาจ หน้าที่เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตเล่นการพนันตามบัญชี ข. สถานที่ยื่นคำขออนุญาต และแบบคำ ขออนุญาตเล่นการพนันเสียใหม่เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๑๔} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒/ตอนที่ ๑๔๔/หน้า ๑/๒ ธันวาคม ๒๕๔๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงาน กฏกระทรวง กฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๐๔)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑ ให้เพิ่มเติมการเล่นต่อไปนี้เป็นการเล่นในบัญชี ก. ท้ายพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

สล็อตแมชีน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๒ (ยกเลิก)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒๐) และ (๒๑) ของข้อ ๔ ค. แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๐๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“(๒๐) ฟุตบอลโต๊ะ

(๒๑) เครื่องเล่นซึ่งใช้ไฟฟ้า จักรกลหรือสปริง ดัด ยิง หรือโยนวัตถุใด ๆ ในลักษณะ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยมีการนับแต้มหรือเครื่องหมายใด ๆ”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความใน (ค) ของข้อ ๕ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๐๓)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“(ค) บิลเลียด ฟุตบอลโต๊ะ หรือเครื่องเล่นซึ่งใช้ไฟฟ้าจักรกลหรือสปริง ดัด ยิง หรือโยนวัตถุใดๆ ในลักษณะโดยมีการนับแต้มหรือเครื่องหมายใด ๆ ต้องไม่เกินสามสิบวันนับจากวันออกใบอนุญาต และให้เล่นได้ภายในเวลา ๑๗ ถึง ๒๓ นาฬิกา”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของข้อ ๑๓ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๐๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) บิลเลียด เพื่อความรื่นเริงในสมาคม จำนวนไม่เกินห้าโต๊ะ โดยสมาคมเก็บค่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เกมตามสมควร หรือในเคหสถานที่มีบริเวณกว้างขวางและรั้วรอบมิดชิดจำนวนไม่เกินหนึ่งโต๊ะโดยผู้จัดให้มีการเล่นหรือเจ้าบ้าน แล้วแต่กรณี มิได้เรียกเก็บหรือรับผลประโยชน์ในทางตรงหรือทางอ้อมจากการเล่นนั้น”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น ๒๗. และ ๒๘. ของข้อ ๑๗ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๘/ตอนที่ ๙๕/หน้า ๑๒๓๘/๒๑ พุทธศักราช ๒๕๐๔

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๒ ข้อ ๒ ยกเลิกโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๓ (พ.ศ. ๒๕๓๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

สำนักงาน ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๐๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	ค่าธรรมเนียม
๒๗. ฟุตบอลโต๊ะ		โต๊ะหนึ่ง ๓๐๐ บาท
๒๘. เครื่องเล่นซึ่งใช้ไฟฟ้าจักรกล หรือสปริง ดัด ยิง หรือโยนวัตถุใดๆ ในภาชนะโดยมีการนับแต้มหรือเครื่องหมายใดๆ		เครื่องหนึ่ง ๘๐๐ บาท

ข้อ ๗ ให้เพิ่มแบบพิมพ์ท้ายกฎกระทรวงนี้เป็นแบบพิมพ์ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนัน ฟุตบอลโต๊ะ หรือเครื่องเล่นซึ่งใช้ไฟฟ้า จักรกลหรือสปริง ดัด ยิงหรือโยนวัตถุใดๆ ในภาชนะโดยมีการนับแต้มหรือเครื่องหมายใดๆ ท้ายกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๐๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๔

พลเอก ป. จารุเสถียร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนัก [เอกสารแนบท้าย] กฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนัก [] ใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันฟุตบอลโต๊ะหรือเครื่องเล่นซึ่งใช้ไฟฟ้า
จักรกล หรือสปริง ดัด ยิงหรือโยนวัตถุใด ๆ ในขณะ โดยมีการนับแต้มหรือเครื่องหมายใด ๆ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(ดูข้อมูลจากภาพกฎหมาย)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันนี้มีเครื่องเล่นการพนันที่ใช้ไฟฟ้าจักรกล หรือสปริง ดัด ยิง หรือโยน ในตู้หรือภาชนะใดๆ แล้วนับแต้มหรือเครื่องหมายต่างๆ ที่ปรากฏขึ้นเป็นการแพ้ชนะหลายชนิดด้วยกันโดยผู้จัดให้มีไม่ต้องขอรับอนุญาต และมีประชาชนและเยาวชนนิยมเข้าเล่นเข้าพนันเป็นจำนวนมากเป็นการพาหุโทษภัยให้ประชาชนและเยาวชนพลัดเปลี่ยนฝึกฝนในการพนัน ขาดความสนใจต่อการเล่าเรียนและอาชีพ เป็นการบั่นทอนความก้าวหน้าและทำลายเศรษฐกิจแห่งประเทศชาติ และเป็นแหล่งสำหรับมั่วสุมบุคคลผู้ประพฤติมิชอบ จึงสมควรออกกฎกระทรวงควบคุมเครื่องเล่นการพนันดังกล่าว

ส่วนการเล่นบิลเลียดสำหรับเอกชนหรือสมาคม ซึ่งจัดให้มีการเล่นได้โดยไม่ต้องมีใบอนุญาต ก็สมควรวางระเบียบควบคุมเกี่ยวกับสถานที่ คุณสมบัติ ผู้จัดและจำนวนโต๊ะให้เป็นการเหมาะสม

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๓ (พ.ศ. ๒๕๓๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘^๓

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการระบุเพิ่มเติมการเล่นในบัญชี ข. ท้ายพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ ในกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ หลายฉบับ ทำให้ไม่สะดวกในการใช้กฎหมายและการปรับปรุงกฎหมาย และเนื่องจากในปัจจุบัน เครื่องเล่นการพนันได้วิวัฒนาการไปมากตามวิทยาการสมัยใหม่ เป็นเหตุให้ลักษณะของเครื่องเล่นซึ่งใช้ไฟฟ้า จักรกล หรือสปริง ดัด ยิง หรือ โยน วัตถุใด ๆ ในภาชนะ อันเป็นการเล่นในบัญชี ข. ท้ายพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ ซึ่งระบุเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ ไม่สามารถครอบคลุมเครื่องเล่นการพนันที่ได้มีการดัดแปลงวิธีการเล่นให้แตกต่างไปจากเดิมได้ทั้งหมด สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงเพื่อปรับปรุงลักษณะของเครื่องเล่นซึ่งใช้ไฟฟ้า จักรกล หรือสปริง ดัด ยิง หรือ โยนวัตถุใด ๆ ในภาชนะ ให้ครอบคลุมเครื่องเล่นการพนันได้ทั้งหมด และเพื่อให้เกิดความสะดวกและคล่องตัวในการใช้กฎหมายและปรับปรุงกฎหมาย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

คณิตา/ผู้จัดทำ

๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

^๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔/ตอนที่ ๒๗๑/หน้า ๓๗๘/๒๙ ธันวาคม ๒๕๓๐

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ว่าด้วยการพนันแข่งม้า พ.ศ. ๒๕๒๔

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เนื่องด้วยปัจจุบันปรากฏว่าอาชญากรรมต่าง ๆ มีแนวโน้มสูงและทวีความรุนแรงขึ้น สนามม้านับได้ว่าเป็นแหล่งมั่วสุมเล่นการพนันขนาดใหญ่ ทั้งยังเป็นแหล่งมั่วสุมของอาชญากรผู้ ประกอบมิฉาชีพและเยาวชนด้วย กระทรวงมหาดไทยมีนโยบายที่จะลดอาชญากรรมในสนามม้าเพื่อ สนองนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งรักษาความเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินให้แก่ ประชาชน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อาศัยอำนาจตามความมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช

สำนักงาน

๒๔๗๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพนันแข่งม้า พ.ศ.

๒๕๒๕”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๕ เป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบหรือคำสั่งใดที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๔ นับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปห้ามมิให้อนุญาตจัดตั้งสนามม้าเพิ่มขึ้นอีก

สำนักงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๕ ให้สนามม้า เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) ให้สนามม้าจัดทำรั้วกันบริเวณที่ขายตั๋วม้าไว้ให้เป็นส่วนสัดส่วนโดยเฉพาะ

สำนักงาน

(๒) ให้สนามม้าจัดเจ้าหน้าที่ควบคุมมิให้เด็กอายุต่ำกว่า ๑๗ ปี ผ่านเข้าไปในบริเวณ

ที่ขายตั๋วม้า ตาม (๑) โดยเด็ดขาด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๓) ให้สนามม้ากวดขันมิให้ผู้ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ เข้าเล่นการพนันแข่งม้า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๔) ให้สนามม้าป้องกันมิให้มีการเล่นโตเตเตโลเซเตอร์ (โตเตเลื่อน) โดยมีได้รับอนุญาต

ภายในสนามม้า และให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปราบปรามอย่างจริงจังหากทางสนาม

สำนักงาน

ม้าปล่อยปละละเลยอาจถูกงดการอนุญาตในคราวต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๕) ให้สนามม้าและเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ร่วมกันป้องกันมิให้ผู้เข้าไปในสนามม้าพา

อาวุธปืนเข้าไปโดยเด็ดขาด เว้นแต่เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการพาอาวุธปืนติดตัวตามกฎหมาย

นอกจากนั้นให้สนามม้าให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างเต็มที่ในการตรวจค้นตัวผู้ต้องสงสัย

สำนักงาน

ในการพาอาวุธปืนติดตัว หรือการจับกุม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๖) ให้เจ้าหน้าที่งานฝ่ายปกครองและเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ออกสอดส่องหาก

ปรากฏว่าสนามม้าไม่ปฏิบัติตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้รายงานกระทรวงมหาดไทย โดยด่วน

สำนักงาน

เพื่อพิจารณาดำเนินการอนุญาตในคราวต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๖ นับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ จนถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๕ เป็นเวลา ๖ เดือน อนุญาตให้สนามม้าในกรุงเทพมหานครทั้งสองสนาม จัดเล่นการพนันแข่งม้าได้สัปดาห์ละ ๑ วัน ตามเดิมโดยมีเงื่อนไขดังนี้

- (๑) สนามราชกรีฑาสโมสรให้แข่งในวันเสาร์
- (๒) สนามราชตฤณมัยสมาคมให้แข่งในวันอาทิตย์
- (๓) วันแข่งใดตรงกับวันสำคัญทางศาสนาให้งด
- (๔) การขออนุญาตแข่งนัดพิเศษในวันสำคัญต่าง ๆ ให้งด
- (๕) ให้ลดจำนวนเที่ยวแข่งแต่ละนัดเหลือไม่เกินนัดละ ๑๐ เที่ยว

ข้อ ๗ นับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ เป็นต้นไป อนุญาตให้สนามม้าในกรุงเทพมหานครจัดแข่ง ดังนี้

- (๑) ในสัปดาห์หนึ่งให้มีการแข่งขันเพียงนัดเดียว โดยให้ทั้งสองสนามผลัดกันแข่ง สัปดาห์หนึ่ง เว้นสัปดาห์หนึ่ง จะเลือกแข่งวันเสาร์หรือวันอาทิตย์แล้วแต่ทางสนามจะตกลงกันเอง
- (๒) วันแข่งใดตรงกับวันสำคัญทางศาสนาให้งด
- (๓) ในช่วงเดือนสิงหาคม กันยายน ตุลาคม รวม ๓ เดือนที่สนามราชกรีฑาสโมสรหยุดแข่ง ไม่อนุญาตให้สนามราชตฤณมัยสมาคมจัดแข่งแทน
- (๔) การขออนุญาตแข่งนัดพิเศษในโอกาสต่าง ๆ ให้อยู่ในดุลพินิจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่จะอนุมัติ
- (๕) ให้มีจำนวนเที่ยวแข่งแต่ละนัดไม่เกินนัดละ ๑๐ เที่ยว

ข้อ ๘ สนามม้าต่างจังหวัด

- (๑) ให้ปฏิบัติตามข้อ ๕ ทุกประการ
- (๒) นับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๕ เป็นเวลา ๖ เดือน อนุญาตให้จัดแข่งต่อไปตามเดิม โดยมีเงื่อนไขดังนี้
 - (ก) วันแข่งใดตรงกับวันสำคัญทางศาสนาให้งด
 - (ข) การขออนุญาตแข่งนัดพิเศษในวันสำคัญต่าง ๆ ให้งด
 - (ค) ให้ลดจำนวนเที่ยวแข่งแต่ละนัดเหลือไม่เกินนัดละ ๑๐ เที่ยว
- (๓) ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ เป็นต้นไป อนุญาตให้จัดแข่งโดยมีเงื่อนไขดังนี้
 - (ก) ในสัปดาห์หนึ่งให้มีการแข่งขันได้เพียงนัดเดียว ส่วนจะเป็นวันเสาร์หรือวันอาทิตย์แล้วแต่ความต้องการของสนามม้า
 - (ข) วันแข่งใดตรงกับวันสำคัญทางศาสนาให้งด
 - (ค) การขออนุญาตแข่งนัดพิเศษในโอกาสต่าง ๆ ให้อยู่ในดุลพินิจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่จะอนุมัติ
 - (ง) ให้มีจำนวนเที่ยวแข่งแต่ละนัดไม่เกินนัดละ ๑๐ เที่ยว

๒) ข้อ ๗ (๔) แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพนันแข่งม้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๑

๒) ข้อ ๘ (๓) (ค) แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพนันแข่งม้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๑

ข้อ ๙ การพิจารณาออกใบอนุญาตตามข้อ ๔ ค. (๑๔) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๐๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ สำหรับใน กรุงเทพมหานครให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตเสนอเรื่องราวขออนุญาตถึงรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย เพื่อพิจารณาเดือนละครั้ง แต่ไม่น้อยกว่า ๗ วันก่อนเดือนแข่งขันใหม่ ใน ต่างจังหวัดให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตเสนอเรื่องราวถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เพื่อ พิจารณาปีละครั้ง แต่ไม่น้อยกว่า ๗ วันก่อนปีแข่งขันใหม่

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๒๔

พลเอก สิทธิ จิรโรจน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ว่าด้วยการพนันชนไก่และกัฒปลา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๒ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เนื่องจากระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพนันชนไก่และกัฒปลา พ.ศ. ๒๕๒๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว สมควรปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติของกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพนันชนไก่และกัฒปลา พ.ศ. ๒๕๕๒”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพนันชนไก่และกัฒปลา พ.ศ. ๒๕๒๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๒) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพนันชนไก่และกัฒปลา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๔ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บททั่วไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖/ตอนพิเศษ ๑๒๕ ง/หน้า ๑/๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒

“เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง สำหรับกรุงเทพมหานคร และนายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอแห่งท้องที่สำหรับจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร

“ผู้มีอำนาจสั่งอนุมัติ” หมายความว่า อธิบดีกรมการปกครอง สำหรับกรุงเทพมหานครและผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร

ข้อ ๖ ผู้ขออนุญาตใช้สถานที่เล่นการพนันชนไก่หรือก่ดปลา และผู้ขออนุญาตจัดให้มีการเล่นการพนันชนไก่หรือก่ดปลาต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี หรือเป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

หมวด ๒

สถานที่เล่นการพนัน

ส่วนที่ ๑

การอนุญาตสถานที่เล่นการพนันขึ้นใหม่

ข้อ ๗ ก่อนจะก่อสร้าง หรือดัดแปลงอาคารเป็นสถานที่เล่นการพนันชนไก่ขึ้นใหม่ ให้ผู้ขออนุญาตใช้สถานที่เล่นการพนันชนไก่ยื่นคำร้องขออนุญาตพร้อมหลักฐาน ดังต่อไปนี้ต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตเพื่อเสนอต่อผู้มีอำนาจสั่งอนุมัติพิจารณา

(๑) สำเนาทะเบียนบ้านของผู้ขออนุญาต

(๒) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ขออนุญาต

(๓) กรณีมอบอำนาจต้องมีหนังสือมอบอำนาจและติดอากรแสตมป์ถูกต้องตามกฎหมาย พร้อมทั้งสำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้รับมอบอำนาจ

(๔) หลักฐานแสดงว่าเป็นผู้มีทุนเพียงพอที่จะประกอบกิจการ

(๕) สำเนาหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินอันเป็นที่ตั้งสถานที่ดังกล่าว ซึ่งผู้ขออนุญาตเป็นผู้มีสิทธิในที่ดินหรือหนังสือสัญญาเช่า

(๖) แผนผังของที่ตั้งสถานที่ที่จะขออนุญาตใช้เป็นสถานที่เล่นการพนันชนไก่ ที่แสดงว่าสถานที่ดังกล่าวต้องไม่อยู่ใกล้เคียงกับศาสนสถาน สถานศึกษา สถานพยาบาล หรือสถานที่พักผ่อน ในระยะที่อาจก่อให้เกิดปัญหา หรืออุปสรรคในการปฏิบัติศาสนกิจ การเรียนการสอน การรักษาพยาบาลหรือการพักผ่อนได้

ข้อ ๘ ให้ผู้มีอำนาจสั่งอนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งจำนวนเจ็ดคน ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานราชการสี่คน ในจำนวนนี้ให้แต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารในพื้นที่ที่ขออนุญาตอย่างน้อยหนึ่งคน และภาคประชาชนสามคน เพื่อทำหน้าที่กลั่นกรอง และเสนอความเห็นให้ผู้มีอำนาจสั่งอนุมัติใช้ประกอบดุลพินิจในการพิจารณาอนุมัติให้ใช้สถานที่เล่นการพนันชนไก่

ให้ผู้มีอำนาจสั่งอนุมัติใช้ดุลพินิจพิจารณาด้วยความรอบคอบ และเหมาะสม โดยคำนึงถึงเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) อาคารสถานที่ที่จะขออนุญาตจะต้องมีความมั่นคงแข็งแรง และปลอดภัยแก่ผู้ใช้อาคาร

(๒) จำนวนสถานที่ที่จะขออนุญาตในแต่ละพื้นที่จะต้องมีจำนวนไม่มากเกินไปจนสมควร

(๓) การส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงไก่ชนเพื่อจำหน่ายสร้างรายได้

(๔) การควบคุมและการป้องกันการแพร่ระบาดของโรค

(๕) วัฒนธรรม ประเพณีของแต่ละท้องถิ่น และ

(๖) ต้องไม่ก่อให้เกิดปัญหาหรืออุปสรรคในการปฏิบัติศาสนกิจ การเรียนการสอน การรักษาพยาบาล หรือการพักผ่อนได้

เมื่อพิจารณาแล้วให้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ขออนุญาตทราบ และให้แจ้งสิทธิอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองให้ผู้ขออนุญาตทราบด้วย

ข้อ ๙ ให้นำความในข้อ ๗ และข้อ ๘ มาใช้บังคับกับการขออนุญาตและการพิจารณาออกหนังสืออนุญาตให้ใช้สถานที่เล่นการพนันกวดปลาโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒ การอนุญาตให้ใช้สถานที่เล่นการพนัน

ข้อ ๑๐ เมื่อก่อสร้างสถานที่เล่นการพนันชนไก่ หรือกวดปลาตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารหรือดัดแปลงอาคารเป็นสถานที่เล่นการพนันชนไก่หรือกวดปลาแล้วเสร็จ หรือกรณีการขออนุญาตใช้สถานที่เล่นการพนันดังกล่าวเป็นสถานที่ที่มีอยู่ก่อนหรือเคยได้รับอนุญาตมาก่อนแล้ว ให้ผู้ขออนุญาตแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตเพื่อเสนอให้ผู้มีอำนาจสั่งอนุมัติพิจารณาออกหนังสืออนุญาตให้ใช้สถานที่ดังกล่าวเป็นสถานที่เล่นการพนันชนไก่หรือกวดปลาต่อไป โดยให้คณะกรรมการที่ตั้งขึ้นตามข้อ ๘ ไปตรวจสอบสถานที่ก่อนเสนอผู้มีอำนาจสั่งอนุมัติ

ข้อ ๑๑ หนังสืออนุญาตให้ใช้สถานที่เล่นการพนันชนไก่หรือกวดปลาให้มีอายุไม่เกินหนึ่งปีนับตั้งแต่วันออกหนังสืออนุญาต แต่หากจะขอต่ออายุการใช้สถานที่เล่นการพนันดังกล่าวให้ยื่นคำร้องขอต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตก่อนครบกำหนดการอนุญาตเดิมไม่น้อยกว่าสามสิบวันเพื่อเสนอให้ผู้มีอำนาจสั่งอนุมัติพิจารณาต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑๒ ผู้ขออนุญาตจัดให้มีการเล่นการพนันชนไก่หรือก๊ตปลาจะต้องเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สถานที่เล่นการพนันชนไก่หรือก๊ตปลา โดยจะต้องยื่นคำร้องขออนุญาตตามแบบ พ.น. ๑ พร้อมเอกสารหลักฐานประกอบด้วยสำเนาหนังสืออนุญาตให้ใช้สถานที่เล่นการพนันดังกล่าว สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้านของผู้ขออนุญาต ต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตเพื่อเสนอให้ผู้มีอำนาจสั่งอนุมัติพิจารณาเดือนละครั้ง เมื่อได้รับอนุมัติแล้วเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตจึงจะออกใบอนุญาตได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑๓ ให้ผู้มีอำนาจสั่งอนุมัติใช้ดุลพินิจพิจารณาอนุญาตให้บ่อนหนึ่งจัดให้มีการเล่นการพนันชนไก่หรือก๊ตปลา แล้วแต่กรณี ได้เฉพาะในวันเสาร์และวันอาทิตย์ของทุกสัปดาห์ที่ไม่ตรงกับวันเฉลิมพระชนมพรรษา หรือวันสำคัญทางศาสนาเท่านั้น ทั้งนี้ จะอนุญาตให้มีการเล่นการพนันชนไก่หรือก๊ตปลาในแต่ละบ่อนหรือแต่ละสังเวียนได้ไม่เกินห้าวันต่อเดือน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑๔ การอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันชนไก่ หรือก๊ตปลาเป็นกรณีพิเศษ นอกจาก

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑๓ ให้ผู้มีอำนาจสั่งอนุมัติใช้ดุลพินิจพิจารณาอนุมัติให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตออกใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นได้เมื่อเข้าเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) เป็นการขออนุญาตจัดให้มีการเล่นการพนันชนไก่หรือก๊ตปลาในงานประจำปีที่จังหวัดเป็นผู้จัดขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๒) รายได้หลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้วมอบให้จังหวัดเพื่อใช้ประโยชน์ในทางราชการหรือสาธารณกุศล

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๓) วันที่ขออนุญาตจัดให้มีการเล่นการพนันชนไก่หรือก๊ตปลาเป็นกรณีพิเศษจะต้องไม่ตรงกับวันเฉลิมพระชนมพรรษาหรือวันสำคัญทางศาสนา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๔) ผู้ที่ขออนุญาตจัดให้มีการเล่นการพนันชนไก่หรือก๊ตปลาเป็นกรณีพิเศษจะต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตเดิมตามข้อ ๑๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑๕ ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตทำความเข้าใจกับผู้จัดให้มีการเล่นการพนันชนไก่เพื่อกำหนดเวลาการชนไก่ในแต่ละยก (อัน) ให้เป็นมาตรฐาน ทั้งนี้ ต้องไม่เกินยี่สิบนาทีต่อหนึ่งยก (อัน) รวมแล้วไม่เกินแปดยก และให้พักระหว่างยกไม่น้อยกว่ายี่สิบนาที

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑๖ การออกใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันชนไก่ให้ออกใบอนุญาตหนึ่งใบต่อหนึ่งสังเวียนตามลักษณะข้อจำกัดและเงื่อนไขหลังใบอนุญาต (พ.น. ๔) ส่วนบ่อนหนึ่งจะขออนุญาตจัดให้มีการเล่นการพนันชนไก่ได้กี่สังเวียนนั้น ให้ผู้มีอำนาจสั่งอนุมัติใช้ดุลพินิจพิจารณาด้วยความรอบคอบและเหมาะสม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตกระทำการดังต่อไปนี้ ให้ผู้มีอำนาจสั่งอนุมัติมีอำนาจที่จะไม่อนุมัติให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต ออกใบอนุญาตในคราวต่อไปเป็นครั้งคราวหรือตลอดไปก็ได้แล้วแต่จะเห็นสมควร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อความ ลักษณะข้อจำกัดและเงื่อนไขที่กำหนดไว้หลังใบอนุญาต

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๒) ไม่จัดสถานที่ให้มีความมั่นคงแข็งแรงปลอดภัย และถูกสุขลักษณะอนามัย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๓) จัดให้มีการเล่นการพนันอย่างอื่นภายในบริเวณสถานที่เล่นการพนันชนไก่หรือกัปปลา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๔) มีการก่อความไม่สงบเรียบร้อย หรือมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะมีความไม่สงบเรียบร้อยเกิดขึ้นภายในสถานที่หรือบริเวณที่เล่นการพนันชนไก่หรือกัปปลา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๕) มีการขายสุรา หรือดื่มสุรา หรือยินยอมให้คนเมาสุราหรือพกพาอาวุธติดตัวเข้าไปในสถานที่ หรือบริเวณที่เล่นการพนันชนไก่หรือกัปปลา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๖) จัดให้มีการเล่นการพนันชนไก่โดยมีการเสริม หรือแต่งเดือย หรือโดยวิธีอื่นใดซึ่งมิได้เป็นไปตามธรรมชาติของไก่ชน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑๘ บรรดาหนังสืออนุญาตให้ใช้สถานที่เล่นการพนันชนไก่หรือกัปปลา และใบอนุญาตให้จัดให้มีการเล่นการพนันชนไก่หรือกัปปลา ซึ่งได้ออกให้แก่ผู้รับอนุญาตก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าหนังสืออนุญาต หรือใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คุณสมบัติของผู้ขออนุญาตใช้สถานที่เล่นการพนันชนไก่หรือกัปปลาตามข้อ ๖ (๒) มิให้ใช้บังคับกับผู้ที่ได้รับหนังสืออนุญาตก่อนระเบียบนี้ใช้บังคับ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประกาศ ณ วันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ชวรัตน์ ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณิตา/ผู้จัดทำ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑๕ มกราคม ๒๕๕๔

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานพระราชบัญญัติ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๕๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอน

การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓ บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับใดๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖/ตอนที่ ๑๑๔ ก/หน้า ๔๘/๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจ และหน้าที่ของตนและมีอำนาจออกกฎกระทรวง และระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงและระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการการกระจาย

อำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการ ก.พ. เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ และอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น*

(๓) ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนสิบสองคน ประกอบด้วยผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดสองคน ผู้บริหารเทศบาลสามคน ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลห้าคน และผู้บริหารกรุงเทพมหานคร ผู้บริหารเมืองพัทยาหรือผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นรวมสองคน ทั้งนี้ โดยให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทเลือกกันเองตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายกรัฐมนตรีกำหนด

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบสองคน ประกอบด้วยบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ด้านการพัฒนาท้องถิ่น ด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านการปกครองส่วนท้องถิ่นในสาขารัฐศาสตร์หรือรัฐประศาสนศาสตร์ และด้านกฎหมาย ทั้งนี้ การสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายกรัฐมนตรีกำหนด

ให้หัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเลขานุการคณะกรรมการ

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เว้นแต่เป็นผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

(๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(๕) ไม่เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

(๖) ไม่เป็นเจ้าหน้าที่หรือผู้มีตำแหน่งใดๆ ในพรรคการเมือง

มาตรา ๘ กรรมการตามมาตรา ๖ (๓) พ้นจากตำแหน่งเมื่อลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อประธานกรรมการหรือพ้นจากการเป็นผู้บริหารท้องถิ่น

มาตรา ๙ กรรมการตามมาตรา ๖ (๔) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับสรรหาเป็นกรรมการอีกได้ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ถ้ากรรมการตามวรรคหนึ่งว่างลง ให้สรรหากรรมการแทน และให้ผู้ซึ่งได้รับสรรหาอยู่ในตำแหน่งเท่ากับระยะเวลาที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในระหว่างที่ยังมิได้สรรหากรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างตามวรรคสอง และยังมีกรรมการเหลืออยู่เกินกึ่งหนึ่ง ให้กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

มาตรา ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออกโดยยื่นหนังสือลาออกต่อประธานกรรมการ

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

มาตรา ๑๑ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและรายงานต่อรัฐสภา

(๒) กำหนดการจัดระบบการบริการสาธารณะตามอำนาจและหน้าที่ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง

(๓) ปรับปรุงสัดส่วนภาษีและอากร และรายได้ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง โดยคำนึงถึงภาระหน้าที่ของรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเองเป็นสำคัญ

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการถ่ายโอนภารกิจจากราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๕) ประสานการถ่ายโอนข้าราชการ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น และพนักงานรัฐวิสาหกิจระหว่างส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดอำนาจและหน้าที่การจัดสรรภาษีและอากร เงินอุดหนุน เงินงบประมาณที่ราชการส่วนกลางโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการถ่ายโอนภารกิจตาม (๒) (๓) และ (๔)

(๖) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีให้มีการกระจายอำนาจการอนุมัติหรือการอนุญาตตามที่มีกฎหมายบัญญัติให้ต้องขออนุมัติหรือขออนุญาตไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคำนึงถึงความสะดวก รวดเร็วในการให้บริการประชาชน และการกำกับดูแลให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น ๆ เป็นสำคัญ

(๗) เสนอแนะมาตรการด้านการเงิน การคลัง การภาษีอากร การงบประมาณ และการรักษาวินัยทางการเงิน การคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๘) เสนอแนะการตราพระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา ออกกฎกระทรวง ประกาศ ข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งที่จำเป็นเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อคณะรัฐมนตรี

(๙) เร่งรัดให้มีการตราพระราชกฤษฎีกา ออกกฎกระทรวง ประกาศ ข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งที่จำเป็นเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑๐) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในการจัดสรรเงินงบประมาณที่จัดสรรเพิ่มขึ้น ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากการถ่ายโอนภารกิจจากส่วนกลาง

(๑๑) พิจารณาหลักเกณฑ์การจัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามความจำเป็น

(๑๒) เสนอแนะและจัดระบบตรวจสอบและการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น

(๑๓) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการในกรณีที่ปรากฏว่าส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจไม่ดำเนินการตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑๔) เสนอรายงานเกี่ยวกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๑๕) ออกประกาศกำหนดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้
 (๑๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น
 ประกาศของคณะกรรมการตาม (๑๕) เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
 ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๓ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการใด ๆ
 ตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้
 ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการโดย
 อนุโลม

มาตรา ๑๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจ
 ออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ส่ง
 ข้อมูลหรือเอกสารใด ๆ ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาได้ ในการนี้อาจเรียกบุคคลใด ๆ
 มาชี้แจงด้วยก็ได้

มาตรา ๑๕ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กร
 ปกครองส่วนท้องถิ่นในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โดยมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ
- (๒) รวบรวมข้อมูล ศึกษา และวิเคราะห์เกี่ยวกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กร
 ปกครองส่วนท้องถิ่น และข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ
- (๓) ร่วมมือและประสานงานกับราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค องค์กร
 ปกครองส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามแผนตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
- (๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของสำนักงาน
 คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือตามที่คณะกรรมการ
 มอบหมาย

หมวด ๒

การกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ

มาตรา ๑๖ ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและ
 หน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองดังนี้

- (๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- (๒) การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ
- (๓) การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
- (๔) การสาธารณสุขโรคและการก่อสร้างอื่น ๆ

- (๕) การสาธารณสุข
- (๖) การส่งเสริม การฝึก และประกอบอาชีพ
- (๗) การพาณิชย์ และการส่งเสริมการลงทุน
- (๘) การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- (๙) การจัดการศึกษา
- (๑๐) การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
- (๑๑) การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- (๑๒) การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
- (๑๓) การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- (๑๔) การส่งเสริมกีฬา
- (๑๕) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- (๑๖) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
- (๑๗) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
- (๑๘) การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
- (๑๙) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
- (๒๐) การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน
- (๒๑) การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
- (๒๒) การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์
- (๒๓) การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพ และสาธารณสถานอื่นๆ
- (๒๔) การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๒๕) การผังเมือง
- (๒๖) การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร
- (๒๗) การดูแลรักษาที่สาธารณะ
- (๒๘) การควบคุมอาคาร
- (๒๙) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (๓๐) การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- (๓๑) กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๑๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

- (๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
- (๒) การสนับสนุนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
- (๓) การประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
- (๔) การแบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
- (๕) การคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๖) การจัดการศึกษา
- (๗) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- (๘) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
- (๙) การส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม
- (๑๐) การจัดตั้งและดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวม
- (๑๑) การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม
- (๑๒) การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ
- (๑๓) การจัดการและดูแลสถานีส่งทั้งทางบกและทางน้ำ
- (๑๔) การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- (๑๕) การพาณิชย์ การส่งเสริมการลงทุน และการทำกิจการไม่ว่าจะดำเนินการเองหรือร่วมกับบุคคลอื่นหรือจากสหการ
- (๑๖) การสร้างและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำที่เชื่อมต่อระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
- (๑๗) การจัดตั้งและดูแลตลาดกลาง
- (๑๘) การส่งเสริมการกีฬา จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
- (๑๙) การจัดให้มีโรงพยาบาลจังหวัด การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
- (๒๐) การจัดให้มีพิพิธภัณฑ์และหอจดหมายเหตุ
- (๒๑) การขนส่งมวลชนและการวิศวกรรมจราจร
- (๒๒) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (๒๓) การจัดให้มีระบบรักษาความสงบเรียบร้อยในจังหวัด
- (๒๔) จัดทำกิจการใดอันเป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขต และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๒๕) สนับสนุนหรือช่วยเหลือส่วนราชการ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ในการพัฒนาท้องถิ่น

(๒๖) การให้บริการแก่เอกชน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

(๒๗) การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และ ผู้ด้อยโอกาส

(๒๘) จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น กำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๒๙) กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่ คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๑๘ ให้กรุงเทพมหานครมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการ สาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗

มาตรา ๑๙ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษไม่เต็มพื้นที่จังหวัด มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบ บริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองตามมาตรา ๑๖

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษเต็มพื้นที่จังหวัด มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่กฎหมายบัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจ และหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการสาธารณะอย่างเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันให้คณะกรรมการมี อำนาจกำหนดว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบในส่วนใด

มาตรา ๒๑ บรรดาอำนาจและหน้าที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของรัฐตามกฎหมาย รัฐอาจมอบอำนาจและหน้าที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการแทนได้

ในการดำเนินงานตามอำนาจและหน้าที่ที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจร่วมมือกันดำเนินการหรืออาจร้องขอให้รัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น แล้วแต่กรณี ดำเนินการแทนได้

มาตรา ๒๒ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้เอกชนดำเนินการตาม อำนาจและหน้าที่แทนได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๓ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การจัดสรรสัดส่วนภาษีและอากร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๓ เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลอาจมีรายได้จาก
ภาษีอากร ค่าธรรมเนียม และเงินรายได้ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) ภาษีโรงเรือนและที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดิน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๒) ภาษีบำรุงท้องที่ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีบำรุงท้องที่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๓) ภาษีป้ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีป้าย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๔) ภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรที่ได้รับการจัดสรรในอัตราซึ่งเมื่อรวม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กับการจัดสรรตามมาตรา ๒๔ (๓) และมาตรา ๒๕ (๖) แล้วไม่เกินร้อยละสามสิบของ
ภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บได้หักส่วนที่ต้องจ่ายคืนแล้ว โดยเป็นหน้าที่ของกรมสรรพากรที่จะจัดเก็บ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๕) ภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากร โดยออกข้อบัญญัติจัดเก็บเพิ่มขึ้นใน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อัตราซึ่งเมื่อรวมกับอัตราตามมาตรา ๒๔ (๕) แล้วไม่เกินร้อยละสามสิบของอัตราภาษีที่จัดเก็บ
ตามประมวลรัษฎากร โดยเป็นหน้าที่ของกรมสรรพากรที่จะจัดเก็บ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๖) ภาษีสรรพสามิตตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต ภาษีสุราตามกฎหมาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ว่าด้วยสุรา และค่าแสตมป์ยาสูบตามกฎหมายว่าด้วยยาสูบ ซึ่งเก็บจากการค้าในเขตเทศบาล เมือง
พัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล โดยออกข้อบัญญัติจัดเก็บเพิ่มขึ้นในอัตราไม่เกินร้อยละ
สามสิบของอัตราภาษีที่กรมสรรพสามิตจัดเก็บ และให้ถือเป็นภาษีและค่าแสตมป์ตามกฎหมายว่า
ด้วยการนั้น โดยเป็นหน้าที่ของกรมสรรพสามิตที่จะจัดเก็บ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๗) ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์ รวมทั้งเงินเพิ่มตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ภาษีรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก และค่าธรรมเนียมล้อเลื่อนตามกฎหมายว่าด้วย
ล้อเลื่อน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๘) ภาษีการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๙) ภาษีเพื่อการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

(๑๐) อากรการฆ่าสัตว์และผลประโยชน์อื่นอันเกิดจากการฆ่าสัตว์ตามกฎหมาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑๑) อากรรังนกอีแอ่นตามกฎหมายว่าด้วยอากรรังนกอีแอ่น

(๑๒) ค่าภาคหลวงแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่หลังจากหักส่งเป็นรายได้ของรัฐใน

อัตราร้อยละสี่สิบแล้วดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(ก) องค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาลที่มีพื้นที่ครอบคลุมพื้นที่ตาม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประจักษ์บัตร ให้ได้รับการจัดสรรในอัตราร้อยละสิบของเงินค่าภาคหลวงแร่ที่จัดเก็บได้ภายใน
เขต

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(ข) องค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลอื่นที่อยู่ภายในจังหวัดที่มีพื้นที่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ครอบคลุมพื้นที่ตามประจักษ์บัตร ให้ได้รับการจัดสรรในอัตราร้อยละสิบของเงินค่าภาคหลวงแร่ที่
จัดเก็บได้ภายในเขต

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(ค) องค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลในจังหวัดอื่นให้ได้รับการจัดสรรใน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อัตราร้อยละสิบของเงินค่าภาคหลวงแร่ที่จัดเก็บได้ภายในเขต

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๑๓) ค่าภาคหลวงปิโตรเลียมตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียมหลังจากหักส่งเป็นรายได้ของรัฐในอัตราร้อยละสี่สิบแล้ว ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 (ก) องค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาลที่มีพื้นที่ครอบคลุมพื้นที่ตามสัมปทาน ให้ได้รับการจัดสรรในอัตราร้อยละสี่สิบของเงินค่าภาคหลวงปิโตรเลียมที่จัดเก็บได้ภายในเขต

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 (ข) องค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาลอื่นที่อยู่ภายในจังหวัดที่มีพื้นที่ครอบคลุมพื้นที่ตามสัมปทาน ให้ได้รับการจัดสรรในอัตราร้อยละสี่สิบของเงินค่าภาคหลวงปิโตรเลียมที่จัดเก็บได้ภายในเขต

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 (ค) องค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลในจังหวัดอื่น ให้ได้รับการจัดสรรในอัตราร้อยละสี่สิบของเงินค่าภาคหลวงปิโตรเลียมที่จัดเก็บได้ภายในเขต

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 (๑๔) ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่มีทุนทรัพย์ภายในเขต ทั้งนี้ ตามประมวลกฎหมายที่ดินและกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 (๑๕) ค่าธรรมเนียมสนามบินตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามอัตราและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 (๑๖) ค่าธรรมเนียมดังต่อไปนี้ โดยออกข้อบัญญัติจัดเก็บเพิ่มขึ้นในอัตราไม่เกินร้อยละสิบของค่าธรรมเนียมที่มีการจัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 (ก) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุราตามกฎหมายว่าด้วยสุรา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 (ข) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเล่นการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 (๑๗) ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับในกิจการที่กฎหมายมอบหมายหน้าที่ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเจ้าหน้าที่ดำเนินการภายในเขตท้องถิ่นนั้นๆ และให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าว ในกรณีกฎหมายกำหนดให้เทศบาลเป็นผู้จัดเก็บค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับ ให้นำรายได้มาแบ่งให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลที่อยู่ภายในเขตจังหวัดตามที่คณะกรรมการกำหนด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 (๑๘) ค่าใช้น้ำบาดาลตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามสัดส่วนที่คณะกรรมการกำหนด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 (๑๙) ค่าธรรมเนียมใดๆ ที่เรียกเก็บจากผู้ให้หรือได้รับประโยชน์จากบริการสาธารณะที่จัดให้มีขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 (๒๐) รายได้อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นของเทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 มาตรา ๒๔ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจมีรายได้จากภาษีอากรค่าธรรมเนียมและเงินรายได้ ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 (๑) ภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด สำหรับน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน แก๊สปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ซึ่งเก็บ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จากการค้าในเขตจังหวัด โดยออกข้อบัญญัติจัดเก็บเพิ่มได้ไม่เกินลิตรละสิบสตางค์สำหรับน้ำมัน และกิโลกรัมละไม่เกินสิบสตางค์สำหรับก๊าซปิโตรเลียม

(๒) ภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดสำหรับยาสูบ ซึ่งเก็บจากการค้าในเขต จังหวัดโดยออกข้อบัญญัติจัดเก็บเพิ่มได้ไม่เกินมวนละสิบสตางค์

(๓) ภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรที่ได้รับการจัดสรรในอัตราซึ่งเมื่อรวม กับอัตราตามมาตรา ๒๓ (๔) และมาตรา ๒๕ (๖) แล้วไม่เกินร้อยละสามสิบของภาษีมูลค่าเพิ่มที่ จัดเก็บได้หักส่วนที่ต้องจ่ายคืนแล้ว โดยเป็นหน้าที่ของกรมสรรพากรที่จะจัดเก็บ

(๔) ภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากร โดยออกข้อบัญญัติจัดเก็บเพิ่มขึ้นใน อัตราซึ่งเมื่อรวมกับอัตราตามมาตรา ๒๓ (๕) แล้วไม่เกินร้อยละสามสิบของอัตราภาษีที่จัดเก็บ ตามประมวลรัษฎากร โดยเป็นหน้าที่ของกรมสรรพากรที่จะจัดเก็บ

(๕) ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์ รวมทั้งเงินเพิ่มตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ ภาษีรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก และค่าธรรมเนียมล้อเลื่อนตามกฎหมายว่าด้วย ล้อเลื่อน

(๖) ภาษีเพื่อการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

(๗) อากรังนกอีแอ่นตามกฎหมายว่าด้วยอากรังนกอีแอ่น

(๘) ค่าภาคหลวงแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ให้ได้รับการจัดสรรในอัตราร้อยละ ยี่สิบของค่าภาคหลวงแร่ที่จัดเก็บได้ภายในเขตขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น

(๙) ค่าภาคหลวงปิโตรเลียมตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียมให้ได้รับการจัดสรร ในอัตราร้อยละยี่สิบของค่าภาคหลวงปิโตรเลียมที่จัดเก็บได้ภายในเขตขององค์การบริหารส่วน จังหวัดนั้น

(๑๐) ค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยออกข้อบัญญัติเรียกเก็บ จากผู้พักในโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

(๑๑) ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับในกิจการที่กฎหมายมอบหมาย หน้าที่ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นเจ้าหน้าที่ดำเนินการภายในเขตองค์การบริหารส่วน จังหวัดนั้น และให้ตกเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๑๒) ค่าธรรมเนียมใด ๆ ที่เรียกเก็บจากผู้ใช้หรือได้รับประโยชน์จากบริการ สาธารณะที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดให้มีขึ้น

(๑๓) รายได้อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

มาตรา ๒๕ กรุงเทพมหานครอาจมีรายได้จากภาษีอากร ค่าธรรมเนียม และเงิน รายได้ดังต่อไปนี้

(๑) ภาษีโรงเรือนและที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดิน

(๒) ภาษีบำรุงท้องที่ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีบำรุงท้องที่

(๓) ภาษีป้ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีป้าย

(๔) ภาษีบำรุงกรุงเทพมหานครสำหรับน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน ก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ ซึ่งเก็บจากการค้าในเขตกรุงเทพมหานคร โดยออกข้อบัญญัติจัดเก็บเพิ่มเติมไม่เกินลิตรละสิบสตางค์สำหรับน้ำมัน และไม่เกินกิโลกรัมละสิบสตางค์สำหรับก๊าซปิโตรเลียม

(๕) ภาษีบำรุงกรุงเทพมหานครสำหรับยาสูบซึ่งเก็บจากการค้าในเขตกรุงเทพมหานคร โดยออกข้อบัญญัติจัดเก็บเพิ่มเติมไม่เกินมวนละสิบสตางค์

(๖) ภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรที่ได้รับการจัดสรร ในอัตราซึ่งเมื่อรวมกับอัตราตามมาตรา ๒๓ (๔) และมาตรา ๒๔ (๓) แล้วไม่เกินร้อยละสามสิบของภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บได้หักส่วนที่ต้องจ่ายคืนแล้ว โดยเป็นหน้าที่ของกรมสรรพากรที่จะจัดเก็บ

(๗) ภาษีกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากร โดยออกข้อบัญญัติจัดเก็บเพิ่มขึ้นในอัตราไม่เกินร้อยละสามสิบของอัตราภาษีที่จัดเก็บตามประมวลรัษฎากร โดยเป็นหน้าที่ของกรมสรรพากรที่จะจัดเก็บ

(๘) ภาษีสรรพสามิตตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต ภาษีสุราตามกฎหมายว่าด้วยสุรา และค่าแสตมป์ยาสูบตามกฎหมายว่าด้วยยาสูบ ซึ่งเก็บจากการค้าในเขตกรุงเทพมหานคร โดยออกข้อบัญญัติจัดเก็บเพิ่มขึ้นในอัตราไม่เกินร้อยละสามสิบของอัตราภาษีที่กรมสรรพสามิตจัดเก็บ และให้ถือเป็นภาษีและค่าแสตมป์ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นโดยเป็นหน้าที่ของกรมสรรพสามิตที่จะจัดเก็บ

(๙) ภาษีเพื่อการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

(๑๐) ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์ รวมทั้งเงินเพิ่มตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ ภาษีรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก และค่าธรรมเนียมล้อเลื่อนตามกฎหมายว่าด้วยล้อเลื่อน

(๑๑) ภาษีการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน

(๑๒) ค่าภาคหลวงแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ที่จัดเก็บภายในเขตของกรุงเทพมหานคร ในอัตราร้อยละสี่สิบของค่าภาคหลวงแร่ที่กรมทรัพยากรธรณีจัดเก็บได้จริง

(๑๓) ค่าภาคหลวงปิโตรเลียมตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียมที่จัดเก็บภายในเขตของกรุงเทพมหานคร ในอัตราร้อยละสี่สิบของค่าภาคหลวงปิโตรเลียมที่กรมทรัพยากรธรณีจัดเก็บได้จริง

(๑๔) อากรการฆ่าสัตว์ และผลประโยชน์อื่นอันเกิดจากการฆ่าสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

(๑๕) ค่าธรรมเนียมบำรุงกรุงเทพมหานคร โดยออกข้อบัญญัติเรียกเก็บจากผู้พักในโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

(๑๖) ค่าธรรมเนียมสนามบินตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามอัตราและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

(๑๗) ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่มีทุนทรัพย์ตามประมวลกฎหมายที่ดินและกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด

(๑๘) ค่าธรรมเนียมดังต่อไปนี้ โดยออกข้อบัญญัติจัดเก็บเพิ่มขึ้นในอัตราไม่เกินร้อยละสามสิบของค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(ก) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุราตามกฎหมายว่าด้วยสุรา

(ข) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเล่นการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน

(๑๙) ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับในกิจการที่กฎหมายมอบหมายหน้าที่ให้กรุงเทพมหานครเป็นเจ้าหน้าที่ดำเนินการภายในเขตของกรุงเทพมหานคร และให้ตกเป็นรายได้ของกรุงเทพมหานคร

(๒๐) ค่าธรรมเนียมใดๆ ที่เรียกเก็บจากผู้ใช้หรือได้รับประโยชน์จากบริการสาธารณะที่กรุงเทพมหานครจัดให้มีขึ้น

(๒๑) รายได้อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นของกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๒๖ ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นองค์กรปกครองรูปแบบพิเศษไม่เต็มพื้นที่จังหวัด มีรายได้จากภาษีอากร ค่าธรรมเนียม และเงินรายได้อื่นตามมาตรา ๒๓

ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นองค์กรปกครองรูปแบบพิเศษเต็มพื้นที่จังหวัด มีรายได้จากภาษีอากร ค่าธรรมเนียม และเงินรายได้อื่นตามมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔

มาตรา ๒๗ ภาษีและอากรประเภทอื่นนอกเหนือจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ อาจกำหนดให้เป็นภาษีและอากรร่วมกันระหว่างรัฐกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หรืออาจกำหนดให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเพิ่มเติม เพื่อให้สอดคล้องกับการถ่ายโอนภาระหน้าที่และงบประมาณจากราชการส่วนกลางมายังองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

การจัดสรรสัดส่วนภาษีและอากรตามวรรคหนึ่งในแต่ละปี ให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดโดยคำนึงถึงภาระหน้าที่ของรัฐกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและระหว่างองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเองเป็นสำคัญ

มาตรา ๒๘ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอาจมีรายรับดังต่อไปนี้

(๑) รายได้จากทรัพย์สินขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

(๒) รายได้จากสาธารณูปโภค

(๓) รายได้จากการพาณิชย์และการทำกิจการ ไม่ว่าจะดำเนินการเองหรือร่วมกับบุคคลอื่น หรือจากสหการ

(๔) ภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต ค่าปรับ ค่าตอบแทน หรือรายได้อื่นใดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ให้เป็นรายได้ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

(๕) ค่าบริการ

(๖) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

(๗) เงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ องค์การต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ

(๘) รายได้จากการจำหน่ายพันธบัตร

(๙) เงินกู้จากกระทรวง ทบวง กรม องค์การ หรือนิติบุคคลต่างๆ

(๑๐) เงินกู้จากต่างประเทศ องค์การต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ

(๑๑) เงินและทรัพย์สินอย่างอื่นที่มีผู้อุทิศให้

(๑๒) เงินช่วยเหลือหรือเงินค่าตอบแทน

(๑๓) รายได้จากทรัพย์สินของแผ่นดิน หรือรายได้จากทรัพย์สินของรัฐวิสาหกิจ

ที่ดำเนินการเพื่อบูรณาการในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑๔) รายได้จากค่าธรรมเนียมพิเศษ

การออกพันธบัตรตาม (๘) การกู้เงินจากองค์การ หรือนิติบุคคลต่างๆ ตาม (๙) การกู้เงินตาม (๑๐) และรายได้ตาม (๑๓) ให้ออกเป็นข้อบัญญัติท้องถิ่นโดยได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๙ การกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับรายได้ตามหมวดนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข อัตราการจัดสรร การนำส่งเงินรายได้และการได้รับเงินรายได้สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีที่การกำหนดรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องใดมีกฎหมายอื่นบัญญัติไว้และเป็นการกำหนดรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องเดียวกับที่บัญญัติไว้แล้วในบทบัญญัติเกี่ยวกับรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหมวดนี้ ให้ใช้บทบัญญัติตามหมวดนี้บังคับแทนบทบัญญัติของกฎหมายนั้น ทั้งนี้ ถ้าการกำหนดรายได้ในเรื่องใดมีกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข อัตราการจัดสรร การนำส่งเงินรายได้และการได้รับเงินรายได้ใช้บังคับอยู่แล้ว ให้ใช้บังคับตามกฎหมายเช่นนั้นไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการประกาศของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง แต่ถ้ามการกำหนดรายได้ในเรื่องใดยังไม่มีกฎหมายเช่นนั้น ให้การกำหนดรายได้ตามบทบัญญัติในหมวดนี้มีผลใช้บังคับเมื่อมีประกาศของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมอบให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น จัดเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต ค่าตอบแทน หรือรายได้อื่นใด เพื่อบริการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นก็ได้ ทั้งนี้ โดยให้คิดค่าใช้จ่ายได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๔

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๐ แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้ดำเนินการถ่ายโอนภารกิจการให้บริการสาธารณะที่รัฐดำเนินการอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในกำหนดเวลา ดังนี้

(ก) ภารกิจที่เป็นการดำเนินการค้าช้อนระหว่างรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือภารกิจที่รัฐจัดให้บริการในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในสี่ปี

(ข) ภารกิจที่รัฐจัดให้บริการในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกระทบถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ให้ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในสี่ปี

(ค) ภารกิจที่เป็นการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล ให้ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในสี่ปี

(๒) กำหนดขอบเขตความรับผิดชอบในการให้บริการสาธารณะของรัฐและขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเองตามอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ให้ชัดเจน โดยในระยะแรกอาจกำหนดภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้แตกต่างกันได้ โดยให้เป็นไปตามความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง ซึ่งต้องพิจารณาจากรายได้และบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จำนวนประชากร ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ตลอดจนคุณภาพในการให้บริการที่ประชาชนจะได้รับ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินระยะเวลาสิบปี

(๓) กำหนดแนวทางและหลักเกณฑ์ให้รัฐทำหน้าที่ประสานความร่วมมือและช่วยเหลือการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ

(๔)^๒ กำหนดการจัดสรรภาษีและอากร เงินอุดหนุน และรายได้อื่นให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทอย่างเหมาะสม โดยตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้นไป ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้คิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้สุทธิของรัฐบาลไม่น้อยกว่าร้อยละสิบห้า และโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นคิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้สุทธิของรัฐบาลในอัตราไม่น้อยกว่าร้อยละสามสิบห้า โดยการจัดสรรสัดส่วนที่เป็นธรรมแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และคำนึงถึงรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นด้วย

การเพิ่มสัดส่วนรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อรายได้สุทธิของรัฐบาลตามวรรคหนึ่งให้เพิ่มขึ้นตามระยะเวลาที่เหมาะสมแก่การพัฒนาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๒ มาตรา ๓๐ (๔) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

สามารถดำเนินกิจการบริการสาธารณะได้ด้วยตนเอง และให้เป็นไปตามภารกิจที่ถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ถ่ายโอนเพิ่มขึ้นภายหลังปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นต้นไป แต่ไม่ว่ากรณีจะเป็นการใดเงินอุดหนุนที่จัดสรรให้ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าเงินอุดหนุนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการจัดสรรในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

(๕) การจัดตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีในส่วนที่เกี่ยวกับการบริการสาธารณะในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้รัฐจัดสรรเงินอุดหนุนให้เป็นไปตามความจำเป็นและความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

มาตรา ๓๑ ในการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถ้ามีกฎหมายใดบัญญัติไว้ในลักษณะที่เป็นผลทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่อาจดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ได้ด้วยตนเอง หรือมีลักษณะเป็นการเข้าซ้อนทับกับการปฏิบัติหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกัน และคณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรให้มีการแก้ไขกฎหมายนั้น ให้คณะกรรมการรายงานต่อรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการให้มีการแก้ไขกฎหมายดังกล่าวต่อไป

มาตรา ๓๒ ให้คณะกรรมการดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดรายละเอียดของอำนาจหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบจะต้องกระทำ โดยในกรณีใดเป็นอำนาจและหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของรัฐหรือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกัน ให้กำหนดแนวทางวิธีปฏิบัติเพื่อประสานการดำเนินการให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการในการจัดสรรสัดส่วนภาษีและอากรให้เพียงพอแก่การดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ โดยต้องคำนึงถึงภาระหน้าที่ของรัฐในการให้บริการสาธารณะเป็นส่วนรวมด้วย

(๓) รายละเอียดเกี่ยวกับการเสนอให้แก้ไขหรือจัดให้มีกฎหมายที่จำเป็นเพื่อดำเนินการตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๔) จัดระบบการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดนโยบายและมาตรการการกระจายบุคลากรจากราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคไปสู่ส่วนท้องถิ่น โดยการสร้างระบบการถ่ายเทกำลังคนสู่ท้องถิ่น และสร้างระบบความก้าวหน้าสายอาชีพที่เหมาะสม

แผนปฏิบัติการตามวรรคหนึ่งต้องกำหนดรายละเอียดวิธีปฏิบัติ และกำหนดหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบ รวมทั้งระยะเวลาในการดำเนินการให้ชัดเจนด้วย

มาตรา ๓๓ เมื่อคณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามมาตรา ๓๒ แล้วให้เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ แล้วรายงานต่อรัฐสภาเพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาใช้บังคับต่อไป

แผนปฏิบัติการที่ประกาศใช้บังคับตามวรรคหนึ่ง ให้มีผลผูกพันหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการตามแผนปฏิบัติการนั้น

ในกรณีที่สภาพการณ์เปลี่ยนแปลงไปในระหว่างที่แผนปฏิบัติการใช้บังคับ คณะกรรมการอาจดำเนินการปรับปรุงแผนปฏิบัติการให้เหมาะสมกับสภาพการณ์นั้นได้

ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ติดตามผลการปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติการและรายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบทุกปี ในกรณีที่มีปัญหาอุปสรรคไม่อาจดำเนินการตามแผนปฏิบัติการได้ ให้คณะกรรมการรายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบปัญหาและอุปสรรค และแนวทางแก้ไขด้วย

มาตรา ๓๔ ให้คณะกรรมการพิจารณาทบทวนการกำหนดอำนาจและหน้าที่และการจัดสรรรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายใต้การดำเนินการตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปแล้ว โดยต้องพิจารณาทบทวนใหม่ทุกระยะเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่มีการกำหนดอำนาจและหน้าที่หรือวันที่มีการจัดสรรรายได้ ทั้งนี้ จะต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมของการกำหนดอำนาจและหน้าที่และการจัดสรรรายได้ เพื่อกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๕ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการจัดทำแผนตามมาตรา ๓๐ และแผนปฏิบัติการตามมาตรา ๓๒ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่กรรมการเริ่มปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๖ ในวาระเริ่มแรก ให้นายกรัฐมนตรีจัดให้มีการเลือกผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๗ ในวาระเริ่มแรก เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ นายกรัฐมนตรีอาจมีคำสั่งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของคณะกรรมการได้ตามที่เห็นสมควร

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๒๘๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้มีกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจเพื่อพัฒนาการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ และการจัดสรรสัดส่วนภาษีและอากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และให้มีคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้แทนของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้ทรงคุณวุฒิ มีจำนวนฝ่ายละเท่ากันเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
		พรพิมล/แก้ไข
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	๒๙ ส.ค ๒๕๔๔
		A+B (C)
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	

*พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕^๓

มาตรา ๓๗ ในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมการปกครอง” เป็น “อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้บัญญัติให้จัดตั้งส่วนราชการขึ้นใหม่โดยมีการกึ่งใหม่ ซึ่งได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม นั้นแล้ว และเนื่องจากพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติให้โอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ รัฐมนตรีผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่ โดยให้มีการแก้ไขบทบัญญัติต่างๆ ให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ที่โอนไปด้วย ฉะนั้น เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามหลักการที่ปรากฏในพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงสมควรแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้สอดคล้องกับการโอนส่วนราชการ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องมีความชัดเจนในการใช้กฎหมายโดยไม่ต้องไปค้นหาในกฎหมายโอนอำนาจหน้าที่ว่าตามกฎหมายใดได้มีการโอนภารกิจของส่วนราชการหรือผู้รับผิดชอบตามกฎหมายนั้นไปเป็นของหน่วยงานใดหรือผู้ใดแล้ว โดยแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้มีการเปลี่ยนชื่อส่วนราชการ รัฐมนตรี ผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการให้ตรงกับการโอนอำนาจหน้าที่ และเพิ่มผู้แทนส่วนราชการในคณะกรรมการให้ตรงตามภารกิจที่มีการตัดโอนจากส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่รวมทั้งตัดส่วนราชการเดิมที่มีการยุบเลิกแล้ว ซึ่งเป็นการแก้ไขให้ตรงตามพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙^๔

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การปฏิบัติตามแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจในการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ไม่อาจดำเนินการได้ตามกำหนดระยะเวลา ทำให้การกำหนดสัดส่วนรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๓๐ (๔) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงในการถ่ายโอนภารกิจสมควรแก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดสัดส่วนรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตาม

^๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙/ตอนที่ ๑๐๒ ก/หน้า ๖๖/๘ ตุลาคม ๒๕๔๕

^๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔/ตอนที่ ๒ ก/หน้า ๑/๘ มกราคม ๒๕๕๐

สภาพข้อเท็จจริงนั้น และยังคงเป้าหมายการเพิ่มสัดส่วนรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้
ได้รับไม่น้อยกว่าร้อยละสามสิบห้าไว้เช่นเดิม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พัชรินทร์/เนติมา/ผู้จัดทำ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

วาทีณี/ปฐมพร/โสธร/ปรับปรุง

๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๙

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กฎกระทรวง

การมอบให้เอกชนดำเนินการแทน
ในภารกิจหรือกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๖๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือก” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกการมอบให้เอกชนดำเนินการแทนในภารกิจหรือกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“ผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า ผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่กฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้เอกชนดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแทนได้ โดยต้องเป็นภารกิจหรือกิจการที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ได้รับการถ่ายโอนตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้น

(๒) ดำเนินการเป็นประจำหรือต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และเอกชนที่ได้รับมอบให้ดำเนินการแทนสามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการตามกฎหมายหรือได้รับค่าตอบแทนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้

(๓) ไม่เป็นการจัดซื้อจัดจ้างหรือมีลักษณะสัญญาร่วมลงทุน

ในกรณีที่ภารกิจหรือกิจการตามวรรคหนึ่ง มีกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้เอกชนดำเนินการแทนไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้บังคับตามบทบัญญัติ แห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๔ การมอบตามข้อ ๓ วรรคหนึ่ง จะกระทำได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) เกิดประสิทธิภาพหรือความคุ้มค่ามากกว่าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการเอง
(๒) ประชาชนในพื้นที่จะได้รับประโยชน์ ความสะดวก หรือความรวดเร็วมากกว่าที่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นดำเนินการเอง

(๓) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้รับผลประโยชน์หรือผลตอบแทนคุ้มค่ากว่าดำเนินการเอง หรือจะเป็นการลดงบประมาณในการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๔) ไม่ก่อให้เกิดภาระต่อประชาชนมากกว่าประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับอยู่เดิม หรือส่งผลให้ ประชาชนต้องเสียค่าธรรมเนียม ค่าบริการ หรือค่าใช้จ่ายอื่นสูงขึ้น

ข้อ ๕ ภารกิจหรือกิจการตามข้อ ๓ วรรคหนึ่ง ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้ เอกชนดำเนินการแทนได้ ได้แก่ ภารกิจหรือกิจการ ดังต่อไปนี้

(๑) การบำรุงรักษา ซ่อมแซม ปรับปรุง หรือดูแลรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบ เรียบร้อยของสาธารณูปโภคหรือสาธารณูปการ

(๒) การจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกหรือสวัสดิการในสถานที่ให้บริการแก่ประชาชน

(๓) การเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการตามกฎหมาย

ข้อ ๖ ภายใต้บังคับข้อ ๓ และข้อ ๔ ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดจะมอบให้ เอกชนดำเนินการแทนนอกเหนือจากภารกิจหรือกิจการตามข้อ ๕ ให้เสนอภารกิจหรือกิจการนั้น ต่อคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และเมื่อให้ความเห็นชอบแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นอาจมอบภารกิจหรือกิจการนั้นให้เอกชน ดำเนินการแทนได้

ข้อ ๗ ภารกิจหรือกิจการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมอบให้เอกชนดำเนินการแทน ตามกฎกระทรวงนี้ ให้กำหนดระยะเวลาการมอบให้เอกชนดำเนินการแทนได้คราวละไม่เกินสามปี

ข้อ ๘ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่อาจมอบให้เอกชนดำเนินการแทนได้ในภารกิจหรือ กิจการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้อำนาจตามกฎหมายในการออกคำสั่งทางปกครอง

หมวด ๒

การมอบให้เอกชนดำเนินการแทน

ข้อ ๙ ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมอบให้เอกชนดำเนินการแทนในภารกิจ หรือกิจการใดตามกฎหมายกระทรวงนี้ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอภารกิจหรือกิจการที่จะมอบให้เอกชนดำเนินการแทน พร้อมกับรายงานการศึกษาและวิเคราะห์ภารกิจหรือกิจการนั้นต่อสภาท้องถิ่นและผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบตามลำดับ ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจว่าจ้างที่ปรึกษาในการจัดทำรายงานการศึกษาและวิเคราะห์ภารกิจหรือกิจการก็ได้

(๒) เมื่อสภาท้องถิ่นและผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความเห็นชอบภารกิจหรือกิจการและรายงานตาม (๑) แล้ว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำร่างประกาศเชิญชวนการมอบให้เอกชนดำเนินการแทน ร่างเอกสารสำหรับการคัดเลือกเอกชน และร่างสัญญาการมอบให้เอกชนดำเนินการแทน เสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ทั้งนี้ ในกรณีที่ร่างสัญญาการมอบให้เอกชนดำเนินการแทนมีวงเงินในการดำเนินการตามสัญญาเกินห้าล้านบาท ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งร่างสัญญานั้นให้สำนักงานอัยการสูงสุดตรวจพิจารณาเสียก่อน

ข้อ ๑๐ การจัดทำและสาระสำคัญของร่างประกาศเชิญชวนการมอบให้เอกชนดำเนินการแทน ร่างเอกสารสำหรับการคัดเลือกเอกชน และร่างสัญญาการมอบให้เอกชนดำเนินการแทน ให้เป็นไปตามแนวทางที่สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และสำนักงานอัยการสูงสุดร่วมกันกำหนด

ข้อ ๑๑ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือก ประกอบด้วย

(๑) กรุงเทพมหานคร ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานกรรมการ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้แทนสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นกรรมการ และข้าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมอบหมาย เป็นกรรมการและเลขานุการ

(๒) จังหวัดอื่น ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ อัยการจังหวัด ท้องถิ่นจังหวัด ผู้บริหารท้องถิ่นที่มอบให้เอกชนดำเนินการแทน เป็นกรรมการ และปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มอบให้เอกชนดำเนินการแทน เป็นกรรมการและเลขานุการ

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ประธานกรรมการอาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับภารกิจหรือกิจการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมอบให้เอกชนดำเนินการแทน เป็นกรรมการเพิ่มขึ้นได้ไม่เกินสองคนเฉพาะในวาระการประชุมที่เกี่ยวข้องกับภารกิจหรือกิจการนั้น

ข้อ ๑๒ ให้คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างประกาศเชิญชวนการมอบให้เอกชนดำเนินการแทน ร่างเอกสารสำหรับการคัดเลือกเอกชน และร่างสัญญาการมอบให้เอกชนดำเนินการแทน

(๒) กำหนดวิธีการประกาศเชิญชวนการมอบให้เอกชนดำเนินการแทน หลักประกันของและหลักประกันสัญญาการมอบให้เอกชนดำเนินการแทน

(๓) พิจารณาคัดเลือกเอกชนให้ดำเนินการแทน

(๔) ดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง

หน้า ๔

เล่ม ๑๔๑ ตอนที่ ๗๔ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

ข้อ ๑๓ การประชุมคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือก ให้นำความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่ได้ประกาศเชิญชวนการมอบให้เอกชนดำเนินการแทนแล้วไม่มีผู้เสนอเข้าดำเนินการแทน ให้ยกเลิกประกาศเชิญชวนการมอบให้เอกชนดำเนินการแทนเพื่อดำเนินการใหม่ หากมีผู้เสนอยื่นข้อเสนอเพียงรายเดียวหรือมีผู้เสนอยื่นข้อเสนอหลายราย แต่ยื่นข้อเสนอถูกต้องตามรายการในเอกสารสำหรับการคัดเลือกเอกชนเพียงรายเดียวและคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกเห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้ประโยชน์ก็ให้ดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้ต่อไป

ข้อ ๑๕ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกได้ผลการคัดเลือกให้เอกชนดำเนินการแทนแล้วให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกาศผลการคัดเลือกให้เอกชนดำเนินการแทนและเรียกเอกชนเข้าทำสัญญาการมอบให้เอกชนดำเนินการแทน

ในกรณีที่ภารกิจหรือกิจการที่จะมอบให้เอกชนดำเนินการแทนนั้น ต้องตราข้อบัญญัติท้องถิ่นในส่วนที่เกี่ยวข้อง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตราข้อบัญญัติท้องถิ่นให้สอดคล้องกับภารกิจหรือกิจการดังกล่าว ก่อนที่จะมอบให้เอกชนดำเนินการแทน

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกาศผลการคัดเลือกและเปิดเผยสัญญาตามวรรคหนึ่งให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

หมวด ๓

การดำเนินการในกรณีที่ภารกิจหรือกิจการ
ที่มอบให้เอกชนดำเนินการแทนเปลี่ยนแปลงไป

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ภารกิจหรือกิจการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมอบให้เอกชนดำเนินการแทนตามกฎหมายนี้เปลี่ยนแปลงไป หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเห็นสมควรปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงภารกิจหรือกิจการ หรือกำหนดเงื่อนไขของการมอบภารกิจหรือกิจการเพิ่มเติม หรือยุติการมอบภารกิจหรือกิจการตามสัญญาที่มอบให้เอกชนดำเนินการแทน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอสภาท้องถิ่น ผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือก พิจารณาให้ความเห็นชอบตามลำดับ และให้นำความในข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ หรือข้อ ๑๕ แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๔

การกำกับดูแล

หน้า ๕

เล่ม ๑๔๑ ตอนที่ ๗๔ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

ข้อ ๑๗ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำกับดูแลและติดตามให้มีการดำเนินงานตามที่กำหนดในสัญญาการมอบให้เอกชนดำเนินการแทน และรายงานผลการดำเนินงานความคืบหน้า รวมถึงสภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขต่อผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อทราบหรือพิจารณาสั่งการอย่างน้อยทุกหกเดือน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๗

แพทองธาร ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

อนุทิน ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้เอกชนดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจแทนได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

**ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจ
ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

เรื่อง การจัดสรรเงินค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม
เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่มีทุนทรัพย์ตามประมวลกฎหมายที่ดิน
และกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ (๑๔) มาตรา ๒๕ (๑๗) มาตรา ๒๖
วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจาย
อำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการการกระจาย
อำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข
อัตราการจัดสรร การนำส่งและการได้รับเงินค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิและ
นิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่มีทุนทรัพย์ตามประมวลกฎหมายที่ดินและกฎหมาย
ว่าด้วยอาคารชุด ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เงินค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์
ที่มีทุนทรัพย์ตามประมวลกฎหมายที่ดินและกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดที่จัดเก็บ
ในเขตเทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร หรือองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษไม่เต็มพื้นที่จังหวัดใด ให้กรมที่ดินนำส่งเป็น
รายได้ให้แก่เทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร หรือ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษไม่เต็มพื้นที่จังหวัดนั้น

หน้า ๓๘

เล่ม ๑๑๗ ตอนพิเศษ ๖๐ ง ราชกิจจานุเบกษา ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๓

ข้อ ๒ ให้กรมที่ดินจัดทำบัญชีและดำเนินการเบิกจ่ายเงินค่าธรรมเนียมให้แก่
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามข้อ ๑ เดือนละหนึ่งครั้ง

ประกาศ ณ วันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓

พิชัย รัตตกุล

ประธานกรรมการการกระจายอำนาจ

ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

หน้า ๒๘

เล่ม ๑๑๘ ตอนพิเศษ ๗๕ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๔

ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจ

ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรื่อง การจัดสรรค่าภาคหลวงแร่และค่าภาคหลวงปิโตรเลียม

ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

โดยที่พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๓ (๑๒) และ (๑๓) มาตรา ๒๔ (๘) และ (๙) และมาตรา ๒๕ (๑๒) และ (๑๓) กำหนดให้เทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด และกรุงเทพมหานคร อาจมีรายได้จากค่าภาคหลวงแร่และค่าภาคหลวงปิโตรเลียมตามบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีมติให้มีการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข อัตราการจัดสรรค่าภาคหลวงแร่และค่าภาคหลวงปิโตรเลียม ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศฉบับนี้

“การจัดเก็บภายในเขต” หมายความว่า การจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่หรือค่าภาคหลวงปิโตรเลียมในพื้นที่ตามประทานบัตรหรือพื้นที่ตามสัมปทานแล้วแต่กรณีภายในเขตเทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด และกรุงเทพมหานคร

กลุ่มที่ 4 กฎหมายว่าด้วยรายได้และภาษีอากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เล่มที่ 5/5

รวบรวมและจัดเรียงโดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

หน้า ๒๕

เล่ม ๑๑๘ ตอนพิเศษ ๗๕ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๔

“พื้นที่ตามประทานบัตรหรือพื้นที่ตามสัมปทาน” หมายความว่า พื้นที่ที่มีการผลิตแร่หรือปิโตรเลียม

“การจัดสรรค่าภาคหลวงแร่หรือค่าภาคหลวงปิโตรเลียม” หมายความว่า การจัดสรรค่าภาคหลวงแร่หรือค่าภาคหลวงปิโตรเลียมที่จัดเก็บสำหรับแร่หรือปิโตรเลียมที่ผลิตได้จากประทานบัตรหรือสัมปทานแล้วแต่กรณี ที่มีพื้นที่ตามประทานบัตรหรือสัมปทานที่มีการผลิตอยู่ในเขตพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๒ ให้กรมทรัพยากรธรณีจัดสรรค่าภาคหลวงแร่และค่าภาคหลวงปิโตรเลียมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในกรณีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมสั่งให้คืนค่าภาคหลวงแร่ให้แก่ผู้ใช้แร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ให้กรมทรัพยากรธรณีหักค่าภาคหลวงแร่ไว้เพื่อจ่ายคืนให้แก่ผู้ใช้แร่ก่อนแล้วจึงนำค่าภาคหลวงแร่ที่เหลือมาจัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ค่าภาคหลวงปิโตรเลียมตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า ค่าภาคหลวงปิโตรเลียมที่จัดเก็บเป็นตัวแทน

ข้อ ๓ การจัดสรรค่าภาคหลวงแร่ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้จัดสรรค่าภาคหลวงแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่หลังจากหักส่งเป็นรายได้ของรัฐในอัตราร้อยละสี่สิบแล้ว ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

(๑) กรณีองค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาล

(ก) องค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาลที่มีพื้นที่ครอบคลุมพื้นที่ตามประทานบัตรที่ได้รับการจัดสรรในอัตราร้อยละสี่สิบของค่าภาคหลวงแร่ที่จัดเก็บได้ภายในเขต

กลุ่มที่ 4 กฎหมายว่าด้วยรายได้และภาษีอากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เล่มที่ 5/5

รวบรวมและจัดเรียงโดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

หน้า ๓๐

เล่ม ๑๑๘ ตอนพิเศษ ๗๕ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๔

(ข) องค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลอื่นที่อยู่ภายในจังหวัดที่มีพื้นที่ครอบคลุมพื้นที่ตามประธานบัตร ให้ได้รับการจัดสรรในอัตราร้อยละสิบของค่าภาคหลวงแร่ที่จัดเก็บได้ภายในเขต

(ค) องค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลในจังหวัดอื่นให้ได้รับการจัดสรรในอัตราร้อยละสิบของค่าภาคหลวงแร่ที่จัดเก็บได้ภายในเขต

การจัดสรรระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตาม (ก) ให้จัดสรรตามจำนวนองค์กรสำหรับตาม (ข) และ (ค) ให้จัดสรรตามอัตราส่วนแห่งยอดจำนวนราษฎร ตามหลักฐานการทะเบียนราษฎร ในวันสิ้นปีงบประมาณก่อนปีงบประมาณที่ล่วงมาแล้ว

(๒) กรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้จัดสรรค่าภาคหลวงแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ในอัตราร้อยละสิบของค่าภาคหลวงแร่ที่จัดเก็บได้ภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น

ข้อ ๔ กรณีกรุงเทพมหานคร ให้จัดสรรค่าภาคหลวงแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ที่จัดเก็บภายในเขตของกรุงเทพมหานคร ในอัตราร้อยละสิบของค่าภาคหลวงแร่ที่กรมทรัพยากรธรณีจัดเก็บได้จริง

ข้อ ๕ การจัดสรรค่าภาคหลวงปิโตรเลียม ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้จัดสรรค่าภาคหลวงปิโตรเลียมตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียมหลังจากหักส่งเป็นรายได้ของรัฐในอัตราร้อยละสิบแล้ว ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

(๑) กรณีองค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาล

(ก) องค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาลที่มีพื้นที่ครอบคลุมพื้นที่ตามสัมปทานให้ได้รับการจัดสรรในอัตราร้อยละสิบของค่าภาคหลวงปิโตรเลียม

กลุ่มที่ 4 กฎหมายว่าด้วยรายได้และภาษีอากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เล่มที่ 5/5

รวบรวมและจัดเรียงโดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

(ข) องค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาลอื่นที่อยู่ในจังหวัดที่มีพื้นที่ครอบคลุมพื้นที่ตามสัมปทาน ให้ได้รับการจัดสรรในอัตราร้อยละสิบของค่าภาคหลวงปิโตรเลียมที่จัดเก็บได้ภายในเขต

(ค) องค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลในจังหวัดอื่น ให้ได้รับการจัดสรรในอัตราร้อยละสิบของค่าภาคหลวงปิโตรเลียมที่จัดเก็บได้ภายในเขต

การจัดสรรระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตาม (ก) ให้จัดสรรตามจำนวนองค์กร สำหรับ (ข) และ (ค) ให้จัดสรรตามอัตราส่วนแห่งยอดจำนวนราษฎร ตามหลักฐานการทะเบียนราษฎร ในวันสิ้นปีงบประมาณก่อนปีงบประมาณที่ล่วงมาแล้ว

(๒) กรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้จัดสรรค่าภาคหลวงปิโตรเลียมตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียมในอัตราร้อยละสิบของค่าภาคหลวงปิโตรเลียมที่จัดเก็บได้ภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น

ข้อ ๖ กรณีกรุงเทพมหานคร ให้จัดสรรค่าภาคหลวงปิโตรเลียมตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียมที่จัดเก็บภายในเขตกรุงเทพมหานคร ในอัตราร้อยละสิบของค่าภาคหลวงปิโตรเลียมที่กรมทรัพยากรธรณีจัดเก็บได้จริง

ข้อ ๗ การจัดสรรค่าภาคหลวงแร่หรือค่าภาคหลวงปิโตรเลียมให้จัดสรรปีละครั้ง ดังนี้

งวดที่หนึ่ง ค่าภาคหลวงที่ได้รับในเดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคม ให้จัดสรรภายในเดือนมกราคม

งวดที่สอง ค่าภาคหลวงที่ได้รับในเดือนมกราคมถึงเดือนมีนาคม ให้จัดสรรภายในเดือนเมษายน

หน้า ๓๒

เล่ม ๑๑๘ ตอนพิเศษ ๓๕ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๔

งวดที่สาม ค่าภาคหลวงที่ได้รับในเดือนเมษายนถึงเดือนมิถุนายน
ให้จัดสรรภายในเดือนกรกฎาคม

งวดที่สี่ ค่าภาคหลวงที่ได้รับในเดือนกรกฎาคมถึงเดือนกันยายน
ให้จัดสรรภายในเดือนตุลาคม

ในกรณีที่กรมทรัพยากรธรณีไม่อาจจัดสรรค่าภาคหลวงแร่และค่าภาคหลวง
ปิโตรเลียมในงวดใดภายในระยะเวลาที่กำหนดตามประกาศนี้ให้นำส่งภายในระยะ
เวลาไม่เกินงวดถัดไป

ข้อ ๘ ในกรณีใดก็ตามที่เทศบาลได้รับการจัดสรรตามประกาศนี้ให้เมืองพัทยา
ได้รับการจัดสรรเช่นเดียวกับเทศบาล

ข้อ ๙ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับสำหรับการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่และค่าภาคหลวง
ปิโตรเลียมตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๔๔ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

สุวิทย์ คุณกิตติ

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการการกระจายอำนาจ

ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจ

ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรื่อง การจัดสรรเงินภาษีสุราและภาษีสรรพสามิต

ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ด้วยคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีมติเห็นชอบหลักเกณฑ์การจัดสรรรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้ใช้หลักเกณฑ์การจัดสรรเงินภาษีสุราและภาษีสรรพสามิตให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักเกณฑ์เดิมที่ใช้ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นแนวทางในการจัดสรรเงินภาษีและค่าธรรมเนียมดังกล่าวตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงประกาศกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ เงื่อนไข อัตราการจัดสรรเงิน การนำส่งเงินรายได้เงินภาษีสุราและภาษีสรรพสามิตดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เงินภาษีสุราและภาษีสรรพสามิตที่กรมสรรพสามิตจัดเก็บเพิ่มให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติจัดสรรเงินภาษีสุรา พ.ศ. ๒๕๒๗ และพระราชบัญญัติจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นแล้ว ให้ส่งมอบให้กระทรวงมหาดไทย

ข้อ ๒ ให้กระทรวงมหาดไทยจัดสรรเงินภาษีสุราและภาษีสรรพสามิตให้แก่เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และกรุงเทพมหานคร ตามสัดส่วนของ

หน้า ๔๓

เล่ม ๑๒๑ ตอนพิเศษ ๔๔ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๓ เมษายน ๒๕๔๗

จำนวนประชากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งตามหลักฐานทางทะเบียนราษฎรในวันสิ้นปีงบประมาณก่อนปีงบประมาณที่ล่วงมาแล้ว

ข้อ ๓ การจัดสรรเงินภาษีสุราและภาษีสรรพสามิตตามข้อ ๒ ให้จัดสรรเป็นรายเดือน หากเดือนใดไม่สามารถจัดสรรได้ให้นำเงินไปรวมกับเงินที่จะจัดสรรในเดือนถัดไป

ข้อ ๔ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

จาตุรนต์ ฉายแสง

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการการกระจายอำนาจ

ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
เรื่อง การจัดสรรเงินภาษีมูลค่าเพิ่มตามพระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่ม
และภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่อำนาจการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๔ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ด้วยคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีมติเห็นชอบ
หลักเกณฑ์การจัดสรรรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้ใช้หลักเกณฑ์การจัดสรรเงินภาษี-
มูลค่าเพิ่มตามพระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่อำนาจการ
ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๔ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามหลักเกณฑ์เดิมที่ใช้ในปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นแนวทางในการจัดสรรเงินภาษีและค่าธรรมเนียมดังกล่าวตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ.
๒๕๔๘ เป็นต้นไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอน
การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการการกระจายอำนาจ
ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข อัตราการจัดสรรเงิน
ภาษีมูลค่าเพิ่มตามพระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่อำนาจการ
ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ส่งมอบให้กระทรวงมหาดไทยเพื่อจัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยรายได้เทศบาล กฎหมายว่าด้วยสภา
ตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล กฎหมายว่าด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกฎหมายว่าด้วย
ระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร ให้กรมสรรพากรส่งมอบให้กระทรวงมหาดไทย

สำหรับภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา
ให้กรมสรรพากรส่งมอบให้เมืองพัทยา

ข้อ ๒ ให้กระทรวงมหาดไทยจัดสรรเงินภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ดังนี้

(๑) ให้แบ่งเงินภาษีมูลค่าเพิ่มออกตามแหล่งการจัดเก็บคือ กรมสรรพากร กรมสรรพ-
สามิต และกรมศุลกากร ตามสัดส่วนผลการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มของปีงบประมาณก่อนปีงบประมาณที่
ล่วงมาแล้วก่อนการหักคืนภาษี

(๒) เงินภาษีมูลค่าเพิ่มส่วนที่กรมสรรพากรจัดเก็บ ให้จัดสรรให้กรุงเทพมหานคร เทศบาล
และองค์การบริหารส่วนตำบล ตามสัดส่วนของเงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บได้ในกรุงเทพมหานครและ
แต่ละจังหวัด ในปีงบประมาณก่อนปีงบประมาณที่ล่วงมาแล้วก่อนการหักคืนภาษี

(๓) เงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดสรรให้แก่เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลในแต่ละจังหวัด ตาม (๒) ให้จัดสรรตามสัดส่วนจำนวนประชากรของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งตามหลักฐานทางทะเบียนราษฎรในวันสิ้นปีงบประมาณก่อนปีงบประมาณที่ล่วงมาแล้ว

(๔) เงินภาษีมูลค่าเพิ่มส่วนที่กรมสรรพสามิตและกรมศุลกากรจัดเก็บ ให้จัดสรรให้กรุงเทพมหานคร เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล ตามสัดส่วนจำนวนประชากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งตามหลักฐานทางทะเบียนราษฎรในวันสิ้นปีงบประมาณก่อนปีงบประมาณที่ล่วงมาแล้ว

ข้อ ๓ การจัดสรรเงินภาษีมูลค่าเพิ่มตามข้อ ๒ ให้จัดสรรเป็นรายเดือน หากเดือนใดไม่สามารถจัดสรรได้ให้นำเงินไปรวมกับเงินที่จะจัดสรรในเดือนถัดไป

ข้อ ๔ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗

(นายจาตุรนต์ ฉายแสง)

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการการกระจายอำนาจ

ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดสรรเงินภาษีให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

ด้วยคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๓ ได้มีมติเห็นชอบหลักเกณฑ์การจัดสรรเงินภาษีให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงกำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรเงินภาษีให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ดังนี้

ข้อ ๑ เงินภาษีที่จัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑) ภาษีมูลค่าเพิ่มตามพระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะ ให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๔

(๒) ภาษีธุรกิจเฉพาะตามพระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะ ให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๔

(๓) ภาษีสรรพสามิตตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๒ การจัดสรรเงินภาษีให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามข้อ ๑ ให้จัดสรรตามหลักเกณฑ์ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

ข้อ ๓ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

วิษณุ เครืองาม

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดสรรเงินภาษีมูลค่าเพิ่มตามพระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่ม
และภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๔ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ด้วยคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๔ ได้มีมติเห็นชอบหลักเกณฑ์การจัดสรรภาษีให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามที่คณะอนุกรรมการด้านการเงิน การคลัง และงบประมาณ เสนอ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงกำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรเงินภาษีมูลค่าเพิ่มตามพระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๔ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

ข้อ ๑ เงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยรายได้เทศบาล กฎหมายว่าด้วยสภาพัฒนและองค์การบริหารส่วนตำบล และกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร ให้กรมสรรพากรส่งมอบให้กระทรวงมหาดไทย

สำหรับภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา ให้กรมสรรพากรส่งมอบให้เมืองพัทยา

ข้อ ๒ ให้กระทรวงมหาดไทยจัดสรรเงินภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

(๑) ให้แบ่งเงินภาษีมูลค่าเพิ่มออกตามแหล่งการจัดเก็บ คือ กรมสรรพากร กรมสรรพสามิต และกรมศุลกากร ตามสัดส่วนผลการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มของปีงบประมาณก่อนปีงบประมาณที่ล่วงมาแล้วก่อนการหักคืนภาษี

(๒) เงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่กรมสรรพากรจัดเก็บ ให้จัดสรรแก่กรุงเทพมหานคร เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ตามสัดส่วนของเงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บได้ในกรุงเทพมหานคร และแต่ละจังหวัด ในปีงบประมาณก่อนปีงบประมาณที่ล่วงมาแล้วก่อนการหักคืนภาษี

(๓) เงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดสรรให้แก่เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ในแต่ละจังหวัด ตาม (๒) ให้จัดสรรตามสัดส่วนจำนวนประชากรของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่ง

(๔) เงินภาษีมูลค่าเพิ่มส่วนที่กรมสรรพสามิต และกรมศุลกากรจัดเก็บ ให้จัดสรรแก่กรุงเทพมหานคร เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล ตามสัดส่วนจำนวนประชากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง

เงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บจากการให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์จากต่างประเทศ (e-Service) ให้จัดสรรแก่กรุงเทพมหานคร เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล ตามสัดส่วนจำนวนประชากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง

ข้อ ๓ การจัดสรรเงินภาษีมูลค่าเพิ่มตามข้อ ๒ ให้จัดสรรเป็นรายเดือน หากเดือนใดไม่สามารถจัดสรรได้ให้นำเงินไปรวมกับเงินที่จัดสรรในเดือนถัดไป

ข้อ ๔ หลักเกณฑ์การจัดสรรเงินภาษีมูลค่าเพิ่มตามประกาศนี้ ให้ใช้ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้นไป จนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์การจัดสรร

ข้อ ๕ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

วิษณุ เครืองาม

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิตให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ด้วยคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๔ ได้มีมติเห็นชอบหลักเกณฑ์การจัดสรรภาษีให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามที่คณะอนุกรรมการด้านการเงิน การคลัง และงบประมาณ เสนอ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงกำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิตให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

ข้อ ๑ เงินภาษีสรรพสามิตที่กรมสรรพสามิตจัดเก็บเพิ่มให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐ เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นแล้ว ให้ส่งมอบให้กระทรวงมหาดไทย

ข้อ ๒ ให้กระทรวงมหาดไทยจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิตให้แก่เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และกรุงเทพมหานคร ตามสัดส่วนจำนวนประชากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง

ข้อ ๓ การจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิตตามข้อ ๒ ให้จัดสรรเป็นรายเดือน หากเดือนใดไม่สามารถจัดสรรได้ให้นำเงินไปรวมกับเงินที่จัดสรรในเดือนถัดไป

ข้อ ๔ หลักเกณฑ์การจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิตตามประกาศนี้ ให้ใช้ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้นไป จนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์การจัดสรร

ข้อ ๕ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

วิษณุ เครืองาม

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดสรรเงินภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ด้วยคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๔ ได้มีมติเห็นชอบหลักเกณฑ์การจัดสรรภาษี ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามที่คณะอนุกรรมการด้านการเงิน การคลัง และงบประมาณ เสนอ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอน การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงกำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรเงินภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

ข้อ ๑ เงินภาษีธุรกิจเฉพาะที่กรมสรรพากรจัดเก็บเพิ่มให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยรายได้เทศบาล กฎหมายว่าด้วยสภาพัฒนาและองค์การบริหารส่วนตำบล กฎหมาย ว่าด้วยระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา และกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร ที่จัดเก็บได้ในเขตจังหวัดใด หรือเมืองพัทยา หรือกรุงเทพมหานคร ให้ส่งมอบให้จังหวัดนั้น หรือเมืองพัทยา หรือกรุงเทพมหานคร

ข้อ ๒ การจัดสรรเงินภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด ให้จัดสรร แก่เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ตามสัดส่วนของจำนวนประชากรของเทศบาล และองค์การ บริหารส่วนตำบลแต่ละแห่ง

ข้อ ๓ การจัดสรรเงินภาษีธุรกิจเฉพาะตามข้อ ๑ และข้อ ๒ ให้จัดสรรเป็นรายเดือน หากเดือนใดไม่สามารถจัดสรรได้ให้นำเงินไปรวมกับเงินที่จัดสรรในเดือนถัดไป

ข้อ ๔ หลักเกณฑ์การจัดสรรเงินภาษีธุรกิจเฉพาะตามประกาศนี้ ให้ใช้ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้นไป จนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์การจัดสรร

ข้อ ๕ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

วิษณุ เครืองาม

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดสรรเงินภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ด้วยคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๖ ได้มีมติเห็นชอบหลักเกณฑ์การจัดสรรภาษีให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามที่คณะอนุกรรมการด้านการเงิน การคลัง และงบประมาณ เสนอ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงกำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรเงินภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

ข้อ ๑ เงินภาษีและค่าธรรมเนียมเว้นแต่ค่าธรรมเนียมแผ่นป้ายทะเบียนรถยนต์ ให้จัดสรรแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินภาษีประจำปีรวมทั้งเงินเพิ่มและค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒
- (๒) เงินภาษีรถตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

ข้อ ๒ เงินภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์ตามข้อ ๑ ที่จัดเก็บในเขตกรุงเทพมหานคร ให้จัดสรรแก่กรุงเทพมหานคร

ข้อ ๓ เงินภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์ตามข้อ ๑ ที่จัดเก็บในเขตจังหวัด ให้จัดสรรแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภายในเขตจังหวัด ดังนี้

(๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ให้จัดสรรตามหลักเกณฑ์การจัดสรรที่ใช้ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

(๒) กรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัดใดได้รับการจัดสรรตาม (๑) มากกว่าจำนวนเงินที่ได้รับจัดสรรในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ให้ได้รับการจัดสรรเท่ากับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้นำเงินส่วนที่เพิ่มไปจัดสรรให้แก่เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีรายได้ก่อนรวมเงินอุดหนุนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรายได้ก่อนรวมเงินอุดหนุนของเทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดตามสัดส่วน

กรณีเมืองพัทยาให้ได้รับการจัดสรรโดยถือเป็นเทศบาลหนึ่งในจังหวัดชลบุรี

ข้อ ๔ ให้สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี คำนวณการจัดสรรตามข้อ ๓ (๒) เป็นสัดส่วนให้กรมการขนส่งทางบก

ข้อ ๕ ให้กรมการขนส่งทางบกจัดสรรเงินภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์ตามข้อ ๓ และข้อ ๔ แจกกรมบัญชีกลาง เพื่อจัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวเป็นรายเดือน ในระบบบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ ตามหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติที่กระทรวงการคลังกำหนด

หากเดือนใดไม่สามารถจัดสรรได้ ให้นำเงินไปรวมกับเงินที่จัดสรรในเดือนถัดไป

ข้อ ๖ ให้กรรมการขนส่งทางบก รายงานยอดเงินภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์ที่นำส่งให้แก่
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งตามข้อ ๕ ให้สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ทราบ

ข้อ ๗ หลักเกณฑ์การจัดสรรเงินภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์ตามประกาศนี้ ให้ใช้ตั้งแต่
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นต้นไป จนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์การจัดสรร

ข้อ ๘ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

วิชญ์ เครืองาม

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดสรรเงินภาษีมูลค่าเพิ่มตามพระราชบัญญัติกำหนดแผน
และขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒
ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ด้วยคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๖ ได้มีมติเห็นชอบหลักเกณฑ์การจัดสรรภาษีให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามที่คณะอนุกรรมการด้านการเงิน การคลัง และงบประมาณ เสนอ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงกำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรเงินภาษีมูลค่าเพิ่มตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

ข้อ ๑ การจัดสรรเงินภาษีมูลค่าเพิ่มตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ และปีงบประมาณต่อไป ให้จัดสรรแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอัตราร้อยละของภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บตามประมวลรัษฎากร หลังจากหักส่วนที่ต้องจ่ายคืนผู้เสียภาษีแล้ว ตามผลการคำนวณของสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

ข้อ ๒ เงินภาษีมูลค่าเพิ่มตามข้อ ๑ ให้จัดสรร ดังนี้

(๑) ส่วนที่ ๑ จัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง ให้ได้รับการจัดสรรตามอัตรา ร้อยละที่ได้รับการจัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่มตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

(๒) ส่วนที่เพิ่มให้จัดสรรให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

(๒.๑) จัดสรรให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดตามอัตราร้อยละที่ได้รับการจัดสรร ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ และในระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดด้วยตนเอง ให้จัดสรรตามรายได้ต่อประชากรโดยวิธีผกผัน

(๒.๒) ส่วนที่เหลือจากข้อ (๒.๑) จัดสรรให้แก่กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ตามรายได้ต่อประชากรโดยวิธีผกผัน

ข้อ ๓ ให้สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี คำนวณการจัดสรรเงินภาษีมูลค่าเพิ่มตามข้อ ๒ เป็นสัดส่วนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งได้รับและแจ้งให้กรมสรรพากร กรมบัญชีกลาง และกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อใช้สำหรับจัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระบบบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ ตามหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๔ การนำส่งเงินภาษีมูลค่าเพิ่มตามข้อ ๓ ให้กรมสรรพากรนำส่งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นรายเดือน โดยภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บในเดือนแรกของปีงบประมาณ ให้นำส่งภายในเดือนมกราคมในไตรมาสที่สองของปีปีงบประมาณนั้น และต่อเนื่องไปเดือนละครั้งจนกว่าจะครบสิบสองเดือน

ข้อ ๕ หลักเกณฑ์การจัดสรรเงินภาษีมูลค่าเพิ่มตามข้อ ๒ เป็นหลักเกณฑ์การจัดสรรที่ได้อ้างอิงกับประมาณการรายได้ สำหรับรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งจะได้รับจริงนั้น ย่อมเป็นไปตามภาวะเศรษฐกิจของประเทศและการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มของรัฐบาล

ข้อ ๖ ให้กรมสรรพากรรายงานการส่งมอบเงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละเดือนตามข้อ ๔ ให้คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ

ข้อ ๗ หลักเกณฑ์การจัดสรรเงินภาษีมูลค่าเพิ่มตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามประกาศนี้ ให้ใช้ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นต้นไป จนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์การจัดสรร

ข้อ ๘ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

วิษณุ เครืองาม

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

ด้วยคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ ได้มีมติเห็นชอบหลักเกณฑ์การจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ตั้งงบประมาณไว้ที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ (๓) (๑๑) (๑๕) และมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ดังนี้

ข้อ ๑ เงินอุดหนุนทั่วไปที่จัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑๔๑,๙๓๓,๒๐๕,๕๐๐ บาท ให้จัดสรรตามรายการ ดังต่อไปนี้

(๑) เงินอุดหนุนสำหรับดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และภารกิจถ่ายโอน จำนวน ๒๖,๓๘๔,๕๙๘,๕๐๐ บาท

(๒) เงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุนการถ่ายโอนบุคลากร จำนวน ๒๑๕,๙๖๓,๐๐๐ บาท

(๓) เงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุนอาหารเสริม (นม) จำนวน ๕,๑๑๔,๐๘๐,๙๐๐ บาท

(๔) เงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุนอาหารกลางวัน จำนวน ๑๓,๙๓๐,๓๙๐,๗๐๐ บาท

(๕) เงินอุดหนุนสำหรับการจัดการศึกษาภาคบังคับ (ค่าเงินเดือนครูและค่าจ้างประจำ) จำนวน ๔๔๐,๕๙๐,๑๐๐ บาท

(๖) เงินอุดหนุนสำหรับการจัดการศึกษาภาคบังคับ (ค่าการศึกษาของบุตร) จำนวน ๔,๐๔๕,๒๐๐ บาท

(๗) เงินอุดหนุนสำหรับการจัดการศึกษาภาคบังคับ (ค่าเช่าบ้าน) จำนวน ๑๐,๔๗๖,๐๐๐ บาท

(๘) เงินอุดหนุนสำหรับการจัดการศึกษาภาคบังคับ (ค่าบำเหน็จ บำนาญ) จำนวน ๓๓๑,๘๕๘,๕๐๐ บาท

(๙) เงินอุดหนุนสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลจนจบการศึกษา ขั้นพื้นฐาน จำนวน ๑๑๗,๕๓๘,๙๐๐ บาท

(๑๐) เงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุนศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๑๑,๒๑๘,๕๗๖,๗๐๐ บาท

(๑๑) เงินอุดหนุนสำหรับส่งเสริมศักยภาพการจัดการศึกษาท้องถิ่น จำนวน ๓,๓๖๐,๐๐๐ บาท

(๑๒) เงินอุดหนุนสำหรับส่งเสริมศักยภาพการจัดการศึกษาท้องถิ่น (ค่าปัจจัยพื้นฐานสำหรับนักเรียนยากจน) จำนวน ๖,๐๖๓,๐๐๐ บาท

(๑๓) เงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุนค่าใช้จ่ายเพื่อการรักษาพยาบาลของข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่นและลูกจ้าง จำนวน ๑๐,๑๔๖,๓๗๒,๓๐๐ บาท

(๑๔) เงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพการให้บริการด้านสาธารณสุขของสถานีนามัยที่ถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑๙,๔๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๕) เงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายสำหรับสนับสนุนการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จำนวน ๕๓,๔๒๓,๘๘๔,๘๐๐ บาท

(๑๖) เงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุนการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพคนพิการ จำนวน ๑๒,๙๘๖,๐๓๐,๔๐๐ บาท

(๑๗) เงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุนการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ จำนวน ๓๑๘,๕๐๔,๐๐๐ บาท

(๑๘) เงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุนการบริหารสนามกีฬา จำนวน ๑,๔๓๔,๐๐๐ บาท

(๑๙) เงินอุดหนุนสำหรับค่าตอบแทนพิเศษรายเดือนให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน ๒๔๘,๓๑๐,๐๐๐ บาท

(๒๐) เงินอุดหนุนสำหรับชดเชยรายได้ที่ลดลงจากเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน ๘๑๓,๙๐๔,๐๐๐ บาท

(๒๑) เงินอุดหนุนสำหรับงานสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า จำนวน ๙๗๒,๖๘๐,๐๐๐ บาท

(๒๒) เงินอุดหนุนสำหรับการดำเนินงานตามแนวทางโครงการพระราชดำริด้านสาธารณสุข จำนวน ๑,๑๒๘,๓๐๐,๐๐๐ บาท

(๒๓) เงินอุดหนุนสำหรับสำรวจข้อมูลจำนวนสัตว์และขึ้นทะเบียนสัตว์ตามโครงการสัตว์ปลอดโรค คนปลอดภัย จากโรคพิษสุนัขบ้า ตามพระปณิธาน ศาสตราจารย์ ดร. สมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี จำนวน ๔๗,๒๘๓,๐๐๐ บาท

(๒๔) เงินอุดหนุนเพื่อขับเคลื่อนโครงการสัตว์ปลอดโรค คนปลอดภัย จากโรคพิษสุนัขบ้า ตามพระปณิธาน ศาสตราจารย์ ดร. สมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี จำนวน ๒๓๖,๔๑๕,๒๐๐ บาท

(๒๕) เงินอุดหนุนโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร ตามพระราชดำริ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จำนวน ๗,๒๐๐,๐๐๐ บาท

(๒๖) เงินอุดหนุนสำหรับการป้องกันและควบคุมไฟฟ้าขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑๒๒,๐๓๐,๐๐๐ บาท

(๒๗) เงินอุดหนุนสำหรับชดเชยรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับผลกระทบจากการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง จำนวน ๓,๖๘๓,๙๑๖,๔๐๐ บาท

ข้อ ๒ เงินอุดหนุนทั่วไปสำหรับดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และภารกิจถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามข้อ ๑ (๑) จำนวน ๒๖,๓๘๔,๕๘๘,๔๐๐ บาท ให้จัดสรรแก่องค์กรบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งตามสัดส่วนร้อยละที่ได้รับการจัดสรรในปีงบประมาณที่ผ่านมา

ข้อ ๓ เงินอุดหนุนสำหรับชดเชยรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับผลกระทบจากการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ตามข้อ ๑ (๒๗) จำนวน ๓,๖๘๓,๙๑๖,๔๐๐ บาท ให้จัดสรรแก่องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ได้รับผลกระทบโดยแบ่งตามวงเงินที่ได้รับจัดสรรเป็นสัดส่วนดังนี้

ส่วนที่ ๑ อัตราส่วนร้อยละ ๑๐ ใช้ฐานคำนวณสัดส่วนตามข้อมูลการประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (LPA) ด้านที่ ๓ ที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด

ส่วนที่ ๒ อัตราส่วนร้อยละ ๑๐ ใช้ฐานคำนวณจากเงินสะสม จำแนกเป็น ๓ กรณี

กรณีที่ ๑ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เงินสะสมหักภาระผูกพันและเงินสำรองจ่ายแล้วพบว่าติดลบ ได้รับร้อยละ ๑๐๐

กรณีที่ ๒ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เงินสะสมน้อยกว่าเงินภาษีที่ลดลงให้ชดเชย ได้รับร้อยละ ๙๕

กรณีที่ ๓ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เงินสะสมมากกว่าเงินภาษีที่ลดลงให้ชดเชย ได้รับร้อยละ ๙๐

ส่วนที่ ๓ อัตราส่วนร้อยละ ๘๐ ใช้ฐานคำนวณตามส่วนต่างระหว่างภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่จัดเก็บได้ประจำปีที่ได้รับผลกระทบ กับภาษีโรงเรือนและที่ดินกับภาษีบำรุงท้องที่ที่จัดเก็บได้ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อ ๔ เงินอุดหนุนทั่วไปตามข้อ ๑ ยกเว้นรายการตาม (๑๓) ให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจัดสรรให้แก่องค์กรบริหารส่วนตำบล ตามหลักเกณฑ์ที่จัดทำคำของบประมาณในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

ข้อ ๕ ให้องค์กรบริหารส่วนตำบลนำเงินอุดหนุนทั่วไปที่ได้รับการจัดสรรตามข้อ ๑ ยกเว้นรายการตาม (๑๓) ไปจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หากองค์กรบริหารส่วนตำบลนำเงินไปใช้จ่ายและมีเงินเหลือจ่าย ให้องค์กรบริหารส่วนตำบลโอนงบประมาณเหลือจ่ายดังกล่าวไปใช้ตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบล หรือให้ตกเป็นเงินสะสมขององค์กรบริหารส่วนตำบลนั้น

ข้อ ๖ การจัดสรรเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายเพื่อการรักษาพยาบาลของข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่นและลูกจ้าง ตามข้อ ๑ (๑๓) จำนวน ๑๐,๑๔๖,๓๗๒,๓๐๐ บาท ให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น โอนจัดสรรให้แก่กองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เป็น ๒ งวด โดยเงินแต่ละงวดให้รวมถึงค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการด้วย

ข้อ ๗ ให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น รายงานการจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปตามข้อ ๑ ให้คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ

ข้อ ๘ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

สุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ภาคผนวก

คำสั่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ที่ ๒๗๘/ ๒๕๖๘

เรื่อง แต่งตั้งผู้ช่วยคณะกรรมการจัดทำคู่มือปฏิบัติราชการของท้องถิ่นอำเภอ
และผู้กำกับดูแลราชการส่วนท้องถิ่น

.....

ตามคำสั่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ ๔๗/๒๕๖๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มือปฏิบัติราชการของท้องถิ่นอำเภอและผู้กำกับดูแลราชการส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๘ และคำสั่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ ๑๐๔/๒๕๖๘ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มือปฏิบัติราชการของท้องถิ่นอำเภอและผู้กำกับดูแลราชการส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ นั้น

เพื่อให้การทำงานของคณะกรรมการจัดทำคู่มือปฏิบัติราชการของท้องถิ่นอำเภอและผู้กำกับดูแลราชการส่วนท้องถิ่นในการจัดทำคู่มือปฏิบัติราชการของท้องถิ่นอำเภอและผู้กำกับดูแลราชการส่วนท้องถิ่นเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้อง สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับนโยบาย วิสัยทัศน์ ภารกิจ และเป้าหมายของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในทิศทางเดียวกัน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงแต่งตั้งผู้ช่วยคณะกรรมการจัดทำคู่มือปฏิบัติราชการของท้องถิ่นอำเภอและผู้กำกับดูแลราชการส่วนท้องถิ่น โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. สังกัดกองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

๑) นางสาวรัชดาวรรณ สุขประสงค์	ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น ๒
๒) นางสาววราภรณ์ ขวัญเรือน	ผู้อำนวยการกลุ่มงานเรื่องร้องทุกข์
๓) นางสาวกิตติยา กมลเวช	ผู้อำนวยการกลุ่มงานวินัยและกำกับดูแล
๔) พันจ่าตรี จักร์กริ ขจรจิตร	ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี
๕) นายสุวัฒน์ ชัยรักษา	ผู้อำนวยการกลุ่มงานเลือกตั้งท้องถิ่น
๖) นางสาวชีวันย์ เมธีธนาภรณ์	นิติกรชำนาญการพิเศษ
๗) ว่าที่ร้อยตรี ณรงค์ศักดิ์ ชมนาวัง	นิติกรชำนาญการ
๘) นายธนาวุธ เหล่าเจริญพานิชย์	นิติกรชำนาญการ
๙) นางสาวนาถสุภา กัมปนานนท์	นิติกรชำนาญการ
๑๐) นายอลงกรณ์ นกุลรักษ์	นิติกรชำนาญการ
๑๑) นายศักดิ์ดา พงษากลาง	นิติกรชำนาญการ
๑๒) นางสาวสุภาพรรณ พยาบาล	นิติกรปฏิบัติการ
๑๓) นางสาวรงค์ ประเสริฐกุล	นิติกรปฏิบัติการ
๑๔) นายสุภิชา จำปาจ้อย	นิติกรปฏิบัติการ
๑๕) นางสาวอนิรา ยูโซะ	นิติกรปฏิบัติการ
๑๖) นายภูอนันต์ สัญญา	นิติกรปฏิบัติการ

๒. สังกัดสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

- ๑) นายชินทร์ สัจจามัน
- ๒) นางสาวอาทิตย์า พยาบาล
- ๓) นางพิศมัย ศรีเมือง
- ๔) นายสินธุ์ไชย โชคเจริญเลิศ
- ๕) นางสาวอริยรดา เทวิน
- ๖) นางศิริพร ดิสถาพร
- ๗) นายธีรณศ แสงแป้น
- ๘) นายธีรวัฒน์ ทองแก้ว
- ๙) นางสาวธิดวรรณ กรรณรงค์
- ๑๐) นางสาวศิวพร ขาวผ่อง
- ๑๑) นางสาวสิรินยา รินชัย
- ๑๒) นางสาววิราภรณ์ คำโคตรสูง

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
นักวิชาการเงินและบัญชีชำนาญการพิเศษ
นิติกรชำนาญการพิเศษ
นักวิชาการเงินและบัญชีชำนาญการพิเศษ
นิติกรชำนาญการ
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
นักวิชาการคลังปฏิบัติการ
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

๓. สังกัดสำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลท้องถิ่น

- ๑) นายปิยะ คังกัน
- ๒) นายแสงจันทร์ ดวงระหว่า
- ๓) นางสาวน้ำทิพย์ หิรัญวงศ์
- ๔) นายอดิศร สุนทรวิภาต
- ๕) นางกฤติญา ประจิมทิต
- ๖) นางสาวพิชญ์สินี รัตนพันธ์ดำรง
- ๗) นางโสภา พันธุ์ยิ่งยก
- ๘) ว่าที่ร้อยตรีหญิง จีรวาส์ ขำออน

ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านบริหารงานบุคคลท้องถิ่น
นิติกรชำนาญการพิเศษ
นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ
รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่มงาน
บริหารงานบุคคลทางการศึกษาท้องถิ่น
นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ
นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ
นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ
หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป
นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

๔. สังกัดกองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น

- ๑) นายเทพสุริยา สะอาด
- ๒) นางสาวพรรณวิภา พูลสวัสดิ์
- ๓) นายทัพท์ ชาญอักษร
- ๔) ว่าที่ร้อยโท กมลภาจ รุ่งปิ่น
- ๕) นายพีรณัฐ ประทุมชาติภักดี
- ๖) นายปวิตร เลิศอำไพพนนท์
- ๗) นางสาวธัญญา ถามถ้วน
- ๘) นางสาวรุจิรา กองลาแซ
- ๙) นางสาวแสงระวี สวัสดิ์บุตร

ผู้อำนวยการกลุ่มงานบริหารงานบุคคล
ทางการศึกษาท้องถิ่น สำนักพัฒนาระบบ
บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น รักษาการ
ในตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการจัดการ
บริการสาธารณะและการศึกษาท้องถิ่น
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมบูรณาการ ประสานแผน
พัฒนาท้องถิ่นและการประสานแผนพัฒนา
พื้นที่ (One Plan)
หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมแผนพัฒนาท้องถิ่น
หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม
หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิต
หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ
หัวหน้าฝ่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

/๑๐) นางสาว...

๑๐) นางสาววาสนา เชาว์เลิศ

๑๑) ว่าที่ร้อยตรี เอกภพ กิตติพงษ์

๑๒) นายกฤติภณ สิทธิเสรี

๑๓) นายมุดดัสซีร์ สลาตาโซะ

หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมและประสานการกระจายอำนาจ

หัวหน้าฝ่ายการบริหารจัดการน้ำ

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ

๕. สังกัดกองส่งเสริมและพัฒนาการจัดการศึกษาท้องถิ่น

๑) นางสาวภาวิตา ทรงไชยธราเวช

๒) นางสาวชลิตา ยุตราวรรณ

๓) นายปริญ ภัทรชนชินวัฒน์

๔) นางสาวเอมอร เสือจร

๕) นายต้องการ สุขเหลือ

๖) ว่าที่พันตรี วรวิทย์ พันธุ์รัตน์

๗) นายธนกฤต วิเศษฤทธิ์

๘) นายปิยะ ล้วนแสง

๙) นางทัศนุศน์ ณรงค์ราช

๑๐) นายสุรัชย์ ขำมาลัย

๑๑) นางสาวจรัสวรรณ ชื่นสวัสดิ์

๑๒) นางสาวสรลพัฒน์ พรหมสาขา ณ สกลนคร

๑๓) นายศุภชัย หมื่นสัน

๑๔) นางสาวอิสราภรณ์ อุบล

๑๕) นางสาวกุลิสรา จำปาหอม

๑๖) ว่าที่ร้อยตรี ไอยศุรย์ บุญมงคลโชค

๑๗) นางสาวจุฑาลักษณ์ คุณวัชรกิจ

๑๘) นางสาวมารีเยห์ ดามาลี

ผู้อำนวยการกลุ่มงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ
ศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญา

ผู้อำนวยการกลุ่มงานส่งเสริมการจัดการศึกษา
ปฐมวัยและศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ผู้อำนวยการกลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนา
การจัดการศึกษาท้องถิ่น

ผู้อำนวยการกลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนา
การจัดการศึกษาท้องถิ่น

นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ

นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ

นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ

นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

นักวิชาการศึกษาชำนาญการ

นักวิชาการศึกษาชำนาญการ

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ

พนักงานวิเคราะห์นโยบายและแผน

พนักงานวิเคราะห์นโยบายและแผน

พนักงานวิเคราะห์นโยบายและแผน

๖. สังกัดกองการเจ้าหน้าที่

๑) นายเศรษฐพงศ์ แหล่งส้าน

ผู้อำนวยการกลุ่มงานวินัย

๗. สังกัดกองคลัง

๑) นายพรศิลป์ บุญมณี

๒) นางสาวจารุวรรณ สุขเกษม

๓) นางผการัตน์ จันเก

นักวิชาการพัสดุชำนาญการพิเศษ

นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

๘. สังกัดกองยุทธศาสตร์และแผนงาน

๑) นางสาวสุรรัตน์ เวทวงศ์

๒) นายสิทธิพล พาเจริญ

๓) นายกรกช ชีระปัญญา

๔) นายจักรายุทธ คงดี

๕) นายภัทรพล ตุ่มกลีบ

ผู้อำนวยการกลุ่มงานวิเคราะห์งบประมาณ

ผู้อำนวยการกลุ่มงานยุทธศาสตร์และนโยบาย

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ

/๙. สังกัด...

๙. สังกัดกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมท้องถิ่น

๑) นางสาวภัชรจิรย์ ธัมเมรัตน์	ผู้อำนวยการกลุ่มงานส่งเสริมสุขภาพ
๒) นางสาวสุจิตรา ดาวเรือง	ผู้อำนวยการกลุ่มงานป้องกันโรค
๓) นายพีรวิทย์ พงศ์สุรชีวิน	ผู้อำนวยการกลุ่มงานทรัพยากรธรรมชาติ
๔) นางสาวติติดา บัวบุตร	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
๕) นางสาวรัตนารัตน์ สองแก้ว	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
๖) นายภูมิ ปฏิสันถาวร	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
๗) นายพีระพงษ์ รอดจินดา	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
๘) นางสาวชลธิชา ทัดชัย	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
๙) นางสาวสุพรรณนิภา เยื่อใย	พนักงานวิเคราะห์นโยบายและแผน
๑๐) นายจักรพงษ์ สุขใส	พนักงานวิเคราะห์นโยบายและแผน

๑๐. สังกัดกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร

๑) นางสาวพรพรรณ นิรินธนาชาติ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
๒) นางสาวโชติรส ล้วนแสง	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ

๑๑. สังกัดกองตรวจสอบระบบการเงินบัญชีท้องถิ่น

๑) นางสาวพรพิชชา พานแก้ว	ผู้อำนวยการกลุ่มงานพัฒนาระบบการตรวจสอบ
๒) นางสาวกรรณาพร พรักญจนเอก	นักวิชาการคลังชำนาญการ
๓) นายดิศบฏี บุญยมงคล	นักวิชาการคลังปฏิบัติการ

๑๒. สังกัดสำนักงานเลขานุการกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

๑) นางศิริภัสสร ศรีไพบูลย์	ผู้อำนวยการกลุ่มงานกิจการพิเศษ
๒) นางสาววัชรีย์ เทียงธรรม	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
๓) นายกัมปนาท สุดประเสริฐ	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

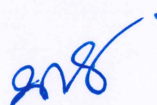
๑๓. สังกัดศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศท้องถิ่น

๑) นางสาวมณฑิณี สุขะ	ผู้อำนวยการกลุ่มงานระบบงานคอมพิวเตอร์
๒) นายธนเดช บุญวงศ์	ผู้อำนวยการกลุ่มงานสารสนเทศ
๓) นางสาวนิพาพร พึ่งหล้า	ผู้อำนวยการกลุ่มงานวิชาการคอมพิวเตอร์

โดยให้มีหน้าที่และอำนาจในการช่วยเหลือคณะทำงานจัดทำคู่มือปฏิบัติราชการของท้องถิ่น อำเภอบ้านนาและผู้นำองค์กรส่วนท้องถิ่นในการจัดทำคู่มือปฏิบัติราชการของท้องถิ่นอำเภอบ้านนาและผู้นำองค์กรส่วนท้องถิ่น รับผิดชอบรวบรวม วิเคราะห์ พิจารณาจัดทำรายละเอียดเนื้อหาสาระของกฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง สอบทานความถูกต้อง หรือปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่คณะทำงานจัดทำคู่มือปฏิบัติราชการของท้องถิ่นอำเภอบ้านนาและผู้นำองค์กรส่วนท้องถิ่นมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

(นายณฤช ไขมาศิริวิไลซ์)

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

คำสั่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ที่ ๕๗ / ๒๕๖๘

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มือปฏิบัติราชการของท้องถิ่นอำเภอ
และผู้กำกับดูแลราชการส่วนท้องถิ่น

.....

กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีภารกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการพัฒนาและให้คำปรึกษาแนะนำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น การบริหารงานบุคคล การเงิน การคลัง และการบริหารจัดการเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเข้มแข็งและมีศักยภาพในการให้บริการสาธารณะ โดยมีท้องถิ่นอำเภอเป็นกลไกการดำเนินงานที่มีภารกิจหลักในการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับพื้นที่อำเภอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสนับสนุนการดำเนินงานของนายอำเภอในการกำกับดูแลเทศบาลตำบลตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัดให้ปฏิบัติราชการแทน และองค์การบริหารส่วนตำบล รวมถึงการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ แผนการดำเนินงาน และนโยบายของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เพื่อให้การปฏิบัติราชการของท้องถิ่นอำเภอและผู้กำกับดูแลราชการส่วนท้องถิ่นเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้อง สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับนโยบาย วิสัยทัศน์ ภารกิจ และเป้าหมายของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในทิศทางเดียวกัน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มือปฏิบัติราชการของท้องถิ่นอำเภอและผู้กำกับดูแลราชการส่วนท้องถิ่น โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. ผู้ตรวจราชการกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (นายมนัส สุวรรณรินทร์)	ประธาน
๒. ผู้อำนวยการกองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น	คณะกรรมการ
๓. ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น	คณะกรรมการ
๔. ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น	คณะกรรมการ
๕. ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่	คณะกรรมการ
๖. ผู้อำนวยการกองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น	คณะกรรมการ
๗. ผู้อำนวยการกองส่งเสริมและพัฒนากิจการการศึกษาท้องถิ่น	คณะกรรมการ
๘. ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์และแผนงาน	คณะกรรมการ
๙. ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมท้องถิ่น	คณะกรรมการ

๑๐. ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร	คณะทำงาน
๑๑. เลขานุการกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	คณะทำงาน
๑๒. ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น ๑	คณะทำงาน และเลขานุการ
๑๓. นิติกรกลุ่มงานกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น ๑	คณะทำงาน และผู้ช่วยเลขานุการ

โดยมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำคู่มือปฏิบัติราชการของท้องถิ่นอำเภอและผู้กำกับดูแลราชการส่วนท้องถิ่น รับผิดชอบ วิเคราะห์ พิจารณารายละเอียดเนื้อหาสาระ กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง สอบทานความถูกต้อง และจัดทำต้นฉบับที่สมบูรณ์ เพื่อเสนอต่ออธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๘

(นายณฤช ไขชาศิริไลซ์)
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

คำสั่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ที่ ๙๐๔ / ๒๕๖๘

เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มือปฏิบัติราชการของท้องถิ่นอำเภอ
และผู้กำกับดูแลราชการส่วนท้องถิ่น

ตามที่ กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีคำสั่ง ที่ ๔๙/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๘
แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มือปฏิบัติราชการของท้องถิ่นอำเภอและผู้กำกับดูแลราชการส่วนท้องถิ่น นั้น

เพื่อให้การจัดทำคู่มือปฏิบัติราชการของท้องถิ่นอำเภอและผู้กำกับดูแลราชการส่วนท้องถิ่น
เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้อง ครบถ้วน และรอบด้าน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงขอแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ ๔๙/๒๕๖๘ ลงวันที่
๑๖ มกราคม ๒๕๖๘ โดยแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มือปฏิบัติราชการของท้องถิ่นอำเภอและผู้กำกับดูแล
ราชการส่วนท้องถิ่นเพิ่มเติม ดังนี้

๑. ผู้อำนวยการกองคลัง	คณะกรรมการ
๒. ผู้อำนวยการกองตรวจสอบระบบการเงินบัญชีท้องถิ่น	คณะกรรมการ
๓. ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศท้องถิ่น	คณะกรรมการ
- ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘

(นายณฤช ไขชาศิริไธส)
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

คำสงวนลิขสิทธิ์

หนังสือคู่มือปฏิบัติราชการของท้องถิ่นอำเภอและผู้กำกับดูแลราชการส่วนท้องถิ่น จัดทำโดย
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามทำซ้ำ คัดลอก ตัดแปลง หรือเผยแพร่เนื้อหาในหนังสือเล่มนี้ไม่ว่าในรูปแบบใด
โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กระทรวงมหาดไทย

